

(لِيَاهْمَاهِ) ٤٠، سُورَةُ الْأَخْرَافِ مَكْيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَصَرُ ۚ كَتَبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُشَذِّرَ بِهِ وَذَكْرُهُ لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ إِتَّبِعُوا مَا أُنزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رِبِّكُمْ وَلَا تَتَبَعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلَيَّاً ۖ قَلِيلًا مَا تَنْدَكُونَ ۗ وَكُمْ مَنْ قَرِيبُكُمْ أَهْلَكُنَّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ أَوْ هُمْ قَابِلُونَ ۗ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءُهُمْ بَاسْنَا لَا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَلَمِينَ ۖ فَلَنَتَّلَقَنَ الدِّينُ أُرْسَلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَتَّلَقَنَ الْمُرْسَلُونَ ۖ فَلَنَفْعَضَنَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا

అవతరణమక్కా

7. ఆరాఫ్ (రిఖురాలు)

సూక్తులు: 206

ఈ అధ్యాయం కూడా దాదాపు “పుషుపులు” అనే అధ్యాయం అవతరించిన కాలంలోనే అవతరించింది. దేవుని ఏకత్వం, ప్రవక్త దౌత్యం, పరలోక పరిమాణాలను గురించి చెబుతూ మక్కా బహుశివారాధకులకు రుజుమాగ్గం గురించి ఇందులో బోధించబడింది. ప్రసంగం మధ్యలో ఒకచోట గ్రంథప్రజల్ని ఉద్దేశించి, మరొకచోట యావత్తు మానవాలిని ఉద్దేశించి బోధ చేయబడింది. చివరిలో దైవప్రవక్త (స)కు, ఆయన అనుచరులకు ధర్మ ప్రచార విధానం, దాని బాధ్యతల్ని గురించి వివరించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్-సాద్. ముహమ్మద్ (స)! ఈ గ్రంథం ద్వారా నీవు (ప్రజల్ని) పెచ్చరించడానికి దీన్ని నీ వద్దకు పంపడం జరిగింది. కనుక (సందేశప్రచారం గురించి) నీవు ఏమాత్రం సంకోచించకు. ఇది విశ్వసించినవారి కోసం ఒక హితచోధ. (1-2)

మానవులారా! మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు అవతరించినదాన్ని అనుసరించండి. మీ ప్రభువుని వదలి (ఆయన ఆజ్ఞలకు వ్యతిరేకంగా) ఇతరుల్ని అనుసరించకండి. కానీ మీరు (మా)హితోపదేశం పట్ల చాలా తక్కువగా శ్రద్ధ చూపుతున్నారు. (3)

మేము ఎన్నో జనపదాలు తుందిచిపెట్టాం. వారిపై మాశిక్ రాత్రివేళ హాత్తుగా వచ్చింది. లేదా పట్లపగలు వారు విశ్రాంతి తీసుకునే వేళ వచ్చింది. మాశిక్ వచ్చినప్పుడు వారు (పశ్చాత్తాపంతో) ‘మేము నిజంగా చాలా దుర్మగ్గలం’ అని మాత్రమే అన్నారు.

ఏమైనప్పటికీ, మేము ఎవరి దగ్గరకు దైవప్రవక్తలను పంపామో వారిని తప్పకుండా (వారి కర్మల్ని గురించి) ప్రశ్నాము. (మా సందేశం అందసేసే బాధ్యతను మీరు ఏ మేరకు నెరవేర్చారు, దానికి ప్రజల నుండి ఎలాంచి ప్రతిస్పందన వచ్చింది? అని)

1. ఎవరెవరి దగ్గరకు దైవప్రవక్తల సందేశం చేరిందో వారిని తప్పకుండా ప్రశ్నించడం జరుగుతున్నదిని ఖరుల చెబుతోంది. అలాంచివారు తమ అవిశ్వాసుబైరికి కారణంగా ఎలాంచి సాకులు చెప్పిరెర్చుమాట. వారికి నరకమే గతి. అయితే దైవప్రవక్తల సందేశం చేరనివారిని గురించి దేవుడు ఎలాంచి నిర్ణయం తీసుకుంటాడో ఖరుల అచ్చమ్మాంలో స్వర్ణం ఉందో, నరకం ఉందో దేవునికి తెలియాలి. కనుక మనం వారి విషయంలో మౌనం వహించడమే మంచిది. (దీంతో పాటు 17:15 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

كُنَّا نَعْلَمْ بِيَمِينِهِ وَالْوَزْنُ يُعْدِنُ الْحَقَّ، فَمَنْ شَقَّلَتْ مَوَازِينَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ وَمَنْ حَفَّتْ جَعْلَنَا لَكُمْ كُلُّمَا كُلُّمَا تَشَكَّرُونَ ۖ وَلَقَدْ مَكَّنْتُمْ فِي الْأَرْضِ وَسَجَدُوا لِأَدْمَرٍ فَمَجَدُوا لَا إِلَهَ إِلَّا إِلَيْسَ، لَمْ يَكُنْ قَنْ السَّاجِدُونَ ۖ قَالَ مَا مَنَعَكُمْ أَنْ سُجِّدُوا لِأَنَّ رَبَّكُمْ هُ

మేము దైవప్రవక్తలను కూడా అడుగుతాం. ఆ తర్వాత మేము జరిగినదంతా మాజ్ఞానంతో వారి ముందు పెత్తాము. (వారి స్థితిగతులు తెలియకపోవడానికి) మేము అంద్యశ్యమై ఎక్కుడికీ పోలేదు. (4-7)

అరోజు (కర్మల త్రాసులో) బరువైనదే సత్యమవుతుంది. ఎవరి త్రాసుపశ్చైం బరువుగా ఉంటుందో వారికి మోక్కం లభిస్తుంది. మరెవరి త్రాసుపశ్చైం తేలికగా ఉంటుందో వారు ఫోరంగా సప్పపోతారు. వారు మాసుక్కల పట్ల అన్యాయంగా ప్రవరిస్తుండేవారు.

మేము ధరఖిలో మీకు పూర్తి అధికారాలిచ్చి వసింపజేశాం. మీకోసం ఇక్కడ జీవన సామగ్రి సమకూర్చాం. కాని మీరు చాలాతక్కువగా కృతజ్ఞత చూపుతున్నారు. (8-10)

మేము మిమ్మల్ని సృష్టించి మీకు రూపురేఖలు కల్పించాం. తర్వాత ఆదంకు గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయండని దైవమాతల్ని ఆదేశించాం. మా ఆదేశం పాటిస్తూ అందరూ అభివాదంచేశారు² ఇక్కిసు తప్ప. అతను అభివాదం చేసేవారిలో చేరలేదు.

“(ఇక్కిస్!) నేను ఆజ్ఞాపించినా (నువ్వేందుకు అభివాదం చేయలేదు?) ఏ విషయం నిన్ను అభివాదం చేయకుండా నిరోధించిది?” అని మేము ప్రశ్నించాము.

దానికి వాడు “నేను ఇతనికంటే శేషుడై. నీవు నన్ను అగ్నితో³ సృష్టించావు. అతట్టి (ఎలాంచి విలువలేని) మట్టితో సృజించావు” అన్నాడు. (11,12)

2. ఇక్కడ గౌరవసూచకంగా ఆదంకు అభివాదం చేయండని అంచే అదం (అలైఫీ)కు మాత్రమే ఒక వ్యక్తిగా అభివాదం చేయమని అర్థం కాదు. యావత్త మానవాళికి ప్రాతినిధ్యం వేసి మానవుడిగా అదంకు అభివాదం చేయమని అర్థం. దేవుడు మానవుడ్ని సర్వోత్తుష్టుపుచేసి తన వైపున ఆజ్ఞలు పాలిస్తూ జీవిత వ్యవహారాలు చక్కబురిచే ప్రతినిధిగా నియమించడంతో పాటు, ప్రతినిధ్యాభ్యాతలు నిర్మించడానికి కావలసిన పూర్వి జ్ఞానసంపత్తి కూడా అతనికి ప్రసాదించాడు. కనుక అలాంచి సర్వోత్తుష్ట జీవితికి గౌరవసూచకంగా తలవంచి లొంగిపామ్మని దీని అర్థం.

దీన్నిబట్టి మానవుడు తనన్నై దేవుడు మోపిన ప్రాతినిధ్య బాధ్యతల్ని స్కమంగా, సంపూర్ణాగా, జీవితాంతం నిర్వహిస్తే అతను నిజంగా సర్వోత్తుష్టపుడిగా, దైవమాతల కంటే ఉన్నతుల్నిగా భాసిల్లగలడు. ఆ బాధ్యతలు నిర్వహించకుండా, మనుహాంచలకు బానిసంయి విశ్వంబల జీవితం గాఫిపితే అతని కన్నా నిక్షప్త జీవి ప్రపంచంలో మరొకబి ఉండడు. చివరికి చీమలు, దోషుల కన్నా అధిగతి పాలవుతాడు. చీమలు, దోషులు, పశువులు, పక్కలు మొదలైన జీవాసులపై ఇలాంచి బాధ్యతలు లేవు. వాటిని కూడా దేవుడు మానవుని సేవ కోసమే సృష్టించాడు. మరణసంతరం వాటికి స్వర్గ నరకాలు ఉండవు. అందువల్ల ప్రాతినిధ్య బాధ్యతలు నిర్వహించకుండా నేరుప్పుడిగా మారిన మానవుడిన్నా ఈ అల్పజీబులే మీను. (ఇతర వివరాలకు 2:34 స్తాత్మి చూడండి.)

3. మానవుల్లాగే మంచి లేక చెదు అపలంబించ స్వేచ్ఛ స్వాతంత్యాలు పాందిన మరొక జీవి కూడా ఈ ప్రపంచంలో ఉంది. అది జీవజాతి. ఈ జన్మలు (భూతాలు) అగ్నిఖ్వాలతో

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ، حَقِيقَتِي مِنْ تَأْكِيرٍ وَحَقِيقَتُهُ مِنْ طَبِينِ ۝ قَالَ فَآهِيْطُ مِنْهَا فَمَا يَوْنُ لَكَ أَنْ تَنْكِبَ فِيهَا فَاخْرُجْ رَبِّكَ مِنِ الظُّبْغِينِ ۝ قَالَ أَنْظُرْنِي إِلَيْ يَوْمِ يُبَعْثُرُنِ ۝ قَالَ رَبِّكَ مِنِ النَّظَرِينِ ۝ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتِنِي لَا قَعْدَنِ لَهُمْ حِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمِ ۝ ثُمَّ لَا تَنْيَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَفْهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِيلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَكِيرِنِ ۝ قَالَ أَخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَذْهُورًا ۝ لَمَنْ تَسْبِعَكَ مِنْهُمْ لَامْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينِ ۝ وَيَادِمُ مَيْبِينِ ۝ قَالَ لَرَبِّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا هَذِهِ وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْنَا وَتَرْحَمْنَا لَكُونَنَّ مِنَ الْحُسْرِينِ ۝ قَالَ

“అలాగానా! అయితే నీవిక్కడ్చుంచి దిగిపో. ఇక్కడ అహంకారంతో విత్రవీగడానికి నీకెలాంటి హక్కులేదు. వెళ్లిపో ఇక్కడ్చుంచి. నీవు (మా ఆదేశాన్ని ధిక్కరించి) పరమ నీచుడవయి పోయావు” అన్నాము మేము. (13)

“అయితే (దేవా!) మానవులు మళ్ళీ బ్రతికించబడే వరకు నాకు గడువునివ్వు” అన్నాడు (జల్లిసు). (14)

“అలాగే ఇస్తున్నాం వెళ్లు” అన్నాము (మేము). (15)

“సరే, నీవు ఏవిధంగా మార్గభ్రష్టమైపు చేశావో, నేనూ మానవజాతిని దారి తప్పించడానికి నీ రుజుమార్గంలో మాటలువేసి కూర్చుంటాను. వీరిని ముందు నుంచి, వెనుకనుంచి, కుడినుంచి, ఎడమనుంచి అన్ని వైపులనుంచీ చుట్టుముట్టుతాను. వీరిలో చాలామందిని నీవు విశ్వసియులుగా, కృతజ్ఞులుగా చూడలేవు” అన్నాడు జల్లిసు.

“ఓరి నీచుడా! శాపగ్రస్తుడవయి ఇక్కడ్చుంచి వెళ్లిపో. (బాగా విను,) నీతో సహా నిన్ను అనుసరించే వారందర్నీ నరకంలోకి వినరివేస్తాను”. (16-18)

సృష్టించబడి మానవులకు కనపడకుండా ఉంటారు. వారు మానవుల్ని చూడగలుగుతారు, కానీ మానవులు వారిని చూడలేరు. హోలానా షట్టీర్ అహ్వాన్ ఉస్సాన్ (రహ్మాన్) గారి వ్యాఖ్యానం ప్రకారం, ఈ జిన్నులు మానవని పుట్టుకు ముందు కొన్నివేల ఏండ్ర నుండి భూలోకంలో మనుగడ సాగిస్తూ ఉండేవారు. అప్పుడు వారు ఆకాశంపైకి కూడా పోతుండేవారు. అయితే భూలోకంలో రక్షపాతం, హింసాదోర్మణ్యాలు జరపడంలో హాహ్మీరి పోవడంతో విశ్వరథువు ఆదేశంతో దైవదూతలు అనేక మంది జిన్నులను సంహించారు. మిగిలిన జిన్నులు కొండల్లోకి, అడవుల్లోకి పారిపోయారు. (జిన్నుల సృష్టి గురించిన వివరాలకు 6:128 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

ఈ జిన్నుల్లో ఇబ్రిస్ గొప్ప భక్తుడిగా, పండితుడిగా పేరు తెచ్చుతన్నాడు. అందువల్ల అతను ఈ సామూహిక సంహరానికి గురికాకుండా దైవదూతలతో కలసి ఉండసాగాడు. అత్యధిక మంది జిన్నులు హతమార్గబ్దిన తరువాత ఇబ్రిస్ తన భక్తి పరాయణత, పాండిత్యాలను చూసుకొని ఇక భూలోకంలో తానొక్కడే గొప్పవాణ్ణని, తనను దేవుడు ఖలీఫాగా నియమించి ఇక్కడ పెత్తనం చెలాయించే అధికారం ఇస్తాడని భావించసాగాడు. అయితే దేవుడు అదం (మానవుడి)ని ఖలీఫాగా నియమించాసని ప్రకటించడంతో అతను నిరాశచెందాడు. అసూయత మండిపోతూ ఆదంకు బద్ధ శత్రువయి పోయాడు. అంతేగాక తాను మట్టి కన్నా విలువైన అగ్నితో సృజించబడ్డానని చెబుతూ వశ ద్వేషంతో, జాత్యహంకారంతో విల్రపిగుతూ మైజ్జను ధిక్కరించాడు. తత్తులితంగా అతను శాశ్వత శాపగ్రస్తుడయి పోయాడు. అందువల్ల మీరు కూడా అలాంటి వైభరి అవలంబించి కృతమ్ములు కాకండని దేవుడు మానవుల్ని పోచ్చరిస్తన్నాడు.

اسْكُنْ أَنْتَ وَرَوْجُوكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَكَلُونَا مِنَ الظَّلَيْنِ ۝ فَوَسُوسَ لَهُمَا الشَّيْطَنُ لِيُبُيُّرَ لَهُمَا مَا فَرَى عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ لَاَنَّكُمْ مَلَكُوْنَا اَوْ كَلُونَا مِنَ الْخَلِيلِيْنِ ۝ وَقَاسِهِمَا اِنِّي لَكُمَا لَيْنَ التَّصْحِينِ ۝ فَدَلَّهُمَا بِعُرْوَةَ فَلَمَّا دَأَقَ الشَّجَرَةَ بَدَأْتُ لَهُمَا سَوَاتِهِمَا وَطَقَنَا يَحْصِفِينَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا اَلْمَأْنَهَكُمَا عَنْ تَلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقْلَتُ لَكُمَا اَنَّ الشَّيْطَنَ لَكُمَا عَدُوًّ ۝ مَيْبِينِ ۝ قَالَ لَرَبِّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا هَذِهِ وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْنَا وَتَرْحَمْنَا لَكَوْنَنَّ مِنَ الْحُسْرِينِ ۝ قَالَ

“అదం! నీవు, నీ భార్య ఇద్దరూ స్వర్గంలో నివసించండి. ఇక్కడ మీరు కోరిందల్లా తింటూ హాయిగా ఉండడండి. అయితే (అదిగో) ఆ చెట్టు దగ్గరికి మాత్రం వెళ్కండి. వెళ్కారా, మీరు దుర్మార్గులలో చేరిపోతారు” అన్నాము మేము. (19)

ఆ తరువాత పైతాన్ వారి ఆచ్ఛాదిత మర్మావయవాలను పరస్పరం వారి ముందు బహిర్గతం చేయడానికి మాయమాటలతో వారిని మభ్యపెట్టాడు. వాడు (వారిద్దరి దగ్గరకు వెళ్లి) “మీ ప్రభువు మిమ్మల్ని ఆ చెట్టు దగ్గరికి పోవద్దని ఎందు కన్నాడో తెలుసా? మీరు దైవదూతలుయి పోతారని, లేదా శాశ్వత (స్వర్గ) జీవితం లభిస్తుందని దాని దగ్గరకు పోనివ్యక్తుండా మిమ్మల్ని వారించాడు” అని చెప్పాడు. పైగా వాడు ప్రమాణం చేసి మరీ “నేను మీకు నిజమయిన శ్రేయోభిలాపిని (నా మాట నమ్మండి)” అని నమ్మబలికాడు. (20-21)

ఈ విధంగా వాడు మోసపుచెత్తుగడలతో వారిద్దర్నీ వలలో వేసుకున్నాడు. చివరికి వారిరువురు (నిషేధిత) వృక్షాన్ని రుచిచూరు. దాంతో వెంటనే వారి మర్మావయవాలు ఒకరి ముందు మరొకరివి బహిర్గతమై పోయాయి. వారు (సిగ్గుతో బిక్క చచ్చిపోయి) స్వర్గంలోని ఆకులతో తమ దేహాలను కప్పుకోవడానికి ప్రయత్నించారు.

అప్పుడు వారి ప్రభువు “నేను మిమ్మల్ని ఆ చెట్టు దగ్గరకు పోవద్దని వారించలేదా? పైతాన్ మీకు బద్ధవిరోధి అని చెప్పలేదా?” అని అడిగాడు.

“ప్రభూ! (మేము ఆత్మవంచనకు పాల్పడి) మాకు మేమే అన్యాయం చేసు కున్నాడం (ఇక నీవే మాకు దిక్కు.) నీవు మమ్మల్ని కనికరించి క్షమించకపోతే మేము సర్వాశశమైపోతాము” అన్నారు వారిద్దరూ (పశ్చాత్తాపంతో కుమలిపోతూ). (22-23)

4. పైతాన్ మొదట హజ్రత హవ్వా (అల్లెను) మోసంగిచి ఆమెకా చెట్టు పండు తినిపించడని, తర్వాత హజ్రత అదం (అల్లెను) తన వలలో వేసుకోవడానికి ఆమెను ఒక పనిముట్టుగా వాడుకున్నడని ప్రతీతి. దీంతో ఒ పెద్దవర్గం ప్రైస్టాయిని దిగజార్ఘదానికి ప్రయత్నించింది. కానీ ఖరుల్న ఈ భావాన్ని ఖండిస్తూ ఇక్కడ పైతాన్ వారిద్దర్నీ మోసగించి ఇద్దరకీ నిషేధిత వస్తువుతినిచెబుతోంది. (ఇతర వివరాలకు 20:120,121 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.)

మానవుడు పైతాన్ చేసే మోసాలకు, వాడి ప్రలోభాలకు గురొకాకుండా ఉండాలంటే దేవుడు తన ప్రవక్తల ద్వారా పంచే ఆజ్ఞలు పాటిస్తూ తదనుగుణంగా నీతిమంతమైన జీవితం గడపవలని ఉంటుంది. ఈ విధంగా మానవుడు జీవితాంతం ప్రాతినిధ్య బాధ్యతలు నిర్వహించడం ద్వారా సర్వోత్తమంచ జీవితాలు దైవప్రస్తుతను, తన అసలు నివాసమైన సప్రగామాన్ని పాందగలడు.

اَفْيُطُوا بِعَصْكُمْ لِبَعِضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الارْضِ مُسْتَقْرٌ وَمَتَاعٌ إِلَى حِلْيٍنَ ۝ قَالَ فِيهَا تَحْيَيْنَ وَفِيهَا تَمُونُونَ وَمِنْهَا تُتَحْجُونَ ۝ يَبْقَى اَذْ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِيَاسَأَ يُوَارِي سَوْا لَكُمْ وَرِيشَ ۝ وَلِيَاسَ التَّقْوِيَ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ اِيمَانِ اللَّهِ عَلَاهُمْ يَدْكُرُونَ ۝ يَبْقَى اَدَمَ لَا يَقْتَلُكُمُ الشَّيْطَنُ كَمَا اَخْرَجَ ابْوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَأْتِيْنَعْنَهُمَا لِيَرِهِمَا سَوْا لَهُمَا اِنَّهُ يَرِكُمْ هُوَ وَقِيلَهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرُونَهُمْ ۝ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَنَ اُولَئِكَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قَعَلُوا فَاجْشَهُ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا اَبَاءَنَا وَاللهُ اَمْرَنَا بِهَا ۝ قُلْ اِنَّ اللهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَلَا يَنْهَا مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قُلْ اَمْرُ رَبِّيٍ يَا لَقْطُهُ وَأَقْيِمُوا وَجُوهُكُمْ عَنْدَكُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينُ ۝ كَمَا بَدَأْكُمْ تَعُودُونَ ۝ فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۝ اِنَّهُمْ اَنْجَدُوا

“దిగిపోండి. మీరంతా ఒకరికాకు శత్రువులు. మీరు ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు భూలోకంలో గడవవలసి ఉంది. మీకక్కడ నివాసం, జీవనోపాధి (వగ్గొరా) సదుపాయాలు ఉన్నాయి. అక్కడే మీరు జీవించాలి, అక్కడే చనిపోవాలి. చివరికి అక్కడ్చుంచే మిమ్మల్ని పునర్జీవంతో తిరిగి లేపడం జరుగుతుంది” అన్నాము మేము. (24-25)

“అదం సంతానమా! మీరు మీ మర్యాదయవాలను కప్పుకోవడానికి, మీ దేహానికి రక్షణగా, అలంకరణగా ఉపయోగపడటానికి మేము మీకు దుస్తులు ప్రసాదించాము. అయితే అన్నిటికంటే భయభక్తుల దుస్తులే ఎంతో శైఘ్రమైనవి. ఇది (ప్రశ్నధారణ) దేవుని సూచనల్లో ఒక సూచన. మీరు విషయం గ్రహిస్తారని (ఇలా తెలుపుతున్నాం).” (26)

అదం సంతానమా! (షైతాన్ చేష్టలపట్ల అనుక్కణం అప్రమత్తంగా ఉండండి.) వాడు మీ తల్లిదండ్రుల్ని మధ్యపెట్టి స్వర్గం నుండి తీసివేయించాడు. ఒకరి మర్యాదయవాలు మరొకరి ముందు బహిర్గతం కావడానికి వారి దుస్తులు తొలగించాడు. జాగ్రత్త! ఆవిధంగా వాడు మిమ్మల్ని కూడా మాయమాటలతో మధ్యపెట్టచుచ్చు. వాడు, వాడి అనుచరమూకలు మిమ్మల్ని మీరు చూడని షైపు నుండి చూస్తారు. ఈ పిశాచమూకలను మేము విశ్వసించనివారికి సహచరులుగా, సంరక్కులుగా చేశాము. (27)

వారేదైనా సిగ్గుమాలిన పని చేస్తూ, తమ తాతముత్తాతలు ఇలాగే చేస్తుండేవారని అంటారు. షైతాన్ దేవుడే అలా చేయమని తమను అజ్ఞాపించాడని చెబుతారు. వారికి చెప్పు: “నీతిబాహ్యమైన పనులు చేయమని దేవుడు ఎన్నటికీ అజ్ఞాపించడు. మీరు దేవుని పేరుచెప్పి మీకు తెలియని విషయాల్ని గురించి దేవుడే బోధిస్తున్నాడని అంటారా?” (28)

చెప్పు: “నాప్రభువు ఇలా ఆదేశించాడు-మీరు న్యాయంగా వ్యవరించండి. ప్రార్థన చేస్తున్నప్పుడు మీ మనస్సును ఒక్కడేవుని మీదే లగ్గంచేయండి. అయినే వేడుకోండి. మీ జీవనధర్మాన్ని ఆయన కోసమే ప్రత్యేకించుకోండి. ఆయన ఈరోజు మిమ్మల్ని ఎలా సృష్టించాడో రేపు (ప్రథయదినాన) కూడా అలాగే మిమ్మల్ని పునఃసృష్టిస్తాడు.” (29)

5. ఖరున్ అవశ్యరణకు పూర్వం అరబ్బులు కాబా గ్రహస్త్రి సగ్గుంగా ప్రదక్షిణ చేసేవారు. అది దేవుడు ఆదేశించిన మాత్రామని భావించేవారు. ఖరున్ ఈ దురాచారాన్ని నిషేధించింది.

الشَّيْطَنِ اُولَئِكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۝ يَلْبَيِ ادَمَ حَدَّلُوا زَيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُّوَا وَشَرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۝ إِنَّهُ لَا يَبْيَسُ السُّرْفِينَ ۝ قُلْ مَنْ حَرَمَ زِيْنَتَكُمْ اِنَّهُ اِنَّهُ اَخْرَجَ لِعَبَادَةَ وَالظَّبَابَ مِنَ الرِّزْقِ ۝ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اَمْنَوْا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً ۝ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَكَذِّلُكَ نُفَصِّلُ الْآيَتِ لِعَوْمَرَ يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ اِنَّا حَرَمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِنْتَ وَالْبَعْيَ بِغَيْرِ اَحْقَقِ ۝ وَآنَ شَرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُبَرِّلْ بِهِ سُلطَانًا وَآنَ تَعْلُوْا عَلَيْهِ اللَّهُ مَا لَمْ يَعْلُمُونَ ۝ وَلَكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۝ فَإِذَا جَاءَهُمْ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَلَا يَنْهَا مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ يَبْقَى اَدَمَ رَبِّ اِنْتَيْكُمْ رُسْلُكَنْكُمْ يَعْصُونَ عَلَيْكُمْ اِيْقَنِي ۝ فَنِ اَتَّقَ وَاصْلَمْ فَلَا كَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَعْرَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِاِيْتَنَا وَاسْتَبَرُوا عَلَيْهَا اُولَئِكَ اَحْبُبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

ఒక వర్గానికి ఆయన సప్పార్గం చూపాడు. రెండో వర్గం నొసట మార్గభ్రష్టత్వమే రాసి పెట్టిఉంది. దానిక్కారణం వారు దేవునికి బదులు భూతపిశాచాలను రక్కులుగా చేసుకొని తాము సప్పార్గంలో ఉన్నామని భావిస్తుండేవారు. (30)

ఆదం సంతానమా! ప్రార్థన చేసే ప్రతిసారీ పూర్తి ప్రశ్నధారణతో మిమ్మల్ని మీరు అలంకరించుకోండి. తినండి, త్రాగండి. (హోయిగా ఉండండి.) కాని హాధ్యలు మాత్రం మీరకండి. హాధ్యలు మీరేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (31)

ముహమ్మద్ (స)! వారినడుగు: “దేవుడు తన దాసుల కోసం సమ్మతించిన ఈ అలంకరణలను ఎవరు నిషేధించారు? ఎవరు దేవుడు ప్రసాదించిన పరిపుఢ వస్తువుల్ని నిషేధించినది?” చెప్పు: “ఇవన్నీ ఇటు ప్రపంచ జీవితంలోనూ విక్యాసుల కోసమే ఉన్నాయి; అటు ప్రథయదినాన కూడా వారికి లభిస్తాయి.” ఈవిధంగా మేము విషయం గ్రహించే వారికోసం మా సూక్తులు విడుమరచి తెలియజేస్తున్నాము. (32)

ముహమ్మద్ (స)! వారికిలా చెప్పు: “నా ప్రభువు ఈ విషయాలు నిషేధించాడు:

★ సిగ్గుమాలిన పనులు- అవి బహిరంగమైనవయినా, రహస్యమైనవయినా సరే. ★ పాపకార్యాలు, ★ సత్యానికి వ్యతిరేకంగా హాధ్యమీరి ప్రవర్తించడం, ★ దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపకమైనా అయినకు ఇతరుల్ని సాచికల్పించడం, ★ దేవుడే అదేశించాడని ఆయన పేరుమీద మీకు తెలియని విషయాలు చెప్పడం.”

ప్రతి జాతికీ (నైతిక నియమావళి విషయంలో) ఒక గడువు నిర్దయించబడింది. అ గడువు ముగిష్టే మాత్రం ఇక ఒక్కుడం కూడా ఆలస్యం చేయడంగాని, వాయిదా వేయడంగాని జరగదు. (ఆతర్వాత ఆజాతి కాలగర్భంలో కలసిపోతుంది.) (33-34)

(సృష్టిప్రారంభంలోనే దేవుడిలా చెప్పాడు:) ఆదం సంతానమా! మీ నుండే మీ దగ్గరికి మాసూక్తులు విన్నించే ప్రవక్తలు వచ్చినప్పుడు (వారి మాటలు విని) భయభక్తులతో దుష్టుర్యాలు మానుకొని తమ వైఖరి సరిదిద్దుకున్నవారికి ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండడు. మా సూక్తులు తిరస్కరించి, ప్రవక్తల పట్ల తిరుగుబాటు వైఖరి అవలంబించేవారు నరకానికి పోతారు. అక్కడే వారిక శాశ్వతంగాఉంటారు. (35-36)

خَلِدُونَ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مَمَّنْ افْتَرَى عَلَيْهِ اللَّهُ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ بِإِيمَنِهِ ۗ وَلَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصْيَاهُمْ
مِّنَ الْكِتَبِ ۖ حَتَّى إِذَا جَاءُهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَوَّهُمْ ۗ قَالُوا أَيْنَ مَا كَذَبْتُمْ تَكُونُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ قَالُوا
ضَلَّوْا عَنَّا وَشَهَدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كُفَّارِينَ ۝ قَالَ ادْخُلُوهُ فِي آمِّ مَنْ قَدْ حَكَتْ مِنْ
قَبْلِكُمْ ۗ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ ۗ كُلُّمَا دَخَلْتُ أَمَّةً لَعَنَتْ أَخْتَهَا ۖ حَتَّى إِذَا كَوَافِرْهَا جَبِيعًا ۗ
قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هُوَ لَأُنَا ضَلَّلُوْنَا فَإِنَّا عَذَابًا ضَعْفًا مِّنَ النَّارِ ۗ قَالَ لِكُلِّ
ضَعْفٍ ۗ وَلِكُنْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانُ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
قَدْ دُقُوا العَذَابَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ كَافِرُونَ ۝ لَأَنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِإِيمَنِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَئِمْ

ج

అసత్య విషయాలు కల్పించి వాటిని దేవునికి ఆపాదించే వాడికంటే, లేదా దేవుని నూకులు తిరస్కరించిన వాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవరుంటారు? అలాంటివారికి వారి విధిప్రాతలో రాయబడినది మాత్రమే (కొన్నాళ్లపాటు) లభిస్తుంది. చివరికి మేము పంచే దూతలు వారి ప్రాణాలు తీయడానికి వస్తారు. అప్పుడా దూతలు “ఏరి, దేవుడ్ని వదలి మీరు మొరపెట్టుకున్న మీ మిధ్యాదైవాలు ఇప్పుడక్కడికి పోయారు?” అని ప్రశ్నిస్తారు. దానికి వారు “వారంతా మానుండి కనుమర్గుపోయారు” అంటారు. “మేము నిజంగా సత్యతిరస్కారులం” అని వారే తమకు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం చెబుతారు. (37)

“అయితే మీకు పూర్వం మానవుల, జిన్నుల వర్గం (ఒకటి) ఎలా నరకంలోకి పోయిపడిందో మీరూ నరకంలోకి పోయిపడండి” అని దేవుడు సెలవిస్తాడు. ప్రతిగుంపూ నరకంలో ప్రవేశించేటప్పుడు తనకు ముందు ప్రవేశించిన గుంపును దూషిస్తుంది.

ఇలా అందరూ నరకంలో చేరి గుమిగూడిన తరువాత ముందు చేరిన వర్గాన్ని తర్వాత చేరిన వర్గం నిందిస్తూ “ప్రభూ! ఏరే మమ్మల్ని దారితప్పించినవారు, కనుక ఏరికి రెట్టింపు ఇక్క విధించు” అంటుంది. దానికి “ప్రతి ఒక్కరికీ రెట్టింపు ఇక్క విధించబడింది. ఆ సంగతి మీరు గ్రహించలేకపోతున్నారు” అని సమాధానం లభిస్తుంది.

ఆతర్వాత మొదటివర్గం రెండవవర్గంతో “(మమ్మల్నిందుకు అనవసరంగా నిందిస్తారు?) మాకంటే మీరేం తక్కువ తిన్నారా? ఇక (మాటలు చాలించి) మీరు చేజేతులా సంపాదించుకున్నదానికి ఘలితంగా నరకయాతనలు చవిచూడండి” అంటుంది. (38-39)

మా సూక్తులు తిరస్కరించి వాటిపట్ల తలబిరుసుతననంతో వ్యవహరించినవారి కోసం ఆకాశ ద్వారాలు ఎన్నటికీ తెరవబడవు.⁶ సూది బెజ్జం గుండా ఒంచె దూరాడం

6. విశ్వాసులు, అవిశ్వాసుల మరణానంతర పర్యవసాయాలను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) వివరంగా తెలిపిన విశేషాలు సంక్లిష్టంగానైనా ఇక్కడ పేర్కొనడం సందోర్చించితంగా ఉంటుంది:

విశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి వచ్చే దైవాతలు అందమైన ముఖివర్షప్పుతో స్వర్గవస్తాలు, సువాసనలు తెచ్చి “శాంతివాందిన అత్యా! స్తుతిపూ ప్రపస్తుతాభాగ్యం దైవప్రవక్త బయలుదేరు” అంటారు. అప్పుడా ఆత్మ సంతోషంతో దేహంనుండి వెలువడుతుంది. దైవాతలు దాన్ని సువాసన వస్తుంలో చుట్టుకొని తీసికొంటారు. ఆకాశ దైవాతలు ఆకాశద్వారాలు తెరచి ఆ పుభాత్మకు స్వాగతం చెప్పి దాన్ని ఏడవ ఆకాశంలోకి తీసికొల్పి స్ఫోర్చుక్రత నించి ప్రస్తుతం

لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْيَهُ الْجَمَلُ فِي سَمَّ الْخِيَاطِ مَوْلَدِكَ نَجْزِيَهُ
الْمُجْرِمِينَ ۝ لَهُمْ مَنْ جَاهُمْ وَهَمْ لَوْمَهُ وَكُلُّهُمْ عَوَاشِيٌّ وَكُلُّهُمْ بَجْزِيَ الظَّالِمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا

ఎంత అసాధ్యమో వారు స్వర్గంలో ప్రవేశించడం కూడా అంతే అసాధ్యం. నేరస్తులకు మాదగ్గర ఇలాంటి దుష్పలమే లభిస్తుంది. వారి పడకకూడా నరకాగ్నిపడకే; దుష్పచీకూడా నరకాగ్ని దుష్పచే అపుతాయి. ఇదే దుర్మార్గులకు మేమిచ్చే ప్రతిపలం. (40-41)

దానుని పేరు ఇల్లియ్యాన్ (సత్యరూల చిట్టా)లో రాసి అతప్పి భూలోకానికి తీసికొళ్పండ”ని ఆజ్ఞా పిస్తారు. మరణధూతలు ఆ ఆత్మము సమాధిలోని ఆ విశ్వాసిదేహంలో తిరిగి ప్రవేశపడతారు.

సమాధిలో ఇష్టరు దైవాతలు వచ్చి “నీ ప్రభువ ఎవరు; నీ ధర్మం ఏమిబే; మీకు రుజు మార్గం చూపడానికి పచ్చిన వ్యక్తి గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటీ?” అంటూ ప్రశ్నిస్తారు. దానికి విశ్వాసి స్తరైన సమాధానాలు చెబుతాడు. అప్పుడు ఆకాశం నుండి “నా దానుడు నిజం చెప్పాడు. అతనికి స్వర్గప్రాపులు ధరింపజేసి, స్వర్గపరుపు పరచండి; (సమాధిలో) స్వర్గం వైపుండి కిటికీ తెరచి పెట్టండి” అనే మాటలు వినిస్తాయి. ఆ విశ్వాసికి సమాధిలో ప్రభుయిదినం వరకు కాంతిసాఖ్యాల ఏరాటు జరుగుతుంది. అతని సమాధి అతని కనుచూపు మేరకు విశాలమపుతుంది.

అవిశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి నల్లని దైవాతలు ఓ గోపట్టా తీసుకొని వచ్చి “దుర్మాత్కు దైవాగ్రహం వైపుకు బయలుదేరు” అంటారు. ఆ దుర్మాత్కు తీప్పమైన భయంతో శరీరం నుండి బయటికి రాకుండా లోపలే అటుజట్టు తిరుగుతుంది. అప్పుడు దైవాతలు ముత్కుంపై సుంచి తడినిన గుఢ్ఱ లాగినట్లు అతని దేహం నుంచి ఆత్మను బలవంతంగా లాగితే గోపట్టాలో చుట్టు ఆకాశం వైపు తీసికొంటారు. ఆ దుర్మాత్కు నుంచి కుళ్లిపోయిన శవం నుంచి వెలువచేటటువంటి అమిత దుర్ధంధం వెలువడుతుంది. దాంతో ఆకాశంలోని దైవాతలు ఆకాశద్వారాలు తెరవరు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా చెబుతూ ఈ సూక్తినే పరిస్తారు.

ఆ తరువాత స్పృష్టికర్త “ఈ దానుని పేరు యావత్తు భూలోకాల కంటే అథఃపాతాళంలో ఉండే స్థిరమైన ముఖ్యరూల చిట్టాలో రాసి, అతని ఆత్మను భూలోకానికి తీసికొళ్పండి” అని ఆజ్ఞా పిస్తారు. మరణధూతలు ఆ దుర్మాత్కు సమాధిలో పూఢ్ఱబడిన దాని దేహంలోకి విసిరి పడవేస్తారు. దైవప్రవక్త (స) ఈ సంగతి చెబుతూ ఖర్జన లోని సూక్తిని పరిస్తారు: “దేవునికి సాటి కల్పించిన వాడు ఆకాశం నుండి అమాంతం అథఃపాతాళంలోకి పడిపోయినట్లే. ఇక అతప్పి పట్టలైనా పాడుచుకు తింటాయి, లేదా గాలి అయినా ఎత్తి దూరంగా విసిరి పడవేసుంది.” (22:31)

ఆ తర్వాత అతని దగ్గరకు ఇష్టరు దైవాతలు వచ్చి విశ్వాసిని ప్రశ్నించి ప్రశ్నిస్తారు. దానికి అతను జాబితప్పలేక “అయ్యుయ్యా, నాకేమీ తెలియదే!” అంటాడు. అప్పుడు ఆకాశం నుండి “అతను అబధమాడాడు. అతనికి అగ్నప్రాపులు కట్టబెట్టి, అగ్నికణాలు) పడక మీద పండించబడ్డండి. అతని కోసం సమాధిలో నరకం వైపుండి కిటికీ తెరచి పెట్టండి” అనే మాటలు వినిస్తాయి. దాని ప్రకారం ఆ తిరస్కారికి ప్రభుయండా దుర్మార్గాధలు కలిగేలా ఏర్పాటువుతుంది. అతని పక్కదేము కలు విరిగి ఒక వైపు నుంచి మరొక వైపునకు పాడుచుకు వచ్చేటంగా సమాధి కుంచించుకు పాటుంది. ఆ తర్వాత అత్యంత దుర్వాసనాలో కూడిన మురికబట్టలు ధరించిన ఓ కుర్చాపి ఆకాంలో అతని తీసికొంటారు. ఆకాశ దైవాతలు ఆకాశద్వారాలు తెరచి ఆ పుభాత్మకు స్వాగతం చెప్పి దాన్ని ఏడవ ఆకాశంలోకి తీసికొల్పి స్ఫోర్చుక్రత నించి వినిస్తుంది. దాంతో అతను తీపంగా పశ్చాత్మాపడతాడు. (అప్పుడ్, అబూదావాద్)

మరణానంతర జీవితం గురించిన పూర్తి వివరాలకు 8:51 సూక్తితో పాటు “ఇస్లామిక రిసార్స్ సెంటర్” నుండి వెలువడిన “పరలోక ప్రస్తావం” అనే పుస్తకం చదవండి. పేజీలు: 224.)

وَعَيْلُوا الصِّلْحَتِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا، أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ، هُمْ فِيهَا حَلِيدُونَ ⑥
نَرَعْنَامًا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ عَلَى تَجْرِيَةٍ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَكْنَهُ، وَقَالُوا إِنَّمَا يُلْهِنِي هَذِهِ
إِلَهَاتُ وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِي لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ، لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنَوْدُوا أَنْ
تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أُولَئِنَّوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦ وَنَادَاهُمْ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَنْ قَدْ
وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبِّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبِّكُمْ حَقًّا، قَالُوا نَعَمْ، فَأَذْنَنَ مُؤْذِنَ
بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ⑧ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْعَثُونَهَا عَوْجًا،
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كُفَّارٌ ⑨ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ، وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يُعْرَفُونَ كُلًا لِسِيمِهِمْ،
وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْعَمُونَ ⑩ وَإِذَا صَرَفْتُ أَبْصَارَهُمْ
تَلَاقَهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ، قَالُوا رَبِّنَا لَا تَجْعَلْنَا مِمَّا تَعْمَلُ الظَّالِمِينَ ⑪ وَنَادَاهُمْ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ

మా సూక్తులు విశ్వసించి మంచి పనులు చేసేవారు (ఎంతో అదృష్టవంతులు)- మేము ఏ మనిషిపైనా అతని శక్తికి మంచిన బాధ్యత మోపము- (వారు) స్వర్గవాసు లవుతారు. అక్కడే వారికి శాశ్వతంగా (సుఖసంతోషాలతో) ఉంటారు. (42)

వారి హృదయాల్లో ఒకరికి వ్యతిరేకంగా మరొకరి విషయంలో ఏదైనా ద్వేషభావం ఉంటే దాన్ని మేము తీసేస్తాం. వారి (మేడల) మధ్య సెలయేరులు ప్రవహిస్తుంటాయి. వారు (ఈ వైభవాలు చూసి) “సకల స్తోత్రాలు దేవునికి శోభిస్తాయి. ఆయనే మాకీ మార్గం చూపాడు. ఆయన మాకు సన్మార్గం చూపకపోయివుంటే మాలంతట మేమీ మార్గం పొందగిలిగేవారం కాము. మా ప్రభువు పంపిన ప్రవక్తలు నిజంగా సత్యాన్నే తెచ్చారు” అనంటారు. అప్పుడు “మీరి స్వర్గానికి వారసులయ్యారు. మీరు చేసుకున్న కర్మలకు ప్రతిఫలంగా ఈస్వర్గం మీకు లభించింది” అని అశరీరవాణి విన్చిస్తుంది వారికి. (43)

ఆ తర్వాత స్వర్గవాసులు సరకవాసుల్ని పిలిచి “మాప్రభువు మాకు చేసిన వాగ్దానా లన్నీ నెరవేరాయి. మరి మీరు కూడా మీ ప్రభువు చేసిన వాగ్దానాలు నెరవేరాయని తెలుసుకున్నారా?” అని అడుగుతారు. దానికి వారు “ఆ...తెలుసుకున్నాం” అని సమాధానమిస్తారు. అప్పుడు ఒక ప్రకటనకర్త వారి మధ్యకు వచ్చి “దైవమార్గంలోకి రాకుండా ప్రజల్ని నిరోధించిన దుర్మార్గులపై దైవాపం విరుచుకుపడుగాక! వారు దైవమార్గాన్ని వక్రికరించ దలిచారు, పరలోకాన్ని తిరస్కరించారు” అని అంటాడు. (44-45)

ఆ రెండు వర్గాల మధ్య ఒక అడ్డగోడ ఉంటుంది. దాని శిఖరాలపై కొందరు ఉంటారు. వారు (స్వర్గ, సరకాల్ని) అందరీ వారి ముఖచిహ్నాలను బట్టి గుర్తిస్తారు. అప్పుడు వారు స్వర్గవాసుల్ని ఉండేశించి “మీకు శాంతి కలుగుగాక!” అంటారు. వారింకా స్వర్గంలో ప్రవేశించలటాడు. కాని ప్రవేశించగలమని ఆశిస్తున్నారు. తర్వాత వారి దృష్టి సరకవాసులపై పడగానే “ప్రభు! మమ్ముల్ని దుర్మార్గుల్లో చేర్చకు” అని ప్రార్థిస్తారు. (46-47)

ఆటర్వాత శిఖరాలపై ఉన్నవారు సరకంలోని కొందరిని వారి ముఖచిహ్నాల్ని బట్టి గుర్తించి పిలిచి ఇలా అంటారు: “చూసుకున్నారుగా, ఈరోజు మీ ముతాలుగాని, మీరు

يَجَالُ بَعْرَفَوْنَهُمْ سِيمِهِمْ قَالُوا مَا أَعْنَهُ عَنْكُمْ جَمِيعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ شَتَّاكِبُونَ ⑥ أَهُوَ الْأَءَ
الَّذِينَ أَسْهَنُوكُمْ لَا يَنْأِيُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ، أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا حُقُّ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْرُنُونَ ⑦
وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفْيُضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِنَ زَرْقَلْمِ اللَّهِ، قَالَوْا إِنَّ
الَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكُفَّارِ ⑧ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهُمَا وَلَعَلَّهُمْ وَغَرَّهُمُ الْعِمَيْوَةُ الدُّلْنِيَا،
فَالْيَوْمَ نَسْهُمْ كَمَا نَسَوْا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هُنَّا ⑨ وَمَا كَانُوا بِإِيمَنِنَا يَجْهُدُونَ ⑩ وَلَقَدْ جَنَّهُمْ بِكِتَبٍ
فَصَلَّنَهُ عَلَى عِلْمٍ هُدَى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ⑪ هُنَّ بَنَّيَرُونَ لِأَنَّا تَأْتِيَنَا يَوْمَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ سَوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ، فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيُسْعِفُونَا
لَنَا أَوْرَدَ فَنَعْلَمْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ⑫ وَقَدْ حَسِرَ وَأَنْفَسُهُمْ كَمَا كَانُوا يَقْرَرُونَ ⑬

ఘనమైనవని భావించిన మీ పస్తుమాగి గాని మీకు ఏమాత్రం ఉపయోగపడలేదు. స్వర్గంలో ఉన్న వీరిని చూడండి. మీరు ఎన్నో ప్రమాణాలుచేసి, వీరిపై దేవుడు దయ చూపడని అన్నారే!“ అని అంటారు. అప్పుడు వారికి “స్వర్గంలో ప్రవేశించండి. ఇక మీకు ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండడు” అని చెప్పబడుతుంది. (48-49)

సరకవాసులు స్వర్గవాసుల్ని కేకవేసి పిలిచి “(మేమిక్కడ మాడి చస్తున్నాం) మామీద కొంచెం నీళ్ళు చల్లండి. లేదా మీకు దేవుడు ప్రసాదించిన దాన్యమునా కాప్త మాపైపు వినరి వేయండి” అని అంటారు. దానికి స్వర్గవాసులు “దేవుడు ఈ రెండిటినీ సత్య తిరస్కరులకు నీపేధించాడు. వారు తమ ధర్మాన్ని అటగా, వినోదంగా చేసుకున్నారు. ప్రాపంచిక జీవితం వారిని మోసంగిచింది” అని సమాధానమిస్తారు. (అప్పుడు) దేవుడు ఇలా అంటాడు: “వీరు మా సూక్తులు, నిదర్శనాలు తిరస్కరిస్తూ ఈ దినాన్ని గురించి పట్టించుకుండా ఎలా వదిలేశారో మేము కూడా ఈరోజు వీరిని పట్టించుకోకుండా (వారి భర్యకు) వదిలేస్తున్నాము.” (50-51)

మేము వారి దగ్గరకు (దివ్య)గ్రంథం పంపాము. అందులో మేము (జీవిత విధానానికి సంబంధించిన) విషయాలపై వివరంగా తెలియజేశాము. ఇది విశ్వసించే వారికి హితపదేశం, కారుణ్యప్రదాయిని. ఇక పీరు దేని కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు? ఈ గ్రంథం తెలియజేసిన (పరలోక) పరిణామం కోసమేనా? ఆ పరిణామం సంభవించే రోజు, దాన్ని గతంలో విస్మయించినవారే (వాస్తవం కళ్ళారా చూసి బెంబేలెత్తి పోయి) ఇలా అంటారు:

“నిజంగా మన ప్రభువు పంపిన ప్రవక్తలు సత్యాన్నే తెచ్చారు. (కాని మనమే దాన్ని విశ్వసించ లేదు.) ఇప్పుడు మన కోసం సిఫారసు చేసేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? పోని, మనల్ని మరొకసారి ఇహలోకానికి పంపించడమైనా జరుగుతుందా? అలా జరిగితే మనం ఇదివరకు చేస్తుండిన (చెడ్డ) పనులు మానేసి వేరే (మంచి)పనులు చేసి చూపేడడాము.”

వారు చేజేతులా నష్టం కొని తెచ్చుకున్నారు. వారి అబూత కల్పనల్ని వారినుండి కనుమరుగైపోతాయి. (వారు కట్టుకున్న పేకమేడలు కుపుకూలి పోతాయి). (52-53)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّةٍ أَكَلَمَ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ تَسْعِشِي
الْيَوْمَ الْهَارِيَطْلُبُهُ حَتَّىئَا ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالْجَوْمَ مُسْخَرُتَيْ بِإِمْرَهُ ، أَكَلَمَهُ الْحَاقِنَ وَالْأَمْرَ
تَبَرَّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَلَمِينَ ④ أَدْعُوكُمْ نَصْرَعًا وَحَقْيَهُ ⑤ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ⑥
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ اصْلَاهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَبَعًا ⑦ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ⑧
وَهُوَ الَّذِي يُرِسِّلُ الرِّئِيْهَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْهِ ⑨ حَتَّى إِذَا آتَيْتُ سَحَابًا ثَقَالًا سُقْنَهُ
مِنْ رَبِّ الْعَلَمِينَ ⑩ أَبَلَقْتُمُ رِسْلَتَ رَبِّيْ وَأَنْصَرْتُمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑪

వాస్తవానికి అల్లాహ్‌యే మీ ప్రభువు, పోవకుడు. ఆయనే భూమ్యకొశాలను ఆరు దినాలలో సృష్టించాడు.⁷ తరువాత తన అధికార సింహాసనం అధిష్టించాడు. ఆయనే రాత్రిని పగటిపై కప్పుతున్నాడు. తిరిగి పగటి వెనుక రాత్రి పరుగెదుతూ వస్తుంది. ఆయనే సూర్య, చంద్ర, నక్షత్రాలను సృష్టించినవాడు. సకల సృష్టిరాసులు ఆయన ఆజ్ఞ శిరసావహిస్తున్నాయి. వినండి! సృష్టి ఆయనదే, ఆజ్ఞ (అధికారం) కూడా ఆయనదే.⁸ సకలలోక ప్రభువయిన ఆ దేవుడు ఎంతో శుభదాయకుడు. (54)

కనుక (మానవులారా!) మీ ప్రభువును దీనంగా, దయనీయంగా, రహస్యంగా వేడుకోండి. (గుర్తుంచుకోండి) ఆయన హాధ్యమీరేవారిని ఎన్నబికీ ప్రేమించడు. ప్రపంచంలో శాంతి, సామరస్యాలు ఏర్పడిన తర్వాత అరాచకం, అలజడులు సృష్టించ కండి. భయంతో, ఆశతో మీరు దేవుడ్ని మాత్రమే వేడుకోండి. ఆయన కారుణ్యం సద్గురునులకు అతి చేరువలోనే ఉంది. (55-56)

దేవుడే తన అనుగ్రహావర్షానికి ముందు చల్లటి గాలిని శుభసూచకంగా పంపు తున్నాడు. తరువాత ఆ గాలి నీటితో నిండిన మేఘాలను ఏదయినా మృతభూభాగం

7. ఇక్కడ దినం అంటే మనం చెపుకునే 24గంటల దినమైనా కావచ్చు. లేదా 22:47 సూక్తిలో “నీ ప్రభువు దృష్టిలో ఒకరోజు మీరు లెక్కించే నేఱు సంవత్సరాలకు సమానంగా ఉంటుంది” అని పేర్కొన్నట్లు నేఱు సంవత్సరాలైనా కావచ్చు. లేదా 70:4 సూక్తిలో “పరిపుడ్తాత్మక దైవమాతలు దేవుని సన్మిధికి యాభైవేల సంవత్సరాలకు సమానమైన ఒక సుదీర్ఘ దినంలో ఎక్కు పోతారు” అని పేర్కొన్నట్లు యాభైవేల సంవత్సరాలైనా కావచ్చు. అంటు అర్థం దేవునికి తెలుసు.

దేవుడు భూమ్యకొశాల్చి అరురోజుల్లో సృష్టించిన తర్వాత క్రిస్తువులు చెబుతున్నట్లు ఏడవ రోజు విశ్రాంతి తీసుకోలేదు. ఆయన భూమ్యకొశాల్చి సృష్టించిన తర్వాత విశ్వవిషణు సక్రమంగా నిర్వహిస్తూ, సజావుగా పాలించడానికి ఎదవ రోజు అధికార సింహాసనం అధిష్టించాడు.

8. దేవుడు విశ్వాన్ని సృష్టించిన సృష్టికర్త మాత్రమే కాదు, ఆయన ఈ విశ్వానికి పాలకుడు, ప్రభువు, సర్వాధికారి, శాసనకర్త కూడా. సూర్యచంద్ర నక్షత్రాలు ఆయన నిర్దేశించిన నియమాలి ప్రకారమే తమ విధులు నిర్వహిస్తున్నాయి. పశువులు, పక్కలు, చుక్కలు, ఇతర అనేక సృష్టిలు ఆయన శాసనాల ప్రకారమే తమ తమ భౌతిక ధర్మాలు నెరవేరున్నాయి. స్వయంగా మానవని అవయవాలు కూడా దేవుడు నిర్దేశించిన నియంధనల మేరకే తమ సహజకార్యాలు నిర్వహిస్తున్నాయి. అందువల్ల దేవుడు మానవునికి పరిక్రమ నిమిత్తం ప్రసాదించబడిన స్వాచ్ఛ స్వాతంత్యాలను సధ్విని యోగం చేసుకుంటూ, దేవుని అభీష్టం ప్రకారమే జీవితం గడపాలని ఖుర్జన చెబుతోంది. అందులోనే అతని ఇహపరాల సాఫల్యం ఉండని తెలియజేస్తోంది.

لِبَلَدِيْ مَيْتٍ فَانْزَلَنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَحْرَجْنَا يَهُهُ مِنْ كُلِّ الشَّرَابِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَكُمْ
تَذَكَّرُونَ ⑪ وَالْبَلَدُ الطَّبِيبُ يَخْرُجُ نَبِيَا ثُمَّ يَأْذِنُ رَبِّهِ ، وَاللَّهُ حَبَّثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِيدَاهُ
كَذَلِكَ نُصْرِفُ الْأَيْتَ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ⑫ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَيْهِ قَوْمَهُ فَقَالَ يَقُولُ
أَعْبُدُو اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ ⑬ إِلَيْهِ أَخَافُ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑭ قَالَ
الْمَلَكُ مِنْ قَوْمَهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي صَلَلٍ مَبِينٍ ⑮ قَالَ يَقُولُ لَيْسَ بِي ضَلَالٍ وَلَكِنِّي
مِنْ رَبِّ الْعَلَمِينَ ⑯ أَبَلَقْتُمُ رِسْلَتَ رَبِّيْ وَأَنْصَرْتُمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑰
أَوْعَجْبَتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذُكْرِيْمِ رَبِّيْكُمْ عَلَى رَجْلِيْ عِنْكُمْ لَيْسَ بِرَبِّكُمْ وَلَيَسْقُوا
تَرْحِمُونَ ⑱ فَلَدَّبُوْهُ قَائِمَيْنَهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَبُوا
بِإِيمَنِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَيْنِيْنَ ⑲ وَإِلَيْهِ أَعَادُ أَخَاهُمْ هُوَدًا ⑳ قَالَ يَقُولُ عَبْدُوا
مَالَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ ⑳ أَفَلَا تَتَقَوَّنَ ⑳ قَالَ الْمَلَكُ لَيْسَ بِمِنْ قَوْمَهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي

వైపు మొసుక్కెలా చేస్తున్నాడు. అక్కడ వర్షం కురిపించి రకరకాల పంటలు పంచిస్తున్నాడు. అదేవిధంగా మేము మృతులను కూడా (ప్రశయించినాను) బ్రతికించి తేపుతాము. మీరు హితబోధ గ్రహించడానికి మేము ఇలాంటి దృష్టింతాలు ఇస్తున్నాము. (57)

సారవంతమైన నేల తన ప్రభువు అనుజ్జతో పుపులంగా మంచి పంటనిస్తుంది. సారంలేని చవిటినేల నాసిరకాన్నే ఊత్తుత్తి చేస్తుంది. అదేవిధంగా మేము కృతజ్ఞులయిన వారి కోసం మా సూక్తులు, సూచనలను మాటిమాటికి విశదీకరిస్తున్నాము. (58)

మేము నూహొను అతని జాతిప్రజల వద్దకు పంపించాము. అప్పుడతను వారితో “నా జాతి సోదరులారా! దేవుడ్ని ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యదైవం లేదు. మీవిషయంలో” నేను ఒక భయంకరదినాన సంభవించే ఆపద గురించి భయపడు తున్నాను” అన్నాడు. దానికి అతని జాతినాయకులు (ఆ ఆపద సంగతేమాగాని) నీవు మాత్రం స్వష్టంగా మార్గభ్రష్టుడై పోయినట్లు మాకు కన్పిస్తున్నావు” అన్నారు. (59-60)

నూహొ ఇలా అన్నాడు: “సోదరులారా! నేనెలాంటి మార్గభ్రష్టువ్యానికి గురికాలేదు. నేను సర్వలోక ప్రభువు వైపున ప్రవక్తగా వచ్చాను. మీకు మీప్రభువు సందేశం అందజేస్తున్నాను. మీ శ్రేయాభిలాషిని. మీకు తెలియని విషయాలు దేవుని వైపు నుండి నేను తెలుసుకున్నాను. మీజాతికే చెందిన మనిషియారా మీవద్దకు మీప్రభువు సందేశం వచ్చి నందుకు ఆశ్చర్యంగా ఉండండా మీకు? మిముల్ని హెచ్చరించడానికి, మీరు దుష్పూర్యాలకు దూరంగా ఉండడానికి, మీరు కరుణించబడానికి ఈ సందేశం వచ్చింది.” అయితే వారు (ఈ హితబోధ వినకుండా) అతడ్ని తిరస్కరించారు. చివరికి మేము నూహొని, అతని అనుచరుల్ని ఒక ఓడలో ఎక్కించి కాపాడాము. మా సూక్తులు తిరస్కరించిన వారిని (నీటి) ముంచివేళాం. వారు (సత్యం కానలేని) అంధులు. (61-64)

మేము ఆజ్ఞాతి వద్దకు వారిసోదరుడు హాద్ (అ)ని పంపాము. అతను వారిని సంబోధిస్తూ “నాజ్ఞాతి ప్రజలారా! దేవుడ్ని ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యదైవం లేదు. మీరు ఇప్పుడైనా త్వాఖరి నుండి బయటపడరా?” అన్నాడు.

سَفَاهَةٌ وَلَا نَظِئُكُمْ مِنَ الْكَذَّابِينَ ۝ قَالَ يَقُومُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلِكُنْتُ رَسُولًا مِنْ رَسَارِتِ الْعَالَمِينَ ۝ أَبْلَغُكُمْ رِسْلِيَّتِي وَأَنَا لَكُمْ تَاصِهُ أَمْيَنَ ۝ أَوْعَجْبُتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذَكْرُ مِنْ رَيْكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنَذِّرُكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ حُلْفَاءً مِنْ بَعْدِ قَوْمٍ نُوحٍ وَرَادَكُمْ فِي الْعَقْلِ بَصْطَهَةٌ ۝ فَإِذْ كُرِّرُوا إِلَيْهِ اللَّهُ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَهُدَاهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ أَبْوَانِا ۝ فَأَتَرَنَا بِمَا تَعْدِنَا إِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّدِيقِينَ ۝ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَيْكُمْ سِرْجُسٌ وَغَضَبٌ ۝ أَتَجَادَ لَوْنَتِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَيَنِتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا تَزَلَّ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطِنٍ ۝ قَاتَنْتُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُسْتَظْرِفِينَ ۝ فَأَنْجِينِهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ قَنَا وَقَطَعُنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِاِلْتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَلَلَّهِ شَوْدَ أَخَاهُمْ صِلْحَامَ ۝ قَالَ يَقُومُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ

يُن*

కాని అతని జాతినాయకులు ఈ మాటలు నమ్మడానికి నిరాకరిస్తూ “నీవు వట్టి వెపరివాడి లా కన్నిస్తున్నావు నీవసలు అబద్ధాలరాయుడవని మాణషేశ్వం” అన్నారు. (65-66)

అప్పుడు హూద్ ఇలా అన్నాడు: “నాజాతి ప్రజలారా! నేను వెపరివాణ్ణిమీ కాను. సకలలోక ప్రభువు తరఫున నియమించబడ్డ దైవప్రవక్తను. నేను మీకు మీ ప్రభువు సందేశం అందజేస్తున్నాను. మీ శ్రేయాభిలాషిని, నమ్మకస్తుడ్చి. స్వయంగా మీజాతి మనిషి ద్వారా మీ దగ్గరికి మీప్రభువు సందేశం వచ్చినందుకు మీకు ఆశ్చర్యంగా ఉండా? మమ్మల్ని పొచ్చరించడానికి ఈ సందేశం వచ్చింది. జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి; మీ ప్రభువు నూహాజాతి తర్వాత మిమ్మల్ని వారికి వారసులుగా చేశాడు. ఆయన మీకు అన్నివిధాలా ప్రగతి కలిగించాడు. దేవుని అనుగ్రహాలు, ఆయన శక్తియుక్తులు గుర్తుకు తెచ్చుకోండి, మీ జీవితం సార్థకమవుతుంది.” (67-69)

దానికి వారిలా అన్నారు: “మా తాతముత్తాతలు పూజస్తువచ్చిన దైవాల్చి వదలి ఒక్క దేవుడ్చి ఆరాధించాలా? ఈసంగతి చెప్పడానికేనా నీవు వచ్చింది? నీవు మమ్మల్ని బెదిరిస్తున్న శిక్ష ఏమిటో తీసుకూరా. నీవు చెప్పేది నిజబ్బుతే ఈపని చేసిచూపించు.”

అప్పుడు హూద్ మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు: “అయితే కాచుకోండి, మీ మీద మీప్రభువు దెబ్బ పదబోతోంది. ఆయన ఆశ్చర్యం మీపై విరుచుకుపడింది. మీరు, మీ తాతముత్తాతలు పెట్టుకున్న (మిధ్యాదైవాల) పేర్ల విషయంలో నాతో వాదిస్తున్నారా? వాటికి దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపకపోయినా వితండవాడం చేస్తారా? అలగైతే (ఆ శిక్ష కోసమే) ఎదురుచూడండి. మీతోపాటు నేనూ ఎదురుచూస్తాను.” (70-71)

చివరికి మేము మా కారుణ్యంతో హూద్ని, అతని అనుచరుల్ని కాపాడాము. మా నూక్కులు తిరస్కరించినవారిని తుపిచిపెట్టాం. వారసలు సత్యాన్ని నమ్మేవారే కాదు. (72)

మేము సమూద్ జాతిప్రజల వద్దకు వారిసోదరుడు సాలివ్హాని పంపాము. అతను వారితో ఇలా అన్నాడు: “నాజాతి ప్రజలారా! దేవుడ్చి ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యదేవం లేడు. మీ దగ్గరకు మీప్రభువు నుండి స్ఫుషమైన ప్రమాణం వచ్చింది.

إِلَهٌ غَيْرُهُ مَقْدِيَّهُ مِنْ رَيْكُمْ وَهُدَاهُ تَائِيَّهُ كُمْ أَيَّهُ فَدَرُوهَا تَائِيَّلِيْنَ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْتُوْهَا بِسُوْهَا بِيَأْخُدُهُ عَدَابُ الْيَمِّ ۝ وَذَكْرُهُ أَذْجَلُهُمْ حَلْفَاهُ وَمِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَا كُمْ فِي الْأَرْضِ تَشَخَّدُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَخْتَنُونَ الْجِبَالَ بِيُوْثَا ۝ فَأَذْكُرُهُ أَلَّهُ وَلَا تَعْشَوْنَ فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝ قَالَ الْمَالِكُ الدِّيْنِ اسْتَكْبِرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِيْنَ اسْتَعْفَفُوا لَيْهُمْ أَمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُ أَنَّ صِلْحَاهُ مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ ۝ قَالُوا إِنَّا بِيَا اِرْسَلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبِرُوا إِنَّا بِالَّذِيْنَ آمَنُتُمْ بِهِ كَفِرُونَ ۝ فَعَقَرُوا الشَّاقَةَ وَعَنَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَصْلِحُ اِلْتِنَا بِيَا تَعْدِنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ فَأَخْدَهُمُ الرَّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَهِيْنَ ۝ فَتَوَلَّهُ عَنْهُمْ وَقَالَ يَقُومُ لَقَدْ أَيْغَلْتُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ ۝ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكُنْ لَا تَجْبِيْنَ الصَّحِيْحَيْنَ ۝ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمَهُ اِتَّأْتُنَّ الْفَاجِشَةَ مَا سَبَقْكُمْ

ఇదిగో, దేవుని ఒంటె. మీ కోసం ఇదొక నిదర్శనం. కనుక దీని దేవుని నేలలై స్వేచ్ఛగా మేయడానికి వదలిపెట్టండి. ఎలాంటి దురుదైశంతో నయినా దీని తాకకూడదు. అలా చేస్తే మీపై రుధ్రరమైన ఆపద వచ్చిపడుతుంది. ఆడజాతి తర్వాత మీ ప్రభువు ఆ జాతికి మిమ్మల్ని వారసులుగా చేసిన విషయం జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి. ఆయన మీకు ఎంతో బెన్నత్యం ప్రసాదించాడు. తద్వారా ఈనాడు మీరు చదువైన మైదానాల్లో అధ్యుతమైన మేడల కడ్డున్నారు. కొండలు చెక్కి ఇండ్లు నిర్మిస్తున్నారు. కనుక దేవుని అనుగ్రహాలు విస్మరించకండి. ధరణిలో అరాచకం, అలజడులు స్ఫైరించకండి.” (73-74)

అతని జాతిలో అహంకారులైన నాయకులు సత్యాన్ని విశ్వసించిన బలహీనవర్గాల వారిని “సాలివ్హా తనప్రభువు వైపున నియమించబడిన దైవప్రవక్తని మీకు తెలుసా?” అని అడిగారు. దానికి వారు “తప్పకుండా దైవప్రవక్తే. ఆయన తీసుకొచ్చిన సందేశాన్ని కూడా మేము విశ్వసించాము” అని సమాధానమిచ్చారు. అప్పుడా గర్హిష్యులు “అయితే మీరు విశ్వసించినదాన్ని మేము తిరస్కరిస్తున్నాం” అన్నారు. (75-76)

ఆ తర్వాత వారు తలచిరుసుతో తమ ప్రభువాజ్ఞ ఉల్లంఘించి ఒంటెను చంపే శారు. పైగా “సాలివ్హా! నీవు మమ్మల్ని బెదర్గాటున్న ఆ శిక్ష ఏమిటో ఇక తీసుకూరా చూడ్చాం. నీవు నిజింగా దైవప్రవక్తవయితే ఈపని చేసి చూపు” అని సవాలు విసీరారు.

చివరికి అసాంతం ఊపేసే మహాపద్రవం వారిపై వచ్చిపడింది. దాంతో వారు తమ ఇంటలో బోధాపడి ఊపిరివిదిచారు. సాలివ్హా ఈ భయానకదృష్ట్యం చూసి “నా జాతి ప్రజలారా! నేను మీకు నాప్రభువు సందేశం అందజేశాను. మీశ్రేయాభిలాషినే ప్రేమించలేక పోయారు” అని చెబుతూ అక్కడుంచి (బాధాతప్త హృదయంతో) వెల్చిపోయాడు. (77-79)

మేము లూతీని ప్రవక్తగా నియమించి (అతని జాతి వద్దకు) పంపాము. అతను తన జాతిప్రజలతో అన్న మాటలు గుర్తుకుపెట్టుకో, “మిరెలాంటి అస్తిలచేష్టలకు పొల్పుడు తున్నారు! మీకు పూర్వం ప్రపంచంలో ఎవరూ చేయనటువంటి సిగ్గుమాలిన పని

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهُوَةً مِنْ دُونِ النَّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قُوْمٌ
مُسْرِفُونَ ۝ وَمَا كَانَ جَوَابُ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَاتُوا أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِهِمْ ۝ إِنَّمَا أُنْسٌ يَكْتَفِرُونَ ۝
قَاتَجِينَهُ وَاهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۝ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِيْنَ ۝ وَامْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرَأً فَانْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَهُ
الْمُجْرِمِيْنَ ۝ وَإِلَى مَدِيْنَ أَخَاهُمْ شَعِيْبًا ۝ قَالَ يَقُوْمُهُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ ۝ قَدْ
جَاءَتُمْ بَيْتَهُ ۝ مِنْ رَبِّكُمْ قَاتُوا الْكَيْلَ ۝ وَالْمَيْدَانَ وَلَا يَجْسُوْنَ النَّاسَ أَشْيَاءً هُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا
فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۝ ذَلِكُمْ خَيْرُكُمْ ۝ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ
چెస్తున్నారే!! మీరు కోర్కెల్ని తీర్చుకోవడానికి ప్రీలను వదలి పురుషుల వెంటపడ్డారా?
(ఎంతసిగ్గుచేటు!) “మీరసలు హాయ్యమీరిపోయారు” అని అన్నాడతను. (80-81)

ఆతని జాతిప్రజలు (తలబిరుసుతో) “గంచేయండి ఏరిని మన ఊళ్ళై నుంచి.
పేద్ద పవిత్రులట!” అన్నారు. అంతకుమించి ఎలాంటి జవాబు ఇవ్వలేకపోయారు. (82)

చివరికి మేము వెనుకుండిపోయినవారిలో చేరిన అతని భార్యని తప్ప లూతీని,
అతని కుటుంబసభ్యుల్ని అక్కడుంచి తీసి కాపాడాం. తర్వాత ఆజాతిపై మేము (రాళ్ళు)
వర్షం కురిపించాం. చూడు, ఆ పాపాతులుకు ఎలాంటి దుర్గతి పట్టిందో! (83-84)

మేము మద్యన్ ప్రజల వద్దకు వారి సోదరుడు మపబ్బును పంపాము. అతను తన
జాతి ప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! దేవుడ్ని ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప
వేరే ఆరాధ్యుడు లేదు. మీ దగ్గరకు మీప్రభువు నుండి స్పష్టమైన నిదర్శనం వచ్చింది
కనుక మీరు తూనికలు, కొలతలు పూర్తిగా పాటించండి. ప్రజలకు రావలసిన సరుకు
తగించి ఇవ్వకండి. ధరణిలో శాంతీసామరస్యాలు ఏర్పడ్డాక అరాచకం సృష్టించకండి.
మీరు విశ్వాసులైతే (విషయం గ్రహించండి), అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉంది.” (85)

(జీవితానికి సంబంధించిన) ప్రతి మార్గంలో అడ్డుగోడలై కూర్చోకండి. అలా

9. ఈ అసహజ మైథునం (Sodomy, Paederasty) ఫోరపాపం క్రిందికి వస్తుంది. దీనికి
శక్కగా “చేసినవాడ్ని చేయించుకున్నవాడ్ని హతమార్పంది; పైవాడ్ని, క్రిందివాడ్ని ఇష్టద్దీ రాళ్ళతో కొట్టి
చంపండి” అని హాదీసుల్లో పచ్చింది. హజ్రత్ అలి (రజి) ప్రకారం ఇలాంటి నేరస్ఫూద్దీ చంపి అతని
శవాన్ని కాచ్చివేయాలి. ఈ అభిప్రాయంతో హజ్రత్ అబూఖార్ (రజి) కూడా ఏకిభంచారు. ఇమాం
అబూహసీఫా (రహ్మా) ప్రకారం దేశ, కాల పరిస్థితుల్ని బట్టి ఏదైనా కరినశిక్ష విధించాలి. ఈ అసహజ
మైథునం పురుషుడు తన భార్యతో జరిపినా ఫూర్చుమైన పాపవే. తిర్మిజీ గ్రంథంలో దైవప్రవక్త (స)
ప్రవచనం ఇలా ఉంది: ‘రుతుమతితో సంగమించినవాడు, స్త్రీతో లూత్జతి నిర్వాకానికి పాల్పడిన
వాడు, లేక జోతీముడి దగ్గరికెళ్ళి అతను చెపిన జోస్యం నమ్మినవాడు ముహమ్మద్ (స)పై
అవతరించిన బోధనలు తిరస్కరించిన వాడవుతాడు.’

ఎంతో నాగిరులమని చెప్పుకునే పాశ్చాత్య ప్రజలలో స్వజాతిసంపర్కం నేడు ఒక అంటు
వ్యాధిలా అతిగంగా ప్రబలుతోంది. ఈ వ్యాధిగ్రస్తులు దీన్ని తమ ప్రాథమిక హక్కుగా ప్రకటించు
కున్నారు. వీరి డిమాండ్టుకు తలవగ్గి కొన్ని దేశాల ప్రభుత్వాలు దీన్ని చట్టమ్యుతం చేయడం కూడా
జరిగింది. ఎయిష్టు వంటి భయంకరమైన వ్యాధికి కారణం వ్యాధివారం, స్వజాతిసంపర్కాలైనని తెలిసి
కూడా వీటిని నిరోధించడం గురించి నేటి మానవుడు ఆలోచించడం లేదు.

تُوعِدُونَ وَتَصْدِّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ أَمَنَ بِهِ وَتَبَعُونَهَا عَوْجَاهٌ وَادْكُرُوا رَادِ كُنْتُمْ
قَبِيلًا فَكُلُّكُمْ سَوْا وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۝ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةً مِنْكُمْ أَمْنَوْا بِالذِّي
أَرْسَلْتُ بِهِ وَطَالِيفَةً لَمْ يُوقِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمُ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِيْنَ ۝
قَالَ الْمَلَّا الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَعْلَمُوكُمْ لِيُشْعِبُ ۝ وَالَّذِيْنَ أَمْنَوْا مَعَكُمْ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ
لَتَعْوِدُنَّ فِي مَلَيْتَنَا ۝ قَالَ أَوْلَوْكُنَا كَلِهِيْنَ ۝ قَلَ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عَدْنَا فِي مَلَيْكُمْ
بَعْدَ إِذْ تَجَنَّبَنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعْوِدْ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۝ وَسَعَ رَبُّنَا كُلَّ
شَيْءٍ عَلَى اللَّهِ تَوْكِيْنَا رَبَّنَا فَيْنَهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحِجَنِ وَأَنَّتْ خَيْرُ الْفَتَحِيْنَ ۝ وَقَالَ
الْمَلَّا الَّذِيْنَ لَفَرَوْا مِنْ قَوْمِهِ لَيْنَ اتَّبَعُمْ شَعِيْبًا رَاتِكُمْ لَذَا لَخْسِرُونَ ۝ فَأَخَدَنَهُمُ الرَّجْفَةَ فَاقْبَعُوا
فِي دَارِهِمْ جِيْشِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ لَذَّبُوا شَعِيْبًا كَانَ لَمْ يَغْتَارُ فِيهَا ۝ الَّذِيْنَ لَذَّبُوا شَعِيْبًا كَانُوا

ప్రజలను బెదరగొట్టి ‘విశ్వసించేవారిని’ దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించకండి. ఆ
మార్గాన్ని చెడగొట్టే చేప్పలకు వడిగట్టుకండి. మీరు అల్పసంఖ్యాకులుగా ఉన్న రోజులు
గుర్తుకుతెచ్చుకోండి. ఆ తర్వాత దేవుడు మీ జనాభాను పెంచాడు. లోకంలో మర్మార్య
లకు ఎలాంటి గతి పట్టిందో కళ్ళుతెరచి చూడండి. మీలో కొందరు నేను తెచ్చిన
బోధనలు నమ్ముతున్నారు. మరికొందరు నమ్ముడంలేదు. కనుక మనల్ని గురించి
దేవుడు ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకుంటాడో కాస్తు ఓపిక పట్టి చూడండి, ఆయనే అందరి
కంటే మంచి నిర్ణయం తీసుకునేవాడు.” (86-87)

అతని జాతివాయకులు అధికార గర్వంతో విప్రవిగుతూ “మపబ్బా! సీవు, సిన్ను విశ్వ
సించినవారు (మర్యాదగా) మా మతంలోకి తిరిగి వచ్చేయండి. లేదంటారా, మిమ్మల్నించ
దర్శి మేము మా పట్టుం నుంచి గెంటివేస్తాం (తెలుసా?)” అన్నారు.

అప్పుడు మపబ్బ ఇలా అన్నాడు: “ఏమిటీ బలాత్మారం! మాకిష్టం లేకపోయినా బల
వంతంగా మమ్మల్ని వెనక్కి మరలింపజేస్తారా? దేవుడు మమ్మల్ని మీ (మతం) నుండి
విముక్తి కల్గించాడు. మేము మత్తీ మీమతంలోకి వహ్సై మేము దేవునికి అబ్దం అపా
దించిన వారమవుతాం. మేము మీ మతంలోకి మత్తీ అడుగుపెట్టడం అసంభవం. మా
ప్రభువైన దేవుడల చేయగోరితే తప్ప (ఎన్నటికీ వెనక్కి మరలం). మాప్రభువు జ్ఞానం
ప్రతి వస్తువున్ని పరివేషించిఉంది. ఆయన మీదే మేము భారం వేశాం. ప్రభు! మాకూ,
మాజాతికి మధ్య స్తరాన తీర్పుచేయాలి. నీవే అందరికంటే మంచి తీర్పరివి.” (88-89)

అతని జాతిలో సత్యాన్ని తిరస్కరించిన నాయకులు (బక్రోజు సమావేశమయి)
“మనం గనక మపబ్బని అనుసరిస్తే నాశనమైపోతాం” అని పరస్పరం చెప్పుకున్నారు.
అయితే చివరికి అసాంతం ఊపివేసే భయంకరమైన విపత్తు వారిని చుట్టుముట్టింది.
దాంతో వారు తమ ఇండ్లలో బోర్డాపడిపోయి ఊపిరి విడిచారు. (90-91)

మపబ్బను తిరస్కరించినవారు తమ ఇండ్లలో అసలు నివసించనే లేదన్నట్లు
నామరుపాల్సుకుండా తుడిచిపెట్టుకు పోయారు. ఈవిధంగా మపబ్బని తిరస్కరించినవారై

هُمُ الْخَسِيرُونَ ۚ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَقُولُمْ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسْلِيٍ وَنَصَحْتُ لَكُمْ، فَكَيْفَ أَنْ
عَلَّ قُوَّهُ لِكُفَّارِنَ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيبَةٍ مِنْ نَحْنِ إِذَا أَخْذَنَا أَهْلَهَا بِالْأَسْأَءِ وَالظَّرَاءِ لَعَنَّهُمْ
يُنَزَّعُونَ ۚ ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَ أَبَاءُنَا الظَّرَاءُ وَالسَّرَّاءُ
فَأَخْدُلُهُمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَةِ أَمْنُوا وَاتَّقُوا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرْكَتَ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخْدَلْنَاهُمْ بِإِيمَانِهِمْ كَذَّبُوا يَكْسِبُونَ ۚ أَفَأَمْنَ أَهْلُ الْقُرْبَةِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

చివరికి సర్వవాశనమయ్యారు. మహబ్ (ఈ భయానక దృశ్యం చూసి) “నా జాతి ప్రజలారా! నేను నా ప్రభువు పంపిన సందేశం మీకండజేశాను. చివరిదాకా మీ శైయస్సు నే కోరుకున్నాను. ఇష్టప్రఫిక సత్యాన్ని నిరాకరించిన ఈ జాతి (దుర్గతి) పట్ల నేనెందుకు విచారించాలి?” అని పలుకుతూ ఆ పట్లం నుంచి నిప్పుమించాడు. (92-93)

మేము ఏ పట్లణానికి దైవప్రవక్తను పంపినా ఆపట్లణవాసులు వినయ వినముత లకు దిగి వచ్చేందుకు వీలుగా మొదట వారిని లేమికి, కష్టాలకు గురిచేస్తుంటాము. అలా లేమికి, కష్టాలకు గురిచేయకుండా ఉండతమన్నది ఎన్నడూ జరగలేదు. తర్వాత ఆ దుస్సితిని మార్చి వారికి మంచి స్థితి కలిగించాం. ఆవిధంగా వారు బాగా అభివృద్ధి చెంది (ఆ అభివృద్ధికి కారకుడైన స్ఫోక్టర్సు విస్మరించి) “మంచిరోజులు, చెడ్రోజులు మన పూర్వీకులక్కూడా వచ్చాయి” అని చెప్పసాగారు. ¹⁰ చివరికి మేము హాత్తుగా వారిని పట్లుకున్నాం. వారప్పుడు పూర్తిగా ప్రాపంచిక మైక్రోకంటో పడిఉన్నారు. (94-95)

పట్లణవాసులు గనక సత్యాన్ని విశ్వసించి దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగిఉంటే, మేము వారి కోసం భూమ్యాకాశాల శుభాల (ద్వారాల)ను తెరచి పెట్టేవారము. కాని వారు సత్యాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరించారు. అందువల్ల వారు చేసుకున్న కర్కులకు శిక్కగా మేము (ఉపద్రవం తెచ్చి) వారిని పట్లుకున్నాము. (96)

మరి ఈ పట్లణవాసులు కూడా అలాగే ఏమరుపాటులో పడిపున్నారా? రాత్రివేళ

10. సాధారణంగా ఇహలోక వ్యామోహపరులు ఆపద పచ్చినప్పుడు దాన్నంచి గుణపారం గ్రహించి తమ నడవడికను సంస్కరించుకోవడానికి ఒదులు, ఇలాంటి మాటలు పలుకుతారు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాల) ఎంత బోధించినా మక్కా బహుదైవారాధకులు రుజుమార్కానికి రాకపోగా ఆయనకు వ్యతిరేకంగా మరింత కలిన వైఖరి అవలంబించారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) వీరిపై కరువు తెప్పించి తనకు సహాయం చేయమని దైవాన్ని వేడుకున్నాడు. దాని ప్రకారం తీవ్రమైన కరువు వచ్చి జనం మృతపుపుల్ని, తోషను సైతం తినాల్సిన దుస్సితి ఏప్పడింది. మక్కా బహుదైవారాధకులు ఇక భరించలేక దైవప్రవక్త (స) దగ్గరికిశ్శి ఈ గడ్డ పరిస్థితిని దూరం చేయవలసిందిగా దేవుడ్ని ప్రార్థించమని అడిగారు.

కాని దైవప్రవక్త (స) దేవుడ్ని ప్రార్థించి గడ్డ పరిస్థితి తొలగింపజేసిన తర్వాత వారు మరింత పెత్రీగి పొయారు. కొందరు దీన్ని ప్రవక్త మహిమగా భావించి ఆయన బోధనల వైపు మొగ్గుతుంటే, వారిని కూడా ఈ దుర్మార్గులు నిరోధిస్తూ “ఇప్పుడే కాలపు మిట్టుపల్లాలు. ఇంతకు పూర్వం కూడా కరుపుకాటకులు వచ్చాయి. ఈనాడు కోత్తేమీ కాదు. కాకపోతే ఈనారి సుఫీర్కరువు ఏర్పడింది కనుక మీరు ముహమ్మద్ చేపే మాయమాటలు విని అతని వలలో పడకండి” అని చెప్పసాగారు.

بَاسْنَا بَيْانًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۚ أَوْ أَمْنَ أَهْلُ الْقُرْبَةِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَاسْنَا ضَعَّيٌ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۚ أَفَمِنُوا
مَكْرُ اللَّهِ فَلَا يَأْمُنُ مَكْرُ اللَّهِ لَا الْقَوْمُ الْغَسِيرُونَ ۚ أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلْمُنْيَينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
أَهْلِهَا أَنْ لَوْنَشَاءُ اصْبَنُهُمْ بِدُنْوِيهِمْ وَنَطَبْعَ عَلَى قَلْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْعَوْنَ ۚ تِلْكَ الْقُرْبَةِ
نَقْصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَنْتِهِمَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَنَّهُمْ رَسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَبُوا مِنْ
قَبْلِكُذَلِكَ يَبْعَثُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكُفَّارِ ۚ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرَهُمْ مِنْ عَهْدِهِ وَلَمْ
لَفِيقِهِنَّ ۚ ثُمَّ بَعْثَتِنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى يَا يَتِيمَ ۖ فَلَمَلَمْوُا إِلَيْهَا فَانْظَرْ كَيْفَ كَانَ
عَلَيْهِمُ الْمُقْسِدِينَ ۚ وَقَالَ مُوسَى لِيُنَزَّعُونَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَإِنِّي رَبُّ الْعَالَمِينَ ۖ حَقِيقَيْنِ عَلَى أَنَّ لَا أَقُولَ
عَلَيْهِ لَا الْحَقَّ ۖ قَدْ جَعَلْنَا بِدِينِنَّهُمْ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسَلْنَا مَعِيَ رَبِّيَ اسْرَاءَيْلَ ۖ قَالَ أَنْ كُنْتَ حِنْتَ
بِإِيمَانِ فَاتِّيَهَا أَنْ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ ۚ قَالَ لَقَعَ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ شَعْبَانُ مَبِينٌ ۖ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا

గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పుడు వారిపై మా శిక్క అకస్మాత్తుగా విరుచుకుపడదని తలచి గుండెల
మీద చేతులు వేసుకొని ఉన్నారా? లేక పగిలివేళ ఆధుతూ పాడుతూ (ప్రాపంచిక
వ్యామోహంలో మునిగి) ఉన్నప్పుడు మా ఉక్క పిడికిలి వారి మెడలు పట్టుకోబోదని
నిర్భయంగా ఉన్నారా? దేవుని ఎత్తగడలంటే వారికి ఏమాత్రం భయం లేదా? సర్వ
వాశనమయ్య జాతి మాత్రమే ఇలా దేవుని ఎత్తగడల పట్ల భయమూ, భక్తి లేకుండా
మనుగడ సాగిస్తుంది. (97-99)

గత భూవాసుల తదనంతరం ఇప్పుడు భూమికి వారసులైనవారు, మేము తలచు
కుంటే వారిపై ఆపద తెచ్చిపెత్తామని, ఏ మంచి విషయం వినకుండా వారి హృదయ
కవాటాలు మూసివేస్తామని గ్రహించరా? ఇలా మేము కొన్ని జాతుల గాఢలను నీకు
విన్నిస్తున్నాము. వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు స్ఫోమైన నిదర్శనాలు తీసుకొని వచ్చారు.
కాని ఒకసారి తిరస్కరించినదాన్ని వారు మళ్ళీ విశ్వసించే మనుషులు కాదు. చూశావా!
ఈవిధంగా మేము సత్యతిరస్కారుల హృదయ కవాటాలు మూసివేస్తున్నాము. వారిలో
చాలామంది వాగ్గానభంగం చేసేవారినే మేము చూశాము. అలాగే వారిలో అనేక మంది
నీతిలేనివారిని కూడా మేము చూశాము. (100-102)

వారి తరువాత మేము మూసా (ప్రవక్త)కు నిదర్శనాలిచ్చి ఫిరోన్, అతని రాజ్యాధి
కారుల దగ్గరకు పంపాము. అయితే వారు కూడా మా నిదర్శనాల పట్ల అన్యాయంగానే
ప్రవర్తించారు. చూడు, ఆ దుర్మార్గులకు (చివరికి) ఎలాంటి గతి పట్టిందో. (103)

మూసా ఇలా అన్నాడు: “ఫిరోన్! నేను విశ్వపుభువు వైపున వచ్చిన ప్రవక్తను. నేను
దేవుని పేరుతో ఏది మాట్లాడినా సత్యమే మాట్లాడటం నా విధ్యుక్త ధర్మం. నేను మీ
దగ్గరికి మీ ప్రభువు నుండి స్ఫోమైన నిదర్శనం తీసుకొచ్చాను. కనుక నీవు ఇస్రాయాల్
సంతతి ప్రజలను నా వెంట పంపించు.” (104-105)

దానికి ఫిరోన్ “నీవేదయునా నిదర్శనం తీసుకొని వస్తు, నీవు చేప్పేది నిజముయితే
దాన్ని మా ముందు ప్రదర్శించు” అన్నాడు. (106)

هُنَّيْ بِيَضَائِءِ الْنَّظَرِينَ ۚ قَالَ الْمَلَكُ مِنْ قَوْمٍ فِرِعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسْحَرٌ عَلَيْهِمْ ۗ يُبَرِّئُنَّ أَنْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَهَا ذَاتًا مُرْفُونَ ۖ قَالُوا أَرْجِعْهُ وَأَخْاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حِشَرِينَ ۗ يَا لَنُوكَ بِكُلِّ سُعْدِ عَلَيْهِمْ ۖ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرِعَوْنَ قَالُوا إِنَّا لَنَجْرَانَ كُلُّنَا نَحْنُ الْعَلِيَّينَ ۖ قَالَ نَعَمْ وَلَئِنْ أَنْتُمْ لَعِيْنَ الْمُقْرَبِينَ ۖ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّمَا أَنْ شَفَقَ وَإِنَّمَا أَنْ شَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ۖ قَالَ الْقُوَّا فَدَنَّا آَلَ القُوَّا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ ۖ وَجَاءَ وَبِسُحْرٍ عَظِيْمٍ ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ أَنْ أَنْتُ عَصَاكَ فَإِذَا هُنَّيْ تَلَقَّفُ مَا يَأْفِكُونَ ۖ فَوَتَّعَ الْحَقَّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ فَغُلْبُوا هُنَّا لَكَ وَانْقَلَبُوا

అప్పుడు మూనా తన చేతికర క్రింద పడవేశాడు. వెంటనే ఆ కర సర్పంగా మారి పోయింది. (తరువాత) అతను తన చేతిని (చంకలో పెట్టి) బయటికి తీశాడు. అది చూపరులకు ఘగధగ మెరిసిపోతూ కన్నించింది. (107-108)

అయితే ఫిరోన్జాతికి చెందిన కొందరు నాయకులు (మూనా వల్ల ఏదో ప్రమాదం ముంచుకొస్తున్నట్లు భయపడి) “ఇతను తప్పకుండా పెద్ద మాంత్రికుడయి ఉంటాడు. ఇతను (తన మంత్రబలంతో) మిమ్మల్ని మీరాజ్యం నుండి వెదలగొట్టు జూస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మీరేం చేయదలచుకున్నారో చెప్పండి” అన్నారు ఫిరోన్తో. (109-110)

తరువాత వారంతా ఫిరోన్కు సలహా ఇస్తూ “ఇతప్పి, ఇతని సాదరుడ్ని కొన్నాళ్ళు ఆపిషంచండి. ఈలోగా అన్ని పట్టుణాలకు మన దూతత్తు పంపి మంత్రవిద్యలో ఆరి తేరినవారిని మీ దగ్గరకు పిలిపించుకోండి” అని చెప్పారు. (111-112)

దాని ప్రకారం ఆరిదతేరిన మాంత్రికులు ఫిరోన్ దగ్గరికొచ్చారు. అప్పుడా మాంత్రి కులు “మేము గెలిస్తే అందుకు మాకేదైనా ప్రతిఫలం ఇస్పిస్తారా?” అని అడిగారు. (113)

“తప్పకుండా. మీరు మా సన్నిహితులలో చేరుతారు” చెప్పాడు ఫిరోన్. (114)

ఆ తరువాత మాంత్రికులు మూనాను ఊడ్చేశించి “మొదట నీవు (నీ కర్ను) పడ వేస్తావా లేక మమ్మల్ని (మా తాళ్ళను) పడవేయమంటావా?” అని అడిగారు. దానికి మూనా “మీరే పడవేయండి” అన్నాడు.

అప్పుడు మాంత్రికులు (తమ దగ్గరున్న త్రాళ్ళను నేలమీద) పడవేశారు. (తక్కణమే) అవి ప్రేక్షకులకు కనికట్టు కలిగించి భీతపహం స్పష్టించాయి. ఆవిధంగా వారు అధ్యాత మైన తాంత్రికవిధ్య ప్రదర్శించారు. (115-116)

సరిగ్గా అదే సమయంలో మేము మూనాకు, అతని కర క్రింద పడవేయమని చెప్పాము. అతనలూ (కర) క్రింద పడవేశాడో లేదో తృటిలో అది విజ్ఞంభించి, వారి అభూత కల్పనలన్నిటినీ చకచక స్వాహాచేస్తూ పోయింది. (117)

ఈ విధంగా సత్యం సత్యంగా రుజువలుంది. వారు కల్పించినవన్నీ అసత్యమని తేలిపోయింది. ఫిరోన్, అతని అనుయాయలు ఈ పోటీలో పోరంగా పరాజితులయి పరాభవం పొలయ్యారు. మాంత్రికులు ఈ అధ్యాత మహిమ చూసి అప్రయత్నంగా సాప్చాంగపడి “మేము సర్వలోక ప్రభువును విశ్వసించాం. మూనా, హరూన్లు విశ్వసిం

صَغِيرِيْنَ ۗ وَأَنْقَى السَّحَرَةُ سَجَدِيْنَ ۗ قَالُوا أَمَّا بِرِتِ الْعَلَيْيِنَ ۗ رَبِّ مُوسَى وَهُرُونَ ۗ قَالَ فِرِعَوْنَ أَمْنِمْ بِهِ فَيَقُولُ أَنْ أَذْنَ لَكُمْ، إِنَّ هَذَا لَمَكْرُمَكُتُسُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوكُمْ ۗ مِنْهَا أَهْلَهَا، فَسُوفَ تَعْلَمُونَ ۗ لَوْقَعْنَ أَيْدِيْكُمْ وَأَرْجَلِكُمْ مِنْ خَلَافِ ثُمَّ لَأَصْبِيْكُمْ أَجْمَعِيْنَ ۗ قَالُوا إِنَّا لَلَّهِ رَبِّنَا لَلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۗ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنَّا أَمَّا بِإِيمَانِ رَبِّنَا لَمَنِ جَاءَنَا دَرَبِنَا أَفْرَغْنَا صَبِرِاً وَتَوْقِيْنَا مُسْلِيْنَ ۗ وَقَالَ الْمَلَكُ مِنْ قَوْمِ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفِسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَدْرِكُوا إِلَهَنَا ۗ وَإِلَهَنَكُمْ ۗ سَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقُمُ فَهُرُونَ ۗ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۗ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ شَيْءٌ وَهُنَّا مِنْ عَبَادَهُ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَقْبِلِيْنَ ۗ قَالُوا أُوذِيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جَعَلْنَا ۗ قَالَ عَسَى رَبِّنَا أَنْ يَهْلِكَ عَلَيْكُمْ ۗ وَلِيُسْخَلِفُوكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيُنَظَّرُ كَيْفَ تَعْلَمُونَ ۗ وَلَقَدْ أَحْدَنَا إِلَيْهِنَّا ۗ

చిన ప్రభువును మేమూ విశ్వసించాం” అని బిగ్గరగా అన్నారు. (118-122)

అప్పుడు ఫిరోన్ (మండిపడుతూ) ఇలాఅన్నాడు: “ఎమిటీ, నేను అనుమతి ఇప్పక ముందే మీరితప్పి విశ్వసిస్తారా? ఇదంతా ఈపట్టం నుంచి ఇక్కడి శారుల్ని వెళ్ళగొట్టడానికి మీరంతా కలసి పన్నిపన్నాగం. ఉండండి, త్వరలోనే (దాని పర్వవసానం) మీకు తెలుస్తుంది. మొదట నేను ఒక వైపున్న మీ చేతుల్ని, (హాటికి అభిముఖంగా) రెండో వైపున్న మీకాళ్ళను నరికిస్తాను. తర్వాత మిమ్మల్ని ఉంరికంబం ఎక్కిస్తాను”. (123-124)

వారిలా అన్నారు: “మా ముందుకు మాప్రభువు నీదర్శనాలు వచ్చాయి. మేము వాటిని విశ్వసించాం. అదేకదా నీవు మాపై పగ సాధించడానికి కారణం? మేము ఎటూ మాప్రభువు సన్నిధికి పోవలసిన వాళ్ళమే- దేవా! మాకు సహనస్థయిర్యాలు ప్రసాదించు. మేము నీకు విధేయలమైస్తున్న స్థితిలోనే మాకు మరణం కల్గించు.” (125-126)

ఫిరోన్జాతి నాయకులు ఫిరోన్ని మరింత ఎగడోస్తూ “మీరు మూనాను, అతని జాతివాళ్ళను దేశంలో ఆరాధకం స్పష్టించడానికి అలగే వదలిపెడ్దారా? వారు మిమ్మల్ని, మీ దైవాలను ఆరాధించడం మానేస్తే మీరు చూస్తూ ఊరుకుంటారా?” అని అడిగారు. దానికి ఫిరోన్ “నేను వారి కొడుకుల్ని హతమార్చి, వారి కూతుళ్ళను మాత్రమే బ్రతక నిస్తాను. వారిమీద మాకు పూర్తి అధికారం ఉంది” అని చెప్పాడు. (127)

మూనా తనజాతిని ఓదార్చుతూ “దైవసహాయం వేడుకోండి. సహనం వహించండి. ఈభూమి దేవునిది. దేవుడు తన దాసులలో తాను కోరినవారిని దానికి వారసులుగా చేస్తాడు. దేవుని పట్ల భయభక్తులతో మసలుకునేవారిదే అంతిమవిజయం” అన్నాడు.

అప్పుడు అతనిజాతి ప్రజలు “నీవు రాక ముందుకూడా మేము పీడించబడుతుండే వాళ్ళం. ఇప్పుడు నీవు వచ్చిన తర్వాత కూడా పీడించబడుతున్నాం” అన్నారు.

మూనా (వారికి ద్వారయం చెబుతూ) “మీప్రభువు త్వరలోనే మీశత్రువల్ని తుద ముట్టించి వారి స్థానంలో మిమ్మల్ని పుడుమిపై (తన) ప్రతిశిథులుగా నియమిస్తాడు. అప్పుడు మీరేలా నడుచుకుంటారో చూస్తాడు” అని అన్నాడు. (128-129)

بِالسَّيِّئِينَ وَنَقْصٌ مِّنَ الشَّمَرٍ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ۝ فَإِذَا جَاءَتِهِمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا إِنَّا هُنَّا هُنَّا
تَصْبِهِمْ سَيِّئَةً يَظْهِرُوا بِمُوْسَهٍ وَمَنْ مَعَهُ ۚ لَا إِنَّا طَرِيْهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلِكُنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ۝ وَقَالُوا مَهِنَا تَأْتِنَا يَهُوَ مِنْ أَيْمَانِنَا لَشَمَرَنَا بِهَا ۚ فَإِنَّا نَعْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
الظُّفَرَقَانَ وَالجَرَادَ وَالقُتْلَ وَالضَّفَا دَعَ وَالدَّمَرَ اِيْتَ مُفَضَّلَتِ شَفَاسْكَرَبَرَا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ۝ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَلْمُوسَهُ ادْعُ لَنَا رَبِّكَ بِسَا عَهْدَكَ ۚ لَمْ يَكُنْ كَشْفَتِ
عَنَّا الرِّجْزُ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلَرُسْلَنَ مَعَكَ ۚ بَنَى اِسْرَائِيلَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ أَنَّ أَجَلَهُمْ
بِلَاقِوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُشُونَ ۝ فَأَتَشْنَنَا مِنْهُمْ قَاعِدَنَمْ فِي الْيَمِيْرَ يَا نَهْمَ كَذَبْوَا يَا يَاتِنَا ۚ وَكَانُوا عَنْهَا
غَفَلِيْنَ ۝ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَعْقِفُونَ مَسَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا لَتَرَكْنَا فِيهَا
وَنَتَّسْتَ گَلِيْتَ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنَى اِسْرَائِيلَ ۚ بِهَا صَدَرَوْهُ وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فَرَعَوْنُ وَ

ఫిరోనీయులలో (సత్యం పట్ల) స్వహ రావడానికి మేము కొన్నేళ్లపాటు వారిని దుర్భ్యునికి, పంటల కొరతకు గురిచేశాం. (అయినా వారిలో మార్పు రాలేదు.) మంచి రోజులు వచ్చినప్పుడు తామందుకు అర్పులమని అంటారు; దుర్దినాలు దాపురించి నప్పుడు మూసాని, అతని అనుచరుల్ని దుశ్కున్నాలుగా పరిగణిస్తారు. వారి దుశ్కునం దేవసి చేతిలో ఉంది. కానీ వారిలో చాలామంది ఆ సంగతి గ్రహించడం లేదు. వారు మూసాతో “నీవు మాట్లాడు మంత్రతంత్రాలు ప్రయోగిస్తూ మాముందు ఎన్ని చమత్కురాలు ప్రదర్శించినా మేము నిన్ను ఎన్నటికీ విశ్వసించం” అని తెగేసి చెప్పారు. (130-132)

చివరికి మేము వారిపైకి తుఫాను పంచించాము; మిడతల దండు వదిలాము; పేలు, పురుగుల్ని పంచాము; కప్పలు వదిలాము; నెత్తుటి వర్షం కురిపించాము. ఈ మహిమలన్నిటినీ మేము విడివిడిగా చేసి చూపాము. కానీ వారు తిరస్కారం, తల బిరుపుతనాలనే ప్రదర్శించారు. వారసలు పరమ దుర్మార్గులు. (133)

ఏదైనా ఆపద వస్తే వారు మూసా దగ్గరికిళ్లి ఇలా బ్రతిమాలుతారు: “మూసా! నీకు నీప్రభువు నుండి లభించిన (ప్రవక్త)పదవి సహాయంతో ఈ ఆపద నుండి మమ్మల్ని గడ్చెక్కించమని దేవుట్టి ప్రార్థించు. ఈసారి నీవు మానుండి ఈ ఆపదను తొలిగిస్తే మేము నీమాట విని ఇస్రాయాల్ సంతతిని నీవెంట పంపుతాం.” అయితే వారిపై విరుచుకుపడునున్న శిక్కను మేము కొంతకాలం తొలగించగానే వారు ఆడినమాట తప్పేవారు. ఇలా వారు మా మహిమల్ని ఏమాత్రం ఖాతరు చేయకుండా తిరస్కరించారు. చివరికి మేము వారిపై ప్రతీకారం తీర్చుకున్నాం. వారిని నడిసముద్రంలో ముంచివేశాము. (134-136)

ఆ తరువాత మేము వారి స్థానంలో అణచివేతకు గురైన బలహీనవర్గం ప్రజల్లి తెచ్చిపెట్టాము. తూర్పు నుండి పడమర వరకు మేము ఎన్నో శుభాలు కలిగించిన భూభాగానికి వారిని వారసులుగా చేశాము. ఈవిధంగా ఇస్రాయాల్ సంతతివారి విషయంలో నీ ప్రభువు చేసిన వాగ్గానం నెరవేరింది. దీనికి కారణం వారు సహనం పహించడమే. ఫోన్, అతని తాబేచార్లు కట్టించిన వాటిని (అంటే మేడలను), ఎక్కించిన వాటిని (అంటే పందిళ్లపై ద్రాక్ష తోటల్ని) మేము సర్వవాసనం చేశాము. (137)

قَوْمٌ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۝ وَجَوَزْنَا بِبَنَى اِسْرَائِيلَ بِالْبَحْرِ فَأَتَوْنَا عَلَى قَوْمٍ يَكْفُونَ عَلَى
اِصْبَارِهِمْ ۝ قَالُوا يَمُوسَهُ اَجْعَلُ لَنَا الْهَمَّ كَيْفَ كَيْمَ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ اِنَّهُوَ لَآءٌ
مُتَبَرِّمٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَلَطِيلٌ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ قَالَ اَغْيِرِ اِلَهُمْ اَبْغِيْكُمْ اِلَهًا وَهُوَ فَضَلَّكُمْ
عَلَى الْعَلَيْمِينَ ۝ وَإِذَا جَنَبْنَاكُمْ قَوْمٌ اِلَّا فَرَعَوْنُ يَسْمُوْنَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۝ يَعْتَلُونَ اَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۝ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَوَعَدْنَا مُوسَهُ ثَلَاثَيْنَ
لَيْلَةً وَأَسْنَنَهَا بِعَشَرَ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۝ وَقَالَ مُوسَهُ لِرَجُلِهِ هُرُونَ اَخْفَقْتِي فِي
قَوْمٍ وَأَصْلَهُمْ وَلَا تَثْبَعَ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُ مُوسَهُ لِمِيقَاتِنَا ۝ وَكَيْلَهُ رَبِّهِ ۝ قَالَ
رَبِّ اَرْبَعِينَ اَنْظُرْنِي ۝ قَالَ لَنْ تَرَيْنِهِ وَلِكِنَ اَنْظُرْنِي الْجَبَلَ ۝ قَالَ اسْتَقْرِمْ كَيْلَهُ قَسْوَفَ
تَرْبِيْنِي ۝ فَلَمَّا تَجَلَّ رَبِّهِ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ كَب్يْرَ وَحْرَ مُوسَهُ صَعِقَ ۝ فَلَمَّا آتَيْقَ قَالَ سُبْحَنَكَ تَبَثَّ

ఇస్రాయాల్ సంతతివారిని మేము సముద్రం దాటించి ఆవలకు చేర్చాము. అక్కడ నుండి వారు మరోచోటికి ప్రయాణం సాగించారు. దారిలో వారికి విగ్రహాలు పట్టుకొని కూర్చున్న ఒక జాతి తారసపడింది. అప్పుడు వారు “మూసా! వారు పూజిస్తున్న దైవం లాంటిది మాక్కూడా ఏదైనా దైవాన్ని చేసివ్వ” అన్నారు.

దానికి మూసా “మీరు మరీ మూడుల్లా మాట్లాడుతున్నారు. వారు అవలంబించిన ఆరాధన నాశనమవుతుంది. వారు చేస్తున్నది పనికిమాలిన పని” అన్నాడు. ఇంకా “దేవుడు మిమ్మల్ని యావత్తు మానవాళిపై బేస్తున్యం ప్రసాదించాడు. అలాంటి దేవుడ్ని వదలి నేను మీకోసం వేరే (మిధ్య)దైవాన్ని వెదకిపెట్టాలా?” అన్నాడతను. (138-140)

జ్ఞావకంతెచ్చుకొండి. మేము ఫిరోనీయుల బారినుండి మిమ్మల్ని విమ్మక్కం చేశాం. వారు మిమ్మల్ని పెంచారంగా పీడిస్తున్డేవారు. మీ కొడుకుల్ని చంపుతూ మీ కుమారెల్ని మాత్రమే బ్రతకనిస్తున్డేవారు. మీప్రభువు తరపున మీకది కరిసపరీక్షగా ఉండింది. మేము ముఖ్యయి రోజుల గడువుకోసం మూసాను పిలిపించాం. తర్వాత ఈ గడువును పదిరోజులు పొడిగించాం. ఇలా అతని ప్రభువు నిర్ధయించిన గడువు నలభై రోజుల యింది. మూసా బయలుదేరే ముందు తన సౌదరునితో “నేను వెళ్లిన తర్వాత నీవు నాతరుపున మన జాతిప్రజలకు నాయకత్వం పహించి స్వరైన రీతిలో పనిచేస్తూ ఉండాలి. విచ్చిన్నకారుల త్రోవ నడవకు” అని అన్నాడు. (141-142)

ఆ తర్వాత మూసా మా నిర్మిత సమయానికి (కొండ దగ్గరకు) చేరుకున్నప్పుడు అతని ప్రభువు అతనితో ప్రత్యక్షసంబంధం జిరిపాడు. (అప్పుడు) మూసా తన ప్రభువును వేడుకుంటూ “ప్రభూ! నా కళ్లుకు శక్తి ప్రసాదించి నీ దర్శనభాగ్యం కలిగించు” అన్నాడు. దానికి దేవుడు “నీవు నన్ను (ఇహలోకంలో) చూడలేవు. సరే, ఈకొండ వైపు కాప్సు దృష్టి సారించు. అది తన స్థానంలో యథాతథంగా ఉంటే నీవు నన్ను చూడగలవు” అన్నాడు.

ఆ తరువాత అతని ప్రభువు తన దివ్యతేజస్సును ఆ కొండపై ప్రసరింపజేయగానే అది మరుక్కణం తునాతునక్కలైయింది. దాంతో మూసా స్పృహతప్పి పడిపోయాడు. కాస్పేపటికి స్పృహ రాగా “ప్రభూ! నీవు ఎంతో పరిపుద్ధడవు. జరిగిన పొరపాటుకు పచ్చ

إِلَيْكَ وَآتَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ قَالَ يُوْسَعَةَ رَأَيْتَ اصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسْلَتِيْ وَبِكَلَامِيْ ۝
فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۚ وَكَيْنَا لَهُ فِي الْأَعْوَاهِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُّوَعِّظَةٌ ۚ وَتَقْصِيْلًا
لِكُلِّ شَيْءٍ ۗ فَخُذْ هَا بِقُوَّةٍ وَأَمْرُ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا مَدَاسًا وَرِيْكَمَ دَارُ الْفَسِيقِينَ ۚ سَاصَرْفُ
عَنْ أَيْقَى الدِّينِ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۖ وَلَمْ يَرُوا كُلَّ أَيْةً لَا يُوْقِنُوا بِهَا ۖ وَلَمْ يَرُوا سَيْئَلَ

త్రాపవడుతూ నిన్న క్రమాపణ వేడుకుంటున్నాను.¹¹ (నన్న క్రమించు.) అందరికంటే ముందు నేనే నిన్న విశ్వసిస్తున్నాను” అని ప్రోధించాడు మూడా. (143)

అప్పుడు దేవుడు “మూడా” నేను నీకు ప్రవక్త పదవినిచ్చాను. నీతో ప్రత్యక్ష సంబాపణ జిరిపాను. ఇలా నీకు యావత్తు మానవాళిపై ప్రాధాన్యత నిచ్చాను. కనుక నేను ప్రసాదించేదాన్ని స్వీకరించి నాకు కృతజ్ఞాడై ఉండు” అని ఉపదేశించాడు. (144)

ఆ తరువాత మేము జీవిత సమస్త రంగాలకు సంబంధించిన హితవులు, ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన మార్గదర్శక సూత్రాలు (రాతి) పలకలపై రాసి మూడాకు ప్రసాదించాము. ఆ సందర్భంలో మేము ఇలా ఉపదేశించాము:

“ఈ హితోక్కులను ధృథంగా పట్టుకొని ఉండాలి. ఇందులోని విషయాలను (మార్గ కుండా) సక్రమారీతిలో అనుసరించమని నీ జాతిప్రజలను ఆశించు. సమీపకాలంలోనే నేను మీకు దుష్టజనులు గృహంలో (అవశేషాల)ను చూచిస్తాను. ఎలాంటి సీతి, నియమం లేకుండా ధరణిలో పెద్దలుగా చలామణయ్య గర్విష్టులు నా మహిమలు చూడకుండా

11. ఊహకే అందని విశ్వవ్యాప్త శక్తి స్వయాపుడైన దేవుడ్ని మానవుడు చర్యచక్కనులతో చూడటం అంటే మోక్కం పొందడమే. కానీ మరణానంతరం స్వర్గంలో మాత్రమే ‘విశ్వసులకు’ ఈ మోక్కం సిద్ధిస్తుంది. అక్కడై దైవదర్శనభాగ్యం ప్రాప్తమవుతుంది. ఇది ఇహాకంలో సాధ్యంకాదు.

అందవల్లనే మూడా ప్రవక్త (అలైహి) దేవుడ్ని చూడ గోరిసప్పుడు, నీవు నన్న చూడలేవు అన్నాడు దేవుడు. పర్వతం లాంటి మహా బలిష్టమైన ఓపెద్ద ఆకారం సైతం దేవుని అస్తిత్వం నుండి వెలవడిన ఓ చిన్న కిరణానికి తృటిలో భస్మిపటలం అయినప్పుడు ఈ బలహీన మానవుడు దైవ దర్శన ప్రభావానికి తట్టుకోగలడా? ఎంతమాత్రం తట్టుకోలేదని మూడా ప్రవక్త (అలైహి) స్వహాకోలోయిన సంఘటన రుజువు చేస్తుంది.

భగవత్తీర్తాలో కూడా అర్జునుడు “యతో వాచో నివర్తంతే అప్రావ్యమనసాసహ” అని వాక్య నకు, మనస్యునకు సైతం అందడని అభివృద్ధించబడిన దేవుడ్ని చూడగోరితే “నతుమాం శక్యనే ద్రష్టమ నేనై స్వచ్ఛమా” (11:8)- (ఈ నీ మాంసమయ నేత్రములతో నీవు నా విశ్వ రూపమును గాంచబాలవు” అన్నాడు శ్రీకృష్ణుడు. (గితామంకరందం- పేజి.758)

అయితే ప్రత్యక్ష దైవాన్నే చూసి సంతృప్తపడగోరిన పోరాటిక మనస్తత్వాన్ని త్వాప్తి పరిచేందుకు “దివ్యందదామితే చక్కు: పశ్యమే యోగమైశ్వరమ్” (11:8)- (కావున నీకు దివ్యదృష్టిని ప్రసాదించు చున్నాను. దానిచే ఈశ్వర సంబంధమైన నా యోగమహిమను జాడుము)” అన్నది భగవద్గీత.

ఖరుల్ మరోచోట “ఎవరి చూపులూ అయిన్న అందుకోబాలవు; అయన మాత్రం అందరి చూపులనూ అందుకోగలడు” (6:103) అని స్వప్తంగా చెబుతోంది. కనుక ప్రపంచంలో ఏ జీవి కూడా సృష్టికర్తను చూడలేదు. చివరికి మానవోత్తములైన దైవప్రవక్తలకు కూడా ప్రపంచంలో దేవుని దర్శనం లభించలేదు. (ఇతర వివరాలకు 53:13 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

الرَّسُولُ لَا يَحْنَدُهُ سَيِّلًا، وَإِنْ يَرُوا سِيِّلًا ۖ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَكَذَبُوا بِإِيمَانِهَا وَكَانُوا
عَنْهَا غَفِلُونَ ۖ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِإِيمَانِهَا وَلِقَاءُ الْآخِرَةِ حِجَّتُ أَنَّهُمْ هُلْ يُجْزَوُنَ إِلَّا مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ وَاتَّخَذُوا قَوْمًا مُّوْلَى مِنْ بَعْدِهِمْ جَهِيلُهُمْ جَهِيلًا جَسَدًا لَهُ حُوَارٌ أَلَّمْ يَرُوا أَنَّهُ
لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَيِّلًا مَلَتَخْدُوهُ ۖ وَكَانُوا ظَلِيلِينَ ۖ وَلَمْ يَأْتِ سُقْطٌ فِي أَيِّ دِيْنِ
يُجْزِيَهُمْ ۖ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَيِّلًا مَلَتَخْدُوهُ ۖ وَكَانُوا ظَلِيلِينَ ۖ وَلَمْ يَأْتِ سُقْطٌ فِي أَيِّ دِيْنِ

వారి దృష్టిని మార్చేస్తాను. వారికి ఏ మహిమ చూసినా (సత్యాన్ని) విశ్వసించలేదు. వారి కళ్ళుమటకు సన్వార్దం వచ్చినా వారు దాన్ని అవలంబించలేదు. వక్రమార్గం కనిపేస్తే మాత్రం దాన్నివైపు పచుగాత్మివారు. దీనికొరణం వారు మా సూక్తుల్ని నిర్వక్షం చేస్తుండేవారు. మా సూక్తుల్ని, పరలోక ఉనికిని తిరస్కరించినవారి కర్మలన్నీ వ్యాఘమ య్యాయి. వారికి వారి కర్మల్ని బట్టే తగిన శిక్ష విధించబడుతుంది. (145-147)

మూడా వెళ్లిన తరువాత అతని జాతిప్రజలు తమ దగ్గరున్న ఆభరణాలతో ఒక అవుదూడ విగ్రహం తయారు చేసుకొన్నారు. అందులోనుంచి దూడ అరుపులాంటి ధ్వని వస్తుండేది. కాని అది తమతో మాటలడని, ఏవిషయంలోనూ తమకు దారి చూపదని వారికి తెలియదా? (తెలుసు.) అయినా వారు దాన్ని దైవంగా చేసుకొని పూజించ సాగారు. ¹² వారసులు పరమదుర్మార్గులు. (తమ ఆత్మప్రంచన మైకం వదలగానే తాము

12. ఏకేశ్వరునివైపు పూర్తి విశాసం లేని ప్రజలు, ముఖ్యంగా ఒపుడైవారాధకులు అతీంద్రియ శక్తులు, అసాధారణ విషయాలున్న ప్రతి జీవి లేదా పసుపులో దైవతాన్ని చూడబానికి ప్రయత్నిస్తారు. తరువాత అసలు దైవాన్ని వదలి దీన్నే దైవంగా పూజిస్తారు. ఇప్పాయాల్ ప్రజలు (యూదులు) కూడా ఇక్కడ అవుదూడ విగ్రహంలో దూడ అరుపు లాంటి శబ్దం విని దాన్ని దైవంగా కొలవడానికి సిద్ధ మయ్యారు. ఆ విగ్రహంలో ఎదో పిరకంగా గాలి దూరం వల్ల దూడ అరుపులాంటి శబ్దం విస్మించి ఉండవచ్చని ప్రాచీన భాష్యకారుడు ఇణ్ణుకోర్చి అభిప్రాయపడ్డారు.

ప్రకృతి మార్పుల వల్ల అప్పుడ్పుడు ఇలాంటి అసాధారణ విషయాలు సంభవించడంలో విశేషమే లేదు. 1974లో నేను అనంతపురం జిల్లా పెనుకోండలో ఉన్నప్పుడు ఓ విచిత్ర సంఘ టన జిగింది. ఓ సాయిబుగారు పెద్దలపండుగ రోజు తన ఇంటో పాయసం ఉంచిన కంచంపై ఏవో మంత్రాలు చదివి, సాంబ్రాషి పాగవేసి పిందుఆచారం శక్తిలో దాన్ని ‘పిత్రుదేవతల’కు సైవేద్యం పెట్టాడు. వితుదేవతలు ఆరగించేందుకని పాయసపు కంచాన్ని ఒంటిగా వదలి అందరు బయటికొచ్చి కూర్చున్నారు. కాన్నిపటి తరువాత వెళ్లి చూస్తే వారికి ఓ అధ్యాతం కన్నించింది. పాయసంలో మిలమిల మెరిసే ఓ నెలవంగ ప్రత్యక్షమయింది. దాని మధ్యలో తెల్లని ఓ నక్కతం కూడా పుట్టుకొచ్చింది. ఇందెముంది, జనం అదేదో మహిమ (కరామత్) అనుకొని గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి కానుకలు సమర్పించుకోవడం ప్రారంభించారు.

నిజానికి అందులో మహిమే లేదు. పాయసం మీద వేసిన నెఱ్య పాయసాన్ని చదును చేసి కొంత నెఱ్య, లోపల గాలి దూరం వల్ల అధ్యందాకారంలో పైకి ఉచ్చింది. ఈ అధ్యందాకారం మధ్యన త్రిభుజాకారంలో కోయబిణిన ఓ తెల్లలి కొబ్బర ముక్క పైకికొచ్చి నిలబడింది. ఇలాంటి సంఘటనల్ని ఎన్నయినా పేర్కొనవచ్చ. అవుదూడ విగ్రహంలో దూడ అరుపు కూడా ఇలాంటి బాపతే కావచ్చ. ఒకవేళ ఆ విగ్రహం నిజంగా ఆవుదూడగా మారినా దానికి దైవతాన్ని ఆపాదించవలసిన అవసరం లేదు. విగ్రహం ఆవుదూడగా మార్గగల శక్తి కూడా సృష్టికర్తదే. సృష్టి వదలి సృష్టికర్తను ఆరాధించడమే సత్యం, సర్వ ధర్మం, ముక్కిమార్గం.

قُدْ صَلَوةٌ قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَعْفُرْ لَنَا لَنَّا نُونَ مِنَ الْخَسِيرِينَ ۝ وَلَنَا رَجَمَ مُوسَى إِلَّا
قَوْمِهِ عَصَبَانَ أَسْفَاهًا ۝ قَالَ يَسُّرَّا خَلْفَشُورُنَّةَ مِنْ بَعْدِي ۝ أَكْلَمْ أَمْرَرَكُمْ ۝ وَالْأَقْ أَلَوَاحَ
وَالْأَخْدِرَأْسِ أَخْيَهِ يَجْرِهِ الْيَهَ ۝ قَالَ ابْنُ أَمْرَانَ الْقَوْمَ أَسْصَعْوُنِي ۝ وَكَادُوا يَقْتُلُونِي ۝ فَلَا
تَشْتَتِ بِي الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلِي مَعَ الْقُوَّرِ الْظَّلَمِيَنَ ۝ قَالَ رَبٌّ أَغْفِرْ لِي وَلَأَحْمَيْ وَأَدْخُلَنَا
فِي رَحْمَتِكَ ۝ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْجَعْلَ سَبَّابِهِمْ عَصَبَ قِنْ رَهْمَ رَذَلَةَ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝ وَكَذَلِكَ تَعْبُرِي الْمُفَتَّرِينَ ۝ وَالَّذِينَ عَلَوْا السَّيَّاتَ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَامْنَوْا
إِنْ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَنَا سَكَنَتْ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخْدَ الْأَلَوَاحَ ۝ وَفِي نُسْخَتِهَا
هُدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبِيعِينَ رَجُلًا لِيُنِيقَاتِنَّا
فَلَمَّا آتَهُنَّهُمُ الْوَجْهَةَ قَالَ رَبٌّ لَوْ شَنَتْ أَهْلَكَهُمْ مِنْ قَبْلٍ وَآيَاتِيَ مَا أَتَهُنَّكُمْ بِمَا قَعَلَ

నిజంగా దారితప్పామని తెలుసుకున్నారు. అప్పుడు వారు “మా ప్రభువు మమ్మల్ని కనిక
రించి క్షమించకపోతే మేము సర్వాశనమైపోతాం” అని పలికారు. (148-149)

అటునుండి మూసా విచారం, ఆగ్రహం కలగలిపిన భావోద్దేకాలతో తన జాతి
ప్రజల దగ్గరకు తిరిగిచ్చాడు. వచ్చిరాగానే “నేను వెళ్లిన తరువాత మీరు చాలా
యర్మార్గానికి పొలుధ్యారు. మీ ప్రభువాజ్ఞ కోసం ఎదురుచూసే అంత ఓపిక కూడా మీకు
లేకపోయిందా?” అని విరుదుకుపడ్డాడు. (ఆ కోపంలో) అతను (తొరాత్) రాతి పలక
లను విసిరిపారేశాడు; సోదరుడి తల (వెంద్రుకలు) పట్టి లాగాడు.

అప్పుడు హోర్మాన్ ఇలా అన్నాడు: “నాతల్లి కుమారుడా! మీరు నన్ను బలహీనుడిగా
భావించి నానోరు నాక్షేచారు. ఇంకాస్తుయితే నన్ను చంపేసేవారే. అంచేత (నన్నర్థం
చేసుకో.) ప్రత్యర్థులు నన్ను చూసి హేళనచేసే అవకాశం కల్పించకు. ఈ దుర్మార్గులతో
నన్ను కలిపేయకు.” ఈ మాటలు విని మూసా (కోంచెం మెత్తబడ్డాడు.) “ప్రభూ! నన్ను,
నా సోదరుడ్ని క్షమించు. మమ్మల్నిద్దర్నీ నీ కారుణ్యాశయంలో చోటివ్యా. నీవు అందరి
కంచే గొప్ప కరుణామయుడవు” అని వైపున్నాన్ని వేడుకున్నాడు. (150-151)

(దేవుడిలా సెలవిచ్చాడు): “అవుదూడను దైవంగా చేసుకున్నవారు తమ ప్రభువు
అగ్రహానికి తప్పకుండా గురవుతారు. వారు ఇహలోక జీవితంలో అవమానం, అప్రతిష్ఠల
పాలోతారు. అభూతకల్పనలకు పొలుధేవారికి మేము ఇలాంటి శిక్ష విధిస్తాం. దుష్ట
ర్యాలు చేసినవారు తర్వాత పశ్చాత్తపంచెంది సత్యాన్ని విశ్వసిస్తే, అప్పుడు నీ ప్రభువు
(వారిపాలిట) గొప్ప క్షమాశీలి, అపోర దయామయుడు (అవుతాడు).” (152-153)

చివరికి మూసా కోపం చల్లారింది. అప్పుడతను (రాతి) పలకలను ఎత్తి చేతుల్లోకి
తీసుకున్నాడు. వాటిపై తమ ప్రభువుకు భయపడేవారి కోసం మార్గదర్శనం, కారుణ్యం
ఉన్నాయని ప్రాయబడి ఉంది. (154)

మేము నిష్టయించిన సమయానికి రావడానికి అతను తనజాతి ప్రజల్లో డెబ్బ
మందిని ఎన్నుకున్నాడు. (వారు తూర్పుకొండ దగ్గరకు చేరుకున్నారు. కాని దేవునికి

السَّمَهَاءُ وَمَنْ ۝ اُنْ هِيَ رَأَكَ فِتَنَتُكَ ۝ تُضْلِلُ بِهَا مَنْ نَشَأَ ۝ وَتَهْدِي مَنْ نَشَأَ ۝ اَنْتَ فَاغْفِرْ
لَنَا وَارْحَنَا وَأَنْتَ حَبِّ الْغَفَرِيْنَ ۝ وَأَسْتَبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً ۝ وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدُنَا
إِلَيْكَ ۝ قَالَ عَذَابِيْ أُصِيبُ بِهِ مَنْ مِنْ أَشَاءَ ۝ وَرَحْمَتِيْ وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۝ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ
يَتَقْوَنَ ۝ وَيُؤْتُونَ الرِّزْكَوْنَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ يَا يَتَنَاهَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَعَوَّنُونَ الرَّسُولَ النَّبِيِّ
الْأَفْيَ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي الشَّوَّرِيَةِ وَالْأَجْمِيلِ ۝ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا
عَنِ السُّنْنِ ۝ وَيُجِيلُ لَهُمُ الظَّبَابِتَ وَيُعَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْحَبْيَتَ وَيَصِمُ عَنْهُمُ اصْرَهُمْ وَالْأَغْلَلُ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمُ ۝ قَالَ الَّذِينَ أَمْنَوْا يَعْزُزُوْهُ وَكَرْزُوْهُ وَأَثْبَعُوْ النَّوْرَ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ ۝ وَلَيْكَ هُمْ

అవిధేయులై పోవడంతో (వారిని తీవ్రమైన భూకంపం కుదిపేసింది. అప్పుడు మూసా
ఇలా ప్రార్థించాడు:

“స్వామీ! నీవు కోరివుంటే నన్ను, వీరిని ఎప్పుడో చంపేవాడివి. కాని (జప్పుడు)
మాలో కొందరు బుధ్సిములు చేసిన ఈపనికి మమ్మల్నిందర్నీ చంపతావా? ఇది నీవు
పెట్టిన పరీక్ష. దీనివ్వారా నీవు తలచిన విధంగా కొందరిని దారి తప్పిస్తావు; మరికందరికి
సన్వార్దబుద్ధి ప్రసాదిస్తావు. (దేవా!) నీవే మా రక్కకుడివి. మమ్మల్ని క్షమించు, కనికరించు.
నీవే అందరికంటే గొప్ప క్షమాశీలివి. (ప్రభూ!) మాకు ఇహలోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ
మేలు రాశిపెట్టు. మేము నీ వైపు మరిలాము. (ఇక నీవే మాకు దిక్కు.)”

దానికి (విశ్వప్రభువు ఇలా) అన్నాడు: “శిక్ విషయంలో నేను తలచుకున్న వారిని
శిక్షిస్తాను. కాని నా కారుణ్యం యావత్తు స్పృహిని ఆవరించిఉంది. అలాగే దుష్టార్యాలు
మానేని, నా సూక్తులు విశ్వసించి (పేదల ఆర్థిక పాక్షయిన) జక్త విధి నెరవేర్చేవారిని
మాత్రమే నేను మేలు రాశిపెట్టు. మేము నీ వైపు మరిలాము. (ఇక నీవే మాకు దిక్కు.)”

దైవసందేశహరుడు, నిరక్కరాస్యదైన ఈ (ముహమ్మద్) ప్రవక్తను అనుసరించే
వారికి (నేడీ మేలు రాయబడింది). ఇతని ప్రస్తావన వారి దగ్గరున్న తోరాత్, ఇస్లామ్
గ్రంథాలలో కూడా ఉంది. అతను మంచిపనులు చేయమని (ప్రజలను) ఆదేశిస్తాడు.
చెడుల నుండి వారిస్తాడు. వారికోసం పరిషుద్ధ వస్తువుల్ని ధర్యసమ్మతం చేస్తాడు. అశ్వద్
వస్తువుల్ని నిషేధిస్తాడు. వారి మీద పడిన (ఆంక్లల) భారం తొలగిస్తాడు. వారు చిక్కు
కున్న (మురాబార) బంధనాల నుండి వారికి విముక్తి కలిగిస్తాడు. కనుక ఎవరు అతడ్ని
విశ్వసించి సమర్పించి అతనితో సహకరిస్తాడు, అతనిపై అవతరించిన (ఖుర్జాన్) జ్యోతిని
అనుసరిస్తారో వారే సార్ధకజీవులు. వారినే విజయం వరిస్తుంది. (157)

13. అనేక మార్పులకు గురైన నేటి బైబిల్లో కూడా ముహమ్మద్ ప్రవక్తను స్లాలం గురించిన
ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి. యోహోను సువార్తలో 1:19-21, 14:15-17, 14:25-30, 15:26-27, 16:7-
15 సూక్తులు చూడండి. వీటిలో ముహమ్మద్ (స్లాలం) “అదరణక్రత్” అనే పేరుంది. వివరాలకు
ఖుర్జాన్లో 6:16 సూక్తి, దానిపాదసూచిక చూడండి. హిందూమత గ్రంథాలలో కూడా ముహమ్మద్
(స) ప్రస్తావన ఉన్నట్లు పరిశోధకులు చెబుతున్నారు. ఉడా: తెలుగు ఇస్లామిక పట్టికప్పున్న,
ప్రాదుర్బాధ ప్రమరించిన “నేను ఆరాధించే ఇస్లాం” ప్రస్తావన చదవండి. ప్రముఖ పాత్రుకులు
అడియార్ దీనీ తమిళంలో రచించగా, రచయిత మాలతీ చందూర్ దాన్ని తెలుగులో అనువదించారు.

الْمَفْلِحُونَ ۚ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ^{١٩}
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُبْيِطُ ۖ فَاقْرَءُوا بِالنَّهُ وَرَسُولِهِ الْأَجِئِي الْأَجِئِي الَّذِي يُؤْمِنُ بِإِلَهِ وَكَلِّتِهِ
وَاتْبِعُوهُ ۖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۚ وَمَنْ قَوْمٌ مُؤْمِنٌ أَمْهَةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدُونَ ۚ وَتَقْعَدُهُمْ
أَثْنَيْ عَشَرَةً أَسْبَاطًا أَمْهَاءً ۖ وَأَوْجَيْنَا إِلَى مُؤْسَى أَذْ أَسْتَسْقَهُ قَوْمُهُ أَنْ اصْرُبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْجَبَسْتَ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشَرَةً عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنْسَى مَشَرِّبَهُمْ ۖ وَظَلَّلَنَا عَلَيْهِمُ الْغَيَارَ وَ
أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلُوْيَ ۖ كُلُّوْ مِنْ طَبِيبَتِ مَا رَزَقْنَاهُ ۖ وَمَا ظَلَّنَا ۖ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفَسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ۚ وَإِذْ تَقِيلُ لَهُمْ أَسْكَنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكَوَافِرُهَا حِيثُ شَاءُتُمْ ۖ وَقُولُوا حَظَّةَ وَادْخُلُوا الْبَابَ
سَجَدًا لِعَفْرِيْكُمْ حَطَّيْتُكُمْ ۖ سَبَرَيْدُ الْمُحْسِنِينَ ۖ وَبَدَلَ الْيَنِينَ ظَلَّمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رَجُلًا مِنَ السَّمَاءِ ۖ إِنَّمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ۖ وَسَعَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ

ప్రవక్త! ఇలా చెప్పా: ప్రజలారా! “నేను మీఅందరి కోసం వచ్చిన దైవప్రవక్తను. భామూకాళాల సాహృదాయధిపతిచే నియమించబడిన సందేశపురుణి. ఆయన తప్ప మరో దేవుడు లేదు. ఆయనే జీవన్వరణాలకు మూలకారకుడు. కనుక అలాంటి దేవుడై, ఆయన పంపిన నిరక్కరాస్య ప్రవక్తను విశ్వసించండి. దేవుడై, ఆయన ఆజ్ఞల్ని నమ్ముతున్న ఈ ప్రవక్తను అనుసరించండి. అప్పుడే మీరు సన్మార్గాములవుతారు.” (158)

మూనా జాతిలో సత్యానికి అనుగుణంగా (ప్రజలకు) మార్గం చూపిస్తూ, సత్యం ప్రాదిపదిక పైన్నే న్యాయం, నిర్దయాలు చేసే వర్గం కూడా ఒకటుంది. మేమా జాతిని పన్చెండు కుటుంబాలుగా విభజించి శాశ్వత వర్గాలుగా రూపొందించాము. మూనాను అతని జాతి ప్రజలు నీరు కావాలని అడిగితే, మేము ఒక చట్టబుండపై తన చేతి కర్తతో కొట్టమని అతడై ఆదేశించాం. (అప్పుడు మూనా తన చేతికర్తతో చట్టబుండపై కొట్టగానే) ఆ చట్టబుండ నుండి ఒక్కసారిగా పన్చెండు ఊటలు పెల్లుబికాయి. ప్రతివర్గం తన త్రాగునీటి స్థలాన్ని గుర్తించింది.

మేము వారిపై (ఎండనుండి కాపాడుకోవడానికి) మేఘచ్ఛాయ కల్పించాం. వారికి (ఆపోరంగా) మన్సు, సల్వాలులు¹⁴ అవతరింపజేశాం. “మేము మీకు ప్రసాదించిన ఈ పరిశుధపదార్థాలు తినండి” (అనిచెప్పాం). అయితే ఆతర్వాత వారు చేసిన నిర్వాకం మాకెలాంటి నష్టం కలిగించలేదు. వారే తమకుతాము నష్టపరచుకున్నారు. (159-160)

మేము వారిపై చెప్పాము: “ఆ పట్టణానికి వెళ్ళి నివసించండి. అక్కడ లభించే వాటిలో మీకిష్టమైనవి తినండి. అయితే క్షమాభిక్ష కోరుతూ, సాష్టాంగపవడుతూ పట్టణ ప్రధాన ద్వారం గుండా ప్రశించాలి. అప్పుడే మేము మీ పారపాట్లు క్షమిస్తాము. సదాచార సంపన్మూలకు మరింత భాగ్యం అనుగ్రహిస్తాము.” కానీ ఆ దుర్మార్గాలు మేము ఆదేశించిన విషయాన్ని మార్చివేశారు. అప్పుడు మేము వారి విద్రోహయలకు శిక్షగా ఆకాశం నుండి వారిపై ఆపద తెచ్చి పడవేశాం. (161-162)

14. వివరాలకు 2:57 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

حَاضِرَةُ الْبَعْدِ مَرَدِ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ ۚ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شَرَعًا ۖ وَيَوْمَ كَمَا يَسْتَقْبَلُونَ ۖ لَا تَأْتِيهِمْ ۖ كَذَلِكَ هُنَّ بَلُوْهُمْ بِنَا كَمَا يَقْسُمُونَ ۖ وَإِذْ قَالُوا أَمَّا مَنْ هُمْ لَمْ
تَعْظُمُنَ قَوْمًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَعْلَمُ ۖ أَوْ مُعَذَّبٌ بِهِمْ عَنْ أَبِابِ شَيْدِيَّا ۖ قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُمْ وَكَلَّاهُمْ
يَتَقَوَّلُونَ ۖ فَلَمَّا سَوَامَ دُكْرُوا بِهِ أَجْبَنَا الَّذِينَ يَهْمُونَ عَنِ السُّوءِ ۖ وَأَخْدَنَا الَّذِينَ ظَلَّمُوا
بِعَذَابٍ بِئْسٌ بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ۖ فَلَمَّا آتَوْنَا عَنْهُ مَا نَهُوا عَنْهُ فَلَمَّا كَوْنُوا قَرَدَةً
خَسِيَّنَ ۖ وَإِذْ تَأْذَنَ رَبُّكَ لَيَعْبَثَنَ عَلَيْهِمْ إِلَيْهِمْ سُوءُ الْعَالَمِ ۖ إِنْ رَبِّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ وَقَطَعُهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمَّا مَنْ هُمْ
مِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ زَوْبَانِهِمْ بِالْحَسَنَاتِ ۖ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَاهُمْ يَرْجِعُونَ ۖ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ حَلْفٌ
وَرِثُوا الْكَيْبَ ۖ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدَمِ ۖ وَيَقْتُلُونَ سَيْقَرُلَّنَا ۖ وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مُشَكِّلٌ

కాస్తు వారిని సముద్రతీరం వున్న పట్టణం గురించి అడుగు. ఆ పట్టణప్రజలు శనివార నియమాన్ని ఉల్లంఘిస్తుండేవారు. శనివారం రోజే చేపలు సముద్రపు ఉపరితలంపై వారి ముందుకు వస్తుండేవి. శనివారం తప్ప మరే దినాలలోనూ పైకి వచ్చేవి¹⁵ కావు. వారి దుర్మార్గాల్ని బట్టబయలు చేయడానికి మేమిలా వారికి పరీక్ష పెట్టాం. (163)

వారిలో కొందరు (సత్యంసందేశ ప్రచారం చేస్తున్నవారిని విమర్శిస్తూ) “దేవుడు అంతముందించనున్న లేక తీప్రంగా శిక్షించను వారికి మీరు అనవసరంగా ఎందుకు హితబోధ చేస్తారు?” అని అడిగారు. దానికి వారు “మీ ప్రభువు సన్నిధిలో మా పాప మన్మింపుకు కారణభాతమవుతుందన్న ఉద్దేశ్యంతో, వారాయన అవిధేయతకు దూరంగా ఉంటారన్న ఆకతో మేమిలా చెబుతున్నాం” అని సమాధానమిచ్చారు. (164)

అయితే వారు తమకు బోధించిన విషయాలన్నీ మరచిపోయారు. అప్పుడు మేము చెడులను నివారిస్తుండేవారిని రక్షించి, అవిధేయతకు పాల్పడిన దుర్మార్గాల్ని పట్టుకొని తీప్రంగా శిక్షించాం.¹⁶ అయినా వారు మరింత బరితెగించి చేయవద్దన్న వనులే మళ్ళీ చేయసాగారు. మేము వారిని నీచ్చెన కోతులుగా మారిపోండని శపించాం*

“నేను ఇస్రాఏలుల్ సంతతివారిని తీప్ర యాతనలకు గురిచేసే ప్రజలను వారిపై ప్రశయదినం వరకు పెత్తనం చలాయించేలా చేస్తాను” అని నీ ప్రభువు ప్రకటించాడు. నీ ప్రభువు (దుర్మార్గాల్ని) శిక్షించంలో ఏమాత్రం అలస్యం చేయడు. అలాగే ఆయన సజ్జనుల పాలిట గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు కూడా. (165-167)

మేము వారిని అనేక జాతులుగా చీల్చి ప్రపంచంలో చెల్లాచెదురుగా చేశాం. వారిలోకొందరు సజ్జనులుంటే మరికొందరు వేరేవారున్నారు. వారిని మేము మంచివైపు తిరిగొప్పారేమోని మంచిష్ఠతిద్వారా, యధ్యతిద్వారా పరీక్షకు గురిచేశాం. పూర్వతరాలు గతించిన తర్వాత అంతకంటే దిగజారిన తరాలు వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించాయి. వీరు దైవగ్రంథానికి వారసులై కూడా తుచ్ఛమైన ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల వెంటపడ్డారు.

15. వివరాలకు 2:65 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

16. వివరాలకు 8:25 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

يَا أَخْدُودُهُ وَالْمُبُوْحُدُ عَلَيْهِمْ قَيْشَاقُ الْكِتَابِ أَن لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرْسُوا مَا فِيهِ
وَاللَّهُ أَرَأَيْتُهُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَقْوَى نَأْفَلَا تَعْقِلُونَ وَالَّذِينَ يُمِسْكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُنْصِبُ إِلَيْهِمْ أَجْرًا الْمُصْلِحُونَ وَرَادَ تَنَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَانَهُ ظُلْلَةً وَظَلَّنَا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ حَذَّلَا مَا اتَّيْنَاهُمْ بِقُوَّةٍ وَأَدْكَرَا مَا فِيهِ لَعْلَكُمْ تَتَقْوَى وَإِذَا أَخْدَدَ رَبَّكَ مِنْ
بَنِي آدَمَ مِنْ طُهُورِهِمْ دُرَيْتَهُمْ وَأَشَهَدَهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمْ أَلْسُتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهَدْنَا
كَانُوا يَظْلِمُونَ مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلُ فَأُولَئِكُمْ هُمُ الْخَسِرُونَ وَلَقَدْ

يُحْكَمُ
يُحْكَمُ
يُحْكَمُ

వారు (చెడ్డపలి చేసినప్పుడల్లా) మేము క్కమింబచడతామని ఆజిస్టున్నాం' అంటారు. అందువల్లనే వారి ముందుకు ఏదైనా పొకసంపద వస్తే చాలు, దాని మీదికి లంఘి స్తారు. దేవుని పేరు మీద ఎంమాట్లాడినా సత్యం, న్యాయమే మాట్లాడాలని దైవగ్రంథం గురించి వారి చేత ప్రమాణం చేయించ లేదా? వారు గ్రంథంలోని విషయాలు చదివి ఉన్నారు. (అయినా పాపకార్యాలుచేస్తూ దేవుడు తమను క్కమిస్తాడని బ్రహ్మపదుతున్నారు. కాని) దేవునికి భయపడుతూ దుష్టార్యాలకు దూరంగా ఉండేవారికి పరలోక (స్వర్గ) ధామం శోభిస్తుంది. ఆమాతం మీరు గ్రహించలేరా? దైవగ్రంథాన్ని పాటిస్తూ నమాజు స్థాపించే సాత్మకుల ప్రతిఫలాన్ని మేము ఎన్నటికీ వృధా చేయము. (168-170)

మేము కొండను పెకలించి వారిపై గొడుగుగా ఎత్తిపట్టిన సంఘటన వారికి గుర్తుందా? అప్పుడు వారు కొండ తమపై వచ్చి పడుతుందేమోనని భయపడునాగారు. అలాంటి స్థితిలో “మేము ప్రసాదించిన (తోరాత్) గ్రంథాన్ని దృఢంగా పట్టుకొండి. అందులో ప్రాయబడిన విషయాలు జ్ఞాపకం పెట్టుకొండి, దుష్టార్యాలకు దూరంగా ఉండగలరు” అని చెప్పాము. (171)

నీ ప్రభువు అదంసంతతి పీపుల నుండి వారి భావితరాల్సి తీసి ప్రమాణం చేయించిన సందర్భం. అప్పుడు మేము వారిని సాక్షులుగా పెడుతూ ‘నేను మీ ప్రభువుని కానా’ అని అడిగాం. దానికి వారు “మీరే మాప్రభువు. అందుకు మేమే సాక్షులం” అన్నారు.

17. సకల చరాచరాలకు స్ఫైర్క్రూ, దేవుడు ఒకడున్నాడని, ఆయనే అందరి ప్రభువు, పోపకు తని ప్రతి మానవుని అంతరాత్మ ప్రబోధిస్తుంది. ఈ భావన అతని అంతర్యంలో సహజంగానే వేళ్లానుకొని ఉంది. దానిక్కారణం మానవుకి స్ఫైర్ చే సమయంలోనే దేవుడు ప్రథయం పరకు పుట్టబోయే మానవులందరి అత్యలను సమావేశపరచి, ఈ విషయం గురించి వారిచేత ప్రమాణం చేయించడమే. కనుక ఏ మానవుడు కూడా తనకు ఏక దైవారాధనను గురించి తెలియదని; తన తాతముత్తల మతాచరాలు, తన చుట్టూ ఉండిన పరిశీలనలు, పరిసరాల ప్రభావం వల్ల తాను దేవుని ఏకత్వాన్ని గుర్తించలేకి పోయానని, అందువల్ల తన మార్గాభస్థతకు తాను బాధ్యత్తి కనని, దైవస్యాయస్థానంలో చెప్పలేదు. ఏకదైవారాధనాభావం ప్రతి మానవుని అంతఃచేతనలో నికిష్టమయి ఉంది. దౌర్శ్యం, అబధ్యం, వ్యభిచారం, పాపకార్యాలన్న భావన మానవుని నైజంలో ఎలా వేరుగాని ఉందో, బహుదైవారాధన కూడా పాపకార్యమన్న భావన అతని నైజంలో ఉంది. హజుత్ ఉబ్బె బిన్ కాబ్ (రజి) దైవప్రథక్ (స) ద్వారా తెలుసుకున్న ఒక విషయాన్ని ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు:

“దేవుడు అంద్రీ సమావేశపరచి (బక్కొక్క రకానికి లేక బక్కొక్క యుగానికి చెందిన) వారిని వేరేరు వర్గాలుగా చేసి, వారికి రూపం, మాట్లాడే శక్తి ప్రసాదించాడు. తర్వాత వారిచేత ప్రమాణం

أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ وَأَن تَقُولُوا إِنَّا أَشْرَكَ أَبَا وُنَّا مِنْ قَبْلٍ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَنَهْلَكْنَا بِهَا فَعَلَ الْمُبْطَلُونَ وَكَذَلِكَ لُقْتَلُ الْأَيْتَ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبِأً الَّذِي نَعْلَمُ مِنْهُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ نَعْلَمُ كَانَهُمْ ظُلْلَةً وَظَلَّنَا أَنَّهُمْ مِنْ الْغَوَّيْنَ وَكَوْشَنَّا لِرَفْعَلَهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَّهُ فَغَشَلَهُ كَمَشْلَهُ الْكِتَبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَسْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِاِيْتَنَا فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ لِعَاهِمَ يَنْقَلَرُونَ وَسَاءَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِاِيْتَنَا وَأَنْفَسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ وَمَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلُ فَأُولَئِكُمْ هُمُ الْخَسِرُونَ وَلَقَدْ

మేమిలా చేయడానిక్కారణం, ప్రథయిదినాన మీరు “మాకి విషయం తెలియద”ని చెప్పవచ్చు. లేదా “బహుదైవారాధన మాకు పూర్వం మా తాతముత్తలు ప్రారంభించారు. మేము ఆతర్వాత వారి సంతతి నుండి పుట్టాము. అలాంటప్పుడు దుర్జనులు చేసిన ఈతప్పకు మమ్మల్ని పట్టుకుంటారా?” అని చెప్పవచ్చు. వారు సన్నార్థం వైపు మరలుతారన్న ఉద్దేశ్యంతో మేమిలా మాసూక్తులు విడుమరచి తెలుపుతున్నాం. (172-174)

ప్రవక్తా! కాస్త ఈ మనిపి గాధ వారికి విన్నించు: మేమతనికి మా సూక్తుల జ్ఞానం ప్రసాదించాము. కాని అతను వాచిని ఆచరించకుండా పొరిపోయాడు. ప్రైతాన్ అతని వెంటపడ్డాడు. ఈ విధంగా అతను చివరికి దారి తప్పినవారిలో కలసిపోయాడు. మేము తలచుకుంటే అతనికి ఆ సూక్తుల ద్వారా ఉన్నతి ప్రసాదించి ఉండేవారం. కాని అతను ప్రపంచవ్యామోహం వైపుకే మొగ్గి మనోవాంఛలకు బాసిపై పోయాడు. కుక్కను కొట్టినా కొట్టుకోయినా అది నాలుకను చాచిపెట్టే ఉంచుతుంది. ఇలా తయారయింది ఆ మనిపి పరిస్థితి. మాసూక్తులు తిరస్కరించేవారికి కూడా ఈ దృష్టాంతమే వర్తిస్తుంది. నీవీ గాధ వారికి విన్నిస్తూ ఉండు, (సత్యం గురించి) ఆలోచిస్తారేమో. (175-176)

మా సూక్తులు తిరస్కరించి ఆత్మవినాశానికి పాల్గుడినవారి దృష్టాంతం చాలా హాయమైనది. దేవుడు ఎవరికి సమ్మానిస్తాడో హరే సన్నార్థం అవలంబిస్తారు. దేవుని మాగ్గదర్శక్కునికి నోచుకోసివారు ఘోరంగా నప్పపోతారు. (177-178)

చేయించాడు. వారిని సాక్షులుగా చేసి ‘నేను మీ ప్రభువును కానా?’ అనిదిగాడు. దానికి మానవులు ‘మీరు తప్పకుండా మా ప్రభువే’ అన్నారు. అప్పుడు దేవుడు ఇలా అన్నాడు:

“దీనికి నేను భూమ్యకాలాను, మీ తండ్రి (ఆదం)ని సాక్షులుగా చేస్తున్నాను. రేపు ప్రథయిదినాన మాకి సంగతి తెలియదని చెప్పడానికి మీకు ఆస్సార్ం లేకుండా ఉండేందుకే (మీచేత నేని ప్రమాణం చేయిస్తున్నాను). బాగా గుర్తుంచుకోండి. నేను తప్ప మరో ఆరాధ్యాడు లేడు; నేను తప్ప మరో ప్రభువు, పోపకుడు లేడు; కనుక మీరు ఎట్టి పరిస్థితులోనూ ఎవరినీ నాకు సాటికల్పించ కూడాడు. మీరు నా ముందు చేసిన ఈ ప్రమాణాన్ని మీకు జ్ఞాపకం చేయడానికి నేను మీ దృగ్గరు ప్రవక్తలను పంచిస్తూ ఉంటాను. నేను మీ కోసం దివ్యగ్రంథాలను కూడా అవతరింపజేస్తాను.”

మానవులంతా ఈమాట విని మేమిందుకు సాక్షులం. మీరే మాప్రభువు. మీరే మా ఆరాధ్య దేవం. మీరు తప్ప మరో ప్రభువుగాని, ఆరాధ్యదేవంగాని ఎవరూ లేరు’ అని అన్నారు”

ذَرْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَ إِلَّا نُسْكُنُ بِهَا وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ
لَا يُبَصِّرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ أذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ هَلْ أُولَئِكَ كَالْغَافِرِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ دُوَّلَاتٍ
الْغَافِلُونَ وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَ دَرُوا الَّذِينَ يُلْجَدُونَ فِي أَسْمَاءٍ
سَيِّجَرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَ مِنْ خَلْقَنَا أُمَّةٌ يَهُدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ يَعْلَمُونَ وَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَتِنَا سَنَسْتَدِرُ جَهَنَّمَ قِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَ أَمْلَى لَهُمْ إِنَّ كَيْدَنِ
مَنْتِينَ وَ أَوْلَمْ يَتَفَدَّرُوا عَمَّا يَصْحِبُهُمْ قِنْ جَنَّةٌ مَّا هُوَ لَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ وَ أَوْلَمْ يَنْظُرُوا إِنَّ
نَّكُوتِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَ لَا نَعْشَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْرَبَ أَجَاهِنَّمُ

١٤
١٣

మేము అనేకమంది మానవులను, జిన్నులను నరకం కోసమే పుట్టించాం. వారికి హృదయాలున్నాయిగాని, వాటితో అర్థం చేసుకోరు; కణ్ణున్నాయిగాని, వాటితో చూడరు; చెవులున్నాయిగాని, వాటితో వినరు. వారు పశువుల్లాంచివారు. వారసలు అంతకంటే కూడా దిగజారిపోయారు.¹⁸ వారు పూర్తిగా ఎమరుపాటుకు లోనయ్యారు. (179)

దేవుడు మంచిపేర్లకే అర్పుదు. ఆయన్ని మంచి పేర్లతోనే వేడుకోండి. దేవునికి పేర్లు ప్రతిపాదించడంలో తప్పుడు వైఖరి అవలంబించేవారిని వదలిపెట్టండి. వారు చేస్తున్నదానికి పర్యవసానం అనుభవించి తీరుతారు. మేము సృష్టించినవారిలో ఒకవర్గం (ఎల్లప్పుడూ ప్రజలకు) సత్యం వైపుకే దారి చూపుతుంది; సత్యానికి అనుగుణంగానే నిర్ణయాలు చేస్తుంది. మా సూక్తులు తిరస్కరించినవారిని మేము వారు గ్రహించలేని రితిలో క్రమంగా పతనానికి చేరుతాము. నేను వారిని చూసేచూడనట్లు వదిలేస్తున్నాను. (నేను తలచుకుంటే మాత్రం) నా పన్నగానికి తిరుగే ఉండదు. (180-183)

వారెస్పుడైనా (ప్రశాంత మనస్సుతో) ఆలోచించారా? వారి సహచరునికి ఎలాంటి ఏచ్చి పట్టలేదు. అతను (పరలోకంలో ఎదురయ్యే దుష్పరిణామాలను గురించి) ఎలాంటి అరమరికలు లేకుండా హాచ్చరిస్తున్న దైవసందేశరుడు. (184)

వారు భూమ్యకాశాల వ్యవస్థ గురించి ఎప్పుడూ యోచించలేదా? దేవుడు సృష్టించిన ప్రవస్తువుని కూడా కణ్ణుతెరచి చూడలేదా? వారు తమ జీవితప్యవధి ముగిసి

18. హృదయముండి ఆలోచించనివారు, కణ్ణుండి చూడనివారు, చెవులుండి వినివారు ఎవరు ఉండరు. కాని ఖుర్జన ఇలా ఆరోప్యందంటే దానిక్కారణం, వారు పరలోక విషయంలో మాత్రమే ఇలా ప్రవర్తిస్తారు. విశ్వవ్యవస్థ వెనుక ఈన్న సృష్టికర్త హస్తాన్ని గురించి ప్రశాంతంగా ఆలోచించరు. సృష్టి వ్యవస్థలో ఆయన ఏకత్వాన్ని, బెస్త్రాన్ని చాటుతున్న అసంభ్యాక నిదర్శనాలను గమనించరు. దైవం, పరలోకం గురించిన సత్యవాక్యులు ఏరి చెవులకెక్కాడు.

ఈ వైఖరి కారణంగానే వారు మానవస్థాయి నుంచి దిగజారి పశువులకన్నా నిక్ష్యులయ్యారని ఖుర్జన అంటోంది. ఇలాంటివారికి ప్రపంచమే సర్వస్యం. ఎలాగైనా విలైనస్తి ప్రాపంచిక సుఖాలు జూర్కువాలన్నదే ఏరి ధైయం. మంచి చెడులతే, ధర్మధర్మాలతే నిమిత్తం లేదు. ఏరి ధైషిలో దగా, మోసం, అవినితి, అన్యాయం, అన్ని ధర్మసమృతమే. నీటిబుడగలాంటి ఇప్పాకణివితం కోసం శాశ్వత పరలోకపీతాన్ని విస్తృంచడంకంటే మంచిన ఆత్మంచన మరదైనా ఉండా?

فِيَرَى حَلَيْبَتْ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ وَ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِي لَهُ وَ يَدْرِهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يُعْلَمُونَ وَ يَعْلَمُونَ كَعَنِ السَّاعَةِ آيَاتَ مُرْسَلَهَا مُؤْلِلَاتٍ عَلَيْهَا عَنْهَا رَبِّهِ لَا يُجَزِّيهُمْ
لَوْقَنَهَا لَا هُوَ شَقِّتُ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بِغَنَمَةٍ يُسْلُونَ كَمَا كَانَ حَقِّ عَنْهَا
مُؤْلِلَاتٍ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَ لِكُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَ لَا ضَرًا إِلَّا
مَا شَاءَ اللَّهُ وَ لَوْكُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَنَكَنْتُ مِنْ الْخَيْرِ وَ مَا مَسَنَى السُّوءَ إِنَّمَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَ لَبِسِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَقْسِيسٍ وَ جَعَلَ مِنْهَا رَوْجَهَا لِيُسْكُنَ
إِلَيْهَا فَلَمَّا تَعْشَهَا حَبَّكَ حَفِيقًا قَمَرَتْ بِهِ فَلَمَّا آتَيْتَهَا حَدَّ عَوَالَةَ رَبَّهَا لَكِنْ أَتَيْتَهَا
صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّكِّرِينَ فَلَمَّا أَتَهُمَا صَالِحًا جَعَلَهُ شُرَكَاءَ فِيهَا أَثْهَمَا فَتَعَلَّ

పోయే సమయం ఆసన్నమైందేమోనని కూడా ఆలోచించరా? (జని నిదర్శనాలు వారి ముందుకొచ్చినా సత్యాన్ని నమ్మకపోతే) ఇక ఏవిషయాన్ని వారు నమ్ముతారు? (185)

దేవుడు దారి తప్పించదలచుకున్న వాడికి ఎవరూ దారి చూపలేదు. అలాంటివారిని దేవుడు వారి తిరస్కారం, తలచిరుసుత్తనాల్లోనే పడి కొట్టుకుపోయేలా వదలిపెడ్డాడు.

వారు నిన్ను ప్రశయం ఎప్పుడు సంభవిస్తుందని అడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పు: “దాని సంగతి నా ప్రభువు మాత్రమే తెలుసు. దాన్ని దాని నిర్మీతసమయానికి అయినే బహిర్గతం చేస్తాడు. అది యావత్తు భూమ్యకాశాల్లో (గుండెలను అదరగాటే) భయంకర దినం. అది మీపై హాత్తుగా విరుచుకుపడుతుంది.” దాన్ని గురించి నీకే తెలియజేయబడినట్లు వారు నిన్న గుచ్ఛి గుచ్ఛి అడుగుతున్నారు. “దాన్ని గురించి దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ఈవాస్తవం చాలామందికి తెలియదు” అని చెప్పు వారికి. (186-187)

ముహమ్మద్ (స)! వారికిలా స్ఫుర్షంగా చెప్పు: “నేను నాకోసం ఎలాంటి లాభం గాని, నష్టంగాని కలిగించుకునే శక్తి లేదు నాలో. ఏదైనా జరగాలంచే దేవుడు తలిస్తేనే జరుగుతుంది. నాకే గనగ అతీంద్రియ శక్తులుంచే నాకు కావలసిన ప్రయోజనాలను సమకూర్చుకునేవాడ్ది; నాకు ఎన్నడూ ఎలాంటి స్ఫుర్షం వాటిల్లదు. నేను (పరలోక దుష్పరిణామాలను గురించి ప్రజలను) హాచ్చరిస్తున్న, నా బోధనలు విశ్వసించేవారికి (స్వర్గ) శుభవార్త అందజేసేవాడ్ది మాత్రమే.” (188)

దేవుడే మిమ్మల్ని ఏకైక ఆత్మ నుండి సృష్టించాడు. అదే జీవి నుండి దాని జతను కూడా సృష్టించాడు, దాని దగ్గర సొఖ్యం పొందడానికి. పురుషుడు ప్రీని కప్పివేసుకున్న ప్యాడు ఆమె ఒక తెలికపాటి భారం ధరిస్తుంది. దాన్ని తీసుకొని తిరుగుతుందామె. అది (కొంత కాలానికి) మరింత భారంగా తయారయిన తరువాత వారుభయులు “(దేవా!) నీవు గనక మాకు మంచి చిల్లపాట్లి అనుగ్రహిస్తే మేము నీపట్ల కృతజ్ఞులై ఉంటాము” అని తమ ప్రభువయిన దేవుకుంటారు. (189)

అయితే దేవుడు ఏ లోపంలేని చక్కటి చిల్లపాట్లి ప్రసాదించగానే వారు (దేవుప్పి మరచి) ఆయన అనుగ్రహించిన ఈ భాగ్యంలో ఇతరుల్ని ఆయనకు సాటి కలిపి

اللهُ عَنِّي يُشْرِكُونَ ۚ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۗ وَلَا يُسْتَطِعُونَ كُلُّهُمْ نَصْرًا ۝
وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ۚ وَلَنْ تَنْعُوهُمْ إِلَي الْهُدَى لَا يَنْبَغِي لَهُمْ أَدْعُو نُوْهُمْ أَمْ
أَنْتُمْ صَامِتُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَنْدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَيُسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ۚ أَللَّهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا؛ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا؛ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنَ
يُبَصِّرُونَ بِهَا؛ أَمْ لَهُمْ أَذْنَانِ يَسْمَعُونَ بِهَا؛ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاهُ كُمْ ثُمَّ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونِ

¹⁹ 19. వారి బహుధైవారాధనా చేష్టలకు దేవుడు ఎంతో అతీతుడు, ఉన్నతుడు. (190)

ఎంత మూడులు ఏరు, ఎలాంటి వస్తువుని కూడా సృజించలేని వాటిని దేవునికి సాటి కల్పిస్తున్నారు! అవి స్వయంగా సృజించబడ్డాయి (అని వారికి తెలియదా?) అంతే కాదు, అవి వారికి ఏవిధమైన సహాయం కూడా చేయలేవు. అసలవి తమకు తామే సహాయం చేసుకోలేవు. మీరు వాటిని సన్మార్గం వైపుకు పిలిస్తే అవి మీ పిలుపుకు ఏ మాత్రం స్వందించలేవు. మీరు అరిచి గేపెట్టినా లేక మౌనంగాఉన్నా సరే, అవి మీ మాటలు ససేమిరా అలకించ లేవు. (191-193)

మీరు నిజదేవుడై వదలి ఎవరిని ప్రార్థిస్తున్నారో అవి మీలాంటి దాసులు మాత్రమే. మీ నమ్మిక నిజమైతే వాటిని మొరపెట్టుకోండి, అవి మీ మొరలు ఆలకిస్తాయేమో చూద్దాం. నడవడానికి వాటికేమైనా (పహజింధుమైన) కాళ్ళున్నాయా? పట్టుకోవడానికి వాటికేమైనా చేతులున్నాయా? పొనీ, చూడటానికి వాటికేమైనా కళ్ళున్నాయా? వినడానికి వాటికేమైనా చేవులున్నాయా?

19. ఇక్కడ బహుధైవారాధకుల అజ్ఞాన వైఫల్యిని ఎత్తి చూపి విమర్శించడం జరిగింది. ఆనాడు అరబ్ బహుధైవారాధకులు సంతానం కోసం దేవుడై ప్రార్థించేవారు. అయితే చిడ్డ పుట్టిన తరువాత వారు దేవుని అనుగ్రహంలో (విగ్రహ) దేవతలకు భాగస్వామ్యం కల్పిస్తారు.

ఇదీ బహుధైవారాధకుల ధోరణి. ఇది ఫోరపై పాపం. కానీ ఏకేశ్వరోపాసకులం అని చెప్పుకునే నెటిముస్లింలలో కొండరు అనాటిఅరబ్ బహుధైవారాధకులకన్నా మించిపోయారు. పీరు సంతానం కోసం దైవితరులనే (వలీలను) వేడుకుంటున్నారు. బిధ్యుత్తీనిన తర్వాత వారి సమాధుల వగ్గఱక్కి మొక్కుబడులు తీర్చుకుంటున్నారు. అయినా పీరి ఏకేశ్వరోపాసననా విశ్వాసానికి ఏమాత్రం భంగంరాదట! ఈ వైఫల్యినే ప్రముఖ తల్లువేత్త మౌలానా పోలి ఇలా పేర్కొన్నారు:

విగ్రహపూజ చేస్తే అవిశ్వాసం - దైవపుత్ర విశ్వాసమూ అవిశ్వాసమే
అగ్నిముందు యజ్ఞం పరమ అవిశ్వాసం - తారాబల నమ్మకం అంతకన్నా ఘోరం
విశ్వాసమంచే అసలు విశ్వాసులదే - వారి విశ్వాసం విశ్వమంత సువికాలం
తలచిన వారికెల్లా తలవంచడమే - తాతల నుండి వస్తున్న సంప్రదాయం
ప్రవక్తన పాగిడి పరమాత్మతో కలుపు - మహాప్రవక్తన (కన్నా మహాసీయులే మిన్న
సమాధుల మీదే సదా సాప్తాంగపడు - అమరపీరులే మనకు శరణాగతులు
ఐనా ఏక్కడైవారాధనకు రాదు లోపం - విశ్వజనిన ఇస్లాం కదా మన దైనందిన విశ్వాసం
నిత్య జీవనసరళే సత్యవచనానికి సాక్ష్యం - మఘ్యలేనివారు కదా ముస్లింసముదాయం!

اَنَّ وَلِيَّاَللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۚ وَهُوَ يَوْمَ الْصِّلَاحِينَ ۚ وَالَّذِينَ تَنْدَعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَطِعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ۚ وَلَنْ تَنْعُوهُمْ إِلَي الْهُدَى لَا يَسْعُوا وَلَا تَرْهِمُ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ ۚ حَذْنُ الْعَفْوُ وَأَمْرُ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضُ عَنِ الْجَهَلِينَ ۚ وَإِنَّمَا
يُنَزَّلَ عَنِكَ مِنَ الشَّيْطَنِ نَزْعٌ فَاسْتَعِدْ بِاللَّهِ وَإِنَّهُ سَيِّدُ الْعَالَمِينَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آتَيْتَهُمْ
ظَلَفٌ مِّنَ السَّيْطِنِ تَنْدَرُ كَرْوَا فَإِذَا هُنْ مُبَصِّرُونَ ۚ وَلَا حَوْانُهُمْ يَمْدُودُونَ فِي النَّحْيِ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ۚ
وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا أَجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَيْتُهُمْ مَا يُوْجِي إِلَيْيَ ۖ هَذَا
بَصَارٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدَى ۖ وَهُدَى ۖ وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۚ وَإِذَا قَرَئَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِوا لَهُ وَ

చెప్పు: “మీరు కల్పించుకున్న భాగస్వామ్యంలందర్యై పిలుచుకొని నాకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా పన్నాగుం పన్నదలచుకుంచే పన్నండి. నాకెలాంటి అవకాశం ఇవ్వనపసరం లేదు. దేవుడే నాకు సహాయం చేసేవాడు. ఆయనే ఈగ్రంథం అవతరింపజేసినవాడు. సజ్జను లకు శ్రేయోభిలాషి కూడా ఆయనే. మీరు దేవుడై వదలి ప్రార్థిస్తున్న మిధ్యాధైవాలు మీకేమాత్రం సహాయపడలేవు. అసలవి తమకుతామే సహాయం చేసుకో లేవు. పైగా, మీరు వాటిని సన్మార్గం వైపునకు పిలిస్తే అవి మీమాటలు ఆలకించలేవు. అవి మీవైపు చూసున్నట్టు పైకి కన్పిప్పాయి. నిజానికి అవి దేస్తే చూడటం లేదు.” (194-198)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! క్షమ, మృదు వైఫలులతో మనలుకో. ప్రజలకు మంచిని గురించి ఉపదేశిస్తూ ఉండు. మూడుల జోలికి పోకు. ఎప్పుడైనా పైతాన్ నిన్ను (చెడు వైపునకు) ఉసిగొల్పితే వెంటనే దేవుని శరణువేడుకో.²⁰ ఆయన సమస్తం వినేవాడు, సర్వం తెలిసినవాడు. (199-200)

దైవభీతిపరుల మదిలో ఎప్పుడైనా పైతాన్ ప్రేరణవల్ల ఏదైనా దురాలోచన జనిస్తే వెంటనే వారు అప్రమత్తులైతారు. అతర్వాత అనుసరించాల్సిన విధానమేమిటో వారికి తెలిసిపోతుంది. పైతాన్, వాడి (ముఫ్ఫి)పరివారం తమ (మానవ) సౌదర్యిల్లు (అనుక్షణం) మార్గభ్రష్టత్వం వైపుకు లాగుతుంటారు. ఈపనిలో వారు ఎలాంటి కొరతా చేయరు. *

వారి ముందు నీవు ఏ మహిమా ప్రదర్శించకపోతే “నీవు నీకోసమైనా ఏదైనా మహిమను ఎందుకు రప్పించుకోవు?” అని అడుగుతారు. వారికిలా చెప్పు: “నేను నా దగ్గరికి నాప్రభువు పంపిన దివ్యావిష్టుతి (వహీ)ని మాత్రమే అనుసరిస్తాను. ఇది (ఖుర్జన్) మీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన దివ్యతేజం; దాన్ని స్వీకరించేవారి పాలిట అధ్యత్వ మార్గదర్శిని, గప్ప కారుణ్య ప్రదాయిని.” (201-203)

20. ఇస్లామీయ ఉద్యమసారథి ఎల్లప్పుడూ వికాలహ్యాదయునిగా, క్షమాశిలిగా, నిష్పకప్రాతిగా, సహనశిలిగా, మృదుభాగిగా ఉండాలి. ఈ విషయాన్నే దైవపవక్ (సల్లం) ఇలా వివరించారు:

“కోప్పేక్రోల్లో ఉన్న ప్రశాంతంగా ఉన్న ఎల్లప్పుడూ న్యాయమే పలకాలని, నాకు దూరమై పోయినవారితో నేను సన్మిహాతమవ్వాలని, నా హక్కు కాజేసినవానికి నేనతని హక్కు సెరవేర్చాలని, నాపై దేర్జన్యం చేసినవాడ్చు నేను క్షమించాలని నా ప్రభువు నన్న ఆశించాడు.”

أَعْتَشُوا لِعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَصْرُّغًا وَخِيفَةً ۗ وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقُولِ
بِالْعُدُوٰ وَالْأَصَالِ ۚ وَلَا يَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ عَنْ دِرَبِكَ لَا يَسْتَكِبُونَ عَنْ
عِبَادَتِهِ وَيُسْتَحِيْهُونَهُ ۗ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۚ

سُورَةُ الْأَنْفَالُ مَدْبِيَّةٌ (٨٨)

(కనుక) మీ ముందు ఖుర్జాన్ పరిస్తున్వప్పుడు నిశ్చబ్దంగా ఉండి దాన్ని శ్రధగా
²¹ మీరు కరుణించబడతారు. (204)

ముహమ్మద్ (స!) నీవు సీప్రభువును భయభక్తులతో, వినయ వినముతలతో ఉదయం, సాయంత్రం మనస్సులో స్పృస్తుఊండు. నేటితో కూడా మెల్లిగా స్పృస్తుఊండు. నీవు ఏమరపాటుకు లోనైనవారిలో చేరకు. సీ ప్రభువు దగ్గర ఎంతో గౌరవ ప్రతిష్ఠలు కలిగివున్న దైవుతలు సయితం ఎన్నడూ అహంకారంతో ఆయన్ని ఆరాధించకుండా ముఖం తిప్పుకోరు. వారసలు ఎంతో గౌరవభావంతో, భయభక్తులతో ఆయన్ని (సదా) స్తుతిస్తూ ఆయన ముందు మోకరిల్లుతూ ఉంటారు. (205-206)

8. అన్వాల్ (సమరసాత్తు)

సూక్తులు: 75

“అన్వాల్” అంతే విజయానంతరం యుద్ధరంగంలో శత్రువుల నుండి లభించే సాత్తు అని అర్థం. ఈ అధ్యాయం హీళీ రెండవ ఏట బద్రీయుద్ధం తర్వాత అవత రించింది. ఇందులో బద్రీ యుద్ధం గురించే సమీక్షించడం జరిగింది.

ముస్లింలు మక్కా వదలి మదీనాకు వలసపోయినా మక్కా బహుదైవారాధకులు వారిని విరోధించడం మానుకోలేదు. దీనికితోడు మదీనాలోని జౌన్, ఖజ్జ్ తెగలు మక్కా నుంచి వచ్చిన ముస్లింలకు ఆశ్రయం ఇవ్వడంతో వారి ఆగ్రహానికి ఆజ్యం పోసి నట్టయింది. ఇలాంటి పరిష్కితిలో మదీనా నుండి సాద్ బిన్ ముఅజ్జ్ (రజ) అనే ఓ ముస్లిం కాబా సందర్భం కోసం మక్కా వెళ్లి ఉమయ్య బిన్ ఖలఫ్ ఇంట్లో అతిథిగా బసచేశారు. ఆయన కాబాలో ప్రవేశిస్తున్వప్పుడు సత్యతిరస్కారి అబూజహార్ కాబార్వారం దగ్గర నిలబడి “నీవు గనక ఉమయ్యకు అతిథి కాక పోయివుంటే మేము నిన్ను ఇక్కడుంచి ప్రాణాలతో బయటపడ నిచ్చేవారం కాము” అని బెదిరించాడు. అప్పుడు సాద్ (ర) “మీరు నన్ను కాబాదర్శనం చేయసీకుండా నిరోధిస్తే సిరియా నుండి మదీనా మీదుగా వచ్చే మీ వర్కచిడారాలను నేను అడ్డుకుంటాను” అని పోచ్చరించారు.

21. ఇక్కడ ఫిబ్రూవ్ (ధర్మకాష్టం)కు సంబంధించిన ఒక సమస్య ఉంది. హజ్రత్ ఇమాం అబూహసీఫా (రహ్మానై), ఆయన అనుయాయులు ఈహాక్కిని ప్రమాణంగా తీసుకొని సామూహిక సమాజాలో ఇమామ్ ఖుర్జాన్ బిగ్గరగ్నేనా, మెల్లిగాన్నే పరిస్తున్వప్పుడు ముఖ్యదీలు (అనుచరులు) మానంగా ఉండాలని అన్నారు. ఇమామ్ మాలిక్, ఇమామ్ అహ్మద్ (రహ్మానై)లు మాత్రం ఇమామ్ బిగ్గరగా పరించే సమాజాల్లో మాత్రమే ముఖ్యదీలు మానంగా ఉండాలన్నారు.

అయితే ఇమామ్ పాఫయి (రహ్మానై), కొన్ని హదీసుల్లో పాతిహా సూరా పరించనిదే సమాజు నెరవేరదని ఉన్నందున, “ఇమామ్ ఖుర్జాన్ బిగ్గరగా పరించినా, మెల్లిగా పరించినా ముఖ్యదీలు కూడా ఇమామ్తో పాటు ఫాతిహా సూరా పరించాలి” అని అభిప్రాయపడ్డారు

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْأَلُنَّكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۖ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاطِّبُعُوا اللَّهَ

ఆ తర్వాత మక్కా ఖుర్జైషీయులు చిన్నిచిన్న దళాలను మదీనా పరిసర ప్రాంతాలకు పంపి ముస్లింలను కవ్వించడం ప్రారంభించారు. ఒకసారి వారు మదీనా వెలుపల పశుపుల కాపర్స్టై దాడి చేసి వారి పశువుల్ని దోషుపోయారు. ఆ రోజుల్లనే అబూ సుఫ్యాన్ నాయకత్వంలో మక్కావారి వర్కచిడారం ఒకటి పెద్దవెత్తున వ్యాపార సామగ్రిలో సిరియా నుంచి బయలుదేరింది. అబూసుఫ్యాన్ వర్కచిడారాన్ని ముస్లింలు అడ్డుకుంటారేమానని భయపడి, సహాయం కోసం ఒక మసిషిన మక్కా పంపాడు. అతను మక్కా వచ్చి బిడారం మీద ముస్లింములు దాడిచేయడానికి వస్తున్నారని, వెంటనే సహాయం చేయడానికి బయలుదేరాలని ఖుర్జైషీ ఉసిగొల్పాడు.

అప్పుడు అబూజహార్ వేయమంది సైనికులతో మక్కా నుండి బయలుదేరాడు. ఈ సంగతి తెలిసి దైవప్రవక్త (సల్లా) కూడా 312 మంది యోధులతో మదీనా నుండి బయలుదేరారు. అబూ సుఫ్యాన్ ముస్లింల దాడి నుంచి తప్పించుకోవడానికి మదీనా సమీపం నుండి వెళ్లి సాధారణమార్గం తప్పించి వేరేమార్గం గుండా సురక్షితంగా మక్కా చేరుకున్నాడు. వర్కచిడారం సురక్షితంగా మక్కా చేరుకున్నదని, కనుక సైన్యాన్నికి మక్కాకు తీపి తీసికెళ్ళమని అతను అబూజహార్కు కబురు పంపాడు. కాని అబూ జహార్ తన సైనికసంబంధాను, అయిథక్కిని చూసుకొని విర్మిగుతూ తగిని మార్టలు భారు చేయకుండా ముందుకుసాగాడు. ముస్లింలు మక్కావారి వ్యాపార బిడారాన్ని అడ్డుకోవడానికి పాల్వడకపోయినా, మక్కాఖుర్జైషీయులు ఇలా ముస్లింలపై దాడిచేసి ఇస్లాంను శాశ్వతంగా అంతమొందించాలన్న లక్ష్యంతో 1000 మంది సైనికులతో మదీనా దిశగా బయలుదేరారు. చివరికి ఈ సైన్యం బద్రీ ప్రాంతంలో హీళీ 2వ సంవత్సరం రమజాన్ నెల 17వ తేదీన ముస్లింసైన్యాన్ని ఢికొని చిత్తుగా ఓడిపోయింది.

ఈ అధ్యాయంలో ముస్లింల బలహీనతలను ఎత్తిచూపుతూ వారి వైతికపంపురణ కోసం ఆజ్ఞలు ఇవ్వడు. యుద్ధంలో ప్రత్యుర్ధుల సైనిక, అయ్యధ, సంబ్యాబులం చూసి భయపడకుండా దైవసహించి నమ్మకముంచి పోరాధాలని బోధించబడింది. మరోవైపు బహుదైవారాధకుల, కపటవిశ్వాసుల, యూదుల ఇస్లాంవ్యతిరేక ఫోరణిని నిశితంగా విమర్శించడం జరిగింది. వేరాక వైపు యుద్ధశైలీల సమస్య, సమరసాత్తు పంపిణీ గురించి తగిన ఆదేశాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముహమ్మద్ (సల్లా)! వారు నిన్ను సమర సాత్తు¹ గురించి అడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పు: ఈ సమరసాత్తు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు మాత్రమే చెందుతుంది. కనుక మీరు నిజమైన విశ్వాసులుయితే (అన్నిటి కన్నా ముందు) దేవునికి భయపడి మీ

1. యుద్ధంలో శత్రువులు ఓడిపోయి చావడమో, పారిపోడమో జరిగిన తర్వాత వారు వదలి వెళ్లిన సామగ్రిని విజేతలు హస్తపూర్వకం చేసుకుంటారు. దీన్నే సమరసాత్తు (మాతే గనిమతి) అంటారు. ఈ సమరసాత్తులో ఆయుధాలు, ఆహార వస్తువులు, వాహనాలు, వస్త్రాలు తద్దితర సామగ్రితో పాటు యుద్ధశైలీలు కూడా ఉంటారు. ఇదంతా సమరసాత్తుగా విజేత వర్గానికి దక్కుతుంది.

وَرَسُولُهُ أَنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُ اللَّهُ وَجَاءَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا شُتِّلُيْتُ
عَلَيْهِمْ أَيْتُهُمْ رَأَدَ ثُمُّ إِيْمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ الَّذِينَ يُقْبَلُونَ الصَّلَاةَ وَمَنِّا زَقْنَهُمْ
يُنْقُفُونَ ۝ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۝ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرَزْقٌ كَيْمٌ ۝ كَمَا
أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْنِكَ بِالْحَقِّ مَوَانَقَ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُمْ هُنَّ أَيُّجَادُ لُونَكَ فِي
الْعَقْدِ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَمَا نَبَأْتُكُمْ إِلَيْهِمْ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَإِذَا يَعْدُكُمُ اللَّهُ أَحْدَهُ
الظَّالِمُونَ ۝ يَقْتَلُنَّ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُونَ أَنْ غَيْرَ ذَلِكَ الشَّوْكُوتَ تَكُونُ رَكْمٌ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ
يُعَيِّنَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيُقْطِعَ دَابِرَ الْكُفَّارِ ۝ لِيُحْقِنَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْكَرَهُ الْجُنُّونَ ۝
إِذْ سَتَغْيِثُنَّ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُسْدِكُمْ بِالْفِتْنَةِ مُرْدُفِينَ ۝ وَمَا

వరస్వర సంబంధాలు మెరుగు పరచుకోండి; దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు పూర్తిగా విధే
యులలు మసలుకోండి. (1)

నిజమైన విశ్వాసుల హృదయాలు దేవుని ప్రస్తావన వస్తే చాలు కంపించిపోతాయి.
వారి ముందు దేవుని సూక్షులు పరిస్తుంటే వారి విశ్వాసం ద్విగుణీకృతమవుతుంది. వారు
తమ ప్రభువు మీదే భారం వేస్తారు; ప్రార్థనా వ్యవస్థ స్థాపిస్తారు. మేము ప్రసాదించిన
సంపద నుండి (దైవమార్గంలో కూడా) ఖర్చుపెడతారు. అలాంచివారే మా దృష్టిలో
నిజమైన విశ్వాసులు. వారికోసం వారి ప్రభువు వద్ద హోదా, అంతస్తులున్నాయి; పాపాల
మన్మింపు ఉంది; ఎంతో త్రేష్ణమైన ఉపాధి కూడా ఉంది. (2-4)

నీ ప్రభువు నిన్ను ఇంటినుండి (యుద్ధానికి) బయలుదేరతీనినప్పుడు, కొందరు
విశ్వాసులకు ఇది నచ్చలేదు. విషయం స్వప్పంగా ఉన్నా నీతో వాదనకు దిగారు. పైగా
తామేదో మృత్యుముఖంలోకి పంపబడుతున్నట్లు ఆందోళన చెందసాగారు. (5-6)

రెండు వర్గాలలో² ఒకవర్గం మీకు చేజిక్కుతుందని దేవుడు మీకు వాగ్దానం
చేశాడు. ఆ సందర్భం గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. అప్పుడు మీరు (ఆయుధాలు లేని) బలహీన
(వ్యాపార) వర్గం మీకు చిక్కితే జాగుంటుందని భావించసాగారు. కాని దేవుడు తన
అదేశాలతో సత్యాన్ని సత్యంగా నిరూపించడలిచాడు. అంతేకాకుండా నేరస్తులకు ఎంత
వెగటు అన్నించినా సత్యం సత్యంగా, అసత్యం అసత్యంగా రుజువుకావడానికి ఆయన
అవిశ్వాసుల్ని పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాలని కూడా సంకల్పించుకున్నాడు. (7-8)

మీరు మీ ప్రభువుని వేడుకుంటున్నప్పటి సందర్భం- దానికి సమాధానంగా
ఆయన “నేను మీకు సహాయంగా ఒకటి తరువాత మరొకరు చొప్పున వేయమంది
దైవదూతత్వం పంపిస్తున్నాను” అని అన్నాడు.³ మీ మనస్సులు కుదుటపడేందుకు దేవుడు

2. రెండు వర్గాలు అంటే - ఒకటి, అబూసుఫ్యాన్ నేత్తుత్వంలో సిరియా నుంచి వ్యాపార
సామగ్రితో వస్తున్న పర్టక బిడారం. రెండోది, అబూజహాల్ నాయకత్వంలో ముస్లింలపై దాడి
చేయడానికి మక్కా నుంచి వస్తున్న సైనిక దళం.

3. వివరాలకు 3:124,125 సూక్షులు, వాటి పాదమూచిక చూడండి.

جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَلَتَضَمِّنَ بِهِ قُلُوبَكُمْ، وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۝ إِذْ يَعْشِنُكُمُ النَّعَمَ آمِنَةً مَنْهُ ۝ وَيُذَلِّلُ عَلَيْنَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَا كَيْدَ لِيَطْهَرَكُمْ بِهِ
وَيُذَهِّبُ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّبِطِينَ وَلَيُرِيْطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثْبِتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝ إِذْ يُوْحِي
رَبُّكَ إِلَيْهِنَّ كَيْفَةً أَئِي مَعْلَمٌ قَنَّبُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِقَةً فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ فَاصْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاصْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝ ذَلِكَ يَا نَاهُمْ شَاتِئُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَلِكُمْ قُدُّوسُوهُ وَأَنَّ
لِلْكُفَّارِ عَذَابَ النَّارِ ۝ يَا يَهُآ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَكَيْنُتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا رَحْفًا فَلَا
تُوْلُهُمُ الْأَذْبَارَ ۝ وَمَنْ يُوْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَكَ لَا مُتَحَبِّرًا لِقَسَالٍ أَذْمَتَهُ
فَقَدْ بَأَءَ بِعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَاءِلَهُ جَهَنَّمُ، وَبِئْسَ الْمُصِيرُ ۝ فَلَمَّا تَقْتَلُوهُمْ وَلَكِنْ

ఈ విషయాన్ని మీకు శుభవార్తగా తెలియజేశాడు. సహాయం ఎప్పుడు లభించినా, ఏ
రూపంలో లభించినా అది దేవుని దగ్గర నుండే లభిస్తుంది. దేవుడు అత్యంత శక్తి
మంతుడు, మహా విషయమంతుడు. (9-10)

మీరు నిర్భయంగా, నిశ్చింతగా ఉండేందుకు దేవుడు మీపై ఒకవిధమైన మైకం
అవహింపజేసినప్పటి సందర్భం: మీమీద పైతైన్ వేసిన మాలిన్యం తొలగించి మిమ్మల్ని
పరిపుడ్ల పరచడానికి, మీలో దైర్యసాహసాలు జనింపజేసి మీకాళ్కు స్థిరత్వం కలిగించ
డానికి ఆయన ఆకాశం నుండి మీమీద వర్షం కురిపించాడు.⁴ నీప్రభువు తన దూతులకు
ప్రత్యేక సూచనలు ఇచ్చినప్పటి సందర్భం- అప్పుడు వారితో ఆయన “నేను మీవెంట
ఉంటాను. మీరు విశ్వాసుల్ని స్థిరంగా ఉంచండి. నేనూ అవిశ్వాసుల గుండెల్లో బెదురు
పుట్టిస్తాను. మీరు వారి మెడలపై, కీళ్కైపై బ్రేటు వేస్తుండండి” అనిఅన్నాడు. (11-12)

కారణం- వారు దేవునిపై, ఆయన ప్రవక్తపై తిరగబడ్డారు. దేవునిపై, ఆయన
ప్రవక్తపై తిరగబడినవారి పట్ల దేవుడు చాలా కరినంగా వ్యవహారిస్తాడు- “ఇదే మీకు
(ఇహలోకంలో) శిక్క. ఇక దీన్ని చవిచూడండి. సత్యాన్ని తిరస్కరించేవారికి (పరలోకంలో)
నరకశక్క పడుతుందన్న సంగతి తెలిసింద.” (13-14)

విశ్వాసులారా! మీరు యుద్ధరంగంలో అవిశ్వాసుల్ని ఎదుర్కొంటున్నప్పుడు వారికి
వెన్నుజూపి పారిపోకండి. అలా పారిపోయేవారు దైవాగ్రహానికి గురవుతారు. చివరికి వారి
నివాసం నరకమవుతుంది. అది చాలా చెడ్డనివాసం. అయితే యుద్ధతంత్రంగాగాని,
మరేదైనా సైనికదళాన్ని చేరుకునే ఉడ్డేశ్యంతోగాని అలా చేస్తే తప్ప లేదు. (15-16)

4. బద్ద యుద్ధం ప్రారంభం కావడానికి ఒక రోజు ముందు రాత్రివేళ వర్షం కురిసింది. ఈ
వర్షం వల్ల ముస్లింలకు మూడు ప్రయోజనాలు చేకూరాయి. ఒకటి, నీటికి కటకట లాడుతుండిన
ముస్లింలకు వర్షం వల్ల చాలినంత నీరు లభించింది. రెండు, యుద్ధమైదానంలో వారున్న ఇసుక
ప్రదేశం వర్షానికి గడ్డిపడి, వారు అటు ఇటు సులభంగా తిరగడానికి, స్థిరంగా నిలబడి యుద్ధం
చేయడానికి అనుకూలంగా మారింది. మూడు, అవిశ్వాసులు ముందుగా వచ్చి ఆక్రమించుకున్న
మరక మట్టి ప్రదేశం వర్షం వల్ల బురదమయమైపోయి వారి కాళ్కు జారిపడేలా తయారయింది.

الله تَنَاهُمْ وَمَا رَمِيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَفِيْعٌ وَلِيْبِلِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَّهَ حَسَّاً لَّا
يُصْرِهُ وَرَأَقْمُ قَنَ الطَّيْبَلِتَ لَعَلَكُمْ شَكَرُونَ ⑥ يَا يَهُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَعْوِزُهُ اللَّهُ وَالرَّسُولُ وَ
تَخُونُهُ أَمْنِيْتُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑦ وَاعْلَمُوا أَنَّا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ شَيْئًا وَلَوْ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ⑧ يَا يَهُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْقُوا اللَّهَ بِجَعْلِكُمْ فُرْقَانًا وَيَكْفُرُ عَنْكُمْ سَيِّدُكُمْ
وَيَغْرِيْكُمْ دُوْلَهُ الْعَظِيمِ ⑨ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُشْتُوكُ أَوْ يَقْتُلُوكُ أَوْ
يُخْرُجُوكُ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ⑩ وَإِذَا تُشْتَلِ عَلَيْهِمْ أَيْنَنَا قَالُوا قَدْ
سَيْعَنَا لَوْ شَاءَ لَكُنَّا مِثْلَ هَذَا لَمْ يَأْتِنَا أَكْثَرُ الْأَوْلَيْنَ ⑪ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ

నిజానికి వారిని వధించింది మీరు కాదు; దేవుడే వారిని వధించాడు. అలాగే వారిపై (ఇనుక మంత్రించి) వినిరేసింది నీవు కాదు; దేవుడే వినిరేశాడు. విశ్వాసుల్ని ఒక మంచి పరీక్ష నుండి విజయవంతంగా గట్టెక్కించడానికి దేవుడు ఈవిధంగా చేశాడు. దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (17)

ఇది దేవుడు మీపట్ల వ్యవహరించిన తీరు. ఇక అవిశ్వాసులపట్ల - దేవుడు వారి పథకాలను పూర్తిగా మముచ్చేశాడు. (వారికిలా చెప్పి:) “మీరు (మా)తీర్పు కోరుతుంటే ఇదిగో, తీర్పు మీ ముందుకొచ్చింది. కనుక ఇకనైనా తిరుగుబాటు ధోరణి మానుకోండి. అందులోనే మీ త్రైయస్సుంది. దానికి బధులు మీరు అదే మూర్ఖత్వాన్ని మళ్ళీ ప్రదర్శిస్తే మేమూ అదే శిక్షను పునరావృతం చేస్తాం. మీ సంఖ్యాబలం ఎంత అధికంగా ఉన్నా అది మీకేమాత్రం ఉపయోగపడు. దేవుడు విశ్వాసుల పక్కం ఉన్నాడు.”(18-19)

విశ్వాసులారా! దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై ఉండండి. ఆజ్ఞ విన్న తర్వాత దానికి విముఖులైపోకండి. మనస్సార్లిగా వినకుండా ‘మేము విన్నాం’ అని పలికినవారిలా మీరు తయారవకండి. బుద్ధినుపయోగించని బధిరులు, మూగలు దేవుని దృష్టిలో పశుపులకన్నా నిక్షమ్యాలు. వారిలో కొస్తుయినా మంచితనముంటే దేవుడు వారికి (సత్యాన్ని) అర్థంచేసుకునే సమృద్ధి తప్పక ప్రసాదించేవాడు. మంచితనం లేదు గనకనే మంచి విషయం విన్నించినా వారు నిర్లక్ష్యంతో ముఖం తిప్పుకుంటున్నారు. (20-23)

విశ్వాసులారా! ప్రవక్త మీకు మంచి జీవితం ప్రసాదించే విషయం పైపు పిలిచి నస్సుడు మీరతని పిలుపునకు స్పుందించి దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులైపోండి. వినండి, దేవుడు మనిషికి, అతని హృదయానికి మధ్య ఉండి అతని అంతరంగంలో మెదిలే విషయాల్ని పైతుం పసిగడ్డాడు. చివరికి మీరు ఆయన పైపుకే సమీకరించ బడతారు. మీలో పాపాలు చేసినవారికి పరిమతమైపోని ఉపద్రవం నుండి మిమ్మల్ని⁵ మీరు కాపాడుకోండి. దేవుడు అతి కరినంగా శిక్షించేవాడని తెలుసుకోండి. (24-25)

5. వైపశిక్కగా యుద్ధం, అంటువ్యాధులు, ప్రకృతి వైపరిత్యాలు విరుచుకుపడినప్పుడు పాపాతుల్లేగాక, పుణ్యాతులు కూడా వాటి వాతన పడతారు. అందువల్ల సంఘంలో ధర్మరాపొత్యం,

إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلُ مُسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ تَحَاوُفُونَ أَنْ يَتَخَلَّفُكُمُ التَّالُسُ قَاتِلُكُمْ وَآيَدَكُمْ
يُصْرِهُ وَرَأَقْمُ قَنَ الطَّيْبَلِتَ لَعَلَكُمْ شَكَرُونَ ⑥ يَا يَهُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَعْوِزُهُ اللَّهُ وَالرَّسُولُ وَ
تَخُونُهُ أَمْنِيْتُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑦ وَاعْلَمُوا أَنَّا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ شَيْئًا وَلَوْ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ⑧ يَا يَهُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْقُوا اللَّهَ بِجَعْلِكُمْ فُرْقَانًا وَيَكْفُرُ عَنْكُمْ سَيِّدُكُمْ
وَيَغْرِيْكُمْ دُوْلَهُ الْعَظِيمِ ⑨ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُشْتُوكُ أَوْ يَقْتُلُوكُ أَوْ
يُخْرُجُوكُ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ⑩ وَإِذَا تُشْتَلِ عَلَيْهِمْ أَيْنَنَا قَالُوا قَدْ
سَيْعَنَا لَوْ شَاءَ لَكُنَّا مِثْلَ هَذَا لَمْ يَأْتِنَا أَكْثَرُ الْأَوْلَيْنَ ⑪ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ

మీరు చాలా అల్పసంఖ్యలో ఉన్నప్పటి పరిస్థితి గుర్తుచేసుకోండి. అప్పుడు మీరు చాలా బలహీనులుగా ఉండేవారు. ప్రజలు మిమ్మల్ని పూర్తిగా అంతమొందిస్తారే మోని మీరు భయపడుతుండేవారు. అలాంటి స్థితిలో దేవుడు మీకు మంచి ఆశ్రయం కల్పించాడు. అయిన తన సహాయసహకారాలతో మీకు శక్తి, మంచిఉపాధి కూడా అనుగ్రహించాడు. మీరు కృతజ్ఞులై ఉంటారనే ఆయన ఇదంతా చేశాడు. (26)

విశ్వాసులారా! (వాస్తవం తెలిసి కూడా) మీరు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు ద్రోహం తలపెట్టుకండి. మీకప్పగించబడే బాధ్యతల విషయంలో కూడా ద్రోహబుద్ధితో వ్యవహరించకండి. మీ సంతూహం, సిరిసంపదలు మీ పాలిట పరీక్ష సాధనాలని గుర్తుంచుకోండి.⁶ మీకోసం దేవుని దగ్గర ఇంతకంటే ఎంతో గాప్పప్రతిఫలం ఉంది. (27-28)

విశ్వాసులారా! మీరు గనక భయభక్తుల వైఖరి అవలంబిస్తే దేవుడు మీకు మంచి చెడుల విచ్ఛకొబ్బానం ప్రసాదిస్తాడు; మీలో ఉన్న చెడుగులు తొలగిస్తాడు; మీ తప్పులు మన్నిస్తాడు. దేవుడు అపార దయామయ్యదు. (29)

ముహమ్మద్ (సల్లాలో)! సత్యతిరస్కారులు నీకు వ్యతిరేకంగా కుటు పన్నుతుండిన సందర్భం గుర్తుకుతెచ్చుకో. వారు నిన్ను బంధించి ఉంచాలా, లేక హతమార్యిషేయాలా, లేక దేశబహిపూరుణ చేయాలా అని రకరకాలుగా ఆలోచిస్తూ పన్నగాలు పన్నసాగారు. అవిధంగా వారు పన్నగాలు పన్నుతుంటే, దేవుడు కూడా (తనదైన రీతిలో) పన్నగాలు పన్నుతుండే వాడు. దేవుడే అందరికంటే గాప్ప పన్నగం పన్నేవాడు. (30)

వారికి మా సూక్తులు విన్నిస్తున్నప్పుడు “ఆ...విన్నాంలే. తలచుకుంటే మేము కూడా ఇలాంటి మాటలు స్పీఫ్సించగలం. ఇవి పూర్వం నుండి జనం చెప్పుకుంటూ వస్తున్న పుక్కిటి పురాణాలే కదా! ఈనాడు కొత్తేముంది?” అని పలికేవారు. (31)

అణ్ణిలం, అవినీతి మొదలైన చెడులు ప్రబలినప్పుడు సంఘర్షియోభిలాపులు వాటిని దూరం చేయడానికి, వారిలో దైవభీతి, పరలోకపు జాబుదారీభావం కలిగించడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పటికే ఆ సంఘంలో మార్పు రాకపోతే వారు అక్కడుంచి చెడులులైని వేరే చోటికి తరలిపోవాలి. అలా చేయకుండా దుర్దలులతో కలసిమెలనిఉంటే, సామూహిక ఉపద్రవరూపంలో దైవాగ్రహానికి దుర్దను లతో పాటు వారు కూడా గురవ్వతారు. (ఇతర వివరాలకు 7:164,165 సూక్తులు చూడండి.)

6. వివరాలకు 64:14,15 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَيْنَاهُ جَاهَارَةً عَنِ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَدَابٍ أَلِيمٍ^٧
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَمَا كَانَ اللَّهُ أَلَا
يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصْدُوْنَ عَنِ السُّجُودِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أُولَئِيَّاً إِلَّا مَنْ أُولَئِيَّاً وَهُمْ أَلَا
الْمُتَّقُوْنَ وَلِكُنَّ الْكُثُرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَأَّءَ وَنَصْدِيَّةَ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْقَوْنَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْقَوْهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغَلِّبُونَ هُوَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ إِلَيْهِمُ اللَّهُ الْعَلِيُّكُثُرٌ مِنَ الظَّلِيبِ وَيَجْعَلُ الْخَيْثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضِ
فَيُزَكِّهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ إِوْلَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّمَا يَنْهَا وَيُغَفِّرُ
لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَلَمْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُلْتُ الْأَوَّلِينَ وَقَاتَلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونُ فَتَنَةً

వారన్న మరోమాట కూడా గమనార్థమైనదే, “దేవా! ఇది నిజంగా సత్యధర్మం అయితే, నీగుర్చుండే వచ్చినదైతే (మా తిరస్కారవైఫలికి) మాపై రాళ్వర్షం కురిపించు, లేదా మరెదైనా ఘోర ఊపద్రవం తెచ్చిపడెయ్య” అని వారు ప్రార్థించారు. ఆ సమయంలో దేవుడు వారపై శిక్క(విపత్తు) తెచ్చి పడేసేవాడే. కాని నీవు వారి మధ్య ఉన్నావు. అదీగాక కొందరు ప్రజలు తమ పాపాల పట్ల పశ్చాత్తాపం చెంది దేవుడికి క్షమాపణ వేడు కుంటున్నారు. అలాంటివారిని జిక్కించడం దేవుని అభిమతం కాదు. (32-33)

అయితే (ఇప్పుడు పరిషీతి మారింది). వారు ప్రతిష్ఠాలయానికి న్యాయసమ్మతమైన ధర్మకర్తలు కానప్పటికీ ప్రజల్ని అక్కడకు రాశిపోకుండా నిరోధిస్తున్నారు. అలాంటివారిని ఇప్పుడు ఎందుకు జిక్కించకూడదు? ప్రతిష్ఠాలయానికి న్యాయసమ్మతమైన ధర్మకర్తలు దేవభీతి పరాయణలే అపుతారు. కాని చాలామంది ఈవిషయాన్ని ఎరగరు. దేవాలయంలో ఈసలలు వేయడం, చప్పట్లు కొట్టడం మినహా వారు చేసే ప్రార్థన మరేముంది? “కనుక మీ సత్యతిరస్కారానికి ప్రతిఫలంగా (మా)శిక్క⁷ చవిచూడండి.” (34-35)

అవిశ్వాసులు (ప్రజల్ని) దైవమార్గం నుండి నిరోధించే కార్యకలాపాల కోసం తమ ధనాన్ని వెచ్చిస్తున్నారు. ఇకముందు కూడా మరింత వెచ్చిస్తారు. అయితే చివరికి ఈ (ప్రైచాచిక) కార్యకలాపాలే వారి పశ్చాత్తాపానికి కారణమవుతాయి. ఆతర్వాత వారు మాకు లొంగిపోతారు. ఆప్చే ఈ అవిశ్వాసులు నరకం ఔపు తోలబడతారు. పరిశుభ్రత నుండి మాలిన్యాన్ని వేరుచేసి, ఆ మాలిన్యాలన్నిటిని ఒకదానిపే ఒకటి కుప్పగాపసి, ఆకుప్పను నరకంలో పడేయడానికి దేవుడిలా చేస్తున్నాడు. వారే నష్టపోయేవారు. (36-37)

ముహమ్మద్ (స)! సత్యతిరస్కారులకు ఇలా చెప్పేయ్య: “ఇప్పటిక్కనా మీరు (మీ తిరుగుబాటు ధోరణి) మానుకుంటే గతంలో జరిగినదాన్ని క్షమించడం జరుగుతుంది.” ఒకవేళ వారు తమ పూర్వ వైఫలినే పునరావృతం చేస్తే మాత్రం, గతజాతులకు పట్టిన దుర్గతి అందరికీ తెలిసిందే. (అలాంటి దుర్గతే వారికి పట్టుంది). (38)

7. యుద్ధంలో ఓడి పెద్దవిత్తున ధనప్రాణ నష్టాలు వాటిల్లడం కంటే మించిన శిక్క లేదు.

وَيَكُونُ الَّذِينَ كُلُّهُ لَهُمْ قَاتِلُونَ بَصِيرَةٌ وَرَأَوْنَ تَوْلَوْنَ قَاعِمُوْا
أَنَّ اللَّهَ مُؤْلِكُكُمْ بِعَمَلِكُمْ وَلَعْنَ النَّصِيرَةِ وَأَعْلَمُوا لَهُمَا غَنِيَّمَةً مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّهُ لِلَّهِ خُسْنَةٌ
وَلِلرَّسُولِ وَلِزَيْنِ الرَّقْبَةِ وَالْيَتَمِّ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كَنْتُمْ أَمْتَنُ بِاللَّهِ وَمَمَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْكُمْ بِيَوْمِ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقْيَى الْجَمِيعِ وَأَنْتُمْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُونَ إِذَا
الَّذِينَ آتَيْتَمُ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولاً ذَلِكُمْ مَنْ هُمْ بَيْنَ يَدِكُمْ وَمَنْ
لَيْقَعْتِي اللَّهُ لَسْبِيْعَ عَلَيْمَ إِذَا يُرِيكُمْ اللَّهُ فِي مَنَامِكُمْ قَلِيلًا وَلَوْأَرِيَكُمْ كَثِيرًا لَفِيشُلَمْ
وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكُنَّ اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصَّدْرِ وَإِذَا
يُرِيَكُمْ لَهُمْ إِذَا

విశ్వాసులారా! అరాచకం పూర్తిగా సమసిపోయి సర్వత్రా దైవధర్మం నెలకొనేదాకా అవిశ్వాసులతో పోరాడండి. వారు తమ వైఫలి మార్పుకుంటే (ఇక వారి జోలికి పోకండి.) వారి వ్యవహారం దేవుడే చూసుకుంటాడు. మార్పుకోకపోతే మీ సంరక్షకుడు దేవడైనని తెలుసుకోండి. ఆయన అందరికంబే మంచి సంరక్షకుడు, సహాయకుడు. (39-40)

మీకు లభించిన సమరసాత్మలో అయిదోవంతు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు, బంధువులకు, అవాధబాలలకు, నిరుపేదలకు, భాటుసారులకు చెందినదని తెలుసుకోండి. మీరు దేవుడ్ని, (సత్యాసత్యాలను) వేరుచేసిన రోజు, అంటే రెండుసైన్యాలు పరస్పరం ధీకొన్న రోజు మేము మా దాసునిపై అవతరింపజేసినదాన్ని⁸ విశ్శసించిన వారైతే (ఈ అయిదోవంతు సమరసాత్మ సంతోషంగా ఇచ్చేయండి). దేవుడు ప్రతి దానిపై అదుపు, అధికారం గల సర్వసమర్థుడు. (41)

లోయకు ఒకవైపున మీరు, రెండోవైపున వారు, మీ వెనుకవైపు (తీరమైదానంలో) వర్దకబిడారాలు ఉన్న సందర్భం జ్ఞాపకం చేసుకోండి. మీకూ వారికి మధ్య ముందుగానే చర్చలు జరిగివుంటే, మీరు నిరీత్త స్తలానికి చేరుకోవడంలో తప్పకుండా తాత్సారం చేసేవారు. అయితే జరిగిందే దేవుడు తీసుకున్న నిర్దయం అమల్లోకి రావడానికి జరిగింది. ఆ నిర్దయం ప్రకారం వధించబడవలిన వాడు సహాతుకంగా స్వష్టమైన ప్రమాణంతో వధించబడ్డాడు. సజీవంగా ఉండవలసినవాడు కూడా సహాతుకంగా, స్వష్టమయిన ప్రమాణంతోనే సజీవంగా ఉన్నాడు. నిస్సందేహంగా దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (42)

ముహమ్మద్ (స)! దేవుడు వారిని నీ కలలో తక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నట్లు చూపిన సందర్భం గుర్తుకు తెచ్చుకో. ఆయన వారిని నీకు అధికసంఖ్యలో గనక చూపి ఉంటే మీరు తప్పకుండా ధైర్యం కోల్పోయి యుద్ధమ్యవహారంలో పరస్పరం పోట్లాడుకునేవారు. కాని దేవుడే మిమ్మల్ని ఆ వివాదం నుండి కాపాడాడు. ఆయన (మానవ) హృదయాల్లో మెదిలే రహస్య విషయాలు సైతం ఎరిగినవాడు. (43)

8. మర్మాన్ని, దైవయాతలను, మనోషిమితాన్ని ప్రసాదించి దేవుడు చేసిన సహాయం.

٤٧

الْتَّقِيَّةُ فِي أَعْيُنِكُمْ قَبِيلًا وَيُقْنِلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِنَّ اللَّهَ
تُرْجِمُ الْأَمْوَالَ يَا يَاهُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيْتُمُ فِيهِ قَاتِلَنَا وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
وَأَطْبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنْزَعُوا فَنَفَشُوا وَلَا تَنْهَبُ رِبِيعَكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرَبَّا إِنَّ النَّاسِ يَعْصِدُونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَلَا زَرَّى لَهُمُ الشَّيْطَنُ أَعْمَالُهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ
الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَءَتِ الْفَئَثَنِ نَكَصَ عَلَى عَقْبِيهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِئٌ

దేవుడు తలచుకున్న కార్యం నెరవేరవలని ఉన్నందున యుద్ధసమయంలో కూడా ఆయన మీ కళ్ళకు శత్రువుల్ని, వారి కళ్ళకు మిమ్మల్ని తక్కువ సంబ్యాలో ఉన్నట్లు చూపించాడు. సమస్త వ్యవహరాలు చివరికి దేవుని వైపుకి చేరుకోవలసిఉంది. (44)

విశ్వాసులారా! మీరేదయినా వర్గాన్ని ఎదుర్కొవలసి వచ్చినప్పుడు స్థిరంగా నిలబడి ఘైర్యంగా పోరాడండి; దేవుడ్ని ఎక్కువగా స్థిరిస్తూ ఉండండి; మీకు విజయం సిద్ధిస్తుంది. దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులైఉండండి. పరస్పరం కలహించుకోకండి. అలాచేస్తే మీలో ఘైర్యం సన్గిల్లి మీశక్తి నిర్వీర్యమైపోతుంది. సహనం, సంయమనాలతో వ్యవహారించండి. సహనం వహించేవారికి దేవుడు తప్పకుండా తోడుగా ఉంటాడు. (45-46)

కొందరు అహంకారంతో విప్రవీగుతూ, పటాటోపం ప్రదరిస్తూ తమ ఇంట్ల నుండి (యుద్ధానికి) బయలుదేరుతారు. అలాంటి (అవిశ్వాసుల) వైఖరి మీరు ఎన్నటికీ అవలంబించకండి. వారు (ప్రజలను) దైవమార్గం సుండి నిరోధిస్తుంటారు. వారి కార్యకలాపాలను దేవుడు ఓ కంట గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (47)

వారి చేష్టల్ని పైత్రాన్ వారి కళ్ళకు అద్భుతమైన పనులుగా చేసి చూపిన సందర్భం గుర్తుకు తెచ్చుకో. అప్పుడు పైత్రాన్ వారితో “శోఝు మిమ్మలైవురూ జయించలేరు. నేను మీకు తోడున్నాను” అన్నాడు. అయితే రెండువర్గాలు ఎదురెదురుగా వచ్చినప్పుడు వాడు గుండెలు బాదుకుంటూ పిక్కబలం కొఢ్చి పారిపోయాడు. అలా పారిపోతూ “మీతో

9. అంతర్వీధేభాల వల్ల అనైక్యత, పిరికితనాలు సూచింగానే చోటుచేసుకుంటాయి. వాటి వల్ల ప్రత్యర్థల్ని ఎదుర్కొవడం సాధ్యం కాదు. అందువల్ల దేవునికి, ఆయన ప్రవక్త (సు)కు ఎల్లప్పుడూ విధేయులయి ఉండాలని ఈ సూక్తి ముస్లింలకు తెలియజేస్తోంది. అంటే వారు ప్రతి వ్యవహారం లోనూ దైవగ్రంథం, ప్రవక్త సంప్రదాయాలనే దృష్టిలో పెట్టుకొని మనలుకే వాలన్నమాట. ఆతరువాత ఎలాంటి కలిన పరిస్థితులు ఎదురైనా సరే సహనం, ఫ్లోయిర్యాలను ప్రదర్శించాలని ఖుర్జాన్ బోధిస్తోంది. దైవప్రవక్త (సు) ఒక హాదీసులో ఇలా ప్రవచించారు:

“ప్రజలారా! శత్రువుతో తలపడేందుకు ఉవ్విశ్వారకండి. మీరు (ఎల్లప్పుడూ) శాంతి సామారస్యాల కోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తూ ఉండండి. ఒకవేళ శత్రువుతో (తప్పనిసరిగా) పోరాడవలసిన పరిస్థితి వహ్సే మటుకు సహనం వహించండి. (అంటే ప్రిరంగా నిలబడి ఘైర్యంగా పోరాడండి.) స్వర్గం ఇంచుచ్చాయిల క్రింద ఉంటుందనే విషయం బాగా తెలుసుకోండి.” (బుఖారి, ముస్లిం)

(ఇతర వివరాలకు 3:103, 49:10 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

مَنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَإِنَّهُ شَرِيكُ الْعِقَابِ ۝ إِذَا يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ غَرَّهُؤُلَاءِ دِيْنُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَنْهُ يُبَرِّئُ
كَوْنَتْ إِذَا يَقُولُ فِي الدِّينِ كَفَرًا وَاللَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَذْبَارَهُمْ وَذُو قُوَّا
عَذَابَ الْعَرْبِ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَمْتُ أَيْدِيْكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَيْنِ ۝ كَذَابٌ أَلِ

నాకెలాంటి సంబంధంలేదు. మీరు చూడలేనివాటిని నేను చూస్తున్నా. దేవుడంటే నాకు చాలాభయంగా ఉంది. ఆయన శిక్ష చాలా తీవ్రంగా, కలినంగా ఉంటుంది” అన్నాడు.

కపటులు, హృదయాల్లో (అవిశ్వాసు) జాడ్యమున్నవారు “వారి ఘర్యం వారిని గ్ర్యా
పోతులుగా చేసింద”ని అంటున్నారు. అయితే దేవుని మీద భారం వేసేవారు దేవుడు
అత్యంత శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడని తెలుసుకోవాలి. (48-49)

దైవమాతలు అవిశ్వాసుల ప్రాణాలు తీస్తున్నప్పటి స్థితి నీవు చూప్పే బాగుండు! వారప్పుడు అవిశ్వాసుల ముఖాలపై, పెరుమలపై కొడుతూ “ఇక దహనయాతన చవి
చూడండి. ఇది మీరు చేజేతులా కొని తెచ్చుకున్నదని పర్యవసానమే. అంతేగాని దేవుడు
తన దాసులకు ఎలాంటి అన్యాయం చేసేవాడు కాదు” అని అంటారు. (50-51)

10. పరలోక శిక్ష అంటే ప్రకయం రావాలి, తుదినం తీర్పు జరగాలి, ఆ తరువాత కడా
చు శిక్ష అనుకుంచారు కొండరు. కాని పాపాత్ముడు నరక శిక్ష చవిచూచపానికి ముందు యమ
కింకరులతో నడ్డి విరగ్గట్టించుకొని తీర్పుదినం వరకు సమాధిలో మర్మర జీవితం గడపవలని
ఉంటుంది. ఇలాంటి పరిస్థితినే దైవతరస్యారులు మరణవస్తలో ఎదుర్కొంచారని ఈ సూక్తులు
తెలియజేస్తున్నాయి. మరణవస్త నుండి ప్రకయం వరకుండే స్థితిని “బర్జఫ్” అంటారు. పాపాత్ములు
ప్రభుయం వరకు బర్జఫ్ శిక్షలు అనుభవిస్తారు.

హత్యా, దోషిష్టు చేసిన నేరస్తుడు పోలీసులకు పట్టుబడాగానే “బాహోయ్! నన్ను వదలండి,
నేనికి ముందు ఏ నేరం చేయకుండా సాధారణ పోరాజీవితం గడుపుతా”నంబే పోలీసులు దయ
దలచి అతటి వదలిపెడతారా? ఎన్నటికి వదలిపెర్చరు.

“చివరికి వారిలో ఎవరికొనా చావు మాడినప్పుడు అతను (పశ్చాత్మాపంతో) ‘ప్రభు! నేను
వదలివచ్చిన ప్రపంచంలోకి నన్ను మరోసారి పంపించు. నేనిప్పుడు (నా ప్రవర్తన మార్పుకొని)
సత్యార్యాలు చేస్తాను’ అంటాడు. అలా ఎన్నటికి జరగదు. అతను పనికిమాలిన మాటలు వదరు
తున్నాడు. (చనిపోయిన) వారందరి వెనుక జప్పుడోక అడ్డుతెర (బర్జఫ్) ఏర్పడింది. పునరుత్థాన
దినం వరకు వారు ఆ స్థితిలోనే ఉంటారు.” (ఖుర్జాన్- 23:99,100)

బర్జఫ్ (ప్రిలుకోక) జీవితం కోసం మనిషికి సమాధి ఉండనవసరం లేదు. ఏవిధంగా ఖననం
చేసినా అతను చేసుకున్న కర్మలను బట్టి బర్జఫ్ జీవితం అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

“(సత్య తిరస్యారులు) దైవమాతలకు పట్టుబడినప్పుడు వారు వెంటనే (తమ తిరస్యారం,
తలబిరుసుతాలు వదలి) పూర్తిగా లాంగిపోతూ ‘మేము ఏ పాపం ఎరగం’ అంటారు. దానికి దైవ
మాతలు ‘ఎందుకు ఎరగరు, మీ చెప్పులన్నీ దేవునికి తెలుసు. మీరిప్పుడు నరకంలోకి పోయిపడండి.
అక్కడే మీరిక శాశ్వతంగా ఉండవలసి ఉంది’ అని సమాధానమిస్తారు.” (ఖుర్జాన్-16:28,29)

“దైవభిత్తిపరుల పవిత్రత్వాల్ని దైవమాతలు స్వాధీనం చేసుకుంటా ‘మీకు శాంతి కలుగుకా!
మీరు చేసుకున్న కర్మలకు ప్రతిఫలంగా స్వగ్రంలో ప్రవేశించండి’ అంటారు.” (ఖుర్జాన్-16:32)

فَرَعْوَنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كُفَّرُوا بِاِيْتِ اَللَّهِ فَاخَذَهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَئِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدٌ
الْعِقَابِ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ مُغَيَّبًا عَنْهُمَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا يَأْتِيْسُهُمْ هُوَ
أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ كَذَبُوا بِاِيْتِ فَرَعْوَنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِاِيْتِ رَبِّهِمْ

ఫిరోనీయులకు, వారికి పూర్వం గతించినవారికి ఏగతి పట్టిందో వీరికి అదే గతి పడుంది. వారు దేవుని సూక్తులు తిరస్కరించారు. దేవుడు వారిని వారి పాపాల ఫలితంగా శిక్షించాడు. దేవుడు అత్యంత శక్తిమంతుడు, కినిసంగా శిక్షించేవాడు. ఏ జాతి అయినా తన ఆచరణ తీరు మార్పుకోనంత పరకూ దేవుడు ఆ జాతికి ప్రసాదించిన మహాగాయన్ని ఎన్నటికీ మార్పియేయడు. ఇది దేవుని సంప్రదాయం. దేవుడు సమస్తం వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (52-53)

దేవుడై విశ్వసించి ఆయన ఆజ్ఞల్ని పూర్తిగా పాటించని ముస్లింలు సైతం పిత్రులోక (బర్జఫీ) శిక్ష అనుభవించక తప్పుడు. మహాప్రవక్త (స) మదీనాను దారుల్జన్సాంగా ప్రకటించి ముస్లింలంతా మదీనాకు పలసపాపాలని ఆడిశించారు. కాని మక్కాలో కొండరు ముస్లింలు కేవలం ఐహిక కష్ట నష్టాలకు భయపడి, సత్యతిరస్కారుల మధ్య సహజపనం గడుపుతూ స్వస్థలంలోనే ఉండిపోయారు. అలాంటి వారిని ప్రస్తావిస్తూ ఖుర్జన ఇలా పేర్కొన్నది:

“దేవమాతులు తమకుతాము అన్యాయం చేసుకున్నవారి ప్రాణాలుతీస్తూ, మీరుపుడు ఏ స్థితిలో ఉన్నారని ప్రశ్నిస్తారు. దానికి వారు ‘మేము దేశంలో చాలా బలపీసులుగా, పీడితులుగా ఉండే వాళ్యం’ అనంటారు. అప్పుడు దైవమాతులు ‘దేవునిభామి విశాలంగా లేదా, మీరున్న చోటు నుంచి మరోచోటికి వలసపోవడానికి?’ అంటారు. అలాంటి వారికి నరకమే తగినశిక్ష.” (4:97)

మహాప్రవక్త (స) పిత్రులోకంలో సంభవించే పరిణామాలను గురించి ఇలా అన్నారు:

మీరు సమాధులలో పరీచించబడతారు. విశ్వాసిని సమాధిలో ఉంచినప్పుడు అతని కర్మలు (భూతిక రూపంలో పచి) ఆతిని చుట్టూ చేరుతాయి. పరీక్త (నరక)దూతలు ఎటునుండి రావడానికి ప్రయత్నించినా ఆ కర్మలు వారిని నిరోధిస్తాయి. తరువాత ఒక దైవమాత పచ్చి, ‘ఆ వ్యక్తి గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటీ?’ అని అడుగుతాడు. దానికి విశ్వాసి ‘ఎవర్చు గురించి?’ అని అడుగుతాడు. ‘ముహామ్మద్ (సల్లాలి)ని గురించి’ అనంటాడు దైవమాత. అప్పుడు విశ్వాసి ‘ఆయన నిస్సందేహంగా దేవుని ప్రవక్తని నేను సాక్షీమిస్తున్నాను’ అంటాడు. ‘అయితే ఆయన దేవుని ప్రవక్తని నీకెలా తెలుసు?’ అని దైవమాత మళ్ళీ ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి విశ్వాసి ‘ఆయన దైవప్రవక్తని నేను సాక్షీ మిస్తున్నాను’ అనంటాడు. అప్పుడతనికి స్వర్గ శబ్దవార్త విశ్వించడం జరుగుతుంది.

కాని సత్యతిరస్కారిని సమాధిలో ఉంచినప్పుడు అతడ్కి పరీక్తమాతల నుండి కాపాడే ఏ సత్యర్థా అతనిదగ్గర ఉండడు. దైవమాత అడిగిన ప్రశ్నలకు అతను సరైన సమాధానాలు ఇవ్వాలేదు. అప్పుడు తలపై అగ్నికణం ఉండే ఓ చతుర్పాడం ప్రత్యక్షేపి, అతడ్కి కొరడాతో కొట్టడం ప్రారం భిస్తుంది. అతను ఎంత అరిచి గేపెట్టినా దసిపై ఎలాంటి ప్రభావం ఉండడు. (అప్పుడ్)

ఇది ఉడాహరణకు పేర్కొనబడిన శిక్ష మాత్రమే. ఇదేకాకుండా ఇంకా అనేక రకాల శిక్షలు సమాధిలో దుర్బనులు అనుభవిస్తారు. పరలోక ప్రయాణంలోని ఈతలి మజిలీ శిక్ష నుండి తప్పించు కున్నాడే నిజానికి కృతార్థుడు. దానికిసం సన్మాహలు చేసుకొవాల్సిన చోటు ఇహలోకమే. (దీంతో పాటు 7:40, 40:45-46 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు కూడా చూడండి.)

فَآهَلُكُنُّهُمْ بِإِذْنُهُمْ وَأَغْرَقْنَا إِلَيْهِمْ أَلْ فَرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَلِيلِيْنَ ① إِنَّ شَرَ الدَّوَارَ إِنَّ عِنْدَ
الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ② الَّذِينَ عَاهَدُتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي
كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَقْوَونَ ③ فَإِمَّا تَشْفَعُهُمْ فِي الْعَرْبِ فَشَدِيدُهُمْ مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَنْهُمْ يَدْكُنُونَ
وَإِمَّا تَخَافَنَ مِنْ قَوْمٍ خَيَانَةً فَإِنَّهُمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْغَائِبِينَ ④ وَلَا
يَخْسَبَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِرَاهِيمَ لَا يُبَغْزُونَ ⑤ وَأَعْدَدُوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ تُورَةٍ وَمِنْ زِبَاطَ
الْحَيَّلِ تُرْبُونَ بِهِ عَدَوُ اللَّهِ وَعَدُوكُمْ وَأَخْرِيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ ⑥ أَلَّهُ
يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّ رَأْيَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ⑦ وَإِنْ جَنَحُوا
إِلَيْهِمْ فَاجْنَحْتُ لَهُمَا وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَعْدِدُ
عَوْنَاقَهُمْ فَأَجْنَحْتُ لَهُمَا وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ الْحَسِيبُ أَيَّدَكُمْ بِنَصْرَهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ⑨ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْلَا أَنْفَقْتُ مَا
فَإِنَّ حَسِيبَكَ اللَّهُ هُوَ الْأَدِيْرُ أَيَّدَكُمْ بِنَصْرَهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ⑩ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْلَا

ఫిరోనీయులకు, వారికి పూర్వం గతించినవారికి ఏగతి పట్టిందో అది ఈ సంప్రదాయం ప్రకారమే పట్టింది. వారు తమ ప్రభువు సూక్తులు నిరాకరించారు. అప్పుడు మేము వారి పాపాలకు పర్యవసానంగా వారిని తుదముట్టించాము. ఫిరోనీయులను మేము (నడి సముద్రంలో) ముంచివేశాము. వారంతా పరమ దుర్మార్గులు. (54)

దేవుని దృష్టిలో సత్యాన్ని నిరాకరించి దాన్సిక స్మీకరించని అవిశ్వాసులే యావత్తు స్పీఫీలో అత్యంత నీచులు. వారిలో (ముఖ్యంగా) నీతో (స్నేహా)బహుందం చేసుకొని, దైవభీతి కాస్తుయినా లేకుండా దాన్సి మాటిమాటికి ఉల్లంఘించేవారున్నారు. వారు గనక యుద్ధంలో మీ ఎదుటికి వస్తే, వారి అడుగుజడల్లో నడిచే ఇతరులు వారిని చూసి భీతావహులై పారిపోయేలా వారిని కరిసంగా శిక్షించండి. ఇలా ఒప్పందం అత్తికమించే వారి పర్యవసానం చూసయినా వారికి కనువిప్పు కలుగుతుంది. (55-57)

ఏ జాతయినా మీరు చేసుకున్న ఒప్పందం ఎప్పుడైనా ఉల్లంఘించుని మీరు భయపడితే ఆ ఒప్పందాన్ని దాని ముందు విసరివడేయంది. నమ్మకద్దోహం చేసినవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. అవిశ్వాసులు (ఎదో చమత్కారంచేసి) తము తప్పించు కున్నానని భావించరాదు. వారు మాపట్లు నుండి ఎన్నటికీ తప్పించుకోలేరు. (58-59)

మీరు అవిశ్వాసులతో పోరాడేందుకు కట్టివేసి (సిద్ధంగా ఉంచి) సుద్రాలతో సహ వీలైనంత ఎక్కువ శక్తి సమకూర్చుకొని సర్యసన్మధంగా ఉండండి. ఆవిధంగా మీరు మీకు, దేవునికి ఉమ్మడి శత్రువులైనవారి గుండెల్లో గుబులు పుట్టించండి. అలాగే మీకు తెలియని ఇతరుల హృదయాల్లో కూడా భయోత్పాతు స్పృష్టించండి. వారి సంగతి మీకు తెలియకోయినా దేవునికి తెలుసు. మీరు దైవమార్గంలో ఖర్చు పెట్టినదానికి పూర్తి ప్రతి ఫలం మీకు తప్పకుండా లభిస్తుంది. మీకే మాత్రం అన్యాయం జరగడు. (60)

ప్రవక్త! శత్రువులు సంధి పై మొగ్గితే మీరు కూడా అందుకు సిద్ధపడండి. దేవుని మీద భారం వేయండి. ఆయనే అన్ని విషయాలు వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. ఒకవేళ వారు ద్రోహబ్దితో ఒప్పందం ఉల్లంఘిస్తే, మీకు దేవుడే చాలు. ఆయనే తన సహాయ సహకారాల ద్వారా, విశ్వాసుల సమ్మించాడు. (61-62)

فِي الْأَرْضِ جَبِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^٦
يَا يَاهُنَّا التَّعْبُ حَسِيبُ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا يَاهُنَّا التَّعْبُ حَرَضُ الْمُؤْمِنِينَ
عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مَا تَئِنُّونَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
يَعْبِيُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِإِلَهِهِمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ إِنَّهُ خَفَّ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعِلْمٌ
أَنَّ فِيهِمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةً صَابِرٌ يَغْلِبُوا مَا تَئِنُّونَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَعْبِيُوا
أَلْفَيْنِ يَادُنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ مَا كَانَ لِيَتَيِّدَ أَنْ يَكُونُ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْخَنَ فِي
الْأَرْضِ هُتَرِيدُونَ عَرَضَ الدَّنَبِيَّا وَاللَّهُ يُبَرِّدُ الْأَخْرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^٧ لَوْلَا كَتَبَ اللَّهُ
سَبَقَ لَكُسْكُمْ فِيهَا أَخْدُثُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ^٨ فَكُلُوا مِنَا عَنْتَمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ^٩ يَا يَاهُنَّا التَّعْبُ قُلْ لَمَنْ فِي آيَيْنِكُمْ مِنَ الْأَسْرَكَ لَمَنْ يَعْلَمُ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ حَيْرًا

ముఖ్యంగా ఆయన విశ్వాసుల హృదయాలను పరస్పరం కలిపి నీకు కొండంత పైర్యాన్నిచూడు. నీవు ప్రపంచంలోని సంపద మొత్తం ఖర్చుపెట్టినా వారి హృదయాలను కలపలేవు. వారి హృదయాలను కలిపేవాడు దేవుడు మాత్రమే. నిస్సందేహంగా ఆయన అపార శక్తిసంపన్ముడు, అత్యంత వివేకంతుడు. ప్రవక్త! నిన్ను, నీ అనుచరుతైన విశ్వాసుల్ని ఆముషానికి ఆ ఒక్క దేవుడే చాలు. (63-64)

ప్రవక్త! విశ్వాసుల్ని యుద్ధానికి ప్రేరించు. మీలో ఇరవైమంది స్థిరంగా నిలబడే వారుంటే వారు రెండొందల మందిని జయించగలరు. అలాంటి యోధులు వందమంది ఉంటే వారు వేయమంది సత్యతిరస్కారుల్ని జయించగలరు. దీనిక్కారణం సత్యతిరస్కారులకు అవగాహనా శక్తి కొరవడటమే. (65)

ప్రస్తుతం దేవుడు మీ భారం తేలికగా చేశాడు. మీలో ఇంకా బలహీనత ఉండని ఆయనకు తెలుసు. కనుక మీలో స్థిరంగా నిలబడేవారు వందమంది ఉంటే వారు రెండొందల మందిని, వేయమంది ఉంటే రెండువేల మందిని దైవాజ్ఞతో జయించగలరు. అయితే స్థిరంగా నిలబడి దైర్యంగా పోరాడేవారికి దేవుడు తోడుగా ఉంటాడు.

దేశంలో శత్రువుల్ని పూర్తిగా అణచివేయనంత పరకు శైదీలను తన అధీనంలో ఉంచుకోవడం ఏ దైవప్రవక్తకు శోభించదు. మీరు ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు ఆశిస్తున్నారు. కని దేవుని దృష్టిలో పరలోక ప్రయోజనాలే ఎంతో విలువైనవి. ఆయన అపార శక్తిసంపన్ముడు, అత్యంత వివేకంతుడు. దేవుడు (మీ అదృష్టంలో) ముందే రాసి ఉండకపోతే, మీరు (కైదీల విడుదల కోసం) తీసుకున్నదానికి (అంటే నష్టపరిహారానికి) ఆయన మిమ్మల్ని కలినంగా శక్తించే వాడు. సరే, మీరు పాందిన ధనాన్ని (నిస్సంకోచంగా) అనుభవించండి. అది ధర్మమ్మతమైనది, పరిపుఢమైనది. దేవునికి భయపడుతూ ఉండండి. దేవుడు గొప్ప క్రమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (66-69)

ప్రవక్త! నీఅధీనంలో ఉన్న శైదీలకు ఇలా చెప్పు: “మీ హృదయాల్లో మంచి అనేది ఉండని తెలిస్తే దేవుడు మీకు మీమండి తీసుకోబడిన దానికంటే ఎన్నోరెట్లు (ఎక్కువగా) ప్రసాదిస్తాడు. పైగా మీపాపాలు క్రమిస్తాడు. దేవుడు క్రమించేవాడు, కరుణించేవాడు.

يُؤْتَمُ خَيْرًا مِنْكُمْ وَيُغَفَرُ لَكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ¹⁰ وَإِنْ يُرِيدُوا خَيَالتَكَ
فَقَدْ حَانُوا اللَّهُ مِنْ قَبْلُ قَامُكَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ¹¹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
هَاجَرُوا وَجَهَدُوا بِإِيمَانِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْلَى
أُولَئِكَ بِعَصْمَهُمْ أَوْلَيَا بَعْضٍ¹² وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَا حِرْزاً مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَرَهُمْ
مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يَهَا حِرْزاً وَإِنْ اسْتَصْرُوكُمْ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ لَا عَلَى قَوْمٍ يَبْيَكُمْ
وَيَنْهَمُ مِنْيَاقٌ¹³ وَاللَّهُ بِمَا تَعْبُلُونَ بَصِيرٌ¹⁴ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَرْبَيَا بَعْضٍ¹⁵ إِنَّ
لَفْلُوْهُ تَكَنْ فِيَنْتَهَيَةِ الْأَرْضِ وَقَسَادٌ كَيْرٌ¹⁶ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْلَى¹⁷ وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُوْمِنُونَ حَقًا¹⁸ وَلَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ¹⁹
وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِهِ²⁰ وَهَاجَرُوا وَجَهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مَنْ كُمْ بَعْضُهُمْ أَوْلَى
بَعْضٍ فِي كَتَبِ اللَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ²¹

ఒకవేళ వారు నీకు నమ్మకద్దోహం తలపెట్ట జూస్తుంటే, ఇదివరకు కూడా వారు దేవునిపట్ల నమ్మకద్దోహంతో వ్యహరించారు. కనుకనే శిక్కగా దేవుడు వారిని నీఅధీనంలోకి బందీలై వచ్చేలాచేశాడు. దేవుడు సర్వం ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేకంతుడు.*

సత్యాన్ని స్వీకరించి (సత్యం కోసం స్వస్థలం వదలి) పలస పోవడంతో పాటు దైవమార్గంలో ధనప్రాణల్ాష్టి (ధుఫ్టక్కులతో) పోరాడేవారు; పలస వచ్చినవారికి ఆశ్రయమిచ్చి ఆముకున్నవారు ఒకరికొకు స్నేహితులు, శ్రేయాభిలాషులు. ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించిన తర్వాత పలస పోనివారు (మదీనాకు) పలస రానంతపరకు వారితో మీకు ఎలాంటి స్నేహసంబంధం లేదు. అయితే ధార్యిక వ్యహపోరాల్లో సహాయం కోరితే మీరు తప్పక వారికి సహాయం చేయాలి. కాని మీతో ఒప్పందం కుదిరిన జాతికి వ్యతిరేకంగా మాత్రం కాదు. 11 మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తునే ఉన్నాడు. (70-72)

అవిశ్వాసులు ఒకరికొకు సమర్థించుకొని సహకరించుకుంటున్నారు. మీరు (విశ్వాసులై ఉండి కూడా) పరస్పరం సహకరించుకోకపోతే లోకంలో అరాచకం ఏర్పడి పెద్ద అల్లకల్లోలం చెలాగేసుతుంది. (73)

సత్యాన్ని విశ్వసించి, దైవమార్గంలో ఇల్లూ వాకిలి వదలి పోరాడేవారు, (వారికి) ఆశ్రయమిచ్చి సహాయస్వరూపులు అందసేనివారు మాత్రమే నిజమైనవిశ్వాసులు. వారి పారపాట్లు మన్మించబడతాయి. వారికి శ్రేష్ఠమైన ఉభస్తుంది. సత్యాన్ని ఆ తర్వాత విశ్వసించి, ఇల్లూవాకిలి వదలి (మదీనాకు) పలస వచ్చి, మీతో కలసి పోరాడేవారు కూడా మీవర్గానికి చెందుతారు. అయితే దైవప్రగంథం ప్రకారం రక్తసంబంధికులే ఒకరికొకు ఎక్కువ హక్కుదారులు. దేవుడు ప్రతి విషయాన్ని ఎరిగినవాడు. (74-75) ●

11. కొందరు ముస్లింలు ప్రవక్తతో పాటు దారుల్జస్తాం (మదీనా)కు పలసపోకుండా మక్కాలోనే ఉండిపోయారు. అలాంటివారితో సంబంధాలు పెట్టుకోకూడదని, ఒకవేళ వారిపై దౌర్జన్యం జరిగితే తోచిముస్లింలుగా వారిని అముకోవాలని ఆజ్ఞించినది. అయితే అక్కడి ముస్లిములులతో ఏదైనా ఒప్పందం చేసుకొంటే, దానికి వ్యతిరేకంగా ఆ పీడితులకు సహాయం చేయకూడదు.

سُورَةُ التِّبْيَانِ ١١٣ (٩١) ﴿٩١﴾ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

అవతరణ మదీనా

9.తొబా (ప్రశ్నాత్రాపం)

సూక్తులు:129

ఈ అధ్యాయం ప్రారంభంలో ‘బిస్కుల్లాహిరహ్మనిరహీం’ (కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడున దేవుని పేరుతో) అనే పదాలు లేవు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) దీని ప్రారంభంలో ఈ పదాలను పేర్కొనుండా వదలి పెట్టారు. ఇందులో మూడు ప్రసంగాలు ఉన్నాయి. ఇది హిజ్రీశకం 9లో మూడు భాగాలుగా అవతరించింది. మొదటి ప్రసంగంలోని 1 నుంచి 37 వరకుగల సూక్తులు హిజ్రీశకం 9లో అవతరించాయి. వీటిని హజ్రత అబూఅబకర్ (రజి) హాజ్ కోసం మక్కా వెళ్లి అక్కడి బహుమానారాధకులకు వినించారు. రెండవ ప్రసంగంలోని 38 నుంచి 72 వరకు గల సూక్తులు హిజ్రీశకం 9లోనే తబూక్ దండయాత్రకు సన్నాహాలు చేస్తున్నప్పుడు అవతరించాయి. మూడవ ప్రసంగంలోని 73 నుంచి చివరి వరకుగల సూక్తులు తబూక్ దండయాత్ర నుంచి తిరిగాచ్చినప్పుడు అవతరించాయి.

ముస్లింలకు మక్కా బహుమానారాధకులకు మధ్య (హుదైబియా) శాంతిబస్పందం జిగిన తరువాత ఇస్లాం అతివేగంగా విస్తరించసాగింది. దాంతో మక్కా ఖురైషీయులు బెంబెల్తెత్తి పోయి హుదైబియా ఒప్పందం అతికమించారు. మక్కాలో ఖురైషీయుల మిత్రపక్షమైన బనూబకర్ తెగ ఖురైషీయుల సహకారంతో ముస్లింల మిత్రపక్షమైన ఖుజాల తెగపై దాడిచేసి వారిని ఊచోత్ కోసింది. దాంతో దైవప్రవక్త (సల్లం) హి.ఎ. 8లో మక్కాపై దాడిచేసి ఖురైషీయుల పీచం అణచివేశారు. ఆ తరువాత యావత్తు అరబ్ తెగలు ఏకమయి దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్వహిస్తున్న సమాజ సంస్కరణోద్యమాన్ని తుదముట్టించడానికి చివరిసారిగా ప్రయత్నించి (హునైన్ యుద్ధంలో) ఫోర పరాజయం చవిచూశాయి. ఈ సంఘటన గురించి మొదటి ప్రసంగం అవతరించింది.

మక్కా ఖురైషీయులు, ఇతర అరబ్బెలగల బెడద తీరిందనుకుంటే అటు రోమన్లు విజృంభించారు. వారు మదీనాపై దాడి చేయడానికి యుద్ధ సన్నాహాలు ప్రారంభించారని తెలిసి దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిని ఎదుర్కొవడానికి బయలుదేరారు. ఆ సందర్భంలో ముస్లింలను యుద్ధానికి ప్రేరించేందుకు రెండవ ప్రసంగం అవతరించింది.

మూడవ ప్రసంగంలో కపటవిశ్వాసుల ఆగడాలను ఖండించడం జిగింది.

మక్కా, హనైన్ యుద్ధాల తరువాత యావత్తు అరేబియాలో ఇస్లాంకు ఎదురు లేకుండా పోయింది. దీంతో ఇస్లామే సత్యధర్మమని గ్రహించిన అరబ్బులు అనేకమంది ఇస్లాం స్వీకరించారు. అయితే అరేబియా మారుమూల ప్రాంతాల్లో ఇంకా మిగిలివున్న ఇస్లాంయుతిరేక శక్తులు రోమన్లతో కుమ్మక్కుయి మరోసారి విజృంభించాయి.

మక్కావిజయం తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) వివిధ రాజులకు ఇస్లాం వైపు ఆహోనిస్తూ లేఖలు పంపారు. సిరియా సరిహద్దుల దగ్గర రోమవాజ్య అనుకూల క్రైస్తవ తెగల దగ్గరకూడా ఒక లేఖ పంపించారు. అయితే వారు దౌత్యసీతి ఉల్లంఘించి లేఖ తీసికెళ్లిన ప్రతినిధి వర్గాన్ని దారుణంగా హతమార్చారు. ప్రతినిధి వర్గం నాయకుడు హజ్రత కాబ్ బిన్ ఉమ్మేర్ (రజి) మాత్రమే ఎలాగో తప్పించుకొని వచ్చి ఈ విషయం దైవప్రవక్త (సల్లం)కు తెలియజేశారు.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۗ إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ أَنْهَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۗ وَمَنْ أَنْهَا مِنَ الْكُفَّارِ ۗ وَأَذَانَ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ أَنْهَا مِنَ الشَّرِكِينَ ۗ وَرَسُولِهِ ۗ إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ أَنْهَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۗ وَرَسُولِهِ ۗ فَإِنْ تُبْشِّمُ

దైవప్రవక్త (సల్లం) మరో లేఖ హజ్రత హరిన్ బిన్ ఉమ్మేర్ (రజి)కు ఇచ్చి బప్రారాజ్యాధినేత ముస్లిల్ బిన్ అమ్ దగ్గరకూడా పంపారు. అయితే అతను కూడా ప్రవక్తరాయబారిని అన్యాయంగా చంపేశాడు. అలాంటి పరిస్థితిలో దైవప్రవక్త (సల్లం) హి.ఎ. 8లో మూడువేల మంది సైన్యంతో సిరియా సరిహద్దులకు బయలుదేరారు. అటు నుంచి ముస్లిల్ లక్షమంది సైన్యంతో వచ్చాడు. వేరొక వైపు రోమవాజ్యాధినేత సీజర్ చక్రవర్తి తన సౌదరుని నాయకత్వంలో మరో లక్షమంది సైన్యాన్నిచ్చి అతని సహాయం కోసం పంపాడు. అయితే ఆ సైన్యం వచ్చి చేరుకోక ముందే ముస్లిల్ సైన్యం మూత్రావద్దు ముస్లిం సైన్యాన్ని ఢీకొని ఫోర పరాజయంపాలై పారిపోయింది. ఈ సంఘటన తరువాత కూడా అనేక తెగలు ఇస్లాం సీకరించాయి.

మరుసటి సంపత్తురం సీజర్ చక్రవర్తి ముస్లింల మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికి సిరియా సరిహద్దులపై పెద్దవెత్తున సైన్యాన్ని మోహరింపజేసి యుద్ధానికి సమాయ్తు మయ్యాడు. అనాడు రోమ్, ఈరాన్లు యావత్తు ప్రపంచంలో అగ్రరాజ్యాలుగా ఉండేవి. అలాంటి అగ్రరాజ్యాలలో ఒక దాంతో ఢీకొనడానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) 30 వేల సైన్యంతో బయలుదేరారు. అది ఇస్లాంకు ఎదురెన అత్యంత కీప్ప పరిశీతి. నడి ఎండ్రాకాలం, చాలీచాలని బనరులు. మరొక వైపు కపట విశ్వాసులు రకరకాల కుటులతో పక్కలో బలెమయి కూర్చున్నారు. ఈ సీతిలో ముస్లింలు రోమవాజ్యంతో తలపడటానికి బయలుదేరడం అంటే వారు మృత్యు ముఖంలోకి వెళ్లున్నట్టేనని అవిశ్వాసులంతా భావించారు. అయితే ముస్లిం సైన్యం తబూక్ ప్రాంతానికి చేరుకునేటప్పుడికి, రోమ్ సేనలు యుద్ధం మానుకొని సిరియా సరిహద్దులు వదలి వెనక్కి వెళ్లిపోయినట్లు తెలిసింది. దాంతో ముస్లింలు చల్లగా ఊపిరి పీల్చుకొని వెనుదిరిగారు.

ఈ విజయం తర్వాత ఇస్లాం మరింత బలం పుంజకుంది. దేశం నలుమూలల నుండి ప్రజలు తండ్రింపతండులుగా మదీనా వచ్చి ఇస్లాం సీకరింపజేసారు. ఇలాంటి సీతిలో కాబాగ్యహోన్ని బహుమానారాధకుల నుండి పూర్తిగా విముత్కం చేయడం, పాతకాలం నాటి దురాచారాలను నిర్యాలించడం, ముస్లింలను మరింత ఉత్త్రేజపరచడం, కపట విశ్వాసుల దురాగతాలను ఎండగట్టడం ఎంతో అవసరమయ్యాయి. వీటిని గురించే ఈ అధ్యాయంలో ఎక్కువగా పేర్కొనడం జరిగింది.

+++++

మీరు ఒడుంబడిక చేసుకున్న బహుమానారాధకులకు దేవుని తరపున, అయినప్రవక్త తరపున ఒప్పందం నుండి (ఇలా) విముక్తి ప్రకటన (వినించు): “మీరిక దేశంలో నాలుగు నెలలు మాత్రమే (మీ ఇష్టాసుసారం) సంచరించగలరు. గుర్తుంచు కోండి, మీరు దేవుని పట్టు నుండి ఏమాత్రం తప్పించుకోలేరు. సత్యతిరస్కారుల్ని దేవుడు తప్పునిసరిగా పరాభవం పాల్చేస్తాడు.” (1-2)

దేవుని వైపున, ఆయినప్రవక్త వైపున మహాహాజ్ దినాన ప్రజలందరికీ ఓ బహిరంగ ప్రకటన (ఇది): “దేవుడు, ఆయినప్రవక్త (స) బహుమానారాధకుల పట్ల విసుగ్గిపోయారు.

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّنَمْ فَاعْمَلُوا أَنْجَكُمْ غَيْرُ مُحِيطِي اللَّهِ وَبَشِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُتُمْ مِّنَ الشُّرُكَيْنِ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوكُمْ أَحَدًا قَاتَلُوكُمْ عَهْدَهُمْ لَا مُدَّتُهُمْ لَآتَ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا أَسْلَمَ الْأَشْهَرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكَيْنَ حَيْثُ وَجَدُوكُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوهُمْ كُلَّ حَرَصٍ ۝ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْ الزَّكُوْةَ فَخُلُّوا سَيِّئَتِهِمْ لَآتَ اللَّهَ عَفْوُرَ رَحْمَيْمٍ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الشُّرُكَيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاجْرِهْ حَتَّىٰ يَسْمَهَ كَلْمَالَهُ ثُمَّ أَبْعَدْهُ إِلَّا الَّذِينَ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ الْمُشْرِكُيْنَ عَهْدًا عَنَّهُمْ وَعِنَّدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُتُمْ عِنْدَ السَّجِيدِ الْحَرَامِ ۝ فَمَا اسْتَقْنَمُوكُمْ قَاسِقِيْمُوا لَهُمْ لَآتَ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُو فِيْكُمْ لَا لَوْلَا ذَمَّةٌ لَا يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَابَ ۝

జప్యుదైనా మీరు పశ్చాత్తాపవడి క్రమపణ కోరితే మీకి ముఖం తిప్పు కుంటే గుర్తుంచుకోండి, మీరు దేవుని పట్టునుండి ఏమాత్రం తప్పించుకోలేరు.”

ప్రపథకు! సత్యతిరస్సారులకు అత్యంత కలినిశ్శక్తి పదుతుందని పుభవార్థ విన్సించు! అయితే మీతో ఒడంబడిక చేసుకొని దాన్ని పాటించడంలో ఎలాంటి కొరత చేయక పాపదమే గాకుండా, మీకు వ్యతిరేకంగా మరెవరికీ ఎలాంటి సహాయం చేయని బహు దైవారాధకులకు ఈ పౌష్టిరిక వర్తించదు. అలాంటివారి పట్ల మీరు కూడా ఒప్పందం గడువు ముగిసేదాకా నిజాయితీగా వ్యవహారించండి. దేవుడు (నిజాయితీతో మనలు కునే) దైవభీతి పరాయణులనే ప్రేమస్తాండు. (3-4)

పవిత్ర మాసాలు (ప్రకటనలోని నాలుగు నెలల గడువుకాలం) ముగిసిపోగానే బహుదైవారాధకులను (యుద్ధంలో) ఎక్కడ ఎదురైతే అక్కడ వధించండి. వారిని పట్టు కోండి. చుట్టుముట్టుండి. వారికోసం అనువైన ప్రతిచోటా మాటువేసి కూర్చోండి. ఒకమేళ వారు క్రమపణ చెప్పుకొని నమాజ్, జూత్ విధులు పాటించడం ప్రారంభిస్తే వారిని వదలిపెట్టండి. దేవుడు గొప్పక్కమాళీలి, అపోర దయామయుడు. బహుదైవారాధకుల్లో ఎవరైనా (దైవాణి వినేండుకు) మీదగ్గరికి రాదలచుకుంటే దైవాణి వినేవరకు అతనికి అత్యంత ఇవ్వండి. ఆత్మాత అతడ్కి అతని భద్రతాస్థలానికి సురక్షితంగా చేర్చండి. వారు (సత్యం ఎరగని) జ్ఞానహస్యులు. అంచేత మీరిలా చేయవలసిఉంటుండి. (5-6)

ఈ బహుదైవారాధకుల ఒడంబడిక దేవుని దగ్గర, ఆయనప్రవక్త దగ్గర ఎలా నిలు స్తుంది? కాని మీరు ప్రతిష్టాలయం వద్ద ఒప్పందం చేసుకున్న బహుదైవారాధకుల సంగతి వేరు. వారు మీపట్ల సవ్యంగా ఉన్నంతవరకు మీరూ వారిపట్ల సవ్యంగానే ఉండండి. దేవుడు భయభక్తులు కలవారినే ప్రేమస్తాండు. వారు తప్ప ఇతర బహుదైవారాధకులతో ఒప్పందం ఎలా సాధ్యమాతుంది? మీమీద వారు పైచేయిగా ఉంటే మీ విషయంలో ఎలాంటి బంధుత్వాన్ని భాతరుచేయదు. ఒప్పందాన్ని కూడా భాతరుచేయదు. వారు కేవలం మాటలతో మిమ్మల్ని తృప్తిపరచడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వారి హృదయాలు మాత్రం వాటిని నిరాకరిస్తాయి. వారిలో చాలామంది దుర్జనులే ఉన్నారు. (7-8)

قَلُوبُهُمْ وَالثُّرْهُمْ فِيْقُوْنَ ۝ إِشْتَرَوْا بِمَا يَتَّبِعُهُ شَيْئًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِمْ ۝ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يُقْبِلُونَ فِيْ مَؤْمِنِيْنَ إِلَّا لَذَّةً وَأُلْئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ قَاتَلُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْ الزَّكُوْةَ فَإِنَّهُمْ كُمْ فِيْ الدِّيْنِ ۝ وَنُفَصِّلُ الْأَيْتَ لِقَوْمٍ يَعْمَلُونَ ۝ وَلَمْ يَكُنُوا آمِيَّا نَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتَلُوا آمِيَّةً إِنَّهُمْ لَا يَعْمَلُونَ ۝ لَا تَقْاتِلُونَ قَوْمًا تَلَثُوا آمِيَّا نَهُمْ وَهُنُوا بِالْحَرَاجِ الرَّسُولُ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوْلَ مَرَّةٍ أَنْهَسْوْنَهُمْ ۝ فَإِنَّهُمْ أَحَقُّ أَنْ تَعْتَذِرَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ قَاتَلُوكُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيْهِمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَشْفِعُ صُدُورَهُمْ قَوْمٌ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَيُدْهِبُ عَيْنَهُمْ قَلُوبُهُمْ وَيَسْوُبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ دَوَالُهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِيبٌ أَنْ تُدْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ جَهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مَانِعًا ۝ دُونَ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَكَالْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيَجْهَهُمْ ۝ وَاللَّهُ خَيْرُ إِنَّمَا تَعْمَلُونَ ۝ مَا كَانَ لِالْمُشْرِكِيْنَ ۝

వారు దేవుని సూక్తులు స్వల్పమూల్యానికి అమ్ముకొని, ప్రజలను దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తూ చాలా చెడ్డపని చేస్తున్నారు. వారు విశ్వాసుల విషయంలో ఎలాంటి బంధుత్వంగాని, ఒప్పందం పరతులుగాని భాతరుచేయదు. అన్యాయం, అతిక్రమణలు ఎలప్పుడూ వారి వైపు నుండి మొదలవుతాయి. ఇప్పటికేనా వారు పశ్చాత్తాపం చెందినమాజ్, జకాత్ విధులు పాటించడం ప్రారంభిస్తే వారు మీ ధార్యక సోదరులవుతారు. వాస్తవికతను అర్థం చేసుకునేవారి కోసం మేము మాత్జుల్ని వివరిస్తున్నాం. (9-11)

ఒకమేళ వారు (దైవాజ్ఞల పాటింపు విషయంలో) ప్రమాణం చేసిన తరువాత, తమ ప్రమాణాలు భంగపరచి మీ ధర్యంపై దాడిచేయడానికి పూనుకుండే, అలాంటి అధర్య ధ్వజపాకులతో యుద్ధం చేయండి. వారి ప్రమాణాలు ఇక ఎంతమాత్రం నమ్మదగినవి కావు. వారు ఒప్పాలా (ఖడ్జక్కి ద్వారానే) దారికి వస్తారు. (12)

మరి మీరు ప్రమాణాలు భంగపరచే వారితో పొరాడరా? వారు దైవప్రవక్తను దేశం నుండి తరిమివేశారే! అన్యాయం, అతిక్రమణలు కూడా వారే మొదట ప్రారంభించారు కదా! అలాంటి వారికి మీరు భయపడుతున్నారా? మీరు నిజమైన విశ్వాసులైతే దేవునికి మాత్రమే భయపడాలి. అందుకు ఆయనే అందరికన్నా ఎక్కువ అర్పుడు. కనుక వారితో పోరాడండి. దేవుడు మీ చేతులతో వారిని శిక్షించి అవమానం, అప్రతిష్టల పాల్చేస్తాడు. వారికి వ్యతిరేకంగా మీకు సహాయం చేస్తాడు. అంతేకాదు, విశ్వాసుల గుండెలలో మండుతున్న (ప్రతీకార) జ్యోలల్ని చల్లబరచి వారి హృదయాలకు శాంతి సంతృప్తులు చేకూర్చుతాడు. ఇంకా తాను తలచినవారికి పశ్చాత్తాపం చెందే సద్గుద్ది కూడా ప్రసాదిస్తాడు. దేవుడు సర్వజ్ఞాన సంపన్మరు, మహ వివేకవంతుడు. (13-15)

ఏమిటీ, మిమ్మల్ని (పరీక్షించకుండా) ఇష్టే వదిలెయ్యడం జరుగుతుందని భావిస్తున్నారా మీరు? మీలో (సత్యంకోసం) ప్రాణాల్షిష్టి పోరాడే వారవరో; దేవుడ్కి, దైవప్రవక్తను, విశ్వాసుల్ని తప్ప మరెవరినీ ప్రాణమిత్రులుగా చేసుకొని వారవరో దేవుడు ఇంకా పరీక్షించనే లేదు. మీరు చేసేదంతా దేవుడు గమనిస్తానే ఉన్నాడు. (16)

أَن يَعْمِرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَهِيدِينَ عَلَى أَنفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ وَأُولَئِكَ حَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ ۚ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْمِلُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقْامَ الصَّلَاةَ وَأَتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِلَّهِ بَيْعَسَهُ أَوْلَئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَالِبِ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْعَارِمَ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَؤْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي إِلَّا قَوْمًا طَالِبِيْمِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَا جَرُوا وَجَهُوا ۝ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِإِيمَانِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۝ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ۝ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَارِدُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةِ قَنْتَهُ وَرِضْوَانِ ۝ وَجَبَّتْ لَهُمْ فِيهَا تَعْيِمٌ مُتَّقِيمٌ ۝ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا مَا نَعْدَهُ أَجَرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَشْجُّدُوا أَبَاءَكُمْ وَلَا خَوَانِكُمْ أَوْلَيَاءَ ۝ إِن اسْتَحْبَبُوا الْكُفَّارَ عَلَى الْإِيمَانِ ۝ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَنِتَّكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الطَّالِبُونَ ۝ قُلْ إِنَّ كَانَ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ وَأَزْوَاجَكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالُ ۝ افْتَرَقُتُمُوهَا وَتِجَارَةً تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا ۝ وَ

అవిశ్వాసులు (తమ చేప్పల ద్వారా) అవిశ్వాసానికి అనుకూలంగా తమకుతామే సాక్షమిచ్చుకున్నారు. వారు చేసుకున్న సత్కార్యాలన్నీ వ్యధమైపోయాయి. వారికి నరకంలోనే శాశ్వతంగా పడిఉంటారు. అలాంటివారు దైవగృహాలకు ధర్మక్రత్తులై కూర్చుపడం ఏమాత్రం తగదు. దేవుడ్ని, పరలోకాన్ని విశ్వసించివారే దైవగృహాలకు సేవ చేయడానికి అర్థులవుతారు. వారు సమాజ్ స్థాపిస్తారు; జకాత్ చెల్లిస్తారు; దేవునికి తప్ప మరపరికీ భయపడరు. అలాంచివారే సన్మార్గంలో నడుస్తారని ఆశ ఉంటుంది. (17-18)

హాచ్ యాత్రికులకు నీళ్ళు సరఫరా చేసి, ప్రతిప్పాలయానికి సేవచేసే వ్యక్తి; దేవుడ్ని, పరలోకాన్ని విశ్వసించి దైవమార్గంలో ప్రాణాలొఢ్చి పోరాడే వ్యక్తి- వీళ్ళించు ఒకబెసని మీరు భావిస్తున్నారా? దేవుని దృష్టిలో వారుభయులు సమానులు కారు. దేవుడు మర్మార్యులకు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (19)

సత్కార్యాన్ని విశ్వసించి దైవమార్గంలో ఇల్లువాకిలి వదలి, (సత్కార్యం కోసం) ధనప్రాణాలాఢ్చి పోరాడేవారి స్థాయి మాత్రమే దేవుని దృష్టిలో విలువయినది. అలాంటివారి జీవితమే సార్థకమవుతుంది. వారి ప్రభువు వారికి తన కారుణ్యం, ప్రసన్నతా భాగ్యాలతో పాటు శాశ్వత సాఖ్యాలతో కూడిన స్వర్గవనాలు ప్రసాదిస్తాడని శుభవాత్ వినిప్పున్నాడు. ఆ స్వర్గవనాల్లానే వారు కలకాలం (హోయిగా) ఉంటారు. (సన్మార్గాములకు) ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికి దేవుని దగ్గర అపార నిక్కేపాలు ఉన్నాయి. (20-22)

విశ్వాసులారా! మీ తండ్రులు, సోదరులు విశ్వాసానికి బదులు అవిశ్వాసానికి ప్రాధాన్యమిస్తే అలాంటివారిని కూడా స్నేహితులుగా (సన్మార్గాములగా) చేసుకోకండి. అలాంటివారిని స్నేహితులుగా చేసుకున్నవారే దుర్మార్ఘులు. (23)

ప్రవక్త! వారికి చెప్పు: “మీ తండ్రులు, కొడుకులు, సోదరులు, భార్యలు, బంధు మిత్రులే గాక మీరు కూడపెట్టుకున్న అస్తులు, (సత్కార్యాన్ని విశ్వసిస్తే) మందగించి పోతాయేమానని మీరు భయపడుతున్న మీవ్యాపారాలు, మీకు ప్రీతికరమైన మీజండ్లు- ఇవన్నీ

مَسْكِنُ تَرْضُونَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَسُوْلِهِ وَجَهَادِ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي إِلَّا قَوْمًا مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقْامَ الصَّلَاةَ وَأَتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِلَّهِ بَيْعَسَهُ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَالِبِ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْعَارِمَ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَؤْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي إِلَّا قَوْمًا طَالِبِيْمِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَا جَرُوا وَجَهُوا ۝ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِإِيمَانِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۝ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ۝ وَأُولَئِكَ هُمُ رَبِّهِمْ رَبُّهُمْ يَبْشِرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةِ قَنْتَهُ وَرِضْوَانِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَشْجُدُوا أَبَاءَكُمْ وَلَا خَوَانِكُمْ أَوْلَيَاءَ ۝ إِن اسْتَحْبَبُوا الْكُفَّارَ أَجَرٌ عَظِيمٌ ۝ قَاتَلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ لَعْنَهُمْ ۝ قَاتَلُوا الَّذِينَ آتَوْهُمْ حَرَمَهُ ۝ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ۝ قَاتَلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحِرِّمُونَ مَا حَرَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۝ وَلَا يَدِيْعُونَ دِيْنَ الْعَقْدِ مِنَ الَّذِينَ آتُوا الْكَيْبَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزِيَّةَ عَنْ يَدِهِمْ ۝ صَفَرُونَ ۝ وَقَاتَلَتِ الْيَهُودُ عَزِيزٌ ۝ إِنْ أَنْ ۝ اللَّهُ وَقَاتَلَتِ النَّصَارَى ۝ السَّيْئُ أَبْنُ اللَّهِ ۝ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ

మీకు దేవుని కంటే, ఆయన ప్రవక్త కంటే, ఆయన మార్గంలో జరిపే పోరాటం కంటే ఎక్కువ ప్రియమైనవయితే మీ గురించి దేవుని నిర్ణయం వచ్చేదాకా ఎదురుచూడండి. దుర్మనులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గవలంబన బుద్ధి ప్రసాదించడు.” ఇంతకుపూర్వం దేవుడు మీకు అనేక సందర్భాల్లో సహాయం చేసివున్నాడు. ఈ మధ్యనే జిరిగిన పునైన యుద్ధంలో కూడా చేశాడు. అర్జు మీరు మీ సంభూబలం చూసుకొని విరపిగారు. కానీ మీ సంభూబలం మీకు ఎలాంటి ప్రయోజనం చేకూర్చలేకపోయింది. ఎంతో విశాల మైన భూమి మీకు ఇరుకైపోయింది. మీరు వెనుజూపి పారిపోసాగారు. (24-25)

అప్పుడు దేవుడు తన ప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు మనోనిబ్చరం ప్రసాదించాడు. మరో వైపు మీకు కన్నించని (డైవదూతల) సైన్యాన్ని కూడా దించి సత్యతిరస్కారుల్ని శిక్షించాడు. సత్కార్యాన్ని తిరస్కరించేవారికి తగిన శాస్త్ర అదే. ఈ విధంగా సత్యతిరస్కారుల్ని శిక్షించిన తరువాత దేవుడు తాను తలచినవారికి పశ్చాత్తాంచెందే సద్భుద్ధి కూడా ప్రసాదించాడు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (26-27)

విశ్వాసులారా! బహుదైవారాధకులు అపవిత్రులు గనక ఈ సంవత్సరం తర్వాత వారిని ప్రతిప్పాలయం దరిద్రాపులకు రానివ్యకండి. ఒకవేళ మీరు లేమికి గురువుతారని భయపడితే (అలా భయపడనవసరం లేదు.) దేవుడు తల్లిస్తే తన ప్రత్యేక అనుగ్రహంతో మిమ్మల్ని ధనికులుగా చేస్తాడు. దేవుడు సర్వజ్ఞాని, మహా వివేకవంతుడు. (28)

గ్రంథప్రజల్లో దేవుడ్ని, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించనివారితో యుద్ధం చేయండి. దేవుడు, ఆయనప్రవక్త నిషేధించినవాటిని వారు నిషేధితాలుగా పరిగణించడంలేదు. సత్యధర్మాన్ని తమ జీవనధర్మంగా చేసుకోవడంలేదు. కనుక వారు మీకు పూర్తిగా లొంగి

1. ఇక్కడ అపవిత్రులండే ఏకేళ్ళరాధకు వ్యతిరేకమైన విశ్వాసం, ఆచారాలు కలవారని అఫ్ఫం. కాబాగ్వాం యావత్తు ప్రపంచంలోనే ఏకవైపురాధనా కేంద్రం గనక ఇక నుంచి అలాంచి అంధవిశ్వాసాలు, మూడాచారాలు ఇక్కడ కొనసాగడానికి పీల్చేదని దైవాజ్ఞ అయింది.

يَا فَوَاهِمُهُمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلٍ فَتَنَاهُمُ اللَّهُ أَنَّ يُؤْفَكُونَ ۝ إِنَّهُمْ دُوَّا

أَحْبَارُهُمْ وَرُهْبَانُهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالسَّيِّئَةُ أَبْنَى مَرْبِيَّهُ وَمَمَّا أُمْرُوا إِلَّا يَعْبُدُونَ ۝

పోయి తమ చేతులారా జిజ్య² చెల్లించనంతవరకూ వారితో పోరాదండి. (29)

యూదులు ఉజ్జేవిని దేవుని కుమారుడంటారు. అలాగే క్రైస్తవులు కూడా మనీహని దేవుని కుమారుడంటారు. ఇవన్నీ వారు తమ నోటికాచ్చినట్లు పలుకుతున్న నిరాధార మైన మాటలు మాత్రమే. గతంలో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు ఎలాంటి పలుకులు పలికేవారో, ఏరు కూడా వారిని అనుకరిస్తూ అలాంటి నిరాధారమైన పలుకులే పలుకు తున్నారు. దేవుడు వారిని నాశనం చెయ్య, ఎలా మోసపోతున్నారు వారు! (30)

వారు నిజమేవడ్డి వదలి తమ ధర్మవేత్తలు, సాధువులను దేవుళ్ళగా, ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు.³ అలాగే మర్యం కుమారుడు మనీహని కూడా. కానీ ఏకైక దేవడ్డి తప్ప

2. జిజ్య అంటే, ఇస్లామీయ రాజ్యంలోని ముస్లిమేతరులు తమ మతాచారాలు పొట్టించ డానికి పొందే స్నేచ్ఛాస్వాతంత్రాలకు, విదేశి శక్తుల దాడుల నుంచి ప్రభుత్వం కల్పించే రక్షణకు ప్రతిపలంగా ఇస్లామీయ ప్రభుత్వానికి ప్రతియేటా చెల్లించవలసిన “భద్రతా రుసుం” అన్నమాట. ఇమం అట్టా యూసుఫ్ (రహ్మాలై) ప్రకారం ముస్లిమేతరుల్లో స్తుపుత కలిగిన పురుషులు మాత్రమే జిజ్యా చెల్లించవలసి ఉంటుంది. స్త్రీలు, పిల్లలు, వృద్ధులు, అంధులు, సన్యాసులు, దేవాలయాల్లో పనిచేసే ఉచ్చేగులు జిజ్యా చెల్లింపు నుండి మినహయించబడ్డారు.

దీనికి భిన్నంగా జకార్త ఆర్థికసౌముత కలిగిన ప్రతిముస్లిం తప్పనిసరిగా ప్రభుత్వానికి చెల్లించ వలసి ఉంటుంది. స్త్రీలయినా, పిల్లలైనా, వృద్ధులైనా, వికలాంగులైనా, మరెవ్వునా సరే స్థితిపరుత్తే ఉండే చాలు, వారు విధిగా జకార్త చెల్లించవలసిందే. అంతేకాదు, విదేశి శక్తుల నుండి ప్రమాదం ఎదురైనప్పుడు శారీరక శక్తి ఉండే ప్రతి ముస్లిం పురుషుడు తప్పనిసరిగా యుద్ధంలో పాల్గొనవలసి ఉంటుంది. ముస్లిమేతరులు ఆ యుద్ధంలో పాల్గొనవసరం లేదు. ముస్లిమేతరులు జిజ్యా చెల్లిస్తున్నందున వారికి రక్షణ చేకూర్చాడానికి ముస్లింలే విదేశి శక్తులతో పోరాడవలసి ఉంటుంది.

ప్రభ్యాత యూద పండితుడు జర్రి జైదాన్ “ఇస్లామీయ సంస్కృతి చరిత్ర” అనే తన గ్రంథంలో ‘జిజ్య’ ను గురించి రాస్తూ ఇలా పేర్కొన్నాడు:

“ముస్లింలు యర్యాక్ యుద్ధంలో శత్రువులతో తలపడవలసిన పరిస్థితి రాకముందు వరకూ హమన్ పట్టణం ముస్లింల అధీనంలోనే ఉండేది. అయితే వారు పరిస్థితి గమనించి హమన్ వాసుల నుండి లోగడ వసూలు చేసిన జిజ్యా (భద్రతా రుసుం) హమన్ వాసులకు తిరిగి ఇచ్చి వేస్తూ - మేమిస్సుడు ఓ పెద్ద సమస్య (యుద్ధం)లో చిక్కుకొన్నాము. ఈ పరిస్థితిలో మేము మీకు రక్షణ కల్పించలేం. అందువల్ల మీకు ఇప్పమైన రీతిలో మీరే స్ప్రోయరక్షణ ఏర్పాట్లు చేసుకోండి” అన్నారు. హమన్ వాసులు ఈ మాటలు విని “మేమింతకు ముందు అనుభవించిన దేవ్యాలకన్నా మీ రాజ్యం, మీ న్యాయదృష్టి మాకెంతో ప్రియమైనవి. మేము మీ యోధులతో కలని హమన్ పట్టణాన్ని శేర్యులన్ సేనల నుండి కాపాడుతాం” అని చెప్పారు.

3. పూర్వం క్రైస్తవుతంలో ఉండి ఆ తర్వాత ఇస్లాం స్పీకరించిన హజ్రత అదీ బిన్ హాతిం (రజి) దైవప్రక్త (సల్లాలై) ముందు ఈ సూక్తాని ప్రస్తావిస్తూ “ఈ సూక్తిలో మేము మా ధర్మవేత్తల్ని, సాధువులను దేవుళ్ళగా చేసుకున్నామన అభియాగం మామీద మోహబింది. (నిజానికి మేము మా ధర్మవేత్తల్ని, సాధువుల్ని ఆరాధించడం లేదు కదా! (మరి దీని గూఢారం ఏమిటీ?)” అని అడిగారు.

إِنَّهَا وَاحِدَةٌ لَّا إِلَهَ مُبْعَدُهُ عَنْهَا يُشْرِكُونَ ۝ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْقِفُوا نُورَ اللَّهِ يَا فَوَاهِمُهُمْ وَيَأْبَيْهُمْ إِلَّا أَنْ يَتَمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرَهَ الْكَفَرُوْنَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينُهُ الْحَقُّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ ۝ وَلَوْ كَرَهَ الشَّرِكُوْنَ ۝ يَا يَاهُمَا الَّذِينَ آمُوْنَا إِنَّ كَثِيرًا قِنَ الْأَحْبَارِ وَالرَّهَبَانِ كَيْمَانَ كُلُّهُمْ كَلُّهُمْ أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصْدُوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُرُونَ الدَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيْسِرُهُمْ بِعَدَابٍ الْيَومِ ۝ يَوْمَ يُبْعَدُ عَلَيْهِمَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَنَوُّي بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَتَرُتُمْ لِنَفْسِكُمْ فَذُوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ إِنَّ عَدَةَ الشَّهُوْرِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ حَقَّ

మరెవరినీ ఆరాధించకూడదని వారికి ఆజ్ఞ ఇవ్వబడింది. ఆయన తప్ప మరెవరూ ఆరాధనకు, దాన్యానికి అర్పులు కారు. వారు కల్పించుకున్న ఒపుడైవారాధనా భావాలకు, పలుకులకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు, పవిత్రుడు. (31)

వారు తమ నోటితో దేవుని జ్యోతి (సత్యధర్యం) ఆరివేయ గోరుతున్నారు. కాని సత్యతిరస్కారులకు ఎంత వెగటు కలిగినా దేవుడు మాత్రం తన జ్యోతిని నేల నాలుగు చెరగులా ప్రసరింపజేయనిడే వదలిపెట్టాడు. సత్యధర్యం ఒపుడైవారాధకులకు ఏమాత్రం నచ్చక పోయినాసరే ఇది యావత్తు జీవనవ్యవస్థలపై ఆధిక్యత పాందడానికి ఆ దేవుడే తన (అంతిమ) ప్రవక్తకు సత్యాన్ని, పితాచోధను ఇచ్చి పంపాడు. (32-33)

విక్యాసులారా! గ్రంథప్రజలకు చెందిన ధర్మవేత్తలు, సాధువులలో అనేకమంది అత్కమ పథ్థతుల ద్వారా ప్రజల ధనాన్ని కాజేస్తున్నారు. పైగా వారిని దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తున్నారు. వెండిబంగారాలు కూడబెట్టి వాటిని దైవమార్గంలో విని యోగించని పినినారులకు దుర్భరయాతన కాచుకొని ఉందని శుభవార్ద విన్నించు! ఆ వెండిబంగారాలనే నరకాగ్నిలో బాగా కాల్పి వారి సుదుళ్ళపై, పక్కలపై, వీపులపై వాతలు పెట్టే రోజు (త్యరలోనే) వస్తుంది. “ఇవే మీరు కూడా బెట్టుకున్న సిరిసంపదలు, ఇక వీటిని చవిచూడండి” (అని ఆప్సూడు వారికి చెప్పబడుతుంది). (34-35)

దేవుడు భావ్యకాశాలను సృష్టించిన నాటినుండి నెలల సంఖ్య ఆయన నిర్దేశించిన నియామకం (అధ్యప్తం) ప్రకారం పన్చెందు మాత్రమే. వాటిలో నాలుగు పవిత్ర మాసాలు. ఇదే సరైన పథ్థతి. కనుక ఈ నాలుగు నెలలు మీరు ఆత్మవంచనకు

దానికి దైవప్రక్త (సల్లాలై) “వారు నిషేధించిన వాటిని మీరు నిషేధితాలుగా, వారు ధర్మస్ముతం (హాలాలై) చేసిన వాటిని మీరు ధర్మస్ముతమైనవిగా ఒప్పుకోవడం లేదా?” అని అడిగారు. అది విని హజ్రత అదీ (రజి) “నిజమే, మేము అవిధంగానే చేస్తున్నాం” అని చెప్పారు. అప్పుడు దైవప్రక్త (స) “వారిని దేవుళ్ళగా, ప్రభువులగా ఆరాధించడమంచే ఇదే” అన్నారు. (ఇబ్రూకనీరీ)

దీన్నిబట్టి ఎవ్వరాని దైవగంధంలో ఎలాంటి ప్రమాణం లేకపోయానా “ఇది ధర్యం (హాలాలై), అది అధర్యం (హారాం)” అని హాట్లులు నిర్మయిస్తే నిజానికి వారు దేవుని స్థానంలో దేవుళ్ళయి కూర్చున్నరన్నమాట. వారి ఆజ్ఞలు ధర్మశాస్త్రం ఆజ్ఞలుగా పరిగణించి పాటించేవారు నిజానికి వారిని దేవుళ్ళగా ఆరాధిస్తున్నరన్నమాట.

السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ، ذَلِكَ الدِّيْنُ الْقَيْمُ هُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا السُّبُّرِيِّكَيْنَ كَمَا يُقَاتِلُوكُمْ كَافَّةٌ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ اشْكَنَ الشَّيْءَ إِزِيدَةً فِي الْكُفُرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحَلُّونَهُ عَامًا وَيُحَمُّونَهُ عَامًا لَّيْوَاطُوا عِدَّةً مَا حَرَمَ اللَّهُ ۝ رُزِّئَنَ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَالُهُمْ ۝ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي النَّقْوَمَ الْكُفَّارِيْنَ ۝ يَأْيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّا قَاتَلْتُمْ إِلَى الْأَكْمَاصِ ۝ ارَضِيْتُمُ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ، فَمَا مَنَّاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قِيلُ ۝ إِلَّا تَنْفُرُوا

పాల్చడకుండా అందరూ కలసి బహుదైవారాధకులతో పొరాడండి. వారు కలసికట్టగా మీతో ఎలా పొరాడుతున్నారో మీరూ సమైక్యమయి సంఘచిత శక్తితో వారిని ఎదుర్కొండి.⁴ గుర్తుంచుకోండి, భయబక్కలు కలవారినే దేవుడు ప్రేమిస్తాడు. (36)

మాసమార్పిడి పద్ధతి⁵ అవిశ్వాసానికి అదనంగా మరొక అవిశ్వాస చేష్టవుతుంది. దానిద్వారా బహుదైవారాధకులు (మరింత) మార్గబ్రహ్మత్వంలో పడిపోతున్నారు. దేవుడు నీపేధించిన నెలల సంఖ్య పూర్వావడానికి, ఆ నెలలు ధర్మసమ్మతం కావడానికి వారు ఒక ఏదు ఒక నెలను ధర్మసమ్మతం చేసుకొని మరొక ఏదు దాన్ని నీపేధించుకుంటారు. (ఇలా)వారి దుష్టుత్వాలు వారికి పుణ్యకార్యాలుగా తోచేటట్లు చేయబడ్డాయి. దేవుడు (అలాంటి) సత్యతిరస్కారులకు ఎన్నుకోి సన్మార్గం చూపడు. (37)

విశ్వాసులారా! ఏమైంది మీకు, దైవమార్గంలో (పొరాడేందుకు) బయలుదేరమంచే నేలకు అతుక్కపోతున్నారు? మీరు పరలోకానికి బదులు ప్రాపంచిక జీవితాన్నే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నారా? కాని పరలోక (సుఖ)జీవనం ముందు ప్రాపంచిక జీవితసౌభయం

4. చాంద్రమానం ప్రకారం అనాది నుండి సంపత్తురానికి పన్సెందు నెలలే. ‘అధికమాసం’ లేదు. ఈ పన్సెందు నెలల్లో నాలుగు (అంటే జీభాదా, జిల్ఫాజ్జ, ముహర్రం, రజబ్) నెలలు పవిత్రమాసాలు. ప్రాచీనీకాలం నుండి అరబులు ఈ నాలుగు నెలల కాలంలో యుద్ధం, రక్తపూతాలు లేకుండా ప్రశాంతంగా హజ్జయాత్ జుల్హపుకోవడానికి, వ్యాపారం చేసుకోవడానికి వీలుగా వాటిని నిపిధ్వ మాసాలుగా (అంటే పవిత్ర మాసాలుగా) పరిగణిస్తూ వస్తున్నారు. ఇస్లాం కూడా ఈ పద్ధతిని అమోదించింది. అయితే మక్కా బహుదైవారాధకులు ఇస్లాం ఉర్దూమాన్ని అణచివేసే ఉద్దేశ్యంలో నిపిధ్వ మాసాల్లో సైతం ముస్లింలపై దాడులు ప్రారంభించారు. దేశంలో శాంతిపుదుతలకు విఘ్టం కలిగించారు. అందువల్ల ముస్లింలు కూడా యుద్ధభేరి మోగించి వారి దాడులను ఎదుర్కొంచారు. ఇక్కడ అదేంచబడింది. (ఇతర వివరాలకు 2:194 సూక్తి చూడండి.)

5. పూర్వం అరేబియాలో ఈ ‘మాసమార్పిడి’ పద్ధతి రెండు రకాలుగా ఉండేది. ఒకటి, ప్రతీకార యుద్ధాల కోసం ఒక నిపిధ్వ మాసాన్ని ధర్మసమ్మతం చేసుకొని ఆ తరువాత సంపత్తరంలో నిపిధ్వ మాసాల సంఖ్యను పూర్తిచేయడానికి ధర్మసమ్మతుచేస ఒక నెలను నిపిధ్వ మాసానంగా చేసుకునే వారు. రెండవ రకం, హజ్జయాత్ ఎల్లప్పుడూ ఒక సీజనలో వచ్చేవిధంగా చాంద్రమాన సంపత్తురానికి ఒక నెల అధికంగా చేర్చి దాన్ని సూర్యమాన సంపత్తరంగా చేసేవారు. చాంద్రమానం ప్రకార మయితే హజ్జ సీజన్ ఎముకలు కొరికి చలికాలంలో, తీప్రమైన వేసవికాలంలో కూడా వస్తుంది. ఈ ఇబ్బందిని అధికమంచడానికి పైవిధంగా చాంద్రమాన సంపత్తురానికి ఒక నెలను అదనంగా చేర్చేవారు. ఈ రెండు పద్ధతుల్ని ఇస్లాం నీపేధించింది.

يَعْدِيْكُمْ عَدَابًا أَلِيْمًا هُ وَيُسْبِدِيْلُ قَوْمًا غَيْرِكُمْ وَلَا تَصْرُوْهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَتَصْرُوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْقَارِبِ إِذْ يَقُولُونَ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْمِنَ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلِيْ ۝ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلِيَّا ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَأُنْفَرُوا خَفَاقًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِاِمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۝ دَلِيْلُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

మూన్మార్గ ముచ్చట మాత్రమే. ఏమైనప్పుడికీ ఈపనికి మీరు ఉపక్రమించకపోతే దేవుడు మీకు వ్యధాభరితమైన శిక్క విధిస్తాడు. ఆ తరువాత మీ స్థానంలో మరొజాతిని (ఈపని కోసం) ఆవిధజేస్తాడు. మీరు దేవునికి ఎలాంటి సప్పం కలగజేయలేదు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (38-39)

మీరు దైవప్రవక్తకు తోడ్పడునంత మాత్రాన ముంచుకొచ్చే ప్రమాదమేదీ లేదు. సత్యతిరస్కారులు అతట్టి (మక్కానుండి) వెళ్లగొట్టిన కిష్టపరిస్థితిలో సైతం దేవుడు అతట్టి అదుకున్నాడు. అప్పుడతను కేవలం ఇద్దరిలో ఒకడిగా ఉన్నాడు. వారిద్దరు కొండగుహలో దాక్కున్నప్పుడు అతను తన సహచరునితో “విచారపడకు, దేవుడు మనకు తోడున్నాడు”ని అన్నాడు. అప్పుడు దేవుడు అతనికి మనోబ్భిరం ప్రసాదించాడు. అంతేకాదు, మీకు కన్నించని సైన్యల ద్వారా కూడా అతనికి సహాయం చేసి అవిశ్వాసుల వాణిని (ప్రయత్నాలను) వమ్ముచేశాడు. దేవుని వాణి మాత్రం సర్వదా సర్వోన్తమైనదే. దేవుడు మహా శక్తిమంతుడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. (40)

కనుక (ఇక్కనే) బయలుదేరండి తేలికగావైనా, భారంగావైనా⁷ దైవమార్గంలో ధనప్రాణాల్చ్ఛి పొరాడండి. మీరు విషయం గ్రహిస్తే అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉంది. (41)

6. మక్కా బహుదైవారాధకులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను హతమార్గదానికి నిర్ణయించుకొని ఓర్జు రాత్రివేళ అయిన ఇంటి ముందు కాపులాశారు. ఆయన బయలుటికి రాగానే ఒక్కసౌరిగా అందరూ మీదపడి చంపివేయాలని అనుకున్నారు. అయితే అదే రాత్రి దైవప్రవక్త (సల్లం) వారి కణ్ణు గెప్పి బయలుటికి వెళ్లిపోయారు. ఇంట్లో, తన పక్కమీద హజ్జత్ అలి (రజి)ని పడుకోమని, తరువాత తన దగ్గర ప్రజలు భద్రపరచుక్కు ధనకనక పసుపుల్ని ఎవరివి వారికి అపగించి మదీనా వచ్చేయమని చెప్పి, హజ్జత్ అబూబకర్ (రజి) ఇంటికి వెళ్లారు. అక్కడ అయిన్ని వెంట బెట్టుకొని వెళ్లి పట్టణం పాలిమేరల్లోని సార్ గుహలో మూడుర్జాలు తలదాచుకున్నారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇంటి నుండి వెళ్లిపోయారని తెలుసుకున్న శత్రువులు పట్టణం నలు దిక్కులూ వెతకడానికి బయలుదేరారు. వారిలో కొండరు సార్ గుహ సమీపానికి చేరుకున్నారు. కాని దేవుడు గుహ ముఖద్వారానికి సాలెగుడు కల్పించడంతో శత్రువులు నిరాశతో వెనుదిగి వెళ్లి పోయారు. అప్పుడు హజ్జత్ అబూబకర్ (రజి) అందోళనపడుతూ “వారిలో ఎవరైనా మరికాస్త ముందుకు వచ్చి గుహలోకి తొంగి చూస్తే మనం కన్నిస్తామను” అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) అయినకీ విధంగా వైర్యం చేపోరు.

7. తేలికగావైనా, భారంగావైనా అంటే - ఇస్లామీయ రాజ్యానికి శత్రువుల నుండి ప్రమాదం ముండుకొన్నప్పుడు పరిష్టితులు ఎంత క్లీష్టంగా ఉన్నా, బనరులు ఎంత తక్కువగా ఉన్నా, మరే అటంకాలు ఉన్నా ఎట్టి పరిష్టితుల్లోనూ యుద్ధానికి బయలుదేరాలని అర్థం.

عَلَمُونَ ۝ لَوْكَانَ عَهْنَا قَرِبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّا تَبْغُوا وَلَكُنْ بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ ۝
وَسَيَحْلُفُونَ بِاللهِ لَوْا سَطَعَنَا الْحَرْجُنَا مَعْكُمْ ۝ يُهْكُمُونَ أَنْفُسُهُمْ ۝ وَاللهُ يَعْلَمُ لِنَّهُمْ كَذَّبُونَ ۝
عَفَا اللَّهُ عَنْكَ ۝ لَمْ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَئْتَيْنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأَعْلَمُ الْكَذَّابِينَ ۝ لَا
يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۝ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۝ وَاللهُ عَلِيهِمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ لَتَنْهَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَقُلْهُمْ
فِي رَبِّيهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۝ وَلَوْ آرَادُوا الْحُرُوجَ لَاعْدَافَهُ عَدَّةً ۝ وَلَكُنْ كَرَهَ اللَّهُ اِنْبِعَاثَهُمْ
فَتَبَطَّهُمْ وَقَبَلَ اقْدُوا مَعَ الْقَعْدِينَ ۝ لَوْ خَرَجُوا فَيَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا
خَلَلَكُمْ بَيْعُونَكُمُ الْفَتَنَةَ ۝ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ دَوَّالَهُ اللَّهُ عَلِيهِمْ بِالظَّلَمِينَ ۝ لَقَدِرَا بُتَّغُوا
الْفَتَنَةَ مِنْ قَبْلِ وَقْلُبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرْهُونَ ۝ وَنِهَمُ

ముహమ్మద్ (స)! ప్రయోజనం సులభసాధ్యమై, ప్రయాణం తేలిగ్గా ఉంటే కపట
విశ్వాసులు తప్పక నీవెంట రావడానికి అంగికరించి ఉండేవారు. కాని వారికా మార్గం
చాలా కరిసమైపోయింది. వారిప్పుడు దేవునిపై ప్రమాణంచేస్తూ, తాము రాగల స్థితిలో
ఉంటే తప్పక మీవెంట వచ్చేవాళ్ళమని చెబుతారు. (ఈధింగా) వారు ఆత్మవంచనకు
పాల్పడుతున్నారు. వారు పచ్చి అబద్ధాలకోరులని దేవునికి బాగా తెలుసు. (42)

ప్రవక్త! దేవుడు నిన్ను క్షమించుగాక. నీవు వారికి ఎందుకు అనుమతి నిచ్చావు? (జవ్వకుంటే)
ఎవరు సత్యవంతులో, ఎవరు అబద్ధాలకోరులో నీకూ తెలిసిఉండేది.

దేవుప్పి, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించేవారు తమ ధనప్రాణాలతో పోరాదకుండా
(ఇంట్లో కూర్చోనీయవలసిందిగా) ఎన్నడూ నిన్ను సెలవు అడగరు. దైవభీతి పరాయ
ణులు ఎలాంటి వారో దేవునికి బాగా తెలుసు. దేవుప్పి, అంతిమదినాన్ని మనస్ఫార్టిగా
నమ్మనివారే ఇలాంటి విష్ణుపులు చేసుకుంటారు. వారి హృదయాల్లో అనుమాన రోగం
ఉంది. ఆ అనుమానంతోనే వారు సతమతమయి పోతున్నారు. (43-45)

వారికి నిజంగా (యుద్ధానికి) బయలుదేరాలన్న ఉఢ్చేశ్వయుంటే దానికోసం వారు
సన్నాహలు చేసుకునేవారు. కాని వారు బయలుదేరడం దేవునికి ఇష్టం లేదు. అందుకి
అయిన వారిని బధ్యకస్తులుగా చేశాడు. “(ఇంట్లో) కూర్చుండి పోయేవారితో పాటు మీరూ
కూర్చోండ”ని వారికి చెప్పడం జరిగింది.

ఒకవేళ వారు మీతోపాటు బయలుదేరి ఉంటే మీకు లేనిపోని ఇబ్బందులు తెచ్చి
పెట్టేవారు. పైగా వారు మీమధ్ కలహాలు స్ఫీంచడానికూడా తీవ్రంగా ప్రయత్నించే
వారు. మీలో ఇప్పటికీ కొండరు వారి మాటలు చెవియెగ్గి వినేవారున్నారు. దేవునికి
యర్మార్గుల సంగతి బాగా తెలుసు. (46-47)

ఇంతకు హృద్యం కూడా వారు కలహాలు స్ఫీంచడానికి ప్రయత్నించారు. నీ పని
విఫలం చేయడానికి వారు రకరకాల పన్నగాలు పన్ని మాసుకున్నారు. చివరికి వారి
అభిమతానికి వ్యతిరేకంగా సత్యం వచ్చి దేవుని పనే నెరవేరింది. (48)

مَنْ يَقُولُ اثْنَانِ لَيْ وَلَا تَقْتَلَنِي ۝ أَلَا فِي الْفَتَنَةِ سَقْطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَجُحِيطَةٌ بِالْكُفَّارِ ۝ لَنْ
تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ سُوءٌ ۝ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخْذَنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلِنَا وَيَتَوَلَّنَا
وَهُمْ فَرِحُونَ ۝ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۝ هُوَ مُولِنَا ۝ وَعَلَهُ اللَّهُ فَلَيْتَوْكَلَ
الْمُوْمِنُونَ ۝ قُلْ هَلْ تَرَبَصُونَ بِنَا إِلَّا لِاَحَدَ اَحْسَنَ ۝ وَنَحْنُ نَتَرَبَصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَنَا اللَّهُ
يَعْدَ اِبْرَاهِيمَ اَوْ بِاَيْدِينَا ۝ فَتَرَبَصُوا اَنَا مَعَكُمْ مُتَرَبَصُونَ ۝ قُلْ اَنْفَعُوا طَوْعًا اَوْ
كَرَهًا لَنْ يَنْتَقِبَ مِنْكُمْ اِلَّا كُنْتُمْ قُوْمًا فَيُقَيْنِينَ ۝ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفْقَتُهُمْ
إِلَّا اَنْهُمْ كَفَرُوا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ اَلَا وَهُمْ كُسَالَى ۝ وَلَا يُنْفِقُونَ اَلَا وَهُمْ
كَرْهُونَ ۝ فَلَا تَعْجَبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَذْدُهُمْ اِلَّا مَا لَبِدَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

వారిలో ఒకడు “నాకు (ఇంట్లో ఉండిపోవడానికి) అనుమతివ్వండి. (అనవ
సరంగా) నన్ను మనోవికారానికి గురిచేయకండి” అంటాడు.⁸ ఏను, వారు మనోవికారం
లోనే పడిఉన్నారు. ఇలాంటి అవిశ్వాసులకు నరకం చుట్టిముట్టి ఉంది. (49)

మీకు మేలు జరిగితే అది వారికి బాధగా పరిణమిస్తుంది. మీకేదయినా ఆపద
వచ్చిపడితే వారు తెగ సంబరపడిపోతూ “మనం ముందే జాగ్రత్త పడుటం చాలా
మంచిదయి పోయింది” అంటూ వెళ్లిపోతారు. (ప్రవక్త!) వారికి చెప్పు: “దేవుడు మా
అధ్యంతో రాసింది తప్ప (కీడుగాని, మేలుగాని) మాకేదీ జరగదు. అయినే మా
సంరక్షకుడు, సహాయకుడు. విశ్వాసులు ఆయనే నమ్మకుంటారు.” (50-51)

వారిని ఇలా అడుగు: “రెండు మేల్ళలో ఒక మేలును గురించే కదా మీరు మా
విషయంలో ఎదురుచూస్తున్నది? కాని మీ విషయంలో మేము ఎదురుచూస్తున్న
సంగతి (వేరు). మిమ్మల్ని స్వయంగా దేవుడయినా శిక్షించాలి లేదా మా చేతనయినా
శిక్షింపజేయాలి. దీన్ని గురించే మేము ఎదురుచూస్తున్నాము. కనుక (ఆ సమయం
కోసం) మీరూ ఎదురుచూడండి, మీతోపాటు మేమూ ఎదురుచూస్తాము.” (52)

చెప్పు: “మీరు మీ ధనాన్ని (దేవమార్గంలో) సంతోషంగా ఇచ్చినా, లేక అయిష్టంగా
ఇచ్చినా ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ దాన్ని స్వీకరించడం జరగదు. మీరు పరమదూర్ఘ్రులు.”

వారిచే ధనం స్వీకరించకపోవడానికి కారణం- వారు దేవుడిపట్ల, ప్రవక్తపట్ల తిర
స్ఫూర్చబ్భారి అవలంబించారు. ప్రార్థన చేయడానికి లేస్తే వశ్శ విరుచుకుంటూ చాలా
బధకంతో లేస్తారు. దైవమార్గంలో డబ్బు ఖర్చుపెట్ట పలనివస్తే ఏడ్చుగొట్టు ముఖంతో
చాలా అయిష్టంగా ఖర్చుపెడతారు. కనుక (విశ్వాసులారా!) వారి సంతానం, సిరిసంప
దలు చూసి ఆశ్చర్యపోకండి. వాటి ద్వారా దేవుడు వారిని ఇహలోక జీవితంలోనే శిక్షించ
గొరుతున్నాడు. వారు ప్రాణాలు వదలినా అవిశ్వాస స్థితిలోనే వదలుతారు. (53-55)

8. జాధ్ బిన్ ఔన్ అనే ఓ కపట విశ్వాసి దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి “మహాశయ! నన్ను
ఇక్కడే ఉండిపోవ్వామి. రోమ్స్ ప్రాణాలు చాలాఅందంగా ఉంటారు. వాళ్ళను చూస్తే నేను నిగ్రహించ
కోలేను. అంచేత అక్కడకు పంపి నన్ను మనోవికారానికి గురిచేయకండి” అని అన్నాడు. యుద్ధానికి
వెళ్ళకుండా తప్పించుకోవడానికి కొండరు కపటులు ఇలా కూడా సాకులు చేప్పేవారు.

وَتَرْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَفُرُونَ ۚ وَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ لَنَّهُمْ لَيْكُنُمْ وَلَكُنُمْ
قَوْمٌ رَّفِيقُوْنَ ۚ لَوْيَجِدُوْنَ مَلِحًا أَوْ مَغْرِبًا أَوْ مَدْخَلًا تَوْلَوَا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْسِحُوْنَ ۚ وَمِنْهُمْ
مَّنْ يَأْمُرُكُمْ فِي الصَّدَقَاتِ ۖ فَإِنْ أَعْطُوْا مِنْهَا رَصْوًا إِنَّهُمْ يَعْظُمُوْنَ لِذَاهِمْ يَسْخَطُوْنَ ۚ
وَلَوْ أَنَّهُمْ سَارَضُوا مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۗ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيِّدُنَا إِنَّهُ مِنْ قَصْلِهِ
وَرَسُولُهُ ۗ إِنَّمَا لِلَّهِ رَاغِبُوْنَ ۚ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفَقَرَاءِ وَالْمُسْكِنِيْنَ وَالْعَلِيِّيْنَ عَلَيْهِمَا
وَالْمَوْلَقَاتُ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِيْنَ ۖ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۖ فَرِيْضَتِهِ ۗ قَنَ
اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ۗ وَهُنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُولُوْنَ هُوَ أَذْنُ ۖ قُلْ أَذْنُ
خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَاحِمَةُ الَّذِيْنَ أَمْنَوْنَ مِنْكُمْ ۗ وَالَّذِيْنَ
يُؤْذُوْنَ رَسُولُ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

వారు దేవునిపేరుతో ప్రమాణాలు చేస్తూ తాము మీలోని వాళ్ళమేనంటారు. కాని వారు మీలోనివాళ్లు కానేకారు. వారసలు పిరికిపండలు, భయస్తులు. (బాధ్యతల నుండి తప్పించుకోడానికి) వారికేదైనా ఆశ్రయంగాని, కొండగుహగాని లేదా దూరికూర్చునే ఓచిన్న బిలంగాని దొరికితే చాలు, వెంటనే వారు పరుగెత్తికిట్టి అందులో దాక్కుంటారు.

ముహమ్మద్ (స)! వారిలో కొందరు (జకాతీ) దానధర్మాలు విషయంలో సీమీద లేనిపొని నిందారోపణలు మోపుతున్నారు. అందులో కొంత ధనం ఇస్తే సంతోషిస్తారు. ఇవ్వకపోతే ముఖం మాడ్చుకుంటారు. దేవుడు, దైవప్రవక్త ఇచ్చిన దాంతో వారు తుప్పి చెంది “మాకు దేవుడే చాలు, ఆయన తన అనుగ్రహంతో మాకు మరింత భాగ్యం ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన ప్రవక్త కూడా మాకు ప్రసాదిస్తాడు. మేము దేవుని మీదే మాట్లాప్పి కేంద్రికించి ఉన్నాము” అని అంటే ఎంత బాగుంటుంది! (56-59)

అసలీ దానధర్మాలు (జకాతీ) అగ్గ్యపరులకు-1, ఆత్మాభిమానులైన నిరుపేదలకు-2, వాటిని వసూలుచేసే ఉద్యోగుల కోసం-3, హృదయాలు చూరగొనడానికి-4, భానిసల విముక్తికి-5, రుణగ్రస్తుల రుణభారం తగ్గించడానికి-6, దైవమార్గంలో¹⁰ నినియోగించడానికి-7, (సిర్ఫునులైన) బాటసారులకు-8 మాత్రమే కేటాయించబడ్డాయి. ఇది దేవుడు నిర్ణయించిన విధి. దేవుడు సర్వంఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. (60)

వారిలో కొందరు దైవప్రవక్త మనస్సు నొప్పించేవారు కూడా ఉన్నారు. వారు (దైవప్రవక్త గురించి) “ఈ మనిషి ప్రతి ఒక్కడూ చేప్పే మాటలు వింటాడు” అనంటారు. అతను మీ శైయస్సు కోసం ఇలా చేస్తున్నాడు. ఇంకా దేవుడ్ని విశ్వసిస్తున్నాడు. విశ్వసించినప్రారి పట్ల నమ్మకం ఉంచుతున్నాడు. మీలో విశ్వసించినపారి పాలిట అతను కారుణ్యమూర్తి. (అలాంటి) దైవప్రవక్తను బాధించేవారికి దుర్భరశిక్ష తప్పదు. (61)

9. కపటుల్ని గురించి మరిన్నివివరాలకు 107:4-7నూక్కలు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

10. ఈ ఎనిమిది పద్మలలో ఒకటి “దైవమార్గంలో” (ఫి సభీలిల్లాహ్) అని ఉంది. అంటే దైవమార్గంలో జరిపే పోరాటం (జహా) అని ఆర్థం. (జహాద్ వివరణ 871వ పేజీలో చూడండి.) ధర్మసంస్థాపన కోసం, ధర్మపచారం కోసం చేసే ప్రతి పని “ఫి సభీలిల్లాహ్” పద్మ క్రిందికి వస్తుంది. జకాతీ ప్రాముఖ్యం గురించి 2:43, 2:267 నూక్కలు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

يَعْلَمُوْنَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرِضُوكُمْ ۖ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحْقُقُ أَنْ يُرِضُوكُمْ إِنْ كُنُتُمْ وَلَكُنُمْ
يَعْلَمُوْا أَنَّهُ مَنْ يَحْمِدُ دِيَنَهُ وَرَسُولَهُ فَإِنَّهُمْ خَالِقُهُمْ فِيْهَا ۖ ذَلِكَ الْخَرْقُ
الْعَظِيمُ ۖ يَعْلَمُ الْمُنْفِقُوْنَ أَنْ ثُبَرَ عَلَيْهِمْ سُورَةً تَتَلَقَّهُمْ هَذِهِ ۖ قُلْ أَسْتَعْفُهُمْ وَإِنَّهُمْ
إِنَّ اللَّهَ مُحْرِجٌ مَا تَحْدَرُوْنَ ۖ وَلَيْسَ سَالَتْهُمْ لِيَقُولُوْنَ إِنَّا كُنَّا نَحْنُ نَعْوَضُ وَنَلْعَبُ ۖ قُلْ آيَ اللَّهُ
وَآيَتِهِ وَرَسُولُهُ كَيْنَتُمْ تَسْتَهْنَهُوْنَ ۖ لَا تَعْتَنِرُوْا قَدْ كَفَرُتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ لَمَنْ نَعْفُ
عَنْ طَائِقَتِهِ مِنْكُمْ لَعْنَدِهِ ۖ بِإِنْهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۖ الْمُنْفِقُوْنَ وَالْمُنْفِقَتُ بَعْضُهُمُ
مَنْ يَعْصِي رَبِّهِنَّ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيهِمْ ۖ لَسْوَا اللَّهُ
فَيَسِّمُ مَنْ الْمُنْفِقُيْنَ هُمُ الْفَسِّقُوْنَ ۖ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقُوْنَ وَالْمُنْفِقَتُ وَالْكُفَّارُ نَارَ
جَهَنَّمَ خَلِيْبِيْنَ فِيْهَا ۖ هِيَ حَسْبُهُمْ ۖ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقْبِلٌ ۖ كَالَّذِيْنَ مِنْ
تَبَلِّكُمْ كَانُوْا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً ۖ وَالْأَشَدُ أَمْوَالًا ۖ وَأَلَّا دَاءَ قَاسِمَتْتُمْ عَلَيْهَا قَدْرَمْ ۖ قَاسِمَتْتُمْ عَلَيْهَا قَدْرَمْ

వారు మిమ్మల్ని తుప్పి పరచడానికి ఏవేవో ప్రమాణాలు చేస్తారు. కాని వారు (చిత్త పుద్ధిగల) విశ్వాసులైతే తుప్పి పరచడానికి దేవుడు, దైవప్రవక్తలే ఎక్కువ అర్పలు. దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను వ్యతిరేకించేవారికి నరకాగ్నే గతి అని వారికి తెలియదా? అందులోనే వారు శాశ్వతంగా పడివుంటారు. ఇది అత్యంత అవమానకరమైన శిక్ష. (62-63)

ఈ కపటులు తమ మనసులో దాగిన రహస్యాల్ని బట్టబయలుచేసే అధ్యాయం ఏదైనా అవతరిస్తుందేమానని భయపడుతున్నారు. ప్రవక్త! వారికిలా చెప్పి: “మీరు అలాగే అపహస్యం చేస్తూ ఉండండి. మీరు భయపడుతున్న విషయాలను దేవుడు త్వరలోనే బట్టబయలు చేస్తాడు.” (64)

మీరు మాటలుతున్నదేమిటని అడిగితే “మేమేదో పరిహసంగా అంటున్నాము” అంటారు వారు. వారికి చెప్పి: “మీరు దేవునితో, ఆయన తన సూక్తులతో, ఆయన ప్రవక్తోనా పరిహసమాడేడి? ఇకన్నే సాకులు చెప్పడం మానుకోండి. మీరు సత్యాన్ని విశ్వసించిన తర్వాత తిరస్కార వైఖారి అవలంబించారు. మేము మీలో కొందరిని క్షమించినా మిగిలినవారిని మాత్రం తప్పకుండా శిక్షిస్తాం. వారు పరమ దుర్మార్గులు. (65-66)

కపటపురుషులు, కపటస్త్రీలు అంతా ఒకే కోవకు చెందిన తోడుడొంగలు. వారు (పజులకు) చెడువిషయాల్ని గురించి ఆడేశిస్తారు. మంచివిషయాల నుంచి నిరోధిస్తారు. వారు సత్యార్థులు చేయకుండా తమ చేతులు కట్టివేసుకున్నారు. వారసలు దేవుడ్నే విస్తరించారు. అంచేత దేవుడు కూడా వారిని విస్తరించాడు. కపటులు పరమ దుర్మార్గులు. కపట ప్రీపురుషులకు, అవిశ్వాసులకు నరకాగ్ని సిద్ధపరచచి ఉంచానని, అందులోనే వారు ఎల్లకాలం పడిఉంటారని దేవుడు వారికి వాగ్నానం చెయ్యాడు. అదే వారికి తగిన శిక్ష. దేవుడు వారిని నాశనం చెయ్యాడు! వారికి శాశ్వతయాతన తప్పదు. (67-68)

(కపటులారా!) మీ తీరుతెన్నులన్నీ అచ్చం మీకు పూర్వముండిన కపటవిశ్వాసుల తీరుతెన్నుల్లాగే ఉన్నాయి. వారు మీకంచే ఎక్కువ బలవంతులు, ఎక్కువ సంతూసం సిరిసంపదలు కలవారు. కాని వారు (మా ఉపదేశాలు పెడచెవిన పెట్టి) తమవంతు

كَمَا اسْتَيْنَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَقِهِمْ وَخُصُّتْهُمْ كَالَّذِينَ خَاصُّوا إِلَيْكَ حَدَثَ أَعْنَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأُولَئِكَ هُمُ الْحُسْنُونَ ۝ أَكْمَلَ يَارَبِّكُمْ بَيْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَّعَادٍ وَّثَوْبَدٌ وَّوَّقُومٌ إِبْرَاهِيمُ وَأَصْلَحُ مَدْنَيَّا وَالْمُؤْتَفَكَلُّ، أَتَشْهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيْتِ، فَنَّا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمُهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمُ أُولَئِكَ بَعْضٌ مِّيرَأُمُورُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوَةَ وَيُطْبِعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، أُولَئِكَ سَيِّدُهُمُ اللَّهُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّتٍ تَجْرِيْهُ مِنْ تَحْرِثِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِهَا وَمَسِكَنَ طَبِيعَةٍ فِي جَنَّتٍ عَدِيْنَ، وَرِصْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ، ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنْفَقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ، وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۝ وَبِسْ

సాఖ్యలు బాగా జూరుకున్నారు. వారిలాగే ఇప్పుడు మీరూ మీవంతు సాఖ్యలు జూరు కొండి. గతంలో వారు ఎలా పనికిమాలిన వాదనల్లో పడిపోయారో మీరూ అలాగే పనికి మాలిన వాదనల్లో పడిపోయారు. చివరికి వారు చేసుకున్న కర్కులన్నీ ఇటు ఇప్పాలోకంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ వ్యధమైపోయాయి. అలాంటివారే నష్టపోయేవారు. (69)

ఈ కపటులకు వారి పూర్వీకుల చరిత్ర తెలియదా? సూహ్యా, ఆద్, సమూద్, ఇఖా హీం జాతులు, మద్దయ్న ప్రజలు, తలక్రిందులుగా కడవేసి ద్వాంసం చేయబడిన పట్టణవాసులు? వారి ప్రవక్తలు వారిదగ్గరకు స్ఫోర్మేన సుచనలు తీసుకొచ్చారు. (కాని వారు పెడమార్గమే పట్టిపోయారు.) దేవుడు వారికి అన్యాయం చేయలేదు. ఆయన అలాంటివాడు కాదు. వారే తమ ఆత్మలకు అన్యాయం చేసుకున్నారు. (70)

విశ్వసించిన స్త్రీ పురుషులంతా ఒకరికాకరు స్నేహితులు, శ్రేయోభిలాషులు. వారు (ప్రజలకు) మంచివిషయాలు బోధిస్తారు. చెడువిషయాల నుండి వారిస్తారు. నమాజ్ (ప్రయవస్థ) స్థాపిస్తారు. (పేదల ఆర్థికహక్కు) జాత్కు నెరవేరుస్తారు. దేవుని పట్ల, ఆయన ప్రవక్త పట్ల వినయవిధియతలతో మనసులకుంటారు. వీరిపైన్నే దైవకారుణ్యం వర్షిస్తుంది. దేవుడు సర్వాశ్క్రిమంతుడు, మహా వివేకవంతుడు. (71)

విశ్వసులైన ఈ స్త్రీపురుషుల కోసం సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలున్నాయని దేవుడు వాగ్నానం చేస్తున్నాడు. అక్కడే వారు కలకాలం (హోయిగా) ఉంటారు. నిత్యం కళకళలాడే ఆ స్వర్గవనాలలో వారికోసం అందమైన గృహాలుంటాయి. అన్నిటికి మించి దైవప్రసన్నతా భాగ్యం లభిస్తుంది. అదే గొప్పవిజయం, పరమమోక్షం. (72)

ప్రవక్త! అవిశ్వసులతో, కపటులతో పోరాడండి. వారిపట్ల కరినంగా వ్యవహరించండి. వారి నివాసం నరకం. అది పరమ చెడ్జస్టలం. వారు దేవుని మీద ప్రమాణం చేస్తూ తామా మాట¹¹ అనలేదని అంటున్నారు. కాని వారా అవిశ్వసపు మాటన్నారు. ఇస్తాం స్నేకరించిన తర్వాత (ఇలాంటి విక్రుతచేష్టలతో) తిరిగి అవిశ్వసానికి పొల్పడ్డారు. వారు (ప్రవక్తకు వ్యతిరేకంగా) ఏదో చేయాలనుకున్నారు. కాని చేయలేకపోయారు.

11. ఇస్తాంను, దైవప్రవక్త (సల్లం)ను కించపరిచే మాటలు.

الْمُصِيرُ ۝ يَحْلِفُونَ بِاِنْهُ مَا قَالُوا ۝ وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفَرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهُمْ بِاِنَّهُمْ يَنْكُلُوا اَلَا انَّ اَعْذَنْهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ۝ فَإِنْ يَتُوبُوا يَلْكُلُ خَيْرًا لَّهُمْ ۝ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا اَلِيَّنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۝ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمَنْهُمْ مَنْ اَنْهَى اللَّهَ كَيْنَ اَشَدَّ اِنْهَى مِنْ فَضْلِهِ لَنَضَدَّ اَثْنَمْ مِنَ الصَّلِيْحِينَ ۝ فَلَكُمْ اَثْنَمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخْلُوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُغْرِبُونَ ۝ فَاعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ اِلَيْ يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا اَخْلَفُوا اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْنَى بُونَ ۝ اَلَّمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجُونُهُمْ وَآتَ اللَّهُ عَلَمُ الْعَيْوبِ ۝ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَوَّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَعِدُونَ لَا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ۝ سَخَرَ اللَّهُ مِنْهُمْ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيَّمْ ۝ اَنْسَعَفْرَ لَهُمْ

అసలు వారి కని-కోపం దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త తమ అనుగ్రహంతో వారిని ఐశ్వర్యవంతులుగా చేశారనేనా? ఇప్పటికైనా వారు తమవైభారి మార్పుకుంటే (మంచిది). అందులోనే వారి శ్రేయస్యుంది. వారు తమ వైభారి మార్పుకోకపాతే మాత్రం దేవుడు వారికి అతి బాధాకరమైన శిక్ష విధిస్తాడు- ఇప్పంలోనూ, పరంలోనూ. యావత్ప్రపంచంలో వారికి మద్దతిచ్చేవారు, సహాయం చేసేవారు ఎవరూ ఊండరు. (73-74)

వారిలో కొందరు “దేవుడు తన అనుగ్రహంతో తమకు సిరిసంపదలు ప్రసాదిస్తే తాము (ఉదారంగా) దానధర్మాలు చేస్తామని, సజ్జనులైఉంటామ”ని ప్రమాణం చేశారు. కాని దేవుడు తన అనుగ్రహంతో వారిని ధనికులుగా చేయగానే వారు పిసివారితనం వహించారు. వారు తమ ప్రమాణాన్ని ఏమాత్రం భాతరు చేయకుండా భంగపరిచారు. ఈవిధంగా వారు దేవుని విషయంలో వాగ్నానభంగానికి పాల్పడటం వల్ల, వారు పలుకు తున్న అబద్ధాల వల్ల దేవుడు వారి పూర్వయాల్లో కాపట్టుం జనింపజేశాడు. వారు దేవుని సన్సిధిలో ప్రవేశపెట్టబడేవరకు ఈ కాపట్టుంజాడ్యం వారిని వదలదు. (75-77)

వారి గుసగుసలు, రహస్య సమాలోచనలు, వారి హృదయాల్లో మెదిలే ఊహాలు పైతం దేవునికి తెలియవని వారు భావిస్తున్నారా? ఆయనకు అగోచర విషయాలు తెలియవని అనుకుంటున్నారా? (ఈ పిసివారులు) మనస్సుట్రిగా విశ్వసులు చేస్తున్న ధనత్యాగాల్ని గురించి ఎత్తి పొడుస్తూ మాట్లాడుతున్నారు. కష్టపడి చెమటోట్టి ఎంతోకాంత దైవమార్గంలో దానమిస్తున్న (పేద) విశ్వసుల్ని ఎగతాళిచేస్తున్నారు. (అలా ఎకస్కెం, ఎగతాళిచేస్తున్న ఈ పిసివారుల సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు.) అసలు దేవుడే వారిని ఎగతాళి చేస్తున్నాడు. వారికోసం యర్థరమైన యాతన కాచుకొని ఊంది. (78-79)

ప్రవక్త! ఇలాంటివారిని క్షమించమని నీవు విజ్ఞప్తి చేసినా, చేయకపోయినా ఒకటే. పైగా నీవు వారిని క్షమించమని డెబ్బిసార్లు మొరపెట్టుకున్న దేవుడు వారిని ఎన్వటికీ క్షమించడు. వారు దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను తిరస్కరించారు. అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్వటికీ సన్మార్గం చూపడు. (80)

أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ سَتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَكَ يَوْمٌ كَفَرُوا
بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَرَكَ النُّفُوسُ وَهُمْ كُفَّارُونَ وَلَاذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ اؤْنُوا بِالشَّهِ وَجَاهُهُ مَعَ
رَسُولِهِ أَسْتَأْذِنُكَ أُولُوا الْكَطُولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا دُرْكًا نَكْنُ مَعَ الْقَعْدِينَ وَرَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفَ وَطَمَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ لِكِنَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْحَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُقْلُوبُونَ أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَجَاءَ الْمُعَذَّرُونَ مِنَ
الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَلَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَبِيْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابُ الْيَوْمِ كَيْسٌ عَلَى الْعُصَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمُرْضِ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يُفْقَهُونَ حَرَجٌ إِذَا
نَصَحُوا إِلَيْهِ وَرَسُولُهُ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مَنْ سَيِّلَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَلَا عَلَى الَّذِينَ

(యుద్ధనికి పోకుండా) వెనకుండిపోయినవారు దైవప్రవక్తకు సహకరించకుండా ఇంట్లో ఉండి పోయామనుకుంటూ సంబరపడ్డారు. దైవమార్గంలో ధనప్రాణాల్చీ పోరాదటం వారికి ఇష్టం లేదు. పైగా వారు ప్రజలతో “ఇంత తీవ్రమైన వేసవి వేడిలో బయలుదేరకండి” అన్నారు. “నరకాగ్ని వేడి ఇంతకంటే తీవ్రంగా ఉంటుంద” ని చెప్పా. వారి విషయం గ్రహిస్తే ఎంత బాగుంటుంది! ఇష్టుడు వారు (తమ నిర్వాకం పట్ల) నవ్వు కుంటే నవ్వుకోని. చివరకు వారు తమ దుష్ట్రాయాల ఫలితంగా పరలోకంలో హృదయ విదారకంగా రోదిస్తారు. (81-82)

దేవుడు నిన్ను (యుద్ధరంగం నుండి) తిరిగి వారి దగ్గరకు తీసుకొచ్చినప్పుడు, వారు నిన్ను యుద్ధనికి బయలుదేరేందుకు అనుమతి అడిగితే వారికిలా చెప్పా: “మీరు నావెంట బయలుదేరడానికి వీల్చేదు. నాతో కలని శత్రువులతో పోరాదటానికి కూడా వీల్చేదు. మీరు ఇంతకుముందు కూర్చుండి పోవడానికి ఇష్టపడ్డారు. ఇష్టుడూ మీరు ఇంట్లో కూర్చుండిపోయే (ఆడ)వారితో కలని కూర్చునే ఉండండి.” (83)

ఇకముందు వారిలో ఎవరైనా చనిపోతే, నీవు వారికోసం శవప్రార్థన చేయకు; వారి సమాధుల వద్ద కూడా నిల్చేవద్దు.¹² వారు దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను తిరస్కరించారు.

12. కపటవిశ్వాసుల నాయకుడు అబ్బుల్లా బిన్ ఉబై చనిపోయినప్పుడు అతని (ముస్లిం) కోడుకు అబ్బుల్లా (రజి) తన తండ్రి ప్రసంగస్వారం కోసం దైవప్రవక్త (స)ను ఆయన చోక్కా ఇష్ట మని అడిగారు. దైవప్రవక్త (స) సంతోషంగా చోక్కా ఇశ్చేశారు. తర్వాత అబ్బుల్లా (రజి) తన తండ్రి కోసం శవప్రార్థన చేయవలసిందిగా మనవి చేశారు. దైవప్రవక్త (స) దానికూడా ఒప్పుకున్నారు. కాని హజత్ జుమర్ (రజి) అభ్యంతరం చెబుతూ “మీరు ఇలాంటి వ్యక్తి కోసం శవప్రార్థన చేస్తారా?” అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) చిరునవ్వు నవ్వారు. ఇదే అధ్యాయంలోనే 80వ సూక్తిలో “నీవు ఇలాంటి కపటవిశ్వాసుల్ని క్షమించమని దెబ్బయి సార్లు మొరపెట్టుకొన్నా దేవుడు వారిని ఎన్నటికీ క్షమించడ”ని ఉంది. అంచేత దైవప్రవక్త (స) “నేను దెబ్బయి కంటే ఎక్కువ సార్లు పాపమన్నింపు కోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తాన్”న్నారు జుమర్ (రజి)తో. (బుఖరి, ముస్లిం)

ఆ తరువాత ఆయన శవప్రార్థన చేయడానికి సిధ్ధమైనప్పుడు ఈసూక్తి అవతరించింది. అప్పటి నుండి దైవప్రవక్త (స) కపటులు, దుర్మార్గముల్నింలు చనిపోతే వారి జనాజానమాజ్ చేసేవారు కాదు. దీన్నిలభీ సమాజంలో కపటవైఖరిని ప్రోత్సహించకూడని తెలుస్తాంది. ధర్మవేత్తలు అలాంటి కాపట్టం, దుర్మార్గతగల ముస్లింల కోసం శవప్రార్థన చేయకూడని ఒక నిబంధన పెట్టారు.

رَسُولِهِ وَمَا تَوَأَ وَهُمْ فَيُقْتَوْنَ وَلَا تُعْجِبُكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّا يُعَذِّبُهُمْ
بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَرَكَ النُّفُوسُ وَهُمْ كُفَّارُونَ وَلَاذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ اؤْنُوا بِالشَّهِ وَجَاهُهُ مَعَ
رَسُولِهِ أَسْتَأْذِنُكَ أُولُوا الْكَطُولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا دُرْكًا نَكْنُ مَعَ الْقَعْدِينَ وَرَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفَ وَطَمَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ لِكِنَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْحَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُقْلُوبُونَ أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَجَاءَ الْمُعَذَّرُونَ مِنَ
الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَلَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَبِيْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابُ الْيَوْمِ كَيْسٌ عَلَى الْعُصَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمُرْضِ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يُفْقَهُونَ حَرَجٌ إِذَا
نَصَحُوا إِلَيْهِ وَرَسُولُهُ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مَنْ سَيِّلَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَلَا عَلَى الَّذِينَ

వారు చనిపోయినా దుర్మార్గమైతిలోనే చనిపోతారు. వారి సంతానం-సిరిసంపదలు నిన్ను మోసించకూడదు సుమా! సంతానం, సిరిసంపదల ద్వారా దేవుడు వారిని జ్ఞాలోకంలో శిక్షించాలని, అవిశ్వాస స్థితిలోనే వారి ప్రాణాలు పోవాలని నిర్ణయించాడు. (84-85)

దేవుడ్ని విశ్వసించి ఆయనప్రవక్తతో కలసి దైవమార్గంలో పోరాదండని ఆదేశించే అధ్యాయం ఏదైనా అవతరిస్తే, ఇకచూడు వారి పరిస్థితి! వారిలో శక్తిసామర్థ్యమైను వారు కూడా నీ దగ్గరకొచ్చి యుద్ధంలో పాల్గొనుకుండా ఉండేందుకు తమకు అనుమతి వ్యమని మనవి చేసుకుంటారు. వారు (సిగ్గువిచిచి) “మమ్మల్ని వదలి పెట్టండి, మేము ఇంట్లో ఉండిపోయేవారితో పాటుంటాం” అనంటారు. ఇలా వారు (గాజులు తెడుక్కొని) ఇంట్లో కూర్చునే ఆడవాళ్ళతో పాటు ఉండటానికి ఇష్టపడ్డారు. వారి హృదయకవాటాలు మూసివేయబడ్డాయి. అంచేత ఇక వారికి ఏది చెప్పినా తలకెక్కడు. (86-87)

దీనికి భిన్నంగా దైవప్రవక్త, అతనితో పాటు విశ్వాసులు తమ ధనప్రాణాలు ధార పోసి దైవమార్గంలో పోరాదారు. కనుక సమస్త శ్రేయాలు ఇష్టుడు వారికి లభిస్తాయి. వారే ముక్కి మోక్కాలు పొందేవారు. దేవుడు వారికోసం (చల్లబీ) సెలయేరులు ప్రవ హించే స్వర్గవనాలు సిద్ధపరచి ఉంచాడు. ఆ స్వర్గవనాల్లో వారు కలకాలం (హోయిగా) ఉంటారు. ఇదే అమృతమైన సాఫల్యం, సంసిద్ధి అంటే. (88-89)

పల్లెవాసుల్లో కూడా చాలామంది తమను ఇంట్లో ఉండిపోడానికి అనుమతించ మని సాకులు చెప్పడానికి వచ్చారు. ఈవిధంగా దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించా మని అసత్య ప్రమాణం చేసినవారంతా ఇంట్లో కూర్చునిపోయారు. ఈ పల్లెవాసుల్లో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు త్వరలోనే దుర్భర శిక్కకు గురవుతారు. (90)

మృద్ధులు, వ్యాధిగ్రస్తులు, యుద్ధంలో పాల్గొనేందుకు తగిన సాధనసంపత్తి లేని వారు ఇంట్లలో ఉండిపోతే తప్పలేదు. అయితే వారు చిత్తపుఢితో పాటు దేవునిపట్ల, ఆయనప్రవక్త పట్ల నిజాయాతి, నమ్మకం కలిగినవారై ఉండాలి. అలాంటి సజ్జనుల విషయంలో ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు. (91)

إِذَا مَا أَتُوكَ لِتَعْلِمَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحِبُّكُمْ عَلَيْهِ سَتَوْلَا وَأَعْيُنُهُمْ تَفَيِضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ⑥ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءٌ رَضُوا بِمَا يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ ۚ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑦ يَعْتَدِنَ رُونَ الْيَتَمْ إِذَا رَجَعْتُمُ الْيَتَمْ فَقُلْ لَا تَعْتَدُ رَوَانَ الْمُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيِّئَتِ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ تُمَّ تُرْدُونَ إِلَى عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَتَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا أَنْقَلَبْتُمُ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ لَا يَنْهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمُ بِجَاهِنَّمِ كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑨ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتُرْضُوا عَنْهُمْ ۖ فَإِنْ تُرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرِضِي عَنِ الْقَوْمِ الْفَسِيقِينَ ۖ الْأَعْرَابُ أَشَدُ كُفَّارًا وَنَفَاقًا وَاجْدَارُ الْأَيْمَنِ حُدُودُكَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ⑩ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَنْهَا مَا يُنْفِقُ مَغْرُومًا وَيَرْبَصُ

అలాగే నీ దగ్గరకు వచ్చి వాహన సాకర్యం కల్పించమని మనవి చేసుకున్నవారి విషయంలో కూడా ఎలాంటి ఆశ్చేపణ లేదు. వారి విజ్ఞాప్తికి సమాధానంగా “మీకు నేను వాహన సాకర్యాలు కల్పించలేను” అన్నాపు నీవు. అప్పుడు వారు గత్యంతరంలేక అశువ్హారిత సయనాలతో వెళ్లిపోయారు. సాంత ఒనరులతో ధర్మపోరాటంలో పాల్గొనే భాగ్యం తమకు లేకపోయిందే అని వారు ఎంతగానో బాధపడ్డారు. (92)

కానీ ధనికులైఉండి కూడా తాము యుద్ధంలో పాల్గొలేమని, తమను క్షమించి విధిచిపెట్టమని నిన్ను మనవి చేసుకున్నవారి విషయంలోనే ఆశ్చేపణ ఉంది. వారు ఇంట్లో కూర్చున్న ఆడవాళ్లతో పాటు ఉండిపోవడానికి ఇష్టపడ్డారు. వారి హృదయ కవాటాలు మూసివేయబడ్డాయి. అందువల్ల వారికి ఏది చెప్పినా తలకెక్కుదు. (93)

మీరు (యుద్ధం నుండి) తిరిగొచ్చిన తర్వాత వారు రకరకాల సాకులు చెబుతారు. వారికిలా చెప్పు: “సాకులు చెప్పకండి. మేమిప్పుడు మీరు చెప్పే ఏమాటా నమ్మలేము. మీసంగతి మాకు దేవుడు తెలియజేశాడు. (మీ అసలురంగు బయట పడింది) దేవుడు, ఆయనప్రవక్త మీ తీరుతెన్నల్ని (మరికొంత కాలం) గమనిస్తారు. ఆ తర్వాత మీరు అంతర్వాహ్యలన్నీ ఎరిగిన దేవుని వైపు మరలించబడతారు. అప్పుడాయన మీరు (ఇహలోకంలో) ఏమేమి చేస్తుండేవారో మీకు తెలియజేస్తాడు.” (94)

మీరు (యుద్ధం నుండి) తిరిగొచ్చిన తర్వాత వారు నీ దగ్గరికి వచ్చి, నీవు దయ దలచి క్షమిస్తావని మీద ప్రమాణం చేసి మరీ రకరకాల సాకులు చెబుతారు. అయితే నీవు వారిపై కనెట్తి కూడా చూడకు. వారు అపవిత్రులు. వారి అసలు స్థానం సరకం. వారి దుష్టసంపాదనకు ప్రతిఫలంగా అదే వారికి లభించే మహాభాగ్యం! నీవు వారి పట్ల తృప్తిపడతావని వారు నీ దగ్గరకొచ్చి ప్రమాణాలు చేస్తారు. కానీ నీవు వారిపట్ల తృప్తిచెందినా దేవుడు మాత్రం ఆ దుర్మార్గులపట్ల ఎన్నటికీ తృప్తిచెందడు. (95-96)

గ్రామీణులు అవిశ్వాసం, కాపట్టాలులో చాలా కరిసులు. దేవుడు తన ప్రవక్తకై అవతరింపజేసిన ధర్మం గురించి, దాని పరిధల్ని గురించి వారికి బోత్తీగా తెలియదనే చెప్పాలి. దేవుడు సర్వజ్ఞాని, మహా వివేకవంతుడు. (97)

يَكُمُ الدَّوَائِرُ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّنَةِ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ ۗ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَحَدَّثُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَتِهِ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۖ أَلَا إِنَّهَا تُرْبَةٌ لَهُمْ ۖ سَيِّدُ خَلْقِهِمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۗ وَالشَّيْقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِرَحْسَانٍ ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَسَارُوا عَنْهُمْ ۖ وَرَأَهُمْ جَنِّتٌ تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ ۖ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۗ وَمَنْ هُنَّ حَوْكُمُ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفَقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَيْتَةِ شَرِيكٌ ۖ مَرَدُوا عَلَى التَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۖ سَعَدَ بِهِمْ مَرْتَبَيْنِ ثُمَّ يُرَدُونَ إِلَى عَنَادِيْ عَظِيمٍ ۗ وَآخَرُونَ اعْرَفُوا بِذَنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَّا صَلَحَهَا ۖ وَآخَرَ سَيِّئَاتِهِمْ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ

ఆ గ్రామీణులలో కొందరు దైవమార్గంలో ఖర్మపెట్టేవారు ఉన్నప్పటికీ, దాన్ని వారు తమ పై బలవంతంగా రుద్దె (సుంకం) వ్యవహరంగా భావిస్తున్నారు. అద్గాక నీ విషయంలో వారు పరిస్థితుల మార్పుకోసం నిరీక్షిస్తున్నారు. (నీవేదైనా ఆపదలో చిక్కు కుంపే సత్యాన్ని వదలి ఇష్టాజ్యంగా వ్యవహరించవచ్చని వారు సమయం కోసం కాచు కొనిఉన్నారు.) కానీ వారు పాపపంకిలమనే ఘోరమైన ఆపదలో చిక్కుకొని ఉన్నారు. దేవుడు సమస్త విషయాలు వింటున్నాడు, అయిన సర్యం ఎరిగినవాడు. (98)

ఆ గ్రామీణులలోనే మరికొందరు దేవుడ్ని, అంతిమదినాన్ని మనస్సూర్తిగా విశ్వసిస్తున్నారు. తాము ఖర్మపెట్టే ధనంవల్ల దైవసాన్నిధ్యం లభిస్తుందని, తమ శేయస్సు కోసం దైవప్రవక్త ప్రార్థన చేస్తాడని భావిస్తున్నారు. నిజమే, అది వారికోసం తప్పకుండా (దైవ)సాన్నిధ్యానికి కారణమవుతుంది. దేవుడు తప్పకుండా వారిని తన కారుణ్యచాయ లోకి తీసుకుంటాడు. అయిన గొప్ప క్షమాశీలి, అనంత కరుణామయుడు. (99)

అందరికంటే ముందు (ఇస్లాంస్సీకారంలో) ముందంజవేసిన ముహాజిర్లు, అన్నిర్ద పట్ల, ఆతర్వాత చిత్తశుద్ధితో వారిని అనుసరించిన ఇతరుల పట్ల దేవుడు ప్రసన్నుడ య్యాదు. వారు దేవుని పట్ల సంతసించారు. వారికోసం దేవుడు సెలయేరులు పారే తోటలు సిద్ధపరచాడు. వారక్కడ కలకాలం ఉంటారు. ఇదే ఘనవిజయం. (100)

నీ చుట్టుపక్కల ఉండే పల్లెవాసుల్లో చాలామంది కపటులే ఉన్నారు. అలాగే మదీనావాసుల్లో కూడా కపటులు ఉన్నారు. వారు కాపట్టుపు ఊచిలో పూర్తిగా కూరుకు పోయారు. వారి సంగతి నీకు తెలియదు. మాకు తెలుసు వారెలాంచివారో. త్వరలోనే దేవుడు వారికి టెట్టింపు ఇక విధిస్తాడు. ఆ తరువాత వారు భయంకరమైన (సరక) ఇకను చవిచూసేందుకు (మా సన్నిధికి) తీసుకురాబడతారు. (101)

జింకా కొందరున్నారు. వారు తమతప్ప ఒప్పుకున్నారు. వారిది మిశ్రమాచరణ. కొన్ని పుణ్యకార్యాలు, కొన్ని పాపకార్యాలు చేశారు. త్వరలోనే దేవుడు వారిపై తుప్ప తటకు వీక్షణలు ప్రసరింపజేస్తాడు. ¹³ దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయానిధి. కనుక ప్రవక్తా!

13. ఈ సూక్తలు హజ్రత అబ్బాలుబాబు బిన్ అబ్బు మన్నిర (రజ), ఆయన సహచరులు ఆయగురి విషయంలో ఆవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ ఏడుగురు బద్రీ, జహిర్, తదితర యుద్ధల పాల్గొన్నారు. కానీ తచూకండయాతలో బద్రకం, అలసత్వాల కారణంగా పాల్గొనలేకపోయారు.

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطْهِرُهُمْ وَتُرَدِّي نَهَمَ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَوةَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۝ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ ۝ أَكَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادَةٍ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتَ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ۝ وَقُلْ أَعْلَمُوا فَسِيرَتُ اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَرُورُونَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيَسِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَا مَرْأَةُ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۝ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حِكْمَةٌ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِداً ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَغْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَارْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلٍ وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدُوكُمْ

వారి సంపద నుండి దానం స్వీకరించి తద్వారా వారిని పరిశుద్ధపరచు. పుణ్యమార్గంలో వారిని పురోగమింపజేయి. వారికోసం ప్రార్థనచేయి. నీప్రార్థన వారి మనస్సుకు తృప్తి నిస్తుంది. దేవుడు సమస్త విషయాలు ఎంటున్నాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు.

దేవుడే తన దాసుల పశ్చాత్తూపాన్ని, దానాలను స్వీకరిస్తాడని వారికి తెలియదా? ఆయన గొప్ప క్షమాశిలి, దయామయుడని ఎరగరా? చెప్పి: “మీరు (కర్ములు) ఆచరించండి. మీ ఆచరణవైఖరి ఇష్టుడెలా ఉంటుందో దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త, విక్షాసులు చూస్తారు. అతర్వాత మీరు అంతర్బాహ్యాలు ఎరిగిన దేవుని వైపు మరలించబడతారు. అప్పుడాయన మీరు ప్రపంచంలో ఎమేమి చేస్తుండేవారో తెలియజేస్తాడు. (102-105)

మరికొందరున్నారు. వారి వ్యవహారం (ఇంకా పరిష్కారం కాలేదు.) దేవుని ఆజ్ఞ కోసం ఆపి ఉంచబడింది. దేవుడు తలచుకుంటే వారిని శిక్షించబచ్చు లేదా క్షమించబచ్చు. దేవుడు సర్వం తెలిసినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. (106)

ఇంకా కొందరున్నారు. వారు(ఇస్లాంకు) విఘూతం కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో ఒక మనీదు నిర్మించారు. వారక్కడ సత్యవ్యతిరేక కార్యకలాపాలు సాగించడానికి, విక్షాసుల పక్షులను చెడుగొట్టి వారిలో చీలికలు స్ఫురించడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. పైగా ఇంతకు ముందు దేవునితో, ఆయనప్రవక్తతో యుధంచేసి (పరాజయంపాలై) ఉన్నవారికి ఆశ్రయంగా (రహస్యసాహిత్యంగా) ఉంటుందన్న ఉద్దేశ్యంతో కూడా ఈ మనీదు నిర్మించారు.

వారు, మంచి తప్ప తమకు మరో ఉద్దేశ్యం లేదని ప్రమాణంచేసి చెబుతారు. కానీ వారు పచ్చిఅబద్ధాలకోరులని దేవుడు సాక్ష్యమిస్తున్నాడు. కనుక నీవు ఎన్నటికీ ఆయితే దైవప్రవక్త (సు) తబ్బాక్ దండయాత్ర మంచి తిరిగొచ్చిన తర్వాత అందులో పాల్గొననివారిని గురించి విచారణ జరపారంభించగానే వారు తప్ప తెలుసుకొని పశ్చాత్తుపడ్డారు. దైవప్రవక్త (సు) విచారణకు ముందే వారు తమను తాము ఒక స్థంభానికి కట్టుకొని (దేవుడు) తమను క్షమించే వరకూ లేదా తాము చనిపోయే వరకూ నిద్రాహారాలు మానేస్తామని ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

ఆధిధంగా వారు అనేక రోజులు గడిపి బలహీనమైపోయి స్పృహతప్పారు. చివరికి దేవుడు, క్షమించాడని తెలియగానే వారు ఆనందభరితులయ్యారు. ఆ సంతోషంతో వారు దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్మిధికి వెళ్లి తమను ఏమరుపాటుకు గురిచేసిన సిరిసంపదలన్నీ దైవమార్గంలో దానం చేశ్చామని అన్నారు. కానీ దైవప్రవక్త (సల్లం) అందులో మూడోపంతు దానంచేస్తే చాలని అన్నారు. దాని దైవప్రవక్త (సల్లం) అందులో మూడోపంతును దైవప్రవక్త (సల్లం)కు సమర్పించారు.

إِلَّا الْحُسْنَى ۝ وَاللَّهُ يَشْهُدُ لِأَنَّمَا كَلَّ بُوْنَ ۝ لَا تَقْرُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمْ يَسْعَ عَلَيْهِ التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلٍ يُعَزِّزُهُ أَنَّ قَوْمًا فِيهِ رِجَالٌ يُجْتَبِيُونَ أَنَّ يَتَكَبَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الظَّاهِرِيِّينَ ۝ أَفَمَنْ آسَسَ

మనీదులో అడుగుపెట్టుకు. 14 మొదటి నుండి దైవభీతి పునాదిపై నిర్మించిన మనీదు మాత్రమే ప్రార్థన చేయడానికి నీకు యోగ్యమైనది. అక్కడ పరిశుద్ధంగా ఉండగోరేవారు కూడా ఉన్నారు. దేవుడు పరిశుద్ధత పాటించేవారినే ప్రేమిస్తాడు. (107-108)

14. దైవప్రవక్త (సల్లం) మదీనాకు పలన రావడానికి పూర్వం మదీనాలోని భాజజ్ తెగలో ‘అబూఆమిర్’ అనే ఓ క్రిస్తువ సమాని ఉండేవాడు. అతను తన జ్ఞానంతో, వైరాగ్యదుర్గంతో మదీనా, దాని చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాల్లో ఉండే అరబ్ బహుదైవారాధకల్ని ఆకట్టుకుంటూ ఎంతో భ్యాతి గడించాడు. అయితే దైవప్రవక్త (సు) మదీనా పచ్చిన తర్వాత అతను తన వైరాగ్యవ్యాపారం క్రమంగా మందగించడం గమనించి దైవప్రవక్త (సు)కు, ఇస్లాంకు బద్ధతత్తువయి పోయాడు.

ఇస్లాంని అంతమొదించడానికి మక్కా బహుదైవారాధకుల క్రీతే సరిపోతుందని భావించి రెండేళ్లపాటు ఎదురుచూశాడు. కానీ బద్రియుధంలో బహుదైవారాధకులు ఫూరంగా ఓడిపోవడంతో అతను మదీనా విడిచిపెట్టి అరబీతెగలలో ఇస్లాంవ్యతిరేక ప్రచార కార్యకలాపాలు ప్రారంభించాడు. ఉపాద యుద్ధానికి కారకుల్లో ఇతను కూడా ఉన్నాడు. ఉపాద యుద్ధమైదానంలో ఆగ్రదలు త్రప్పించి, ఒక ఆగ్రదలో దైవప్రవక్త (సు) పడిపోవడానికి కూడా ఇతనే కారకుడయ్యాడని తెలుస్తోంది. అప్పోబీయుధంలో వివిధగెలను మదీనాపై దాడిచేయడానికి పుర్గోల్పిసినవాడు కూడా ఇతనే.

ఈ విధంగా అబూఆమిర్ ముస్లింలకు, బహుదైవారాధకుల మర్య జిరిగిన అనేక యుద్ధలలో ప్రముఖపాత పహించి దైవప్రవక్త (సు)పై ప్రతీకిరం తీర్మకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ అరబ్ తెగలన్నీ ఏకమైనా ఇస్లాం అంతం కాకపోవడంతో అతను రోమ్ రాజ్యానికి వెళ్లి రోమ్ చక్రవర్తి ముందు ఇస్లాం ప్రమాదం గురించి పొచ్చరించాడు. ఆ తర్వాత సీజర్చక్వపర్తి ఆరేబియాపై దాడిచేయడానికి సమాప్తిలు చేస్తున్నట్లు దైవప్రవక్త (సు)కు వార్తలందాయి. అప్పుడాయన రోమ్సైనాయిలను నిలువరించడానికి ‘తబ్బాక్’ దండయాత్రకు బయలుదేరారు.

అబూఆమిర్ సాగిస్తున్న ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాలో మదీనాలోని కపటవిక్యాసులు కూడా చేరిపోయారు. అతను తన మతపరమైన పలుబుటిని ఉపయోగించి ఇస్లాంకు వ్యతిరేకంగా రోమ్ సైన్యాలను, ఉత్తర అరేబియాలోని క్రైస్తవ రాజ్యాల సైన్యాలను కూడగట్టేందుకు రోమ్కు బయలుదేరాడు. ఆ సమయంలో కపటవిక్యాసులు అబూఆమిర్తో మంతనాలు జిరిపి తమ రహస్య కార్యకలాపాలు సాగించడానికి మదీనాలో ఒక మనీదు నిర్మించాలని నిర్ణయించారు. ఇస్లాం తెరచాటున ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాలు సాగించడానికి మనీదు ఎంతో అసునై కేంద్రం. అందుకే వారి నిర్ణయం తీసుకొని మనీదు నిర్మించారు. ఇక్కడ రోమ్గుభారులు, అబూఆమిర్ ఏజెంట్లు కూడా కపటవిక్యాసుల్ని నిర్ణయంగా కలుసుకొని తగిన పన్మాలు పన్మపచ్చని కూడా వారుభయుల మధ్య ఒక అంగికారం కుదిరింది.

మదీనాలో ఇంతకుముందే రెండు మనీదులు ఉన్నాయి. మూడో మనీదు నిర్మించాల్సిన అవసరమే లేదు. కానీ కపటులు వానాకాలంలో, చలికాలంలో పృష్ఠలు, బలహీనులు నమాజు కోసం అంతదూరం పోరేర్సు సాకు చెప్పి ఈ మూడో మనీదు నిర్మించుకున్నారు. అంతచీతో ఆగక తమ మతముసుగును మరింత పచ్చిపుపరుశుకోవడానికి వారు ప్రవక్త (సు) సమ్మిధికి వచ్చి “తమరు ఒకసారి ఈ మనీదులో నమాజు చేయించి దీనికి ప్రారంభాత్మం చేయించి” అన్నారు అతివినయం బలకబోస్తూ. కానీ దైవప్రవక్త (సు) దాన్ని దాటవేస్తూ “నేనిప్పుడు యుద్ధరన్నాహల్లో నిమగ్నమయి ఉన్నాను. తబ్బాక్ దండయాత్రకు వెళ్లున్నాను. తిరిగొచ్చాక దాని సంగతి చూస్తాను” అన్నారు.

بُنِيَّاتَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَضَوَّانٌ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَسَ بُنِيَّاتَهُ عَلَى شَفَاقٍ جُرْفٍ هَارِ فَإِنَّهَا رَبِّهِ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهِيدُ إِلَّا إِلَيْهِ الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۝ لَأَيْمَانُ بُنِيَّاتُهُ الَّذِي بَعَوْرِيَّةٍ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا
أَنْ تَقْطَعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيهِ حَكْمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ أَشَرَّهُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ بِأَنَّ
لَهُمْ أَجْنَاحَتَهُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ تَوْعِدُهُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ ۗ حَقًا فِي التَّورَةِ وَالْإِنجِيلِ
وَالْقُرْآنُ ۖ وَمَنْ أَوْفَ فِي بَعْهِدَةٍ مِنَ اللَّهِ فَأَسْبَبَهُ بِكُلِّ ذَنْبِكُمُ الَّذِي بَاِعْتَمَدْتَ بِهِ ۖ وَذَلِكَ هُوَ الْقُوْرُ
الْعَظِيمُ ۝ الْتَّالِبُوْنَ الْعِيْدُوْنَ الْحِمْدُوْنَ السَّلَامُوْنَ الرَّكْعُوْنَ الشِّعْدُوْنَ إِلَّا مَرْءُوْنَ
بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهِمُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُوْنَ لِهُدُوْدِ اللَّهِ وَبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ مَا كَانَ اللَّهُ
وَ

ఇద్దరు వ్యక్తులు ఉన్నారు. వారిలో ఒకడు తన కట్టడాన్ని దైవభీతి, దైవప్రసన్నత లనే పునాదులైనే నిర్మించాడు. రెండోవాడు తన కట్టడాన్ని నీటి ప్రహాసనికి లోతట్టు భాగం మట్టి కొట్టుకుపోయి డొల్లగామారిన నదీతీరంపై నిర్మించాడు. ఆ తరువాత అది కాస్త అతడ్ని తీసుకొని నేరుగా నరకాగ్నిలో పడిపోయాడి. మరి ఈ ఇద్దరిలో ఎవరు శేష్యులు? మీరే ఆలోచించండి. అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. వారు నిర్మించిన ఈ (పునాదులులేని) కట్టడం వారి హృదయాల్లో ఎల్లప్పుడూ అపనమ్ముక్కాన్నే పెంచిపోవిస్తుంది; వారి హృదయాలు ముక్కులు ముక్కులుగా పగిలిపోతే తప్ప (ఈ అపనమ్ముక్కపు జాడ్యం వారిని ఓపట్టున వదలిపెట్టదు). దేవుడు సర్వం తెలిసినవాడు, మహావివేకమంతుడు. (109-110)

దేవుడు విశ్వాసుల నుండి వారి ధనప్రాణాలు కొనుగోలుచేశాడు. వాటికి బదులుగా వారికి సం స్వర్గం సిద్ధపరచిఉంచాడు. వారు దైవమార్గంలో పోడుతూ హతమార్పుతారు లేదా హతమార్పుబడతారు. (వారికి స్వర్గం లభిస్తున్నదని) తొరాతీలో, ఇస్లీలో, ఖురాన్లో వాగ్గానంచుంది. దాన్ని నెరవేర్చేబాధ్యత దేవునిపై ఉంది. వాగ్గానం నెరవేర్చడంలో దేవుడ్ని మించిన వారెవరుంటారు? కనుక దేవునితో మీరు చేసుకున్న ఈ వ్యాపార ఒప్పందం పట్ల ఆనందోత్సువాలు జరుపుకోండి. ఇదే ఘనవిజయం. (111)

వారు పాపక్కమాపణ కోసం మాటిమాటికి దేవుని వైపు మరలుతారు. ఆయనే ఆరాధిస్తారు. ఆయన స్తుతిగానాలు చేస్తారు. దేవుని (ప్రసన్నత) కోసం లోకంలో సంచరిస్తారు. ఆయన ముందు తలవంచుతారు, సాప్తాంగపడతారు. మంచిని బోధిస్తారు. చెడులను నివారిస్తారు. దైవునిక్కిత హద్దులు కాపాడుతారు. కనుక ప్రవక్త! (దేవునితో

దైవప్రవక్త (సల్లం) తబాక్ వెళ్లిన తర్వాత కపటవిశ్వాసులు ఈ (జిరార్) మసీదులో తమ కుటులు ప్రారంభించారు. అటు రోమ్సైన్యాలు ముస్లింలను తుడిచిపెట్టిన తక్కణమే ఇటు (కపటాగేసరుడు) ఇచ్చె ఉబయికి కిరీటంపెట్టే అందలమెక్కించాలని కూడా పథకం వేసుకున్నారు. కాని వారి ప్లాను పారలేదు. తబాక్లో జరిగన సంఘటనతో వారి ఆకలు అడియాశలయ్యాయి.

దైవప్రవక్త (సల్లం) తబాక్ నుండి తిరిగస్తుంటే దారిలో ఈ సుక్కులు అవతరించాయి. ఆయన వెంటనే కొండరు అనుచరుల్ని త్వరగా మదీనా పంపిస్తూ, తాను నగరంలో ప్రవేశించక ముందే జిరార్ మసీదును కూలగొట్టలని ఆదేశించారు. ఈ విధంగా దుర్దేశ్యంతో నిర్మించబడిన జిరార్ మసీదు శాస్త్రంగా నేలమట్టముయి పోయింది. (తఫ్ఫీముల్ ఖురాన్ నుండి)

الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ كَيْنَ وَلَوْكَيْنَوْ أُولَئِكُنَّ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحْدِ ۖ وَمَا كَانَ اسْتَغْفَارُ الْمُشْرِكِينَ لِأَيِّبِهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِلَيْهِ ۖ فَإِنَّمَا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ
عَدُوُّ اللَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۖ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَذَاوَةً حَرَبِيْمَ ۖ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضْلِلَ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ
يَبْيَنَ لَهُمْ مَا يَكْفُرُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَكْنِي شَنِيْعَ عَلِيْمَ ۖ وَالْأَنْصَارُ الَّذِينَ
لَهُمْ مَنْ دُونُ اللَّهِ مِنْ وَلَيْلٍ وَلَا نَصِيرٍ ۖ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى الْتَّيْمَ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
أَنْبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادُوا يَزِينُهُمْ قَلْبُ بَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ رَوْفٌ
رَحِيمٌ ۖ وَعَلَى الْثَّالِثَةِ الَّذِينَ حَلَقُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا صَاقُتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بَمَا رَعَبَتْ وَصَاقَتْ

పరలోక ఒప్పందం చేసుకున్న (స్వర్గా)పుభవార్త విషించు. (112)

బహుదైవారాధకులు నరకానికి అర్పులయ్యారని స్వప్తంగా తెలిసిన తరువాత వారు తమ దగ్గరి బంధువులైనా సరే, వారి పాపమన్నింపు కోసం దేవుడ్ని ప్రార్థించడం దైవప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు ఏమాత్రం శోభించడు. ఇబ్రాహీం తనతండ్రి కోసం పాపమన్నింపు ప్రార్థన చేశాడంచే ఆపిషయంలో అతను తనతండ్రికి వాగ్గానం చేసిఉండటమే. అయితే అతను దైవవిరోధి అని తెలిసిపోయిన తర్వాత ఇబ్రాహీం అతడ్ని అసహ్యంచుకున్నాడు. ఇబ్రాహీం ఎంతో దయార్థ హృదయము, సహనశిలి, సాధుస్వభావి. (113-114)

ప్రజలకు సన్మార్గం చూపి, వారు ఏవిషయాలు మానుకోవాలో వాటిన్నిటినీ స్వప్తంగా తెలియజేసిన తర్వాత, తిరిగి వారిని మార్గభ్రష్టత్వానికి గురిచేయడం దేవుని అభిమతం కాదు. దేవుడు సమస్తప్రియాలు తెలిసినవాడు. భూమ్యకాశాల సాప్రాజ్యమంతా దేవుని అధీనంలోనేఉంది. జివున్నరణాలు అయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన(పట్టు)నుండి మిమ్మల్ని కాపాడగల ఏ సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ లేదు. (115-116)

దేవుడు (తన) ప్రవక్తను కరుణించాడు. కష్టకాలంలో ఆయకొని అతనికి తోడుగా నిల్విన ముహాజిరులు, అన్నారులను కూడా కరుణించాడు. వారిలోకందరి హృదయాలు అపమార్గం వైపు మొగ్గినప్పటికి వారిని దేవుడు కరుణించాడు. దేవుడు వారి విషయంలో అపార వాత్సల్యంతో, అమితమైన దయతో వ్యవహరిస్తాడు. (117)

వ్యహపోరం వాయిదావేయబడిన ఆముగ్గుర్లు కూడా కరుణించాడు. భూమివిశాలం గాఉన్నా అదివారికి ఇరుక్కేపోయింది. చివరికి వారిప్రాణాలే వారికి భారమైపోయాయి. 15

15. ఈ ముస్లిరు సహాయిలు (ప్రవక్త అమచరులు) పేర్లు: 1. కావ్ బిన్ మాలిక్, 2. హిలాల్ బిన్ ఉమయ్య, 3. మురారా బిన్ రుబుయి. వీరు ముస్లిరు కూడా చిత్తపుద్గిగల విశ్వాసులే. లోగడ ఇస్లాం కోసం అనేక త్వాగాలు చేసినవారే. కాని తబాక్ దండయాత్ సమయంలో బధ్యకం వారిని గడవ దాటనివ్వులేదు. దైవప్రవక్త (స) విచారణ జరిపినప్పుడు కపటవిశ్వాసుల్లా అబద్ధాలు చెప్పి తప్పించుకోవడానికి బధులు వారు నిజాన్ని చెప్పేశారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) అందుకు శిక్కగా వారితో ఎవరూ మాట్లాడకూడని ముస్లింలందరికి తాకీదు చేశారు.

ప్రవక్త ఆజ్లతో ముస్లింలందరూ ఆ ముగ్గురితో మాట్లాడకూడండా సంఘబహిష్టుల చేశారు. వారిలో ఇద్దరు బధుటికి పోకుండా ఇంట్లోనే గడవసాగారు. హజ్రత్ కావ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) మటుకు బధుట పిఠుల్లో తిరిగేవారు. మస్సిద్ధుకు కూడా వెళ్లి పస్తుండేవారు. కాని ఆయనతో ఏ

عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَطَغَوْاْ أَن لَا مُلْجَأٌ مِّنَ اللَّهِ إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لَيَتُوبُواْ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَأْيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفُوا اللَّهَ وَكُنُوا مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَعَلَّمُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يُرَبِّغُوا بِإِنفُسِهِمْ عَنْ تَقْسِيمِهِ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيدُهُمْ طَهَّاً وَلَا نَصَبَ ۝ وَلَا مُخْمَصَةً ۝ فِي سَيِّئِ الْأَيْمَنِ ۝ وَلَا يَطْؤُنَ مَوْطَئًا يَعِظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ

దేవుని పట్టునుండి తప్పించుకోడానికి ఆయన కరుణాశయం తప్ప ఎలాంటి ఆశ్రయం లేదని వారు గ్రహించారు. అప్పుడు దేవుడు దయతో వారివైపు మరలాడు, వారు తన వైపు మరలివచ్చేందుకు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశలి, అమిత దయామయుడు. (118)

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడండి. నిజాయితీపరులకు తోడ్పుడండి. దైవప్రవక్తను వదలి, ఇంట్లో కూర్చుని స్వప్తయోజనాలకు ప్రాధాన్యతనివ్వడం మధీనావాసులకు, దాని చుట్టుప్రక్కల నివసించే గ్రామీణులకు ఏమాత్రం తగదు. దైవమార్గంలో శారీరక శ్రమ, ఆకలివఘ్యాలు సహిస్తే, సత్యతిరస్కారులకు వెగటు కలిగించే వ్యవహారంలో ఏదైనా చర్య తీసుకుంటే, (ధర్మవ్యవహారంలో) ఏదైనా శత్రువర్గానికి ప్రతీకారంచేస్తే, వాటికి ప్రతిఫలం

ఒక్కరూ మాటలాడేవారుకాదు. సలాంచేసినా సమాధానమచ్చేవారు కాదు. మస్తిష్టులో ఆయన నమాజ్ చేస్తున్నప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఆయన వైపు బిరగా చూసేవారు. కాని నమాజ్ ముగించగానే వేరే వైపు ముఖం తిప్పుకునేవారు. దాంతో హజత్ కాబ్ మరింత దిగాలుపడేవారు.

ఒకరోజు ఆయన తన చిన్ననాట స్నేహితుడు అబూ ఖత్రాదా (రజి) దగ్గరికిట్టి అతని తోట ప్రహరీగోడ ఎక్కి సలాం చేశారు. కాని అతను సమాధానమైనా ఇష్వరులేదు. అప్పుడు కాబ్ (రజి) దేవుట్టి సాక్షించేస్తూ, “అబూఖత్రాదా! నాకు దైవం పట్ల, దైవప్రవక్త పట్ల ప్రేమాభిమానాలు లేవా?” అని అడిగారు. దానికి అతను సమాధానమివ్వలేదు. కాబ్ అలా రెండుసార్లు అడిగారు. మూడొసారి అడిగిన మీరట “ఆ సంగతి దేవునికి, దైవప్రవక్త మాత్రమే తెలుసు”ని ముక్కుసరిగా జవాబిచ్చాడు. ఈ మాటలు విని కాబ్ (రజి)కు దుఃఖం పార్టుకు వచ్చింది.

ఆ రోజుల్లోనే హజత్ కాబ్ (ర) బజారున పోతుంటే సిరియా నుండి ఒకతను వచ్చి గస్సొ రాజు రాసిన ఒక లేఖ ఆయనకు అందించాడు. అందులో ఆ రాజు హజత్ కాబ్ని సంబోధిస్తూ “మీ మనిషి మీ మీద దుర్భర ద్వారాన్ చేస్తున్నట్లు విన్నాం. మీరు ఆ అవమానం సహించేటంత అథములు కారు. అతయోజకునిగా భావించి వదిలెయ్యాలిసిన మనిషి కూడా కాదు. కనుక మీరు మా దగ్గరకు వచ్చేయండి. మేము మిమ్మల్ని గౌరవిస్తాం” అని రాశాడు. హజత్ కాబ్ దాన్ని చదివి మరొపట్టు వచ్చిపడిందే అనుకుంటూ అప్పిటికప్పుడు దాన్ని పాయిలోకి వినిరి కాల్చివేశారు.

ఇలా నలభై రోజులు గడిన తరువాత భార్యకు కూడా దూరంగా ఉండాలని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆదేశించారు.. అప్పుడు కాబ్ భార్యను పుట్టించికి పంచివేశారు. అలా మరో పదిరోజులు గడచిపోయాయి. చివరికి ఓరోజు ఫక్రీనమాజ్ తరువాత ఇంటికప్పు మీద విచారంతో కూర్చుని ఉంటే ఒకతను వచ్చి “కాబ్! నీకు పుట్టం కలుగుగాక!” అన్నాడు. ఈమాట వినగానే హజత్ కాబ్ (రజి) అప్పయిత్తుంగా సాష్టోంగపడ్డారు. ఆత్మాత బకరి తర్వాత మరొకరు అనేకమంది “నీ క్రూపణ స్పీకరించబడింద’ంటూ ఆయనకు అభినందనలు తెలియజ్యేయడం ప్రారంభించారు. హజత్ కాబ్ ఎంటనే మస్తిష్టుడు వచ్చి చిరునవ్వుతో కన్పిస్తున్న దైవప్రవక్త (స)కు సలాం చేశారు. దైవప్రవక్త (స) ప్రతిసలాం చేసి ఆయన్ని అభినందించారు. అప్పుడు హజత్ కాబ్ (రజి) దేవునికి కృతజ్ఞతగా తన వాటాకువచ్చిన శైబర్బుమి ఉంచుకొని మిగిలిన ఆస్తినంతా దైవమార్గంలో దానంచేశారు.

مَنْ عَدُّهُ شَيْئًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَيْلٌ صَالِحٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يُبْعِثُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفْقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً ۝ وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجِرَهُمُ اللَّهُ أَحَسْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لَيَنْفِرُوا كَافَةً ۝ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآبَقَهُ لِيَتَقَبَّلَهُ فِي الدِّينِ ۝ وَلَيُنَذِّرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۝ يَأْيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتَلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلَيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَمَةً ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مِنَ الْمُمْتَنِينَ ۝ وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَعِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَهُ هَذِهِ إِيمَانًا ۝ فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَوْهُمْ أَيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبِّرُونَ ۝ وَإِنَّمَا الَّذِينَ فِي قَلْبِهِمْ مَرْضٌ فَرَأَوْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَفُورُونَ ۝ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْسِدُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرْتَأً أَوْ مَرْتَأً شَمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَدْكُونَ ۝ وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ ۝ هَلْ يَرَكُمْ قَمْنَمْ ۝ كُمْنَمْ ۝ كُلُّهُمْ بِأَحَدٍ شَمَّ لَا يَنْهَمْ ۝ قَوْمٌ كَلَّا

గా వారి అద్భుతంలో పుణ్యం ప్రాయకుండా ఉండటమనేది ఎన్నటికీ జరగదు. సద్గురును లకు లభించవలసిన ప్రతిఫలాన్ని దేవుడు ఎన్నటికీ వృధాచేయడు. (119-120)

అలాగే (దైవమార్గంలో) కొద్దోగొప్ప ఖర్చుచేస్తే లేదా ఏవైనా గుట్టలుమిట్లు దాటి పురోగమిస్తే ఆ సత్యార్థాలు కూడా (కర్కుల్లో) ప్రాయకుండా ఉండటమనేది జరగదు. వారు చేసిన సత్యర్థులకు దేవుడు వారికి తగినప్రతిఫలం తప్పక ప్రసాదిస్తాడు. (121)

విశ్వాసులంతా (యుద్ధానికి) మూకుముడిగా బయలుదేరనపశరం లేదు. ధర్మావగాహన పెంపాందించుకోవడానికి (కూడా) ప్రతిటిరామం, ప్రతితెగ నుండి కొందరు చోప్పున ఎందుకు బయల్సేరలేదు? అలా వెళ్ళిప్పి తమప్రజలు (సత్యవ్యతిరేక వైఖరి) మానేందుకు వారిని పొచ్చరించివుంటే బాగుండేది కదా! అలా ఎందుకు జరగలేదు? విశ్వాసులారా! మీ సమీపంలో (గొముఖవ్యాప్తుల్లా) ఉన్న సత్యతిరస్కారులతో పోరాడండి. (మీరు మెతక మనుషులు కాదని), మీలో కాలిన్యం ఉండని వారు తెలుసుకోవాలి. దేవుడు సదా భయభక్తులుకలవారికి తోడుగా ఉంటాడని తెలుసుకోండి. (122-123)

కొత్తగా ఏదైనా అధ్యాయం అవతరించినప్పుడ్లా వారిలో కొందరు “ఈ అధ్యాయం వల్ల మీలో ఎవరి విశ్వాసం పెరిగింద”ని (ముస్లింలను) అడుగుతారు. విశ్వాసించినవారి విశ్వాసాన్ని ప్రతి అధ్యాయం అధికమే చేసింది. దానిపట్ల వారు సంతోషమే వెలిబుచ్చు తున్నారు. కాని హృదయాల్లో కాపట్టురోగమున్నవారికి మాత్రం కొత్తగా అవతరించే ప్రతి అధ్యాయం వారి (హృదయ)మాలిన్యాన్ని మరింత అధికమే చేస్తూపోయింది. దాంతో వారు చచ్చేదాకా అవిశ్వాసతిమిరంలోనే పడి కొట్టుమిట్టుడుతుంటారు. (124-125)

ప్రతి యేటా వారు ఒకటి రెండు సార్లు పరీక్షకు గురిచేయబడుతున్నారని వారికి తెలియదా? అయినా వారు పశ్చాత్తాపం చెంది దేవునికి క్రమాపణ చెప్పుకోవడం లేదు. ఎలాంటి గుణపారం నేర్చుకోవడంలేదు. కొత్తగా ఏదైనా అధ్యాయం అవతరించినప్పుడు తమను ఇతరులు చూస్తారేమాని కళ్ళతోనే వారు పరస్పరం సైగలు చేసుకుంటూ నిశ్చబ్దంగా లేచి వెళ్ళిపోతారు. వారసలు మందబుధులు. అందుకే దేవుడు వారి హృదయాలను (వారి ప్రైశాచిక ప్రవృత్తికి అనుగుణంగా) మలచివేశాడు. (126-127)

يَفْقِهُونَ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أُنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عِنْتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَءُوحٌ فَإِنْ تَوْلُوا فَقُلْ حَسِيرٌ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوْلِكُتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
كَلِمَاتٍ مَّا يَعْلَمُونَ (١٠) سُورَةُ يُونُسُ مَكِيَّةٌ (٥١)

٤٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّبُّ نَلَكَ أَيْتُ الْكِتَابَ الْحَكِيمَ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَّبًا أَنَّا وَجَيَّنَا لِهِ رَجُلًا مِّنْهُمْ أَنْ لَذَرَ النَّاسَ وَيَشِيرُ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْرٍ عَنْدَ رَئِيْهِمْ قَالَ الْكُفَّارُونَ إِنَّهُ هَذَا لِسَعْيٍ مُّبِينٍ لَّا إِنْ رَبِّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّةٍ أَيَّامٌ شَمْسٌ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ إِلَّا مَرْدَمَ مَا

(ప్రజలారా!) మీలో నుండి మీదగరకు దైవప్రవక్త వచ్చాడు. మీరు నష్టపొవడం అతనికి ఎంతో బాధగా ఉంటుంది. మీ శ్రేయస్సునే అతను ఎక్కువగా కోరుకుంటున్నాడు. విశ్వాసుల పాలిట అతను ఎంతో ప్రేమమూర్తి, దయామయ్యుడు. (128)

(ప్రవక్త!) ఇంతగా నచ్చజెప్పినా వినకుండా) వారు ముఖం తిప్పుకుంటే ఇలా చెప్పు: “నాకు దేవుడొక్కడే చాలు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యాడు లేదు. ఆయనే నేను నమ్ముకున్నాను. ఆయనే మహోన్నత సింహసనానికి అధిపతి.” (129)

అవటరం: మక్కు

10. యూనున్

సూక్తులు: 109

ఈఅధ్యాయంలో ఒకచోట యూనున్ ప్రవక్త (ఆలై) ప్రస్తావన వచ్చింది. అందువల్ల ఏనికి పేరు వచ్చింది. ఇందులోని విషయాలు పరిశీలిస్తే ఇది దైవప్రవక్త(స) మక్కాలో గడిపిన 13 ఏండ్రు కాలంలో 13వ ఏట అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఒక మానవుడు దైవప్రవక్తగా వచ్చి పరలోకం గురించి చిత్రవిచిత్ర విషయాలు మాటల్లాడటం పట్ల మక్కా బహుదైవాధకులు ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చుతూ అపహస్యంచేసేవారు. మరొక వైపు ఇస్లాంవ్యతిరేక ప్రచారం సాగిస్తూ దైవప్రవక్త (స)కు, ఆయన అనుచరులకు బధ్య శత్రువులయ్యారు. అలాంటివారికి ఈ అధ్యాయంలో అనేక విధాలుగా నచ్చజెపుతూ రుజుమార్గం గురించి బోధించడం జరిగింది. గత ప్రవక్తల సంఘటలు ప్రస్తావించి వాటి నుండి గుణపారం నేర్చుకోమని వెచ్చరించబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలీఫు-లామ్-రా. ఈ సూక్తులు విజ్ఞతావిచేచనాలతో నిండిన (అధ్యాత) గ్రంథానికి సంబంధించినవి. (ఏమరుపాటుకు గుర్తెను) ప్రజలను జాగ్రత్తపరచమని, విశ్వసించిన వారికి వారిప్రభువు దగ్గర నిజమైన గౌరవప్రతిష్ఠలు ఉన్నాయన్న శుభవార్త విన్నించమని మేము మానవుల్లానే ఒక మనిషికి సూచించాం. ఈవిషయం వారికి విచిత్రంగా ఉండా? పైగా అవిశ్వాసులు “ఇతను వచ్చిమాంత్రికుడ”ని చెబుతున్నారు. (1-2)

మీ ప్రభువు అల్లాహ్ మాత్రమే. ఆయనే భూమ్యకాశాల్చి ఆరు రోజుల్లో స్ఫీంచాడు. తర్వాత ఆయన అధికార సింహసనం అధిస్మించి యావత్తు విశ్వవ్యవస్థను నిర్వహిస్తున్నాడు. ఆయన అనుమతి లేకుండా ఎవరూ ఎలాంటి సిఫారసు చేయలేరు. ఆ

مِنْ شَعْبِيْعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذِلِّكُمُ الْرَّبِّمُ قَاعِدُوْهُ مَأْلَكَتَهُ كَرْوَنَ ○ لِيَلِكَ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ○ وَقَدْ أَنْتُمْ كَثِيرَةٌ يَبْدُوُ الْحَقَّ ثُمَّ يُعْدِيْهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلَوةَ بِالْقُسْطِ ○ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَدَّا بِأَلْيَمَهُمْ بِهَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ○ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضَيْأً وَالْقَمَرَ نُورًا ○ وَقَدْرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيْنِ ○ وَالْجَوَابُ مَا مَخَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ لَا بِالْحَقِّ يُعَصِّلُ

దేవుడే మీ ప్రభువు. కనుక మీరు ఆయన్ని మాత్రమే ఆరాధించండి. మరి ఇప్పటికైనా స్పూహలోకి వస్తారా? (3)

మీరంతా (కర్మవిచారణ కోసం) ఆయన దగ్గరికి పోవలసిఉంది. ఇది దేవుడు చేస్తున్న తిరుగులేని వాగ్గానం. స్ఫీంచి ప్రతియును ప్రారంభించేవాడు, ఆ తర్వాత ప్రశయ దినాన (ప్రాణికోటిని) తిరిగిబుతికించి లేపేవాడు కూడా ఆయనే. విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారికి ఆయన న్యాయంగా తగిన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అవిశ్వాస వైభారి అవలం బించినవారికి త్రాగేందుకు సలసల మరిగే నీటిని ఇస్తాడు. పైగా వారు తమ దుష్టర్యాలకు దుర్ఘరయాతనలు కూడా అనుభవించవలని వస్తుంది. (4)

ఆయనే సూర్యుడ్సి తేజోవంతంగా, చంద్రుడ్సి కాంతిమంతంగా చేసినవాడు. మీరు తేదీలు, సంవత్సరాల లెక్క తెలుసుకోవడానికి చంద్రకళల్ని నిర్దేశించినవాడు కూడా ఆయనే. 1 ఇదంతా దేవుడు ఒక మహోన్నత లక్ష్యంకోసం స్ఫీంచాడు. ఆయన గ్రహించే

1. చంద్రుడి నుండి వెలువడే వెలుగు సూర్యుడి నుండి గ్రహించిన అరువు వెల్లురని ఈ సూక్తి ద్వారా తెలుస్తోంది. చంద్రుడ్సి గురించి ఖుర్జనలో ఇతర చోట్ల ఇలా ఉంది:

“(ప్రవక్త!) ప్రజలు నెన్ను నెలవంక గురించి (చంద్రకళల సంగతేమిటని) అడుగుతున్నారు. ఇవి ప్రజల అవసరాలకు, హాజ్రీయాత్ తేదీల నిర్ణయానికి సంకేతాలని చెప్పు.” (2:189)

దేవుడే రేయింబవ్యాను స్ఫీంచినవాడు. సూర్యచంద్రులను కూడా ఆయనే సృజించాడు. అవన్నీ తమతమ నీర్ణీత కక్కోల్లో తేలియాడుతున్నాయి.” (21:33)

“ఆయన మీ శ్రేయస్సి కోసం రేయింబవ్యాను, సూర్యచంద్రులను అదుపులో ఉంచాడు. నిక్షత్రాలు కూడా ఆయన అదుపొజ్చలోనే ఉన్నాయి. విజ్ఞతా వీచేచనలు కలవారికి ఇందులో అనేక నిద్ర్యానాలు ఉన్నాయి.” (16:12)

“వారికోసం మరొక సూచనగా రాత్రి ఉంది. మేము దానిపై నుండి పగటిని తొలగిస్తున్నాం. అప్పుడు వారిపై చీకటి ఆపరిస్తున్డి. సూర్యుడు తన నిర్ణీత కక్కోలో సంచరిస్తున్నాడు. ఇది మహోన్నతికించున్న దేవుడు రూపాందించిన పథకం. చంద్రుని కోసం మేము మజలీలు (చంద్ర కళలు) నిర్ణయించాం. అతను వాటిని దాటుకుంటూ చివరికి ఎండిపోయిన ఖర్జూరపు మట్టలా మారి పొతాడు. చంద్రుడ్సి పట్టుకునే శక్తి సూర్యునికి లేదు. అలాగే రాత్రి పగటిని దాటిపోలేదు. సమస్తం ఒక్కొక్క కక్కోలో సంచరిస్తున్నాయి.” (36:38-40)

“ఆయన సూర్యచంద్రుల్ని (బక నియమాపథికి కట్టుబడి ఉండేలా) అదుపులో ఉంచాడు. ఇవన్నీ ఒక నిర్ణీత కాలం వరకు నడుస్తూ ఉంటాయి. మీరు చేసే ప్రతి పనీ దేవునికి తెలుస్తున్న సంగతి మీకు తెలియదా? దీనికి కారణం దేవుడే సత్యం. అందువల్లనే ఇవన్నీ ఒక నియంత్రణకు లోపి సాగుతున్నాయి. ఆయన్ని వదలి వారు ప్రార్థిస్తున్నాయి మిద్యాదైవాలే. దేవుడే మహోన్నతుడు, మహిమాన్వితుడు.” (31:29,30)

الآية لِقَوْمٍ لَيَعْلَمُونَ ۝ مَنِ فِي اخْتِلَافِ الْأَيْلِ وَالثَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يُؤْتَ
لِقَوْمٍ يَتَّقَوْنَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْبَأُنَا بَهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ ابْيَانِنَا
غَفِلُونَ ۝ وَإِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ دِينًا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَبَدُوا الصَّلِحَاتِ يُهَدَّى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
يَا أَيُّهُمْ أَنْتُمْ تَجْمَعُونَ ۝

వారికోసం తన నిదర్శనాలు విడమరచి తెలియజేస్తున్నాడు. దేవునికి భయపడే వారికోసం రేయింబవళ్ళ చక్రభూషణంలో అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. అసలు భూమ్యకాశాల్లో ఆయన సృష్టించిన ప్రతి వస్తువులోనూ (ఆయన ఉనికిని, ఏకత్వాన్ని చాచే అనేక) నిదర్శనాలున్నాయి. మా దర్శనభాగ్యం అశించకుండా ప్రాపంచిక జీవితంతోనే తృప్తిచెంది మా సూక్తుల పట్ల ఎమరుపాటు వహించినవారికి నరకమే అంతిమ నివాసమవుతుంది, వారి దుష్టర్థులకు పర్యవసానంగా (తగిన శాస్త్రానికి అదే). (5-8)

ಇಕ ಸತ್ಯಾನ್ವಿ ವಿಶ್ವಸಿಂಚಿ ಸತ್ಯಾರ್ಥಾಲು ಚೆನ್ನುನ್ನವಾರಿನಿ ವಾರಿ ಪ್ರಭುವು ವಾರಿ ವಿಶ್ವಾಸಂ ಕಾರಣಂಗ ಸನ್ಯಾಸಾನ ನಡಿಪಿಸ್ತಾಡು. ವಾರಿಕೋಸಂ ಸೆಲಯೆರುಲು ಪ್ರವಹಿಂಚೆ ಸ್ವರ್ಗವನಾಲು ಉನ್ನಾಯಿ. ವಾರಕ್ಕುಡು “ದೇವ! ನೀವು ಪರಿಸರಧ್ವದವು” ಅನಿ ಸ್ತುತಿಸ್ತಾಉಂಟಾರು. ಅದೀಗಾಕ ವಾರು ಶಾಂತಿ ಚೇಕೂರುಗಾಕ! ಅನಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತಾರು. ವಾರು ಮಾಟ್ಲಾಡೆ ಪ್ರತಿಮಾಟ ಚಿವರ್‌ “ಸಕಲ ಸ್ತೋತ್ರಾಲು

“రాత్రి, పగలు, సూర్యుడు, చంద్రుడు (మొదలైన ప్రకృతికులనీ) దేవుని (ఏకత్రానికి, ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలకు) నిదర్శనాలే. కనుక సూర్యచంద్రులకు సాష్టాంగపడకండి. మీరు నిజంగా దేవుడి ఆరాధించేవారయితే, వాటిని స్ఫురించిన దేవునికి సాష్టాంగపడకండి.” (41:37)

ఖర్చున సూర్యచంద్రుల సంచారం, రేయింబవళ్ళ మార్పిడులు మొదలైన ఖగోళశాస్త్ర విషయాలు తెలియజేశాక స్టోరహస్యాలను గురించి అలోచించే బుద్ధిమంతులకు ఇందులో అనేక సూచనలునాయని చెబుతోంది. ముఖ్యంగా రెండు సూచనలను గురించి నోట్లు చెపింది.

ఒకటి, ఈ విశ్వం దానంతరుడి ఊనికిలోకి రాలేదని, అలాగే దానంతరుడి ఇష్టార్జ్యంగా నపచడం లేదని, దాని వెనుక ఓ మహోనుత అగోచర శక్తిసంపన్ముఖు ఉన్నాడని, ఆయనే దాన్ని సృష్టించి మాన్యుల తైయస్సు కోసం గతి తప్పుకుండా ఓ నిర్దిష్ట మార్గాన నియమబద్ధంగా నిర్వహిసున్నాడని కాను అలోచిసే అర్దమపుతుంది.

రెండు, ఈ విశ్వవ్యవస్తులో ఏ ఒక్కటీ తనంతట తాను మానవులకు లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించలేదని, కాబట్టి వాటిని ఆరాధించడం అవివేకమని, వాటిని స్ఫైంచి నియమబద్ధంగా నిర్యపాసును) విశ్వపథువనే ఆరాధించాలని ఖుర్జాన్ మానవాళికి మాటిమాటికి బోధిస్తోంది.

పూర్వం మానవుడు సూర్యచంద్ర నక్షత్రాల వెనుక ఉన్న సృష్టి రహస్యాలు తెలుసుకోలేకప్పటి అనవసరమైన భయాన్ని, లేనిపోని ఆశలను కల్పించుకొని వాచిని పూజించేవాడట! కాని ఈనాటి నాగరిక మానవుడు చంద్రుని మీద కాలుమోపి వచ్చాడు. మానవరహాత వ్యోమానోకను పంపి అంగారక గ్రహం నుండి మన్మ తెప్పించాడు. శక్తిమంత్రమైన అంతర్కిన్నకలు నిర్విచి సార వ్యవస్థను సైతం దాటి సుధూర విశ్వాంతరాథంలోకి పంపాడు. అయితే ఈమాత్రం లభించిన మిది మిది జ్ఞానానికి ప్రకృతి మీద విజయం సాధించానని విత్రవిగిపాతూ, స్ఫురికర్నే విస్మితిస్తున్నాడు.

ఖుర్తాన్ ఈ రెండు ధోరణల్లి ఖండిస్తూ విశ్వరహస్యాల పరిశోధనకు మానవుడ్ని ప్రోత్సహిస్తే అందింది. వాటిని తెలుసుకున్నాక కృతజ్ఞతగా విశ్వనిర్వహకుడ్ని ఆరాధించాలని చెబుతోంది.

فِيهَا سَلَمٌ وَأَخْرُدُ عَوْنَاهُمْ أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَكَوْنُ يُجْعَلُ اللَّهُ لِلْمَنَاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَالًا
بِالْخَيْرِ لِقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَاهَمُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءً نَارًا فِي طُغْيَا نَهْمُ بَعْمَهُونَ وَإِذَا مَ
الْأَسْنَانُ الصَّرَدُ عَانَ الْجَهْنَمَةَ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضَرَّةً مَرَّكَانْ لَمْ يَدْعُنَا
ضَرِّ مَسْلَةً كَذَلِكَ زَيْنَ لِلْمُسَرِّفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَهْلَكَنَا الْقُرْوَنْ مِنْ قَبْلِكُمْ كَمَا ظَلَمُوا
جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُواهُ كَذَلِكَ تَعْزِيزُ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ثُمَّ جَعَلْنَا
خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَإِذَا تَنْتَلَ عَلَيْهِمْ أَيَا شَيْئًا بَيِّنَتِ
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءً نَارًا أَنْ يَرْقَبُوا هَذَا أَوْ بَلَّهُمْ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُمْ مِنْ تَنَاقِصِ
نَفْسِي إِنَّ أَتَيْتُهُ لِآدَمًا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَمْهُرُ عَظِيمٌ قُلْ لَوْ شَ
اللَّهُ مَا تَأْوِلُهُ عَنْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ فَقَدْ لَيْثَتْ فِيكُمْ عُمَراً قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقُلُونَ فَ

సర్వలోక ప్రభువుకే శోభిస్తాయి” అని కూడా ఉంటుంది. (9-10)

ప్రజలు ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు అర్థించడంలో ఎంత తొందరపడుతున్నారో, దేవుడు వారికి కీడుచేసే విషయంలోనూ అంత తొందరపడితే వారి జీవితకాలం ఎప్పుడో సమాప్తమై ఉండేది. (కాని అలా చేయడం మా ఆఖిమతం కాదు.) అందువల్ల మేము మా దర్శనబాగ్యం ఆశించనివారిని వారి తిరస్కారం, తలబిరుసుత్తనాల్లోనే పడివండేలా వదిలేస్తున్నాము. కష్టకాలం వచ్చినప్పుడు మానవుడు నిలబడి, కూర్చొని, పడుకొని (అనుకోణం) మమ్మల్ని మొరపెట్టుకుంటాడు. కాని ఆ కష్టాన్ని కాస్తా మేము తోలగించగానే అతను (మమ్మల్ని) పూర్తిగా మరచిపోయి) ఎలాంటి కష్టంలో కూడా మమ్మల్ని మొరపెట్టుకో లేదన్నట్లు ముఖం చాటేస్తాడు. ఇలా హాధ్యలు మీరేవారికి మేము వారి (అ)కృత్యాలను ఆకర్షపంతంగా చేస్తాము. (11-12)

మానవులారా! మీకు పూర్వం (హద్దు మీరిపోయి) దొర్జన్యవైభిరి అవలంబించిన జాతుల్ని మేము నాశనం చేశాం. వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు సృష్టిమైన నిదర్శనాలు తెచ్చినా వారు విశ్వసించలేదు. ఈ విధంగా మేము నేరస్తులకు వారి నేరాల పర్యవ్యసానం చవిచూపిస్తున్నాము. వారి తరువాత ఇప్పుడు మీరెలా ప్రవర్తిస్తారో చూసేందుకు మేము మిమ్మల్ని ధరణిలో (మా) ప్రతినిధులుగా నియమించాము. (13-14)

మా దర్శనభాగయం ఆశించవారికి స్పృష్టమైన మాసకులు వినిస్తున్నప్పుడు “దీనికి బదులు మరో ఖుర్తాన్ తీసుకురా, లేదా ఇందులో మార్పుచేయ్య” అంటారు. ప్రవక్త! వారికిలా చెప్పు: “ఇందులో మార్పుచేయడానికి నాకెలాంటి అధికారం లేదు. నేను నా దగ్గరకు పంపబడుతున్న దివ్యావిష్ణుతిని అనుసరించేవాడ్చి మాత్రమే. నేను గనక నా ప్రభువుకు అవిధేయత చూపితే ఓ భయంకరదినాన పదె శిక్షకు భయపడుతున్నాను.”

ಇಂಕಾ ಇಲ್ಲಾ ಚೆಪು: “ದೇವಡಿಲಾ ನಿರ್ಧಳಯಿಂಬಿವುಂಟೇ ನೇನ್ ಖುರ್ತಾನ್ನಿನಿ ಮೀಕು ಎನ್ನಣಿಕೆ ವಿನ್ಯಿಂಚೆಹಾಡ್ದಿ ಕಾದು. ದೇವಡು ಕೂಡಾ ಮೀಕು ದೀನ್ನಿ ಗುರಿಂಬಿ ಏಮಾತ್ರಂ ತೆಲಿಯಜೇಸೇವಾದು ಕಾದು. ದೀನಿ (ಅವಶರಣ)ಕು ಪೂರ್ಯಂ ನೇನು ಮೀಮಧ್ಯ ಓ ಸುದ್ರಿಕಾಲಂ ಗಡಿಪಾನು. (ನಾ ನೀತಿ, ನಿಜಾಯಾತ್ಮಿಲನು ಗುರಿಂಬಿ ಮೀಕು ಬಾಗಾ ತೆಲುನು. ಅಲಾಂಟಿ ವರ್ಣಿಕೆ ದೇವುನಿ ವಿಷಯಂಲೋ

أَطْلَمُ مِنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ بِاِيْنِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۚ وَ يَعْبُدُونَ مِنْ
دُوْنِ اللَّهِ مَا لَا يَضْرُبُهُمْ وَ لَا يَنْقُصُهُمْ وَ يَقُولُونَ هُوَ لَكُمْ شُفَاعًا عَنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبَغِيُونَ اللَّهَ مَمَّا
لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ سَجْنَهُ وَ تَعْلَهُ عَنْا يُشْرِكُونَ ۚ وَ مَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُنْفَهَةٌ وَاحِدَةٌ
فَأَخْتَلَفُوا ۖ وَ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضَى بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ وَ يَقُولُونَ لَوْلَا
أُنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْعِيْبُ لِلَّهِ فَإِنْتُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ۚ وَإِذَا
أَذْقَنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءٍ مَسْتَهِمْ إِذَا لَهُمْ مَكْدُنُ فِي آيَاتِنَا قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرَرًا
إِنْ رُسْكَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۚ هُوَ اللَّهُ الْيَتَمْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلُكِ ۖ وَ جَرَوْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيْبَةٍ ۖ وَ فَرَحُوا بِهَا جَاءَهُمْ رَبِيعٌ عَاصِفٌ ۖ وَ جَاءَهُمْ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ كُلُّ

అబ్దులు ఎలా చెప్పగలడు? మీరీ మాత్రం గ్రహించలేరా? అనత్యం స్వయంగా కల్పించి దాన్ని దేవునిమిద నెట్లివేసే వాడికంటే పరమ దుర్మార్గాలు ఎవడైనా ఉంటాడా? లేక దేవుని సూక్తుల్ని అపత్య విషయాలుగా పరిగణించే వాడికంటే పరమ దుర్మార్గాలను ఎట్లి పరిశీతిలోనూ సాఫల్యం పొందలేరు. (15-17)

వారు దేవుట్టి వదలి తమకు ఎలాంటి లాభంగాని, సప్టంగాని కలిగించని మిధ్య దైవాలను పూజిస్తూ అని తమను గురించి దేవుని దగ్గర సిఫారసు చేస్తాయని అంటారు. “ఏమిటి, మీరు భూమ్యాకాల్స్ దేవుడు ఎరగని విషయం గురించి అయినకు కొత్తగా తెలుపుతున్నారా?” అని అడుగు వారిని. దేవుడు పరిశుద్ధడు. వారు చేసే బహుదైవారాధనకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు. (18)

ప్రారంభంలో మానవులంతా ఒకే సముదాయంగా (ఒకే జాతిగా) ఉండేవారు. తరువాత వారు విభిన్న విశ్వాసాలు, ఆచారాలు కల్పించుకొని చీలిపోయారు. నీ ప్రభువు వైపున ముందే ఒకమాట నిర్దయించబడి ఉండకపోతే, వారు పరస్పరం విభేదించు కుంటున్న విషయాలు ఎప్పుడో పరిష్కరించబడి ఉండేవి. (19)

వారింకా “ఈ ప్రవక్తపై అతని ప్రభువు దగ్గర్యండి ఏదైనా మహిమ ఎందుకు అవతరించదు?” అంటారు. వారికిలా చెప్పు: “అగోచరజ్జునం, అతీందియశక్తులు దేవుని అధినంలో ఉన్నాయి. (ఆయన ఆజ్ఞలేనిదే ఏదీ అవతరించదు.) మీరు (దాని కోసమే) ఎదురుచూస్తూ ఉండండి. నేను కూడా (మీ మూర్ఖపుకోరిక ఎలా నెరవేరుతుందో) ఎదురుచూస్తూ ఉంటాను.” (20)

ప్రజలు ఏదైనా అపద వచ్చినప్పుడు మేము వారికి (మా) కారుణ్యాన్ని చవిచూపితే ఆ తరువాత వెంటనే వారు మా సూక్తులకు వ్యతిరేకంగా పన్నగాలు పన్నడం ప్రారంభిస్తారు. “పన్నగాలు పన్నడంలో దేవుడు మీకంటే మిన్న. ఆయన దూతలు మీ పన్నగాలన్నిటిని నమోదుచేస్తానే ఉన్నారు” అని చెప్పు. (21)

మీమ్యల్ని నేలమీద, నీటిమీద నడిపించేవాడు దేవుడే. మీరు ఓడలలో ఎక్కి నప్పుడు చల్లటి వాతావరణం మధ్య ఆ ఓడలు గాలివాటుకు చక్కగా ముందుకు సాగి పోతుంచే మీరు పోయిగా ప్రయాణం చేస్తారు. (అయితే ఒక్కసారి) కొంతదూరం

مَكَانٌ وَظَلَوْا إِنَّمَا أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ خُلَقِيْنَ لَهُ الدِّيْنُ ۚ لَكِنْ أَجْبَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَكَنُونَ مِنَ الشَّكِيرِيْنَ ۖ فَلَمَّا أَجْبَاهُمْ إِذَا هُمْ بِيَعْوَنَ فَقَبَرُوا أَعْجَمَيْنَ ۖ لِيَأْتِيَنَا مِنَ الْأَرْضِ فَقَبَرُوا أَعْجَمَيْنَ ۖ مَنْتَأْعِيْلُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ فَلَمَّا أَتَيْنَا إِلَيْنَا مَرْجِعَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَثَرَنَاهُ مِنَ السَّيَّارَةِ ۖ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِنَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخْدَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَأَرْيَتَهَا وَظَنَّ أَهْلَهَا أَنَّهُمْ قَدِيرُونَ عَلَيْهَا، أَشْهَدَهَا أَمْرُنَا كَلِيلًا أَوْ نَهَارًا ۖ فَجَعَلْنَاهَا حَمِيدًا كَانَ لَمْ تَعْنَ بِالْأَمْسِ ۖ كَذَلِكَ تُفَعِّلُ الْآيَاتُ لِقَوْمٍ تَيَقْنَدُونَ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَيْهِ ۖ دَارَ السَّلَمِ ۖ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَيْهِ صَرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ۖ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَةَ وَزِيَادَةً ۖ وَلَا يَرْهُقُ وَجْهَهُمْ

పోయిన తర్వాత పాతాత్తుగా వాతావరణం మారిపోతుంది. గాలి ఉధృతంగా పీస్తుంది. ఓడ నలుచైప్పుల నుండి అలలు ఉప్పేత్తున ఎగిసిపడుతూ బీభత్సం స్థిష్టించాయి. దాంతో ప్రయాణికులు తాము తుఫానులో చిక్కుకున్నామని తెలిసి భయపడిపోతారు. అప్పుడు వారంతా (తమ తమ మిధ్యాదైవాలు మరచిపోయి) ఒక్క దేవుని మీదే విశ్వాసం ఉంచుతూ “దేవా! నీవు మమ్మల్ని ఈ అపద నుండి గట్టెక్కిస్తే మేము నీపట్లు కృతజ్ఞులై ఉంటాం” అని మొరపెట్టుకుంటారు. (22)

అయితే దేవుడు వారిని అపదనుండి గట్టెక్కించగానే వారు మట్టి సత్యవిముఖులై ధరణిలో తీరుగుబాటుకు ఒడిగడ్డారు. మావులూరా! (తెలుసుకోండి) “ఈ తీరుగుబాటు వైఖరి వికటించి మీకే వ్యతిరేకంగా పరిణమిస్తుంది. ప్రాపంచిక సుఖాలు కొన్నాళ్ల ముచ్చుల మాత్రమే. చివరికి మీరు మా దగ్గరికి రావలసి ఉంటుంది. అప్పుడు మేము మీరు ప్రపంచంలో ఉండగా ఏమేమి చేసురుదైవారో మీకు తెలియజ్జేస్తాము. (23)

ప్రాపంచిక జీవితాన్ని ఈవిధంగా పోల్చువచ్చు: ఆకాశం నుండి మేము వర్షం కురిపించినప్పుడు నేల సస్యశామలమైన మానవులు, పశువులు తినే పంటలు, పచ్చికలతో కనులపండువుగా తయారపడుతుంది. చివరికి పుష్పలమైన పంటలతో పాలాలు కోఖిల్లు తుంటాయి. ఆ పాలాలు కోతకు వచ్చినప్పుడు వాటి యజమానులు చూసి “ఇక మనకివి ఎంతో లాభం చేకూర్చుతాయి” అని భావిస్తారు. కాని అంతలో బీర్జు రాత్రి వేళో, పగటివేళో అకస్మాత్తుగా మా ఆజ్ఞ వస్తుంది. మేము పాలాలను నాశనంచేసి, నిన్న అక్కడ అసలు ఏమీ లేదన్నట్లు పూర్తిగా తుండిపెడ్డాము. ఇలా మేము యోచించేవారికోసం మా నిదర్శనాలు విడమరచి తెలియజ్జేస్తాము. (24)

(కనుక క్షణభంగురం లాంటి ఈ ప్రాపంచిక జీవితంలోని పైపై మెరుగులకు మీరు మోసపాకండి.) దేవుడు మిమ్మల్ని (స్వద్రుమనే) శాంతినిలయం వైపు ఆహ్వానిస్తున్నాడు. అయిన తాను కోరినవారికి సన్మార్గం చూపుతాడు. సత్కార్యాలు చేసేవారికి సత్కలం ఉంది, అంతకు మించి కూడా ఉంది. వారి ముఖాలు దుమ్ము కొట్టుకొని నల్గగా మారడం గాని, అవమానభారంతో ముడుచుకు పోవడం గాని జరగదు. వారు స్వగానికి అర్పులవుతారు. స్వద్రుమలోనే వారు కలకాలం ఉంటారు. (25-26)

2. వివరాలకు 6:41 సూక్తి, దాని పాదసుచిక చూడండి. 17:67 సూక్తి కూడా చూడండి.

قَبْرُوا لَذَلِكَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَنَّا إِسْتِيَّعْتَهُ
بِي شَلَصَاهُ وَرَهْقَهُمْ ذَلِكَ مَا لَهُمْ فِي اللَّهِ مِنْ عَاصِمَهُ كَانُوا أَغْشَيْتُ وُجُوهَهُمْ قَطَعاً مِنَ الْبَلَى مُظْلَمَاهُ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَوِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشَرَكُوْكُمْ فَزَيَّنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شَرَكَاهُمْ مَا كُنْنَا إِنَّا نَعْبُدُونَ فَكَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنِ عِبَادَتِكُمْ لَغَفِيلِينَ هُنَّا لَكَ تَبَلُّوا كُلُّ نَفِيسٍ مَا أَسْلَفْتُ وَ
رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ
الْأَرْضِ أَمْنَ يَبْلِكُ السَّمَاءَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَقَّ مِنَ الْبَيْتِ وَيُخْرِجُ الْبَيْتَ مِنَ

దుష్టాలు చేసేవారికి వారి దుష్టాలకు తగినట్టే దుష్టులం ఉంది. వారిని అవమానం, అప్రతిష్టులు చుట్టుముడ్డాయి. దేవుని పట్టు నుండి వారిని కాపాడే నాథుడే ఉండడు. వారి ముఖాలు (నిరాశా నిస్పుహలతో) కారుచికటిలా నల్గా మాడిపోయి ఉంటాయి. వారే నరకానికి పోయేవారు. నరకంలోనే ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. (27)

వారందరీ మేము ఒకేసారి సమావేశరచినప్పుడు, దేవునికి సాటికల్పించినవారితో “అగండి మీరూ, మీరు దేవునికి సాటికల్పించిన మీ మిధ్యాదైవాలు” అంటూ వారిని మేము నిలదీస్తాము. తర్వాత వారుభయుల మధ్య ఉన్న అపరిచిత తెరని తొలగిస్తాం. అప్పుడు వారు కల్పించుకున్న మిధ్యాదైవాలు వారితో “మీరు మమ్మల్ని ఎన్నాడు” ఆరా ధించలేదు. ఈవిషయంలో మనకు దేవుడే సాక్షి. (మీరు మమ్మల్ని ఆరాధించి ఉంటే) మీ ఆరాధన గురించి మాకసలు తెలియనే తెలియదు” అని అంటాయి. (28-29)

అప్పుడు ప్రతివాడూ తాను చేజేతులా చేసుకున్న కర్కుల పర్యవసానం చచి చూస్తాడు. వారందరినీ వారి అసలు యజమాని దగ్గరికి తీసుకుపోవడం జరుగుతుంది. అక్కడ వారి అబద్ధాలు, అభూతకల్పనలనీ పటాపంచలై పోతాయి. (30)

ముహమ్మద్ (స)! వారిని ఇలా అడుగు: “మీకు భూమ్యకాశాల నుండి ఉపాధి నిస్తున్నదేవరు? మీరు వినే, చూసే శక్తులు మీకసలు ఎవరు ప్రసాదించారు? నిస్తే వ

3. నిజదేవుష్టి పదలి బహుదైవారాధకులు ఆరాధించే మిధ్యాదైవాలు వారి ఆరాధనను ఖండిస్తాయని ఖుర్జన బెబుతున్నది. ఇలా బహుదైవారాధకులు చేసిన తప్పు వారి కళ్ళముండే బట్టబయలోతుంది. భగవద్గీత కూడా కొన్ని చోట్ల బహుదైవారాధనను ఖండిస్తూ ఇలా అన్నది:

కో:- కొమై నైతై నైతై ర్షుత జ్ఞానాః - ప్రపద్యంతే 2 న్యదేవతః:

తంతం నియమ మాస్టాయ - ప్రకృత్యా నియతః స్వయా. (7:20)

కో:- అంతపత్త ఫలం తేషాం - తత్పవత్పల్ప మేధసామ్
దేవాన్ దేవయ జోయంతి - మధ్యక్తయంతి మామపి. (7:23)

(తమతమ ప్రకృతులచే నియమితులై ఆయా కోరికలచే వివేకము గోల్పోయి, వాటి కను గుణమగు నియమముల నాశ్రయంచి పరమాత్మకు భిన్నమైన ఇతర దేవతలను పొందుచున్నారు. (ఆ కోరికలను కోరుస్తే అల్పబుద్ధుల కర్పులము నశించు స్వభావముకలది. శాశ్వతమైనది కాదు. ఇష్టి దేవతల నారాధించువారు అ దేవతలనే పొందుచురు. నా భక్తులు నన్నే పొందుచురు.)

(మరిన్ని వివరాలకు ఖుర్జనలో 16:86, 39:3 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

الْجَنِّي وَمَنْ يَدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ فَقُلْ كَلِمَةُ اللَّهِ رَبِّكُمُ الْعَقْدُ فَإِذَا بَعْدَ
الْحَقِّ إِلَّا الصَّلَلُ فَقَاتِلُ نُصَرَّفُونَ كُلُّكُمْ حَتَّىٰ تَرَكَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
قُلْ هَلْ مِنْ شَرَكَاهُ كُلُّمَنْ يَبْدِئُ اَخْلَقَ ثُمَّ يَعْيِدُهُ مَقْلُ اللَّهُ يَبْدِئُ اَخْلَاقَ ثُمَّ يَعْيِدُهُ فَإِذَا
تُؤْفَكُونَ قُلْ هَلْ مِنْ شَرَكَاهُ كُلُّمَنْ يَبْدِئُ اَخْلَقَ ثُمَّ يَعْيِدُهُ مَقْلُ اللَّهُ يَبْدِئُ اَخْلَقَ ثُمَّ يَعْيِدُهُ لَيْ
الْحَقِّ اَحَدٌ اَنْ يُتَّبِعَ اَمْنَ لَدَيْهِدَى لَيْ اَلَّا اَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ شَكِيفٌ تَحْكُمُونَ وَمَا يَأْتِيَعُ اَكْثَرُهُمْ لَيْ
ظَنَّا رَبَّ الظُّنُّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا اِنَّ اللَّهَ عَلَيْمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ اَنْ
يُفَتَّرَءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الْأَيْمَنِ بَيْنَ يَدِيهِ وَتَقْصِيرُ الْكِتَابِ لَا رَبِّ فِي مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ اَمْ يَقُولُونَ اَفْتَرَهُ قُلْ فَاتِنَا سُورَةً مِثْلَهُ وَادْعُوا مِنْ اسْتَطْعَتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ اِنْ

పదార్థం నుండి జీవిని, జీవినుండి నిస్తేవ పదార్థాన్ని వెలికి తీస్తున్నదేవరు? ఐప్పుడమైన ఈ విశ్వవ్యవస్థను (నియమబద్ధంగా) నిర్వహిస్తున్న శక్తిస్వరూపుడు ఎవరు?” వారు తప్పకుండా దేవుడే అంటారు. ఇలా అడుగు: “మరి ఆ దేవుడే మీ నిజప్రభువ అయి నప్పుడు మీరు (పాప్తవికతకు విరుద్ధంగా నడవడాన్ని) ఎందుకు మానుకోరు?” (31)

సత్యాన్ని త్రోసిపుచ్చిన తరువాత మార్గభ్రష్టత్వం తప్ప ఇక మిగిలేదేముంటుంది? అసలు మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు? (ప్రవక్తా) ఈవిధంగా అవిధేయుల విషయంలో, వారు సత్యాన్ని విశ్వసించరన్న దైవవాక్య నిజమని తేలిపోయింది. (32-33)

వారినిలా అడుగు: “మీరు కల్పించుకున్న మిధ్యాదైవాలలో ప్రారంభస్ఫోని, ఆ తర్వాత పునఃస్ఫోని చేసేవారున్నారా?” ఇలా చెప్పి: “దేవుడే ప్రారంభ స్ఫోని, ఆ తర్వాత పునఃస్ఫోని కూడా చేస్తున్నాడు. అలాంటప్పుడు మీరెలా మోసపోతున్నారు?”

వారినదుగు: “సరే, మీరు కల్పించుకున్న మిధ్యాదైవాలలో ప్రారంభస్ఫోని, ఆ తర్వాత పునఃస్ఫోని చేసేవారున్నారా?” ఇలా చెప్పి: “దేవుడే ప్రారంభ స్ఫోని, ఆ తర్వాత పునఃస్ఫోని కూడా చేస్తున్నాడు. అలాంటప్పుడు మీకేమైంది, ఇంత అన్యాయంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు?” (34-35)

వారిలో చాలామంది ఊహగానాలు చేస్తూ వాటినే అనుసరిస్తున్నారు. కాని ఊహగానాలు సత్యానికి ప్రత్యామ్యాయం కాలేవు. వారు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తున్నాడే ఉనిస్తున్నాడు. ఈ ఖుర్జన దేవుని రగ్గరుండి దివ్యావిష్టి లేకుండా మానవులు తమం తటుతాము రచించుకోగల గ్రంథంకాదు. ఇది పూర్వం అవతరించిన దైవగ్రంథాల్ని ధృవీ కరిస్తున్న దివ్యగ్రంథం, (ఎటున్నిటి మాలిక బోధనలను) విపులీకరించే సమగ్ర గ్రంథం. నిస్సందేహంగా ఇది సర్వలోక ప్రభువు నుండి అవతరించిన గ్రంథం. (36-37)

దీన్ని దైవప్రవక్త రచించుకున్నాడని అంటున్నారా వారు? వారికిలా చెప్పి: “మీ అరోపణ నిజమైతే ఇలాండి ఒక అధ్యాయం రచించి తీసుకురండి. (కావాలంచే) ఈ పని కోసం ఒక్క దేవుడై వదలి మీరు ఎవరెవరిని పిలుచుకోగలరో వారందర్నీ పిలుచు

كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ۝ بَلْ كَذَّبُوا إِمَامًٰ يُجْهِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَئِنْ يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّلِكَ كَذَّابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۝ إِنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ ۝ وَإِنَّا بِرَبِّي ۝ مِمَّا نَعْمَلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يُسْتَعُونَ إِلَيْكَ ۝ إِنَّكَ مَآفِئَتُ شَعْمَ الصَّمَدِ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ ۝ إِنَّكَ مَآفِئَتُ شَعْمَ اللَّهِ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ ۝ شَيْئًا ۝ وَلِكَنَ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَانُ لَمْ يَلِمُنُوا لَا سَاعَةً ۝ مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بِيَنْهُمْ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا يَلْقَاءُ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِنَّمَا تُرْيَكَ بِغَصَنِ الَّذِي تَعْدُهُمْ أَوْنَتُو قَيْنَاكَ فَإِنَّمَا مَرْجِعُهُمْ شَرْءُ اللَّهِ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ ۝ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ فَضَى بِيَنْهُمْ بِالْقُسْطِ وَهُمْ لَا يَظْلِمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ

కోండి.⁴ వారసలు తమకు తెలియని విషయాన్ని (మూర్ఖంగా) తిరస్కరిస్తున్నారు. దాని వాస్తవికత ఏమిటో వారికింకా తెలియదు. వారికి పూర్వముండిన ప్రజలు కూడా ఇలాగే నిరాకరించారు. ఇక చూడు, ఆ దుర్మార్గులకు ఎలాంటి గతి పట్టిందో! (38-39)

వారిలో కొండరు (సత్యాన్ని) విశ్వసిస్తారు; కొండరు విశ్వసించరు. ఆ దుర్మార్గుల సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు. వారు నిన్ను నిరాకరిస్తే ఇలా చెప్పు: “నాకర్కులు నా వెంట వస్తాయి. మీకర్కులు మీవెంట వస్తాయి. నేను చేసే పనులకు మీరు బాధ్యలు కాలేరు. మీరు చేసే పనులకు నేను బాధ్యాడ్చి కాను.” వారిలో కొండరు నీమాటలు చెవి యొగ్గివింటారు. కాని ఏమాత్రం తలకెక్కించుకోని ఈ తలబిరుసు మనుషులకు నీవు విన్నించగలవా? వారిలో చాలామంది (ఎంతోఅసక్తి ఉన్నట్లు) నీవైపు చూస్తారు. మరి నీవు (సత్యం) కానలేని అంధులకు (రుజు)మూర్ఖం చూపగలవా? దేవుడు మానవులకు ఎన్నిటికి అన్యాయం చేయడు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడుతున్నారు. (40-44)

దేవుడు వారందర్నీ సమావేశపరచే రోజు (భూలోకంలో) తాము కొన్ని క్షణాలకంటే ఎక్కువ కాలంం గడవలేదని వారు భావిస్తారు. ఒకర్కొకరు గుర్తుపట్టడం జరుగుతుంది. అయితే దేవుడ్ని కలుసుకునే విషయాన్ని నిరాకరించినవారు (ఆరోజు) ఫోరంగా నష్టపోతారు. వారసలు ఏమాత్రం సన్మార్గంలో నడవలేదు. ఏ దుప్పరిణామాలను గురించి మేము వారిని హెచ్చరిస్తున్నామో హాటిలో కొన్నిటిని నీ జీవితకాలంలో వారికి చూపినా, లేదా దానికిపూర్వమే మేము నిన్ను మా దగ్గరకు పెలిపించుకున్నా మొత్తంమీద వారు మా దగ్గరికి రావలసి ఉంటుంది. వారు చేస్తున్న పనులకు దేవుడే సాక్షి.

ప్రతి జాతికీ ఒక ప్రవక్త ఉన్నాడు. ఒక జాతి దగ్గరకు దానిప్రవక్త వచ్చినప్పుడు ఆ జాతి గురించి న్యాయంగా తగిన నిర్ణయం తీసుకోబడుతుంది. దానికి అణుష్మాతం కూడా అన్యాయం జరగదు. “నీ బెదిరింపు నిజమైతే అదసలు ఎప్పుడు నెరవేరుతుంది?” అంటారు వారు. వారికి చెప్పు: “నా చేతిలో ఏమీలేదు. లాభంగాని, నష్టంగాని అంతా

4. ఇతర వివరాలకు 2:23, 24; 11:13,14 సూక్తులు కూడా చూడండి.

إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ۝ قُلْ لَا إِمْلَكُ لِتَقْبِيْ ضَرًّا وَلَا نَعْمَالُ إِلَامًا شَاءَ اللَّهُ مِلْكُ أَمَّةٍ أَجْلٌ إِذَا جَاءَهُ أَجْلُهُمْ فَلَا يَتَأْخُرُونَ سَاعَةً ۝ وَلَا يَتَقْبِيْ مُوْنَ ۝ قُلْ أَوْيَمْ أَنْتُمْ أَنْتُمْ بِإِيمَانِهِمْ أَوْ نَاهَا رَأِيًّا مَا ذَيْسَتُمْ جَلَّ مِنْهُمْ مَنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ أَثْمَ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْتَهُمْ بِهِ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ أَشْتَعَلُونَ ۝ ثُمَّ قَيْلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا دُوْقَوْ عَذَابَ الْحَلْدِ ۝ هَلْ تَجْرُونَ لِإِيمَانِكُنْتُمْ تَسْبِيْونَ ۝ وَيَسْتَبِيْونَ كَمَّ هُوَ ۝ إِنِّي وَرَبِّي إِنِّي لَعْنَهُ وَمَا أَنْتُ بِمُعْجِزِيْنَ ۝ وَلَوْاَنَ لِكُلِّ نَقْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَعْنَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ لَعْنَهُ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلِكَنَ أَكْثَرُهُمْ لَا يُظْلِمُونَ ۝ الْأَكْلَتُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ الْأَكْلَتُ اللَّهُ مَا فِي الْأَرْضِ وَلِكَنَ أَكْثَرُهُمْ لَا يُعْلَمُونَ ۝ هُوَ يُحِيِّ وَيُبَيِّنُ ۝ وَلِيَوْمِ تَرْجُونَ ۝ يَأْتِيْهَا النَّاسُ قَدْ جَاءُتْهُمْ مَوْعِظَةً مِنْ رَبِّكُمْ وَشَفَاءً لِمَا فِي الصَّدُورِ ۝ وَهَدْدَى ۝ وَرَحْمَةً لِمُؤْمِنِيْنَ ۝ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فِيْنِدِلَكَ

దేవుని నిర్ణయం మీదనే ఆధారపడి ఉంది. ప్రతి జాతికీ ఒక నిర్ణీత గడువుకాలం ఉంది. ఆ గడువు ముగిసిపోగానే ఇక ఒక్క క్రూక్కణం కూడా ఆలస్యం చేయడంగాని, నిర్ణీత గడువుక ముందు ఒక్క క్రూక్కణం తొందర చేయడంగాని జరగదు.” (47-49)

వారినిలా అడుగు: “దేవుని శిక్క ఓరోజు రాత్రివేళో పగటివేళో అకస్మాత్తుగా వచ్చి పడితే (మీరేం చేయగలరు?) దాన్ని గురించి మీరిప్పుడైనా ఆలోచించారా? నేరస్థలు దానికోసం అంత తొందరపడతారేమిటీ? అలా చేయడం ఏమంత గొప్ప పనని? అది వచ్చి మీమీద పడిపుప్పడే మీరు (సత్యాన్ని) విశ్వసిస్తారా?” “ఇప్పుడా మీరు బయటపడాలనుకుంటున్నది? దాని కోసం మీరే కదా తొందరపడింది! అప్పుడా దుర్మార్గులకు “ఇక శాశ్వత (నరక) యాతనలు చవిచూడండి, మీరు సంపాదించుకున్నపూటికి ఫలితంగా. అంతకంటే వేరే శిక్క ఏముంటుంది మీకు?” అని చెప్పడం జరగుతుంది. (50-52)

వారు నిన్ను “ఇది నిజంగా సంభవిస్తుందా?” అని అడుగుతున్నారు. వారికి చెప్పు: “నాప్రభువు సాక్షి! తప్పక సంభవిస్తుంది. మీరు ఎట్లి పరిస్థితిలోనూ దాన్ని అట్టుకోలేరు.” దుర్మార్గం, దోర్ఘన్యాలకు పాల్పడినవాడు ఆ యాతన నుండి విముక్తి పొందడానికి భూమండలమంత సిరిసంపదలున్నా అదంతా పరిపోరం క్రింద ఇష్వదానికి సిద్ధమాతాడు. ఆ యాతనలు చూసి వారు పశ్చాత్మాపంతో కుమిలిపోతారు. కాని వారి విషయంలో న్యాయంగానే తీర్పు చేయబడుతుంది. ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (53-54)

వినండి! భూమ్యకాశాల్లో ఉన్నదంతా దేవునిదే. వినండి! దేవుని వాగ్గానం నిజమైనది. కాని చాలామంది (ఈ సత్యం) గ్రహించడం లేదు. దేవుడే (మీ) జీవస్వరణాలకు మూలకారకుడు. చివరికి మీరంతా ఆయన దగ్గరికి చేరుకోవలసి ఉంటుంది. (55-56)

మానవులారా! మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు హాతోపదేశం వచ్చింది. ఇది మీ హృదయరుగ్గుతలకు నివారించి. దీన్ని స్వీకరించేవారికి ఇది మార్గదర్శిని, కారుణ్యప్రదయిని. ప్రవక్త! వారికిలా తెలియజెయ్యు: “ఈ మహాభాగ్యాన్ని దేవుడు మీకోసం పంపాడంటే ఇది ఆయన అనుగ్రహం, దాతృత్వాలే. దానిపై వారు అనందోత్స్వవాలు జరుపుకోవాలి. ఇది ప్రజలు కూడబెట్టున్న దానికంటే ఎంతో శైఖమైనది. (57-58)

فَيَقِرُّهُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمِعُونَ ۝ قُلْ آذِنْ اللَّهُ لَكُمْ مَّنْ رَزَقْنَاكُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَ حَلَالًا ۝ قُلْ أَذِنْ اللَّهُ أَذِنْ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَقْرِيرُونَ ۝ وَ مَا ذَنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِهِ عَلَى النَّاسِ وَ لَكُمْ أَنْتُرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَ مَا تَكُونُ فِي شَاءٍ وَ مَا تَنْثُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ لَا تَعْلَمُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شَهِودًا إِذْ تُفْيِضُونَ فِيهِ وَ مَا يَعْرِبُ عَنْ شَاءِكُمْ مِنْ وَقْتِ الْمُؤْمِنِينَ وَ كَافَرِ الْمُسْكَنِ وَ كَافَرَ أَكْبَرًا لَا فِي كِتَابٍ قَبْدَنِ ۝ إِلَّا إِنَّ أُولَئِكَ اللَّهُ لَا يَخْوِفُ عَيْنَهُمْ وَ لَا هُمْ يَحْرَجُونَ ۝ الَّذِينَ أَمْتُوا وَ كَانُوا يَتَقْوَونَ ۝ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ تَدْكِيرِي بِأَيْمَانِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكِّلُ فَإِنَّهُمْ أَمْرُكُمْ وَ شُرُكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُبْنَةٌ ثُمَّ اضْطُرَّ إِلَيْهِ وَ لَا تُنْظَرُونَ ۝ فَإِنَّ تَوَكِّلَنَّ مَنْ أَجِدُونَ أَجْرَى إِلَّا عَلَيْهِ وَ أَمْرُتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ فَلَذِكْرِهِ فَجَبَنَهُ وَ مَنْ مَعَهُ فِي الْقُلُكِ وَ جَعَلَهُمْ خَلِيفَ الْمُحَمَّدِ ۝ وَ أَغْرَقَنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِأَيْمَانِهِ ۝ فَإِنَّظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثَنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسْلًا

వారినిలా అడుగు: “మీకు దేవుడు ప్రసాదించిన సంపద⁵ లలో మీరు కొన్నిటిని నేపేధించుకొని, మరికొన్నిటిని ధర్యసుమృతం చేసుకున్నారే? దాన్ని గురించి మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా?” ఇంకా అడుగు: “అలా చేయడానికి దేవుడు మీకు అనుమతించాడా? లేక మీరంతట మీరే కల్పించుకొని ఆ అబద్ధస్తి దేవునికి ఆపాదిస్తున్నారా?” దేవుని మీద అసత్యారోపణలు మోపుతున్నవారు ప్రశ్నయదినాన తమపట్ల ఆయన ఎలా వ్యవహరిస్తాడని భావిస్తున్నారు? దేవుడు మానవుల్ని ఎల్లపుడూ కట్టాకు వీక్షణలతోనే చూస్తాడు. కాని మానవులే చాలామంది ఆయనకు కృతజ్ఞత చూపడంలేదు. (59-60)

ప్రపట్! నీవు ఏవు కార్యకలాపాలలో నిమగ్నమయి ఉన్నావో, ఖరులనలో నీవు ఏవు విషయాలు (ప్రజలకు) విన్నిస్తున్నావో అవస్త్రా మా దృష్టిపథంలో ఉన్నాయి. అలాగే ప్రజలారా! మీరు ఎలాంటి పనులు చేస్తున్నారో వాటిని కూడా మేము గమనిస్తున్నాం. భూమ్యకాళాల్లో ఏ వస్తువు చిన్నదైనా, పెద్దదైనా నీ ప్రభువుకు కనబడకుండా మరుగున లేదు. అలాగే అది ఒక స్పష్టమైన గ్రంథంలో ప్రాయబడకుండా లేదు. (61)

వినండి! సత్యాన్ని విశ్వసించి భయభక్తులు కలిగివున్న దేవుని ప్రియభక్తులకు ఎలాంటి భయంగాని, యిఖంగాని ఉండదు. వారిటు ప్రపంచంలో, అటు పరలోకంలోనూ సంతోషంగా ఉంటారు. దేవుని మాటలు ఎన్నటికీ మారవు. ఇదే గొప్పవిజయం.

ముహమ్మద్ (సల్లా)! వారి మాటలకు నీవు బాధపడకు. గౌరవప్రతిష్ఠలన్నీ దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన అన్ని ఎంటున్నాడు, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (62-65)

వినండి! భూమ్యకాళాల్లో ఉన్న సమస్త స్పష్టిరాసులూ దేవుని సాత్తే. (అలాంటి)

5. ఇక్కడ మూలభాషలో “రిష్ట” అనే పదం ప్రయోగించబడింది. ఇది ఎంతో విష్వత్తార్థంతో కూడిన పదం. దేవుడు మనకు ప్రసాదించిన ప్రతి సంపద, వస్తువు, భాగ్యం, ఆహారం, పశువులు, సంతాం, సైన్యం, సైన్యం సద్యాద్యి మొదలైనవన్నీ ‘రిష్ట’ క్రిందికి వస్తాయి. కొందరు ధర్యవేత్తలు 6:119,136, 138,139,140 సూక్తల్లో రిష్ట అంటే పశువులు అని వ్యాఖ్యానించారు. 2:3 సూక్తలో రిష్ట అంటే ధనం, ఆహారం, ధాన్యం, పండ్చచెట్లు, సేద్యభూములు, పశువులు, వెండి, బంగారాలు మొదలైన సంపదలని అర్థం.

وَمَا يَتَبَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ إِلَهٍ شَرِكَاءً مِّنْ إِلَهٍ لَا يَتَبَعَ يَحْرُصُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ أَيْنَ لَمْ يَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهُ أَمْبَارٌ مُّبْصِرٌ مِّنْهُ لَا يَأْبِي لَهُ قَوْمٌ يَسْمَعُونَ ۝ قَالُوا إِنَّمَادَ اللَّهُ لَذُو سَبْعَةَ نَارٍ هُوَ الْغَنِيمَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ إِنْ عَنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطَنٍ بِهَذَا مَا تَقُولُونَ ۝ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝ مَثَانِي فِي الدُّنْيَا مَمْرَعٌ لَهُمْ ثُمَّ لَدُنْيَهُمْ الْعَذَابُ الشَّدِيدُ ۝ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ وَأَشْلَلُ عَيْنَهُمْ تَبَآءُ نُورٍ إِذْ قَالَ لَهُمْ يَقُولُونَ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامٌ ۝ وَتَدْكِيرِي بِأَيْمَانِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكِّلُ فَإِنَّهُمْ أَمْرُكُمْ وَشُرُكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ وَتَدْكِيرِي بِأَيْمَانِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكِّلُ فَإِنَّ تَوَكِّلَنَّ مَنْ أَجِدُونَ أَجْرَى إِلَّا عَلَيْهِ وَأَمْرُتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ فَلَذِكْرِهِ فَجَبَنَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْقُلُكِ وَجَعَلَهُمْ خَلِيفَ الْمُحَمَّدِ ۝ وَأَغْرَقَنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِأَيْمَانِهِ ۝ فَإِنَّظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثَنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسْلًا

దేవుడ్ని కాదని మిధాదైవాలను ప్రార్థిస్తున్నవారు కేవలం ఊహగానాలుచేస్తూ, వాటినే అనుసరిస్తున్నారు. మీరు విక్రాంతి తీసుకోవడానికి దేవుడే రాత్రిని స్పష్టించాడు. (పనులు చేసుకోవడానికి విలుగా) పగటిని ప్రకాశవంతంగా చేసినవాడు కూడా ఆయనే. (దైవప్రవక్త సందేశం) వినేవారికి అందులో (అనేక) సూచనలు ఉన్నాయి. (66-67)

కొందరు “దేవుడు ఒకటి కుమారుడిగా చేసుకున్నాడు”ని అంటున్నారు. దేవుడు పరిశుద్ధుడు, నిరోహిపరుడు. భూమ్యకాళాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయన సాత్తే. ఆ మాటకు మీ దగ్గర ఏదైనా అధారం ఉందా? దేవుడ్ని గురించి మీకేమాత్రం తెలియని విషయాలు మాటలుతున్నారా! “దేవుని మీద అసత్యారోపణలు చేసేవారు ఎన్నటికీ సఫలీకుతులు కాలేర్”ని చెప్పు. క్షణభంగురంలాంటి జిహాక్జీవితంలో కొన్నాళ్ళపాటు వారిని తనివితీరసుభాలు జారుకోని. ఆతర్వాత వారు మాగ్దరికి రావలసి ఉంటుంది. అప్పుడు మేము వారికి సత్యితిరస్కారానికి ప్రతిఫలంగా తీవ్ర యాతనలు చవిచూపిస్తాం. (68-70)

వారికి నూహ్ గాఢ విన్నించు. అప్పుడతను తన జాతి ప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “సౌదరులారా! నేను మీమధ్య ఉండి దేవుని సూక్తులు విన్నిస్తూ మిమ్యల్ని ఏమరు పాటు నుండి జాగ్రత్తపరచడం మీరు సహంచకపోతే (పోనివ్యంది) నేను మాత్రం దేవుడై నమ్ముకొని ఆయన మీద అధారపడ్డాను. మీరు మీకల్పితదైవాలు తీసుకొని ఓ నిఫ్ఱయానికి రండి. మీరు పన్నే వ్యాహంలో ఏ అంశమూ త్విపోకుండా ఉండేలా ఓసారి దాన్ని క్షణింగా పరిశీలించుకోండి. ఆతర్వాత దాన్ని నాకు వ్యతిరేకంగా అమలుపరచండి. నాకెలాంటి అవకాశం ఇవ్వకండి. మీరు నా హితోఢ వినకుండా ముఖం తిప్పుకున్నారు. (దానివల్ల నాకోచ్చే నష్టమేమీ లేదు.) నేను మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం కోరలేదు. నాకు ప్రతిఫలమచ్చే బాధ్యత దేవునివై ఉంది. నేను ముస్లింనై ఉండాలనని నాకు ఆదేశం ఇవ్వబడింది.” వారు (దీన్ని కూడా భాత్రరుచేయకుండా) అతట్చి నిరాకరించారు. అప్పుడు మేము అతట్చి, అతనితోపాటు ఓడలో ఎక్కినవారిని రక్షించాం. వారిని మాత్రమే ప్రపంచంలో జీవించివుండేలా చేశాం. మా సూక్తులు నిరాకరించివారందర్నీ ముంచివేశాం. చూడండి, హెచ్చరించబడినవారికి ఎలాంటి ముగ్గతి పట్టింది. (71-73)

إِلَى قَوْمِهِمْ فِي جَاهَةِ وُهُمْ بِالبَيْتِنَتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذَّابِيْا بِهِ مِنْ قَبْلٍ مَكِنْدِلَكَ تَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
الْمُعْتَدِلَيْنَ ۝ ثُمَّ بَعْدَتِنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهُرُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَكَلِيْهِ بِإِيمَنِنَا فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا
قَوْمًا فَاجْرَمُيْنَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحُكْمُ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لِسَاحِرٍ قَبِيْنَ ۝ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ
لِلْحَقِّ لَنَا جَاهَدُكُمْ أَرْسَلْنَا رَهْبَانًا وَلَا يُفْلِيْهُ الشَّجَرُوْنَ ۝ قَالُوا أَجْئَنَا لِتَلْفِتَنَا عَنِّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
أَبْرَأَنَا وَرَثَنَا الْكَبِيرَ يَأْتِيْءُ فِي الْأَكْرَاسِ وَمَا نَخْنُ كَمَا يَمْوِيْنَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ اشْتُوْنِيْ
بِكُلِّ سَحِيرٍ عَلَيْمِ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَنْتُمْ مُلْقُوْنَ ۝ فَلَمَّا آتُوْنَا
قَالَ مُوسَى مَا يَحْتَمِلُونَ بِكُلِّ السَّحَرِ ۝ إِنَّ اللَّهَ سَيِّطِلَهُ مِنْ اللَّهِ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝
وَيَحْقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْكَرَةَ الْبُجُرْمُوْنَ ۝ فَمَنْ أَمَنَ لِمُوسَى لَا ذَرْيَةَ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى حُكْمِ
مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَكَلِيْهِ أَنْ يَقْتَنِهِمْ ۝ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَلَى فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لِمَنِ الْمُسْرِفِيْنَ ۝ وَقَالَ

నూపు తర్వాత మేము వివిధ ప్రవక్తలను వారివారి జాతుల దగ్గరకు పంచాము. ఆ ప్రవక్తలు వారి వద్దకు స్పృష్టమైన నిదర్శనాలు తీసుకొనివెళ్ళారు. కానీ వారు (సత్యాన్ని నిరాకరించారు.) ఒకసారి నిరాకరించినదాన్ని మళ్ళీ అంగీకరించే మనుషులు కాదు. ఈ విధంగా హాయుమీరేవారి హృదయు కపాటలను మేము మూడిసేస్తున్నాం. (74)

ఆతర్వాత మేము మూసా, హరూన్లకు మా నిదర్శనాలచ్చి ఫిరోన్, అతని ఆధికారుల పద్ధతు పంపాం. కాని వారు (అధికార)గర్యంతో విప్రవిషోయారు. వారసులు పరమ దుర్మార్గాలు. మా పద్ధతమండి వారి ముందుకు సత్యం వచ్చినప్పుడు, ‘అది పట్టి మంత్రజాలం మాత్రమే’ అన్నారు. అప్పుడు మూసా “సత్యం మీ ముందుకు వస్తే దాన్ని మంత్రజాలం అంటారా? మాంతికులు ఎనాటికీ సప్తలం కాలేరు” అనాడు. (75-77)

దానికి వారు “నీవు మా తాతముత్తాతల మార్గం నుండి మమ్మల్ని మరలించడానికి వచ్చావా? ఇలా పురిద్దరు (మా) దేశంలో పెత్తనం చెలాయింపజాస్తున్నారా? నీ మాటల్ని మేము ఎన్నటికీ అంగికరించం” అన్నారు. ఆతర్వాత ఫిరోన్ (తన అధికారులతో) “అరితేరిన మాంత్రికులందరీ మాముందు ప్రవేశపెటుండి” అనాడు. (78-79)

మాంత్రికులు వచ్చిన తరువాత మూడా వారినుద్దేశించి “మీరు పడేయదలచుకున్న దేమిటో పడేయండి” అన్నాడు. వారు తమ మంత్రసాధనాలను (నేలమీద) పడవేశారు. అప్పుడు మూడా ఇలా అన్నాడు: “మీరు పడవేసింది మంత్రజాలం మాత్రమే. చూడండి ఇప్పుడు దేవుడు దాన్ని ఎలా విచ్చిన్నం చేస్తాడో. ఆయన దుర్మార్గుల పనిని నెరవేర నీయడు. దురాత్మలకు ఎంత వెగటుకలిగినా దేవుడు తన నిదర్శనాలతో సత్యాన్ని సత్యంగా నిరూపించి తీరుతాడు.” (80-82)

ఫిరొన్, అతని అధికారులు ఏ కష్టాలు తెచ్చిపెట్టారోనని భయపడి, ఆ జాతిలో కొందరు యువకులు⁶ తప్ప మరిపరూ మూర్ఖాను విశ్వసించ లేదు. ఫిరొన్ దేశంలో అతి కూరుడెన నియంతలా తయారె (అధికారగరథంతో) హాదుమీరి పోయాడు. (83)

6. ప్రతి ఈద్వమం ప్రారంభంలో నాధారణంగా యువకులే అందులో చేరుతారు. దానికి కొరణి ప్రతికూల వ్యాపకాన్వికి ఎవురీదగల శక్తి. సైఫ్రసం వయుస్వామిరివారి కండ్చే యువకు

مُوسَىٰ يَقُولُ إِنَّكُمْ أَمْنَتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكُّلُوا إِنَّكُنَا مُسْلِمُونَ ۝ قَفَّا لَوْعَةَ اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّلَمِينَ ۝ وَنَجْنَانَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِ مُوسَىٰ وَأَخْيَرُهُ أَنْ تَبَرُّوا لِلْقَوْمِ كُلِّهِ بِإِيمَانٍ ۝ فَاجْعَلُوا إِيمَانَكُمْ قَبْلَهُ وَأَفْهُمُ الظَّلَمُونَ
وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ أَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي
الْخَيْرَ الْدُّنْيَا ۝ وَرَبَّنَا لِيُصْلِلُوا عَنْ سَيِّدِكَ ۝ رَبَّنَا اطْلُسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ
فَلْوَيْهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ قَالَ قَدْ أَجْبَيْتَ دُعَوْنَ كُلِّهَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا
تَنْتَعِنْ سَيِّئَاتِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَجُرْوَنَا بِكَفَنِ اسْرَاءِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعُهُمْ فِرْعَوْنُ وَ
جَنْدُهُدَّ بَعْيَانَا وَدَعْوَاهُ حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرْقُ ۝ قَالَ أَمْنَتْ أَنَّهُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَنْتَ يَهُ

మూనా తన జాతిప్రజల్ని ఉద్దేశించి “ప్రజలారా! మీరు నిజంగా దేవుడ్ని విశ్వసిస్తే ఆయన మీదే భారం వేయండి. మీరు (చిత్తశుద్ధి కలిగిన) ముస్లింలు అయితే (నా హితవులు పాటించండి)” అని అన్నాడు. దానికి వారు సమాధానమిస్తూ “మేము దేవుని మీదే భారంవేశాం. దేవా! మమ్మల్ని దుర్మార్గుల కోసం పరీక్షగా చేయకు. నీ కారుణ్య కట్టాక్కాలతో మమ్మల్ని అవిశాసుల బారి నుండి రక్షించు” అని అనారు. (84-86)

మేము మూసాని, అతని సోదరుడ్ని పేరెలిప్పు "మీ జాతిప్రజల కోసం ఈజప్పలో కొన్ని ఇంట్లు సిద్ధం చేసుకోండి. వాటిని ఆరాధనా దిశగా చేసుకొని (సామూహిక) ప్రార్థన వ్యవస్థ నెలకొల్పాండి. విశ్వాసులకు శుభవార్త విచ్చించండి" అని అన్నాము. (87)

మూనా ఇలా ప్రార్థించాడు: “ప్రభూ! నీవు ఫిరోవు, అతని ఆధికారులకు ఐహిక జీవితంలో ఐశ్వర్యం, సకలసాధనసంపత్తులు ఇచ్చావు. ప్రభూ! ప్రజల్ని నీమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించడానికా ఇచ్చింది? ప్రభూ! వారి సిరిసంపదలు నాశనం చెయ్యి. దుర్భర శిక్ష చూడనంతపరకు (సత్యాన్ని) విశ్వసించసినీయకుండా వారి హృదయ కవాటాలు మూసెయ్యి.” దానికి దేవుడు జవాబిస్తూ “మీజిద్దరి వేడుకోలు స్వీకరించబడింది. (ధర్మంలో)స్థిరంగా ఉండండి. మూడుల మార్గం అనుసరించకండి” అన్నాడు. (88-89)

मैमु इप्राय्याल॒ सू॒तृ॒ति॒नि॒ स॒म्म॒द॑० दा॒टी॒ंचि॒ ब॒द्ध॒कु॒ चे॒र्वा॒मु॒. फ॒रो॒न॒,
अ॒त्ति॒नि॒ स॒न॒ैकु॒लु॒ प॒र्वा॒ंसा॒प॒त्ती॒क॒ रे॒चु॒ल॒त्ते॒ वा॒रि॒ वे॒न॒ॅ॒प॒वा॒दा॒रु॒. चिव॒रि॒क॒ फ॒रो॒न॒ स॒म्म॒द॑०ल॒

లోనే ఎక్కువగా ఉంటాయి. కొత్త విషయాన్ని త్వరగా గ్రహించగల శక్తి కూడా యువకులకే ఎక్కువగా ఉంటుంది. అందుకే మూసాపవక (అల్ల)ను మొదట యువకులే విశ్రసించారు.

ಅಲಾಗೆ ಅಂತಿಮ ದೈವಪ್ರವಕ್ತ ಮುಹಾಮ್ಮದ್ (ಸಲ್ಲಂ)ನು ಕೂಡಾ ಪ್ರಾರಂಭಂಲ್ತೇ ಯುವಕುಗೆ ವಿಶ್ವಸಿಂಚಿ ಅಯನ ಪ್ರಾರಂಭಿಂಬಿನ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕರಣೆದ್ಯಮಂಲ್ತೇ ಚೆರಿಪೆಯಾರು. ಅಲಿ ಬಿನ್ ಅಬೀ ತಾಲಿಬ್, ಜಾಫರ್ ತಯ್ಯಾರ್, ಜಾಫರ್, ತಲ್ಲಾ, ಸಾದ್ ಬಿನ್ ಅಬೀ ವಫಾಗ್ರ್, ಮುನ್ಸುಕ್ ಬಿನ್ ಊಮೆರ್, ಅಬ್ಯಾಲ್ ಬಿನ್ ಮನ್‌ರೂದ್ ಮೊದಲೈನ ವಾರಂತಾ ಇರವೈಯೆಣ್ಣ ಲೋಪುವಾರೆ. ಅಬ್ಯಾಲ್‌ರ್ಹ್ಯಾನ್ ಬಿನ್ ಬೆಫ್, ಬಿಲಾಲ್, ಸುಪ್ರಾಚ್ಲ ವಯಸ್ಸು ಇರವೈ ಮುಹ್ಮಯೀ ಏಂಣ್ಣ ಮಧ್ಯ ಉಂಡೆದಿ. ಅಬೂ ಊಮೈದಾ ಬಿನ್ ಜರಾಹ್, ಜೈದಿ ಬಿನ್ ಹಾರಿಸಾ, ಊಸ್ಯಾನ್ ಬಿನ್ ಅಪ್ಪಾನ್ ಊಮರ್ ಬಿನ್ ಖತ್ತಾಚ್ಲ ವಯಸ್ಸು ಮುಹ್ಮಯೀ ಇದು ಮಧ್ಯ ಉಂಡೆದಿ. ಅಬ್ಯಾಬಕ್ ಸಿದ್ದಿಫ್ (ರಜಿ) ವಯಸ್ಸು ಕೂಡಾ 38ಕಿ ಮಿಂಚಿ ಲೇದು. ದಾನಿಕ್ ಪೈಬಡಿನ ವಯಸ್ಸು ಕಲವಾರು ಒಕ್ಕಿರಿದ್ದರು ಮಾತ್ರಮೇ ಉಂಡೆವಾರು.

بَعْدَ إِسْرَاءٍ يَلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ آتَيْنَاهُ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝
فَالْيَوْمَ نُنْهِيُكَ بِيَدِنَاكَ لَتَكُونُ لَنَّ حَلْفَكَ أَيْةً ۝ وَإِنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ أَيْتَنَا
لَعْقَلُونَ ۝ وَلَقَدْ بَعْدَنَا بَنِي إِسْرَاءٍ يَلَ مُبْوًا صَدِيقٍ وَرَزِيقُهُمْ مِنَ الطِّبِّيلَاتِ ۝ فَمَا احْتَلَفُوا
حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۝ إِنْ رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ قَاتَ
كُنْتَ فِي شَلَّقٍ مِنْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسَئَلَ الَّذِينَ يَقْرُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۝ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحُقْقُ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا يَا يَارَبِّ اللهِ

మునిగిపోతూ “నేను ఇస్రాయాలీలు విశ్వసించిన దేవుడై విశ్వసించాను. అయిన తప్ప మరోదేవుడు లేదు. నేనిప్పుడు దైవవిధేయుల్లో చేరిపోయాను” అని అన్నాడు. (90)

“ఇప్పుడా నీవు విశ్వసించేది? ఇంతకు పూర్వం నీవు అవిధేయుడయి దుర్మార్గపు పనులు చేస్తుండేవాడివి. ఇప్పుడు నీవు భావితరాలకు గుణపారంగా మిగిలిపోవడానికి నీ శవాన్ని మాత్రమే మేము కాపాడుతాం”⁷ (అని సమాధానమివ్వబడింది). చాలామంది మా నిదర్శనాల విషయంలో అజాగ్రత్త, ఏమరుపాటులకు లోనైవ్వన్నారు. (91-92)

మేము ఇస్రాయాల్ సంతతివారికి ఎంతో ఆహ్వాదకరమైన ప్రదేశంలో పునరావాసం, అత్యంత త్రైష్మూన జీవనోపాధి కల్పించాము. వారు తమ దగ్గరకు (ధర్మ) జ్ఞానం వచ్చిన తరువాతే పరస్పరం విభేదాలలో పడిపోయారు. నీ ప్రభువు ప్రథయదినాన వారిముందు వారు విభేదించుకున్న విషయాలను గురించి తప్పకుండా తీర్పుచేస్తాడు. (93)

మేము నీపై దించినదాని విషయంలో నీకేముయినా అనుమానముంచే పూర్వం నుంచీ (దివ్య)గ్రంథం పరిస్తున్నవారిని అడిగి తెలుసుకో. నిస్పందేహంగా ఇది నీ ప్రభువు దగ్గర్చుండి వచ్చిన పరమసత్యం. కనుక నీవు శంకించేవారిలో చేరిపోకు. మా సూక్తులు నిరాకరించినవారిలో కూడా చేరిపోకు. అలాచేస్తే నీవు స్ఫూర్చితావు. (94-95)

7. మూడువేల ఏళ్ళ క్రితం సముద్రంలో మునిగిన ఫిరోన్ శవం ఈనాటికీ సురక్షితంగా ఉంది. క్రీ.స. 1907లో సర్కార్స్‌న్ ఎల్లెట్ స్మిత్ ఆ శవాన్ని పరీక్షిస్తే, దానిపై ఉప్పుపొర పేరుకుపోయి ఉంది. ప్రస్తుతం ఈ శవం(మమిగ్) ఊజప్పులోని జాతీయ పూరవస్తు ప్రదర్శనశాలలో ఉంది.

ప్రాచీన ఊజప్పు చక్రవర్తుల్ని ఫిరోన్లు అంటారు. పీరిలో అనేక వంశాలుండేవి. మూనా ప్రవక్త (అలై)కు కొన్నేండ్ర పూర్వం నుండి ఫిరోన్ల వంశం “రామ్యేస్-1”తో ప్రారంభమయింది. అతని కుమారుడు “సెతు” రెండవ ఫిరోన్గా ప్రసిద్ధిచెందాడు. సెతు కుమారుడు “రామ్యేస్-2”. ఇతని కాలంలోనే మూనాప్రవక్త (అలై) జన్మించారు. ఇతని పొషణలోనే పెరిగి పెద్దవారయ్యారు.

క్రీ.స. 1886లో పురావస్తు శాఖ చేపట్టిన త్రవ్యకాల్లో ఒక పిరమిడ్ నుండి ఓ శవం బయల్పు డింది. దానిపై వున్న పట్టాలు తీసి చూస్తే శరీరానికి చుప్పబడిన ఆఖురి పశ్చంపై “రామ్యేస్-2” అని రాయబడి ఉంది. ఇతని పరిపాలనా కాలం క్రీ.ప్రా. 1304లో ప్రారంభమయి ఉంటుందని పురావస్తు శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయం. రామ్యేస్-2 చనిపోయిన తర్వాత అతని కొడుకు “మిన్హతాహో” అధికారంలోకి వచ్చాడు. ఇతనే మూనాప్రవక్త అండజేనిన దైవంందేశాన్ని తిరస్కరించి, ఎల్ర సముద్రంలో మునిగి చనిపోయిన ఫిరోన్ చక్రవర్తి. (ఎన్సైక్లాపీషన్, భాగం-5)

فَتَكُونُونَ مِنَ الْخَسِيرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ حَفَّتُ عَلَيْهِمْ كَلِمَتَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَوْ جَاءَهُمْ
كُلُّ أَيْمَحْ حَقِّيْ بِيَرُوا الْعَدَابَ الْأَكْلِيمَ ۝ فَلَوْلَا كَيْنَتْ قَزِيرَةً أَمَنَتْ فَقَعَدَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ
بِيُولُسَ دَلَّا مَأْنَوَكَشَفَنَاعَهُمْ عَذَابَ الْجَنَّيْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَعَنَهُمْ إِلَّا حَيَّنِ ۝ وَلَوْ
شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَ مَنْ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا، أَفَأَنْتَ تُكَرِّهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝
وَمَا كَانَ لَنَفِسٍ أَنْ تُؤْمِنَ لَا يَأْذِنُ اللَّهُ وَبِجَعْلِ الرِّجْسِ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝
قُلِ الْأَنْظُرُوا مَا ذَآ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَمَا تَعْنِي الْأَيْتُ وَالثَّدْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
فَهَلْ يَنْتَهُونَ لَا مِثْلُ آيَاتِ الَّذِينَ حَلَّوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ قُلْ فَاتَّهُرْ فَرْقًا إِنِّي مَعَكُمْ قَنْ
الْمَسْتَهِرِينَ ۝ ثُمَّ لَتَعْجِي رُسْلَنَا ۝ وَالَّذِينَ أَمْنَوا كَلِمَتَ حَقَّا عَلَيْنَا نَحْنُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ يَا يَاهَا التَّاسُ إِنْ
كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِيْنِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَعْوِقُكُمْ ۝ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَنْ أَقْمُ وَجْهَكَ لِلَّذِينَ حَنِيفِيَا، وَلَا تَكُونَنَّ

ఎవరి విషయంలో స్థిరపడిపోయిందో వారిముందు నీవు ఏ నిదర్శనం ప్రదర్శించినా, దుర్గారిశ్శక కళ్యాం చూడనంతపరకూ వారు (సత్యాన్ని) విశ్వసించరు. ఏదైనా పట్టుంలోని ప్రజలు (దైవ)శిక్ష రావడం చూసి విశ్వసించినప్పుడు, ఆ విశ్వసం వారికి ప్రయోజనం చేకూర్చినట్లు ఒక్క ఉదంతమయినా సంభవించిందయినును జాతి తప్ప? (వారి సంగితి వేరు) ఆప్రజలు (సత్యాన్ని) విశ్వసించగానే మేము ప్రపంచ జీవితంలో వారిపై పడనున్న అవమానకరమైన శిక్ష తోలగించాం. ఆతర్వాత అ జాతికి కొంతకాలం జీవితసుభాలు అనుభవించే అవకాశమిచ్చాం.⁸ (96-98)

నీ ప్రభువు తలిస్తే భూమానులంతా (సత్యాన్ని) విశ్వసించేవారు. కాని నీవు ప్రజలు బలవంతంగా విశ్వసులుగా మార్చడలిచావా? దైవాజ్ఞ లేనిదే ఏఒక్కడూ విశ్వసించలేదు. బుద్ధిస్తేనులపై దేవుడు (అవిశ్వస్)మలినాన్ని పడవేస్తాడు. భూమ్యకాశాల్లో ఉన్నవాటిని బిసారి కణ్ణుతెరచి చూడండని చెప్పు వారికి. సత్యాన్ని విశ్వసించాలన్న ఉద్దేశ్యం లేని వారికి ఎన్ని నిదర్శనాలు చూపినా, ఎన్ని పౌచ్ఛరికలు చేసినా లాభం లేదు. (99-101)

పూర్వం ప్రజలు ఏ దుర్దినాలు చూశారో ఆ దుర్దినాల కోసం ఎదురుచూస్తున్నారా వీరు? “అయితే ఎదురుచూడండి, నేనూ మీతోపాటు ఎదురుచూస్తాను” అని చెప్పు వారికి. (అలాంటి కష్టాలం పస్తే) మేము మా ప్రవక్తలను, విశ్వసించినవారిని కాపాడు కుంటాం. విశ్వసుల్ని కాపాడుకోవడం మా బాధ్యత. (102-103)

ముహమ్మద్ (సల్లా)!! వారితో ఇలా చెప్పేయిండి: “ప్రజలారా! నా ధర్మం గురించి మీకేదయినా అనుమానం ఉంటే ఒక విషయం తెలుసుకోండి. మీరు దేవుడై వచలి ఎవరిని ఆరాధిస్తున్నారో వారిని నేను ఎన్నటికీ ఆరాధించను. ఎవరి అధీనంలో మీ ప్రాణాలున్నాయో ఆ దేవుడై మాత్రమే నేను ఆరాధిస్తాను. నేను ర్ఘఫమయిన విశ్వసిగా ఉండాలని నాకు ఆజ్ఞలుంది. (104)

నాకీ ఆడేశం కూడా ఇవ్వబడింది: “నీవు ఏకాగ్ర చిత్తుడవయి ఈ ధర్మంలోనే

8. వివరాలకు 37:139-148 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

وَمِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا
مِنَ الظَّالِمِينَ وَإِنْ يَنْسَأَكَ اللَّهُ بِصُرْتِ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرْدُكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآءَ
لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَإِنْ أَهْتَدَى فَإِنَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّا يَضْلِلُ عَلَيْهَا وَمَنْ
أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ
﴿٤﴾

سُورَةُ هُوَ مَيْتٌ ۝ ۱۱ ۝ ۵۲ ۝

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّاثِكَتْ أَحْكَمْتِ أَيْتَهُ ثُمَّ فَصِلْتِ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ۝ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ مَا تَنْفِي لَكُمْ

స్థిరంగా ఉండు. బహుధైవారాధక్కలో చేరిపోకు. దేవుడ్ని వడలి నీకు ఎలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించలేని మిద్యాదైవాలను ఎన్నటికే ప్రార్థించకు. అలా చేప్పే నీవు మర్యాద డవయి పోతావు. దేవుడు నిన్ను ఏదైనా కష్టానికి గురిచేయదలిస్తే ఆయన తప్ప ఆ కష్టం నుండి నిన్ను గడ్డిక్కించేవారు మరెవరూ ఉండరు. అలాగే దేవుడు నీకేదైనా మేలు చేయగోరితే ఆయన అనుగ్రహాన్ని అడ్డుకోగలవారు కూడా ఎవరూ ఉండరు. ఆయన తన దాసులలో తాను తలచుకున్న వారికి తన అనుగ్రహాగ్యం ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు.” (105-107)

ప్రవక్త! వారికిలా చెప్పు: “ప్రజాలారా! మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు సత్యం వచ్చింది. ఇకపెరు సన్వార్థం అవలంబిస్తారో ఆ సన్వార్థం వారికి మేలు చేకూర్చుతుంది. మరెవరు మార్గభ్రష్టత్వంలోనే పడివుంటారో ఆ మార్గభ్రష్టత్వం వారికి చేటు తెస్తుంది. నేను మీపై పర్యవేక్షకునిగా లేను.” ప్రవక్త! దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా నీదగ్గరకు పంపబడిన హతోపదేశం అనుసరిస్తూ ఉండు. దేవుడు (తుది) నిర్మయం చేసేవరకు సహనం వహించు. ఆయనే అందరికన్నా మంచి నిర్మయం చేసేవాడు. (108-109)

అపతరణ: ముక్కు

11. హద్ద

సూక్తులు: 123

ఈ అధ్యాయం హద్ద ప్రవక్త (అలై) పేరుతో లేక హద్దజాతి పేరుతో ఉండ వచ్చు. దీని విషయాలు గమనిస్తే ఇదికాదా యునున్ అధ్యాయం కాలంలోనే అవత రించినట్లు అన్విస్తుంది. ఇందులో బహుధైవారాధకులకు పిత్రపులు, హాచ్చరికలు చేయ బడ్డాయి. గతంలో దైవసందేశం తిరస్కరించి దుర్గతిపాలైన హద్ద, ఆద్, లూత్ తదితర జాతుల వృత్తాతలు పేర్కొంటూ వారిని రుజుమార్గం వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-రా. ఇది స్థిరమైన, స్పష్టమైన సూక్తులతో సర్వజ్ఞుడు, మహ వివేక వంతుడయిన శక్తిస్వరూపుని దగ్గర నుండి అవతరించిన గ్రంథం. దీని ఆదేశం ప్రకారం మీరు (నిజ) దేవుడ్ని తప్ప మరవరిని ఆరాధించకూడదు. నేను ఆయన వైపున మిమ్మల్ని హాచ్చరించే, శుభవార్త అందజేసేవాడ్ని. (1-2)

مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝ وَإِنْ أَسْتَغْفِرُ رَبِّي بَعْدَمْ ۝ ثُمَّ تُؤْبُلَ إِلَيْهِ يَتَعَلَّمُ مَتَّاعًا حَسَنًا إِلَى آجَلٍ
مُسْتَقِيٍّ وَيُؤْتَ كُلُّ ذِي قَضْلٍ فَصَلَكَهُ ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْ فَإِنَّهُمْ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ بَيْهُ كَبِيرٌ ۝
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۝ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا إِنَّهُمْ يَتَنَوَّنُ صُدُورُهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ إِلَّا
حِينَ يَسْتَعْشُونَ ثَيْبًا بَهْمَ ۝ يَعْلَمُ مَا لِيَسْرُونَ وَمَا يُعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ
وَمَا مِنْ ذَاقُوْنَ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَيَّ اللَّهِ رُرْفَهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَوْدَعَهَا ۝ كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةٍ أَبْيَامٍ وَكَانَ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَلْبِسُوكُمْ أَيْكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَكُلِّنَ قَاتَ اثْنَتِنَمْ بَعْنَوْنَ مِنْ بَعْدِ الْمُوْتَ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ
أَلَا سُحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَكُلِّنَ أَخْرَنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ لِأَمْنَةٍ مَعْدُودَةٍ لِيَقُولُنَّ مَا يَحْسُنُ ۝ إِلَّا يَوْمَ
يَأْتِيَهُمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَقَّ إِذْنَمَا كَانُوا بِهِ لَيَسْتَهْزَئُونَ ۝ وَكُلِّنَ أَكْفَنَا إِلَاسَانَ مِنَّا حَرَجَ

మీరు మీ ప్రభువును క్షమాపణ కోరుకోండి. ఆయన వైపు మరలండి. అలాచేస్తే ఆయన మీకు ఓ నిర్మితకాలం వరకు మంచి జీవనసామగి అనుగ్రహిస్తాడు. ప్రతి సహ్యాదయయనికీ తన సౌప్రథత, సౌభాగ్యాలను ప్రసాదిస్తాడు. అయితే మీరు (నా పాతోప దేశం వినకుండా) ముఖం తిప్పుకుంచే (నాకొచ్చే సప్పమేమీ లేదు.) మీ విషయంలో నేను ఓ భయంకర దినాన సంభవించే (నరక)యాతనను గురించి భయపడుతున్నాను. మీరంతా (చనిపోయిన తరువాత) దేవుని సన్మిధికే చేరుకోవలసి ఉంది. ఆయన ప్రతి వని చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (3-4)

చూడు, వారు (తమ యష్టోచనల్) ఆయనకు తెలియకుండా దాచడానికి వ్యధా ప్రయత్నంచేస్తూ ఎలా ముఖం చాచేస్తున్నారో. జాగ్రత్త! వారు తమ ముఖాలు పాప్తాలలో దాచుకుంటున్నారుగాని, దేవునికి వారి అంతర్బాహ్య విషయాలన్నీ తెలుసు. ఆయనకు మానవుల హృదయాలలో మెదిలే రహస్య విషయాలు సైతం తెలుసు. (5)

భూమండలంపై సంచరించే ప్రతిపాణికి ఉపాధినిచ్చే బాధ్యత దేవునిపైనే ఉంది. అలాగే ఏప్రాణి ఎక్కడ నివసిస్తుందో, ఎక్కడ (దానిప్రాణం) భద్రపరచబడుతుందో కూడా దేవునికి తెలుసు. సమస్త విషయాలు సప్పంగా గ్రంథంలో ప్రాయబడి ఉన్నాయి. (6)

ఆయనే భూమ్యకాళాల్ని ఆరు రోజుల్లో స్ఫోటించినవాడు. దీనికి పూర్వం ఆయన (అధికార) సింహసనం నీటిమీద ఉండేది. మీలో ఎవరు నీతిగా నడుచుకుంటారో పరీ క్షించడానికి ఆయన ఇదంతా స్ఫోటించాడు. (ప్రవక్త!) నీవు అవిశ్వాసులకు “మరణానం తరం మీరు తిరిగి బ్రతికించి లేపబడతారు” అని చెబుతుండే వారు “ఇది మంత్రజాలం తప్ప మరేమీ కాద!”ని అంటున్నారు. మేము వారిని వెంటనే శిక్షించకుండా ఓ నిర్మిత కాలం వరకు వదలిపెట్టుంచే “ఏ విషయం దాన్ని నిరోధించిది?” అంటున్నారు వారు. వినండి, వారికి శిక్ష సమయం సమీపించినప్పుడు ఇక దాన్ని ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. వారు పోశన చేస్తున్న విషయమే వారిని చుట్టుముడ్డుంది. (7-8)

ఎప్పటినా మేము మానవనికి మా కారుణ్యం చవిచూపిన తర్వాత తిరిగి తీసు

ثُمَّ تَرْعَنْهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيُوْسُ كَفُورٌ وَلَدِينُ أَذْقَنْتُ نَعِيَّاً بَعْدَ صَرَّاءَ مَسْنَهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي طَرَّةً لَفَرْجٍ فَغُورٌ لَا الَّذِيْنَ صَدَرُوا وَعَلِمُوا الصِّلْحَةُ اُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَكَ تَارِكَ بَعْضَ مَا يُوْحِي إِلَيْكَ وَضَارِقَ بِهِ صَدَرَكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
عَلَيْهِ كَذَنْ أَوْجَاهَ مَعَهُ مَلَكٌ دَارَتَنَا أَنْتَ نَذَرِيْرَ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكَيْلٌ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَلَهُ
قُلْ فَأَنْوَاعُ عِشَرٍ سُوْرٍ مُشَبِّهٍ مُفَتَّرٍ وَأَذْعُوا مِنْ أُسْتَطَعُنَمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ
فَإِلَمْ يَسْتَجِيْبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُو أَنَّنَا أَنْوَاعَ اللَّهِ وَأَنَّ لَأَلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَيْنَتَهَا نُوقَ الْيَهُومَ أَعْبَاهُمْ فِيهَا وَهُمْ قِيَمَهَا لَا يُجْسِمُونَ
أُولَئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا التَّارِيْخُ وَحَطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبُطْلَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ افْنَنَ كَانَ عَلَى بَيْتِكَهُ مِنْ زَيْهَ وَيَتَوَهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبُ مُوسَى رَامَا وَرَحِمَهُ

కుంటే అతను నిరాశచెంది కృతఫున్నడుగా మారిపోతాడు. ఒకవేళ అతనికి వచ్చిన ఆపద దూరంచేసి మేము సాశ్యం కలిగిస్తే అతను (తెగ సంబరపడిపోతూ) “నా కష్టాలన్నీ తీరి పోయాయి” అంటాడు. పైగా అతను మితిమీరిన సంతోషంతో గర్వపుష్టిపోతాడు. అయితే సజ్జనులు, సహనశీలురు మాత్రం ఇలాంటి బలహీనతలను దరికి చేరనివ్యరు. అలాంటివారికి (దేవుని దగ్గర) మన్మింపు, గప్ప ప్రతిపలమూ లభిస్తాయి. (9-11)

కనుక నీపై అవతరిస్తున్న విషయాల్లో కొన్నిటిని (ప్రచారం చేయకుండా) వదిలే స్తావేమో (అలా వదిలేయకు సుమా!) అలాగే వారు “ఈ మనిషిపై ఏదైనా ఒక నిధి ఎందుకు అవతరించలేదూ, లేదా ఇతని వెంట దైవమాతుయినా ఎందుకు రాలేదూ?” అనంటారు. దానికి బాధపడకు. నీపు (ప్రజల్ని) పోచ్చరించేవాడివి మాత్రమే. ఆ తరువాత విషయాలన్నీ దేవుడే చూసుకుంటాడు. అయినే ప్రతి దానికి పర్యవేక్షకుడు. (12)

వారు ఈగ్రంథాన్ని అతనే కల్పించుకున్నాడని అంటున్నారా? అయితే వారినిలా అడుగు: “సరే, ఇలాంటి వది అధ్యాయాలు రచించి తీసుకురండి. (కావాలంటే) ఈ పనిలో మీకు సహాయపడేందుకు ఒక్క దేవుడికి వదలి మీరు ఎవరెవర్చి పిలుచుకోగలరో వారంద్రీ పిలుచుకోండి. మీరు నిజాయితీపరులైతే (ఈపని చేసిచూపండి). వారు గనుక మీ సహాయానికి రాకపోతే ఈగ్రంథం (మానవమేధా జనితంకాదని,) దైవజ్ఞానంతో అవతరించిందని, ఆ దేవుడు తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడని తెలుసుకోండి. మరి మీరు (ఇప్పట్టికొనా ఈ సత్యానికి) తలవొగ్గుతారా?” (13-14)

కేవలం ప్రాపంచిక జీవితాన్ని దాని తథుకుబెఱుకుల్ని కోరుకునే వారికి వారి కర్మ పలం పూర్తిగా ఇక్కడే ఇచ్చివేస్తాం. అందులో వారికి ఎలాంటి కొరత చేయం. అయితే పరలోకంలో అలాంటివారికి నరకాగ్రి తప్ప మరేమీ ఉండడు. వారు ప్రపంచంలో సమకూర్చుకున్నదంతా నిరద్ధకమైపోయింది; వారు చేసినవంతా మిధ్య. (15-16)

ఒకవ్యక్తి తనప్రభువు నుండి స్పష్టమైన నిదర్శనం కలిగిన్నాడు. ఆ తర్వాత (ఆనిదర్శనాన్ని సమాధిస్తూ) మరో నిదర్శనం కూడా అతని ప్రభువు నుండి వచ్చింది. దీనికి

أُولَئِكَ يُوْقِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرُ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالَّذِيْكُمْ مَعَهُ فَلَا تَكُونُ فِي مُرْبَيَةِ قِنْهُ تِلْهُ الْحَقُّ
مِنْ زَيْنَكَ وَلَكِنَّ أَكُونَتِنَا لَا يُوْمِنُونَ وَكَمْ أَنْظَلَمُ مَنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِيْبَانًا دُولَكَ
يُعَرِّضُونَ عَلَى كَرِبَّهُمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هُؤُلَاءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ
الظَّلَمِيْنَ الَّذِيْنَ يَصْدُرُونَ عَنْ سَيِّلِ اللَّهِ وَيَبْعَثُهُمَا عَوْجَاهًا وَهُمْ بِالآخِرَةِ هُمْ كَفِرُوْنَ
أُولَئِكَ لَمْ يَكُنُوْنَا مُعَجِّزِيْنَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أُولَئِكَمْ يُضَعِّفُ
لَهُمُ الْعَدَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيْعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ أُولَئِكَ الَّذِيْنَ حَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَدِيْنَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ لَكَ الَّذِيْنَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصِّلْحَةَ وَأَخْبَيْوْا لِلَّهِ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ مَثَلُ الْقَرِيْقَيْنِ
كَلَّا عَنِ الْأَصْحَمِ وَالْبَصِيرِ وَالْتَّيْمِ وَهُلْ يَسْتَوِيْنِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا لِإِلَهِ

పూర్వం మార్గదర్శినిగా, (దైవ)కారుణ్యంగా ఆవరించిన మూర్ఖా గ్రంథం కూడా ఉంది. మరి (ఈవ్యక్తి ప్రవంపచూజారిలా ముహమ్మద్ తెచ్చిన సత్యాన్ని తిరస్కరించగలడా)? అలాంటివారు దీన్ని తప్పక విశ్వసిస్తారు. యావత్ మానవజాతుల్లో ఏజాతయినా దీన్ని తిరస్కరిస్తే దాని నివాసస్థలం నరకమవుతుందని వాగ్గానం చేయబడుతోంది. కనుక ముహమ్మద్ (స)! ఈ విషయంలో నీవు ఎలాంటి సందేహానికి ఆస్కారమవ్యక్తు. ఇది నీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యం. కాని చాలామంది దీన్ని విశ్వసించడంలేదు. (17)

దేవునికి అబద్ధం అపాదించేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడెవరుంటారు? అలాంటి వారిని దేవుని ముందు ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుంది. అప్పుడు సాక్షులు తమ ప్రభువుకు అసత్యం అపాదించినవారు వీరేనని సాక్షుమిస్తారు. వినండి. దేవుని మార్గం నుండి ప్రజల్ని నీరోధించే దుర్మార్గులపై దైవశాపం విరుచుకుపడుతుంది. (18)

ఈ దుర్మార్గులు దేవుడు నిర్దేశించిన మార్గాన్ని వరలోకాన్ని తిరస్కరిస్తున్నారు. వారు యావత్తు భూమండలంలో దేవుడ్ని ఏమాత్రం అశక్తుడిగా చేయలేరు. దేవునికి వ్యతిరేకంగా వారికి సహాయం చేసేవాడూ ఉండడు. వారికి రెట్టింపు శిక్క పడుతుంది. వారిప్పుడు ఎవరి (హిత)వచ్చాలు వినే స్థితిలో లేరు. వారికి ఎలాంటి (మంచి) విషయం తట్టడు. తమకుతాము నష్టం కల్పించుకున్న ఆత్మవినాశకులు వీరే. వారి అభూతకల్పనలన్నీ వారినుండి కనుమర్గైపోతాయి. వారే పరలోకంలో అందరికొన్న ఫొరంగా నష్టపోయేవారు. అందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. (19-22)

ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్ములైనవారు మాత్రం (తుదిశ్యాస వరకు) తమ ప్రభువుకే అంకితమయి ఉంటారు. వారు తప్పకుండా స్వార్గనివాసులవుతారు. స్వార్గంలోనే కలకాలం (హోయిగా) ఉంటారు. ఈ ఉభయవర్గాలను ఇలా పోల్చువచ్చు. ఒకడు అంధుడు, బధిరుడు. మరొకడు కశ్యా, చెవులూ ఉన్నవాడు. వీరిరువురు సమానమేవా? మీరు విషయం గ్రహించరా? (23-24)

మేము సూహాను అతని జాతిప్రజల దగ్గరకు వంపాము. అప్పుడతను (వారికి

قُوَّةٌ :إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَنَّ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ رَبِّيَ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الْيُقْدَمِ ۝ قَالَ
الْمَلَائِكَةُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَكَ إِلَّا بَشَرًا وَمَا تَرَكَ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَادُوكُمْ بِأَدَى الرَّأْيِ ۝ وَمَا تَرَى لَكُمْ عَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نُظْنَكُمْ كَذَنِيْنِ ۝ قَالَ يَقُولُمْ أَرَيْتُمْ
إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيِّ وَأَتَنْتَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعَيْتَنِي عَلَيْكُمْ أَنْلَزْمَكُمُوهَا وَأَنْتُمْ
لَهَا كَلَرْهُونَ ۝ وَيَقُولُمْ لَا أَسْكَنْكُمْ عَلَيْهِ مَالًا، إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا آنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ
أَمْوَالِهِمْ مُلْقُوا رِبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝ وَيَقُولُمْ مَنْ يَصْرُنِي مِنْ اللَّهِ إِنْ
كَرِدْتُهُمْ ۝ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَنَةُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ
هَا تَقْرَئُونَ ۝

పాతోపదేశం చేస్తూ) “నేను మిమ్మల్ని స్ఫ్రషంగా హాచ్చరించడానికి వచ్చాను. (ప్రక్క) దేవుడి తప్ప మీరు ఎవరినీ ఆరాధించకండి. ఇలా చేయకపోతే మీపై ఘోరమైన శిక్క
వచ్చివడుతుందని నేను భయపడుతున్నాను” అని అన్నాడు. (25-26)

ఆతని జాతిలో సత్యాన్ని తిరస్కరించిన నాయకులు దానికిలా సమాధానమిచ్చారు: “మా దృష్టిలో నీవు మాలాంటి మానవమాత్రుడివే. (అంతకుమించి మరేమీకావు.) అదీ గాక ముందుచూపు లేకుండా నీమాటలు విని నిన్ను (గుణ్ణిగా) అనుసరిస్తున్నవారు ఎలాంటివారో మేము చూస్తూనే ఉన్నాం. (విజ్ఞత, వివేచనల్లేని) అధములు, తుచ్ఛలే
గదా నిన్ను అనుసరిస్తున్నది? మీరు మాకంబే ఏ విషయంలోనూ మించిపోయినట్లు మాకగపడటం లేదు. నువ్వొట్టి అబద్ధాలరాయుడవని మేము భావిస్తున్నాం.” (27)

సూహో ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! కాస్త ఆలోచించండి. నా ప్రభువు అనుగ్రహంతో (ఇంతకు పూర్వంనుంచే) నేనోక నిదర్శనం (అంతరాత్మ ప్రభోధనా జ్యోతి) కలిగివున్నాను. ఆత్మాత ఆయన నాకు తన విశేషకారుణ్యం (దివ్యవిష్ణుతీ) ప్రసాదించాడు. అది మీకు కన్పించకపోతే (నేనేం చేయసు?) విశ్వసించడానికి మీకిష్టం లేక పోతే దాన్ని బలవంతంగా మీమీద రుద్దడానికి నాదగ్గర ఎలాంటి సాధనం లేదుగదా!

నా జాతిప్రజలారా! నేనీ పని కోసం మీముండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత దేవుడే తీసుకున్నాడు. నామాటలు విశ్వసించిన వారిని నేను గెంచివేయలేను. వారు కూడా తమ ప్రభువు సప్నిధికి చేరుకోవలసినవాళ్ళే. సాదరులారా! నేనోకవేళ వారిని నా దగ్గర్చుంచి గెంటివేస్తే దేవుని పట్టునుండి నన్నెవరు

1. పాజిత్ సూహో (అలైహి) పేదలు-ధనికులు, అధములు-అధికులు, సామాన్యలు-ప్రముఖులు, పాలకులు-పాలితులు అన్న వివక్క చేయకుండా తన జాతివారందరికి దైవసందేశం అందజేశారు. కని వారిలో చిన్నచిన్న మృత్యుపనులు చేసుకునే పేదలు, దళితులే దాన్ని విశ్వసించారు. ఇది ధనికులకు, అగ్రవర్షాలకు నచ్చలేదు. “నీవు ప్రధారం చేస్తున్నది నిజంగా సత్యదర్శమయితే ముందుగా మేమే విశ్వసించేవాళ్ళు. నిష్ఠదరిద్రులు, నీచకులస్తులకు అందులో మంచిచెడులు, సత్యాన్నాలను విషక్తమ చేసేటుం బుద్ధీజ్ఞానాలు ఎక్కడున్నాయి?” అన్నదే వారి వాదన. ప్రతి యుగంలోనూ ధనికులు, అగ్రవర్షాల కన్నా ముందుగా, అధికంగా పేదలు, దళితులే సత్యాన్ని విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. (దీనతోపాటు 18:28, 26:111,112 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

مَلَكٌ شَوَّلَ أَقْوَلُ لِلَّذِينَ تَزَدَّرَتْ أَعْيُنُكُمْ لَكُمْ لَيْلَةٌ خَيْرٌ لِلَّهِ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِكُمْ ۝
لَيْلَةٌ لِلَّهِ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِكُمْ ۝ قَالُوا يُؤْمِنُونَ ۝ جَدَلْتُمَا فَلَمَّا كَانَتْ لَيْلَةُ الْقِدْرِ
مِّنَ الْمِنَافِعِ ۝ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّمُ بِهِ اللَّهُ أَنْ شَاءَ وَمَا أَنْتَ بِمُهْجِزٍ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ لَيْلَةٌ
إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَمَ لَكُمْ لَكُمْ لَيْلَةٌ خَيْرٌ لِلَّهِ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِكُمْ ۝ أَمْ
يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۝ قُلْ إِنْ أَفْتَرَنِي فَعَلَى إِجْرَاءٍ ۝ وَآتَنَا بِرَبِّي ۝ وَمَنْ تَجْرِيْمُنَ ۝ وَأُوْرِجِي لِلْنُوْجِ
آنَهُ لَيْلَةٌ مِّنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ أَمْنَى ۝ فَلَا تَبْشِرْسُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَاصْنَعْ الْفُلَكَ ۝ وَكَلِّي
إِعْيَيْنَا وَوَحِيَنَا وَلَا تَخَاطِبْنِي فِي الْأَنْدَيْنِ ۝ ظَلَمُوا إِلَيْهِمْ مَعْرُوفُونَ ۝ وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ ۝ وَكَلِّي
مَرَّعِيَّهُ مَلَأْنَهُ مَنْ قَوْمِهِ سَخَرُوا مِنْهُ ۝ قَالَ إِنْ سَخَرُوا مِنَنَا فِي لَيْلَةٍ نَسْخَرُ مِنْكُمْ ۝ كَمَا
نَسْخَرُونَ ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيَهُ عَذَابٍ يُغْرِيْهُ وَيَجْلِيْهُ عَلَيْهِ عَذَابٍ مُّقْيِمٍ ۝ حَتَّى إِذَا

కాపొడతారు? మీరామాత్రం అర్థం చేసుకోలేరా? నాదగ్గర నిధులు, నిక్కేపాలున్నాయని నేను మీతో అనడం లేదు. నాకు అతీందియ శక్తులున్నాయని, నేను దైవదూతని కూడా చెప్పుకోవడం లేదు. మీ కట్టకు నీచులుగా కస్పిస్తున్న పీరికి దేవుడు ఎలాంటి మేలు చేయడని నేను చెప్పలేను. వారి అంతరంగాల స్థితి దేవునికి బాగా తెలుసు. ఒకవేళ వారిని గురించి అలా చెబితే నేను దుర్మార్గణ్ణయి పోతాను.” (28-31)

అప్పుడు వారు “సూహో! నువ్వు మాతో వాదనకుదిగి బాగానే వాదించావు. సరే, నీవు సత్యవంతుడవైతే మమ్మల్ని బెదిరిస్తున్న ఆశిక్ ఏమిటో ఇక తీసుకురా” అన్నారు. దానికి సూహో ఇలా అన్నాడు: “దాన్ని దేవుడే తలచుకుంబే తీసుకువస్తాడు. అప్పుడు మీరు దాన్ని ఏంధంగానూ అట్టుకోలేరు. అదీగాక దేవుడు మమ్మల్ని మార్గప్రపట్టులోనే పడి ఉండనివ్వులచుకుంబే, నేనిక మీశైయస్సు కోసం ఏది చేయాలనున్నా అది మీకెలాంటి ప్రయోజనం చేకూర్చుదు. అలాంటి శక్తిసంపన్నుడే మీ ప్రభువు. (మరణానంతరం) మీరు అయిన సప్నిధికి చేరుకోవలసి ఉంటుంది. (32-34)

ముహమ్మద్ (సల్లా) వారు “ఇదంతా అతనే కల్పించుకున్నాడు”ని అంటున్నారా? అయితే వారికిలా చెప్ప: “ఒకవేళ నేను దీన్ని కల్పించుకుంబే, ఆ నేరం నాదే. కాని మీరు చేస్తున్న నేరాలకు నేను ఎలాంటి బాధ్యుడై కాను.” (35)

సూహోకు దివ్యవిష్ణుతీ ద్వారాఇలా సూచించబడింది: “నీ జాతిప్రజల్లో (సత్యాన్ని) విశ్వసించవలసిన వారంతా విశ్వసించారు. ఇక తోత్తగా విశ్వసించేవారెవరూ లేరు. కనుక వారి అక్రత్యాలను గురించి నీవు బాధపడనవసరం లేదు. ఇప్పుడు మా పర్యవేక్షణలో మా ప్రోత్సాహంతో ఒక ఓడ తయారుచేసుకో. అయితే దుర్మార్గల్ని గురించి నా దగ్గర సిఫారసు చేయకూడదు. వారంతా ఇప్పుడు మునిగి పోనున్నారు.” (36-37)

సూహో (తన అనుచరులతో) ఓడ నిర్మాణంలో నిమగ్నుడైయాడు. అతని జాతి నాయకులు అతని ముందునుంచి పోతూ అతట్టి అపహస్యం చేసేవారు. దానికి సూహో ఇలా అన్నాడు: “మీరు మమ్మల్ని చూసి నవ్వుతున్నారా? అయితే మేము కూడా మమ్మల్ని చూసి నవ్వుకుంటున్నాం. అవమానకరమైన శిక్క ఎవరిపైకి వస్తుందో, తిరుగు

جَاءَ أَمْرًا وَفَارَ التَّثْوِرُ لِقُنْبَا حِيلٌ فِيهَا مِنْ كُلِّ رُوْجَبِينَ اشْتَيْنَ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ أَمَنَ وَمَمَا أَمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَبِيلُ^٥ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا يُسْمِ اللَّهُ مَجْرِهَا وَمُرْسَهَا
إِنْ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ^٦ وَهُنَّ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجَبَالِ سَوَادَتْ نُورُهُ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ
يَبْعَدُ ارْكَبَ مَعْنَا وَلَا تَكُنْ مَمَّ الْكُفَّارِينَ^٧ قَالَ سَاوِي لِي جَبَلٌ يَعْصِمِي مِنَ الْمَاءِ^٨ قَالَ
لَعَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ الشَّوَّالَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرِقِينَ^٩ وَقَيْلَ يَأْرُضُ
ابْنَيَ مَاءِكَ وَيَسِّئَ أَقْلِيَ وَغَيْضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتُوْتَ عَلَى الْجُودِي وَقَيْلَ بَعْدًا لِاقْتُومَ
الظَّلَمِيْنَ^{١٠} وَتَادِي نُورَ رَبِّهِ فَقَالَ رَبِّ ابْنِي مِنْ أَهْلِهِ وَأَنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
لَهُنَّا كَمْلَةً^{١١} فَقَالَ رَبِّهِ نُورَ رَبِّهِ فَقَالَ رَبِّ ابْنِي مِنْ أَهْلِهِ وَأَنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
لَهُنَّا كَمْلَةً^{١٢} (38-39)

చివరికి మాత్జు రానేవచ్చింది. (మహోపద్వం) కుంపటి పాంగిపారలింది. అప్పుడు
మేమిలా ఆదేశించాం: “ప్రతి జాతికి చెందిన ప్రాణులలో ఒక్కొక్క జతను నొకలోకి
తీసుకో. అలాగే ఎవరెవరిని గురించి నీకు ముందే తెలియజేశామో వారిని వదలి (మిగి
లిన) నీ కుటుంబసభ్యుల్లి, (వారితో పాటు) విశ్వాసుల్లి కూడా నొకలో ఎక్కించుకో.”

నూహోతో పాటు విశ్వాసులు కొఢిమందే ఉన్నారు. నూహో (తన అనుచరులతో)
“దేవుని పేరు స్ఫురించి ఓడలోకి ఎక్కుండి. అది నడవడం, ఆగిపోవడం అన్నీ (దేవుని
చేతిలో ఉన్నాయి). నాప్రభువు గొప్పకూమాశిలి, అమిత దయామయుడు” అని అన్నాడు.

ఓడ వారిని తీసుకోని ముందుకు సాగింది. కొండల్లాంచి సముద్రకరటాలు ఎగిసి
పడుతున్నాయి. నూహో దూరానవన్న తన కుమారుట్టి పిలిచి “బాబూ! (జటు వచ్చేయి.)
మాతో పాటు ఓడలోకి ఎక్కు. అవిశ్వాసులతో కలసిఉండకు” అని అన్నాడు. (40-42)

దానికి అతను “ఇదిగో చూడు, నేనిప్పుడు ఓ కొండ ఎక్కుతాను. అది నన్ను నీటి
(ప్రవహం) నుండి కాపాడుతుంది” అన్నాడు. “దేవుడు కరుణిస్తే తప్ప ఈరోజు ఆయన
ఆజ్ఞ (శిక్ష)నుండి ఏశక్తి కాపాడలేదు” అన్నాడు నూహో. అంతలో వారిద్దరి మధ్య ఓ (పెద్ద)
కెరటం వచ్చింది. దాంతో అతను కూడా మునిగిపోయేవారిలో చేరిపోయాడు. (43)

“భూమండలమా! నీ నీటినంతటినీ మిగొయి. ఆకాశమా! ఇక ఆగిపో” అని ఆజ్ఞ
అయింది. అప్పుడు నీరంతా నేలలోకి ఇంకిపోయింది. జరగవలసింది జరిగిపోయింది.
ఓడ జాదీ పర్వతం² మీద నిలిచిపోయింది. దాంతో ‘దుర్మార్గుల పీడ విరగడై పోయింద’
ని ప్రకటన వెలువడింది. (అయితే) నూహో దైవాన్ని వేడుకుంటూ “ప్రభు! నా కొడుకు,
నా కుటుంబానికి చెందినవాడు. నీ వాగ్దానం నిజమయినది. నీవు పరిపాలకులలో కెల్లా
గొప్ప పరిపాలకుడివి. అధికారులలో కెల్లా మంచి అధికారివి” అన్నాడు. (44-45)

2. ఆర్యునియా నుండి కుర్రిస్థాన్ వరకు వ్యాపించివన్న అరారాత్ అనే పర్వత శ్రేణులలో
“జ్ఞాదీ” పేరుతో నేటికి ఒక పర్వతం ఉంది. అరిస్థాచిల్ అనుచరుడు ఎబడినసు కూడా ఈపర్వతంపై
నూహో (పవక్) ఓడ దిగిన విషయాన్ని ధృవీకరించాడు. ఇరాఫీలో అనేకమంది ప్రజలు ఈ ఓడ
శథిలాలకు చెందిన (చెక్క) ముక్కలు భద్రపరచుకొని వాటిని అరగడీని వ్యాధిగ్రస్తులకు మందుగా
వాడుతున్నాని అతను తన చరిత్ర గ్రంథంలో రాసినట్లు తెలుస్తోంది.

الْحَمْيَنَ^{١٣} قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْعَلِنَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عَلْمٌ
إِنِّي أَعْظُمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ^{١٤} قَالَ رَبِّي إِنِّي آغْزُدُ يَكْ أَنْ أَشْكَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عَلْمٌ
وَلَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحِمْنِي أَكْنُ مَنْ الْخَسِيرِيْنَ^{١٥} قَيْلَ يَنْوُحُ اهْمِنْ لِسَلِيمٍ قَمِّا وَبَرْكَتُ عَلَيْكَ وَ
عَلَّا أَمِمَ مَمِّ مَعَكَ وَأَمِمَ سَنْمِتَعْهُمْ ثُمَّ يَسْهُمْ مَنْ آدَابَ أَلِيمَ^{١٦} تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءَ
الْغَيْبِ نُوْجِنِهَا إِلَيْكَ مَا كَنْتَ تَعْمَلُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصِدِرْ شَرِيكَ الْعَاقِبَةَ
عَلَيْكُمْ لَعْنَتُ الْمُنْتَقِيْنَ^{١٧} وَإِلَيْهِ أَعَادُهُمْ هُوَدَا^{١٨} قَالَ يَقُولُمْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ إِلَّا
لِلْمُنْتَقِيْنَ^{١٩} مَفْتُرُونَ^{٢٠} يَقُولُمْ لَا أَسْكَكُ عَلَيْهِ أَجْرَانَ أَجْرَانِ الْقَطْرِيْنِ^{٢١} أَفَلَا تَقْعِلُونَ^{٢٢} وَيَقُولُمْ
اسْتَغْفِرُوْ رَبِّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ يُرِسِلُ السَّمَاءُ عَلَيْكُمْ قَدْرًا وَيَنْذِدُكُمْ قَوْنًا لَا تَتَوَلَّوا

(దేవుడిలా)అన్నాడు: “నూహో! అతను నీ కుటుంబానికి చెందినవాడుకాదు. అతను
(నీ కడుపున చెంబుట్టిన) పరమ అప్యమోజకుడు. నీకు వాస్తవం ఏమిటో తెలియనిదాన్ని
గురించి నన్నధించకు. నేను నీకు ఉపదేశస్తున్నాను. నీవు అజ్ఞానిగా ప్రవర్తించకు.” (46)

(కమాట వినగానే) నూహో (భయపడి) “ప్రభు! నాకు తెలియనిదాన్ని గురించి
నిన్నధించడం (అనే కీడు) నుండి నేను నీశరణు కోరుతున్నాను. (నన్న క్షమించు) నీవు
నన్న కనికరించి క్షమించకపోతే నేను నాశనమైపోతాను” అని వేడుకున్నాడు. (47)

ఆజ్ఞ జారీఅయింది: “నూహో! (ఓడ)దిగు. నీకు, నీతో పాటున్న వర్గాలకు మానుండి
శాంతీభులు కలుగుగాక! (మీ సంతతి నుండి ఉనికిలోకి వచ్చే) మరికొన్ని వర్గాలు
కూడా ఉన్నాయి. వారికి మేము కొంతకాలం (ప్రపంచంలో) ప్రయోజనం కలిగిస్తాం.
తర్వాత (వారి దుష్పర్మాలకు) వారికి మా తరపున దుర్భరిశక్త పడుతుంది.” (48)

ముహమ్మద్ (స)! ఇవన్నీ అగోచర విషయాలు. వీటిని మేము నీకు దివ్యావిష్ణుతి
(వేహి) ద్వారా తెలియజేస్తున్నాము. దీనికి పూర్వం నీవుగాని, నీజాతి ప్రజలుగాని ఈ
విషయాల్లి ఏమాత్రం ఎరుగరు. అందువల్ల నీవు సహనంతో వ్యవహరించు. పర్వత
సానం భయభక్తులు కలవారికి అనుకూలంగా ఉంటుంది. (49)

ఆద్ జాతిప్రజల దగ్గరకు మేము వారి సౌదరుడు హూద్విని (ప్రవక్కగా నియమించి)
పంపాము. అతనిలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! దేవుడై (మాత్రమే) ఆరాధించండి.
అయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యుడు లేదు. మీవన్ని అభూతకల్పనలు తప్ప మరేమీ
కావు. (అలాంటి మిధాదైవాలను ఇక్కెన్నాడు.)” (50)

“ప్రజలారా! నేనీ పనికోసం మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం కోరడం లేదు. నాకు
ప్రతిఫలమిచే బాధ్యత నన్ను స్పష్టించినవాడే తీసుకున్నాడు. మీరు విషయాన్ని అభ్యం
చేసుకోరా?” “నా జాతిప్రజలారా! మీ ప్రభువుకు క్షమాపణ చెప్పుకొని ఆయనవైపు
మరలండి. అయన మీకోసం ఆకాశం నుండి పుష్పలంగా వర్షం కురిపిస్తాడు. మీ శక్తిని
పెంచి మిమ్మల్ని మరింత బలమేతటం చేస్తాడు. కనుక నేరస్థల మాదిరిగా ముఖం
చాటు చేసుకోకండి.” (51-52)

مُجْرِمِينَ ۚ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْنَا بِيَقِنٍةٍ وَمَا تَحْكُمُ بِتَارِكِيِّ الْهَنْدِنَا عَنْ قَوْلَكَ وَمَا تَحْكُمُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۗ
إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَكَ بَعْضُ الْهَنْدِنَا بِسْوَءٍ ۖ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ وَأَنِّي بِرَبِّي أَمَّا
تَشْرِيكُونَ ۖ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي حَبِيْعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونِ ۖ إِنِّي تَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ كَفِي وَسَرِّي ۗ
مَا مِنْ دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ أَحْمَدُ بِتَاصِيَتِهَا ۖ إِنْ رَتَّيْ عَلَى صَرَاطٍ مُسْتَقِيْوِ ۖ فَإِنْ تَوَلَّا فَقَدْ أَبْغَثْتُمْ
مَّا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۖ وَبَيْتَخْلُفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَنْصُرُونَهُ شَيْئًا ۖ إِنْ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ۗ
وَلَمَّا جَاءَ أَفْرَنَا بَجِيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۖ وَبَيْتَهُمْ مِنْ عَذَابٍ عَلَيْهِ ۗ
وَتِلْكَ عَذَابٌ بَحْدُوا بِإِيمَانِهِمْ وَعَصَوْا رَسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَكُلِ جَبَّارٍ غَنِيْمِ ۖ وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ
الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ إِلَّا إِنْ عَادًا كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ أَلَا بَعْدَ الْعَادِ قُوْرُهُودٌ وَالِّيْ شُودٌ
أَعَاهُمْ صَلِيْحًا ۖ قَالَ يَقُولُمْ أَعْبُدُ وَاللَّهُ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عَيْرَهُ ۖ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَ
قُلْ

వారిలా అన్నారు: “హద్ద! నీవు మాదగ్గరకు స్పష్టమైన ప్రమాణం తీసుకురాలేదు. నీమాటలు విని మా దేవతలను ఎన్నటికీ వరలుకోం. నిన్ను విశ్వసించే ప్రస్తకీ కూడా లేదు. మేమసలు మా దేవతల్లో ఏదైనా నీకు కీడు తలపెట్టిందేమోనని భావిస్తున్నాం.”

హద్ద ఇలా అన్నాడు: “నేను దేవుడ్ని సాక్షిగా పెట్టున్నా. మీరు కూడా సాక్షులుగా ఉండండి. దేవుడ్ని వదలి మీరు కల్పించుకున్న మధ్యాద్వాలతో నేను విసిపోయాను. మీరంతా కలసి నాకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా చేయదలచుకుంటే అందులో ఎలాంటికొరత్త చేయకండి. నాకేమాత్రం అవకాశం ఇవ్వకండి. నేను దేవుడై నమ్ముకున్నాను. ఆయన నాకూ ప్రభువే, మీకూ ప్రభువే. ప్రతిప్రాణి జుట్టు దేవుని చేతిలోనే ఉంది. నా ప్రభువు చూపే మార్గమే అసలైన రుజుమార్గం. మీరు (నాబోధ నచ్చక) ముఖం తిప్పుకుంటే తిప్పుకోండి. (నాకాచ్చే నష్టమేమీ లేదు.) నాకిచ్చి పంచిన సందేశం నేను మీకందజేశాను. (నాబాధ్యత తీరిపోయింది.) ఇప్పుడిక నా ప్రభువు (మిమ్మల్ని నిర్మూలించి) మీ స్నానంలో మరో జాతిని ఉధ్వరిస్తాడు. అప్పుడు మీరాయసకు ఎలాంటి నష్టం కలిగించలేరు. నా ప్రభువు ప్రతిదాన్ని ఓకంట కనిపెట్టి చూస్తున్నాడు.” (53-57)

ఆ తరువాత మా ఆళ్ళ వచ్చేసింది. (వారిపై భయంకరమైన ఉపద్రవం విరుచుకు పడింది.) అప్పుడు మేము మా అనుగ్రహంతో హద్దని, అతనితోపాటు విశ్వసించిన వారిని రక్షించాము. మేము వారిని ఘోరమైన శిక్క నుండి కాపాడాము. (58)

వారే ఆద్ జాతిప్రజలు. వారు తమప్రభువు సూక్షులు, సూచనలు తిరస్కరించారు. ఆయనప్రవక్తల హితపులు నమ్మలేదు. వారు సత్యవిరోధి అయిన ప్రతి అహంకారికీ విధేయులయి పోయారు. చివరికి వారు ఇటు ఇహలోకంలోనూ శించబడ్డారు, అటు ప్రథయదినాన (పరలోకంలో) కూడా వారు శాపగ్నసులుగానే ఉంటారు. వినండి, ఆద్ ప్రజలు తమ ప్రభువుని తిరస్కరించారు. బాగా వినండి, హద్దజాతి అయిన ఆద్ ప్రజలు దూరంగా విసరివేయబడ్డారు. (59-60)

మేము సమూద్ జాతిప్రజల దగ్గరకు వారి సోదరుడు సాలిహ్ ను పంపాము. అతనిలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! ఏక్కణ దేవుడ్ని (మాత్రమే) ఆరాధించండి. ఆయన

اسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْرِفُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنْ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ ۖ قَالُوا يَصِلِّمُ قَدْ كُنْتُ
فِيهَا مَرْجُوْا قَبْلَ هَذَا آتَنَهُنَا آنَ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ أَبْوَانَا وَإِلَيْنَا لَهُ شَكِّ مِنَ تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيْبٌ ۖ قَالَ يَقُولُمْ أَوْيَتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّيْ وَأَنْتَيْ مِنْهُ رَحْمَةٌ فَمَنْ
يَنْصُدُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتَهُ سَفِيَّا تَزَيْدُونِي عَيْرَ تَحْسِنِي ۖ وَيَقُولُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ
أَيْةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوْهَا سُوْءٌ فَيَا خَادُوكُمْ عَذَابٌ فَعَقَرُوهَا
فَقَالَ تَسْتَعْوِي فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ آيَاتِهِ ذَلِكَ وَعْدًا غَيْرَ مَكْذُوبٍ ۖ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بِهِجَيْنَا
صِلِّحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خَزْنِيْ بِيُومِدِنَّا إِنْ رَبَّكَ هُوَ الْقَوْنُ الْعَزِيْزُ ۖ

తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యాడు లేదు. ఆయనే మిమ్మల్ని నేల నుండి పుట్టించి ఇక్కడ మీకు వసతి శాకర్యం కల్పించాడు. కనుక మీరు ఆయనై క్షమాపణకోరుకోండి. ఆయన వైపు మరలండి. నా ప్రభువు (మానవులకు) అతిసమీపంలోనే ఉన్నాడు. ఆయనే (మన) మొరలను అలకించేవాడు.” (61)

దానికి వారిలా అన్నారు: “సాలిహ్! లోగడ నీవు మాలో ఎంతో మంచివిగా ఉన్నావు. నీమీద మేము ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాం. (ఇప్పుడేమయింది నీకు?) మాతాతముత్తాతల కాలం నుండి వస్తున్న ఈ దేవాలను పూజించుకోనేయకుండా మమ్మల్ని వారిస్తున్నావు? నీవు బోధిస్తున్న విషయం పట్ల మాకు చాలా అనుమానంగా ఉంది. అది మమ్మల్ని తీవ్రమైన సందిగ్ధంలో పడవేసింది.” (62)

అప్పుడు సాలిహ్ ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! నేను నా ప్రభువు దయవల్ల (ఇంతకు ముందునుంచే) ఒక నిదర్శనం (అంతర్తు ప్రభోధనా జ్యోతి) కలిగిఉన్నాను. ఆతర్వాత ఆయన నాకు తన విశేషకారుణ్యాన్ని (దివ్యావిష్ణుతిని) కూడా ప్రసాదించాడు. దీన్ని గురించి యోచిచూ? ఇప్పున్న లభించిన తర్వాత కూడా నేను దేవునికి అవిధేయు ఇఱ్యయిపోతే ఆయన పట్లనుండి నస్నేవరు కాపాడుతారు? మీరు నన్ను నష్టపరచడం తప్ప నాకు ఏవిధంగా ఉపయోగపడతారు?” (63)

“నా జాతిప్రజలారా! ఇదిగో చూడండి. ఇది దేవునిబంచే. మీకోసం ఇద్దక సూచన. దీన్ని దేవుని నేలపై స్వేచ్ఛగా మేయడానికి వదలిపెట్టండి. దీని జోలికి పోకూడు. పోతే మాత్రం మీపై దేవుని శిక్క విరుచుకుపడేందుకు అట్టే ఎంతోస్పు పట్లదు.” (64)

అయితే వారు (హెచ్చరికను భాతరుచేయకుండా) ఒంటెను చంపేశారు. అప్పుడు సాలిహ్ (ఆగ్రహం వెలిబుచ్చుతూ) “ఇప్పుడిక మీరు మూడురోజులు మాత్రమే మీ ఇండ్లలో గడవగలరు. ఇది ఏమాత్రం అసత్యంగా మారని తిరుగులేని మాట” అన్నాడు.

చివరికి మా ఆళ్ళ రానేవచ్చింది. (భీకర విపత్తు వారిపై వచ్చిపడింది.) అప్పుడు మేము మా అనుగ్రహంతో సాలిహ్ని, అతనితోపాటు విశ్వసించినవారిని రక్షించాము. అనాటి అవమానం నుండి వారిని కాపాడాము. నీ ప్రభువు అత్యంత శక్తిమంతుడు, సర్వాధికారి. ఇక దౌర్జన్యపరుల విషయానికోస్తే, అతి తీవ్రమయిన విషయం వారిని

وَأَخْذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَاصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثُبِينَ ۚ كَمْ لَمْ يَعْنُوا فِيهَا إِلَّا أَنْ شَوُدَّا كَفَرَ وَأَرَبَّهُمْ ۖ أَكَ بُعْدًا لِمَنْوَدٍ ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسْلَنَا بِإِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَّمَاهُ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَيْثَ أَنْ جَاءَهُ بِعِلْمٍ حَنِينٍ ۖ فَلَمَّا آتَاهُمْ لَا تَصِلُّ إِلَيْهِ نُكَرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خَيْفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسَلْنَا إِلَيْهِ قُوَّةٌ لَوْطٌ ۖ وَأَمْرَانَهُ قَائِمَةٌ فَعَجَّدُتْ فَبَشَّرَهُمْ بِإِسْحَاقَ ۖ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۖ قَالَتْ يُوَيْلَتَى إِلَدُ وَأَنَا عَجُورٌ وَهَذَا بَعْلِيٌ شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا الشَّيْءُ عَجِيدٌ ۖ قَالُوا أَتَجْعِيْنَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَنْ ۖ وَبِرَبِّكُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ ۖ يَصْلَوُ إِلَيْكَ فَاسْرِيْبِ الْمَهْلِكِ بِقُطْعَةِ مِنَ الْيَلِ ۖ وَلَا يَلْتَغِيْتُ وَنَكْمُ أَحَدٌ إِلَّا مَأْرَأَتُكَ رَبِّكَ لَمَّا أَصَابَهُمْ مَرَأَةٌ مَوْعِدَاهُمُ الضَّبْجُ الْأَلِيسَ الصَّبْجُ بِقَرِيبٍ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ أَمْرَنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِهَا

కుడిపేసింది. దాంతో వారు తమజండ్లో ఎలాంటి చలనం లేకుండా, అసలు వారక్కడ లేనే లేరన్నట్లు నిస్తేజంగా పడిపోయారు. వినండి, సమూద్ జాతిప్రజలు తమ ప్రభువని విశ్వసించడానికి నిరాకరించారు. బాగా వినండి, సమూద్ జాతి ప్రజలు దూరంగా విసరి వేయబడ్డారు. (65-68)

పోతే ఇబ్రాహీం దగ్గరకు మా దూతలు శుభవార్త తీసికెళ్లి “మీకు శాంతిశైయాలు కలుగుగాక!” అన్నారు. దానికి ఇబ్రాహీం “మీకుర్కా శాంతి కలుగుగాక!” అన్నాడు. ఆ తర్వాత కాస్పేపటికి ఇబ్రాహీం ఆపుదూడను కాల్చి తెచ్చాడు. కాని వారి చేతులు భోజనం మీదికి పొడంలేదు. దాంతో అనుమానం కలిగి అతను లోలోన భయపడసాగాడు. వారు “భయపడకు. మేము లూత్జాతి వైపు పంపబడ్డాం” అన్నారు. (69-70)

అప్పుడు ఇబ్రాహీం భార్య కూడా అక్కడే నిలబడి ఉంది. అమె ఈ మాటలు విని (తమ పట్టానికి ప్రమాదం తప్పినందుకు సంతోషిస్తూ) నవ్వింది. ఆ తర్వాత మేమామెకు ఇన్సోఫ్ పుట్టుక గురించి, ఇన్సోఫ్ తర్వాత యాఖూబ్ పుట్టుక గురించి శుభవార్త చెప్పాము. దానికామె “అయ్యా నా పాడుగాను! ఈ వయస్సులోనా నాకు సంతానం? నేను పండుముసలిదన్నయి పోయానే! నాభర్త కూడా ముసలివాడైపోయాడే!! (సంతానం ఎలా కలుగుతుంది?) చాలా విచిత్రంగా ఉందే!!” అన్వరి (ఆశ్చర్యపోతూ) - (71-72)

“దైవాజ్ఞ విని ఆశ్చర్యపోతున్నావా సీవు? ఇబ్రాహీం కుటుంబసభ్యులారా! (వినండి) మీపె దేవుని కారుణ్యం, అయన శుభాలు ఉన్నాయి. దేవుడు ఎంతో ప్రశంసనీయుడు, మహోన్నతుడు” అన్నారు దైవదూతులు. (73)

ఇబ్రాహీంలోని భయం పోయి (సంతాన శుభవార్త వల్ల) మనసు కాప్ట్ కుదుట పడిన తర్వాత అతను మాతో జగదానికి దిగాడు. నిజానికి ఇబ్రాహీం ఎంతో సహన శీలుడు, మృదువ్యాదయుడు, దేవుని వైపు మరలేవాడు. “ఇబ్రాహీం! ఇక దాన్ని వది

3. జగదం అంటే ఇక్కడ నిజంగా జగదమని అర్థం కాదు. దేవునికి, దాసునికి మధ్య సన్నిహిత సంబంధం, దాసునిపై దేవునికున్న ప్రేమ, వాట్ట్యాలను పర్కుంగా ప్రకటిస్తున్న ప్రత్యేక పడం ఇది. హజ్జత్ ఇబ్రాహీం (అల్లె) లూత్జతిని శిక్కించకుండా దారికి వచ్చేందుకు దానికి మరికొంత గడువిష్వమని మాటిమాటికి ప్రాథేయపడ్డారు. ఈ వైఫలినే ఇక్కడ జగదంతో పోల్చడం జరిగింది.

رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ أَتَيْهُمْ عَذَابٌ عَيْرٌ مَرْدُودٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسْلَنَا لَوْطًا يَقِنُهُ بِهِمْ وَضَاقَ يَهُمْ ذَرْعًا ۖ وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبَ ۖ وَجَاءَهُ قَوْمٌ بِقُوَّمٍ ۖ قَوْمٌ بِقُوَّمٍ إِلَيْهِمْ ۖ وَمِنْ قَبْلِ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يَقُولُ هُؤُلَاءِ بَنَاتِي ۖ هُنَّ أَطْهَرُ كُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَلَا تُخْزُنُونَ فِي ضَيْقٍ ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۖ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَيْتِكَ ۖ مِنْ حَقٍ ۖ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ۖ قَالَ لَوْا نَلَيْكُمْ قُوتَةً أَوْ أَوْيَ إِلَيْهِ رَكِينٌ ۖ قَالُوا يَلْوُطُ إِنَّا سُلْ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَاسْرِيْبِ الْمَهْلِكِ بِقُطْعَةِ مِنَ الْيَلِ ۖ وَلَا يَلْتَغِيْتُ وَنَكْمُ أَحَدٌ إِلَّا مَأْرَأَتُكَ رَبِّكَ ۖ مَآصَابُهُمْ مَرَأَةٌ مَوْعِدَاهُمُ الضَّبْجُ الْأَلِيسَ الصَّبْجُ بِقَرِيبٍ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ أَمْرَنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِهَا

లెయ్య. నీ ప్రభువాజ్ అయింది. వారిపై తప్పనిసరిగా శిక్క వచ్చిపడుతుంది. దానికి తిరుగులేదు.” (అక్కడ్యుంచి) మా దూతలు లూత్ దగ్గరకి చేరుకొన్నారు. వారిని చూసి అతను చాలా అందోళన పడసాగాడు. అతని హృదయం కుంచిచుకు పోయింది. “ఈరోజు పెద్ద ఆపదే వచ్చిపడింది” అన్నాడతను. (74-77)

(లూత్ ఇంటికి అతిథిలు రాగానే) అతని జాతిప్రజలు అతని దగ్గరకి పరుగెత్తారు. వారు మొదటినుంచీ అశ్శీలచేప్పలకు అలవాటుపడ్డారు. లూత్ (వారికి నచ్చజెప్పు) “సోదరులారా! (ఈపని మీకు తగదు.) కావాలంచే నాయి కుమారైలున్నారు చూడంది. ఏరు మీకుసం పరిపుడ్చ ప్రీలు. దేవునికి భయపడండి. నా అతిథుల విషయంలో నన్ను అవమానపర్చకండి. ఏమిటీ! మీలో మంచివాడు ఒక్కడూ లేదా?” అని అన్నాడు. (78)

“నీకు తెలుసుకడా, నీ కుమారైలతో మాకు పనిలేదని. మాకు కావలసిందేమిటో కూడా నీకు తెలుసు” అన్నారు వారు. “అయ్యయోయా! నాకు మిమ్మల్ని అదుపులోణించే శక్తి ఉంచే బాగుండు! లేదా ఆశ్రయం పాందడానికి ఏదైనా దృఢమైన కోట దొరికినా బాగుండు” అన్నాడు లూత్ (79-80)

అప్పుడు దైవదూతులు ఇలా అన్నారు: “లూత్! మేము నీ ప్రభువు పంపిన దూతలం. ఏరు నిన్నేమీ చేయలేరు. కొంత రాత్రి గిధిచిన తరువాత నీ కుటుంబాన్ని తీసుకొని ఇక్కడుంచి బయలుదేరి (వేరే చోటికి) వెళ్లు. జాగ్రత్త! మీలో ఏపక్కరూ వెనక్కి తిరిగి చూడకూడదు. అయితే నీభార్య మాత్రం (నీవెంట రాకూడదు). వారి మీద సంభ వించే నీభార్య మీద కూడా సంభవిస్తుంది. వారి వినాశకాలం నిర్ణయమైపోయింది. (రేపు) ఉదయమే. ఇక ఎంతో సమయం లేదు.” (81)

ఆ తరువాత మాత్రాజ్ వచ్చేసింది. అప్పుడు మేము పట్టుణ్ణు అమాంతం కుదిపేసి తల్లక్కిందులు చేశాం. ఆపై మండుతున్న మట్టిరాళ్లు దాని మీద ఉధృతంగా కురి

4. ఇక్కడ అశ్శీలచేప్పలంచే స్వజాతిసంపర్చం అని అర్థం. లూత్జాతి స్వజాతిసంపర్చానికి అలవాటు పడింది. వారు ప్రీలను వదలి పురుషుల వెంట పడేవారు. కొత్తగా వారి పట్టుణ్ణునికి అందుసేన యువకులు ఎవరైనా వెస్తే చాలు, వారి దగ్గరకి పరుగైతేవారు. ఈ అసహజ మైఘునం నుండి వారిని కాపాడడానికి హజ్జత్ లూత్ (అల్లె) చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించ లేదు. చివరికి దేవుడు ఆ జాతిని శిక్కించడానికి తన దూతలను పంపాడు. ఆ దైవదూతులు మానవకారంలో హజ్జత్ లూత్ (అల్లె) ఇంటికి అతిథులుగా వచ్చారు.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً وَنُسُجِينِ لَهُ مَنْضُودٌ مَسْوَمَةً عَنْدَ رَتِيكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بِعَيْنِهِ وَإِلَيْهِ مَدِينَ أَخَاهُمْ شَعِيبًا قَالَ يَقُومُ أَعْبُدُ وَاللهُ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ وَلَا
تَنْفَضُوا إِلَيْكُمْ كَثِيرٌ وَإِلَيْهِ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ مُحِيطٍ وَيَقُومُ أَوْفُوا
إِلَيْكُمْ وَالْمُبِيزَانَ يَالْقُسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْشَوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
بَقِيَّتُ اللَّهُ خَيْرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَقِيقَةٍ قَالُوا يَشْعِيبُ أَصْلَاثَكَ
تَأْمُرُكَ أَنْ نَذْرُكَ مَا يَعْدُ أَبَا وَنَانَا أَوْ أَنْ نَعْكُلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا شَوَّا إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ
قَالَ يَقُومُ أَرَبِيَّتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْكَةٍ مِنْ رَبِّيْ وَرَزْقِيْ مِنْهُ رُزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخْلَفَكُمْ
إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أَرِيدُ إِلَّا إِلَيْهِ عَلَيْكُمْ تَوْكِلْتُ

قُوَّيْ

పించాము. అందులోని ప్రతి రాయా నీ ప్రభువు దగ్గర గుర్తు వేయబడింది. ఇలాంటి శిక్ష దుర్వార్థ వైఫలి అవలంబించినవారికి ఎంతో దూరం లేదు. (82-83)

మధ్యవ్యాప్తి ప్రజల దగ్గరకు వారి సోదరుడు మహబ్బి (ప్రవక్తగా నియమించి) పంచాము. అతను (వారికి హితోపదేశం చేస్తూ) ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! ఏకైక దేవుడు (మాత్రమే) ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్య దైవం లేదు. తూనికల్లో, కొలతల్లో (సరుకులు) తగ్గించి ఇవ్వకండి. నేనీ రోజు మీరు మంచి స్థితిలో ఉండటం చూస్తున్నాను. కాని (మీ వైఫలి ఇలాగే కొనసాగితే) రేపు మీమీద అందర్నీ చుట్టుముట్టే అపద విరుచుకు పడవచ్చని భయపడుతున్నాను. (84)

కనుక న్యాయంగా సరైన కొలమానంతో పూర్తిగా తూచి-కొలచి ఇవ్వండి. ప్రజలకు రావలిన సరుకులు తగ్గించి వారికి నష్టం కల్పించకండి. లోకంలో కలుహోలు-కల్లోలాలు రేకెత్తిస్తూ తిరగకండి. (అక్రమ లాభార్జనకన్నా) దేవుడు ప్రసాదించే (సక్రమ) ఆదాయమే మీకు తేష్టమైనది, మీరు నిజాయితీపరులైతే (దాంతోనే తృప్తిచెందాలి). ఏమైనా నేను మాత్రం మీమీద కావలివాడుగా (అనుక్షణం) కనిపెట్టుకొని ఉండలేదు.” (85-86)

దానికి వారిలా అన్నారు: “మహబ్బి! మా తాతముత్తాతల కాలం నుండి వస్తున్న ఈ దైవాలను ఆరాధించడం మేము మానుకోవాలా? మా ధనాన్ని మా ఇష్టమొచ్చినట్లు ఖర్చు పెట్టుకునే అధికారం కూడా లేదా మాకు? ఇదేనా నీప్రార్థన నీకు నెర్చుతున్నది? (మా అందరిలో) సాధుస్వభావి, సన్వార్ఘామివి నీవాక్కుడిచే మిగిలావు కాబోలు!” (87)

“సోదరులారా! కాప్త ఆలోచించండి. నేను నాప్రభువు దయవల్ల (ఇంతకుముందు నుంచే) ఒక నిదర్శనం (అంతరాత్మ ప్రబోధనా జోత్తి) కలిగిఉన్నాను. ఆప్తే ఆయన నాకు మంచి ఉపాధి⁵ కూడా అనుమతించాడు. అలాంటప్పుడు నేను మీ మార్గవిష్ణవత, అవినీతి పనుల్లో ఎలా పాల్గొనగలను? నేను మిమ్మల్ని ఏ చెడుల నుంచి వారిస్తున్నానో ఆ చెడులకు స్వయంగా నేను పాలుడునా? అది ఎన్నటికీ సాధ్యం కాదు. నేను మాత్రం నాకు చేతనైనంత వరకు పరిస్థితి చక్కదిద్దాలని భావిస్తున్నాను. అయితే నేను చేయదలచుకున్నదంతా దేవుని దయాద్భుతాణ్యాల మీద ఆధారపడి ఉంది. ఆయనే నేను

5. ఉపాధి అనేది జివనోపాధి, అపారం, సత్యజ్ఞానం, వ్హీ అనే అర్థాల్లో వాడబడింది.

وَالَّهُ أَنِيبُ ۝ وَيَقُومُ لَا يَجِدُ مِنْكُمْ شَقَاقيَ أَنْ يُصِيبُكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمًا نُوحَ أَوْ قَوْمَ هُودَ أَوْ قَوْمَ ضَلَّجَ ۝ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بَعْيَدٌ ۝ وَاسْتَغْفِرُ لَهُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۝ إِنَّ رَبَّنِيَ حِجَمٌ وَدُودٌ ۝ قَالُوا
يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا قَمِنَ تَقُولُ ۝ وَإِنَّا لَنَزَّلْنَا فِيْنَا ضَعِيفًا ۝ وَلَوْلَرَهْطُكَ لَرَجْمَنَكَ ۝ رَوْمَا آنَتْ
عَلَيْنَا بَعِيزِينِ ۝ قَالَ يَقُومُ أَرْهَطَيْ ۝ أَعْزَعُ عَلَيْنَكُمْ مِنَ اللهِ ۝ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَ كُمْ ظَهِيرَيَا ۝ مَرَانَ رَيْ بِنَ
عَمَلُونَ مُجِيطٍ ۝ وَيَقُومُ أَعْبَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّيْ عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيهِ عَدَابٌ
يُخْزِيْهُ وَمَنْ هُوكَذِبٌ دَوَارَتِقْبُوا إِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ وَلَنَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَعْنَاهَا شَعِيبًا ۝ وَالَّذِينَ

నమ్మకున్నాను. ప్రతి వ్యవహారంలోనూ నేను ఆయన వైపుకి మరలుతాను. (88)

నా జాతిప్రజలారా! నాకు వ్యతిరేకంగా మీరు అవలంబించిన ఈ మూర్ఖత్వం, మొండి వైఫలుల్ని చూస్తుంచే చివరికి నూహ్, హూద్, సాలిహ్ జాతులపై వచ్చి పడి నటువంటి శిక్షలు (ఉపద్వాలు) మీపై కూడా విరుచుకుపడతాయేమో అనిపిస్తోంది. అలాంటి దుర్దతి పట్టకూడమ నుమా! లూత్జాతి(కి పట్టిన దుర్దతి) మీకెంతో దూరం లేదు. (ఈ మధ్యకాలంలోనే ఆ భయంకర సంఘటన సంభవించింది.) కనుక మీరు (ఇప్పుకైనా) దేవుడ్ని క్రమాపణ కోరుకొని ఆయన వైపు మరలండి. నా ప్రభువు ఎంతో దయామయుడు. ఆయనకు తనదానుల పట్ట అపార ప్రేమాభిమానాలున్నాయి”⁶ అంటూ మఱబ్ వారికి హితోపదేశం చేశాడు. (89-90)

“మహబ్బ! నీవు చేపేవాటిలో చాలా మాటలు మాకసలు అర్థమే కావడం లేదు. నీవు మాకు బలహీనుడివిగా కన్పిస్తున్నావు. (నీకు మద్దతుగా) నీ బంధువర్ధమే గనక లేకపోయి నట్లులుతే మేము ఎప్పుడో నిన్న రాళ్ళతో కొట్టి చంపేసేవాళ్ళం. మమ్మల్ని ఎదురునే అంత శక్తి నీకు లేదు” అన్నారు వారు. (91)

“సోదరులారా! మీ కథకు దేవుని కంటే నా బంధువర్ధమే శక్తిమంత్మమైనదిగా కన్పిస్తున్నదా? (నా బంధువులకైతే భయపడ్డారు గాని) దేవుడ్ని మాత్రం పూర్తిగా వది లేశారు! గుర్తుంచుకోండి, మీరు చేస్తున్న పనులను నా ప్రభువు గమనిస్తునే ఉన్నాడు. సోదరులారా! (సరే), మీరు మిపద్ధతి ప్రకారం నడుచుకోండి. నేను నాపద్ధతి ప్రకారం నడుచుకుంటాను. ఎవరిపై అపమానకరమైన శిక్ష వచ్చిపడుతుందో, ఎవరు అసత్య వామలో త్వరలోనే మీకు తెలిసిపోతుంది. (దానికసం) మీరూ ఎదురుచూడండి, మీతో పాటు నేనూ ఎదురుచూస్తాను” అన్నాడు మఱబ్ (తుది పోచ్చరిక చేస్తూ). (92-93)

6. హజిత్ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం ఒకసారి దైవప్రక్క (స) సన్మిధికి కొండరు యుద్ధ భైదీలు తేబడ్డారు. వారిలో ఒక స్త్రీ కూడా ఉంది. ఆప్తే తన పసిబిడ్డ తప్పిపోవడంతో తీవ్ర అందోళన పడుతూ ఎనలేని మాత్రముమకారంతో, కన్పించి ప్రతి చంపిపెల్లాహాట్చి గుండెలకు హత్తుకొని పాలు త్రాగిస్తుంచేది. దైవప్రక్క (స) ఆమెను అనుచరులకు చూపున్నాడి విషాదాల్ని విస్పులోకి విసరేయగలదా?” అని అడిగారు. దానికి వారు “అలా ఎన్నటికీ చేయదు. పైగా నిస్పులో పడిపోతుందే చూసి అమె పిల్లావాడ్కా కాపాడేందుకే ప్రయత్నిస్తుంది” అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రక్క (స) “దేవుడు తన దాసులపై కనబరిచే దయ, జాలి ఈ స్త్రీ తన విష్టిపై కరబరిచే దయ, జాలి కన్నా ఎంతో ఎక్కువగా ఉంటాయి” అని తెలిపారు. (బుభారి, ముస్లిం)

أَمْوَالَهُمْ بِرَحْمَةِ قَنَاءٍ وَأَخَذَتِ الْأَيْنَ ظَلَمُوا الصَّنِيعَةَ فَاصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَيْثَيْنَ كَانَ لَهُمْ يَعْنُو فِيهَا إِلَّا بُعْدَ الدَّيْنِ كَمَا يَعْدُتْ شَمُودُ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِإِيمَنَا وَسُلْطَنِيْنَ ۗ إِلَيْ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنِيهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝ يَقْدِمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ التَّارِهِ وَيُسَوْسَ الْوَرْدُ الْمُوْرُودُ ۝ وَأَشْتَعَوْا فِي هَذِهِ لَعْنَةٍ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ دِيَسَ الرِّفْدُ الْمُرْفُودُ ۝ ذَلِكَ مِنْ آبَاءِ الْقَرْبَهِ نَعْصَهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَلِيلٌ ۝ وَحَصِيدٌ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ أَلْهَمُهُمُ الْقَيْمَهُ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَتَنَاهِيَ أَمْرُ رَبِّكَ مَوْلَاهُمْ عَيْزَتِي شَيْيِهِ ۝ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخْذَ الْقَرْبَهِ وَهِيَ طَالِيَهُ مَرَانِ أَخْذَهُ أَلِيمُ شَدِيْنَ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَهُ لَمَنْ خَافَ عَدَابَ الْأَجْحَرِ ذَلِكَ يَوْمَ مَجْنُونَ لَهُمُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمَ مَشْهُودُ ۝ وَمَا تَنْجِدُهُ إِلَّا لَاجِلٌ مَعْلُودُ ۝ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكُلُّ نَفْسٍ لَا يَأْذِنُهُ

చివరికి మా ఆజ్ఞ (అమల్లోకి) వచ్చేసింది. అప్పుడు మేము మా అనుగ్రహంతో మషాబీనీ, అతనితో పాటు విశ్వాసించినవారిని రక్షించాం. అన్యాయం, అక్కమాలకు పాల్పడిన దుర్మార్గులపై తీవ్రమైన విస్ఫోటం విరుచుకుపడింది. డాంతో వారు తమిజండ్లోనే పడి సర్వనాశమయ్యారు. అసలు వారక్కడ ఎన్నడూ నివసించనే లేదన్నట్లు తెల్లువారు జామున ఎలాంటి చలనం లేకుండా నిస్సేజింగా పడిఉండిపోయారు. వినండి, సమూద్ర ప్రజల మాదిరిగా మధ్యన్ప్రజలు కూడా దూరంగా విసరివేయబడ్డారు. (94-95)

మేము మూసాకు (ప్రవక్త నియమకానికి సంబంధించిన) స్వప్తమైన ప్రమాణాలు, నిదర్శనాలిచ్చి ఫిరోన్, అతని అధికారుల దగ్గరకు పంపించాం. కాని ఫిరోన్ ఆదేశం సమంజసంగా లేకపోయినా అతని జాతిప్రజలు అతని ఆదేశాన్నే పాటించారు. ప్రథయ దినాన అతను తన జాతిప్రజలకు (సాయకత్వంపహించి) ముందుముందుగా ఉంటాడు. అవిధంగా అతను తన నేతృత్వంలో వారిని నరకానికి తీసికొచ్చాడు. వారు చేరుకునే ప్రదేశం ఎంత చెడ్డుపడేశం! వారిటు ప్రపంచంలోనూ శచించబడ్డారు; అటు పరలోకంలోనూ శచించబడ్డారు. వారికి లభించే ప్రతిపలం ఎంత దుష్ట ప్రతిపలం!! (96-99)

ఇవి కొన్ని జనపదాల చారితక గాధలు. పీటిని మేము నీకు విన్నిస్తున్నాం. అజనపదాలలో కొన్ని ఇప్పటికీ (జరిగిన ఘటనలకు సాక్షిభూతంగా) నిలిచిఉన్నాయి. మరికొన్ని సమూలంగా తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి. మేము వారికి అన్యాయం చేయలేదు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడి ఆపద కొనితెచ్చుకున్నారు. దేవుని ఆజ్ఞ వచ్చిన ప్పుడు, దేవుడ్ని వదలి వారు పూజిస్తా వచ్చిన మిధ్యాదైవాలు వారికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడలేదు. అవి వారికి వివాశం, విధ్వంసాలే తెచ్చిపెట్టాయి. (100-101)

నీ ప్రభువు ఏదైనా దుర్మార్గుపై పట్టుణైని పట్టుదలచుకుంటే ఆయన పట్టు ఇలాగే ఉంటుంది. నిజంగా ఆయన పట్టు చాలా కిరినంగా, అతి బాధాకరంగా ఉంటుంది. పరలోక శిక్ష గురించి భయపడేవారికి ఇందులో ఎంతోగుణపారం ఉంది. అదొక (నిర్ణిత) దినం. ఆ రోజు మానవులంతా సమాపేశమవుతారు. అరోజు జరిగే విశేషాలన్నీ అందరికి కళ్ళముందు ఉంటాయి. దాన్ని తీసుకురావడానికి మేముంతో అలస్యం చేయడంలేదు.

قَبْيَهُمْ سَقَيْ وَسَعِينَدُ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي التَّارِكُهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيْقٌ ۝ خَلِدِيْنَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۝ دَارَنِ رَبِّكَ فَقَاعٌ لَمَّا يُرِيْدُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِدِيْنَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْدُوذٍ ۝ فَلَا تَكُنْ فِي مُنْبَهٍ إِلَّا يَعْبُدُهُ لَهُ لَمَّا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ أَبُوهُمْ مِنْ قَبْلُ ۝ وَإِنَّا لَنَوْقُهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْفُوحِينَ ۝ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاحْتَرِفْ فِيهِ ۝ وَلَوْلَا كَلِمَهُ سَيَقْتَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۝ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍ مِنْهُ مُرِيْبٍ ۝ وَإِنَّ كُلَّ لَيْلَهُ لَيْوَقِيْنَهُمْ رَبُّكَ ۝ أَعْمَالُهُمْ لِيَوْمَ يَنْعَلُونَ حَبِيْرٍ ۝ فَاسْتَقْمِ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ كَلَّا تَظْغَوْا إِرَتَهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٍ ۝ وَلَا تَرْكُنُوا لَهُمُ الْدِيْنُ ۝ كَلِمُوا فَمَسَكُمُ التَّارِهِ ۝ وَمَلَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

అతిస్సుల్ప వ్యవధి మాత్రమే దానికోసం నిర్ణయించబడింది. (102-104)

ఆరోజు ఏ ఒక్కరికీ నోరుమెదిపే ధైర్యం కూడా ఉండదు, దేవుని అనుమతితో ఏదైనా కొంచెం మనవి చేసుకోవడం తప్ప. ఆరోజు కొందరు దొర్ఘన్యులు ఉంటారు. మరికొందరు సౌభాగ్యులు ఉంటారు. (105)

దొర్ఘన్యులు నరకానికి పోతారు. (అక్కడ తీవ్రమైన వేడి, దాహం వల్ల) వారు రొప్పతూ, రోజుతూ ఏడ్పులు, పెడబోబ్చులు పెడుతుంటారు. నీ ప్రభువు మరేదయినా తలిస్తే తప్ప వారు ఆ స్థితిలోనే భూమ్యాకశాలున్నంత వరకు పడివుంటారు. నీ ప్రభువుతాను తలచుకున్న ప్రతి వసీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తి మంతుడు. పోతే, సౌభాగ్యులు మాత్రం స్వర్గానికి వెళ్లారు. నీ ప్రభువు మరేదయినా తలిస్తే తప్ప వారు స్వర్గంలోనే భూమ్యాకశాలున్నంత వరకు (సుఖంగా) ఉంటారు. వారికక్కడ ఎన్నచీకి ఎడతెగని బహుమానాలు లభిస్తాయి. (106-108)

కనుక ప్రవక్త! వారు ఆరాధిస్తున్న వాటిని గురించి నీవు ఏమాత్రం సందేహించకు. పూర్వం తమ తాతముత్తుతలు ఎలా (గుట్టిగా మిధ్యాదైవాలను) ఆరాధిస్తూ ఉండేవారో వీరు కూడా అలాగే ఆరాధిస్తున్నారు. మేము వారికి రావలసిన కర్పులం వారికి పూర్తిగా ఇచ్చి వేస్తాం. అందులో ఎలాంటి కొరత చేయము. (109)

మేము దీనికి పూర్వం మూసాకు కూడా గ్రంథం ప్రసాదించాము. (ఈ గ్రంథం విషయంలో లాగే) దాని విషయంలో కూడా (సత్యతిరస్కారులు) అభ్యంతరాలు లేవదిశారు. నీప్రభువు వైపున ఒకమాట ముందే నిర్ణయించబడడక ఉంటే (ఇలా) అభ్యంతరాలు లేవదిసేవారి సంగతి ఎప్పుడో తేల్చివేయబడి ఉండిది. వారసలు దాన్ని గురించి సందేహం, సంద్గాలలో పడిపోయారు. నీ ప్రభువు వారికి తప్పకుండా వారి కర్పులం ఇచ్చివేస్తాడు. ఆయన వారి చర్యలన్నిటినీ గమనిస్తున్నాడు. (110-111)

కనుక నీవు, అప్పార్గం వదలివచ్చిన నీ అనుచరులు మీకివ్యబడిన ఆజ్ఞ ప్రకారం సన్మార్గంలో స్థిరంగా ఉండండి. హద్దుమీరి ప్రవర్తించకండి. మీరు చేస్తున్నదంతా మీ ప్రభువు ఓకంట గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ దుర్మార్గులవైపు ఏమాత్రం మెగ్గకండి. అలా చేస్తే మీరూ నరకాగ్నికి సమిధల్తైపోతారు. దేవుని పట్టు నుండి కాపాడేందుకు మీకు

مَنْ أَوْلَى إِثْمًا لَا تُتَصَّرُونَ وَأَقِيمَ الصَّلَاةُ طَرَفَيَ النَّهَارِ وَزُلْعَامَنَ الْيَلَى إِنَّ الْحَسَنَيْتُ يُدْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرُكُلَّ الدُّنْدُورِ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيغُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقَرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَعْيَةٍ يَكْنَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِنْ أَجْبَانَهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا اتَّرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيَهُدِكَ إలాంటి స్నేహితుడుగాని, సంరక్కుడుగాని, సహాయకుడుగాని లభించడు. (112-113)

వినండి. పగలీవేళ ఆద్యంతాలలో (ఉదయం, సాయంత్రం), రాత్రివేళ కొంచెం సమయం గడచిన తర్వాత ప్రార్థన చేయండి. నిస్పందేహంగా సత్కార్యాలు దుష్టార్యాలను నిరూలిస్తాయి. అనుసరించేవారి కోసం ఇదోక హితబోధ. (కష్టకాలంలో) సహనం వహించండి. సదాచారుల ప్రతిఫలాన్ని దేవుడు ఎన్నటికీ మృధాచేయడు. (114-115)

మరి మీకు పూర్వం ఉండిన జాతులలో ప్రజలను ప్రపంచంలో అరాచకం, అల్లకల్లోలాలు రేకెత్తించకుండా నిరోధించే సంఘ శ్రేయాభిలాపులు ఎందుకు లేరు? ఒకవేళ అలాంటి వారున్నా బహు కొద్దిమంది మాత్రమే ఉన్నారు. వారిని మేము ఆ జాతుల బారి నుండి కాపాడాము. దుర్మార్గులు మాత్రం భోగ్భాగ్యాలలో తేలియాడుతూ పాప పంకిలంలో కూరుకుపోయారు. ప్రజలు సంస్కృతలు మంచి పనులు చేస్తుంటే దేవుడు వారి పట్టణాలను ఎన్నటికీ అన్యాయంగా నాశనం చేయడు. ⁷ దేవుడు అలాంటివాడు కాదు. (116-117)

7. చెడుల్ని అరికట్టడం, మంచిని పెంచడం, సంఘసంస్కరణ కౌర్యక్రమాలు చేపట్టడం ముస్లింల విధి. ముస్లింలు ఈపనులు చేయకుండా పాపకార్యాల్లో పడిపోతే వారు కూడా ప్రపంచంలో దైవశిక్ష చవిచూడవలని వస్తుంది. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా బోధించారు:

“నా అనుచర సమాజంలో ఎప్పుడైతే పదిహాను (దుర్)లక్షణాలు చోటుచేసుకుంటాయో అప్పుడు దానిపై ఆపదలు రావడం మొదలవుతాయి. (కొందరు ఈమాట విని) ‘అయితే దైవప్రవక్త! ఆ లక్షణాలు ఏమిటీ?’ అనిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈవిధంగా సెలవిచ్చారు:

(1) ప్రభుత్వ అస్తులను సొంత అస్తులుగా పరిగణించడం. (2) అమానత్ (భద్రపరచడానికి అపగించిన సాత్తు)ను సమరసాత్తు (మాత్రగసీమత్)గా తలచడం. (3) (పేదల అధిక హక్కులున) జాతీ ధనాన్ని జరిమానాగా భావించడం. (4) భర్త తనబార్యకు విధియుడయి పోవడం. (5) కొడుకు తన తల్లిపట్ల అవిధియుడయి ప్రవర్తించడం. (6) మనిషి తన స్నేహితుడుకు మాత్రమే మేలు చేసి, (7) తన తండ్రిపై ద్వారస్యం చేయడం. (8) మనీదులో అల్లరి చేయడం. (9) ఒక జాతిలోని అత్యంత నీముడు అజాతిక నాయకుడయి పోవడం. (10) వ్యక్తిలోని చెడుకు భయపడి జనం అతట్టి గారవించడం. (11) మత్తు పదార్థాలను బహారంగంగా వినియోగించడం. (12) పురుషులు పట్టు పాశ్చాలు ధరించడం. (13) సంగీత వాయిద్యాలను అవలంబించడం. (14) గాయకురాళ్ళను సమావేశ పరచడం. (15) అప్పటి ప్రజలు తమ పూర్వీకులను నిందించడం, దూపించడం.

కనుక ఈ లక్షణాలు చోటుచేసుకో నారంభించగానే ప్రజలు ఇక ఎల్లవేళలా దైవశిక్ష కోసం ఎదురుచూడాల్సి వస్తుంది. ఈ శిక్ష ఎరటి గాలిదుమారం రూపంలోనిలునా రావచ్చు, లేదా భూకంపం రూపాలయినా రావచ్చు, లేదా సబ్బు (శనివారం) వాళ్ళకు (అంటే మూదులకు వచ్చి నట్లు ముఖాలు వికృతంగా మార్చివేసే శిక్షులునా రావచ్చు.” (తిర్మిజీ)

الْقُرْءَنِ يَظْلِمُ وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ جَعَلَ النَّاسَ أُقَةً وَاحِدَةً وَلَا يَرَى الْوَنَّ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذِلِّكَ حَقَّهُمْ وَتَمَتُّ كَلِمَتُهُ رَبِّكَ لِمَنْ جَنَّهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ وَكُلُّ لَفْظٍ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرَّسُولِ مَا نَسِيَتْ بِهِ فُؤَادُكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْعُقُوقِ وَمَوْعِدَةٌ وَذَكْرٌ لِلْمُمْنَنِينَ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانِتِكُمْ إِرَبًا غَلُوْنَ وَأَنْتَرِضُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ وَلِلَّهِ عَيْبُ التَّسْمُوتِ وَالْأَنْصَارِ يُرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَنِّا نَعْلَمُونَ

నీ ప్రభువు తలచుకుంటే యావత్తు మానవాలిని ఒకేజాతిగా, ఒకే సముదాయంగా చేసేవాడు. కాని వారిప్పుడు విభిన్న పద్ధతులు అనుసరిస్తున్నారు. వారిలో నీ ప్రభువు కరుణించినవారు మాత్రమే అపమార్గానికి దూరంగా మసలుకుంచారు. ఈ పని (భావ చరణల స్వేచ్ఛనిచ్చి పరీక్షించడం) కోసమే ఆయన మానవుల్ని సృష్టించాడు. మానవులతో, జిన్నలతో నరకం నింపేస్తానని నీ ప్రభువు అన్నమాట (ఇలా) నెరవేరుతుంది..

ముహమ్మద్ (సల్లం)! ఇవి దైవప్రవక్తల గాధలు. నీకు మనోబలం చేకూర్చడానికి వీటిని వివరిస్తున్నాం. ఈ గాధల ద్వారా నీకు వాస్తవమయిన విషయజ్ఞానం లభించింది. అటు విశ్వాసులకు హతోపదేశం, గుణపాతాలు కూడా ఉన్నాయి. (118-120)

విశ్వాసించనివారికి ఇలా చెప్పయిః “మీరు మీ పద్ధతుల ప్రకారమే నడుచుకోండి. మేము మా పద్ధతుల ప్రకారం నడుచుకుంటాము. పర్యవసానం కోసం మీరూ ఎదురుచూడండి; మేమూ ఎదురుచూస్తుంటాము.” (121)

భూమ్యకాశాల్లో నికిప్తమయి ఉన్న సమస్తం దేవుని అధినంలోనే ఉంది. సకల వ్యవహారాలు చివరికి ఆయన దగ్గరికి చేరుకోవలసి ఉంటుంది. కనుక ముహమ్మద్ (సల్లం)! నీవు ఆయన్నే ఆరాధించు. ఆయన మీదే భారం వెయ్యి. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తానే ఉన్నాడు. (122-123)

అత్యకు శాస్త్ర ఉండా లేదా?

అదేవాలి ఆత్మ మన దేహం వీటిపో గానే తన శాస్త్రతగమ్యానికి చేరుకుంటుందని మాత్రం తెలుసోంది. అదెలాగో “పరలోక ప్రసాదం” పుస్తకం చదపండి.

జంయులో శరీరం గగుర్చొడిచే మరణావస్థ, పిత్రులోకం, సమాధిలో భుర్జీన్ పాత, ప్రతయ సూచనలు, కర్మవిచారణ, త్రిశంకు స్వర్గం, స్వర్గ-నరకాలు, అథమ శ్రేణి స్వర్గవాసి, దైవద్రుషం వస్తే పాలున్నాయి. (పే:240, వెల:రూ110/-)

కొడ్డే లీడుస్తుంటి! కొడ్డుకోతే ఎగబడ్డుంటి!

మరేం చేయాలి? ఈ సమస్తకు పరిపూర్వం కావాలంటే “ముస్లిం మహిళ” చదివి తీర్మానింద.

జంయులో ప్రీ స్వేచ్ఛ, వివాహం, భార్యాభర్తల బాధ్యతలు, అత్మకోడశ్శ గొడవలు, పరదా, పప్తి ధారణలు, ముస్లిం మహిళ గొడవలు, పర్యవసాని శిక్షణ, ముస్లిం పర్సనల్ లా, ముస్లిం మహిళ గుణగణాలు, కాంతామంచలే కింగ్మేకర్స్, ప్రీల అంతరంగిక విషయాలు వగైరా అనేక శీర్షికలు ఉన్నాయి. రచన: తాపిరాత్మస్వీర్, (పే:256, వెల:రూ120/-)

“ఎస్టామిక్ లిస్టర్స్ సంటర్” సిపీఎస్ కాంప్లెక్స్, ప్లాట్ నెం. 106, ప్రీటిగ్స్టీ, హైదరాబాద్-2

﴿سُورَةُ يُوسُفُ مَكِيَّةً﴾ (١٢) رَبُّكُمْ لَهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّسُولُكَ أَيُّهُ الْكَيْنَتُ الْبَيْنَنَ ﴿١﴾ أَنْزَلَهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ كَنْ نَقْصُ
عَلَيْكَ أَحْسَنُ الْقَصْصِ إِنَّمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لِمَنِ الْغَفَلِينَ ﴿٣﴾
إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَيْتِهِ يَا بَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَعِدِيَّنَ ﴿٤﴾

అవతరణ మక్క

12. యూసుఫ్

పుట్టులు: 111

ఈ అధ్యాయంలో పూర్తిగా యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలైహి) గాథ ఉన్నందున దీనికి పేరొచ్చింది. ఇది కూడా నబవీశకం చివరి సంవత్సరంలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. మక్క బహుషాధకులు బహుశా యూసుఫ్ ప్రాంద్రులంతో దైవప్రవక్త (స)ను పరిక్రించ దానికి యూసుఫ్ (అలై) వృత్తాంతం తెలియజ్ఞయమని అడిగారు.

ఈ కథలో హజత్ యూసుఫ్ (అలైహి)ని ఆయన సవతిసోదరులు చంపడానికి కుట్ట పన్నుతారు. దేవుడు ఆ కుట్టను భగ్గుంచేసి చివరికి యూసుఫ్ని ఈజిప్పు రాజుగా చేస్తాడు. అలాగే హజత్ ముహమ్మద్ (సల్లా)ని కూడా ఆయన బంధువులే చంపడానికి ప్రయత్నిస్తారు. దేవుడు వారి ప్రయత్నాలను వమ్ముచేసి ముహమ్మద్ (సల్లా)ను చివరికి యావత్తు అరేబియాకు రాజ్యాధినేతగా చేస్తాడు. యూసుఫ్ (అలై) రాజ్యాధినేత అయిన తరువాత తన సోదరులను క్షమిస్తారు. అలాగే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లా) కూడా మక్క విజయం తరువాత భైదీలుగా పట్టుబడిన బధ్యవిరోధుల్ని సైతం క్షమిస్తారు. అందువల్ల మక్క ఖుర్జనీయులు యూసుఫ్ గాథ సుంచయినా గుణపారం గ్రహించి ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాలు మానుకుంటారేమానని దేవుడు ఈ అధ్యాయంలో యూసుఫ్ (అలైహి) వృత్తాంతాన్ని ఎంతో వివరంగా తెలియజ్ఞాడు.

ఆధీగాక హజత్ ముహమ్మద్ (స) నిరక్కరాసి కావడంతో పాటు పాలస్తీనా, ఈజిప్పు దేశాల్లో జరిగిన చారిత్రక సంఘటనల్ని గురించి ఏమాత్రం తెలియనివారు. అలాంచివ్యక్తి నోటి ఈ చారిత్రకగాథ ఇంతవివరంగా వెలువడిందంటే ఆయన దైవప్రవక్తేనని బహు దైవాధకులు బహుకోవాలి. ఈవిధంగా హజత్ ముహమ్మద్ (స)ని దైవప్రవక్తగా నిరూ పించడానికూడా యూసుఫ్ గాథను ప్రస్తావించవలనిన అవసరం ఏర్పడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలీఫ్-లాం-రా. ఇవి సత్యాన్ని స్పష్టంగా తెలియజ్ఞేసే గ్రంథానికి చెందిన సూక్తులు. మేము దీన్ని పరనగ్రంథంగా చేసి, విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి వీలుగా అరబీ భాషలో అవతరింపజేశాము. ముహమ్మద్ (సల్లా)! నీ దగ్గరకు పంపుతున్న ఈ పరన గ్రంథం (ఖుర్జన) ద్వారా మేము చక్కటి శైలిలో నీకోక యద్దగ్గ గాథ విన్నించ బోతున్నాం. దీనికిపూర్వం (ఈగాథ) నీకేమాత్రం తెలియదు. (1-3)

యూసుఫ్ (తన స్వప్తం గురించి ప్రస్తావిస్తూ) మాట్లాడిన సందర్భం: అప్పుడతను తన తండ్రితో “నాన్నా! నేనోక కలగ్నాను. అందులో పడకొండు నక్కతాలు, సూర్యుడు, చంద్రుడు నాకు సాప్టోంగప్రణామం చేస్తున్నట్లు కన్నించాయి” అన్నాడు. (4)

قَالَ يَلْبَيْ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى اخْوَنَكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَنَ لِلْأَنْسَانَ عَدُوٌّ
وَكَذَلِكَ يَنْتَهِيَكَ رَبُّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيَعْلَمُ زَعْمَتَهُ عَلَيْكَ
وَعَلَيْكَ أَلْيَعْقُوبَ كَمَا آتَيْتَهُ عَلَى أَبْوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ دِيرَانَ رَبَّكَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ
لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَلَا خَوْتَهُ أَيْتُ لِلْسَّاكِلِينَ إِذْ قَاتَلُوا يُوسُفَ وَلَا حُوَّهُ أَحَبَّ إِلَيْهِمَا
كَمْ وَجْهَ أَبِينَكُمْ وَكَمْ عَصْبَةُ مَرْءَاتِهِ أَلْيَعْقُوبَ كَمْ وَجْهَ أَبِينَكُمْ
وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَلِيْحِينَ قَالَ فَأَيْلَقَ مَنْهُمْ لَا تَقْتَلُوا يُوسُفَ وَلَا قُوَّهُ فِي عَيْبَتِ الْجَبَّ
يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كَنْتُمْ فَعِلِّيْنَ قَاتَلُوا يَابَانًا مَالِكَ لَا تَأْمَنَّ عَلَيْهِ يُوسُفَ وَلَا
لَهُ لَنْصُونَ إِنْ رَسُلُهُ مَعَنَا غَدَّا يَرْتَمَ وَلِيَعْبَ وَإِنَّا لَهُ لَكَفِظُونَ قَالَ إِنِّي لَيَخْرُنَّيَّ أَنْ شَدَّهُبُوا

“అయితే బాబు! ఈ కల గురించి నీ అన్నల దగ్గర ప్రస్తావించవు. అలా చేస్తే వారు నీకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా కుట్ట పన్నవచ్చు. పైతాన్ మానవుని బహిరంగ శత్రువు. సరే, (నీవు కలగన్నట్లు) ఆవిధంగానే జరుగుతుంది. నీ ప్రభువు (ఓ మహాక్రయం కోసం) నిన్ను ఎంచుకున్నాడు. అందుకు ఆయన నీకు విషయ లోతుపాతుల్ని తరచి చూడగల విశేష జ్ఞానం ప్రస్తాదిస్తాడు. గతంలో మన పెద్దలైన ఇబ్రాహిం, ఇన్హాఫీలు నీ ప్రభువు ఎలా మహాభాగ్యులు అనుగ్రహించాడో అలాగే ఇప్పుడు నీకూ, యాఖూబ్ సంతానానికి కూడా మహాభాగ్యులు అనుగ్రహిస్తాడు. నీ ప్రభువు సర్వజ్ఞాని, మహా వివేకవంతుడు” అన్నాడు యాఖూబ్. (5-6)

ప్రశ్నించేవారికి యూసుఫ్, అతనిసోదరుల గాథలో గొప్ప సూచనలున్నాయి. (7)

అప్పుడతని సోదరులు పరస్పరం ఇలా కూడబలుక్కున్నారు:

“మనమంతా ఒక జట్టుగా ఉన్నా (ఏం లాభం?) మన తండ్రికి మనమీద కంటే యూసుఫ్ మీద, అతని తమ్ముడి మీదనే ఎక్కువ మమకారం ఉంది. అసలు మన నాన్నకు (వయస్సు బాగా మీద పడటం వల్ల) మతి బ్రమించింది. (అంచేత మనం ఏదో ఒకటి తేల్చుకోవాలి.) పదండి, యూసుఫ్ని చంపివేద్దాం, లేదా ఎక్కుడయినా తీసికెళ్ళి పాచేద్దాం గుట్టుచుప్పుడు కాకుండా. అప్పుడే మీ తండ్రి మీ వైపు మరలుతాడు. ఈ పని కాస్తా ముగిశాక మనం (ఏమీ ఎరగనట్టు) మంచివాళ్ళుగా కన్నించాలి.” (8-9)

ఈ మాటలు విని వారిలో ఒకడు ఇలా అన్నాడు: “యూసుఫ్ని చంపవడ్డు. దానికి బదులు అతట్టి పెంచికెళ్ళి ఏదైనా పాడుబడ్డ బావిలో పడవేద్దాం. అటుగా బాటసారులు ఎవరైనా వస్తే, వారే అతట్టి బయటికి లాగి తీసికెళ్తారు.” (10)

ఈ విధంగా తీర్చానించుకున్న తర్వాత వారు తమ తండ్రి దగ్గరకెళ్ళి ఇలా అన్నారు:

“నాన్నా! మీరు యూసుఫ్ విషయంలో మమ్మల్ని నమ్మరేమిటీ? నిజంగా మేము అతని శ్రేయాభిలాపులమని చెబుతున్నాంగా! రెపు మావెంట పంపండి అతట్టి. అపీ ఇవీ బొక్కి కాస్పేపు హాయిగా ఆడుకుంటాడు. అతట్టి భర్తలుగా చూసుకోవడానికి మేము దగ్గరే ఉంటాం కదా!” (11-12)

بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الْذَّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَفِلُونَ^{٥٦} قَالُوا لَيْلَنْ أَكَلَهُ الْذَّئْبُ وَنَحْنُ عَصَبَةُ إِنَّا إِذَا ذَهَبْسُونَ^{٥٧} فَلَيْلَنْ ذَهَبْ بِهِ وَجَاءَهُ أَنْجَعَوْهُ فِي عَيْبَتِ الْجَبَتِ^{٥٨} وَأَوْحَيْنَا لَيْلَنْ أَنْتَيْتَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^{٥٩} وَجَاءَهُ أَبَاهُمْ عَشَاءَ يَنْكُونَ^{٦٠} قَالُوا يَا يَابَانَ نَارًا ذَهَبْنَا نَسْبِقَ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الْذَّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْكُنَا صَلِيقِنَ^{٦١} وَجَاءَهُ عَلَيْهِ قَبِيْصِهِ بِدِيمْ كَذِبْ قَالَ بِلْ سَوْكَنْ لَكُمْ أَنْقَسْمُ أَمْرَادَ قَصْبَرْ جَهِيلْ^{٦٢} وَاللهُ الْمُسْتَعَنُ عَلَى مَا تَصْفِعُونَ^{٦٣} وَجَاءَهُ سَيَارَةً فَأَرْسَلَوَا وَإِرْدَهُمْ فَادِلِيْ دَلَوَهُ^{٦٤} قَالَ يَبِشَرَهُ هَذَا أَعْلَمُ^{٦٥} وَأَسْرُهُ بِصَاعَةٍ وَاللهُ عَلِيمٌ^{٦٦} يَعْلَوْنَ^{٦٧} وَشَرْوَهُ بِمَيْنَ بَخْسِ دَرَاهِمْ مَعْدُودَةٍ^{٦٨} وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ^{٦٩} وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَهُ مِنْ مَضْرِ لَا مَرَأَتَهُ أَكْرَمِي مَثُونَهُ عَسَهُ أَن يَنْقَعَنَا^{٧٠} وَتَنْقَدَهُ^{٧١} وَكَذِبْ مَكْنَتَ لَيْوُسُوفَ فِي الْأَرْضِ^{٧٢}

(అయినా యాఖూబ్కు వారి మీద నమ్మకం కుదరలేదు.) “మీరితడ్చి తీనికెళ్ళడం నాకు చాలా బాధగా ఉంది. మీరు మీ పనిలో పడి అజ్గాత్రగా ఉంటే వీటి ఏ తోడేలో తినేస్తుందేమోనని నాకు భయంగా ఉంది” అన్నాడతను. (13)

“మేమంతా కలసి జట్టుగా దగ్గరున్నప్పటికీ అతడ్చి తోడేలు తినేస్తుందంటే ఇక మేము ఎందుకూ పనికిరాని దధ్దమ్మలన్న మాట” అన్నారు వారు. (14)

ఇలా వారు పట్టుబట్టి అతడ్చి తమవెంట తీనికెళ్ళారు. వారతడ్చి పాడుబడ్డ బావిలో పడవేయాలని ముందే నిర్ణయించుకున్నారు. కనుక మేమతనికి దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా (దైర్యం చెబుతూ) “వీరికి తమ చేప్పల పర్యవసానం ఏమిటో బొత్తిగా తెలియదు. నీవు వారికి వారినిర్యాకం గురించి ఎత్తిచూపే రోజొకటి తప్పక వస్తుంద”ని తెలియజేశాం.

అరోజు సాయంత్రం వారు లబోదిబోమంటూ తమ తండ్రి దగ్గరికొచ్చి ఇలా అన్నారు: “నాన్నా! మేము పరుగుపండెంలో ఉండి, యూసుఫ్ని మా సామాను దగ్గర (కాపలా కోసం) పదలిపెట్టాం. అంతలో ఎక్కుడ్చుంచో ఒక తోడేలు వచ్చి అతడ్చి చీల్చి తినేసింది. బోను నాన్నా! మేము నిజంచెప్పినా మీరు మామాటలు నమ్మేటట్లు లేరు”.

వారు యూసుఫ్ చొక్కా మీద బూటకపు నెత్తుటి మరకలు పూసి తీసుకొచ్చారు. యాఖూబ్ వారి మాటలు విని “కాదు, మీరేదో కథాల్లి చెబుతున్నారు. సరే కానివ్వండి. నేను దీన్ని మాసంగా భరిస్తాను. మీరల్లిన ఈ కట్టుకథ చిక్కుముడి నుంచి ఒయటపడా ఉంటే దేవుని సహయమే అర్థించాలి” అని అన్నాడు. (15-18)

అటు కొండరు బాటసారులు వచ్చారు. వారు తమ నీటి నొకర్ని నీళ్ళ కోసం పంపించారు. నీటి నొకరు బావిలో చేద పదలగానే “ఎంత అదృష్టం! ఇక్కడ ఒక అబ్బాయి దొరికాడు (మనకు)” అన్నాడు సంతోషంతో చిగ్గరగా. (తరువాత) యూసుఫ్ని వారు వ్యాపార సామగ్రిగా భావించి దాచుకున్నారు. వారు చేస్తున్నదేమిటో దేవునికి బాగా తెలుసు. చివరికి వారు కొన్ని కాసుల కోసం అతడ్చి అతి స్వల్పధరకు అమ్మివేశారు. అతని ధర విషయంలో వారు పెద్దగా ఆశలు పెట్టుకోలేదు. (19-20)

ఈజిప్పులో అతడ్చి కొన్న వ్యక్తి (ఇంటికెళ్ళి) తన భార్యతో “ఈ అబ్బాయిని మనం బాగా చూసుకోవాలి. ఇతను మనకు (భవిష్యత్తులో) ఉపయోగపడవచ్చు. లేదా మనం

وَلِنَعِيمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْكَهَادِيْثُ وَاللهُ عَالِيٌّ عَلَى أَمْرِهِ وَلِكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْمَلُونَ^{٧٣} وَلَمَّا بَلَغَ أَشْدَدَهُ أَبْيَهُ حَكْمًا وَعَلِمَهُ وَكَذِبَ يَجْزِي الْمُهْسِنِيْنَ^{٧٤} وَرَأَوْدَنَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهِ عَنْ لَهْسِهِ وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابُ وَقَاتَهُتِ هِيْتُ لَكَ، قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ أَحَسَنُ مَثَوَّبَيْ مَرَانَهُ لَا يُفْلِحُ الظَّلَمِيْنَ^{٧٥} وَلَقَدْ هِيْتُ بِهِ وَهُمْ بِهَا كَوْلَا أَنْ رَأَ بُرْهَانَ رَبِّهِ، كَذِبَ يَنْصَرِفُ عَنْهُ السُّوءُ وَالْفَعْشَاءُ^{٧٦} إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُحَسِّنِيْنَ^{٧٧} وَاسْتَبَقَ الْبَابَ وَقَدَتْ قَمِيْصِهِ مِنْ دُبِّرِهِ الْقِيَاسِيَّةِ^{٧٨} هَذِهِ الْأَبْلَيْبُ^{٧٩} قَالَتْ مَا جَزَاءُهُ^{٨٠} مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءً لَا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابُ الْأَيْمَمِ^{٨١} قَالَ هُنَّ رَأَوْدَتْهُ عَنْ لَهْسِهِ وَشَهِدَ شَاهِدُهُ^{٨٢} مَنْ أَهْلَهَا إِنْ كَانَ قَمِيْصَهُ قَدْ مِنْ فَقِيلَ فَصِدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِيْنَ^{٨٣} وَلَنْ كَانَ قَمِيْصَهُ قَدْ مِنْ

ఇతడ్చి కొడుకుగానైనా చేసుకుండం” అన్నాడు. ఇలా మేము యూసుఫ్కు (ఆ) దేశంలో స్థిరపడే పరిస్థితి కల్పించి, అతనికి వ్యవహారాలకు గురించిన శిక్షణ ఏర్పాటు చేశాం. దేవుడు తానుతలచిన పని చేసిపోతాడు. కానీ చాలామంది ఈవిషయం గ్రహించరు. యూసుఫ్ యుక్తవయన్నపు చేరుకున్న తర్వాత మేమతనికి నిర్ణయక్కి, (విశేష)జ్ఞానం ప్రసాదించాం. ఇలా మేము సహాదయలకు ప్రతిపంచం అనుగ్రహిస్తాం. (21-22)

అతను నివసిస్తున్న ఇంట్లో ఆ ఇంటావిడ అతడ్చి మరులుగొల్పుతూ తనవైపు అకట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించసాగింది. ఓరోజు ఆమె తలుపులు మూసేసి ‘రా, వచ్చేయ’ అన్నది. దానికి యూసుఫ్ “అపచారం! అపచారం!! నేను దేవుని శరణు కోరుతున్నాను. నాప్రభువు^١ నాకు మంచిస్థితి కల్పించాడు. (నేనీ పాపకార్యానికి ఎలా పాల్పడగలను?) అలాంటి దుర్మార్గులు ఎన్నటికీ సఫలం కాలేరు” అన్నాడు. (23)

అయినప్పటికీ ఆమె తీవ్రమైన కోరికతో అతని వైపు రాసాగింది. యూసుఫ్ తన ప్రభువు చూపిన హెతువు చూడకపోతే అతను కూడా తీవ్రమైన కోరికతో ఆమె వైపు కదిలేవాడు. మేమతడ్చి చెడుకు, అళ్లోలానికి దూరంగా ఉంచదిలచాం. అందుల్లా అతనా చెప్పుకు వడిగట్టలేదు. అతను మేము ప్రత్యేకంగా ఎంచుకున్న దాసుడు. (24)

చివరికి యూసుఫ్, అతని వెనుక ఆ ప్రీ ఇధ్దరూ పరుగిడుతూ తలుపు దగ్గరకు చేరుకున్నారు. ఆమె యూసుఫ్ వెనకాల పడి అతని చొక్కా (లాగి)చింపేసింది. అంతలో తలుపు దగ్గర వారిద్దరూ (హాత్తుగా) ఆమె భద్ర కంటపడ్డరు.

అమె తన భద్రను చూడగానే “యుష్టసంకల్పంతో నీజిల్లాలి వెంటపడే వాడికి శిక్ష ఏమిటో? అలాంచివాడ్చి జైల్లో పడవేయడమో లేక కరిన యాతనలకు గురిచేయడమో తప్ప మరే శిక్ కాగల్లుతుంది?” అని అన్నది (తానపాపం ఎరగనట్టు నిషిస్తూ). (25)

దానికి యూసుఫ్ ‘అసలు ఈమే నన్ను వలలో వేసుకోవడానికి ప్రయత్నించింది’ అన్నాడు. అప్పుడు ఆ ప్రీకుటుంబ సభ్యులలో ఒకతను (మధ్యవర్తిగా) ముందుకు వచ్చి “యూసుఫ్ చొక్కా గనక ముందు భాగం చినిగివుంటే ఈమే చెప్పేది నిజం, అతను చెప్పేది అబ్బం. ఒకవేళ అతని చొక్కా వెనుకభాగం చినిగివుంటే మాత్రం ఈమే చెప్పేది అబ్బం. అతను చెప్పేది నిజం అవుతుంది” అని తీర్పిచ్చాడు. (26)

1. ఇక్కడ నా ప్రభువంటే నా నిజప్రభువు, పోషకుడు, యజమాని అయిన దేవుడని అర్థం.

دُبْرِيْقَلَدَبَتْ وَهُوَمِنَ الصَّدِيقِينَ ۚ فَلَمَّا رَأَيْتَهُمْ قُدَّسَهُمْ مِنْ دُبْرِيْقَلَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنْ دَائِيْرَ كَيْدِكُنْ
عَظِيمٌ ۝ بُوْسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا ۝ وَاسْتَغْفِرُ لِيَدِنِيْلَكَ ۝ إِنَّكَ كَنْتُ مِنَ الْخَطِيْبِينَ ۝ وَقَالَ حَسْوَةَ
فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَأُتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ قَنْهَاهُ عَنْ نَقْسِهِ ۝ قَدْ شَفَعَهَا حَبَّادُ إِنَّالْتَرَاهَا فِيْ ضَلَالٍ مُبِيْنِ ۝
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِهِنَّ مُكْرِهِنَّ نَكْنَا رَابِيْنَهُ اَكْبَرَهُنَّهُ وَقَطَعُنَّ اِبْدِيْهُنَّهُ وَقَنَ حَاشِيَهُنَّهُ مَا هَذَا بَشَرَامَانُ هَذَا
قَالَتْ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ نَكْنَا رَابِيْنَهُ اَكْبَرَهُنَّهُ وَقَطَعُنَّ اِبْدِيْهُنَّهُ وَقَنَ حَاشِيَهُنَّهُ مَا هَذَا بَشَرَامَانُ هَذَا
الْأَمْلَكُ كَرِيمٌ ۝ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لَمْ يَنْتَقِيْ فِيهِ ۝ وَلَقَدْ رَاوَدَتْهُ عَنْ نَقْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۝ وَلَكِنْ لَمْ
يَعْلَمْ مَا امْرَأَهُ لِيْسَجِيْنَ وَلِيَكُونَنَا مِنَ الْطَّغَيْبِينَ ۝ قَالَ رَبُّ السَّاجِنْ أَحْبَأَ لَكَ مَنْ يَدْعُ عَوْنَىَ الْيَهُ
وَلَا تَصْرِفْ عَنِيْ گَيْدَهُنَّ أَصْبَرَ الْيَهُنَّ وَأَكْنَ مِنَ الْجَهِيلِينَ ۝ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ

అమె భర్త చూస్తే యూసుఫ్ చోక్కు వెనుక భాగమే చినిగి ఉంది. దాంతో అతను (మండిపదుతు) “ఇవన్నీ మీఆడవాళ్ల పన్నగాలు. నిజంగా మీపన్నగాలు చాలా భయం కరంగా ఉంటాయి. యూసుఫ్! ఈ విషయాన్ని నివింతచితో మరచిపో. ఇక నీసంగతి-నువ్వే అసలు దోషివి. సరే చేసిన తప్పుకు క్షమాపణ(యొనా) చెప్పుకో” అన్నాడు.*

(ఈ వార్త స్త్రీలలో కార్బిచ్యులా వ్యాపించిపోయింది.) నగరంలోని (గొప్పింటి) స్త్రీలు ఈ విషయమయి పరస్పరం చర్చించుకుంటూ “(మన) మంత్రిగారి భార్య తన బానిస కులోడి వెంట పడిందట! (పాపం) మోహవేశం అమెను అయపు తెప్పులా చేసింది. కాని మన దృష్టిలో మటుకు ఆవిడ పెద్ద తెప్పే చేస్తోంది” అని చెప్పుకోసాగారు. (27-30)

ఈ ఉక్కరిమాటలు (ఆనోటాఈనోటా ప్రాకి) చివరికి ఆస్త్రీ చెవిలో కూడా పడ్డాయి. అమె వారిని పిండిపించి అనుడుదిండ్లతో ఒక సమావేశం ఏర్పాటు చేసింది. విందులో (పంట్లు పలహారాలతో పాటు) ప్రతిబక్టరి ముందు ఓ కత్తి కూడా ఉంచింది.

(వారు తిందామని సరిగ్గా పంట్లు కోస్తున్న సమయంలో) అమె యూసుఫ్ని వారి ముందుకు రఘ్యుని సైగచేసింది. (యూసుఫ్ పక్కగది నుంచి హాత్తుగా వారిముందు కొచ్చి నిలబడ్డాడు.) అతనిపై దృష్టి పడగానే ఆ స్త్రీలు (అతని అసాధారణ సౌందర్యానికి) మంత్రముగ్ధలై పోయారు. ఆ స్త్రీతిలో వారు తమనుతాము మరచిపోయి చేతులు కోసుకున్నారు. (ఆశ్చర్యంతో) “దేవ దేవ! (ఎమి సాందర్యం!) ఇతను మానవుడు కాదు, మహాత్ముష్టుడైన ఏ వైపుడూతో అయివుంటాడు” అన్నారు అప్రయత్నంగా. (31)

వెంటనే మంత్రిభార్య ఇలా అన్నది: “చూశారుగా! నా గురించి మీరు ఏవేవో చెప్పు కున్నారు. అవ్యక్తి ఇతనే. నేను నిజంగానే ఇతడ్ని నావైపు తిప్పుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. కాని తప్పించుకొని బయటపడ్డాడు. (ఏమైనా సరే) ఇతను నామాట వినకపోతే మాత్రం జైలు పాలయి పోర అవమానం చివిచూడవలసి వస్తుంది.” (32)

అప్పుడు యూసుఫ్ (విశ్వప్రభువును తలచుకుంటూ) “ప్రభూ! పీరు నామండి కోరుతున్న దానికంటే నాకు జైలుశైల్చే ఇష్టం. నీవు నన్ను పీరి పన్నగాల నుండి తప్పించక పాతే నేను పీరి వలలో చిక్కుకొని మూఢుల్లో చేరిపోయే ప్రమాదం ఉంది” అని (దైవాన్ని) వేడుకున్నాడు. (33)

إِنَّهُ هُوَ السَّيِّدُ الْعَلِيُّ ۚ ثُمَّ بَدَأَ الْكُنْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوَا الْأَيْتُ لِكِسْجِنَةَ حَتَّىٰ وَدَخَلَ مَعَهُ التَّجْنَ
قَاتِلُهُنَّ، قَاتِلَ أَحَدَهُنَّ لِيَرِبِّيَ أَعْمَرَ حَمْرَرَ ۚ وَقَالَ الْأَخْرَأَ لِيَرِبِّيَ أَحَمْلَ قَوْقَرَ رَأْسِيَ خُبْرَرَ تَأْكِلُ
الْطَّيِّرَمِنَهُ، نَيْنَعَنَنَا بِتَأْوِيلِهِ، إِنَّا تَرِبِّيَ مِنَ الْحُسْنِيَنَ ۚ قَالَ لَكِيَاتِيْكُمَا طَعَامُ تُرْزَقِنَهُ إِلَّا بَنَانِكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذِلَكُمَا مَمَّا عَلَيْنِيَ رَبِّيَ، إِنَّهُ تَرَكَتُ مَلَةً قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالآخِرَةِ هُمْ
كُفَّرُونَ ۝ وَاتَّبَعُتْ مَلَةً أَبَاءِيْهِمْ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ شَرِكَ بِنَاهِلَهُ
ذِلِكَ مِنْ قَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَيْهِ التَّائِسَ وَلَكِنَ الْأَكْرَبُ النَّاسُ لَا يَشْكُرُونَ ۝ يَصَاحِبُهُ السَّاجِنُ ۝ أَزْيَارَ
مَنْقَرَتُونَ حَيْثُ أَرَمَ اللَّهُ الْوَاجِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْمَدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَيَتُوهُنَّا أَنْتُمْ وَأَيُّهُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَنٍ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ إِلَّا هُوَ أَكْرَبُ الْأَرْضَ ۝ ذِلِكَ الْدِيْنُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَ الْأَكْرَبُ
النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَصَاحِبُهُ السَّاجِنُ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَيُسْقِي رَبَّهُ خَنْرًا، وَأَمَّا الْأَخْرَفُ فَصُلْبُ فَتَأْكِلُ

అతని ప్రభువు అతని మొరాలకించి అతడ్ని ఆ ప్రీల కుటుల నుండి కాపాడాడు. అయినే మొరలు అలకించేవాడు, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (34)

వారు (యూసుఫ్ ఎలాంటి సచ్చిలుడో, తమ ప్రీలు ఎలాంటి దుర్వాడత కలవార్ వాటికి సంబంధించిన) స్పష్టమైన నిదర్శనాలు చూశారు. అయినా వారతడ్ని కొంతకాలం జైల్లో ఉంచాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చారు. (అలా యూసుఫ్ జైలు పాలయ్యాడు.) (35)

జైల్లో అతనితో పాటు మరో ఇద్దరు బానిసలు కూడా చేరారు. ఓరోజు వారిద్దరిలో ఒకడు “నేను రాత్రి సారాయి పిండుతున్నట్లు కలగన్నాను” అన్నాడు. రెండోవాడు “నేను కలగన్నాను. ఆకలలో నా తలమీద కొన్ని రొట్టెలున్నాయి. వాటిని పశ్చలు తినసాగాయి” అన్నాడు. ఆ తరువాత వారిద్దరు (యూసుఫ్ని ఉద్దేశించి) “చూస్తే మీరు ధర్మాత్ములుగా కన్నిస్తున్నారు. కాస్త మా కలల గూఢార్థం ఏమిలో చెప్పండి” అని అణిగారు. (36)

“మీకిక్కడ లభించే భోజనం రాకముందే నేను మీ కలల గూఢార్థం చెబుతాను. ఇది నాకు నాప్రభువు నేర్చిన విద్య. నేను దేవుడ్ని, పరలోకాన్ని నమ్మినివారి పద్ధతులు వదలి మన పెద్దలైన ఇల్పాయిం, ఇన్సోఫ్, యాఖూబ్ల మార్గం అనుసరిస్తున్నాను. దేవునికి ఇతరుల్ని సాటికల్పించడం నా విధానం కాదు. (మనల్ని ఇతరులకు దాసులుగా చేయలేదంటే) ఇది నిజంగా మనపై, యావత్తు మానవాళ్లపై దేవుని అనుగ్రహమే. కాని చాలామంది (దేవునికి) కృతజ్ఞత చూపడంలేదు” అన్నాడు యూసుఫ్. (37-38)

నా సహాదీలారా! కాస్త ఆలోచించండి. మనకు చాలామంది (చిల్లరు) దేవుళ్లు ఉండటం మంచిదా లేక అందరిపై ఆధిక్యత కలిగివున్న ఒక్క అల్లాహ్ ఉండటం మంచిదా? ఆయన్ని వదలి మీరు ఏవి దైవాలను ఆరాధిస్తున్నారో అవన్నీ మీరు, మీ తాతముత్తాతలు పెట్టుకున్న కొన్ని పేర్లు (అబూతకలునలు) మాత్రమే. వాటి కోసం దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపలేదు. పాలానాధికారం దేవునికి తప్ప మరిప్పరికి లేదు. ఆయన తనను తప్ప మరిపరినీ ఆరాధించకూడదని శాసించాడు. ఇదే స్థాన జీవన మార్గం. కాని చాలామంది (ఈ యదార్థం) గ్రహించడం లేదు. (39-40)

నా సోదర శ్రేదీలారా! ఇష్టుడు మీకలల గూఢార్థం చెబుతా వినండి. మీలో ఒకడు

الظَّيْرُمُنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الْدِيْنِ فِيهِ تَشْفِتَيْنِ ۚ وَقَالَ لِلَّذِيْنِ كَلَّا أَنَّهُ تَأْمِنُ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عَنْدَ رَبِّكَ
فَأَنْسِهِ الشَّيْطَنُ وَكُرْبَبَةَ قَدِيرَتِ فِي السِّجِينِ بِصُمُّ سِينِيْنِ ۗ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّيْ أَرِيْسَهُ سَبْعَ بَقَرَبَتِ
سَمَانِ يَا يَا كَاهْمَنِ سَبْعَ عَجَافَ وَسَبْعَ سُبْلِكَتْ حُضْرِ وَأَخْرَبِيْسِتِ ۖ دِيَاهِهَا الْمَلَأُ افْتَوْيِي فِي رُؤْيَايِيْ اِنَّ
كَنْتُمْ لِلَّهِ بِيَا تَعْبُرُوْنَ ۖ قَالُوا اصْغَاعَ اَخْلَامِ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْاَخْلَامِ بِعِلْمِيْنِ ۚ وَقَالَ اللَّهُ يَعْلَمُ
مِنْهُمَا وَاَذْكُرْ بَعْدَ اَمْتَهِ اَنَا اُنْتَيْكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَارْسُلُونِ ۖ يُوسُفُ اِبْهَا الصَّدِيقُ اَفْتَنِيْا فِي
سَبْعَ بَقَرَبَتِ سَمَانِ يَا يَا كَاهْمَنِ سَبْعَ عَجَافَ وَسَبْعَ سُبْلِكَتْ حُضْرِ وَأَخْرَبِيْسِتِ ۖ اَعْلَى اَجْعَمِيْ اِلَى النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونِ ۖ قَالَ تَزَرْعُوْنَ سَبْعَ سِينِيْنِ دَابِيَا ۖ قَمَا حَصَدَتُمْ قَدَرَوْهُ فِي سِنْبِلَهِ اَكَّا قَبِيلَاً مَمِّا
تَأْكُلُونِ ۖ ثُمَّ يَا يَانِيْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ شِدَادِيْا يَا كُلُّنَّ مَاقَدْ مُمِّمَ لَهُنَّ اَلْأَقْيِلَّا مَمِّا تَحْصُلُونِ ۖ

తన ప్రభువుకు (అంటే ఈజిప్పు చక్రవర్తి) సారాయి తాగిస్తాడు. రెండోవాహి ఉరికంబం ఎక్కిస్తారు. పట్టలు అతని తలను పాడిచిపొడిచి తింటాయి. (అంతే) మీరడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు లభించాయి.” ఆ తరువాత యూసుఫ్ వారిద్దరిలో జైలు నుంచి విడుదల కాబోతున్నాడని తెలిసిన వ్యక్తితో “నీ ప్రభువు (ఈజిప్పు చక్రవర్తి) దగ్గర నా గురించి కాష్ట ప్రస్తావించు” అన్నాడు. కానీ షైతాన్ అతడ్ని మరపింపజేశాడు. అతనా విషయం తన ప్రభువు దగ్గర ప్రస్తావించడం మరచిపోయాడు. దాంతో యూసుఫ్ అనేక సంవత్సరాలు జైల్లోనే ఉండిపోవలసి వచ్చింది. (41-42)

ఒకరోజు చక్రవర్తి (తన సభాసదులతో) ఇలా అన్నాడు: “రాత్రి నేనోక కలగన్నాను. అందులో ఏడు బలిసిన ఆవులను ఏడు బక్కచికిన ఆవులు తినేస్తున్నాయి. అలాగే ధాన్యసంబంధమైన ఏడు పచ్చటి వెన్నులు, ఏడు ఎండిన వెన్నులున్నాయి. కనుక సభాసదులారా! మీకు స్వాపుభావం తెలిస్తే నా స్వప్పుంలోని గూడార్థం ఏమిటో చెప్పండి.” దానికి సభాసదులు “ఇవి వీడకలలకు సంబంధించిన విషయాలు. ఇలాంటి కలల గూడార్థం మాకు తెలియదు” అని సమాధానమిచ్చారు. (43-44)

అప్పుడా ఇద్దరు శైలీలలో విడుదలయిన వ్యక్తికి చాలా కాలం తర్వాత (యూసుఫ్) సంగతి గుర్తుకొచ్చింది. అతను సభను ఉద్దేశించి “నేను మీకు దాని గూడార్థం చెబుతా. నన్ను కాష్ట జైలు దగ్గరకు వెళ్ళడానికి అనుమతించండి” అన్నాడు. (45)

(రాజు అనుమతి లభించిన తరువాత) అతను వెళ్లి “యూసుఫ్! సత్యం మూర్తి భవించిన మహానుభావా!! నాకీ కల గురించిన గూడార్థం ఏమిటో చెప్పు. ఏడు బలిసిన ఆవులను ఏడు బక్కచికిన ఆవులు తినేస్తున్నాయి. ఏడు పచ్చటి వెన్నులు, ఏడు ఎండిన వెన్నులు ఉన్నాయి. దీనిర్ధం ఏమిటో చెబితే నేను వెళ్లి వారికి తెలియజేస్తాను. దానివల్ల వారు నిన్ను (నీ విలువను) గుర్తించవచ్చు” అని అన్నాడు. (46)

అప్పుడు యూసుఫ్ (స్వప్పు భావం వివరిస్తూ) ఇలా అన్నాడు: “మీరు ఏడెండ్లపాటు నిరంతరాయంగా వ్యవసాయం చేస్తారు. ఆ కాలంలో పండి పంటలో కొంత పంటను మీరు తింటికోసం వాడుకొని మిగతా పంటను వాటి వెన్నులలోనే ఉంచండి. అతర్వాత మరో ఏడెండ్లపాటు (కరువుకాటకాలతో) పరిస్థితి చాలా దారుణంగా ఉంటుంది. ఆ

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامِرٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَ فِيهِ يُعَصِّرُونَ ۚ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُوْنِي بِهِ ۖ فَلَمَّا
جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ اِنْجُو لِي رَبِّكَ قَنْعَلُهُ مَا بَالِ السَّوْءَةِ الَّتِي تَقْطَعُنِي اِبْدِيْبَهُنَّ اِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ
عَلَيْهِمْ ۖ قَالَ مَا حَطَبِكُمْ اِذَا وَادُوتُنِي يُوسُفُ عَنْ تَفْسِيْهِ قَلْنَ حَاشِيَهِ مَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتْ اُمَرَاتُ
الْعَزِيزِ اِنَّ حَمْصَ الصَّحْ ۖ اِنَّا رَأَوْتُهُ عَنْ تَفْسِيْهِ اِنَّهُ لِيَعْلَمُ اِنِّي لَمْ اَخْنَهُ
بِالْغَيْبِ وَ اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْحَمَّاِيِنِ ۖ وَ مَمَا اِبْرَيْ تَفْسِيْهِ اِنَّ النَّفَسَ لِكَمَارَهِ تِيَا السَّوْءَ
اِلَّا مَارِحَمَ رَبِّي مَا انَّ رَبِّي غَوْرَ رَحِيمٌ ۖ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُوْنِي بِهِ اَسْخَاصَهُ لِتَفْسِيْهِ فَلَمَّا كَلَمَهُ
قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدِيْنَا مَكْبِنْ اَمْبِنْ ۖ قَالَ اَجْعَلْنِي عَلَى خَذَائِنِ الْاَرْضِ اِنِّي حَفِيْطُ عَلِيْمٌ ۖ

స్థితిలో మీరు కూడాబెట్టుకున్న ధాన్యం (హోయిగా) తినపచ్చ. ఒకవేళ ఏదైనా మిగిలితే మీరు భద్రపరుచుకున్నదే మిగులుతుంది. ఆతర్వాత పుష్పులంగా వర్షాలు కురిసే సంవత్సరం వస్తుంది. ఆ ఏడు ప్రజలు (పాలు, పండురసం) బాగా పిండుతారు.” (47-49)

చక్రవర్తి ఈ కల గూడార్థం విన్న తరువాత అతడ్ని దగ్గరకు తీసుకురమ్మని అదేశించాడు. కాని రాజదూత యూసుఫ్ దగ్గరకు వెళ్లే అతనిలా అన్నాడు: “ముందు నీవు నీ ప్రభువు దగ్గరికించ్చి చేతులు కోసుకున్న ప్రీల సంగతేమిటో కాష్ట అడిగిరా. నా ప్రభువుకు మాత్రం ఆ జిత్తులమారి ప్రీల సంగతి బాగా తెలుసు.” (50)

చక్రవర్తి ఈ మాటలు విని (ఆ ప్రీలను పిలిపించాడు.) వారితో “మీరు యూసుఫ్ని మరులు గొల్పుడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు మీ అనుభవం ఏమిటీ?” అనిడిగాడు. దానికి ఆ ప్రీలంతా “దేవ దేవ! అతనిలో మేము చెడుకు సంబంధించిన ఛాయ కూడా చూడ లేదు” అని ముక్కకంరంతో పలికారు. అప్పుడు మంంతిభార్య (ముందుకొచ్చి) “ఇప్పుడు నిజం బయటపడింది. అతడ్ని వలలో వేసుకోవడానికి ప్రయత్నించినదాన్ని నేనే. అతను మాత్రం సచ్చిలుడే. అందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు” అని చెప్పింది. (51)

యూసుఫ్ (రాజదూత ద్వారా ఈ ప్రత్యాంతం విని) ఇలా అన్నాడు: “ఈ ప్రశ్న అదగ డంలో నా ఉద్దేశ్యం ఒక్కటే. మంత్రిగారు ఇంట్లో లేనప్పుడు నేనాయనకు నమ్మక ద్రోహం తలపెట్టలేదని ఆయనకు తెలియాలి. అసలా ప్రీలే నమ్మకద్రోహానికి పాల్పడ్డారు. వారి కుటులను వెపుడు ఏమాత్రం సాగనిప్పుడని వారూ తెలుసుకోవాలి. నేను నా ఆత్మశుద్ధి గురించి గొప్పలు చెప్పుకోవడం లేదు. నా ప్రభువు కారుణ్యభాగ్యం లభిస్తే తప్ప మనస్సు ఎల్లపూడూ చెడు పైపుకే పురిగిల్పుతుంది. నా ప్రభువు గొప్ప క్రమాశిలి, అమిత దయామయుడు.” (52-53)

చక్రవర్తి (రాజదూతను అదేశిస్తూ) “అతడ్ని నా దగ్గరకు పిలుచుకు రా. నేనతడ్ని (అంతరంగిక కార్యదర్శిగా) నా కోసం ప్రత్యేకించుకుంటాను” అన్నాడు. (రాజదూత వెళ్లి యూసుఫ్ని పిలుచుకొని వచ్చాడు.) అతనితో చక్రవర్తి మాటల్చిన తర్వాత “ఇప్పుడు మీకు మాదగ్గర హోదా, గౌరవప్రతిష్ఠలున్నాయి. మీ నిజాయితీపై మాకు నమ్మకముంది” అన్నాడు. “అయితే దేశ ఒన్రులన్నీ నాకప్పగించండి. నేను వాటిని కాపాడుతాను. నా దగ్గర తగిన జ్ఞానసంపత్తి కూడా ఉంది” అన్నాడు యూసుఫ్. (54-55)

2. వివరాలకు 89:27 సూక్తి పాదసూచికలోని 2వ పేరా చూడండి.

وَكَذَلِكَ مَكَنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَبْوَاً مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ، نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ لَشَاءُ، وَلَا نُضِيِّعُ أَجْرَ الْمُعْسِنِينَ ۚ وَلَا جُرُّ الْأُخْرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَمْنُوا وَكَانُوا يَتَقَوَّنُ ۗ وَجَاءَ إِخْرَوْهُ يُوسُفَ فَلَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفُوهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۗ وَلَكُمْ جَهَزْهُمْ بِمَا زَهَمُ فَالَّذِينَ فِي يَدِكُمْ مِنْ أَيْمَنِكُمْ، أَلَا تَرَوْنَ أَيْنِي أُوْفِيَ الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُذَرِّلِينَ ۚ فَإِنْ لَمْ تَأْتُنِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ مَا نَقْولُ وَكِيلٌ ۚ وَقَالَ يَبْنَيَ لَكَ لَهُمْ لِيَقْبَلُنَّ وَقَالَ لِقَنْبِنِيَ اجْعَلُوْا عَنِيْدُ وَلَا كَنْدَرِيُونَ ۖ قَالُوا سَرْأَوْدُ عَنْهُ أَيْاهُ وَلَرَأْيَا كَلْفَاعُونَ ۖ وَقَالَ لِقَنْبِنِيَ اجْعَلُوْا بِصَانَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَغْرُبُونَ إِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۖ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ قَالُوا يَابَانَا مُنْهُ مَنْ أَكْيَلَ فَارْسُلْ مَعَنَا أَخَانَا لَكَتَلَ وَلَانَا لَهُ كَعْقُوْنَ ۖ قَالَ هَلْ أَمْنِكُمْ عَلَيْكُمْ لَأَكَمَا أَمْنِكُمْ عَلَى أَعْجِيْهِ مِنْ قَبْلِهِ ۖ فَاللَّهُ خَيْرُ حَفَظَاهُ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۚ وَلَكُمْ

ఇలా మేమా దేశంలో యూసుఫ్ పాలనకోసం దారి సుగమం చేశాం. అతనిప్పుడు సర్వాధికారి. ఆ దేశంలో అతను తాను కోరుకున్న చోటల్లా స్థావరం ఏర్పరుచుకోగలడు. మేము తలచుకున్నవారికి మా కారుణ్యబాగ్యం ప్రసాదిస్తాం. మాయగ్గర సజ్జనుల సత్కార్య ఫలం హరించడం జరగదు. సత్కార్యాన్ని విశ్వసించి దేవుని పట్ల భయభక్తులతో జీవితం గడిపేవారికి పరలోక ప్రతిఫలం (ఇంతకంబే) ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. (56-57)

(ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు) యూసుఫ్ సోదరులు ఈజిప్పు దేశానికి వచ్చారు. వారు (తమ కార్యానికి కోసం) అతని దగ్గరకు వెళ్ళారు. అతను వారిని వెంటనే గుర్తుపడ్డాడు. వారు మాత్రం అతడ్ని గుర్తుపట్టలేక పోయారు. (58)

వారికోసం యూసుఫ్ వారిసామగ్రి ఏర్పాటుచేయించిన తర్వాత, వారిని సాగ నంపుతూ “(మరోసారి ఎప్పుడైనా వాళ్ళే) మీ మారుసోదరుడ్ని నా దగ్గరకు తీసుకురండి. మాశారు కదా, నేనెంత న్యాయంగా (ధాన్యం) కొలిచి ఇచ్చానో, ఎంత మంచి ఆతిథ్య మిచ్చానో? మీరు గనక అతడ్ని తీసుకురాకపోతే మాత్రం మీకు నాదగ్గర ఎలాంటి ధాన్యం లభించదు. అంగిక మీరు నా దిరిదాపులక్కాడా రాలేరు” అని అన్నాడు. (59-60)

“నరే, మా ప్రయత్నం మేము చేస్తాము. మా నాన్సుగారు అతడ్ని పంపడానికి ఒప్పు కుంటే మేము తప్పకుండా తీసుకొస్తాము” అన్నారు వారు. (61)

యూసుఫ్ తన సేవకుల్ని పిలిచి “వారు ధాన్యం తీసుకొని మనకిచ్చిన ధనాన్ని రహస్యంగా వారి సామగ్రి ఉన్న గోతంలో పెట్టేయండి” అని సూచించాడు. ఇలా చేయడానిక్కారణం వారు ఇంటికి వెళ్లి, ధాన్యం తీసుకొని తమకిచ్చిన ధనాన్ని గుర్తుపడ్డారని, దాంతో వారు మళ్ళీ (ఈజిప్పుకు) రాపచ్చని యూసుఫ్ ఆశించాడు. (62)

యూసుఫ్ సోదరులు (స్వదేశంలో) తమ తండ్రి దగ్గరికిట్టి “నాన్నా! ఇక ముందు వారు మనకు ధాన్యం ఇవ్వమని చెప్పారా. అంచేత మీరు మా తమ్ముడ్ని మావెంట పంపితే మేము (మళ్ళీ)ధాన్యం తీసుకొస్తాం. అతడ్ని మేము భద్రంగా చూసుకుంటాం” అని అన్నారు. (63)

“ఇతని విషయంలో నేను మిమ్మల్ని ఎలా నమ్మాలి? ఇంతకు ముందు ఇతని అన్న విషయంలో నమ్మినట్లు నమ్మాల్నా? దేవుడు మాత్రమే మంచి రక్కకుడు. అయిన

فَتَحُوْمَاتَهُمْ وَجَدُوا بِصَانَاتَهُمْ رُدُّتَ الْيَوْمِ ۗ قَالُوا يَا بَانَا مَا تَبْغِيْ، هَذِهِ بِصَانَاتَنَا رُدُّتَ الْبَنَاءِ، وَتَبْغِيْ أَهْلَنَا وَنَحْفَطُ أَخَانَا ۗ وَنَرْدَادُكَيْلَ كَيْلَ كَيْلَ بَعْنَيْ دَلِكَ كَيْلَ بَعْنَيْ ۗ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعْكُمْ حَتَّىٰ تَوْتُونَ مَوْتِيقَةَ مَنَ اللَّهُ لَنَّا تَبْغِيْ ۗ إِلَّا أَنْ يَحْاطَ بِكُمْ، فَلَمَّا أَتَوْهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقْولُ وَكِيلٌ ۗ وَقَالَ يَبْنَيَ لَهُمْ لَاتَّدْخَلُوْا مِنْ بَابٍ وَآخِرٍ وَادْخَلُوْا مِنْ آبَوَابٍ مُنْقَرِقَةَ قَوْنَ ۗ وَمَمَا أَغْنَيْتُهُمْ مِنَ شَيْءٍ مِنْ أَنْحَامِ الْحَمْمِ إِلَّا لِيَلْتَهُمْ تَوْكِلُوكَ الْمُنْتَوْكِلُونَ ۗ وَلَكَيْلَ كَيْلَ بَعْنَيْ عَنْهُمْ مِنْ أَنْهُمْ أَمْرَهُمْ أَبُوهُمْ، مَا كَانَ يَبْغِيْ عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ وَمِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةَ فِيْ ۗ نَقْسَ يَعْقُوبَ قَصْدَهَا وَلَانَهُ لَدُوْ عَلَمَ لَمَّا عَلَمَهُ ۗ وَلَكَيْلَ كَيْلَ دَخَلُوا عَلَيْوُسَ أَوْتَيْ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۗ قَالَ إِنَّمَا أَخْوَكَ قَلَ بَلْ تَبْنِيْسَ بَيْنَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۗ

అందరికన్న ఎంతో కరుణామయుడు కూడా” అన్నాడు వారి తండ్రి. (64)

ఆ తరువాత వారు తమ సామగ్రి గోతాలు విప్పిచూరు. అందులో ఉన్న ధనం చూసి, తమ ధనాన్ని తిరిగిచ్చి వేసినట్లు కనుగొన్నారు. దాన్ని చూడగానే వారు (ఎంతో సంబరపడిపోతూ) “నాన్నా! ఇదిగో చూడండి! మా (మూల)ధనం కూడా మాకు తిరిగి చ్చారు. ఇంతకంటే మనకేం కావాలి!! ఈసారి మేము మళ్ళీపోయి మన కుటుంబానికి (సరిపడ) ధాన్యం తెస్తాం. మా తమ్ముడ్ని కూడా జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాం. అదనంగా మేము మరొక ఒంటె (మోసే) ధాన్యం కూడా తెచ్చుకోగలం. అదనంగా అంత ధాన్యం మనకు సులభంగా లభిస్తుంది” అని అన్నారు. (65)

“మీరు తప్పకుండా (సురక్షితంగా) నా దగ్గరకు తిరిగి తీసుకొస్తామని దేవుని మీద ప్రమాణం చేయనంతవరకు నేను ఇతడ్ని మీవెంట పంపను. దురదృష్టవశాత్తు మీరెక్క డైనా చిక్కుకుంటే, అది వేరే విషయం” అన్నాడు వారి తండ్రి. దాంతో వారంతా దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి వాగ్గానం చేశారు. అప్పుడతను “(గుర్తుంచుకోండి) మనం చెప్పుకున్న ఈ విషయానికి దేవుడే సాక్షి” అన్నాడు. (66)

ఆ తర్వాత అతనిలా ఉపదేశించాడు: “ బిడ్డలారా! ఈజిప్పు రాజుధానిలో ఒకద్వారం గుండా కాకుండా విభిన్నద్వారాల గుండా ప్రవేశించండి. అయితే విధినిర్దిశ్యం (ఎలా ఉండోగాని దాని) నుంచి నేను మిమ్మల్ని కాపాడలేను. (యావత్ విశ్వంలో) దేవుని ఆజ్ఞ తప్ప మరెవరి ఆజ్ఞ పనిచేయదు. ఆయనే నేను నమ్ముకున్నాను. నమ్ముకోవలసిన వారు ఆయనే నమ్ముకోవాలి.” (67)

తండ్రి ఉపదేశం ప్రకారమే వారు (ఈజిప్పు వెళ్లి) విభిన్నద్వారాల గుండా నగరంలో ప్రవేశించారు. అయితే (ముందుజాగ్రత్త కోసం) అతను సూచించిన యుక్తి విధినిర్దిశ్యం ముందు ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోయింది. కాకపోతే యాఖూబ్ తన హృదయంలో మెదలుతున్న సంక్షేపం దూరం చేసుకోవడానికి తనపంటు ప్రయత్నం చేశాడు. ఏమైనా అతను గొప్ప జ్ఞానసంపన్నడు. మేమతనికి విశేషజ్ఞానం ప్రసాదించాం. కానీ చాలామంది (ఈ యదార్థం) గ్రహించరు. (68)

వారు యూసుఫ్ దగ్గరికి చేరుకున్నారు. యూసుఫ్ వారిలో తన (సాంత)తమ్ముడ్ని చాటుగా తన దగ్గరకు పిలిపించుకొని “నేను నీ(తప్పిపోయిన) అస్సుయ్యను. ఇప్పుడు

فَلَمَّا جَهَّزُهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخْيَرِهِ ثُمَّ أَذْنَ مُؤَذِّنُ أَيْتَهَا الْعِيْدُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ قَالُوا وَأَقْبُلُوا عَلَيْهِمْ مَا دَأْتُمْ تَفْقِدُونَ قَالُوا نَفْدُ صَوَاءَ الْمَلَكُ وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حُلْ بَعْدِهِ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ قَالُوا تَائِثُكَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جَعَلْتُمْ لِنَفْسِكُمْ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنْتُمْ سَرِقِينَ قَالُوا فَنَاهَا جَزَّاؤُهُ أَنْ كُنْتُمْ كَذَّابِينَ قَالُوا جَزَّاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَّاؤُهُ كَذَلِكَ تَجْزِي الظَّالِمِينَ قَبْدَا بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْدَا وَعَاءَ أَخْيَرِهِ ثُمَّ أَسْخَرْجَهَا مِنْ وَعَاءَ أَخْيَرِهِ كَذَلِكَ كَذَلِكَ يُوسُفُ مَا كَانَ لِيَخْذُلُ أَخْيَارَهُ فِي دِينِ الْمَلَكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَنَرْفُهُ دَرْجَاتٍ مَّنْ شَاهَدَ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيهِمْ قَالُوا لَنْ يَسْرُقُ فَقَدْ سَرَقَ أَخْلَهُ مَنْ قَبْلَهُ فَاسْرَهَا يُوسُفُ نీవు వారి చేష్టలను గురించి బాధపడునవసరం లేదు” అని దైర్యం చెప్పాడు. (69)

ఆ తరువాత యూసుఫ్ వారికోసం (ధార్యం, తదితర) సామగ్రి ఏర్పాట్లు చేయించాడు. ఆ సమయంలో అతను తన గిన్నె నొకదాన్ని తన తమ్ముడి సామాను ఉన్న గోతంలో పెట్టించాడు రహస్యంగా. కాస్సెప్పచీకి అరిచేవాడొకడు (రాజబటుడు) హతాత్తుగా “బాటసారులారా! (ఆగండి) మీరు దొంగలు” అని అరిచాడు. (70)

వారు వెనక్కి తిరిగి “మీ వస్తువు ఏదైనా పోయిందా?” అని అడిగారు. (71)

“రాజుగారి గిన్నె ఒకటి మాకు కన్పించడం లేదు” అన్నారు రాజోద్యోగులు. “దాన్ని తెచ్చిచేపానికి ఒక ఒంట (మొసే) ఒపుమానం ఇస్తాం. అలా ఇప్పించే బాధ్యత వాది” (అన్నాడు వారిలో ప్రథాన రాజోద్యోగి). (72)

“దైవసాక్షి! మేము దేశంలో అలజడి స్పష్టించడానికి రాలేదు. మేము దొంగతనాలు చేసేవాళ్ళం కాము. ఈసంగతి మీకూడా బాగాతెలుసు” అన్నారు వారన్నదమ్ములు.

“నరే, మీమాట అబద్ధమని తేలితే దొంగకు శిక్షేమిటి?” రాజోద్యోగులు అడిగారు.

“(పోయిన) వస్తువు ఎవరి సామగ్రిలో దొరుకుతుందో అతప్పి ఇక్కగా మీ దగ్గర (బానిసగా చేసుకొని) పెట్టుకోండి. అలాంటి దుర్మార్గులకు మా రాజ్యంలో విధించే శిక్ష ఇదే” అన్నారు వారు. (73-75)

అప్పుడు యూసుఫ్ తన తమ్ముడి సామగ్రి సంచి వెతకడానికి ముందుగా వారి సామగ్రి సంచలు వెతికాడు. తరువాత తమ్ముడి సంచి వెతికి అందులో నుంచి పోయిన వస్తువుని బయలీకి తీశాడు.

ఈ విధంగా మేము మా యుక్తికో యూసుఫ్కు సహాయం చేశాము. రాజధర్యం (రాచరికపు చట్టం) ప్రకారం తన తమ్ముడ్ని పట్టుకోవడం యూసుఫ్ (వంచి దైవభక్తుని)కి శోభించదు. ఒకవేళ ఆ విధంగా జరగాలని దేవడు నిర్ణయిస్తే అది వేరే విషయం. మేము తలముకున్న వారికి వారిస్తాయి, అంతస్తులను ఉన్నతం చేస్తాం. జ్ఞానసంపత్తిలో అందరినీ మించిన ఒక (అధ్యత) జ్ఞానసంపన్మడు ఉన్నాడు. (76)

అప్పుడు యూసుఫ్ సపతిసాదరులు (పోయిన రాజవస్తువు తమ మారుతమ్ముడి నుంచి నుండి బయల్పుడటం చూసి) “ఇతను దొంగతనానికి పాల్పడ్డాడంటే అందులో ఆశ్చర్యం ఏమీ లేదు. ఇంతకు ముందు ఇతని అన్న (యూసుఫ్) కూడా ఇలాగే

فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصْنَعُونَ قَالُوا يَا يَهُهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبْيَا شَيْجًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرِكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ قَالَ مَعَاذِي اللَّهُ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا لَدُّا طَلَبُوْنَ قَلَمَّا اسْتَيْسَوْمَهُ حَلَصُوا تَجْهِيَادَ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلْمَرْ تَعْلَمُوا أَنْ آبَا كَمْ قَدْ أَحَدَ عَيْنِكُمْ مَوْثِقًا قِنَ اللَّهُ وَمَنْ قَبْلُ مَفْرَطُهُمْ فِي يُوسُفَ قَلَنْ أَبْرَرَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لَيْ إِنَّا أَوْيَحْكُمُ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ إِرْجَعُوا إِلَيْ أَيْنِكُمْ قَفْلُوْا يَئَابَا نَارَبَا نَابِنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهَدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِغَيْبٍ حَفِظِيْنَ وَسَلَلَ الْقَرْيَةَ الْيَهُ كَنَافِهَا وَالْعِيْدُ الْيَهُ آقِيلَنَا فِيْهَا وَرَأَيَا لَصِدِقُونَ قَالَ بَلْ سَوْلَتْ لَكُمْ آنْسُكُمْ أَفْرَاءَ فَصَبْرُجَمِينْ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا دُونَگతనానికి ఒడిగట్టాడు” అని అన్నారు (అసూయతో).

ఈమాట విని యూసుఫ్ వస్తువు కోపాన్ని లోలోనే దిగమింగాడు. వాస్తవం బయటపెట్టుకుండా “మీరెంత చెడ్డవాళ్ళు! (సాముందే) నాపై ఈ అపనింద మొపుతున్నారా? దాని నిజానిజాలేమిటో దేవునికి బాగా తెలుసు” అని (మెల్లగా) అన్నాడు. (77)

రాజుధిపతీ! అతని తండ్రి చాలా వృద్ధుడైపోయాడు. అందువల్ల మీరు అతనికి బధులు మాలో ఒకడ్పి ఉంచుకోండి. చూస్తే మీరు చాలా పరోపకారిలా, దయామయుడిలా కనిస్తున్నారు” అన్నారు వారు యూసుఫ్తో. (78)

“(అలాంటి అక్రమపద్ధతి నుండి) మేము దేవుని శరణుకోరుతున్నాం. ఎవరి దగ్గర మా వస్తువు దొరికిందో అతప్పి వదలి మరొకడ్పి ఎలా ఉంచుకుంటాం? అలా చేస్తే మేము దుర్మార్గుల్లో చేరినట్లురుతుంది” అన్నాడు యూసుఫ్. (79)

దాంతో వారు నిరాశచెంది ఒక మూలకు వెళ్ళి పరస్పరం సంప్రదించుకోసాగారు. అప్పుడు వారిలో అందరికంటే పెద్దవాడు తన అభిప్రాయాన్ని ఇలా వెలిబ్బాడు:

“మీ తండ్రి మీచేత దేవునిపేరుతో ప్రమాణం చేయించిన సంగతి మీకు తెలిసిందే. ఇంతకుపూర్వం యూసుఫ్ విషయంలో మీరు చేసిన దోర్జాన్యాలు కూడా గుర్తుండే ఉంటాయి. నేను మాత్రం నాతండ్రి అనుమతి ఇప్పసంతపరకు ఇక్కడ్డుంచి రానేరాను. లేదా నావిషయంలో దేవుడే ఏదైనా పరిపూర్వం చేయాలి. ఆయన అందరికంటే మిన్నగా పరిపూర్వం చేసేవాడు. కాబట్టి మీరు వెళ్ళిపోయి మీ నాన్నగారికి ఇలా చెప్పండి:

“నాన్నగారు! మీ (ముద్దుల) కొడుకు దొంగతనం చేశాడు. మేము మాత్రం అతను దొంగతనం చేస్తున్డగా చూడలేదు. మేము చెబుతున్నదే మాకు తెలిసిన సంగతి శోభించదు. ఒకవేళ ఆ విధంగా జరగాలని దేవడు నిర్ణయిస్తే అది వేరే విషయం. మేము తలముకున్న వారికి వారిస్తాయి, అంతస్తులను ఉన్నతం చేస్తాం. జ్ఞానసంపత్తిలో అందరినీ మించిన ఒక (అధ్యత) జ్ఞానసంపన్మడు ఉన్నాడు. (80-82)

(ఆతర్వాత వారు స్వదేశానికి తిరిగిళ్ళి తమ తండ్రికి జరిగిన వృత్తాంతం వివరించారు.) అది విని యాఖూబ్ (తీవ్ర మనస్తాపానికి గురై) ఇలా అన్నాడు: “కాదు, (అసుంగతి అదికాదు.) మళ్ళీ మీరేదో కథ అల్లి చెబుతున్నారు. సరే కానివ్యండి. దీన్ని కూడా

إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيُّمُ الْحَكِيمُ ۝ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِيْعَلِيٰ يُوسُفَ وَابْيَضَتْ عَيْنُهُ مِنَ الْحُزْنِ
فَهُوَ كَظِيمٌ ۝ قَالَ اتَّا نَّالِئُ اللَّهُ تَعَالَى تَكَبُّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَصًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْمُهَلِّكِينَ ۝
قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوْبَيْتِي وَحْزَنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ يَبْيَنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ
يُوسُفَ وَأَخْيَهُ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ دِرَانَةً لَا يَأْيَشُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ لَا الْقَوْمُ الْكُفَّارُونَ ۝ فَلَمَّا
دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا يَا إِنَّهَا الْعَزِيزُ مَسَنَا وَاهْكَنَا الصُّرُّ وَجَهْنَمْ بِضَاعَةٍ مُّرْجِمَةٍ قَاتِلُوكَنَا الْكَيْلَ وَ
تَصَدَّقَ عَلَيْنَا مَا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِالْمُتَصَدِّقِينَ ۝ قَالَ هُلْ عِلْمُنَا مَا فَعَلْنَا بِيُوسُفَ وَأَجْنِبُهُ إِذَا أَنْتُمْ
جَهْلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۝ قَالَ أَكَانِيْيُوسُفُ وَهَذَا آخِرُ قَدْمَنِ اللَّهِ عَيْنَيْنَا مَارَةً مَمْنَ
يَيْنَقَ وَيَصِيرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَعْلِمُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالُوا تَالِئُ اللَّهِ عَيْنَيْنَا وَلَمْ كُنَّا لَكُلَّ طَيْبِينَ ۝

నేను మానంగా భరిస్తాను. దేవుడు వారందర్నీ నా దగ్గరకు తీసుకురావచ్చు. అందులో
ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు, మహాయుక్తిపరుడు.” (83)

ఇలా చెప్పి అతను వారి వైపు నుండి ముఖం తిప్పుకొని “అయ్యా యూసుఫ్!”
అంటూ బాధపడసాగాడు. (పాపం!) అతను లోలోనే కుమిలిపోతూ త్రుంగిపోసాగాడు.
దాని వల్ల అతని కణ్ణు జీవకళ కోల్పోయి పాలిపోయాయి. (84)

కొడుకులు (అతని పరిస్థితి చూసి) “అయ్యా దేవా! మీరు ఇలాగే ఎప్పుడూ
యూసుఫ్ నే తలచుకుంటూ బాధపడుతుంటే జబ్బుపడతారు. లేదా (ఆ జబ్బుతో
చివరికి) ప్రాణాలు కూడా కోల్పోవచ్చు” అన్నారు. (85)

“నేను నాబాధ గురించి దేవునితో తప్ప ఎవరితోనూ చెప్పుకోవడం లేదు. దేవుడ్ని
గురించి నాకు తెలిసినంత మీకు తెలియదు. నాయనలారా! వెళ్లి యూసుఫ్ గురించి,
అతని తమ్ముట్టి గురించి ఆర్తీయండి. దేవుని కారుణ్యంపట్ల నిరాశ చెందకండి. దేవుని
కారుణ్యంపట్ల అవిశ్వాసులు మాత్రమే నిరాశ చెందుతారు” అన్నాడు యాఖూబ్. (86-87)

వారు మళ్ళీ (ఊజిప్పులో ఉన్న) యూసుఫ్ దగ్గరకు వెళ్లి “రాజ్యాధిపతి! మేమూ,
మా భార్యాపిల్లలు పెద్దాలపడలో చిక్కుకున్నాం. మా దగ్గర పెట్టుబడి తక్కువగా ఉంది.
(ఊసారి కూడా) మాకు ధాన్యం పూర్తిగా జ్యోతించండి. (దయచేసి) దానం చేయండి.
దానం చేసేవారికి దేవుడు మంచి ప్రతిపలం ప్రసాదిస్తాడు” అని ప్రాథమికపడ్డారు. (88)

యూసుఫ్ (ఇక ఉండబట్టలేక) “మీరు అజ్ఞానంధకారంలో పడి యూసుఫ్ పట్ల,
అతని తమ్ముడి పట్ల ఎలా ప్రవర్తించారో మీకేమైనా గుర్తుందా?” అని అడిగాడు. (89)

ఈ మాట విని వారు ఉలికిపడి “ఎమిటీ! నువ్వు యూసుఫ్వా!?” అన్నారు.

“బెసు నేను యూసుఫ్నే. ఇతను నాతమ్ముడు. దేవుడు మాకెంతో మేలుచేశాడు.
పాపకార్యాలకు దూరంగాఉంటూ, (కష్టకాలంలో) సహనం వహించే సజ్జనులకు దేవుని
వద్ద అన్యాయం జరగదు. వారి ప్రతిపలం ఎన్నటికీ వృధాపోదు” అన్నాడు యూసుఫ్.

“దైవసాక్షి! దేవుడు మీకు మాకంటే ఎక్కువ బైన్నత్యం ప్రసాదించాడు. మేము
నిజంగా పాపాత్ములం” అన్నారు వారు. (90-91)

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يُغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝ إِذْ هُبُوا بِقَيْمِيْسِيْ حَدَّا
فَالْفُوْهُ عَلَيْهِ أَوْ جَهَدُهُ يَأْتِي بَصِيرَةً وَأَنْوَيْنِيْ بَاهِلِكُمْ أَجْمَعِيْنِ ۝ وَلَمَّا قَصَلَتِ
الْعِيْرُ قَالَ اتَّا نَّالِئُ اللَّهُ تَعَالَى تَكَبُّرُ يُوسُفَ كَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونَ ۝ قَالَ اتَّا نَّالِئُ
الْجَاهِيْرُ الْبَشِيرِيْنَ الْقَبِيْهِ عَلَيْهِ أَوْ جَهَدُهُ فَأَرْتَدَ بَصِيرَةً ۝ قَالَ أَمْ أَقْلَلَ لَكُمْ
عَيْنَيْنِ ۝ يَأْتِي بَصِيرَةً ۝ قَالَ اتَّا نَّالِئُ اسْتَغْفِرَلَكُمْ كَيْنِيْ كَيْنِيْ ۝ قَالَ سَوْفَ
الْعَفَوْرُ الْكَرِيْمُ ۝ قَالَ اتَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ يُوسُفَ أَوْ كَيْنِيْ أَوْ بَيْنِيْ وَقَالَ ادْخُلُوا وَصَرَانَ شَاءَ اللَّهُ
عَيْنَيْنِ ۝ وَرَفَعَ أَبَيْنِيْ عَلَيْهِ الْعَرْشَ وَخَرَوْلَهُ سُجَّدًا ۝ وَقَالَ يَا بَيْتَ هَذَا تَلَوِيلُ
رُؤْيَايَيْ مِنْ

“ఊర్జు మీ గురించి ఎలాంటి ఆర్లోపణలు, ఆక్షేపణలు లేవు. దేవుడు మిమ్మల్ని
క్షమించుగాక! ఆయన ఎంతో దయామయుడు. ఇక వెళ్లండి. ఇదిగో నాచోక్కు తీసికట్టి
వాతంండ్రి ముఖంపై వేయండి. ఆయనకు చూపు తిరిగిస్తుంది. మీ భార్యాపిల్లలు మొత్తం
కుటుంబాన్ని నాదగ్గరకు పిలుచుకురండి” అన్నాడు యూసుఫ్. (92-93)

బాటారుల బృందం (ఊజిప్పు నుంచి) బయలుదేరింది. అప్పుడు (కనాన్లో
ఉన్న) వారితండ్రి (అనిర్యచనియమైన ఉత్సాహం వెలిబుచ్చుతూ) “నాకు యూసుఫ్కు
సంబంధించిన సువాసన ఏదో వస్తువ్యుట్లనిపోస్తోంది. నేను ముసలితనంలో మతిఫ్మించి
ఇలా అంటున్నానని మీరుకోవచ్చు. (కని ఇది నిజం)” అన్నాడు. (94)

“అయ్యా దేవా! మీరింకా అదే పిచ్చిలో ఉన్నారు” అన్నారతని కుటుంబసభ్యులు
ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకు శుభవార్తాపారుడు వచ్చాడు. రాగానే యూసుఫ్ చోక్కు తీసి
యాఖూబ్ ముఖంపై వేశాడు. అంతే మరుక్కజామె యాఖూబ్కు చూపు వచ్చింది. అప్పుడు
తను (సంతోషిస్తూ) “నేను చెప్పేలేదూ, (యూసుఫ్ దగ్గర్చుంచి సువాసన వస్తోందని)?
మీకు తెలియని విపయాలెన్నే దేవుని తరపున నాకు తెలుసు” అన్నాడు.

“నాన్నగారు! మేము నిజంగా పాపాత్ములం. మా పాపాల మన్వింపు కోసం దేవుడ్ని
ప్రార్థించండి” అన్నారు వారన్నదమ్ములంతా ముక్కకంరంతో. (95-97)

“మీ క్షమాపణ కోసం నేను నా ప్రభువు సన్నిధిలో (తప్పకుండా) వేడుకుంటాను.
అయన గాపు క్షమాశిలి, అమిత దయామయుడు” అన్నాడు యాఖూబ్. (98)

ఆ తరువాత (కొన్నాళ్ళకు) వారంతా (ఊజిప్పులో) యూసుఫ్ దగ్గరకు చేరుకున్నారు.
అప్పుడు యూసుఫ్ తన తల్లిదండ్రుల్ని (ఖునంగా స్వాగతించాడు.) దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని
(అన్నదమ్ములు, ఇతర బంధువులతో) “పెదండి, నగరంలో ప్రవేశించండి. దైవం కోరితే
(ఇకనుంచి) మీరంతా శాంతిసుఖాలతో జీవితం గడుపుతారు” అని చెప్పాడు. (99)

(ఇలా ఆబాలగోపాలం వెంటరాగా ఆనందోత్సాహాలతో వారు నగరంలో ప్రవేశిం
చారు.) తర్వాత యూసుఫ్ తల్లిదండ్రుల్ని సింహసనంపై తనపక్కన కూర్చోబెట్టుకున్నాడు.
అప్పుడు అందరూ అప్రయత్నంగా అతనికి గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేశారు.

3. ఇక్కడ సజ్జ అనే పదానికి ఇస్తాం పరిభాషలో సాష్టాంగప్రణామం అని తెల్చుం. సజ్జ
దేవునికి తప్ప ఇతరులకు చేయడం నిషిద్ధం. అందువల్ల ఈ సజ్జ పదాన్ని శాశ్వత భావంలో

قَبْلُ زَقْدِ جَعَلَهَا رَيْنَ حَفَّاً وَقَدْ أَحْسَنَ بِنَيْ أَذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجِنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْ وَمِنْ مُشْرِكُوْنَ^٥ أَفَأَمْنُوا أَنْ تَأْتِيهِمْ عَاشِيَةٌ قُنْ عَنَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ^٦ قُلْ هُنَّا سَبِيلٌ أَذْعُوا إِلَى اللَّهِ وَعَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا آتَانِي مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ^٧ وَمَنَّا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا جَاهَلَ الْيَوْمَ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَةِ^٨ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ^٩ وَلَكَارَ الْأَخْرَقَ خَيْرٌ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا^{١٠} أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ^{١١} حَتَّىٰ إِذَا أَسْتَيْلَسَ الرَّسُولُ وَظَلَّوْا أَنْجَهُمْ قَدْ كَذَبُوا جَاهَهُمْ نَصَرْنَا^{١٢} فَنَتَّيَ مِنْ شَاءَ وَلَا يُرِدُ بِأَسْنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ^{١٣} لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَئِي الْأَلْبَابِ^{١٤} مَا كَانَ حَدِيْثًا يُقْرَأُ^{١٥} وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الْوَزِيْرِيْنَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ^{١٦} وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُعْنِيْنَ^{١٧}

“నాన్నా! నేనా రోజు చూసిన కలలోని గుడార్డం ఇదే. నాప్రభువు దాన్ని (ఈరోజు) ఇలా నిజం చేసి చూపాడు. ఆయన తన అనుగ్రహంతో నన్ను జైలు నుంచి విడుదల చేయించాడు. అంతేకాదు, మిమ్మలుందర్నీ ఎడారిప్రాంతం నుండి తీసుకొచ్చి నాతో కలిపాడు. అంతకు ముందు షైతాన్ నాకు, నాసోదరులకు మధ్య కలహం స్ఫైంచాడు. (దేవుడు దాన్ని తిప్పికొట్టాడు.) వాస్తవం ఏమిటంచే నా ప్రభువు ఇతరులెవరూ గ్రహించ లేని అధ్యాతమైన యుక్కలతో తన పథకాన్ని అమలుపరుస్తాడు. ఆయన సమస్తం ఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. (100)

“ప్రభు! నీవు నాకు రాజ్యాధికారం ప్రసాదించావు, విషయ లోతుపాటుల్ని తరచి చూడగల అనూధారణజ్ఞానం కూడా అనుగ్రహించావు. భూమ్యకాశాల స్ఫైప్కర్తా! నీవే ఇహపర లోకాల్లో నా సంరక్షకుడివి. (ఇహాలోకంలో) నన్ను ఇస్తామీయ స్థితిలోనే అంత మొందించు. పరలోకంలో సత్పురుషులలో చేర్చు” అన్నాడు యూనిఫ్. (101)

మేము నీకు దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా తెలుపుతున్న ఈ గాఢ రహస్య సమాచారానికి సంబంధించిన విషయం. యూనిఫ్ సోదరులు కూడబలుక్కొని కుట్ర పన్నుతున్నప్పుడు నీవుక్కడ లేవు. కాని నీవు తలచుకున్నా వారిలో చాలామంది సత్యాన్ని విశ్వసించరు. ఈపని కోసం నీవు వారిని ఎలాంటి ప్రతిఫలం అడక్కపోయినా వారు నమ్మే రకంకాదు. ఇది యావత్తుపంచ మానవాళి కోసం పంపబడిన హితబోధ. (102-104)

భూమ్యకాశాల్లో ఎన్నో నిదర్శనాలు వారికి (అనుదినం) తారసపడుతున్నాయి. ఐనా వారు వాటివైపు దృష్టి సారించరు. వారిలో చాలామంది (నిజ)దేవుణ్ణి నమ్మేవారున్నారు; కాని ఆ దేవునికి సాటికల్పిస్తున్నారు. వారు దేవుని వైపు నుండి ఎలాంటిశిక్క వచ్చినా అది తీసుకొని “గారవ సూచకంగా అభివాదం చేయడం” అని అనువదించవలని వచ్చింది. కొందరు భాష్యకారులు ఈపదాన్ని పారిభాషికార్థంలో తీసుకొని గతప్రవక్తలు తెచ్చిన ధర్మాష్టాల్లో దైవేతర మహానీయులకు భక్తిభావం లేకుండా సాష్టాంగ ప్రణామం చేయడం ధర్మస్మృతంగా ఉండేదని అభిప్రాయపడ్డారు. కాని మరికొందరు భాష్యకారులు ఈ అభిప్రాయంతో వేకీభవించ లేదు.

సజ్జా దేవునికి తప్ప ఇతరులకూడా చేయడం ధర్మస్మృతమైపుంచే తాను స్త్రీలను తమ భృతులకు సజ్జా చేయమని ఆధించేవాళ్లని, కాని దేవునికి తప్ప ఇతరులకు సజ్జా చేయడం నిపిధ్ఘమని వైపుప్రవక్త (స) అన్నారు. కనుక ఈసూక్తాలో సజ్జా అంటే పారిభాషికార్థం ప్రకారం సాష్టాంగప్రణామం కాదని, గారవసూచకంగా అభివాదం చేయడమేనని అధ్యం చేసుకోవాలి. (2:34 సూక్తి చూడండి.)

مُشْرِكُوْنَ^٥ أَفَأَمْنُوا أَنْ تَأْتِيهِمْ عَاشِيَةٌ قُنْ عَنَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ^٦ قُلْ هُنَّا سَبِيلٌ أَذْعُوا إِلَى اللَّهِ وَعَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا آتَانِي مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ^٧ وَمَنَّا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا جَاهَلَ الْيَوْمَ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَةِ^٨ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ^٩ وَلَكَارَ الْأَخْرَقَ خَيْرٌ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا^{١٠} أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ^{١١} حَتَّىٰ إِذَا أَسْتَيْلَسَ الرَّسُولُ وَظَلَّوْا أَنْجَهُمْ قَدْ كَذَبُوا جَاهَهُمْ نَصَرْنَا^{١٢} فَنَتَّيَ مِنْ شَاءَ وَلَا يُرِدُ بِأَسْنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ^{١٣} لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَئِي الْأَلْبَابِ^{١٤} مَا كَانَ حَدِيْثًا يُقْرَأُ^{١٥} وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الْوَزِيْرِيْنَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ^{١٦} وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُعْنِيْنَ^{١٧}

తమను తుదముట్టించదని నిర్భయంగా ఉన్నారా? లేక ఏమరుపాటులో ఉన్నప్పడైన హతాత్తుగా తమపై ప్రథయం వచ్చిపడదని నిశ్చింతగా ఉన్నారా? (105-107)

ముహమ్మద్ (స)! వారికిలా స్పష్టంగా చెప్పి: “నామార్డం మటుకు ఇదే. నేను, నాతోపాటు నా సహచరులు ప్రమాణబద్ధంగా, పరిపూర్ణ జ్ఞానంతో (ప్రజల్లు) దైవ(మార్డు) వైపు పిలుస్తున్నాం. దేవుడు పరిషుధ్యుడు, సమస్త బలహీనతలకు అతీతుడు. మిధ్యదైవాలను పూజించేవారితో నాకెలాంటి సంబంధం లేదు.” (108)

సీకు పూర్వం మేము పంపిన ప్రవక్తలంతా కూడా మానవతే. వారు మానవులుండే ఊళ్లకు చెందినవారే. వారి దగ్గరికి మేము మానందేశం పంపుతూ వచ్చాం. మరి వారు ప్రపంచంలో తిరిగి గతజాతులు ఎటువంటి పర్యవసానం చిచుశారో గమనించరా? దేవుని పట్ల భయభక్తులతో నడుచుకునేవారికి పరలోకగృహం ఎంతో ప్రయోజనకారిగా ఉంటుంది. మీరు ఇప్పటికేనా విషయాన్ని అధ్యం చేసుకుంటారా లేదా? (109)

(పూర్వం కూడా దైవప్రవక్తలు ఏట్ల తరబడి బోధించినా ప్రజలు దారికి రాలేదు.) చివరికి దైవప్రవక్తలు ప్రజల పట్ల నిరాశచెందారు. ప్రజలు కూడా తమకు అభూత కల్పనలు విస్మించడం జరిగిందని భావించారు. అప్పుడు హతాత్తుగా ప్రవక్తల దగ్గరకు మా సహాయం వచ్చింది. (అది ప్రవక్తల బోధ విశ్వసించని సత్యతిరస్కారుల పాలిట మహాపద్రవమే.) అప్పుడు మేము తలచుకున్న వారిని రక్షించాం. నేరస్థలపై విరుచుకు పడే మాఝిక్ ఎట్లి పరిస్థితిలోనూ తొలిగిపోదు. (110)

బుధీజ్ఞానం కలవారికి పీరి చారిత్రక గాఢలలో ఎంతో గుణపారం ఉంది. ఈ విషయం పుక్కటిపురాణం కాదు (కచచిన విని అచెవిన వదలేయడానికి). ఇది గత గ్రంథాలను ధృవీకరిస్తున్న (అంతిమ దైవ)గ్రంథం. ప్రతి విషయాన్ని విపులీకరించి చేపే దివ్యవాణి. విశ్వసించేవారికి ఇదొక హితోపదేశం, కారుణ్యప్రదాయిని. (111)

పరిపుఢ్చత, నమాజ్, ఫిళ్లు, వీషయాలు, వేదుకోళ్ల, ఉపవాసాలే గాకుండా ఖరీఅన్ ఘనసత్త, చౌస్తుత్యాలను గురించి వివరంగా తెలుసుకోవడానికి ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ నెంటుర్, సహారా కాంప్లెక్స్-106, పత్రుర్గట్టి, ప్రాదుర్బాద్-2 నుండి వెలువడిన “రమజాన్ అశయాలు” అనే పుస్తకం చదవండి.

(١٣) سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَدْبُونَ. (٩٦)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَرْسَاتُ لَكَ أَيْتُ الْكِتَابَ وَالَّذِي أُنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكَنَّ الْكُفَّارَ لَا يُؤْمِنُونَ
اللَّهُ الَّذِي نَعْلَمُ رَقَعَ السَّمَاوَاتِ بِعَيْنِ عَمَدٍ تَرَوْهُمَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَحَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلُّ يَحْرِنِي لِأَجْلِ مُسْتَحْيٍ بِمُدَبِّرِ الْأَمْرِ يُفَصِّلُ الْأَيْتَ لَعَلَّكُمْ بِإِقْرَاءِ رَبِّكُمْ تُوقَعُونَ وَهُوَ الَّذِي
مَدَ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَرًا وَمِنْ كُلِّ الشَّمْكِ جَعَلَ فِيهَا رَوْجَيْنَ إِنْ شَيْءَ
إِلَّلَ التَّهَادِيَّ فِي ذَلِكَ لَكَيْتُ لِقُومَيْتَ قَدِيرُونَ وَكَيْفَ الْأَرْضُ قَطْعَ مَتَجْوِرَوتْ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَابِ وَ
زَرْعٍ وَخَنِيْلَ صَنْوَانَ وَغَيْرُ صَنْوَانٍ يُسْقِي بِسَاءً وَاحِدِيَّاً وَنَفَّصِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ

13. రాద్ (మేఘగ్రహం)

సూక్తులు:43

ఈ అధ్యయంలో దేవుని ఏకత్వాన్ని, ప్రవక్తవ్యాత్యాన్ని నిరూపించే సౌక్యధారాలతో
పాటు ప్రత్యుధ్యల ఆరోపణలకు సమాధానమిష్టు జ్ఞానం విశ్వసిస్తే కలిగే ప్రయోజనాల్ని
గురించి చెప్పబడింది. తర్వాత విశ్వాసులకు సహసంపొందాలని బోధించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్-రా. ఇవి దైవగ్రంథం సూక్తులు. నీ ప్రభువు నుండి నీపై
అవతరించిన పరమసత్యం. కాని చాలామంది దీన్ని విశ్వసించలేక పోతున్నారు. (1)

మీకు ఏవిధంగానూ గోచరించని అధారాలతో ఆకాశాన్ని నిలబెట్టినవాడే అల్లాహ్. ఆ
తర్వాత ఆయన తన (అధికారి)సింహాసనం అధిష్టించాడు. ఆయన సూర్యచంద్రుల్లు
ఒక నిర్దిష్ట నియమావళికి కట్టుబడి నడిచేలా చేశాడు. యావత్తు విశ్వవ్యవస్థలోని సమస్త
సృష్టిరాసులు ఒక నిర్దీష్టకాలం వరకు మనగలిగేలా ఏరాటు చేయబడింది. ఈ ఏర్పాతం
దేవుడే చేసి నిరంతరాయంగా నిర్వహిస్తున్నాడు. మీరు మీప్రభువుని (బకరోజు)
కలుసుకోవలసి ఉంటుందన్న విషయంపై మీకు నమ్మకం కుదరాడానికి (ఈవిధంగా)
అయన (ప్రకృతి) నిదర్శనాలను విడుపరచి తెలియజేస్తున్నాడు. (2)

అయనే ఈ భూమండలాన్ని పరచి అందులో పర్వతాలను, నదులను సెల
కొల్పాడు. అయనే సమస్తజాతుల పంటలో రెండేసి రకాలను సృష్టించాడు. అయనే
పగటిపై రాత్రిని ఆవరింపజేస్తున్నాడు. వీటన్నిటిలోనూ జాగ్రత్తగా పరిశీలించి ప్రశాంత
మనస్సుతో యోచించేవారి కోసం గొప్ప నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. (3)

ధరణిలో పక్కపక్కనే ఒకదానికాబటి కలిసివుండే విభిన్నరకాలు కల్గిన వేరేరు
నేలలున్నాయి. అయితే అవస్తీ (అయానెలలో) ద్రాక్షతోటలు, పంటపొలాలు, ఖర్జురపు
చెట్లు (వక్రిరా) ఉన్నాయి. తిరిగి వీటిలో కొన్ని బహుశ శాఖవృక్షాలు, మరికొన్ని వేరే
రకమైని కూడా ఉన్నాయి. వాటాన్నిటికి ఒకేసీరు సరఫరా అప్పతుంది. అయితే వాటిలో
కొన్నిచీని మేము ఎక్కువ రుచికరమైనవిగా, మరికొన్నిచీని తక్కువ రుచికరమైనవిగా
చేశాం. వీటిలో కూడా బుధ్మంతుల కోసం ఎన్నో నిదర్శనాలున్నాయి. (4)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ وَإِنَّ تَعْجَبَ عَجَبٌ قَوْلُهُمْ عَرَادَا كُنَّا تَرَبِّيَا إِلَيْنَا لَفِي خَلْقٍ
جَدِيلِيْهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الظَّالِمُونَ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا حَلِيدُوْنَ وَإِنْ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيْئَاتِ قَبْلَ الْحَسَنَاتِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُشَكِّلُ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِلَّتَّا يَسْأَلُوْنَ عَلَى طَلْبِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ وَيَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّا أَنَّتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادِيٌّ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثَيٍ وَمَا تَغْيِيْضُ الْدُّرَّحَامُ وَمَا تَرَزَّدُ دُوْلُكُلِّ شَيْءٍ عَنْهُدَةٍ بِيَقْدَارٍ عِلْمُ الْغَيْبِ وَ
الشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ سَوَّا مَنْ كَوَافِرُهُ وَمَنْ هُوَ جَهَرِيْهُ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفِي بِإِلَيْنَاهُ
سَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَعْنَقُوْنَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
لَا يَعْلَمُ مَا يَقُولُ حَتَّى يُعْبِرُوا مَا يَأْنِسُونَ وَلَدَّا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءً إِلَّا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ

నీకు ఆశ్చర్యం కలిగించే మాట్లాడైనా కావాలంటే కొండరిమాటలు నీకు ఆశ్చర్యం
కలిగిస్తూయి. “ఏవి, మేము చచ్చి మట్టిలో మట్టుయిపోయిన తర్వాత కొత్తగా మట్టి
సృష్టించబడతామా?” అంటారు వారు (తెగ ఆశ్చర్యపోతూ. ఆశ్చర్యంగా లేవూ నీకు
మాటలు?) వారసలు తమ ప్రభువును నిరాకరించిన పచ్చి అవిశ్వాసులు. వారు
మెడలలో (భావదాస్త్పు)పట్టాలు పడిన (అంధ)మనుషులు. వారే నరకవాసులు. నరకం
లోనే వారు (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. (5)

వారు మేలుకు బదులు కీడు కోసం తొందరపడుతున్నారు. వారికి పూర్వం కను
విప్పి కల్గించే సంఘటనలు (ఎన్నో)జరిగాయి. ప్రజలు హాస్టుమీరి వ్యవహారించినప్పటికీ
నీప్రభువు వారిని ఉపేక్షిస్తున్నాడు. అయితే నీప్రభువు అతి కినిశిక్క కూడా విధిస్తాడు. నీ
మాటలు నిరాకరిస్తున్నవారు “ఈమనిషి దగ్గరకు ఇతని ప్రభువు నుండి ఏదైనా మహిమ
ఎందుకు రాలేదు?” అంటున్నారు. కాని నీవు (యప్పురిషామాలను గురించి ప్రజలను)
పోచ్చిరించేవాడి మాత్రమే. ప్రతిజాతికి ఒక మార్గదర్శి ఉన్నాడు. (6-7)

దేవునికి ప్రతి గర్భంలో రూపుదిద్దుకునే పిండం గురించి తెలుసు. ఆ
పిండంలో జరిగే మార్పులు, లోపాలు కూడా ఆయనకు తెలుసు. ప్రతి వస్తువుకూ
అయన దగ్గర ఒక నిర్దీష్ట పరిమాణం ఉంది. ఆయన ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన
అంతర్ బాహ్యల జ్ఞానం తెలిసినవాడు. ఆయన మహాస్తుతుడు, సర్వాధికుడు. మీలో
ఎవరైనా మెల్లిగా మాట్లాడినా, బిగ్గరగా మాట్లాడినా లేక రాత్రివేళ చీకటిలో దాగినా,
పగటి వెల్లురులో తిరుగుతున్నా సరే ఆయనకు ఒకటే. (8-10)

ప్రతి మనిషికి ముందూ వెనుక దేవుడు నియమించిన (అదృశ్య) గూఢచారులు
ఉన్నారు. ఆయన ఆజ్ఞతో వారతడ్చి పర్వయేషిస్తుంటారు. అయితే ఏజాతి అయినా తనను
తాను సంస్కరించుకోనంత వరకూ దేవుడు దాని పరిస్థితి మార్పుడు. ఇదొక యదార్థం.
అలాగే ఏదైనా జాతికి దేవుడు కీడు తలపెట్ట దలమకుండే ఇక దానికి తిరుగే ఉండదు.
దేవుని నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా అలాంటి జాతిని ఏ శక్తి ఆదుకోజాలదు. (11)

مَنْ دُونَهُ مِنْ وَاللَّهُ أَكْبَرُ^{١٠} هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ حَوْقًا وَطَبَعًا وَيُنِشِّئُ السَّحَابَ الْفَقَالَ وَيُسَيِّجُ الرَّعْدَ
يُحْمِدُهُ وَالْمَلِكُ كُلُّهُ مِنْ خَيْرِهِ وَيُرِسِّلُ الصَّوَاعِقَ قَصْبِيْرًا بِهَا مِنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ
فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحِاجَلِ^{١١} لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يُدْعَوْنَ مِنْ دُونَهُ لَا يُسْتَجِيبُونَ لَهُمْ
لِشَئِيْعَرًا لَا كَبَاسِطَ كَفِيهِ إِلَى الْمَاءِ يَبْلِغُ فَآهُ وَمَا هُوَ بِالْغَيْرِ^{١٢} وَمَا دُعَاءُ الْكُفَّارِ لَا فِي صَلَلِ^{١٣}
وَلَلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكُرْهًا وَظَاهِلُهُمْ بِالْعَدْوَ وَالْأَصْلَلِ^{١٤} قُلْ مَنْ رَبُّ^{١٥}

అయినే మీ ముందు మేఘు మెరుపుల్ని మెరిపిస్తున్నాడు. వాటిని చూసి మీరు అందోళన చెందుతారు; ఆశలు కూడా పెట్టుకుంటారు. అయినే నీటితో నిండిన మేఘులను సృజిస్తున్నాడు. ఆ మేఘులు అద్భుత గ్రహనలతో ఆయన్ని స్తుతిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను కొనియాడుతాయి. దైవధూతులు భయకంపితులై ఆయన్ని జపిస్తూ స్తోత్రగానం చేస్తారు. ఆయనే పిడుగుల్ని పంపుతున్నాడు. ప్రజలు దేవుని విషయంలో పరస్పరం వాదించుకుంటున్నప్పుడు ఒక్కొసారి ఆయన తాను తలచువున్న వారిపై వాటిని తెచ్చి పడవేస్తాడు. ఆయన అద్భుత యుక్తిపరుడు, అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు. (12-13)

(కనుక ఆపదలో) ఆయన్నే మొరపెట్టుకోవడం మీర్ధర్యం. ఆయన్ని వదలి వారు మొరపెట్టుకుంటున్న మిధ్యాదైవాలు వారి మొరలకు ఎలాంటి సమాధానం ఇవ్వాలేవు. ఒకతను నీటి వైపు చేతులు చాచి “నీవు నానోటి దగ్గరకు వచ్చేయ్య” అనంటే ఆ నీరు అతని నోటి దగ్గరకు వస్తుందా? ఎన్నటికి రాదు. మిధ్యాదైవాలను మొరపెట్టుకునేవారి పరిస్థితి కూడా అంతే. అవిశ్వాసుల మొరలు గురితప్పిన బాణాలు వంటివే. (14)

ఆయనే (పరాపురుడు, పరమోన్మతుడయిన) అల్లాహో. భూమ్యాకాశాల్లోని అఱు వఱువూ తన ఇష్టాయిష్టాలతో ప్రమేయంలేకుండా ఆయనకే సాష్టాంగపడుతోంది.¹ ఉదయం, సాయంత్రం సమస్తవస్తువుల ఛాయలు కూడా ఆయనకే మోకరిల్లతున్నాయి.

1. ఇక్కడ మూలభాషలోని సజ్జ అంటే సాష్టాంగపడుటం, సాగిలబడుటం, శిరసావహంచడం, వినయపూర్వకంగా తలవంచడం, విధేయత చూపడం అని నానాధాలున్నాయి. దీన్నిబల్గి విశ్వంలోని సమస్త సృష్టిరాసులు, చారచరాలు దేవునికి విధేయత చూపుతూ, ఆయన నిర్దేశించిన ఆజ్ఞలకు కట్టుబడి పడిచ్చున్నాయి. ఈ ప్రకృతి శాసనాలను ఏ సృష్టిరాసి కూడా ధిక్కరించలేదు.

సూర్యచంద్ర సక్కతాలన్నీ తమకు నిర్దేశించిన ప్రకృతి చట్టాలకు కట్టుబడి ఉంటూ దేవునికి విధేయత చూపుతున్నాయి. యావత్తు నభోమండలంలోని రోదనీ పసువులన్నీ తమతమ నిరీత కక్కలో, నిర్దేశిత వేగాలతో సంచరిస్తున్నాయి. వాటిలో ఏ ఒక్కటీ దైవాసనాన్ని ధిక్కరించి తన ఇష్టాయిష్టానుసారం సంచరించలేదు. సూర్యుడు, సముద్రం, గాలి, మేఘాలు కూడా దైవచట్టం ప్రకారమే పని చేస్తూ వృక్ష జాతికి, జీవరాసులకు కావలసిన వర్షం, శితోష్ణ ఫ్లితులు సమకూర్చుతున్నాయి.

మానవుడు కూడా తనకు స్వాతంత్యాధికారాలులేని కార్యరంగాల్లో దేవుడు నిర్దేశించిన ఈ ప్రకృతి చట్టానికి తలవాగ్గి వ్యవహరిస్తున్నాడు. దాన్ని అతను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ధిక్కరించలేదు. ఉదా:- మానవుడు కాణ్ణకు బదులు చేతులతో నడవలేదు. కణ్ణకు బదులు చెవులతో చూడలేదు. నోటికి బదులు ముక్కుతో మాట్లాడలేదు. తనకు స్నేచ్ఛాధికారాలు ఇవ్వబడిన కార్యరంగంలోనే దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టాలను సిరాకరించగలడు. ఉదా:- అతను దేవుడు నిర్దేశించిన ఆరాధనా పద్ధతులు, సామాజిక ఆర్థిక రాజకీయ విధానాలు తిరస్కరించి దేవునికి అవిధేయుడైగలడు.

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ ذُقْلَ أَفَلَا تَخْدُثُ ثُمَّ قُلْ مَنْ دُونَهُ أُولَيَاءُ لَا يَنْكِبُونَ لَا نُفِسِّهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرَّاءً
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَكْعَدُ وَالْمُصْبِرُهُ أَمْ هَلْ لَتَسْتَوِي الْقَاطِمُتُ وَالْقُوْزُهُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ حَلَقُوا
حَلَقُهُ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ أَوَّلُ الْقَهَّارٌ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَا أَنْزَلَ أَوْ دَيْرَهُ بَقَدَرِهَا فَأَخْتَمَ السَّيْلُ زَبَدًا زَابِيَّاً وَمِنَّا يُوقَدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ
إِبْرَاعَةً حَلِيلَةً أَوْ مَنَّا يَنْعَقُمُ زَبَدُ مُشْلُهُ كَذَلِكَ يَصْرُبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلُ هُ فَإِنَّمَا الْزَّبَدُ فَيَنْهَا حُجَّاءُ
وَإِنَّمَا يَنْعَقُمُ النَّاسُ فَيَنْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَصْرُبُ اللَّهُ الْأَمْشَالُ^{١٦} لِلَّذِينَ اسْتَجَأُوا بِالرَّبِّهِمْ
الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِبُوا إِلَيْهِ لَوْأَنَّهُمْ قَمَّا فِي الْأَرْضِ حَمِيَّعًا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُ لَا فَتَدَادُ وَابِهِ^{١٧}

వారిని భూమ్యాకాశాల ప్రభువు ఎవరని అడుగు. దేవుడే అని చెప్పా. “మరి ఈ యదార్థం అంగీకరిస్తున్నప్పుడు, ఆ దేవుడ్ని వదలి మీరు తమకుతము కూడా ఎలాంటి లాభనష్టులు కలిగించుకోలేని మిధ్యాదైవాలను ఎందుకు రక్తకులుగా చేసుకున్నారు?” అని ప్రశ్నించు. “గుణ్ణివాడు, కణ్ణన్నవాడు ఒకటేనా? చీకటివెలుగులు సమానమవుతాయా?” అని అడుగు. అలాకాకపోతే వారు కల్పించుకున్న మిధ్యాదైవాలు కూడా దేవుని మారిదిగా దేన్నయినా సృష్టించాయా? ఈ కారణంగా వారు సృష్టినిర్వహణ గురించి సందేహంలో పడిపోయారా? వారికిలా సృష్టంగా చెప్పా: “ప్రతి దానికి దేవుడే సృష్టికర్త. ఆయన ఒక్కడే, అద్వితీయ శక్తిసంపన్నుడు, స్వోన్నతుడు.” (15-16)

ఆ దేవుడే ఆకాశం నుంచి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. దాన్ని యావత్తు నదీనదాలు తమతమ పరిమాణాలకు సరిపడేలా (సీలిని) తీసుకొని ప్రపహిస్తున్నాయి. ఆ వర్ష సమయంలో పరదలొచ్చినప్పుడు వాటి ఉపరితలంపై నురుగులు కూడా ఏర్పడుతాయి. ప్రజలు నగలు, పాత్రలు తయారు చేయడానికి అగ్నిలో కరిగించే లోహంపై కూడా ఇలాంటి నురుగులే ఏర్పడుతాయి. ఈ ఉపమానం ద్వారా దేవుడు సత్యాసత్యాల వ్యవహారాన్ని సృష్టించాడు. పైన ఏర్పడిన నురుగు ఇగిరిపోతుంది. ప్రజలకు ప్రయోజనం చేకూర్చే వస్తువు అడుగున మిగిలిపోతుంది. ఈవిధంగా ఉపమానం ద్వారా దేవుడు మీకు విషాదించి బోధిస్తున్నాడు. (17)

(కనుక) దేవుడు పంపిన సందేశం స్వీకరించేవారికి మేలు జరుగుతుంది. దాన్ని స్వీకరించనివారు దేవుని పట్టు నుండి బయటపడేందుకు తమ అధీనంలో యావత్తు ప్రపంచ సంపదలున్నాయి, ఇంకా వాటికి రెట్టింపు సమకూర్చుకున్న వాటిన్నిటినీ పాప పరిహారం క్రింద ఇవ్వడానికి సిద్ధమవుతారు. (అయినా వారికి విముక్తి లభించదు.)

అయితే తనకు స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడిన ఈ కార్యరంగాల్లో కూడా దేవునికి విధేయుడయి ఆయన శాసనాలు శిరసావహించాలని ఖరెన్ చెబుతోంది. ఈ శాసనాలను ధిక్కరిస్తే అతను ఇహలోకంలో అశాంతికి గురువుపొత్తాడని, పరలోకంలో నరక యాతనలు అనుభవిస్తాడని ప్రాచ్యరిస్తోంది. అంచేత స్వేచ్ఛాస్వతంత్రాలు ప్రసాదించబడిన కార్యరంగాల్లో కూడా దేవునికి విధేయుడై, ఆయన నిర్దేశించిన శాసనాలు శిరసావహించాలన్నిటిని జీవస్థాఖ్యాలులోకంలో శాంతి, పరలోకంలో దేవుని ప్రసన్నతాగ్యం, స్వరస్థాఖ్యాలు లభిస్తాయని చెబుతోంది. (22:18 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءٌ الْجَسَابُ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَيُلْسَ السَّيَّادُ ۝ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ الْحَقَّ كُنْ هُوَ أَعْلَىٰ مِنْكَ ۝ أُولُوا الْأَلْبَابُ ۝ الَّذِينَ يُوقَنُ بِعَهْدِ اللَّهِ وَكَلَّا
يَنْقُضُونَ الْمِيزَانَ ۝ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَنْجُشُونَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ
الْجَسَابِ ۝ وَالَّذِينَ صَدَرُوا بِالنَّفَاقَ وَجْهَهُ رَتِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مَا رَزَقْنَاهُمْ سِرًا وَعَلَانِيَةً
الలَّهُمَّ إِنَّا نُسَبِّحُكَ وَإِنَّا نَسْأَلُكَ الْحُسْنَى ۝

² అలాంటివారిని నిలదీసి కలినంగా (కర్మల్ని గురించి) విచారించడం జరుగుతుంది. చివరికి వారి నివాసం నరకమవుతుంది. అది పరమ చెడ్డనివాసం. (18)

నీప్రభువు స్నేహి అవతరింపజేసిన వాణి సత్యమని గుర్తించినవాడు, దాన్ని గుర్తించని అంధుడు ఒకటే అవుతారా? విజ్ఞలే (మా) హితోపదేశాన్ని గ్రహిస్తారు. (19)

ఆ విజ్ఞల జీవనసరళి ఇలా ఉంటుంది: వారు దేవునితో చేసిన ప్రమాణాన్ని నెరవేరుస్తారు. దాన్ని ఎట్టి పరిష్కితుల్లోనూ భంగపరచరు. స్థిరంగా ఉంచాలని దేవుడు ఆదేశించిన సంబంధాలను స్థిరంగా ఉంచుతారు. వారు తమ ప్రభువుకు సదా భయపడుతుంటారు. కలినంగా (కర్మ)విచారణ జరుగుతుందేమానని భయపడుతుంటారు. తమ ప్రభువు ప్రస్తుత ఆశిస్తూ సహనంతో వ్యవహరిస్తారు. అదీగాక, వారు ప్రార్థనా వ్యవస్థాస్తారు. మేము ప్రసాదించిన ఉపాధి నుండి (సత్కార్యాలకోసం) రహస్యంగాను, బహిరంగంగాను ఖర్చుపెడతారు. చెడుని మంచి ద్వారా నిర్మలిస్తారు.
³

2. వీరు సత్యాన్ని నిరాకరించిన అవిశ్వాసులు. దేవుడు ఇలాంటి దాసుల నుండి కలినంగా లెక్క తీసుకొని నరకశిక్ష విధిస్తాడు. దేవుడై విష్ణుసించి, సమస్తరంగాలో ఆయనకు పూర్తిగా విధేయులయి పవిత్రజీవితం గడిపిన దాసుల్ని తేలిగూ విచారించి వదలిపెత్తాడు.

హాజర్త అయిపా (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లు) ముందు ఖుర్జన్ లోని “ఎవరైనా చెడ్డపని చేస్తే అతను దాని దుష్పలితం అనుబంధస్తాడు” (4:123) అనే సూక్తిని ప్రస్తుతిస్తూ “నా దృష్టిలో ఇది అన్నిటికంటే భయంకరమైన సూక్తి” అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లు) ఇలా చెప్పారు:

“అయిపా! నీకు తెలియదా? దేవుని ప్రియభక్తులకు ప్రపంచంలో ఎలాంటి బాధ కలిగినా, చివరికి ఒక ముల్లు గుచ్ఛుకున్నా సరే, దాన్ని దేవుడు అతను చేసిన పొరపాటుకు శిక్కగా పరిగణించి ఇహాలకోసం ఆతని లెక్క ముగిస్తాడు. పరలోకంలో ఎవరి నుండి లెక్క తీసుకోవడం జరిగినా అతను తప్పకుండా (నరక) ఇక్కడ గుర్వతాడు.”

హాజర్త అయిపా (రజి) మళ్ళీ ఖర్జన్ లోని “ఎవరి కర్మపత్రం వారి కుడిచేతికి ఇష్టయడు తుందో వారినుండి తెలికగా లెక్క తీసుకోబడుతుంది” (84:7,8) అనే సూక్తిని ప్రస్తుతించి “మరిదీనిర్ణయ ఏమిటి?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు: “దానర్థం ప్రవేశపెట్టడం అనుమాట. (పారి సత్కార్యాలతో పాటు దుష్పర్యులు దేవుని ముందు ప్రవేశపెట్టబడతాయి.) అయితే ఎవరి నుండి లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుందో అతనిక నాశన్నైనట్టే అనుకో.” (అబూదాఫ్రాద్)

3. ఎవరైనా మనకు కీడు తలపెడితే తిరిగి మనం వారికి కీడు చేయకూడదని, వారి పట్టి సత్కార్యవర్తనతో మెలగాలని ఈ సూక్తి తెలియజేస్తాంది. దైవప్రవక్త (సల్లు) ఇలా విపరించారు:

“మీరు మీ ప్రవర్తనా వైఖరిని లోకుల ప్రవర్తనా వైఖరికి అనుగుణంగా మార్ఘకోసంది. ఇతరులు మంచిపని చేస్తే తామూ మంచిపని చేస్తామని, ఇతరులు దౌర్జన్యంచేస్తే తామూ దౌర్జన్యం చేస్తామని చెప్పడం సరికాదు. మీరు మిమ్మల్ని ఒక నియమావళికి కట్టుబడి ఉండలే రూపాందించు

وَيَدْعُونَ بِالْحُسْنَى السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقَدَى الدَّارِ ۝ جَنَّتُ عَدِّنَ يَدْ خَلُونَهَا وَمَنْ صَلَّهُ مِنْ
أَبَابِهِمْ وَأَدْوَاجَهُمْ وَدَرِيتَهُمْ وَالْمَلِكَةَ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ قَنْ كُلْ بَابٌ ۝ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ جَمِيعَ صَبَرُتُمْ قَعْدَ
عَقْبَهُ الدَّارِ ۝ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيَاضِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمْرَاهُ بِهِ أَنْ يُوَصَّلَ وَ
يَقْسُدُونَ فِي الْأَرْضِ ۝ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝ اللَّهُ يَنْسِطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ ۝ وَ
يَقْبُلُهُ وَقِرْحُوا بِالْحَبْوَقِ الدُّنْيَا ۝ وَمَا أَجْبَوُهُ الْمُنْتَاجُ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ أَيْتَ مِنْ رَبِّهِ ۝ فَلْ إِنَّ اللَّهَ بِعِظَمِهِ إِلَيْهِ مَنْ آتَاهُ ۝ أَلَيْهِ مَنْ آتَاهُ ۝

అలాంటి వారికి పరలోక (సల్లు)సీమ ఉంది. (అంటే) శాశ్వత నిలయాలుగా లభించే స్వరూపాలలో వారు ప్రవేశిస్తారు. వారి తాతముత్తాతలు, తల్లిదంట్రులు, భార్య పిల్లల్లో సజ్జనులైనవారు కూడా స్వరూపువేశం చేస్తారు. అప్పుడు నలువైపుల నుండి ఎందరో దైవమాతలు వారిని స్వాగతించడానికి వస్తారు. ఆ మాతలు వారికి స్వాగతం చెబుతూ “మీకు శాంతి కలుగుకా! మీరు ఇహాలోకంలో సహనంతో వ్యవహరిస్తూ (సాత్యిక) జీవితం గడిపినందుకు ఈరోజు దీనికి అర్పులైపోయారు” అనంటారు. ఆహా! ఎంత శైష్మమైనది ఈ పరలోక (సల్లు)సీమ!! (20-24)

దేవునితో గట్టి ప్రమాణం చేసి దాన్ని ఉల్లంఘించేవారు, దేవుడు స్థిరంగా ఉంచాలని ఆదేశించిన సంబంధాలను విచ్ఛిన్నంచేసారు, ప్రపంచంలో కల్లోలాలు స్ఫైంచే వారు శాపగ్రస్తులాతారు. వారికోసం పరలోకంలో పరమ చెడ్డనివాసం ఎదురుచూస్తాంది.

దేవుడు తాను కోరిన విధంగా కొండరికి ఇతోధికంగా, మరికొండరికి పరిమితంగా ఉపాధి నిస్తాడు. వారు ప్రాపంచిక జీవితంలో మునిగి తేలుతున్నారు. కానీ పరలోక జీవితం ముందు ప్రాపంచిక జీవితం మూన్మాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. (25-26)

ముహముద్ (స)! నీమాట నిరాకరిస్తున్నవారు “ఈ మనిషి దగ్గరికి అతని ప్రభువు నుండి ఏదైనా నిదర్శనం ఎందుకు అవతరించదు?” అని అంటున్నారు. వారికిలూ చెప్పు: దేవుడు తాను తలచుకున్న వారిని మార్ఘభ్రష్టత్వంలోనే పడిఉండేలా చేస్తాడు. ఆయన తనవైపు మరలేవారికి మాత్రమే తన వైపుకోచ్చే మార్గం చూపిస్తాడు. (27)

కోండి. ఇతరులు మేలు చేస్తే మీరు మేలు చేయండి. కానీ ఇతరులు మీకేముయినా అపకారం తలపెత్తే మీరు మాత్రం వారికి అపకారం తలపెట్టకండి.”

మరో సందర్భంలో ఆయన “నినెవరైనా మోసగ్గే నీవు తిరిగి వారిని మోసగించకు” అని ప్రవచించారు. ఆయన “నా ప్రభువు నన్ను తొమ్మిది విషయాల్ని గురించి ఆశ్చర్యించాడని” అని తెలియజేసిన తొమ్మిది విషయాలలో నాలుగు విషయాలు ఇలా ఉన్నాయి: “(1) నేను ఎవరి పట్టుయినా సంతోషంగావున్నా, అయిష్టంగావున్నా ఎట్టి పరిష్కారిలోనైనా సరే న్యాయంగా మాట్లాడాలి (2) ఎవరైనా నాపట్లు నెరవేర్పులనిన బాధ్యతను నెరవేర్పాలి. (3) ఎవరైనా నాకు (సహాయ సహకారాలు) ఇవ్వకపోయినా నేను మటుకు వారికివ్వాలి. (4) ఎవరైనా నామీద దౌర్జన్యం చేస్తే నేను ఎవరిని క్రమించాలి.”

హాజర్త ఉమర్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “ఎవరైనా నిపట్ల వ్యవహరించడంలో దేవునికి భయ పడకపోతే, నీవు మాత్రం దేవునికి భయపడ్డు అతనిపట్ల వ్యవహరించు. ఇదే అతనికి తగినశిక్ష.”

وَتَطْبِقُنَّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا يَذِكْرُ اللَّهُ تَطْبِقُنَ الْقُلُوبُ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
طُوبِي لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ۝ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أَمْلَأٍ قَدْ حَكَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَّةٌ لَيَتَنَوُّ عَلَيْهِمْ
الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ ۝ قُلْ هُوَ رَبُّ الْأَرْضِ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوْكِيدُ وَالْيَدُ
مَنَابٍ ۝ وَلَوْاَنَ قَرَاً نَسِيرَتْ بِهِ الْجَبَالُ أَوْ قَطَعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلَّمْ بِهِ الْمَوْتَىٰ ۝ بَلْ لِلَّهِ
الْأَمْرُ جَيْعَانًا ۝ أَفَلَمْ يَأْيُسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهُدَى النَّاسَ جَيْعَانًا ۝ وَلَا يَزَالُ
الَّذِينَ كَفَرُوا تُصْبِيْهُمْ بِسَاْصَنْعَاعًا قَارِعَةً ۝ أَوْ تَحْلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ لَا
يُخْلُفُ الْمِيعَادَ ۝ وَلَقَدِ اسْتَهْزَئَ بِرِسْلِنَا مِنْ قَبْلِكَ فَامْلَيْتَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخْذَنَهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عَقَابٌ ۝ أَتَمْنَ هُوَ قَلْمَعٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ ۝ بِمَا كَسَبَتْ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرْكًا ۝ أَقْلَمْ سُوْهُمْ ۝ أَمْ
تَبْيُونُهُنَّ ۝ بِمَا كَيْلُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرِهِ مِنَ الْقَوْلِ ۝ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ ۝ وَصَدُّوا

విశ్వాసుల హృదయాలే దైవస్వరణ వల్ల తృప్తిచెందుతాయి. గుర్తుంచుకోండి, దైవస్వరణ వల్లనే మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్ములైనవారు ఎంతో అద్భుతమంతులు. వారికి అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (28-29)

ముహమ్మద్ (స)! పూర్వం అనేక జాతులు గతించాయి. (ఆయా జాతుల కోసం మేము ఎందరో ప్రవక్తలను ప్రభవింపజేసాం) అలాగే ఇప్పుడు మేమీ జాతి ప్రజలకు మా సందేశం అందజేయడానికి నిన్ను ప్రవక్తగా నియమించి పంపాము. ఈ ప్రజలు కరుణామయుడైన దేవుడై మరచి సత్యతిరస్కారంలో పడిపున్నారు. వారికిలా చెప్పి: “అయసే నాపభువు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేదు. ఆయన్నే నేను నమ్ము కున్నాను. (ప్రతి వ్యవహారంలోనూ) నేను ఆయన వైపుకే మరలుతాను.” (30)

భూమిని బ్రద్దులుచేసే, పర్వతాలను పెకలించి నడిపే, లేదా మృతుల్ని లేపి మాట్లాడజేసే శక్తిగల ఖురుంపుని పంపినా లాభం ఏమిటీ? సమస్తకార్యాలు దేవుని అధీనంలోనే ఉన్నాయి. దేవుడు తలచుకుండే మానవులందరీ సన్మర్గంలో నడిపించగలడు. విశ్వాసులు తృప్తిచెందడానికి ఇదొక్క మాట చాలడా? అవిశ్వాసులపై వారి దుష్టకార్యాల మూలంగా ఏదో ఒక ఆపద వచ్చిపడుతూనే ఉంటుంది. అది వారి ఇళ్ళ సమీపంలో కూడా పడవచ్చు. దేవుని వాగ్దానం నెరవేరేదాకా ఇలా సంభవిస్తునే ఉంటుంది. దేవుడు తన వాగ్దానాన్ని భంగపరచే ప్రసక్తే లేదు. నీకు పూర్వం కూడా ప్రవక్తలు హేళన చేయబడ్డారు. అయితే మేము అవిశ్వాసుల్ని (కొంతకాలం) చూసేచూడనట్లు వదిలేశాం. ఆ తర్వాత వారిని పట్టుకున్నాం. చూడు, నా శిక్ష ఎంత కంసినంగా ఉండిందో. (31-32)

ప్రతి ప్రాణినీ ఓకంట కనిపెట్టివున్న దేవుడు వారి దుశ్శర్యల్ని గమనించడా? వారు దేవునికి సాటి కల్పించారు. (అలా చేయమని దేవుడు నిజంగా చెప్పివుంటే) వాటి పేరేమీటో, వాటి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఏమిటో అడిగి చూడు. ఇంకా వారినిలా అడుగు: “మీరు దేవునికి కొత్త విషయం నేర్చుతున్నారా? ఆయనకు తన ధరణిలోని విషయాలు తెలియవనా? లేక మీ బుర్రకు ఏది తట్టితే దాన్నే గుణ్ణిగా అనుసరిస్తున్నారా?

عَنِ السَّيْلِ ۝ وَمَنْ يُضْلِلُ اللَّهُ فَمَآءِلَةُ مَنْ هَادِ ۝ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابٌ الْآخِرَةِ أَشَقُّ
وَمَا لَهُمْ مِنْ وَاقٍِ ۝ مَثُلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدُ الْمُتَقْبِلُونَ ۝ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ أَكُلُّهَا
دَائِمٌ ۝ وَظَلَمُهَا مِنْ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۝ وَعُقْبَى الْكُفَّارِ الْتَّارُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوكَ يُفْرِجُونَ
بِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيْكَ ۝ وَمَنْ الْأَحْزَابُ مَنْ يُنَيِّدُ بَعْضَهُ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَمْرُتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ ۝ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ
إِلَيْهِ أَدْعُوا ۝ وَالْيَهُ مَآبٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا هُنَّا مَعْرِيًّا ۝ وَكُلُّنَا اتَّبَعْتُ أَهْوَاهُمْ بَعْدَ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۝ مَالِكُ مِنْ وَقْتٍ ۝ وَلَا وَاقٍِ ۝ وَلَقَدْ أَنْسَلْنَا رُسْلًا مِنْ قَبْلِكَ ۝ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۝ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِي بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۝ لِكُلِّ أَجِلٍ كِتَابٍ ۝
يَبْهُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝ وَيُشْبِهُ ۝ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَبِ ۝ وَإِنْ مَا تُرِيدُنَّ بَعْضَ الَّذِي
يَعْدُهُمْ

సత్యపండితం నిరాకరించినవారికి వారి పన్నగాలు ఆకర్షణీయమైనవిగా చేయబడ్డాయి. (అలా)వారు సన్మర్గంలోకి రాకుండా నిరోధించబడ్డారు. దేవుడు దారిత్వించిన వాడికి మరిపరూ దారి చూపలేరు. అలాంచివారికి ఇప్పాలోక జీవితంలో యాతనలు తప్పవు. పరలోకజీవితంలో అంతకంటే (ఎన్నో రెట్లు) కలినమైన (సరక) యాతనలు చవిచూడవలసి ఉంటుంది. దైవశిక్ష నుంచి వారిని ఇక ఎవరూ కాపాడ లేరు. (33-34)

దేవునిపట్ల భయభక్తులు కలిగి (సతీట్లకి)జీవితం దేవుడు స్వర్ణధ్వమేశం గురించిన వాగ్దానం చేశాడు. ఆ స్వర్ణంలో (చల్లటి) సెలయేరులు ప్రవహిస్తుంటాయి. అక్కడ ఎన్నటికి తరగిని ఫలాలు ఉంటాయి. అక్కడి మృక్షచూయలకూడా అంతం లేదు. దైవభీతిపరాయణుల జీవిత పర్యవసానం ఇలాగే ఉంటుంది. మరి సత్యతిరస్కారుల జీవిత పర్యవసానం? వారికోసం సరకాగ్ని కాచుకొని ఉంటుంది. (35)

ప్రవక్త! గతంలో దివ్యగ్రంథం ఇష్వబడిన ప్రజలు మేము నీపై దించిన ఈ గ్రంథం పట్ల సంతోషంగా ఉన్నారు. వారిలో కొన్నిపర్వాలు ఇందులోని కొన్ని విషయాల్ని విశ్వసించడం లేదు. వారికిలా చెప్పి: “ఒక్క దేవుడై ఆరాధించాలని, ఆయన దైవత్వంలో ఎవరినీ భాగస్వాములుగా చేయకూడదని నాకు ఆఱ్జుయింది. కనుక నేనీ విషయం వైపుకే ప్రజల్ని పిలుస్తున్నాను. ఈవిషయాన్నే నేను అనుసరిస్తున్నాను.” (36)

ఈ విషయాన్నే (మరింత వివరంగా) బోధిస్తూ అరబీ భాషలో మేమీ ఉత్తర్వుని నీపై అవతరింపజేశాం. ఈ యద్దార్థం సీదగ్గరకు వచ్చినపుటికీ నీవు ప్రజల కోరికల్ని అనుసరిస్తే మాత్రం దేవుని పట్లు నుండి నిస్సెవరూ కాపాడలేరు. నీకు సహాయపడేవారు కూడా ఎవరూ ఉండడరు. (37)

నీకు పూర్వం మేము ఎందరో ప్రవక్తలను పంపాం. వారికి భార్యాపిల్లల్ని ఇచ్చాం. దైవాజ్ఞ లేకుండా ఏప్రవక్తా తనంతటతాను ఏ నిదర్శనం చూపలేదు. ప్రతి యగానికి ఓ గ్రంథం ఉంది. దేవుడు తానుకోరినట్లు కొన్ని విషయాల్ని రద్దుచేసి కొన్నిటిని అలాగే ఉంచుతాడు. అన్నిటికి మూలమైన మాత్రగ్రంథం⁴ ఆయన దగ్గరే ఉంది. (38-39)

4. ఇక్కడ మూలభాషలో “ఊమ్ముల్కితాబ్” అని ఉంది. అంటే మూలగ్రంథం లేక మాత్రగ్రంథం అని ఆర్థం. ఈ మాత్రగ్రంథం నుండి మన సృష్టికర్మ పంపిన మతగ్రంథాలన్నీ దివి నుండి

أَوْتَوْقِينَكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝ أَوْلَمْ يَرَوْ أَنَّا نَأْتَى الْأَرْضَ تَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَعْلَمُ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَقَدْ مَكَرَ الظَّالِمُونَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فِيْهِمُ الْمَكْرُجُونَ ۝ إِعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۝ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عَشَّبَ الدَّارِ ۝ وَيَقُولُونَ
الَّذِينَ لَمْ يُؤْمِنُوا كُفَّرُوا لَسْتُ مُرْسَلًا ۝ قُلْ كُفَّيْ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۝ وَمَنْ عَنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ۝

٢٧

ప్రవక్త! మేము వారిని హెచ్చరిస్తున్న దుష్పరిణామంలో కొంతభాగం వారికి నీ జీవిత కాలంలో చవిచూపినా, లేదా అది సంభవించకముందే మేము నిన్ను మా దగ్గరకు పిలుచుకున్న మొత్తం మీద మా సందేశాన్ని ప్రజలకు చేరవేయడమే నీ కట్టవ్యం. ఆపై లెక్క తీసుకోవడం మా బాధ్యత. (40)

మేమీ భూభాగాన్ని నలుపైపుల నుంచి నరుక్కుంటూ ఎలా నడిచి వస్తున్నామో వారు గమనించడం లేదా? ⁵ దేవుడు (వివిధ వ్యవహారాలకు సంబంధించిన) ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తున్నాడు. ఆయన ఆజ్ఞలను ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. (కర్మలను గురించి) లెక్క తీసుకోవడం ఆయనకు ఎంతో సేపు పట్టదు. (41)

వారికి పూర్వముండిన (తలచిరుసు) మనుషులు కూడా అనేక పన్నగాలు పన్నారు. కాని తిరుగులేని పన్నగం దేవుని చేతిలోనే ఉంది. ఎవరెలాంటి పనులు చేస్తున్నారో ఆయన గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. పరలోక (స్వర్గ) సదనం ఎవరి అద్భుపంలో ఉందో త్వరలోనే అవిశ్వాసులు తెలుసుకుంటారు. (42)

నీవు దేవుని చేత పంపబడిన ప్రవక్త కాదని అంటున్నారు ఈ అవిశ్వాసులు. వారికిలా చెప్పాడు: “నాకూ, మీకూ మర్యాద దేవుడే సాక్షి ఆ తరువాత దివ్య గ్రంథజ్ఞానం కలిగిన ప్రతి వ్యక్తి దీనికి సాక్షిగా ఉన్నాడు.” (42-43)

ఖమికి అవతరించాయి. ఖరుల్ ఆయన్తో పాటు గతంలో అవతరించిన తోరాత్ (పాతనిబంధన), ఇజ్జీల్ (కొత్త నిబంధన), జబ్బార్ (సామ్స ఆఫ్ డేవిడ్) ఈ మాత్రగ్రంథం నుండే వెలువడ్డాయి. పైన పేర్కొనబడిన చివరి మూడు గ్రంథాలు ఆ తరువాత కాలంలో బైబిల్గా రూపాంతరం చెందిన సంగతి ఇక్కడ గమనార్థం. వాటికి పూర్వం అవతరించిన దైవగ్రంథాలు కూడా ఈ మాత్రగ్రంథం నుంచే వెలువడ్డాయి. అయితే వాటి పేర్కు ఖరుల్ ఆయన్లో ప్రస్తావించబడ లేదు.

పోతే గతంలో పచ్చిన దివ్యగ్రంథాలన్నీ మార్పులకు, చేర్పులకు గురయిపోవడంతో దేవుడు తన అంతిమ ప్రవక్త మహానీయ ముహమ్మద్ (సల్లాలో) ద్వారా అంతిమ దివ్యగ్రంథమైన ఖరుల్ నిని అవతరింపజేశాడు. ఇదే ఇప్పుడు ప్రశ్నయం వరకు మానవాళికి మార్గదర్శనం చేయగల ఏక్క దైవగ్రంథం. దివ్యఖరుల్ ప్రకారం దేవుడు పంపిన మతగ్రంథాలన్నిటి పేరు ఖరుల్ ని. ఖరుల్ ఆయన్ అంచే పార్శ్వగ్రంథం, పఠనగ్రంథం. ఖరుల్ ను పూర్వం పచ్చిన దైవగ్రంథాలన్నీ ఆయాకాలాల ప్రశ్నలకు సాధ్యార్థం చూపడానికి అవతరించిన పార్శ్వగ్రంథాలే. ఇప్పుడు ఖరుల్ ఈ (కలి)యుగం మానవులకు మార్గదర్శనం చేయడానికి పచ్చిన అంతిమ పార్శ్వగ్రంథం.

5. అంచే ఆరేబియాలో ఒకవైపు నలుమూలలా ఇస్లాం అతివేగంగా వ్యాపిస్తూ ముస్లిం జనాభా నామాటికి అధికమపుతు ఉంచే, మరొక వైపు బహుమైవారాధకుల జనాభా క్రమంగా తగ్గిపోతోందని అర్థం.

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ مَكِيَّةٌ (٤٢) (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)
الرَّسُولُ كَتَبَ آتِنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِرَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ

అప్పటికి: ముక్కు

14. ఇబ్రాహిమ్

పుస్తకము: 52

ఈ అధ్యాయంలో దేవుడు ఇబ్రాహిమ్ ప్రవక్త (అలై) గాధను నామమాత్రంగా ప్రస్తావించి అవిశ్వాసులకు ఎదురయ్య దుష్పరిణామాల్ని గురించి హెచ్చరించాడు. అయినా అవిశ్వాసులు తమ ఆగడాలు మానుకోడానికి బదులు మరింత పెట్టగిపోయారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడుయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-రా. ముహమ్మద్ (స)! ఇది మేము నీటై దించిన దివ్యగ్రంథం. ప్రజల్లీ నీవు చీకటి నుండి వెలుగులోకి తీసుకురావడానికి దీన్ని దించాము. అంటే వారి ప్రభువు ఆజ్ఞతో సర్వశక్తిమంతుడు, సకల ప్రశంసలకు అర్పుడైన దేవుని మార్గంలోకి అన్నమాట. భూమ్యకాలలోని అఱువణువూ ఆయనకు చెందినదే.

1. ఖరుల్ వివిధ జీవన రంగాలలో ఆవరించిన అజ్ఞానాంధకారాన్ని తొలగించి యావత్తు మానవాళికి వెలుగుబాటు మాపదలచింది. 1400 ఎండ్ల క్రితం అజ్ఞానాంధకారంలో తచ్చాడుతూ, అనేక దూరాచారాలకు గురయి, అసంబ్రాకమైన చెడుగుల్లో కూరుకుపోయిన అరబులు ఖరుల్ సందేశం స్వీకరించగానే వారి జీవనసరథి పూర్తిగా మారిపోయింది. వారు ఆధ్యాత్మిక, నైతిక రంగాల్లోనే గాకుండా, సామూజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సైనిక రంగాల్లో సైతం అత్యున్నత ప్రమాణాలు నెలగొల్పారు. ఆనాడు వారి జీవన సరథిని చూడగానే ప్రతివ్యక్తి, ఖరుల్ ఆయన్లో అంతటి విప్పవాత్కు శక్తి ఉండని, అలాంటి ఊపుత సమగ్ర జీవనవిధానం ఉండని భావించేవాడు.

అయితే మానవాళికి ఖరుల్ తెచ్చిన ఈ శుభాలను మానవతా వ్యతిరేక శక్తులు ఎలా సహిస్తాయి? మహాప్రవక్త (సల్లాలో) ఇహలోకం వీడిన కొన్ని దూషప్రక్రులు ముస్లింలను ఖరుల్ నిజధ్వన్యామానికి, దాని ముఖ్యబోధనలకు దూరంచేయడానికి ప్రయత్నాలు ఆరంభించాయి. ఇస్లాంలో ప్రథాన భాగమైన రాజకీయ రంగాన్ని వేరుచేయడానికి, ఖరుల్ పూజా పురస్కారాలు, కర్కాండలకు పనికచ్చే మతగ్రంథం తప్ప మరేమీకాడని నమ్మించడానికి అనేక కుటులు పన్నాయి. వాటి కుటుల ప్రభావం క్రమేణ ముస్లింలపై కూడా పడింది. దాంతో వారు ఖరుల్ లక్ష్మినికి, దాని నిజబాలాలకు దూరమైయారు. ఖరుల్ నిని తమకు తెలిసిన భాషలో అధ్యయనం చేసి, అది మానవాళికిచ్చే సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి నేటికి ప్రయత్నించడం లేదు. ముస్లింల ఈ అజ్ఞాన వైభాగికిస్తూ అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాలో) ఇలా అన్నారు:

“వారు ఖరుల్ నిని అభికంగానే పరిస్తారు. కాని అది వారి కంతాల నుండి క్రిందికి దిగదు. నాలుక మీదనే ఉండిపోతుంది. దాని జ్ఞానం, భావం వారి పూర్వయాల్లో లేశమైనా ఉండదు.”

ఒకప్పుడు మన దేశంలో ముస్లింలు ఖరుల్ నిని ఇతర భాషల్లో అనువదించడమే పాపంగా భావించారు. చివరికి ఎలాగో ఛిల్లీలో పాపా వలియుల్లా (రహ్మాలై) దైర్యం చేసి ఖరుల్ నిని పార్సి భాషలో అనువదించారు. ఈ సంగతి తెలియగానే యాభై మంది ప్రయ్కులు కర్లు, కట్టులతో పచ్చి ఛిల్లీ జామియా మనిసు మెట్లుపీద కూర్చున్నారు. అక్కడ కూర్చుని వచ్చే పాయేవారు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తా “పోవా వలియుల్లా ఖరుల్ నిని అనువాదం చేసి దైవమ్రూలు బయటపెట్టారు. అంచే తమ మార్యీలు ఆయన అంతుమ చూడమని చెప్పారు” అని పలికేవారు.

ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తుల కుటులకు కొందరు మతచేత్తల స్వార్థం, సంకుచిత భావాలు కూడా తోడయ్యాయి. ఇతరమతాల పండితులు తమ మతగ్రంధాలను సామాన్య జనానికి ఎలా దూరంగా ఉంచారో, ముస్లింనాయికుల్లో కూడా ఒక వర్గం సామాన్య ప్రజల్లో ఖుర్జాన్ నక దూరంగా ఉంచు తోంది. ఖుర్జాన్ ని సామాన్యులు అర్థం చేసుకోలేరని, అంచేత దాని జోలికిపోకుండా తాము చెప్పిందే “ఖుర్జాన్వాక్యం”గా భావించి నడుచుకోవాలని వీరు ప్రజలను శాసిస్తున్నారు. ఎవరైనా ఖుర్జాన్ పట్ల ఆసక్తి కలిగి దాన్ని తమకు తెలిసిన భాషల్లో వ్యాఖ్యాన సమేతంగా అధ్యయనం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తే ఆ ప్రయత్నిన్ని వీరు నిరోధించడానికి కూడా వెనకడటం లేదు.

తత్పరితంగా అనేకమంది ముస్లింలు ఖుర్జాన్ అధ్యయనం చేయడం మానేసి ఈ ‘పెద్ద మనుషులు’ చెప్పిన ప్రకారం తమ ధర్మపూర్యాయణతను నమాజ్, రోజా, హాజ్, ద్వానం లాంటి కొన్ని ఆరాధనలకు పరిమితం చేసుకున్నారు. పండితులు, ధర్మప్రేతులు తప్ప ఇతరులు ఖుర్జాన్ ని నిజంగా అర్థం చేసుకోలేరన్న అపోహ ప్రజల్లో బిలంగా నాటుకపోయింది.

ఈ అపోహ పాలు ఖుర్జాన్తో ముస్లింల సంబంధం నామమాత్రంగా ఉండిపోయింది. తీరిక దౌరికిపుస్తు అర్థం చేసుకుండా దాని అరబీమూలాన్ని చిలక పలుకుల్లా పారాయణం చేయడం, అతరు పన్నీరు పూసి కళ్ళకు అద్దుకోవడం, ప్రమాణం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు దాన్ని తీముకొని తల మీద పెట్టుకోవడం, కంఠస్తం చేసి మసీదుల్లో ఇమామత్ లేక ఊపాధ్యాయ వృత్తి చేపట్టడం వరకే వారి సంబంధం పరిమితమయి పోయింది.

1869లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం భారత దేశంలోని ముస్లింల పరిస్థితి ఎలా ఉందో, ప్రత్యేకంగా ఆంగ్లేయులకు వ్యతిరేకంగా వారి మనస్తత్వం ఏమిటో తెలుసుకొని రమ్యని ఒక కమీషన్ ని పంపింది. ఈ కమీషన్ మన దేశంలో ఓ ఏడాది పాటుండి ముస్లింల మనోభావాలు, వారి మత విశ్వాసాలు, రాజకీయ, సాంస్కృతిక స్థితిగతులన్నీ పరిశీలించి తిరిగొచ్చింది. రాగానే 1870లో లండన్లో ఓ చారిత్రక సమావేశం జరిగింది. ఆ సమావేశంలో కమీషన్ సభ్యులతో పాటు భారత దేశంలో పనిచేసిన క్రైస్తవ మిషనరీ ఫాదర్లు కూడా కొందరున్నారు. ఆ సందర్భంలో కమీషన్ అధ్యక్షుడు సర్ విలియం హైండ్ సమర్పించిన నివేదిక చూడండి:

“ముస్లిం మతవిశ్వాసం ప్రకారం వారు ఏ పరదేశ ప్రభుత్వ పంచనా ఉండలేరు. పరదేశ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటం వారికి చాల అవసరం. ఈ ఆలోచన వారి హృదయాల్లో ఓ నూతన ఉత్సాహాన్ని, ఉద్దేశాన్ని జనింపజేస్తుంది. వారా పోరాటానికి అనుక్కణం సిద్ధంగా ఉంటారు. ఈస్థితి వారిని పరదేశ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఏ సమయంలోనై ఉద్దేశ పరచగల్లంది.”

క్రైస్తవ మిషనరీ ఫాదర్ల నివేదిక కూడా చూడండి:

“ఇక్కడి ప్రజల్లో ఒక వర్గం వైరాగ్యభావాలు, పీరీ-మురీది (మతగురు పీరం) తత్వం గల ముస్లింలు కూడా ఉన్నారు. కనుక ఇప్పుడు మనం లాను దైవప్రభకుని ప్రకటించుకోగల ఓ ద్రోహాని అన్వేషించగలిగితే అమితమయిన ఉత్సాహంతో వేలాదిమంది ప్రజలు అతని నకిలీ దైవదేత్య పరిధిలోకి వస్తారు. ముస్లింలలో అలాంటి వ్యక్తిని తయారుచేయడం చాలా కష్టం. కష్టతరమైన ఈ పని సాధించగలిగితే ఆ వ్యక్తిని ప్రభుత్వం తరఫున అశ్రయం, అండండలు ఇచ్చి మన పనిని నులుపూగా నెరవేర్చుకోవచ్చ....”

(ప్రైవేట్ కాన్సర్వెన్ రిపోర్ట్ - “ది ఎరైవల ఆఫ్ బ్రిటిష్ ఎంప్లై ఆఫ్ ఇండియా”)

ఆ రోజుల్లోనే బ్రిటిష్ పార్లమెంటులో హాన్ ఆఫ్ కామన్స్ అధ్యక్షుడు గామెండ్ ఐసెంట్లో ఖుర్జాన్ ప్రతి పట్టుకొని “ముస్లింల మధ్య ఈ ప్రశ్నకు మనం ప్రశాంతంగా పరిపాలన చేయలేం” అని చెబుతూ ఆ దైవగ్రంథాన్ని విసిరి నేలకేసి కొట్టాడు.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ وَمَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَلِيُّنَا لِلّٰهِ الْجَلِيلِ الَّذِي يَسْتَعْجِلُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْأَخْرَجِ وَيَصْدُدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَنْغُزُهُمْ أَوْ إِلَيْكَ فِي سَبِيلِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا يَلْسِانُ قَوْمَهُ لِيَبْيَسُنَ لَهُمْ فَيُقْبَلُ اللّٰهُ مِنْ يَشَاءُ وَيَهْبِطُ إِلَيْكَ مِنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بَنَيَّ إِلَيْكُمْ أَخْرَجْنَاكُمْ مِنَ الظُّلْمِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرْنَا هُمْ بِآيَاتِ اللّٰهِ مَارَأَنَّ فِي ذَلِكَ لَكِ شَكُورًا وَإِذَا قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِذْ كُرُوا نَعْمَةً اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ آتَنَا جُنُكُمْ مِنْ أَلِ فَرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ العَذَابِ وَيُدَيْنُهُنَّ

పరలోక జీవితానికి బదులు ప్రాపంచికజీవితానికి ప్రాధాన్యమెచ్చే అవిశ్వాసుల్ని సర్వవాశనంచేసే కలిగిన కుస్తాని ఉంది. వారు ప్రజలను దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తున్నారు; దైవమార్గాన్ని (తమ మనోవాంఛలకు అనుపుగా) వక్కీకరింప జేయగోరుతున్నారు. వారసలు మార్గిష్టప్తుంలో చాలా దూరం కొట్టుకుపోయారు. (1-3)

మేము పంపిన ప్రతి ప్రవక్తా విషయం విదమరచి చెప్పడానికి వీలుగా తన జాతి ప్రజలు మాటల్లాడే భాషలోనే మా సందేశం (ప్రజలకు) అందజేశాడు. ఆ తర్వాత దేవుడు తాను తలచిన విధంగా కొండరికి దారి చూపాడు: మరికొండరిని దారి తప్పించాడు. అయిన సర్వాధికారి, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (4)

మేము ఇంతకుపూర్వం మా నిదర్శనాలిచ్చి మూనాను కూడా పంపాం. ప్రజలను చీకటిసుండి వెలుగులోకి తీసుకురావాలని, వారికి దైవచరిత్రకు సంబంధించిన సంఘటనలు వినిస్తు హింపేవేశం చేయాలని మేము అతట్టి కూడా ఆదేశించాం. ఈ సంఘటనల్లో సహనం వహించి కృతజ్ఞత చూపేపారికి గొప్ప నిదర్శనాలున్నాయి. (5)

మూనా వృత్తాంతం కాస్త గుర్తుకు తెచ్చుకో. అప్పుడతను తన జాతిప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “మీకు దేవుడు చేసిన ఉపకారాలు జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి. మీకు తీప్రయాత నలు పెట్టుండిన ఫిరానీయుల బారినుండి ఆయన మీమ్మల్ని కాపొడాడు. వారు మీ కొడుకుల్ని చంపుతూ మీ కూతుర్లను మాత్రమే సజీవంగా ఉండునిచ్చేవారు. అది మీకు మీ ప్రభువు వైపున కలిన పరీక్షాకాలం. మరొక విషయం కూడా జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి.

ఇలా ఆంగ్లేయుల దుష్టునీతి కారణంగా ముస్లింలు ఖుర్జాన్ ఇచ్చే నిజమయిన శిక్షణకు దూరమయి పోయారు. సమాజ సంస్కరణకు ఉపకరించిన కొన్ని వ్యక్తిగత మతాచారాలు పట్టుకొని, అదే అసలైన ఖుర్జాన్ శిక్షణ అని భావిస్తున్నారు. ఇలాంటి ముస్లింలనే దృష్టిలో పెట్టుకొని బిసారి పంచిట జవహర్లల్ నెహ్రూ “ముస్లింలు తమ ఖురాన్ ని గురించి మహాగొప్పుల చెప్పుకుంటారు. కాని వారి దగ్గర ఓ ప్రత్యేక వేషధారణ, జపమాల, ఊజాచెంబు తప్ప మరేదైనా ఉండా?” అని ఎత్తిపాడిస్తే ఈ మతపండితులు చేతకని రోషంతో కుతకుత లాడిపోయారు.

20వ శతాబ్దం మాడో దశకం నుండి పరిస్థితి క్రమంగా మారసాగింది. ప్రఖ్యాత తత్త్వవేత్త మూలానా అబుల్-అల్-రహీల్ (రహూలై) తెల్చిన విషప్పం భారతచుండలోని మేఘావుల భావ జగత్తునే మార్యివేసింది. ఆ మహానీయుడు రాసిన అద్భుత ఖుర్జాన్వాయాయానం, ఆయన స్పజించి విష్వవాత్సక సాహాత్యం కారణంగా ఇస్లాం సార్కోలిక సమగ్ర జీవనవ్యవస్థ అన్న వాస్తవం ప్రజలకు తెలిసిపోయింది. ఖుర్జాన్ వాస్తవికత ప్రాంతియభాషల్లో కూడా వెలువడ నారంభించింది.

أَبْنَاءُكُمْ وَيَسْتَعِيْوْنَ زِيَادَةً كُمْ وَفِي ذِلِّكُمْ بَلَّا إِمْمَوْلَةُ مِنْ رَبِّكُمْ لَكُمْ لَكُمْ شَكْرُنْمَ
لَازِيْدَنْكُمْ وَلَكُمْ كَفَرَتُمْ إِنْ عَذَابِنَا لَشَدِيْدٌ وَقَالَ مُؤْمِنِي إِنْ شَكْرُنْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَيْبِيْعًا، فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيْ حَبِيْبٌ أَلَّا إِنَّمَا يَاتِكُمْ بَشُوْبُ الْذِيْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوْجَهُ وَعَادُ وَشُوْدُهُ
وَالْذِيْنِ مِنْ بَعْدِهِمْ ثُلَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدَوْا أَيْدِيهِمْ فِي
أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِإِنْسَلَتِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكِّ تَمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرْبِيْبٌ ○ قَالَتْ
رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ إِنْ يَعْفُرُكُمْ مِنْ دُنْوِكُمْ وَيُؤْخِرُكُمْ إِلَى
أَجَلٍ مُسَيَّداً قَالُوا إِنَّا أَنْثَمْ إِلَّا بَشَرٌ مُشَكِّنٌ مُتَرْبِيْدُونَ أَنْ تَصْدُونَا عَنَّا كَانَ يَعْدُ أَبَا وُكَّا
فَأَتُونَا إِسْلَطِينَ مُبَيِّبٌ ○ قَالَتْ لَهُمْ إِنْ تَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مُشَكِّنٌ وَلَكُنَّ اللَّهُ يَعْنُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

కృతజ్ఞులైపుంటే మీకు మరిన్ని వరాలు అనుగ్రహిస్తాడని, కృతమ్ములైపోతే తన శిక్ష చాలా
కలినంగా ఉంటుందని మీ ప్రభువు మిమ్మల్ని హెచ్చరించాడు. (6-7)

“మీరు సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తే, (మీరే కాదు) ప్రపంచంలోని యావత్తు మానవులు
సత్యతిరస్కారులైపోయినా సరే (దానిపల్ల దేవుని దైవత్వానికి వాటిల్ల నష్టమేమీ లేదు).
అయిన నిరపేక్షపురుడు,² స్వయంపోగానే ఎంతో ప్రశంసనియుడు.” (8)

గత జాతుల మృత్తాంతం మీకు చేరలేదా? నూహాజాతి, అద్జాతి, సమూద్ జాతి,
అతర్వాత కూడా అనేకజాతులు వచ్చాయి. వాటిసంఘ్య దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. వారి
ప్రవక్తలు స్వష్టమైన నిదర్శనాలు తెచ్చినప్పుడు వారు చేతిప్రేణ్ణు చెవుల్లో దూర్యుకుంటూ
“నీవు తెచ్చిన సందేశం మేము ససేమిరా అంగీకరించం. నీవు ప్రచారం చేస్తున్న ధర్మం
గురించి మేము తీవ్రమైన సందిగ్ధం, సంశయాలలో పడిపోయాం” అని అన్నారు. (9)

“ఏమిటీ, మీరు భూమ్యకాశాల్ని సృష్టించిన దేవుడ్ని గురించి సందేహిస్తున్నారా?³
అయిన మీ పారపాట్లు కుమించి, ఒక నిర్మీతకాలం వరకు మీకు అవకాశం ఇవ్వడానికి
మిమ్మల్ని తన (ధర్మం) వైపు పిలుస్తున్నాడు” అన్నారు దైవప్రవక్తలు.

“మీరు మాలాంటి మనుషులే. అంతకుమించి మరేమీ కాదు. మా తాతముత్తాతల
కాలం నుంచి వస్తున్న ఈ దైవాలను ఆరాధించవద్దని మిమ్మల్ని వారిస్తున్నారా? సరే
(మీరు సత్యమంతులైతే) ఏదైనా నిదర్శనం తీసుకురండి” అన్నారు ఆ ప్రజలు. (10)

“నిజమే, మేము మీలాంటి మనుషులమే గాని, మరేమీ కాము. అయితే దేవుడు
తన దానులలో తొను కొరుకున్న వారిని అనుగ్రహిస్తాడు. నిదర్శనాలు (మహిమలు)

2. విపరాలకు 27:40 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

3. ప్రతి యుగంలోనూ బహుదైవారాధకులు దేవుడు ఒక్కడేనని, అయినే భూమ్యకాశాల
సృష్టికర అని అంగీకరిస్తారు. దైవప్రవక్తలు ఈ విషయాన్నే ఆధారంగా తీసుకొని “ఇక మీరు ఏ
విషయం గురించి సందిగ్ధంలో పడిపోయారు?” అని అడిగారు. కాని అచరణలో మాత్రం బహు
దైవారాధకులు భూమ్యకాశాల సృష్టికరయిన ఆ ఏక్కు దేవుడ్ని మాత్రమే ఆరాధించడానికి బధులు
అయిన శక్తి సూచనలైన ప్రకృతికక్కల్ని, విగ్రహాలను, తోటి మానవల్ని పూజస్తుంటారు. దైవప్రవక్తలు
సృష్టికరను మాత్రమే ఆరాధించాలని బోధిస్తుంటే మీరు మాత్రం సృష్టిపూజ వైపు పరుగెత్తుతారు.

مِنْ عَبْدَدَهُ، وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ تَأْتِيَكُمْ سُلْطَنٌ لَا يَلِدُنَ اللَّهُ فَلَيْتَوْكَلَ إِلَيْهِ مُؤْمِنُونَ
وَمَا كَانَ لَأَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبْلَنَاهُ وَلَأَصْبِرَنَاهُ عَلَى مَا أَذِيْمُنَا وَلَأَعْلَمَ اللَّهُ فَلَيْتَوْكَلَ
الْمُتَوَكِّلُونَ ○ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا لِرَسُولِهِمْ كَفَرُجَهِمْ كُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَ فِي مِلَيْنَا فَأُولَئِكَ
الَّذِيْمُ رَبُّهُمْ كَنْهُلُكَنَ الظَّلَمِيْنَ ○ وَلَنُكْسِنَنَكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذُلْكَ لَمَنْ حَافَ مَقَابِيْ
خَافَ وَعَيْدِيْ ○ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَيْبَارِ عَزِيْدِيْ ○ مَنْ وَرَأَهُ جَهَنَّمْ وَيُسْتَهِنَ مِنْ مَآءِ
صَدِيْنِيْ ○ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكُوْدُ يُسْيِعُهُ وَيَأْتِيْهُ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيْدَتِ
وَكَرَأْتِهِ عَنَّا بِعَلَيْطِ ○ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٌ بَاشْتَدَتْ بِهِ الرِّيحُ فِي
يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ وَمَنْ كَسَبُوا عَلَى سَقِّيْهِ مِنْ ذُلْكَ هُوَ الصَّلْلُ الْبَعِيْدُ ○ الَّذِيْنَ تَرَانَ اللَّهَ خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ طَرَنْ يَشَا يَدِهِنَمْ وَيَأْتَ يَحْلِقِ جَدِيْدِيْ ○ وَمَا ذُلْكَ عَلَى اللَّهِ

తెచ్చే శక్తి మాకు లేదు. దేవుని అనుమతి అయితేనే అవి వస్తాయి. విశ్వసించినవారు
దేవుడై సమ్మకోవాలి. ఆ దేవుడే కదా మాకు జీవిత పరమార్థం తెలిపి, మేము నడ
వాల్సిన (రుజు)మార్గం ఏమిలో చూపింది! అలాంటప్పుడు ఆయన్ని మేము ఎందుకు
సమ్మకోని ఉండం? మీ వేధింపుల పట్ల మేము సహానం వహిస్తాం. సమ్మకోవాల్సిన
వారు దేవుడ్ని మాత్రమే సమ్మకోవాలి” అన్నారు దైవప్రవక్తలు. (11-12)

చివరికి అవిశ్వసులు తమ ప్రవక్తల్ని బెదిరిస్తూ “ముర్యాదగా” మీరు మా మతం
లోకి తిరిగి వచ్చేయండి. లేదంటారా, మిమ్మల్ని దేశం నుండే వెళ్లగొట్టం” అన్నారు.
అప్పుడు వారి ప్రభువు దివ్యావిష్టుతి ద్వారా వారి దగ్గరకు ఈ విధంగా సందేశం
పంపాడు: “ఆ దుర్మార్గల్ని మేము నాశనం చేయబోతున్నాం. వారి (పతనం) తరువాత
ధరణిలో మిమ్మల్ని, (మీ అనుచరల్ని) విశింపజ్సుము. నా సన్నిధిలో సమాధానం చెప్పు
కోవలని ఉందన్న బాధ్యతా భావంతో భయపడుతూ, నా హెచ్చరిక పట్ల అప్రమత్తులయి
మనులుకునేవారికి ఈ బహుమానం లభిస్తుంది.” (13-14)

ఆ ప్రవక్తలు విజయం అర్థించారు. (అదిలా లభించింది.) తలబిరుసుతో హూంక
రించిన ప్రతి సత్యతిరస్కారీ సర్వవాశనమయ్యాడు. అతర్వాత అతని కోసం నరకం
కూడా కాచుకొనిఉంది. అతనిక్కడ త్రాగడానికి చిము, నెత్తురు కలసిన (పరమ జుగు
ప్సికరమైన) నీరివ్యబడుతుంది. దాన్ని అతడు బలవంతంగా గొంతులోకి దించడానికి
ప్రయత్నిస్తాడు. (అది ఓపట్టన అతని గొంతులోకి దిగదు.) చివరికి ఎలాగో అతి కష్టం
మీద దించుతాడు. నలువైపుల నుండి మృత్యువు అతటి చుట్టుముడ్దుంది. కాని అతను
చావడు. దానికిముందు అతడ్డి చంపుకుతినే మరో ఫోరయాతన పొంచిపుంటుంది.

దేవుని పట్ల తిరస్కార వైఫారి అపలంబించినవారి ఆచరణ, పెనుతుఫానుకు
త్రుటిలో ఎగిరిపోయే బూడిదక్కపు లాంటిది. వారు తమ కర్కులకు ఎలాంటి ప్రతిఫలం
పందలేరు. అదే అన్నిటికంటే ఫోరమైన వైఫల్యం. (15-18)

దేవుడు భూమ్యకాశాలను ఎలా నియమబడ్డంగా నెలకొల్పాడో మీరు గమనించ
లేదా? అయిన తలచుకుంటే మిమ్మల్ని తుడిచిపెట్టి మీస్థానంలో మరో కొత్త సృష్టి

بِعَزْيَّهُ وَبِرُّوْلِهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضَّعِفُوا لِلنَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَا لَكُمْ تَبَعًا فَهُلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَدَابِ اللَّهِ مِنْ شَنِيعٍ قَاتُلُوكُو هَدَنَا اللَّهُ لَهُدَنِنَا كُمْ سُوَا عَيْنِنَا أَجْزَعُنَا أَمْ صَدَرُنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ وَقَالَ الشَّيْطَنُ لَنَا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقَّ وَعَدَ شُكْرًا فَأَخْلَقْتُمُوهُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَنٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُهُمْ فَا سُجْنَتُهُمْ لِهِ فَلَا تَلُومُونِي وَلَوْمُوا سَبِيلِهِ قُلْ تَتَنَعَّوْا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى التَّارِيخِ قُلْ لِعَبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنِفِقُوا مِثَارِزَنَهُمْ سِرًا وَعَلَانِيَّةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمًا لَبَيْعَهِ فِيهِ وَلَا خَلَلٌ أَللَّهُ الَّذِي حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا لَمْ يَرَهُ فِي أَرْضِهِ وَرَزَقَ لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ السَّمَسَ وَالْقَرَدَ وَأَنْزَلَنَا مِنْ كُلِّ أَنْوَافِهِ وَيَضْرِبُ اللَّهُ أَلْيَنَ وَالْهَارَ وَأَتَكُمْ قُنْ كُلْ مَا سَأَنْتُهُ وَلَنْ تَعْدُوا رَعْبَتِ اللَّهِ لَا تَخْصُوْهَا إِنَّ الْأَسْنَانَ أَظَلَّوْهُ

తిసుకురాగలడు. అలా చేయడం ఆయనకు ఏమాత్రం కష్టం కాదు. (19-20)

వారంతా దేవుని ముందు (దోషులుగా) నిలబడతారు. అప్పుడు వారిలో (శక్తిసామర్థ్యాలు అంతగాలైని) బలహీనులు తమపై పెత్తందారులయి కూర్చున్న నాయకులతో “ప్రపంచంలో మేము మీకు విధేయులై మీ వెనుక నడిచాం కదా; ఇప్పుడు మమ్మల్ని దైవశిక్ష నుండి కాపాడేందుకు ఏమైనా చేయగలరా?” అని అడుగుతారు.

దానికి వారు సమాధానమిస్తూ “దేవుడు గనక మా విముక్తి కోసం ఏదయినా దారి చూపిస్తే మీకూడా (ఆ దారి) తప్పుకుండా చూపిస్తాము. కని ఇప్పుడు మనం ఎంత ఎట్టి మొత్తుకున్నా, ఓర్పు వహించినా ప్రయోజనం లేదు. మనమిక (ఈ నరక కూపం నుంచి) బయటపడే ప్రసక్త లేదు” అని అంటారు. (21)

తీర్చు ముగిసిన తరువాత షైతాన్ వారితో ఇలా అంటాడు: “మీకు దేవుడు చేసిన వాగ్దానాలన్నీ నిజమయ్యాయి. కాని నేను చేసిన వాగ్దానాలలో ఒక్కటీ నిజం కాలేదు. అనలు మీచేత బలవంతంగా ఏదైనా చేయించడానికి మీమీద నాకేడైనా శక్తి ఉంటేకదా! నేను మిమ్మల్ని నామార్థం వైపు పిలిచాను. అంతే, మరేమీ చేయలేదు. మరే నా పిలుపు నకు స్పుందించి వచ్చారు. కనుక మీరిప్పుడు అనవసరంగా నన్ను నిందించకండి. మిమ్మల్ని మరే నిందించుకోండి. ఇక్కడ మీగోడు నేను ఆలకించలేను; నాగోడు మీరు ఆలకించలేరు. ఇంతకుముందు మీరు నన్ను దేవునికి సాచికల్చించారు. (నాకూడా దైవత్వం ఆపాదించారు. అది మీపనే గాని, నాపని కాదు.) నేను దీన్ని ఖండిస్తున్నాను. అలాంటి దుర్మర్గులకు తప్పకుండా ఘోరమైన శిక్ష పడుతుంది.” (22)

పొతే సత్యాన్ని విశ్వసించి, సత్యార్థాలు చేసినవారు సెలయేరులు ప్రపాంచే స్వర్గవనాలకు పంపబడతారు. దేవుని అనుమతితో వారక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. వారికక్కడ శాంతీపుభాల దీవెనలతో ఘనమైన స్వాగతం లభిస్తుంది. (23)

దేవుడు శిష్టవచనాన్ని దేనితో పోల్చాడో మీరు గమనించారా? ఓ మేలుజాతి వృక్షం ఉంది. దాని వేణ్ణు నేలలో లోతుకు దృఢంగా పాతుకుపోయాయి. దానిశాఖలు ఆకాశం దాకా విస్తరించాయి. అనుక్కణం అది తన ప్రభువాజ్ఞతో సుమధుర ఫలాలు ఇస్తుంది. పజలు గుణపారం నేర్చుకోవడానికి దేవుడు ఇలాంటి ఉదాహరణలు ఇస్తున్నాడు.

الْمَثَالُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَجَمِيَّةِ حِينَيَّةٍ كَشَجَرَةِ حِينَيَّةٍ اجْتَنَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَابٍ ۝ يُشَبِّهُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقُوَّلِ الشَّابِيِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضَلِّلُ اللَّهُ الَّذِينَ لَا يَشَاءُ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَعْمَلُونَ نَعْمَلُ اللَّهُ كُفَّارًا وَاحْتَلَّا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝ جَهَنَّمَ يَصْلَوْهَا، وَيُئْسَسُ الْقَرَارُ ۝ وَجَعَلُوا اللَّهَ أَنَّهَا لِيُضَلِّلَ أَعْنَ سَبِيلِهِ، قُلْ تَتَنَعَّوْا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى التَّارِيخِ قُلْ لِعَبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنِفِقُوا مِتَارِزَنَهُمْ سِرًا وَعَلَانِيَّةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمًا لَبَيْعَهِ فِيهِ وَلَا خَلَلٌ أَللَّهُ الَّذِي حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا لَمْ يَرَهُ فِي أَرْضِهِ وَرَزَقَ لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ السَّمَسَ وَالْقَرَدَ وَأَنْزَلَنَا مِنْ كُلِّ أَنْوَافِهِ وَيَضْرِبُ اللَّهُ أَلْيَنَ وَالْهَارَ وَأَتَكُمْ قُنْ كُلْ مَا سَأَنْتُهُ وَلَنْ تَعْدُوا رَعْبَتِ اللَّهِ لَا تَخْصُوْهَا إِنَّ الْأَسْنَانَ أَظَلَّوْهُ

దీనికి భిన్నంగా దుష్పచనవాన్ని నేల ఉపరితలం నుండి పెరికివేసే వాసిరకం చెట్టుతో పోల్చవచ్చు. దానికి ఎలాంటి స్థిరత్వమూ, దృఢత్వమూ ఉండవ. (24-26)

దేవుడు విశ్వాములకు ఒక దృఢవచనం ప్రాతిపదికపై ఇటు ఇహాలోకంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ స్థిరత్వం ప్రసాదిస్తాడు. దుర్మర్గుల్ని ఆయన మార్గప్రపట్టంలో పడవేస్తాడు. దేవునికి తానుతలచిన ప్రతిపనీ చేయగల శక్తిసామర్థ్యాలున్నాయి. (27)

దేవుని అనుగ్రహాలు పాంది కూడా కృతఫులై పోయినవారిని మీరు చూడలేదా? వారు తమతోపాటు తమ జాతిప్రజలను కూడా వినాశాగాధంలోకి నెట్టివేశారు. అంటే నరకంలోకి. వారు నరకంలో ప్రవేశిస్తారు. అది పరమానిచమైన నివాసస్తలం. ప్రజలను దైవమార్గం నుండి తప్పించడానికి వారు కోస్తి మిధ్యాదైవాలను దేవునికి సాచి కల్పించారు. వారికిలా చెప్పేయి: “నసే, కొన్నాళ్ళపాటు భోగబాగ్యాలు అనుభవించండి. చివరికి మీరు నరకానికి పోవలని ఉంటుంది.” (28-30)

ప్రవక్త! విశ్వసించిన వా దాసులకు ఎలాంటి క్రయవిక్రయాలు, స్వేచ్ఛాసహకారాలు జరగని దినం రాకముందే నమాజు వ్యవస్థ నెలకొల్పమని, మేము ప్రసాదించిన సంపద నుండి రహస్యంగానూ, బహిరంగంగానూ దానధర్మాలు చేయమని చెప్పా. (31)

దేవుడే భూమ్యకాళాల్ని సృష్టించాడు. ఆయనే ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి మీ ఉపాధి కోసం ఏవిధరకాల పండ్చు (పంటలు) పండిస్తున్నాడు. ఆయనే సముద్రయానం కోసం మీకు ఓడలు అధీనం చేసినవాడు. ఆయన ఆజ్ఞతోనే అవి సముద్రం సవ్యంగా సాగిపోతున్నాయి. నదుల్ని కూడా ఆయనే మీ అదుపులో ఉంచాడు. ఆయనే సూర్యచందుల్ని మీకోసం ఒక నియమావళికి కట్టుబడి నిరంతరాయంగా సాగిపోయేలా చేశాడు. మీకోసం రాత్రిని, పగటిని సృష్టించినవాడు కూడా ఆయనే. ఇలా మీరు కోరినదంతా ఆయన మీకు ప్రసాదించాడు. అనంతమైన దైవానుగ్రహాలను మీరు లెక్కించాలనుకున్నా లెక్కించలేరు. అయితే (జన్మి అనుగ్రహాలు పొందినప్పటికీ) మానవుడు చాలా కృతఫులుగా, అన్యాయపరుడుగా తయారయ్యాడు. (32-34)

كَفَارٌ وَلَاذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي أَجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ أَمِنًا وَاجْنَبِي وَبَنِي أَنْ تَعْبُدُ الْأَصْنَامَ رَبِّي
إِنَّمَا أَصْنَلَنَ كَثِيرًا قَنَ النَّاسِ فَقَنْ تَعْنَيْ فَقَانَهُ مِنْيُ وَمَنْ عَصَانِي فَقَانَكَ عَفْوَرَ حَمِيمُ
رَبَّنَا لَيْقَنِي أَسْكَنْتُ مَنْ دُرِّيَتِي بِوَادِ غَيْرِ ذِي زَمْنٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمَحَمَّدِ رَبِّنَا لَيْقَنِي الْأَصْلَوَةَ
فَاجْعَلْ أَفْيَاتَهُمْ قَنَ النَّاسَ تَهْوَيْ لِيَتَهُمْ وَارْتَقْهُمْ قَنَ النَّشَرِتَ لَعَاهُمْ يَشْكُرُونَ رَبَّنَا لَيْقَنِي تَعْلَمُ مَا
تَحْقِي وَمَا تَعْلِمُ وَمَا يَعْلَمُ عَلَيْهِ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ أَكَمْدُ يَتَهُوَيْهِي
وَهَبَ لِي عَلَيْهِ الْكَبِيرِ اسْمَاعِيلَ وَالْسَّمْعَتِي دَانَ رَبِّي سَمَيْعَ الدَّعَاءِ رَبِّي أَجْعَلْنِي مُقْيَمَ الْأَصْلَوَةَ وَمِنْ
ذِرَّيَتِي رَبَّنَا وَتَقْبِلَ دَعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلَوْلَدِي وَلِمُؤْمِنِي يَوْمَ يَقُولُ الْحُسَابُ وَلَا
تَحْسَبَنَ اللَّهَ غَافِلًا عَنَّا يَعْمَلُ الظَّلَمُونَ هَذَا يُؤْخِرُهُمْ يَوْمُ شَهَصُ فِيْهِ الْأَبْصَارُ مُهْطَعِينَ
مُقْبَعِيْ وَوَسِعِهِمْ لَا يُرِتَدُ الْكَبِيرُ طَرْفُهُمْ وَأَفْدَاهُمْ هَوَاءُهُ وَأَنْذَرَ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمْ
الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينُ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرَجْنَا إِلَيْهِ الْأَجْلِيْ قَرِيبٌ يُحْبِبُ دَعْوَتَكَ وَنَتَّيْعُ الرُّسُلَ دَأْلَمْ شَكُونُوا

ఇబ్రాహిమం ఇలా వేడుకున్నాడు: “ప్రభూ! ఈ (మక్క) నగరాన్ని శాంతి నగరంగా చెయ్యి. నన్ను, నా సంతానాన్ని విగ్రహాధన బారినుండి కాపాడు. ప్రభూ! ఈవిగ్రహాలు అనేకమందిని దారి తప్పించాయి. (నా సంతానాన్ని కూడా దారితప్పించే ప్రమాదముంది. కనుక వారిలో) నా విధానాన్ని అనుసరించేవారు నా వారవుతారు. నా విధానానికి వ్యతి రేకంగా నడిచేవారికి (నీవే దిక్కు.) నీవు క్రమించేవాడవు, కరుణించేవాడవు. (35-36)

ప్రభూ! నేను నాసంతానాన్ని ఎలాంటి చెట్టు-పుట్టు లేని ఎడారిప్రాంతంలో నీ ప్రతిష్టాలయం దగ్గరకు తీసుకొచ్చి వశింపజేశాను, (భవిష్యత్తులో) పీరిక్కడ ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పుతారన్న ఆశతో. కనుక పీరిపట్ల నీవు ప్రజల హృదయాల్లో ఆసక్తి అభి మానాలు కలిగించు. పీరికి తినడానికి పంటలు ఫలాలు ప్రసాదించు, బహుళ అందుకు కృతజ్ఞాలై ఉంటారు. ప్రభూ! మేము దాస్తున్నది, బహిర్భాతం చేస్తున్నది అంతా నీకు తెలుసు.” నిస్పందేహంగా దేవునికి భూమ్యకాల్లో ఏదీ కనుమరుగుగా లేదు. (37-38)

“ఈ వృద్ధాప్యంలో నాకు ఇస్కూయిల్, ఇస్కోఫ్లల వంటి సంతానాన్ని ప్రసాదించిన దేవునికి కృతజ్ఞతలు. నాప్రభువు తప్పుకుండా (నా)మొరాలకిస్తాడు. ప్రభూ! నన్ను ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పేవానిగా చెయ్యి. నా సంతానాన్ని కూడా. ప్రభూ! నా విజ్ఞాప్తి స్వీకరించు. నా తల్లిదంట్రుల్ని, యావత్తు విశ్వాసుల్ని కర్మవిచారణ రోజు క్రమించు.” (39-41)

ఈ దుర్మార్గులు చేస్తున్న పనుల పట్ల దేవుడు అజాత్రత్గా ఉన్నాడని భావించకు. కాకపోతే వారిని ఆయన ఒక నిర్ణిత దినం వరకు ఉపేక్షిస్తున్నాడు. ఆ రోజు (ప్రభు బీభత్తంతో) ప్రజలు కట్టు తేలవేసి, తల పైకటి పరుగిడుతుంటారు. పై చూపులు పైనే ఉండిపోతాయి. గుండెలు దడదడలాడి పోతుంటాయి. (42-43)

ప్రవక్త! ఆ దినం గురించి జనాన్ని భయపెట్టు. అప్పుడు దుర్మార్గులు (ప్రాపంచిక మత్తు వదలి) “ప్రభూ! మాకు మరో అవకాశం ఇప్పు. మేము నీ పిలువునకు (వెంటన) స్పుందించి, నీ ప్రవక్తల అడుగుజాడల్లో నదుస్తాము” అని మొరపెట్టుకుంటారు.

أَقْسَمْنِمْ مِنْ قَبْلَ مَا لَكُمْ قِنْ زَوَالٌ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسِكِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا نَفْسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ
فَعَلُنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا الْكُمُ الْأَمْثَالَ وَقَدْ مَكْرُوا مَكْرُهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لِتَرْزُولَ مِنْهُ الْجَبَالُ فَلَا تَحْسَبَنَ اللَّهَ مُخْلِفًّا وَعِنْدَهُ رَسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو اِنْتِقَالٍ يَوْمَ
تَبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرْزَقُهُمْ الْوَاحِدُ لِلْقَهَارِ وَتَرَهُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَ
مَقْرَبِنِمْ فِي الْأَصْفَادِ سَرَابِهِمْ قِنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَى وَجْهُهُمُ الْتَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ
نَفْسٍ مَا كَسَبَتِ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ هَذَا بَلَغَ لِلْتَّارِ وَلَيَعْلَمُوا أَنَّهَا
هُوَ اللَّهُ وَآحِدٌ وَلَيَدْكُرَ أُولُو الْأَلْبَابُ

(15) سُورَةُ الْحِجْرَةِ ٥٢

(దానికిలా సమాధానం లభిస్తుంది): “దీనికి పూర్వం మీరు ప్రమాణాలు చేసిమరీ మీకసులు వినాశాలమే రాదని చెబుతుండేవారు కదూ? నిజానికి మీరు (ఆనాడు) అత్య వినాశానికి పాల్పడినవారి నివాసప్రాంతాల్లోనే జీవితం గడిపారు. మేము వారి పట్ల ఎలా వ్యవహరించామో మీరు చూశారు. వారిగాధలు ఉదాహరిస్తూ మీకు పితోవేదశం కూడా చేశాము. (అయినా మీకు బుద్ధి రాలేదు.) ఇప్పుడు సమయం మించిపోయింది.” వారు తమ పన్నగాలన్నీ పన్ని చూసుకున్నారు. పర్వతాలు సైతం కంపించే అంతటి భయం కరమైన పన్నగాలు పన్నినా వాసన్నటికీ విరుగుడు దేవుని దగ్గర ఉంది. (44-46)

కనుక ప్రవక్త! దేవుడు తన ప్రవక్తలకు చేసిన వాగ్దానాలకు వ్యతిరేకంగా చేస్తాడని నీవు ఎన్నటికీ భావించకు. దేవుడు సర్వశక్తమంతుడు; ప్రతీకారం చేసేవాడు కూడా. భూమ్యకాశాల స్వయాపస్వయావాలు మారిపోయే (ప్రభు) దినం గురించి వారిని భయపెట్టు. ఆరోజు యావన్నందినీ (ప్రభు) రామ్రుడయిన ఏకేశ్వరుని ముందు ప్రవేళపెట్టారు. ఆరోజు నేరస్తుల పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో నీవు చూస్తావు. వారి కాట్లు, చేతులు సంకెళ్ళతో చిగించి కట్టి వేయబడిఉంటాయి. గంధకపు వప్పాలు ధరించి ఉంటారు. వారి ముఖాలపై అగ్నిజ్యాలలు ఆవరిస్తుంటాయి. ప్రతి మనిషికి అతను చేసిన కర్మలకు ప్రతిఫలం ఇలా సంభవిస్తుంది. కర్మవిచారణ జరపడానికి దేవునికి ఎంతోస్తు పట్లదు. (47-51)

ఇది మానవులందరి కోసం అవతరించిన విశ్వజనిన సందేశం. (పరలోక) పరిణా మాలను గురించి ప్రజలను హెచ్చరించడానికి, వారు దేవుడు ఒక్కడేనని తెలుసుకోవడానికి, బుద్ధిజ్ఞానం కలవారు సృహలోకి వావడానికి సందేశం పంపబడింది. (52)

15. హింద్ (హింద్వాసులు)

సూక్తులు: 99

అరేబియాలో పూర్వం హింద్ అనే పట్లణం ఉండేది. ఆ పట్లణవాసుల్ని సంస్కరించడానికి ఒక దైవప్రవక్త వస్తే వారాయన్ని తిరస్కరించి దైవశిక్షకు గురయ్యారు. ఈ అధ్యాయంలో వారి చరిత్రతో పాటు హజాత్ అదం, ఇబ్రాహిమం (అలై)ల గాధలు కూడా పేర్కొంటూ బహుదైవాధకుల్ని రుజుమార్గంలోకి తీసుకురావడానికి కృషి జరిగింది.

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّشِّتُكَ أَيْتُ الْكِتَبَ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ۝ رُبَّمَا يَوْمُ الدِّينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝
ذَرْهُمْ يَا كَلَوْا وَيَمْتَعُوا بِيَوْمِهِمُ الْأَمْلَ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا آهَلَنَا مِنْ قَرِيبَةٍ إِلَّا وَلَهَا
كِتَابٌ مَعْلُومٌ ۝ مَا تَسْقِي مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝ وَقَالُوا يَا يَاهُ الدُّنْيَا تُرِيلُ عَلَيْهِ
الدُّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝ لَوْمًا تَأْتَيْنَا بِالْمِلْكِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ ۝ مَا نَأْنِلُ الْمِلْكِكَةَ
إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِلَّا مُنْظَرِيْنَ ۝ إِنَّا نَحْنُ نَرِئُنَا اللَّدُكَرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفَظُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيعَ الْأَوَّلِيْنَ ۝ وَمَا يَأْتِيْهُمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ كَذَلِكَ نَسْكُهُ
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِيْنَ ۝ لَدُيْمُنُونُ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُكَّةُ الْأَوَّلِيْنَ ۝ وَلَوْ نَتَحَمَّلُ عَلَيْهِمْ بَاجَا مِنَ السَّمَاءِ
فَكَلُوْفِيهِ يَعْرُجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّا سُكَّرْتُ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అల్ఫ్రులామ్-రా. ఇప్పి దైవగ్రంథమైన విష్ణువు ఖుర్జనకు సంబంధించిన సూక్తులు. (1)

ఈ రోజు (సత్యాన్ని) నిరాకరించినవారే రేపు తీప్రమైన పశ్చాత్తాపంతో “అయ్యయ్యా! మనం (దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు) విధేయలలుపోతే ఎంత బాగుండేది!!” అని వాపొతారు. వారిని వదిలెయ్య. మస్తుగా తింటూ త్రాగుతూ భోగభాగ్యాలు అనుభవించనీ. లేనిపొని ఆశలు వారిని ఏమరుపాటులో పడవేశాయి. త్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది (ఏమరుపాటు పర్యవసానం ఏమిటో)- (2-3)

ఇంతకు పూర్వం మేము ఏ పట్టణాన్ని నాశనం చేసినా ఆ పట్టుం ప్రజల కోసం ఓ ప్రత్యేక ఆచరణ వ్యవధి రాసిఉంచాం. అందువల్ల ఏజాతి కూడా తనకు నిర్ణయించబడిన గడువుకు ముందుగాని, వెనకగాని నాశనం కాజాలదు. (4-5)

వారు (ప్రవక్తతో) “ఖుర్జన అవతరించబడినవాడా! నీవు నిజంగా పిచ్చివాడవు. నీవు సత్యపంతుడవైతే మాదగరికి దైవదూతత్వి ఎందుకు తీసుకురావు?” అని అంటారు. కాని మేము దైవదూతత్వి ఇట్టే దించము. వారు దిగితే దైవాజ్ఞ తీసుకోని దిగుతారు. ఆ తర్వాత ప్రజలకు ఏమాత్రం వ్యవధి నివ్వడం జరగదు. ఖుర్జన ఏషయానికొస్తే, దాన్ని మేమే అవతరింపజేశాం. దాన్ని పరిరక్షించేవాళ్ళం కూడా మేమే. (6-9)

ప్రవక్త (సు)! నీకు పూర్వం కూడా మేము అనేక జాతులలో ప్రవక్తలను ప్రభవింపజేశాం. అయితే ఏజాతి దగ్గరకు ఏప్రవక్త వచ్చినా ఆజాతి అప్రవక్తను హేళన చేయకుండా ఉండటం ఎన్నడూ జరగలేదు. అలాగే మేమీ హితబోధను నేరస్తుల గుండెల్లోకి (గునపంలా) దించుతాం. దాంతో వారు (రెచ్చిపోయి) దాన్నిక విశ్వసించరు. పూర్వం నుండీ ఇలాంటి ప్రవృత్తి కలవారి వైభరి ఇలాగే సాగుతూవస్తుంది. (10-13)

వారికోసం ఆకాశంలో ఏదైనా ద్వారం తెరచిపెట్టి, వారక్కడికి పట్టపగలు ఎక్కి చూసినా “మాకళ్ళకు ఏదో అయింది, మాకెవరో చేతబడిచేశార”నే అంటారు. (14-15)

جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَيَّتْهَا لِلنَّظَرِيْنَ ۝ وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَنٍ رَجِيمٍ ۝ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمَاءَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَذَنَاهَا وَأَقْيَنَا فِيهَا رَوَابِيَ وَأَبْنَتْنَا فِيهَا مَنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْرُونٌ ۝ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَابِشَ وَمَنْ سَنَمْلَكَهُ بِلَزِقَيْنَ ۝ وَإِنْ مَنْ شَنِيَ إِلَّا عِنْدَنَا حَرَائِيْلَهُ وَمَا نَزَلَ لَهُ إِلَّا يَقْدِيرُ مَعْلُومٍ ۝ وَرَسَّنَا الْبَرِيْجَ لَوْاقَهَ فِي نَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَكُمْهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَرِزِيْنَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُجُي وَنَبِيْتُ وَنَحْنُ الْوَرِثُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلَمْنَا السَّتَّقِيْرِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَمْنَا الْمُسْنَتَأَ خَرِيْنَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بَحْشُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيْمٌ ۝ وَلَقَدْ حَلَقْنَا الْأَشْكَانَ مِنْ صَلَاصِلٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُوْنَ ۝ وَالْجَانَ حَلَقْنَهُ مِنْ قَبْلٍ مِنْ تَارِ السَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمِلْكِيْكَةِ إِنِّي حَالَقْ بَشِرًا مِنْ صَلَاصِلٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُوْنَ ۝ فَإِذَا سَوَيْتُهُ وَفَخَتْ

ఆకాశంలో పట్టిప్పమైన కోటులు నిర్మించినది కూడా మేమే. చూపరుల కోసం మేము వాటిని అందంగా రూపాందించాం. శాపగ్రసుడైన ప్రతిపైత్తొన్ బారినుండి వాటిని సురక్షితంగా ఉంచాం. ఇక ఎ పైత్తొన్ వాటి దరిదాపులకు పోలేదు. కాకపోతే చాటు మాటుగా ఒకటి రెండు విషయాలు వినడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అయితే అలా వినడానికి ప్రయత్నించినప్పుడ్లా ఓ అగ్నిజ్యాల వాటి వెంటాడి తరిమేస్తుంది. (16-18)

మేము భూమిని పరచి దానిమీద పర్వతాలు పాతాము. ప్రతి వృక్షజాతిని ఒక నిర్మిత పరిమాణంలో సృజించాము. మీకోసం, మీరు పొషించని జీవరానుల కోసం అందులో ఉపాధినరుల్ని కూడా సమకూర్చాం. మా దగ్గర లేని పస్తువేదీ లేదు. సమస్తం ఉన్నాయి. మేము ఏవస్తువుని దించినా ఒక నిర్మితపరిమాణంలో దించుతాం. (19-21)

మేము ప్రయోజనకరమైన గాలులు వంపుతున్నాము. ఆపై మీరు త్రాగడానికి, (ఇతరత్రా ఉపయోగాల కోసం) ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాం. ఈ జలసంపదకు యజమానులు (మేమే కాని), మీరు కాదు. (22)

జీవన్వరణాలకు మేమే మూలకారకులం. మీరు కొన్నాళ్ళు మాత్రమే ఉండి వట్టిచేతులతో ఈలోకం నుంచి వెళ్ళిపోయేవారు. (మేమే శాపతంగా ఉండేవాళ్ళము గనక) మేము అందరికీ వారసులం. పూర్వం గతించినవారిని కూడా మేము చూశాం. ఇక ముందు వచ్చేవారు కూడా మా దృష్టిపథంలో ఉన్నారు. నీ ప్రభువు వారందర్నీ (ప్రథయ దినాన కర్మవిచారణ కోసం) తప్పకుండా సమావేశపరుస్తాడు. ఆయన ఎంతో వివేక వంతుడు, అపోర జ్ఞానసంపన్నుడు. (23-25)

మేము మానవడ్చి కుళ్ళి ఎండిపోయిన మట్టితో సృజించాము. అంతకుముందు మేము జిన్నులను ఉప్పువాయువుతో కూడిన అగ్నిజ్యాలతో సృజించాము. (26-27)

ఆ సందర్భంలో నీ ప్రభువు దైవమూలకు అన్న మాటలు గుర్తుచేసుకో: “నేను కుళ్ళి ఎండిపోయిన మట్టితో ఒక మానవడ్చి సృజిస్తున్నాను. మానవడ్చి సృష్టించడం పూర్తయిన తర్వాత అతని (దేహం)లో నాఅత్తు (నేకదాని)ని చోదుతాను. అప్పుడు

1. వివరాలకు 2:30-39, 7:11-25, 17:61-65 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

رَفِيْهِ مِنْ رُوْحِيْ نَقَعُوا لَهُ سَجَدِيْنَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِنِّيْ لَمْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِيْنَ ۝ قَالَ يَا إِبْرَاهِيْمَ مَالِكُ الْأَنْتَكُورُ مَمَّ السَّاجِدِيْنَ ۝ قَالَ لَئِنْ أَكُنْ لَا سَجَدَ لِي شَرِّ خَلْقِيْتَهُ مِنْ صَالِصَالٍ قَنْ حَمِّلَ مَسْنُوْتِيْ ۝ قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيْمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ لَالِّيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ۝ قَالَ رَبِّيْ فَأَنْظَرْنِي لَالِّيْ يَوْمَ يُبَعْثُوْنَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝ لَالِّيْ يَوْمَ الْوَقْتِ يَقْطَعُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الْأَضَالُوْنَ ۝ قَالَ فَيَا حَاطِبَ بْنَ كَعْبٍ أَيْهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝ قَالُوا إِنَّا نَبْشِرُكَ فَلَا تَنْكِنْ مِنَ الْقَنْطَرِيْنَ ۝ قَالَ وَمَنْ يَقْطَعُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الْأَضَالُوْنَ ۝ قَالَ لَوْطٌ وَإِنَّا لَنْجُوْهُمْ أَجْمَعِيْنَ ۝ إِلَّا إِنَّهُمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مِنْ أَنْتَكُمْ مُجْرِمِيْنَ ۝ إِلَّا إِنَّ لَوْطًا لَنْجُوْهُمْ أَجْمَعِيْنَ ۝ إِلَّا إِنَّهُمْ أَغْبِيْرُ اِنْهَا لَيْلَيْنَ ۝ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُوْنَ ۝ قَالَ لَوْلَيْلَ جِنْشَكَ بِسَا كَانُوا فِيْهِ

మీరంతా అతనికి గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయాలి” అన్నాడు నీప్రఘవ. (28-29)

దాని ప్రకారం దైవమాతలంతా (మానవనికి) అభివాదం చేశారు, ఇబ్రీస్ తప్ప. ఇబ్రీస్ వారందరితోపాటు అభివాదం చేయడానికి నిరాకరించాడు. (30-31)

“ఇబ్రీస్! ఏమయింది నీకు అందరితోపాటు అభివాదం చేయలేదు?” అడిగాడు దేవుడు. (32)

“కుళ్లి ఎండిపొయిన మత్తీతో స్ఫుజించిన మానవుడికి అభివాదం చేయడం నావల్ల కాని పని” అన్నాడు ఇబ్రీస్. (33)

“అయితే నువ్వుక్కడ్డుంచి వెళ్లిపో. నువ్వు శాపగ్రస్తుడివి. తీర్పుదినం వరకు నీపై (ఈ) శాపం ఉంటుంది” అన్నాడు దేవుడు. (34-35)

“ప్రభూ! అలాగైతే మానవులంతా తిరిగి బ్రతికించి లేపబడోజు వరకు నాకు గడువు నివ్వు” అన్నాడు ఇబ్రీస్. (36)

“నరే, నిర్ణితకాలం వరకు నీకు గడువిస్తున్నాము” అన్నాడు దేవుడు. (37-38)

“ప్రభూ! నీవు నన్ను ఏవిధంగా దారి తప్పించావో ఆదేవిధంగా నేను భూలోకంలో మానవులకు ఎన్నో మనోపారమైన పసుపుల్ని చూపి వారిని దారి తప్పిస్తాను. అయితే నీవు ప్రత్యేకించుకున్న నీ దాసుల్ని మాత్రం అలా చేయను” అన్నాడు ఇబ్రీస్. (39-40)

“నా దగ్గరకు చేరుకోవడానికి ఇదే (ప్రక్క)రుజుమార్గం. (ఈ మార్గంలో నడిచే) నా (ప్రియ)దాసులపై నీఅధికారం చెల్లదు. నీ అధికారం నిన్ను అనుసరించే భ్రష్టుల మీదనే చెల్లుతుంది. వారందరికీ నరకమే (గతి, ఇది) మావాగ్గానం” అన్నాడు దేవుడు. (41-43)

ఆ నరకానికి ఏడు ద్వారాలు ఉన్నాయి. వారిలో ప్రతి వర్గానికి ఒక్కొక్క ద్వారం కేటాయించబడింది. (44)

దైవశీతిపరాయణలు స్వర్గవనాలలో (చల్లటి) సెలయేరుల మధ్య ఉంటారు. నిర్మయంగా, ప్రశాంతంగా, సురక్షితంగా, (స్వర్గంలో) ప్రవేశించణని వారికి చెబుతాము. వారి హృదయాల్లో రాగద్వేషాలు ఏవైనా మిగిలివుంటే వాటిని మేము తీసేస్తాం. వారు

مِنْ غَلِّ إِحْوَانًا عَلَى سُرِّ مُتَقْبِلِيْنَ ۝ لَا يَسْهُمُ فِيهَا نَاصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِخَرَجِيْنَ ۝ نَبِيْ عِبَادَيَ اَنِّيَا لَقَرْبُ الرَّحِيْمِ ۝ وَأَنَّ عَدَابَ الْأَلِيمِ ۝ وَلَيْتَهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرَاهِيْمَ لَذَ دَحْلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا ۝ قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَدْلُوْنَ ۝ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نَبْشِرُكَ بِعِلْمٍ ۝ قَالَ اَكْبَرْتُ مُؤْمِنَةً عَلَيْهِنَّ اَنَّ مَسْنَيِ الْكَبْدِ لَعِمَ تُبَشِّرُوْنَ ۝ قَالُوا بِشَرْنَكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَنْكُنْ مِنَ الْقَنْطَرِيْنَ ۝ قَالَ وَمَنْ يَقْطَعُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الْأَضَالُوْنَ ۝ قَالَ فَيَا حَاطِبَ بْنَ كَعْبٍ اَيْهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝ قَالُوا إِنَّا اَرْسَلْنَا إِلَيْهِنَّ قَوْمَ مُجْرِمِيْنَ ۝ لَالِّا اَلَّا لَوْطٌ وَإِنَّا لَنْجُوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ اَلَّا اِنْهُمْ اَمْرَاتُهُ قَدْرُنَا اَلَّا اِنَّهُمْ اَغْبِيْرُ اِنْهَا لَيْلَيْنَ ۝ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُوْنَ ۝ قَالَ لَوْلَيْلَ جِنْشَكَ بِسَا كَانُوا فِيْهِ

పరస్పరం అన్నదమ్ముల్లా మారి ఆసనాల మీద ఎదురెదురుగా కూర్చుంటారు. వారికక్కడ ఎలాంటి శ్రమా ఉంటదు. అక్కడ్డుంచి వారిని తీసివేయడం కూడా జరగదు. (45-48)

ప్రవక్త! నేను గొప్ప క్రమాశిలినని, అమిత దయామయుణ్ణని నా దాసులకు చెప్పు. దాంతేపాటు నాశిక్క చాలా కరినంగా, దుర్ఘంగా ఉంటుందని కూడా చెప్పు. (49-50)

వారికి ఇబ్రాహీం అతిథుల గాఢ విన్మించు. వారతని దగ్గరకు వచ్చి “నీకు శాంతి కలుగుగాక” అన్నారు.

అప్పుడతను “మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకేదో భయంగా ఉంది” అన్నాడు. (51-52)

“భయవదకు. నీకు (త్వరలోనే) బుద్ధికుశలత గల కొడుకు పుద్దాడని మేము శుభవార్త అందజేస్తున్నాము” అన్నారు వారు. (53)

“ఏమిటి! ఈ ముసలితనంలో నాకు పిల్లలు పుద్దారని శుభవార్త విన్మిస్తున్నారా!! కాష్ట ఆలోచించండి, ఎలాంటి వార్త విన్మిస్తున్నారో” నాకు మీరు” అన్నాడు ఇబ్రాహీం.*

“మేము నీకు సత్యంతో కూడిన శుభవార్తే విన్మిస్తున్నాం. నీవు (అనవసరంగా) నిరాశ చెందకు” అన్నారు దైవమాతలు. (54-55)

“మార్గభ్రష్టులే తమ ప్రభువు కారుణ్యం పట్ల నిరాశ చెందుతారు” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. ఆ తరువాత అతను “దైవసందేశహరులారా! ఇంతకూ మీరు వచ్చిన పనేమిటి?” అని అడిగాడు. (56-57)

“మేముక నేరజాతి దగ్గరకు పంపబడ్డాము. ఒక్క లూత్ కుటుంబానికి మాత్రమే (దైవశిక్క నుండి) మినాహయింపు ఉంది. వారిని మేము కాపాడుతాం. అయితే అతని భార్యను మాత్రం కాపాడము. అమె వెనుక ఉండిపోయేవారిలో చేరిపోతుందని మేము ముందుగానే నిర్ణయించాం” (అన్నారు దైవమాతలు). (58-60)

ఆ తర్వాత ఈ దూతలు లూత్ దగ్గరకు వెళ్లారు. వారిని చూసి అతను “మీరెవరో కొత్తవాళ్లుగా ఉన్నారే!” అన్నాడు. (61-62)

“కాదు, మేము వీరు అనుమానిస్తున్న విషయాన్ని తీసుకొచ్చాము. మేము నీతో నిజమే చెబుతున్నాము. మేము నీ దగ్గరకు సత్యం తీసుకొచ్చాము. కనుక నీవిప్పుడు కొంతరాతి గడిచిన తరువాత నీ కుటుంబభ్రష్టుల్ని తీసుకొని ఇక్కడ్డుంచి బయలుదేరి

يَنْتَرُونَ وَأَتَيْنَاهُ بِالْحَقِّ وَلَا تَأْكِلُهُ كُبُرُهُمْ وَلَا يَلْقَيْنَاهُ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ شَاءُونَ وَقَصَدُنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَارِهِ هُوَ لَأَنَّهُ مَقْطُوْمٌ مُصْبِحُينَ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِيْنَةَ يَسْتَبَشِّرُونَ قَالَ إِنَّ هُوَ لَأَصْبَحَ فَلَا تَعْصُمُونَ وَأَنْقَوْا اللَّهُ وَلَا تُخْرُونَ قَالُوا أَوْلَئِكَ نَهَّاكَ عَنِ الْعِلَمِينَ قَالَ هُوَ لَأَءَبْتَقَ إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِيْنَ لَعْنُكُمْ أَنْتُمْ لَقِيْتُكُمْ يَعْمَهُونَ فَأَخَذْنَاهُمُ الصِّيَحَةَ مُشْرِقَيْنَ فَعَلَيْنَا عَالِيهَا

(వేరే చోటికి) వెళ్లు. నీవు వారి వెనకాల నడు. (జాగ్రత్త!) మీలో ఏ ఒక్కరూ వెనక్కి తిరిగి చూడకూడదు. మిమ్మల్ని ఎటు వెళ్లమని ఆజ్ఞాపిస్తే అటువైపే (ముఖం తిప్పి) నేరుగా నడవాలి” అన్నారు దైవమూతలు. (63-65)

(ఈ విధంగా) తెల్లవారేటప్పుటికి (ఆ పట్టణంలో ఉండే) వారిని సమూలంగా తుడిచి పెడ్తామన్న మా నిర్ణయాన్ని అతనికి మంచి తెలియజేశాము. (66)

అంతలో పట్టణవాసులు సంతోషంతో గంతులేస్తూ వచ్చారు. లూత్ (కంగారు పడుతూ) “సోదరులారా! వీరు నా అతిథులు. నన్ను నవ్వులపాలు చేయకండి. దేవునికి భయపడండి. నా పరుపు మంటగలపకండి” అని బుతిమాలాడు. (67-69)

“ఏమిటీ, లోకంలోని జనమందరి వైపున వకాల్తా పుచ్చుకో వద్దని మేము నిన్ను వారించలేదా?” అన్నారు వారు. (70)

“(కాప్ట్ర్ నామాట కూడా వినండి.) మీరు (అలా) చేయాలని పట్టుపడ్డుంటే, ఇదిగో నా కుమారెలున్నారు. (పీళ్లను చేసుకోండి)” అన్నాడు లూత్. (71)

ముహమ్మద్ (సల్లుల్)!! నీ అత్యస్కాట్!! ఆ సమయంలో వారు కణ్ణుకానని కైపుతో బలిసి కొట్టుకోసాగారు. (72)

చివరికి (మరునాడు) సూర్యుడు ఉదయించి ఉదయించగానే భయంకరమైన విస్ఫోటం వారిమీద విరుచుకుపడింది. మేమా పట్టణాన్ని అమాంతం ఎత్తి కుదిపేశాము. వారి మీద కాలిన మట్టిరాళ్ళ వర్డం కురిపించాము. (73-74)

2. ఒకప్పుడు ఈ ప్రాంతం పచ్చని పాలాలతో, దట్టమైన తోటలతో కశకశ లాడుతూ గుణ్ణు గొప్పారాలతో అప్పటి నాగరికతను ప్రతిబింబింప జేస్తుండేది. కాని ఈనాడడి భయంకరమైన ఓ పెద్ద జలాశయం. అదే ఇంగ్లీష్, జోర్డ్స్ ను మధ్య ఉన్న మృత సముద్రం.

అయిదువేల సంవత్సరాల క్రితం మృతసముద్రం అనేది ప్రవంచంలోనే లేదంటారు శాస్త్ర వేత్తులు. వారిమాటల ప్రకారం ఐదువేల సంవత్సరాల క్రితం ఈ ప్రాంతంలో ఓ పెద్ద భూకంపం వచ్చింది. తీవ్రమైన దాని ప్రకంపనాలకు భూపారల్లో ఉన్న పెట్రోలు, అస్పాట్, విషవాయువులు, ఇతర భిన్నజాలు ఒక్కసారిగా పైకి వెడజల్లబడ్డాయి. నీళ్ళు కూడా పొంగివచ్చాయి. ఇలా పెట్రోలు, విషవాయువులు, ఇతర భిన్నజాలతో కలసిపోయిన ఈ నీరే మృతసముద్రంగా పేరుపడింది.

ఈ సముద్రంలో చేపలు, మొసళ్లు లేవు. విషఖనిజాలు పెల్లుబికిరావడం వల్ల దాని చుట్టూప్రకృత ప్రాంతాలు కూడా నిరువయాగమయ్యాయి. జోర్డ్స్ ను చెందిన అల్కర్హాక్ పట్టుం లోని ఎద్దెనా ఎత్తు ప్రదేశం ఎక్కిచూస్తే, మృతసముద్రానికి దక్కించిక్కు వైపున్న ప్రాంతం అక్కడక్కడ

سَافَلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِعْيَلٍ فِي ذِي لَيْلٍ لَأَيْتَ لِلْمُتَوَسِّمِينَ وَرَانَهَا لِسَبِيلٍ مُقْيِمٍ إِنَّ فِي ذِلِّ لَيْلَةٍ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَانَ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةَ لِطَبِيعَتِنَ فَإِنَّهُمْ وَأَنْهُمَا لِبِالْأَمَاءِ مِنْ سِبِيلٍ وَلَقُدْ كَذَبَ أَصْحَابُ الْحِجَرِ الْمُرْسَلِينَ وَاتَّئِنَّا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَكَانُوا يَمْحُثُونَ مِنَ الْجَيْلِ بُيُوتًا أَمْبِينَ فَلَأَخْذَنَّهُمُ الصِّيَحَةَ مُصْبِحِينَ فَيَا أَغْنِهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

ఈ సంఘటనలో యోచించేవారికి గొప్ప సూచనలున్నాయి. ఆప్రాంతం (వారు నడిచే) రహదారి సమీపంలోనే ఉంది. విశ్వాసులకు ఇందులో గుణపారం ఉంది. *

అయికా ప్రజలు కూడా మర్యాదలే. మేము వారిమీదా ప్రతీకారం తీర్చుకున్నాయి. ఆ రెండుజాతుల శిథిలప్రాంతాలు సాధారణ రహదారుల్లోనే ఉన్నాయి. (75-79)

హింగ్వాసులు కూడా ప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. మేము వారి దగ్గరికి మా సూక్షులు పంపి మా నిదర్శనాలు చూపాము. కాని వారు వాటిని విస్మరిస్తునే పోయారు. వారు కొండల్లు తొలిచి ఇండ్లు నిర్మిస్తుండేవారు. (దైవభయం లేకుండా ఉండేవారు.) చివరికి ఒకరోజు సూర్యోదయం కాగానే భయంకర విస్ఫోటం వారిని మట్టుబెట్టింది. వారు సంపాదించుకున్నది వారికి ఏమాత్రం పనికిరుకుండా పోయింది. (80-84)

మేము భూమ్యకాశాల్చి, వాటిలోఉన్న సమస్తాన్ని సత్యం తప్ప మరే ప్రాతిపదికపై స్పృహించేదు. ప్రథయపుడియ తప్పక వస్తుంది. నీవు (వారి కుచ్ఛపల్లి) సహ్యదయంతో క్షమించు. నిస్సందేహంగా నీ ప్రభువు సర్వజ్ఞుడు, సర్వస్పీకర్త. (85-86)

నల్లని పిచ్చిచెట్లతో, బండరాళ్ళతో ఎంతో భయాత్మాతం కలిగిస్తుంది. ఇక్కడ ఒక విధమైన నల్లని ఈగలు కుప్పిస్తాయి. ఇవి మనిషికి కుప్పితే కాల్చిన ఇనువకఢీ అంచినట్లు శరీరం మంచెక్కి పోతుంది. ఈ సముద్రంలో నీసిపాండత ఎక్కువా ఉండటం వల్ల ఇందులో మనిషి మనగడు.

లూత్ ప్రవక్త (అలైహి)ను తిరస్కరించడం వల్ల విశ్వప్రభువు నుండి లూత్జాతి ప్రజలపై విరుచుకుపడిన భీర శిక్ష ఇది. ఈ శిక్షకు ఇతర కారణాలేమిటో కూడా ఖరుల్ విపరించింది. ఆ ప్రజలు లైగికత్తుపై కోసం ప్రీలను వదలి పురుషుల వెంపుపడ్డారు. (26:165,166; 7:81). అసహజమైన, పరమ అన్హయకరమైన ఈ చెప్పలతో పాటు వారిలో మరో రెండు చెడులు కూడా చోటుచేసు కున్నాయి. వారు దారులు కొట్టు బాటుసారుల్లి దోషకునేవారు. తమ సమావేశాల్లో హర్షిగా సిగ్గు విడిచి తోటిసభికుల ముందే వ్యభిచారం చేసేవారు. (29:29)

హింగ్త లూత్ (అలైహి) వారిలో దైవఫలితి కలిగించి వారి అవినీతి, అళ్ళిల చేప్పలను అరికట్టేందుకు ఎంతో ప్రయత్నించారు. కాని కొండరు తప్ప ఎవరూ దారికి రాలేదు. అప్పుడు దేవుడు హజిత్ లూత్ని, అయిన అనుచరుల్లి వేరేచోటికి తరలించి ఆ ప్రదేశంపై శిక్ష దించాడు. బుహ్రోం ప్రేలుడుతో భూమి బ్రద్దలైపొయి తీవ్రమైన పెనుగాలులతో కూడిన రాళ్ళవర్డం కురిసింది. అదే సముద్రంలో భూప్రకారపనాల వల్ల ఎక్కుడికక్కడ పగుళ్ళు ఏర్పడి, విషపదార్థలతో కూడిన వేసిని ఒక్కసారిగా పెకి ఎగజిమ్ముడంతో మొత్తం పట్టణం క్షణాల్లో పెడ శృంగానగా మారిపోయింది.

ఈ సముద్రం పరిసరాల్లో ఇప్పటికీ ఆ పట్టణం అవశేషాలు, కుండ పెంకులు, ఎముకలు మనకు కన్పిస్తాయి. బుధ్మిమంతులకు ఇందులో గుణపారం ఉంది.

بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيهَا فَاصْفَحُ الصَّفْهَ الْجَمِيلَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَقُ الْعَلِيمُ وَلَقَدْ أَتَيْنَكَ سَيِّئًا مِنَ الْمُشَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ لَا تَتَنَاهَ عَيْنِيكَ لَا مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزَوَّجًا فَنَهْمُ وَلَا تَخْرُنْ عَيْنِيهِمْ وَاحْفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَقُلْ إِنِّي أَنَا التَّدِيرُ الْبُيُونُ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِيِّينَ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِصْمِينَ فَوَرَّتِكَ لَنَسْلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَاصْدِعْ بِمَا تُؤْمِنُ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّا كَفَيْنَاكَ السُّتْهَنَّهُمْ يَعْمَلُونَ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ أَهْرَافَ سُوفَ يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ تَعْلَمُ أَنَّكَ يَصْبِيَ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ فَسَيِّهِ يَحْمِدُ رَبَّكَ وَكَنْ قِنْ السَّاجِدِينَ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

بِعَ

మేము నీకు మాటిమాటికి ఉచ్చరించదగిన ఏడు సూక్తులు ప్రసాదించాము. నీకు మహోనుతమైన ఖుర్జన్ (పార్యగ్రంథం) అనుగ్రహించాము. కనుక నీవు (క్రణికమైన) ప్రాపంచిక సంపద వైపు కన్ఱెత్తి కూడా చూడక. వాటిని మేము వారిలో వివిధ వర్ణాల ప్రజలకు (పరీక్ష నిమిత్తం) ఇచ్చాము. వారి పరిస్థితి పట్లు నీవు విచారపడకు. వారిని వారిమానాన వదిలేసి విశ్వసించినవారిపై దృష్టి కేంద్రికించు. (87-89)

వారికి నీవు స్ఫుర్పంగా హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమేనని చెప్పు. ఈహెచ్చరిక వర్గ భేదాలు స్ఫుర్పించుకున్నవారి దగ్గరకు పంపిన హెచ్చరిక లాంటిదే. వారు తమ ఖుర్జన్నని ముక్కలు ముక్కలుగా చేసుకున్నారు. ³ ప్రవక్తా! నీప్రభువు సాక్షి! (వారి కర్మల్ని గురించి గతంలో) మీరేమి చేస్తుండేవారని మేము వారిని తప్పకుండా ప్రశ్నిస్తూం. (90-93)

కనుక నీకు అదేశిస్తున్న విషయాల్ని ఎలాంటి దాపరికంలేకుండా ప్రజలకు చేర వేయి. బహుదైవారాధన చేసేవారిని ఏమాత్రం ఖాతరు చేయకు. హెళసేసేవారికి సమాధానం ఇచ్చేందుకు నీతరపున మేము చాలు. వారు దేవునితోపాటు ఇతరుల్ని దైవాలుగా చేసుకున్నారు. త్వరలోనే వారికి (దాని పర్యవసానం ఏమిటో) తెలుస్తుంది. (94-96)

నీ గురించి వారు కల్పించి చెబుతున్న మాటలేమిటో, దానివల్ల నీ మనసు ఎంత నొచ్చుకుంటున్నదో మాకు తెలుసు. (దీనికి పరిష్చారం ఒక్కటే.) నీవు నీ ప్రభువును స్తుతిస్తూ ఆయన బోస్త్యం ప్రశంసించు. ఆయన సన్నిధిలో సాష్టాంగసంధుతూ ఉండు. (ఇలా) అంతిమాయి వరకూ నీ ప్రభువుని ఆరాధిస్తూ ఉండు. (97-99)

3. ఖుర్జన్ అందే పరించబడేదని, పరస్పరంథమని అథం. మరోమాటలో చెప్పాలండే నిత్యపరవానికి, దాని ప్రకారం ఆచరించడానికి జ్ఞయబడిన పార్యగ్రంథం అనుమాట. ఈవిధంగా దాహూడి ప్రవక్త (అలై)పై అవతరించిన జబ్బార్, మూసాప్రవక్త (అలై)పై అవతరించిన తోరాత్, ఈసాప్రవక్త (అలై)పై అవతరించిన జీల్ల్ గ్రంథాలు కూడా ఆయా కాలాల ప్రజలు పరించడానికి, ఆచరించడానికి పంపబడిన ఖుర్జన్లే. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)పై అవతరించిన ఖుర్జన్ ఈనాబి ప్రజలు పరించడానికి, ఆచరించడానికి పంపబడిన కలియుగ పార్యగ్రంథం.

యూదులు తోరాత్ గ్రంథంలో ఇచ్చిన ఆజ్ఞలలో కొన్నితిని విశ్వసించి, మరికొన్నిటిని తిరస్కరించారు (2:85). అందువల్ల వారు తమ ఖుర్జన్ (పార్యగ్రంథా)న్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేసుకున్నారని దేవుడు ఈ సూక్తలో తెలియజేస్తూ “మీరు కూడా యూదుల వైఖరి అవలంబించి నా ఆప్రాణికి గురికాకండ”ని ముస్లింలను హెచ్చరిస్తున్నాడు.

سُورَةُ التَّحْمِلَ مَكْيَثَةً (٤٠) (بِعَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آتَيْتُهُمْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُمْ سُبْحَانَهُ وَتَعْلَمُ عَنْهُمْ شَرِكُونَ يُبَرِّئُنَّ الْمُتَّكَبَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادَةِ آنَّ اتَّدْرِي وَآتَيْتُهُمْ حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِيقَةِ تَعْلَمُ عَنْهُمْ شَرِكُونَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ طُقْفَةٍ فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُبِينٌ وَالْأَنْعَامُ حَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دُفَّ وَمَنَا فِعْ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَلَكُمْ فِيهَا جَاهَلٌ حِينَ تُرْيَهُونَ وَجِينَ سَرَرُونَ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَّا بِكِيرٌ مَكْوُنُوا بِلَغْيَهُ لَأَبْشِقَ الْأَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ وَالْعَيْلَ وَالْيَغَالَ وَالْحَمِيدَ لَتَرْبُبُهَا وَزَيْنَةٌ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَىٰ

16. నహల్ (తేనెటీగ)

సూక్తులు: 128

ముస్లింలపై మక్క బహుదైవారాధకుల వేధింపులు, అగడాలు మితిమీరి పోయిన తరుణంలో దైవప్రవక్త (సలలం) కొందరు ముస్లింలను అబిసీనియాకు వలసపోవడానికి అనుమతించారు. అలాంటి పరిస్థితిలో దేవుడు ఈ అధ్యాయంలో మక్క అవిశ్వాసుల సత్యవ్యతిరేక కార్యకలాపాల్ని ఖండిస్తూ, వారి మూడునుమ్కాలను విమర్శిస్తూ సరైన ధర్మపథం వైపు వారిని పిలిచాడు. రెండో వైపు ముస్లింలకు దైర్యం చెబుతూ సహనం వహించాలని ఉపదేశించాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దేవుని ఆజ్ఞ వచ్చింది. దానికోసం తొందరపడకు. వారు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు దేవుడు ఎంతో అతీతుడు, పవిత్రుడు, మహోనుతుడు. ఆయనే ఈ సందేశాన్ని తన ఆజ్ఞతో దైవయాతల ద్వారా తాను కోరిన దాసులపై అవతరింపజేస్తున్నాడు. కనుక నేను తప్ప మీకు మరోఆరాధ్యుడు లేడని, కనుక మీరు నాకే భయపడాలని చెప్పాడు. (1-2)

ఆయన భూమ్యకాశాలను సత్యం ప్రాతిపదికపై స్ఫుర్పించాడు. వారు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు, మహోనుతుడు. (3)

ఆయన మానవుడ్ని వీర్యచిందువుతో పుట్టించాడు. అలాంటి మానవుడు చూస్తుండగానే (పెద్దవాడైపోయి) జగడాలమారిగా తయారయాడు. (4)

ఆయన జంతుజాలాన్ని స్ఫుర్పించాడు. వాటిలో మీకోసం ఆహారమూ ఉంది; దుస్తులూ ఉన్నాయి. ఇంకా వివిధ రకాల ప్రయోజనాలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిని మీరు ఉదయం మేపడానికి తీసికెళ్తున్నప్పుడు, సాయంత్రం (ఇండ్షుకు) తోలుకొస్తున్న ప్పుడు వాటిని చూస్తూ మీరెంతో అనందిస్తారు. అదీగాక, మీరెంతో శ్రమ పడనిదే చేరుకోలేని ప్రదేశాలకు సైతం అవి మిమ్మల్ని మోసుకొని సునాయాసంగా వెళ్తాయి. మీ ప్రభువు అపార దయామయుడు, ఎంతో వాత్సల్యం కలవాడు. (5-7)

మీరు స్వారీ చేయడానికి, మీ జివితానికి శోభ చేకూర్చడానికి ఆయన గుర్రాలు, గాడిదలు, కంచరగాడిదలను కూడా స్ఫుర్పించాడు. ఆయన మీకోసం మీకు తెలియని

اللَّهُ قَصْدُ السَّيِّئِينَ وَمِنْهَا جَاهِرٌ وَلُوْشَاءٌ لَهَدَاهُمْ أَجْمَعِينَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاهِيَّةً كُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسْبِّحُونَ يُبَدِّلُكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالْأَرْيَانَ وَالْعَنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّهَرَاتِ مَا رَأَيْتَ فِي ذَلِكَ لَا يَةً لِقَوْمٍ يَتَقَدَّرُونَ وَسَخَرَكُمُ الْيَلَ وَالْتَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسْخَرُونَ يَأْمُرُهُمْ مَا رَأَيْتَ فِي ذَلِكَ لَا يَتَّقَوْمُ بِيَعْقُلُونَ وَمَا ذَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلَوْهُمْ لَمَرَّ فِي ذَلِكَ لَا يَةً لِقَوْمٍ يَدَكَرُونَ وَهُوَ الَّذِي سَخَرَ الْبَحْرَ لِتَنَاعُلُوا مِنْهُ لَهُمَا طَرِيًّا وَلَتَسْتَخْرُجُوا مِنْهُ حُلْيَةً تَلْبَسُوهَا وَتَرَهُ الْفُلُكُ مَوَاجِهً فِيهِ وَلَتَبْنَعُوا مِنْ قَصْبِهِ وَلَعْلَمُ تَشَكُّرُونَ وَلَلَّهُ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَبَيَّدَ كُمْ وَأَنْهَا وَسُبْلَا لَعْلَكُمْ تَهَنَّدُونَ وَلَعْلِمْتُ وَبِإِنْجِمْ هُمْ يَهَنَّدُونَ أَفَمِنْ يَخْلُقُ كُمْ لَا يَخْلُقُ إِلَّا تَذَكَّرُونَ وَلَمْ يَعْدُ وَلَنْعَةُ اللَّهِ لَا تَحْصُوهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَغَورٌ حَمِيمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ

ఎన్నో వస్తువుల్ని సృష్టించాడు. (ప్రపంచంలో) ఎన్నో వక్తమార్గాలు ఉన్నందున రుజు మార్గమేదో చూపవలసిన బాధ్యత కూడా ఆయనదే. ఆయన తలచుకుంటే మీకండరికి సన్మార్గాలవలంబన బుధ్యి ప్రసాదించేవాడు. (8-9)

ఆయనే మీకోసం ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. దాన్ని మీరూ తాగుతారు; మీ పశువులక్కూడా అది మేత సమకూరుస్తుంది. ఈ వర్షం ద్వారా ఆయన పంటలు పండిస్తున్నాడు. ఆలివ్, ద్రాక్ష, ఖర్జూర పండ్లు, ఇంకా ఇతర అనేక రకాల పండ్లు పండిస్తున్నాడు. యొచించేవారికి ఇందులో గొప్ప మూచసలు ఉన్నాయి. (10-11)

ఆయన మీ శ్రేయస్తుకోసం రేయింబవళ్ళను, సూర్యచంద్రుల్ని అదుపులో ఉంచాడు. తారలు కూడా ఆయన అదుపొళ్ళలోనే ఉన్నాయి. విజ్ఞాలకు ఇందులో ఎన్నో నిదర్శనాలున్నాయి. లోకంలోని రంగురంగుల అనేక వస్తువుల్ని ఆయనే మీ కోసం సృష్టించాడు. వాటిలోనూ గుణపారం, గ్రహించేవారికి నిదర్శనాలున్నాయి. (12-13)

ఆయనే మీకోసం సముద్రాన్ని అదుపులో ఉంచాడు. అందులోనుంచి మీరు తినడానికి మాంసం, ధరించడానికి నగలు తీస్తారు. సముద్రంలో ఓడలు నీటిని చీల్చి వేస్తూ ఎలా ముందుకు సాగుతాయో మీరు చూస్తామే ఉన్నారు. మీరు మీప్రభువు అను గ్రహం అనేపేస్తూ, ఆయనకు కృతజ్ఞాలై ఉండటానికి ఇదంతా సృష్టించబడింది. (14)

భూమండలం మిమ్మల్ని తీసుకొని దొర్కుండా ఉండేందుకు ఆయన దానిమీద పర్వతాలను మేకులుగా పాతాడు. ఆయన (మీ కోసమే) నదుల్ని ప్రవహింపజేశాడు. మీరు దారి తెలుసుకోవడానికి వీలుగా సహజ మార్గాలు, ఇతర అనేక చిహ్నాలు కూడా ఏర్పరిచాడు. నక్కలై ద్వారా కూడా మీరు దారి తెలుసుకుంటున్నారు. (15-16)

(వివిధ సృష్టిరాసుల్ని) సృష్టించేవాడు, ఏ వస్తువునీ సృష్టించలేనివాడు (ఇధరూ) సమానులవుతారా? మీరు ఆమార్తం అర్థం చేసుకోలేరా? మీరు దేవుని అనుగ్రహాలు లెక్కించ దలచుకుంటే వాటిని ఎన్నటికీ లెక్కించలేరు. నిజంగా ఆయన గాప్ప క్షమాశీలి, పరమ దయామయుడు. ఆయనకు మీ అంతర్బాహ్యలన్నీ తెలుసు. (17-19)

وَمَا تَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ يَعْلَمُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَحْكُلُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُحْكَلُونَ ۖ أَمْوَالُ عَيْرَ أَحَيَّهُ ۖ وَمَا يَشْعُدُونَ ۖ إِنَّمَا يُبَعْثَثُونَ ۖ إِنَّمَا يَحْكُمُ اللَّهُ أَحَدٌ ۖ فَإِنَّمَا يَأْتِيُنَّ بِالْحَرَقَةِ ۖ ثُلُوبُهُمْ مُمْكِرٌ ۖ وَهُمْ مُسْتَكِرُونَ ۖ لَاجْرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلَمُونَ ۖ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الصُّنْكَيْرِينَ ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا إِنَّا سَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۖ لِيَحْمِلُوا أَوزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَمِنْ أَوْدَارِ الَّذِينَ يُضْلَلُونَ ۖ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَنْزَلُونَ ۖ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ اللَّهُ بُنْيَاهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَهَرَبُوا عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَنَّهُمُ الْعَدَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۖ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُغَيْرُهُمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَشَوُّقُونَ فِيهِمْ ۖ قَالَ الَّذِينَ أُتْوِيُوا الْعِلْمَ إِذَا يَوْمَ الْحُزْنِ الْيَوْمَ إِذَا أَتَوْا السُّوءَ عَلَى الْكُفَّارِ ۖ

వారు నిజాదేవుడై వదలి ఆరాధిస్తున్న మిధ్యాదైవాలు ఏబక్కు వస్తువుకూ సృష్టికర్తలు కారు. వారు స్వతహోగా సృష్టితాలు, నిజీవులు; సజీవులు కాదు. వారికి తాము ఎప్పుడు (బ్రతికించి) లేపబడతారో కూడా తెలియదు. (20-21)

మీ దేవుడు ఒక్కడే. పరలోకాన్ని నమ్మునివారి హృదయాల్లో (సత్య) తిరస్కారంగూడు కట్టుకొని ఉంది. వారు అహంకారంతో విరాపిగుతున్నారు. వారి అంతర్బాహ్య చేష్టలన్నీ దేవునికి తెలుసు. గర్వపోతుల్ని ఆయన ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (22-23)

వారిని ఎవరైనా మీప్రభువు ఏం అవతరింపజేశాడని అడిగితే “అదా, అవేవో పూర్వీకుల పుక్కిటి పురాణాలు తెంది” అనంటారు. ప్రథయదినాన వారు తమ (పాప) భారంతో పాటు, తమ అజ్ఞానం అభూతకల్పనలతో ఎవరెవరిని అపమార్గం పట్టించారో వారందరి (పాప)భారం కూడా మూట కట్టుకుంటారు. చూడు, వారు ఎంత నీచమైన భారం తలకు ఎక్కించుకుంటున్నారో! (24-25)

వారికి పూర్వం కూడా అనేకమంది (సత్యానికి వ్యతిరేకంగా) ఇలాంటి దుష్టపన్నాగాలే పన్నారు. చూడు, దేవుడు వారి దుష్టపన్నాగాల కట్టడాన్ని ఎలా సమూలంగా కూల్చి వేశాడో. అప్పుడు పైనుండి దాని కప్పు హతాత్పుగా వారి నెత్తి మీద పడింది. ఈవిధంగా వారి చూపుకు సైతం తట్టుని వైపు నుండి వారిపైకి (ద్వా)శక్ వచ్చిపడింది. (26)

ఈ ప్రథయదినాన దేవుడు వారిని ఫోరాతిఫోరంగా అవమానం, అప్తిప్పల పాలుజేస్తాడు. “ఏరి నా భాగస్వాములు? వారిని గురించి మీరు (విశ్వాసులతో) జగదు మాడుతేవారే! వారిప్పుడు ఎటు పోయారు?” అని దేవుడు వారిని ప్రశ్నిస్తాడు. సత్యజ్ఞానం పాందినవారు వారిని చూసి “ఈరోజు సత్యతిరస్కారులకు అవమానం, దొర్ఘాయలు తప్పవు” అనంటారు. (27)

1. ఇక్కడ మరణించిన మానవుల్ని గురించి ప్రస్తావించబడింది. ప్రవక్తలు, పుణ్యపురుషులు చనిపోయిన తర్వాత మూడుజనం వారి విగ్రహాలు తయారుచేసి పూజిస్తారు. కొండరు వారి సమాధుల్ని ఆరాధిస్తారు, అలంకరిస్తారు. వాటిని మొరపెట్టుకుంటారు; మొక్కుబంధులు చేసుకుంటారు. ఏకేసి ప్రశ్నరోపానకు వ్యతిరేకమైన ఖండిస్తాడు.

الَّذِينَ تَنْوِقُهُمُ الْمَلِئَكَةُ طَالِبِي أَنفُسِهِمْ فَالْقَوْا السَّلَامُ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بِلَّا
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ قَادُحُوا إِبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِيلِنَ فِيهَا، فَلَيْسَ مَثْوَيَ
الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَقَيْلَ لِلَّذِينَ اتَّقْوَا مَذَآءَ أَشْرَارِ رَبِّكُمْ قَاتُوا أَخْيَارَ الْلِّدَنِيَّةِ أَحْسَوْا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةً مُؤْلَدَةً لِأَخْرَجَةَ حَيْرَةً وَلَنَعْمَ دَارُ الْمُتَقْبِينَ ۝ جَنَّتْ عَدَنَ يَدْخُلُونَهَا تَجْزِيَ مِنْ
تَعْتَهَا الْأَنْهَرُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۝ كَذَلِكَ يَبْيَزِي اللَّهُ الْمُتَقْبِينَ ۝ الَّذِينَ تَنْوِقُهُمُ الْمَلِئَكَةُ
طَبِيعَيْنَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْنَمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ شَأْتِهِمُ
الْمَلِئَكَةُ أُوْيَاتِيَ أَمْرَرِيَّكَ ۝ كَذَلِكَ قَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمُهُمُ اللَّهُ وَلِكُنْ
كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَبَلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهِنُونَ ۝ وَ
قَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدَنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ تَكُونُ وَلَا أَبَاةُنَا وَلَا حَرَمَنَا مِنْ دُونِهِ

బైను, ఆత్మవంచనకు పాల్పడి దైవదూతలకు పట్టుబడిన సత్యతీరస్కారులకే (ఈ పూరం). దైవదూతలకు పట్టుబడి పోయినప్పుడు వారు వెంటనే (తమ తిరస్కారం, తల చిరుసుత్తనాలు వదలి) పూర్తిగా లొంగిపోతూ “మేము ఏ పొపం ఎరగం” అనంటారు. దానికి దైవదూతలు “ఎందుకు ఎరగరు? మీ చేష్టలన్నీ దేవునికి తెలుసు. మీరిప్పుడు నరకంలోకి పోయిపడండి. అక్కడే మీరిక శాశ్వతంగా ఉండవలని ఉంది” అని సమాధానమిస్తారు. నిజంగా ఇది గర్విష్టుల పాలిట పరమ చెఫ్టనివాసం. (28-29)

ఇక దైవభీతిపరుల సంగతి: వారిని ఎవరైనా “మీ ప్రభువు నుండి (మీ దగ్గరకు) ఏం అవతరించింది” అని అడిగితే “మంచి విషయమే అవతరించింది” అని చెబుతారు వారు. ఇలాంటి సజ్జనులకు ఇటు ఇహలోకంలోనూ మేలు చేకూరుతుంది; అటు పరలోకంలోనైతే (ఇక చెప్పునపసరం లేదు.)- పరలోకగృహం వారిపాలిట అత్యంత శ్రేష్ఠమైన బహుమానం. దైవభీతిపరులకు లభించే ఈగృహం ఎంతో శుభదాయకమైనది. (30)

వారు ప్రవేశించే శాశ్వత స్వర్గవనాలలో (చల్చి)సెలయేరులు పారుతుంటాయి. వారి కోరికలకు పూర్తి అనుగుణంగా అక్కడ సమస్త వస్తువులు లభిస్తాయి. దైవభీతిపరులకు దేవుడు ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తాడు. దైవదూతలు వారి ఆత్మలను పవిత్రంగా ఉన్నప్పుడు స్వాధీనంచేసుకుంటూ “మీకు శాంతి కలుగుగాక! మీరు చేసుకున్న (సత్త)కర్మలకు ప్రతిఫలంగా స్వర్గంలో ప్రవేశించండి” అనంటారు. (31-32)

ముహమ్మద్ (స)! పిరిప్పడు దేనికోసం ఎదురుచూస్తున్నారు? (మరఱ) దూతల రాక్కాసం ఎదురుచూస్తున్నారా? లేక నీ ప్రభువు పంపే ఆజ్ఞ (శిక్ష) కోసమా? ఇలాంటి తలబిరుసు చేష్టలు పీరికి పూర్వం కూడా అనేకమంది చేచారు. (ఆతర్వాత జరగవలసిన శాస్త్ర జరిగిపోయింది). దేవుడు వారికి ఎలాంటి అన్యాయం చేయలేదు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడ్డారు. చివరికి వారిచేష్టల యఘులమే వారిని చుట్టుకుంది. ఏ విషయం గురించి వారు హేళన చేస్తుండేవారో అదే వారిపై వీరుచుపడింది. (33-34)

“దేవుడు తలిస్తే మేము, మా తాతముత్తాతలు ఆయన్నితప్ప మరెవరినీ ఆరాధించే వాళ్ళము కాము. అలాగే ఆయన అదేశించనిదే ఏ వస్తువుని కూడా మాఅంతట మేము

مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ قَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۝ وَلَقَدْ بَعَثْنَا
فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً إِنَّ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبَيْنَا الْمَلَائِكَةَ فَيُبَهِّمُونَ هَذَيْهُمْ مَنْ
حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلَةُ ۝ قَسَدُرُوا فِي الْأَمْرِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ إِنْ
تَحْرِصُ عَلَى هُدَىٰمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَآيَهُدَىٰ مِنْ بَيْضُلُ وَمَا لَهُمْ قَنْ تُصْرِيْنَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ
أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَبْعُثُ بِلَّا وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًا وَلِكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝
لِيَبْيَنَ لَهُمُ الَّذِي يَعْتَقِلُونَ فِيهِ عَلِيَّعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ كَانُوا كَذَلِكِيْنَ إِنَّا قَوْلَنَا لِشَنِي
إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ تَقُولَ لَهُ كَمْ كَيْكُونُ ۝ وَالَّذِينَ هَا جَرَوْا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلِمُوا لِنَبَوْتَهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُرْأُ الْأَخْرَةَ أَكْبَرُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ الَّذِينَ صَبَرُوا وَكَلَّ رَوْمَ يَتَوَكَّلُونَ ۝

నిపెధించుకునేవాళ్ళము కాము” అంటారు ఈ బహుదైవాధకులు. ఇలాంటి సాకులు వారికి పూర్వం కూడా అనేకమంది చెప్పారు. అయితే విషయాన్ని (ప్రజలకు) సప్పంగా చేరవేయడం తప్ప దైవప్రవక్తలపై మరొక బాధ్యత లేదు. (35)

మేము ప్రతి జాతిలోనూ ప్రవక్తలను ప్రభవింపజేశాము. వారి ద్వారా “దేవుఫ్ఫి ఆరాధించండి. దుష్టశక్తిని ఆరాధించకండి” అని అందరికీ బోధపర్చాము. తరువాత వారిలో కొండరికి దేవుడు సన్మార్గవలంబన బుధి ప్రసాదించాడు. మరికొండరిపై అజ్ఞానపు కారుచీకట్టు మునురుకున్నాయి. సత్యతీరస్కారులు ఎలాంటి దుష్పర్యవసానం చవిచూశారో కాస్త ప్రపంచంలో తిరిగి చూడండి. ముహమ్మద్ (స)! వారిని దారికి తీసుకురావాలని నువ్వోంత కోరుకున్న (లాభంలేదు.) దేవుడు దారితప్పించగేరిన వారికి మరెవు దారి చూపించలేదు. అలాంటివారిని ఎవరూ ఆదుకోలేదు. (36-37)

వారు దేవుని పేరుతో గట్టిగా ప్రమాణాలు చేస్తూ “దేవుడు చనిపోయిన వారెవరినీ తిరిగి బ్రతికించి లేపడు” అనంటారు. ఎందుకు లేపడు? అదోక తిరుగులేని వాగ్దానం. దాన్ని తప్పక నెరవేర్చాలని దేవుడు నిర్ణయించుకున్నాడు. కాని చాలామందికి తెలియదు. వారు విశేధిస్తున్న విషయం గురించి వారిముందు వాస్తవం బట్టబయలు చేయవలసిన అవసరముంది. అదీగాక, అవిశ్వాసులకు తాము అసత్యవాదులమని కూడా తెలియాలి. కాబట్టి ఇది జరిగిపురుతుంది. మేమేదైనా వస్తువుని ఉనికిలోకి తీసుకు రాదలచుకుంటే “అయిపో” అని అజ్ఞాపిస్తే చాలు, ఆ పని ఇట్టే జరిగిపోతుంది. (38-40)

దౌర్జన్యం సహించిన తర్వాత చివరికి దైవప్రవసుత కోసం వలసపోయే వారికి మేము ప్రపంచంలో మంచి ఆశ్రయం ప్రసాదిస్తాం; పరలోకంలో అంతకంటే గొప్ప ప్రతి ఘలం ఉంది. సహనం వహిస్తూ తమ ప్రభువు మీద భారంవేసి పనిచేసే ఈ పీచితులు (పరలోకంలో ఎంతమంచి బహుమానముందో) తెలుసుకుంటే బాగుండు. (41-42)

2. దీన్నిబట్టి ప్రతిజాతిలో, ప్రతియిగంలో ప్రజలకు రుజుమార్గం చూపడానికి దైవప్రవక్తలు వచ్చారని తెలుస్తాంది. కనుక భారతతేశంలోనూ దైవప్రవక్తలు ప్రభవించి ఉండవచ్చని చెప్పచ్చు.

3. మక్కా అవిశ్వాసులు పెట్టే బాధలు భరించలేక తమ విశ్వాసాన్ని కావాడుకోవడానికి మక్కా మండి అభిసీనియాకు వలసపోయిన ముస్లింలను గురించి ఇక్కడ ప్రస్తుపించబడింది.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي لِأَيْمَهُمْ فَنَسَلَوْا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ^{٦٧}
بِالنَّبِيَّتِ وَالرُّبُودِ وَأَنْذَلْنَا إِلَيْكَ الْدُّكَّارَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ^{٦٨}
إِنَّمَا أَنْذَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا مَكْرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَجْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَا تِبَّعِهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يُشَعِّرُونَ^{٦٩} إِنَّمَا أَوْيَأْخَذُهُمْ فِي تَقْلِيَّهُمْ قَمَّا هُمْ يَمْجِزُونَ^{٧٠} إِنَّمَا أَوْيَأْخَذُهُمْ عَلَى تَحْوِيفٍ^{٧١} قَالَ رَبُّكُمْ
لَرَوْفٌ رَحِيمٌ^{٧٢} إِنَّمَا يَرُوا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَسْبِيهُ أَظَالِلُهُ عَنِ الْبَيْنِينِ وَالشَّمَاءِ إِلَيْهِ سُجَّدَ إِلَيْهِ
وَهُمْ دُخُولُونَ^{٧٣} وَلَلَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَالْمَلَكَةُ وَهُنْ لَا يَسْتَكِنُونَ^{٧٤}
يَكَافِئُونَ رَبِّهِمْ قَنْ قَوْقَمْ وَيَقْعُلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ^{٧٥} وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَعَدَّوْا لِهِبِّينَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ^{٧٦} فَإِنَّمَا يَقْرَبُهُوْنَ^{٧٧} وَلَكَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَهُ التَّيْبِينَ وَاصِبَّاهُ أَغْيَارُ اللَّهِ تَقَوْنَ^{٧٨} وَنَاهَا
يَكْمُمُ قَنْ رَعْكَةَ فَيَنِ اللَّهُ ثُمَّ إِذَا مَسَكْمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْعَلُونَ^{٧٩} ثُمَّ إِذَا أَكْشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا

ప్రవక్త! నీకు పూర్వం కూడా మేము వారి దగ్గరకు మా సందేశాన్నిచ్చి మానవులై ప్రవక్తలుగా పంపాము. మీకు తెలియకపోతే తెలిసినవారిని అడిగి తెలుసుకోండి. గత ప్రవక్తలకూడా మేము స్పష్టమైన స్క్యూధారాలు, దివ్యగ్రంథాలు ఇచ్చి పంపాము. ఇప్పుడీ జ్ఞాపిక (ఖర్జాన్)ను నీపై అవతరింపజేశాం. ప్రజలకోసం పంపినదాన్ని ప్రజలకు విపరించడానికి, వారు కూడా యోచించడానికి ఇలా చేశాము. (43-44)

యస్ఫమన్నగాలు పన్నుతున్నవారు తమను దేవుడు భూమిలోకి అఱగత్కుడని లేక వారు ఊహించని వైపు నుండి తమపైకి ఆపద రాదని నిశ్చింతగా ఉన్నారా? లేక అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నప్పుడైనా తమను దేవుడు పట్టుకోడని నిర్మయంగా ఉన్నారా? లేక వారేద్దనా ఆపద పస్తుందని భయపడి దానిపట్ల అప్రమత్తులై ఉన్న స్థితిలోనైనా దేవుడు తమను పట్టుకోడని భావిస్తున్నారా? దేవుడు చేయదలచుకున్న దాన్ని మీరు ఏమాతం అడ్డుకోలేరు. నిజంగా నీప్రభువు ఎంతో దయామయుడు, దాక్షిణ్యమూర్తి. (45-47)

వారు దేవుడు స్పష్టించిన ఏ పస్తువనీ పరికించి చూడలేదా? ఆ పస్తువుల నీడలు కుడి ఎడమల వైపు పడుతూ దేవుని ముందు ఎలా నాష్టాంగపడుతున్నాయో గమ నించరా? ఈవిధంగా స్పష్టిలోని అఱువఱువ్పు (దేవునిపట్ల) తన వినమ్రత వ్యక్తపరు స్తోంది. భూమ్యకాశాల్లోని సమస్త జీవకోటి, దైవమాతలు దేవుని ముందు వినమ్రులై తలవంచుతున్నారు. వారు ఎలాంతి అహంకారం చూపకుండా పైనున్న తమ ప్రభువుకు భయపడుతుంటారు; తమకు జారీచేసే అజ్ఞ ప్రకారమే నడుచుకుంటారు. (48-50)

“ఇష్టరు దేవుళ్ళను చేసుకోండి. దేవుడు ఒక్కడే. కనుక మీరు నాకే భయపడండి” అని దేవుడు స్పష్టంగా చెబుతున్నాడు. భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయన సాత్తే. (యావత్తు విశ్వంలో) ఆయన నిర్దేశించిన జీవన విధానమే నడుస్తోండి. అలాంటప్పుడు మీరు దేవుడ్ని ఇతరులకు ఎలా భయపడతారు? (51-52)

మీకు లభించిన భాగ్యాలన్నీ దేవుడు ప్రసాదించినవే. మీపై ఏదైనా ఆపద వచ్చి

4. ఈస్తుక్కని బట్టి మనం నివసించే భూమండలంలోనేగాక ఆకాశంలోని ఇతర ప్రహోలలో కూడా జీవరాసులున్నాయని తెలుస్తోంది. (42:29, 65:12 సూక్తులు, పాదసూచికలు చూడండి.)

فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ^{٧٢} لَيْكُفُّرُوا بِمَا أَتَيْنَاهُمْ فَتَتَعَوَّذُونَ^{٧٣} وَيَجْعَلُونَ
لَهُمَا لَا يَعْلَمُونَ تَحْيِيَّا مِمَّا رَأَيْنَاهُمْ كَذَلِكَ تَعْلَمُونَ^{٧٤} وَيَجْعَلُونَ^{٧٥} لِلَّهِ الْمُكَبَّرَ
سُبْحَانَهُ وَهُمْ مَا يَشْهُدُونَ^{٧٦} وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدٌ هُمْ بِالْأُنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوِدًا وَهُوَ كَظِيلٌ^{٧٧}
يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سَوْءٍ مَا يُشَرِّبُهُ^{٧٨} مَا يُمْسِكُهُ عَلَى هُوَنِ امْرِيْسَةٌ^{٧٩} فِي التُّرَابِ^{٨٠} أَلَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ^{٨١} لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمُثْلُ^{٨٢} لَا غَلَّ^{٨٣} وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ^{٨٤} وَلَوْ بُوَاحَدُ إِلَهُ النَّاسِ بِطُلْمَاهٍ^{٨٥} مَا تَرَكَ عَلَيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ^{٨٦} وَلِكِنْ يُؤْخِرُهُمْ
إِلَّا آجِيلٌ مُسْتَعِيٌّ^{٨٧} فَإِذَا جَاءَهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً^{٨٨} وَلَا يُسْتَفِرُونَ^{٨٩} وَيَجْعَلُونَ
لِلَّهِ مَا يَكْرُهُونَ^{٩٠} وَتَصِفُ الْأَسْتَهْمُ الْكَذَبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى^{٩١} لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّاسَ^{٩٢} وَأَنَّهُمْ

పడితే మీరు ఆయన్నే మొరుపెట్టుకుంటారు. కాని దేవుడు ఆ కష్టాన్ని దూరంచేయగానే మీలో కొండరు ఆయనకు ఇతరుల్ని సాచికల్పిస్తారు. ఇలా వారు, చేసినమేలు మరచి తమ ప్రభువుపట్ల కృష్ణులైపోతారు. సరే (కొన్నాళ్ళు) పహికసుఖాలు అనుభవించండి, త్వరలోనే (దాని పర్యవసానం ఏమిటో) మీకు తెలుస్తుంది. (53-55)

మేము ప్రసాదించిన ఊహించి వారు తమకు తెలియనివాటి (విగ్రహాల) కోసం కొంతభాగం (సైవేద్యంగా) నిర్ణయిస్తున్నారు. “(అవిశాసులారా!) దైవసాక్షి! ఈ అభూత కల్పనలను గురించి మిమ్మల్ని తప్పక నిలదీని ప్రశ్నం జరుగుతుంది.” (56)

వారు తమ కోసమైతే తమకిప్పమైనవారిని (కుమారుల్ని) ఎంచుకుంటారు! కాని దేవుని కోసం కుమారైల్ని ప్రతిపాదిస్తున్నారు. ఎంతటి అపచారానికి పొల్పడ్డారు! (57)

వారిలో ఎవరకైనా కూతురు పుట్టిందని శుభవార్ధ విన్మిస్తే, వెంటనే అతని మొహం మాడి ముడుచుకు పోతుంది. అతను లోలోన తెగ బాధపడిపోతాడు. “ఈ దుర్వార్డ విన్నాక ఇక నా మొహం జనానికి ఎలా చూపించను?” అని భావిస్తూ ప్రజల నుండి తప్పించుకుంటూ తిరుగుతాడు. అద్గాక. ఈ అపమానభారంతో కూతుర్కి అలాగే అట్టిపెట్టుకోవాలా లేక మట్టిలో పూట్టిపెట్టాలా? అని తీప్రంగా ఆలోచిస్తాడు. చూడు, (దేవుని విషయంలో) పీరు ఎలాంటి నిర్ణయాలు తీసుకుంటున్నారో! (58-59)

పరలోకపై విశ్వాసం లేనివారికే (ఇలాంటి) దుర్వక్షాలు, దుర్వక్షాలు శోభిస్తాయి. దేవుడు అత్యున్నత సుగుణాలు కలవాడు. ఆయనే అందరీ మించిన శక్తిమంతుడు, వివేచించుతుడు. ప్రజలు పాల్పడుతున్న దౌర్జన్యాలు, దోష్యోలకు దేవుడు వారిని వెంటనే పట్టుకోదలిస్తే భూమిపై ఒక్కడూ మిగలడు. ఆయన వారికి నిర్ణీతకాలందాకా గడువిస్తున్నాడు. ఆ గడువు తీరగానే ఇక ఒక్కఘుడియ కూడా వెనుకాముందూ కాదు. (60-61)

వారు తమకోసం ఇష్టపడని చాటిని దేవుని కోసం ప్రతిపాదిస్తున్నారు. వారు తమ కంతా మేలే జరుగుతుందని అబధాలు పేలుతున్నారు. వారికి ఒక్కటే రాసిఉంది. అదే నరకాగ్ని. అందరికంటే ముందు వారిని అందులోకి త్రోయడం జరుగుతుంది. (62)

5. వివరాలకు 43:18, 53:22, 81:8 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

مُفَرِّطُونَ ۚ قَالَ اللَّهُ لَقَدْ أَسْرَلْتَنَا إِلَيْهِ أُمِّهِ مِنْ قَبْلِكَ فَرِينَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْسَاهُمْ فَهُوَ
وَلَيْهُمْ أَيْوَمٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
أَخْتَافُوا فِيهِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۚ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاً فَاحِيًّا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهِنَا ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيَّةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۚ وَلَمَّا كَمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعْبَرَةً ۖ
لَشْقِينَكُمْ تَمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ قَرْبَتِ وَدَهْ لَبَنًا خَالِصًا سَائِعًا لِلشَّرِبِينَ ۚ وَوِئْنَ شَمَرَتِ
الْغَيْبِينَ وَالْأَعْنَابَ تَتَخَذُونَ مِنْهُ سَكَرًا ۖ وَرِزْقًا حَسَنَاتِنَ فِي ذَلِكَ لَذِيَّةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۚ
وَأَوْلَئِكَ رَبِّكَ رَأَيَ التَّعْلِمَ أَنَّ الْتَّعْذِيزَ مِنَ الْجِبَالِ بَيْنَهَا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِنَ
ثُمَّ كُلُّ مِنْ كُلِّ الشَّمَرِتِ فَاسْكُنِي سُبْلَ رَبِّكَ ذُلْلَادِيَّهُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَفِفٌ
أَوْلَانَهُ فِيهِ شَفَاعَةٌ لِلَّهِ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيَّةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۚ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِدُ إِلَى أَذَلِ الْعُمُرِ لَكَ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمِ شَيْئًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ قَدِيرٌ ۗ

ప్రపణ! దైవసాక్షి! పూర్వం మేము అనేకజాతుల దగ్గరకు ప్రవక్తలను పంపాము. పైత్రాన్ వారి చేష్టల్ని మనోహరమైనవిగాచేసి చూపాడు. ఆ పైత్రానే ఈనాడు వీరికూడా సంరక్షకుడయ్యాడు. వీరికోసం యర్థరయాతన ఉంది. వారు కల్పించుకున్న విభేదాలను గురించి నిజానిజాలు వెల్లిచేయడానికి మేమీ గ్రంథం నీపై అవతరింపజేశాం. విశ్వ సించేవారికి ఈగ్రంథం మార్గదర్శనిగా, కార్యాంప్రదాయనిగా అవతరించింది. (63-64)

దేవుడే ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. ఆయనే దానిద్వారా మృతభూమికి జీవం పొస్తున్నాడు. (సత్యబోధ) ఆలకించేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది. మీ కోసం పశువుల్లో కూడా గుణపారం ఉంది. వాటి పొట్టలోని పేడకు, రక్తానికి మధ్య నుండి మేముక (సుమధుర) పాసీయం తీసి మీకు త్రాగడానికి ప్రసాదిస్తున్నాము. అంటే స్వచ్ఛమైన పాలు. త్రాగేవారికి ఇపి ఎంతో కమ్మగా ఉంటాయి. (65-66)

ఖర్మురపండ్ల నుండి, ద్రాక్షపండ్ల నుండి కూడా మేముక విధమైన పాసీయం తీసి మీకు త్రాగడానికి ఇస్తున్నాం. దాన్ని మీరు మత్తుపాసీయంగా, పరిశుద్ధ ఆహారంగా తయారుచేస్తారు. బుద్ధిమంతులకు ఇందులో కూడా గొప్పసూచన ఉంది. (67)

నీ ప్రభువు తేనెలీగు సందేశం పంపుతూ “కొండల్లో, చెట్లలో, పందిళ్లపై ఎక్కిం చిన లతల మధ్య తేనెతెట్లు నిర్మించుకో. రకరకాల పండ్లరసాన్ని (పుష్పమకరందాన్ని) ఆస్వాదిస్తూ నీప్రభువు సుగమం చేసిన మార్గాలలో నడు” అని ఆదేశించాడు. ఈ తేనె టీగ నుంచి ఒక విధమైన రంగురంగుల పానకం వెలువడుతుంది. అందులో ప్రజలకు స్వస్థత కూడా ఉంది. యొచించేవారికి ఈవిషయంలో గొప్ప సూచన ఉంది. (68-69)

దేవుడు మిమ్మల్ని పుట్టించాడు. ఆత్మాత మీప్రాణాలు కూడా ఆయనే తీస్తున్నాడు. మీలోకొండరు అన్ని తెలిసి కూడా ఏమీ తెలియనంత సుదీర్ఘ వయస్సుకు చేరుకుంటున్నారు. దేవుడే సంపూర్ణ జ్ఞానసంపన్ముడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (70)

6. వైద్యపరంగా తేనెలో అనేక ప్రయోజనాలున్నాయని చాలామందికి తెలుసు. యునాని వైద్య విధానంలో తేనెను ప్రధాన వస్తువుగా వాడటానికి కారణం ఇదే.

وَاللَّهُ نَصَّلَ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْبَرِّ وَقَبْلَهُمْ فَصَلَّوْا بِرَآدِئِي رَزْقِهِمْ عَلَى مَا مَكَنُتْ
أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَا ۚ أَفَلَيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ دُونَهُ ۖ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ ۖ وَحَدَّةً وَرَزْقَكُمْ مِنَ الظَّبَابِ ۖ أَفَلَيَعْلَمُوا
يُؤْمِنُونَ وَيَنْعِمُتِ اللَّهُ هُمْ يَكُفُّونَ ۖ وَلَمَّا كَمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعْبَرَةً ۖ
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِعُونَ ۖ فَلَا تَصْنُرُ بِعْلَوْهُ الْمَسَابَقَ ۖ وَمَنْ زَرَقَنِهِ مِنَ
أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۖ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ ۖ وَمَنْ زَرَقَنِهِ مِنَ
رُزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفَقُ مِنْهُ سِرًا ۖ وَجَهَرًا ۖ هَلْ يَسْتَوْنَ أَنْجَدُهُ اللَّهُ بِإِلَكُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ

దేవుడే మీలో కొందరికి కొందరిపై ఉపాధిలో ఆధిక్యత నిచ్చాడు. ఇలా అధిక్యత పాందింపారు తమ బానిసలతో సమానులయ్యేలా వారాకి తమఉపాధి పంచివ్వారు కదా! మరి వారు దేవుడు చేసిన మేలును ఎలా మరచి ఆయన్ని నిరాకరిస్తున్నారు? (71)

దేవుడే మీకోసం మీ జాతినుండి స్థ్రీలను స్పృష్టించాడు. ఆయనే ఆ ప్రీలద్వారా మీకు కొడుకులు, మనవత్తను ప్రసాదిస్తున్నాడు. అంతేకుండా తినడానికి కూడా మీకు ఎన్నో మంచి మంచి పదార్థాలు ఇస్తున్నాడు. మరి (జిదంతా తెలిసి కూడా) వీరు మిధ్య విషయాలనే నమ్ముతున్నారా? దేవుడు చేసిన మేళ్లను మరచి కృతమ్ములైపోతున్నారా? వారు నిజదేవుడ్ని వదలి, భామ్యకాశాల నుండి తమకు ఏమాత్రం ఉపాధినిచ్చే శక్తిలేని మిధ్యాదైవాలను ఆరాధిస్తున్నారు. అసలా దైవాలు ఈపని చేయలేవు కూడా. కనుక దేవుని విషయంలో (అయన్ని ఇతరులతో పోల్చుతూ తప్పదు) ఉదాహరణలు ఇవ్వకండి. (సరైన ఉదాహరణలు) దేవునికి తెలుసు, మీకు తెలియదు. (72-74)

దేవుడు ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు (చూడండి): ఒక బానిస ఉన్నాడు ఇతరుల అధీనంలో. తనంతట తాను ఏపని చేయడానికి అతనికి అధికారంలేదు. (స్వేచ్ఛాపరు తెను) మరొకడు ఉన్నాడు. మేమతనికి మంచి ఉపాధి ప్రసాదించాం. అందులో కొంత అతను రహస్యంగాను, బహిరంగంగాను (మా మార్గంలో) ఖర్ముపెట్టున్నాడు. ఇప్పుడు చెప్పండి. వీరిద్దరూ ఒకటేనా? (కాదని చెప్పక తప్పదు.) దేవుడే ప్రశంసనీయుడు. కాని చాలామంది (ఈ ముక్కుసూచి మాట కూడా) అర్థం చేసుకోలేక పోతున్నారు. (75)

7. బహందైవారాధకులు తమ స్పృష్టికర్త, స్వామి, ప్రభువు, పొపకుడు అయిన దేవుడు ఒక్కడే అని నమ్ముతారు. అయితే ప్రకృతి శక్తులు, విగ్రహాలు, తాము కల్పించుకున్న ఇతర మిధ్యాదైవాలు ఆ మహాదేవుని ప్రభుత్వంలో పనిచుస్తున్న అధికారులని, ఆయన కొలువులో వాటి సిఫారసు చెల్లుతుందని భావించి వారు మిధ్యాదైవాలను ఆరాధిస్తారు. వారు దేవుడ్ని ప్రాపంచిక చక్రవర్తులతో పోల్చుతూ, చక్రవర్తి దగ్గరకు నేరుగా వెళ్లడం, అతడ్ని బిప్పించడం కష్టం గనక, అతని ఆస్వానంలో ఉండే ఉద్యోగుల్ని ప్రసన్నం చేసుకుండే వారతని దగ్గర తమను గురించి సిఫారసు చేస్తారని, అలగే తాము పూజించే ఈ దేవతలు కూడా దేవుని దగ్గర సిఫారసు చేస్తారని అంచరు.

ఖరున్ ఈ అభిప్రాయాన్ని ఖండిస్తాంది. తప్పదు తార్కాణాల ద్వారా దేవుడ్ని ప్రాపంచిక రాజులతో పోల్చుతూ, ఆయనకు మానవ బలపేశాతలత్తి ఆపాదించకూడని, ఈపిషయంలో దేవుడు మాత్రమే సరైన తార్కాణాల ఇచ్చి వాస్తవం తెలియజేయగలడని చెబుతోంది. ఆ తరువాత 75,76 సూక్తులలో సరైన తార్కాణాల రెండిటిని పేర్కొంటూ, సత్యాన్ని వివరించింది.

وَصَرَبَ اللَّهُ مِثْلًا لِجَلَّيْنِ أَحَدُهُنَا أَبْكَمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كُلُّ عَلَى مَوْلَهُ إِيمَانًا
يُوجَهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلَهُ
عِزِيزٌ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلِمَحُ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ مِنَ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَتُكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ التَّسْمَعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْقَادَةَ لَعَلَكُمْ تَشَكُّرُونَ إِنَّمَا يَرَوْا لَيْلَ الطَّيْرِ مُسْخَرَتٍ فِي جَوَّ السَّمَاءِ مَا بَيْسَكُهُنَّ إِلَّا
اللَّهُ مَنْ فِي ذَلِكَ لَا يَأْتِ بِقُوَّةٍ يُؤْمِنُونَ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بَيْوِنَكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا سَتَحْفَوْهَا يَوْمَ طَعْنَكُمْ وَيَوْمَ إِقْمَاتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافَهَا وَ
أَوْبَرَهَا وَأَشْعَارِهَا آثَانًا وَمَنَّاعًا إِلَى حَيَّنَ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ طَلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ لَبَبِلِ الْأَنْعَامِ وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِينَ تَقْيِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِينَ بَاسِكُمْ كَذَلِكَ يُتَقْرَبُ

దేవుడు మరొక ఉదాహరణ ఇస్లాముడు: ఇస్లాముడు మనములున్నారు. వారిలో ఒకడు మూగవాడు. పైగా ఏపనీ చేయలేని అసమర్థుడు. అందువల్ల ఆతను తన యజమానికి భారమయి ఉన్నాడు. యజమాని అతడ్కి ఎక్కడికి పంపినా ఎలాంటి లాభాన్ని తీసుకు రాలేదు. అయితే రెండవ వ్యక్తి (ప్రజలకు) మంచిని బోధిస్తూ ఉంటాడు. తాను కూడా సన్మార్గంలో నడుచుకుంటాడు. చెప్పండి, పీరిష్టరు ఒకటేనా? (76)

భూమ్యకాళాల్లో ఉన్న సమస్త అగోచరాలు దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ప్రశ్నయం రావడానికి ఎంతోసేపు పట్టదు. రెప్పపాటులో అది వచ్చిపడుతుంది. అంతకంటే తక్కువ సమయంలోనే రాపచ్చ. దేవునికి అఱువణ్ణాలై అధికారం ఉంది. దేవుడు ఏమ్మల్ని మీకేమీ తెలియని స్థితిలో మీతల్లుల గర్వాల నుండి తీశాడు. అయిన మీకు చూడటానికి కళ్ళిచ్చాడు, విన్డానికి చెపులిచ్చాడు, ఆలోచించడానికి హృదయాన్నిచ్చాడు. మీరు కృతజ్ఞత చూపుతారనే ఆయన ఇప్పనీ మీకు ప్రసాదించాడు. (77-78)

వారు ఆకాశంలో ఎగరే పక్కల్ని చూడలేదా? వాటిని (శుహ్వంలో) దేవుడు తప్ప మరెవర్తైనా నిలిపిఉంచగలరా? విశ్వానించే వారికి ఇందులో గొప్ప సూచనలున్నాయి.*

దేవుడు మీకోసం మీగృహాలను ప్రశాంతనిలయాలుగా చేశాడు. ఆయన మీకోసం పశువుల చర్యాలతో తేలికపొటి గుడారాలు (కూడా) నిర్మించాడు. మీరు ప్రయాణంలో ఉన్నా, ఒకచోట బసచేసినా అవి (మొసుకెళ్ళడానికి) తేలిగ్గా ఉంటాయి. ఆ పశువుల రోమాలతో, ఉన్నితో, పెండ్రుకలతో మీరు ధరించే, వాడుకునే వివిధ వస్తువులు తయారు చేస్తారు. అవి కొంతకాలం వరకు మీకు ఉపయోగపడుతున్నాయి. (79-80)

దేవుడు తాను సృష్టించిన అనేక వస్తువుల ద్వారా మీకోసం నీడ ఏర్పాటు చేశాడు. ఆత్మయం కోసం కొండలలో గుహలు నీర్మించాడు. ఎండవేడిమి నుండి కాపాడే దుస్తులు సృజించాడు. యుద్ధంలో రక్షణ కవచాలుగా ఉపయోగపడే దుస్తులు సృజించాడు. మీరు విధేయులైంటారనే దేవుడు మీకిలా అనేక ప్రయోజనాలు చేకూర్చి మేలుచేశాడు. (81)

8. పక్కల్లో 14 వేల జాతులున్నాయి. కొన్ని రకాల పక్కలు ఆకాశంలో 8 కిలోమీటర్ల ఎత్తు వరకు ఎగరగలవు. మరికాన్ని నేలపై వాలకుండా ఏకధాటిగా రెండువారాల దాకా ఎగరగలవు.

نَعْيَتَهُ عَلَيْكُمْ كَعَلَمُ سُلَمُونَ ۝ قَلْ نَوَلُوا فَإِنَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْبَيْنُ ۝ يَعْرِفُونَ نَعْمَتَ
اللَّهِ الَّتِي لَمْ يَنْرُوْنَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَفَرُونَ ۝ وَيُوْمَ تَعْبَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا لَهُ لَكِيْدُونَ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا وَلَاهُمْ لَيْسُ عَتَدُونَ ۝ وَإِذَا رَا الَّذِينَ ظَاهَرُوا عَلَىٰ عَذَابٍ فَلَا يُخْفَى عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝
وَإِذَا رَا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرِكَةً لَهُمْ قَالُوا رَبُّنَا هُوَ لَأَءَ شَرِكَةً وَنَا الَّذِينَ دُونُكُمْ
فَالْقَوْلُ إِنَّمَا كَلِمَتُهُمْ لَكَلِمَتُ بُنُونَ ۝ وَالْقَوْلُ إِلَيْهِ مُسْخَرٌ ۝ فِي جَوَّ السَّمَاءِ مَا بَيْسَكُهُنَّ إِلَّا
يَقْتَرُونَ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زُرْدُهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا

ముహమ్మద్ (స)! (ఇంత సచ్చజెప్పినా) ఏరు ఏముఖులైపోతే (పొని), సందేశాన్ని స్పష్టంగా అందజేయడమే నీ పని. దేవుడు చేసిన మేఘాలిట్ వారికి తెలుసు. అయినా వారు సత్యాన్ని నిరాకరిస్తున్నారు. వారిలో చాలామంది కృతమ్ములే ఉన్నారు. (82-83)

మేము (తీర్పిదినాన) ప్రతి అనుచర సముద్రాయం నుండి ఒక సాక్షి (ప్రవక్త)ని తెచ్చి నిలబెట్టినప్పుడు అవివాసులకు (తమ గోడు వెళ్ళబోసుకోవడానికి) ఏమాత్రం అనుమతి లభించదు. క్షమాపణ వేడుకోండని కూడా వారికి చెప్పంజరగదు. ఈ దుర్మార్గులు (నరక)యాతనను ఓసారి (చవి)చూసుకుంచే ఇక ఆ యాతన తీవ్రత ఏమాత్రం తగ్గించబడదు. (తప్పించుకోవడానికి) ఎలాంటి అవకాశం ఇవ్వబడదు. (84-85)

బహుమానికి ప్రశ్నలు (తాము కల్పించుకున్న) మిధ్యాదైవాల్ని చూసినప్పుడు “ప్రభూ! నిన్న పదలి మేము ప్రార్థించిన మా భాగస్వాములు (మిధ్యాదైవాలు) ఏరే” అనంటారు. 10 కానీ ఆ మిధ్యాదైవాలు వారిమాటలు ఖండిస్తూ, ‘మీరు అసత్యవామల’ని చెప్పేస్తాయి. అప్పుడు వారు దేవుని ముందు పూర్తిగా లొంగిపోతారు. వారి అభూత కల్పనలన్నీ వారి నుండి కనుమర్గిపోతాయి. తాము సత్యాన్ని తిరస్కరించడమేగాక (ఇతరుల్లి కూడా) దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించినవారికి వారి దుర్మార్గానికి ప్రతిఫలంగా మేము (నానా యాతనలకు గురిచేసి) ఇక్కపై ఇక విధిస్తాం. (86-88)

9. పునరుత్థాన దినాన విచారణకోసం మానవులంతా బ్రతికించబడతారు. అప్పుడు ప్రతి జాతికి లేక అనుచర సమాజానికి చెందిన దైవపవక్త, లేదా ఆప్రవక్త అనంతరం ఆయన బోధనలు ప్రచారం చేసి ప్రజల్ని ప్రాచ్యరించిన బోధనలు తాము తమజాతి ప్రజలకు దైవసందేశం అందజేశామని విశ్వప్రభువు ముందు సాక్ష్యం చెబుతారు. దాంతే సత్యతిరస్కరులకు ఎలాంటి సాకులు చెప్పే అవకాశం ఏమాత్రం లభించదు. (ఇదే అధ్యాయంలోని 89 వ సూక్తి కూడా చూడండి.)

10. ఇక్కడ మిధ్యాదైవాలు, మీరు మమ్మల్ని అసలు ఆరాధించేంటూ బహుమానికి ప్రశ్నలు తిరస్కరించిన అధ్యాయంలో కాదు. మేమునలు దేవుని విప్పాలు చేసి ప్రశ్నలు తేలికపోతారు. ఈ విధింగా బహుమానికి ప్రశ్నలు దేవుని ముందు చెప్పే అసత్యాన్ని వారు ఖండిస్తారు. దీన్ని బట్టి ప్రజలు దేవుని విప్పాలో స్థాన అధారాలు, గట్టి ప్రమాణాలేవీ లేకుండా మతనాయకులనబడే వారిలో ఎవర్కి బిఫీతే వారిని గుట్టిగా అనుసరించకూడని, ప్రతి మనిషి తన జీవితపిధానానికి, నడవడికు వ్యక్తిగతంగా దేవుని ముందు బాధ్యతాడని తెలుస్తాంది. (ఇతర విచారాలకు 10:28,29; 39:3 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

يُفْسِدُونَ وَيُوَمَّرْ بَعْثَتْ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ قَوْنَ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هُؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَبَ تَبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ الْمَعْدُودِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا أَعْهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْنَا اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالْقَوْنِ نَقْضَتْ غَرْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوْتِهِ أَنْكَاثًا تَنْخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ أَنْ شَكْوَنَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَبٌ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَكَيْبِيرَكُمْ لَكُمْ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَا كَنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِقُونَ وَكَوْشَأَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكُنْ يُضْلَلُ مَنْ لَيْشَأُ وَيَهْدِي مَنْ لَيْشَأُ وَلَتَنْتَلِعَنَ عَنْهَا كُلُّمُ تَعْمَلُونَ وَلَا تَنْخِذُ وَأَيْمَانَكُمْ فَتَرِلْ قَدَرْ بَعْدَ ثَبُوتِهَا وَتَذَوْقُوا الشَّوْءَ بِهَا صَدَرَتْ شَمَّ عَنْ

(ప్రవక్తా) మేము ప్రతి అనుచర సముదాయంలో ఆ సముదాయానికి చెందిన ఒక సాక్షి (ప్రవక్త)ని తెచ్చి నిలబెట్టాం. అతనా సముదాయానికి ప్రతికూలంగా సాక్ష్య మిస్తాదు. అప్పుడు ఏరికి ప్రతికూలంగా సాక్ష్యమివ్వడానికి మేము నిన్ను తీసుకొచ్చి నిలబెట్టాం. (ఈసాక్ష్యం కోసమే) మేము ప్రతి విషయాన్ని స్పష్టంగా వివరించే గ్రంథాన్ని నీపై అవతరింపజేశాం. ఈ గ్రంథం (మాకు) విధేయులైనవారి కోసం చక్కటి మార్గదర్శినిగా, కారుణ్యప్రదాయినిగా, శుభవార్త ప్రకటనగా అవతరించింది. (89)

దేవుడు మిమ్మల్ని న్యాయంగా వ్యవహరించాలని, మేలు చేయాలని, బంధువుల పట్ల దయతో మెలగాలని ఆదేశిస్తున్నాడు. చెడు, అళ్లిలం, దౌర్జన్యాల జోలికి పోకూడదని వారస్తున్నాడు. మీరు విషయం గ్రహించడానికి దేవుడు మీకిలా ఉపదేశిస్తున్నాడు. దేవుని పేరుపై మీరేడైనా వాగ్గానం చేస్తే దాన్ని నెరవేర్పండి. అలాగే దేవుని సాక్షిగా మీరేడైనా ప్రమాణంచేస్తే దాన్ని భంగపరచకండి. మీరు చేసేపనులన్నే దేవునికి తెలుసు. (90-91)

కష్టపడి నూలు వడికి దాన్ని చేజేతులా ముక్కలు ముక్కలుగా త్రైంచివేసిన స్త్రీలా మీ పరిస్థితి మారకూడదు. ఒకజాతి మరొకజాతి కంటే ఎక్కువ ప్రయోజనాలు పొందే దురుదేశంతో మీరు పరస్పరం మోసగించుకోవడానికి మీ ప్రమాణాలను పనిముట్లగా వాడుతున్నారు. కాని దేవుడు ఈ ప్రమాణాలు, వాగ్గానాల ద్వారా మిమ్మల్ని పరిక్షకు గురిచేస్తున్నాడు. మీరు పరస్పరం విభేదించుకున్న విషయాల్లోని నిజానిజాలేమిటో ప్రథయిదినాన దేవుడు తప్పకుండా మీముందు వెల్లడిస్తాడు. (92)

(మీలో ఎలాంటి విభేదాలు లేకుండా ఉండాలని) దేవుడు తలచుకుంటే ఆయన మిమ్మల్లందరీ ఒకే జాతిగా, ఒకే సమాజంగా చేసేవాడు. కాని దేవుడు తాను కోరిన విధంగా కొండరిని మార్భర్షఫ్టత్వంలో పడువ్స్తాడు; మరికొండరికి రుజుమార్గం చూపిస్తాడు. (ఆపై తీర్పుదినాన) మీ కర్మల్ని గురించి తప్పకుండా విచారణ జరుగుతుంది. (93)

(ముస్లిములారా!) మీరు పరస్పరం మోసగించుకోవడానికి మీ ప్రమాణాలను పనిముట్లగా వాడకండి. అలాచేస్తే (థర్మంలో) స్థిరంగా ఉన్న (సవముస్లింల) పాదాలు

سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ شَيْئًا قَبْلًا إِنَّمَا عَنْدَ اللَّهِ هُوَحِيرٌ لَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ مَا عَنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَكُنْجِزِيَنَ الْذِينَ صَدَرُوا أَجْرَهُمْ بِإِحْسَانٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرَ أَوْأَنْثَى وَهُوَمُؤْمِنٌ فَلَنْحَبِيَنَ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَكَجُنْيَيْهُمْ أَجْرَهُمْ بِإِحْسَانٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَلَذَا قَرَأَتِ الْقُرْآنَ فَاسْتَعْدَدَ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطِينِ الرَّجِيبِ لَهُ لِبِسَ لَهُ سُلْطَنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ وَإِذَا بَدَلَنَا آيَةً مَكَانَ آيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَبْرُرُ قَالَوا إِنَّا آتَنَا مُفْتَهٍ بِكُلِّ أَكْثَرِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ فَلَنْ تَرَكَ رُوحٌ قَدْسِهِ مِنْ رَيْكَ بِالْحَقِّ لِيُبَيِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدُّهُ وَلَبُشْرَهُ لِلْمُسْلِمِينَ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يَعْلَمُهُ لَهُ لِبِسَ لَهُ لِبِسَ لَهُ أَعْجَبِيَ وَهَذِهِ السَّانُ عَرَبِيَ

తడబడవచ్చు. (ఇలా) వైవమార్గంలో అవరోధం సృష్టించిన నేరానికి మీరు దుష్టితం చవిచూడవలసి వస్తుంది; కరివాతి కరినశిక్ష అనుభవించవలసి వస్తుంది. (94)

దేవునిపేరుతో మీరు చేసిన ప్రమాణం, ఒప్పందాలను స్వల్పమూలాయానికి అమృతండి. మీరు గ్రహించగలిగితే దేవుని దగ్గరున్న (పరలోకసంప)దే మీకోసం ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. మీ దగ్గరున్న (పరిపోక)సంపద ఖర్చుయి (అంతమయి) పోయేదే. దేవుని దగ్గరున్న (పరలోక) సంపద మాత్రమే ఎన్నిటికి తరగతుండా శాశ్వతంగా ఉంటుంది. సహనం వహించేవారికి మేము వారి సత్కర్మలకు తప్పక శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాం. పురుషుడైనా, స్త్రీ ఐనా విశ్వాసితయి సత్కార్యాలు చేస్తే, వారికి మేము పరిశుద్ధ జీవితం గడిపేలా చేస్తాం. వారి సత్కర్మలకు అతిశ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాం. (95-97)

మీరు ఖరున్ పరించడానికి ఉపక్రమించినప్పుడు (ముందుగా) శాపగ్రస్తుడైన పైతాన్ బారినుండి దేవుడ్చి శరణు వేడుకోండి. విశ్వప్రభువును నమ్ముకున్న విశ్వసులపై వాడి పాచిక పారదు. వాడ్చి సంరక్షకుడిగా చేసుకొని (వాడు అడించినట్లు ఆడుతూ) మిధ్వదైవాల్చి ఆరాధించేవారిపై మాత్రమే వాడి ఆటలు సాగుతాయి. (98-100)

ఏసుక్కిని అవతరింపజేయాలో దేవునికి బాగా తెలుసు. మేము ఒక స్త్రీని రద్దుచేసి దాని స్త్రానంలో మరొక స్త్రీని దించినప్పుడు ఈ అవిశ్వసులు (ముఖం చిట్టిస్తూ) “నీవే ఈ ఖరున్నని కల్పించి తెస్తున్నావ”ని అంటారు. అసలు వారిలో చాలా మంది. అజ్ఞానులే ఉన్నారు. వారికిలా చెప్పు: “దీన్ని పరిశుద్ధత్తు యథాతథంగా మీ ప్రభువు దగ్గర్చుండి అవతరింపజేశాడు. విశ్వసుల విశ్వసాన్ని మరింత పట్టిష్టం చేయడానికి, విధేయులైనవారికి సహా తప్పకిల్లా చేయాలను పనిముట్లగా, శుభవార్త ప్రకటనగా అవతరించింది. (101-103)

11. దేవుని దగ్గర్చుంచి ఆయన ప్రవక్తలకు దివ్యవిష్ణుతి (వహీ)ని చేరచే వైవడుత హజ్జత్ జిట్లీల్ (అలైపో)ని ఇక్కడ పరిశుద్ధత్తు అని పేర్కొనబడింది.

مُؤْمِنُونَ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاِلٰهٖ اللَّهِ لَا يَهُدِيْهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
إِنَّمَا يَفْتَرِيْهُ الْكَذِبُ الَّذِي لَا يُؤْمِنُونَ بِاِلٰهٖ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ مَنْ
كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهِ لَا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْسَيْتُ بِاِلٰهِيْمَانِ وَلِكُنْ مَنْ شَرَّ

దేవుని సూక్తులు విశ్వసించని వారికి దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మారఘుధి ప్రసాదించడు. అలాంటివారికి దుర్భరయాతన తప్పుడు. దేవుని సూక్తులు విశ్వసించనివారే (ఇలాంటి) అబధాలు పలుకుతారు. వారే అసలు అసత్యవాదులు. (104-105)

ఎవరైనా దైవాన్ని విశ్వసించాడ వత్తించి బలప్రయోగాల వల్ల అవిశ్వాస ఫోరటి వ్యక్తం చేస్తే, అప్పుడతని హృదయం మాత్రం విశ్వాసస్థితిలోనే ఉంటే అలాంటి వ్యక్తిపై దేపంలేదు.¹² అలాగాకుండా ఎవరైనా ఉఛ్ఛిశ్వపూర్వకంగానే తిరస్కార వైఖరి అవలంబిస్తే

12. హింసాద్వాన్యాలు జరుగుతనుప్పుడు మనిషి ప్రాణభయంతో మనస్సార్థిగా అవిశ్వాస (కుఫ్రి) పలుకులు పలకకూడదు. పూర్తిగా విశ్వాస (కుమాన్) స్థితిలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే అవిశ్వాస (కుఫ్రి) పలుకులు పలకడానికి ఈస్సాక్సీలో అనుమతి ఇష్వబడింది. అయితే విశ్వాసాన్ని కాపాడు కోవడానికి ప్రాణం పోయినా సరే, సహనం వహించడం గొప్ప త్యాగం అన్మించుకుంటుంది. ప్రవక్త అనుచరుల్లో ఈ రెండు వైఖరులు మనకు గోచరిస్తాయి.

హజ్రత ఖబీబ్ బిన్ అర్రత్ (రజి)ని మక్కా బహమాదైవారాధకులు అగ్నికణాల మీద పడవేసి అదిమి పట్టి ఉంచుతారు. దాంతే ఆయన వీపుమీది చర్యం కాలి కొప్పు కంిపాతుంది. ఆ కంిన కొప్పుతోనే నిష్పుకణాలు చల్లబడి పోతాయి. అయినా ఆ సహనశిలి తన నోటి ఎలాంటి అవిశ్వాస పలుకులు రానివ్యకుండా ఇస్లాం ధర్మంలో స్థిరంగా ఉంటారు.

హజ్రత ఖిలాల్ (రజి)ని అవిశ్వాసులు ఇసుక కవచం తొడిగించి మలమలమాడే ఎండలో గంటల తరబడి నిలబెట్టేవారు. తరువాత ఎండకు తీప్పంగా కాలుతున్న ఇసుక మీద పడవేసి ఈధ్వేశ్వరు. అయినప్పటికీ ఆయన సహనం వహించి బక్కడే, (దేవుడైక్కడే) అని పలికేవారు.

హజ్రత హబీబ్ బిన్ జైద్ (రజి)కు బూటకుపు ప్రవక్త ముస్లిమా దుర్భరయాతనలు పెడతాడు. ఒక్కిత్తు అవయవాన్ని నరికివేస్తూ తనను దైవప్రవక్తగా అంగీకరించమని హింసించేవాడు. అయితే హజ్రత హబీబ్ (రజి) ఇలా తన అవయవాలు అనేకం తెగిపోయి చివరికి ప్రాణం విహిస్తారు. కానీ ఆ దురూర్ధుత్తి దైవప్రవక్తగా అంగీకరించరు. పైగా తన అవయవం తెగిపోయిన ప్రతిసారి ఆయన మాటను గట్టిగా తిరస్కరిస్తుందేవారు.

హజ్రత అమ్మార్ బిన్ యసిర్ (రజి) కళ్చుయిచే ఆయన తల్లదండ్రుల్లో అవిశ్వాసులు చిత్ర హింసలు పెట్టి చంపేశారు. తర్వాత ఆయన్ని కూడా వారు నానాయాతనలు పెడ్డు, తాము చెప్పి నట్టు ముహమ్మద్ (స)ని దూషించి, తమ దేవతల్లి పొగడవలసిందిగా బలవంతం చేశారు. చివరికి హజ్రత అమ్మార్ (రజి) ఈ బాధలకు తాళైక వారు పలకమన్న మాటలన్నీ పలికారు.

ఆ తరువాత ఆయన రోదిస్తూ దైవప్రవక్త (సల్లా) సన్నిధికి వచ్చి “దైవప్రవక్త! నేను మిమ్మల్ని గురించి చెడుగా, వారి దేవతలను గురించి మంచిగా పలకనంతపరకు వారు నన్ను వదలి పెట్టు లేదు” అని అన్వారు. దైవప్రవక్త (స) ఈ మాట విని “అప్పుడు నీ హృదయస్థితి ఎలా ఉండింది?” అని అడిగారు. దానికి ఆయన “నేనప్పుడు పూర్తి విశ్వాస (కుమాన్) స్థితిలోనే ఉన్నాను” అని సమాధానమిచ్చారు. “అయితే వారు మరెప్పుడైనా ఇలా దౌర్జన్యం చేస్తే, నీవు మట్టి అలాంటి మాటలే పలుకు” అన్నారు దైవప్రవక్త (స) (ఇబ్నోక్సీర్)

بِالْكُفَّارِ صَدَرَ فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَعَظَمٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ
الَّذِي نَهَى اللَّهُ عَنْهُ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى
قُلُوبِهِمْ وَسَمِعُوهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْخَيْسُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنُوا ثُمَّ جَهَدُوا وَصَدَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
بَعْدِهَا لَنَفَّرُ رَحِيمٌ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُنَوَّقَ كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَيْلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ أَمْنَةً مُطْمَئِنَةً يَأْتِيهَا
رُزْقُهَا رَغْدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَلَمَّا كَانَتْ بِأَنَّهُمْ فَاجَرُوا إِنَّمَا اللَّهُ لِبِلَاسِ الْجُوُودِ وَالْخُوفِ بِمَا
كَانُوا يَصْنَعُونَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مَنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخْذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَلَمُونَ
فَلَمَّا وَمَاتَ رَبُّكُمُ اللَّهُ حَلَّا طَبِيبًا وَأَشْكَرُوا يَعْمَلَتِهِ إِنَّ كُنْتُمْ إِلَيْهِ تَعْبُدُونَ إِنَّمَا
حَرَمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَكَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطَرَّ عَيْرَ بَاغَ وَلَا

అతనిపై దైవాగ్రహం వచ్చిపడుతుంది. అలాంటివారికి ఫోరమైన యాతన ఉంది. (106)

వారసలు పరలోక జీవితానికి బదులు పహిక జీవితాన్ని కోరుకున్నారు. అలాంటి అవిశ్వాసులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. దేవుడు వారి హృదయ కవాటాలు మూసేసాడు. వారి చెవులకు, కళ్ళకు సీలువేశాడు. వారసలు ఏమరుపాటుకు గుర్యారు. కనుక వారు తప్పక పరలోకంలో ఫోరంగా సష్టపోతారు. (107-109)

(సత్యాన్ని విశ్వసించిన కారణంగా) పీడించబడి, స్వష్టలం వదలి వలసపోయిన వారు; ఆ తర్వాత దైవమార్గంలో పోరాడుతూ అనేక బడిముడుకులు ఎదుర్కొన్నవారు; సహనంతో వ్యవహారించినవారు- అలాంటివారి పట్ల నీ ప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు * మానవులంతా తమనుతాము కాపాడుకునే ప్రయత్నంలో మునిగి వుండే (ప్రథయ)దినాన ప్రతి మనిషికి అతను చేసుకున్న కర్కులకు హృతి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఎవరికి ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (110-111)

దేవుడు ఒక పట్లణం గురించిన ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు (గమనించండి): ఆ పట్లణవాసులు ఎంతో ప్రశాంతజీవితం గడుపుతున్నారు. నలువైపుల నుండి వారికి బాగా ఉపాధి లభిస్తుంది. కానీ ఆ ప్రజలు దేవుడు చేసిన ఈ మేళ్ళను విస్కరించి ఆయనకు కృతములైపోయారు. అప్పుడు దేవుడు వారికి వారిదుష్టరూల పర్యవసానం చవిచూపించాడు. ఆకలి, భయాందోశనల మహోపద్వమం వారిపై వచ్చిపడింది. వారి దగ్గరికి వారి జాతికి చెందిన ఒక ప్రవక్త వచ్చినప్పటికీ వారతని మాటలు వినకుండా నిరాకరించారు. చివరికి ఆ దుర్మార్గంలైపై (దైవ)ఇక్క విరుచుకుపడింది. (112-113)

కాబట్టి మానవులారా! దేవుడు ప్రసాదించిన ధర్మముత్తమైన పరిశుద్ధ ఉపాధిని తింటూ ఆయనకు కృతజ్ఞులయి ఉండండి. మీరు నిజంగా దేవుడి ఆరాధించేవారయితే ఇలా చేయండి. ఆయన మీకు మృతజంతువుని, రక్తాన్ని, పందిమాంసాన్ని, దైవేత

عَادِ قَائِمَ اللَّهُ عَنْهُرَ حِيمٌ ۚ وَلَا تَقُولُوا إِلَيْنَا تَصْفُ الْأَسْنَتُكُمُ الْكَذِبُ هَذَا حَلٌّ ۚ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَقْرُبُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۗ مَتَاءٌ قَلِيلٌ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمَنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلٍ ۗ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ ۗ وَلَكُنْ كَانُوا أَنفُسُهُمْ يَظْلَمُونَ ۗ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ إِنَّ لِلنَّٰدِينَ عِلْمًا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ۗ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

రులకు నిపేదించబడినదాన్ని నిపేధించాడు. 13 అయితే ఎవరైనా ఆకలికి తాళలేక గత్యం తరంలేని పరిస్థితిలో ఈ నిపేధితాలు తింటే తప్పు లేదు. కాకపోతే అతను దైవాజ్ఞను ఉల్లంఘించే, పాశ్చ మీరిపోయేవాడై ఉండకూడదు. (అలాంటివారి విషయంలో) దేవుడు క్రమించేవాడు, కరుణించేవాడు. (114-115)

మీరు ఇట్టే నోటికొచ్చినట్లు “ఇది ధర్యసమ్ముతమైనది, అది అధర్యమైనది” అని అబద్ధాలాతున్నారు. ఇలాంటి ఆజ్ఞలు జారీచేస్తూ దేవుని మీద అసత్యాన్ని మోపకండి. దేవుని మీద అసత్యాల్చాలు చేసేవారు ఎన్నచీకీ సాఫల్యం చెందలేరు. (అసత్య విషయాల ద్వారా) కొన్నాళ్ళ మాత్రమే ప్రయోజనం పొందగల్లుతారు. కాని చివరికి వారు (తమ పాపాలకు పరలోకంలో) దుర్భర శిక్ష చవిచూడవలని వస్తుంది. (116-117)

దీనికి పూర్వం మేము నీకు తెలియజేసినవాటిని యుచ్చాదులకు నిపేధించాము. మేము వారికి అన్యాయం చేయలేదు. వారే తమకుతాము అన్యాయం చేసుకునేవారు. అయితే ఎవరైనా అజ్ఞానం వల్ల పాపకార్యం చేసి ఆ తరువాత పశ్చాత్తపం చెంది తమ

13. ఈ విషయాన్ని ఇంతకు పూర్వం మూడు చోట్ల ప్రస్తావించడం జరిగింది. 2:173, 5:3, 6:145 సూక్తలు చూడండి. దైవేతరశక్తుల పేర్లతో కోయబడిన పశుపత్సుల మాంసం తినడం నిపిధ్యం (హరాం) అనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. అయితే కొందరు ముస్లింలు ద్రూల దగ్గర, పలీల (దైవప్రియుల) సమాధుల దగ్గర తమ మొక్కుబడులు తీర్ముకోవడానికి దేవునిపేరుతో జిబహో చేసే పశువుల మాంసం తినడంలో తప్ప లేదని భావిస్తారు. కాని ఆ పశువుల్ని దేవునిపేరు ఉచ్చరించి జిబహో చేసినా వారి అసలు ఉచ్చేశ్యం ఆ దైవప్రియుల్ని ప్రసన్నం చేసుకోవడమే గనక వారి సమాధుల దగ్గర జిబహో చేసే పశువులు కూడా నిపిధ్యమే.

“జిబహో చేసేటప్పుడు దేవుని పేరు ఉచ్చరించినా దైవేతరుల పేరు ప్రస్తావించబడిన ప్రతి పశువు నిషిధ్యమే” అని వైజ్ఞావి గ్రంథంలో ఉంది. అలాగే “ఎవరైనా పాలకుడు, ప్రభుత్వాధికారి, లేదా ప్రముఖవ్యక్తి రాకప్పల్ల అయిన్ని గారవించి ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి పశువును దేవుని పేరుతో జిబహో చేసినప్పటికీ హరాం అప్పతుంద”ని హానఫీ ఫిబ్రూగ్రంథం యార్దెముబ్జార్లో కూడా ఉంది.

ఒక హాదీసు ప్రకారం ఒకతను దైవప్రవక్త (సల్లు) సన్నిధికి వచ్చి “నేను ‘బవానా’ ప్రదేశంలో (మొక్కబడి) ఒంటెను జిబహో చేయదలిచాను” అని అన్నాడు. దైవప్రవక్త (సల్లు) ఈమాట విని “అక్కడ మూడుకాలంలో” ప్రజలు పూజాస్తూ ఉండిన విగ్రహం ఏదైనా ఉండా?” అని అడిగారు. దానికి ప్రజలు లేదన్నారు. “మరి అక్కడివారు తమ (గత) ఉత్సవాలలో ఏదైనా ఉత్సవాన్ని జరుపు కునేవారా?” అని అడిగారు దైవప్రవక్త (సల్లు) మళ్ళీ. దానికి ప్రజలు అలాంటిదేమీ లేదన్నారు. అప్పాడాయన ఆ ప్రదేశంలో మొక్కబడి తీర్ముకోవడానికి ఆ వ్యక్తికి అనుమతి ఇచ్చారు.

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أَمَةً قَاتَنَّا لَهُ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۗ شَاكِرًا لَّا نُعْلِمُهُ إِجْتَبَابَهُ وَهَدَاهُ إِلَيْ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۗ وَاتَّبَعَهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَيْسَ الْمُضْلَّينَ ۗ ثُمَّ أَوْحَيْنَا لِإِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۗ إِنَّمَا جَعَلَ السَّبَدَ عَلَى الَّذِينَ احْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ اُدْعُ إِلَيْ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحَكْمَةِ وَالْمُوعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادَهُمْ بِإِيمَنَهُ ۗ هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَمَّاتِ ۗ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقَبْتُمْ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۗ وَلَكُنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ حَيْثُ لَاصْطَرَبْتُمْ ۗ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرَكَ إِلَّا بِإِلَهٍ وَلَا تَحْرَنْ عَلَيْهِمْ ۗ وَلَا تَنْكُ ۗ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يُمْكِنُ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْأَذِنِينَ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ قُمْحَسُونَ ۗ

నడవడికను సరిదిద్దుకుంటే, అలాంటివారి పాలిట సీప్రభువు అపార క్రమాశీలి, అమిత దయామయుడు అవుతాడు. (118-119)

ఇబ్రాహీం (యావత్తమాజానికి) గొప్ప నాయకుడు. దేవుని పట్ల పూర్తి విధేయతత్త్వం కూడిన అంకితభావం గల భక్తుడు. అతను ఏనాడూ దైవేతరశక్తుల్ని ఆరాధించినవాడు కాదు. అదీగాక దేవుడు చేసిన మహాపకారాల పట్ల ఆయనకు సదా కృతజ్ఞుడయి ఉండేవాడు. (అంచేత) దేవుడు అతడ్ని ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొని రుజుమార్గం చూపాడు. పైగా ప్రపంచంలో అతనికి మంచిని ప్రసాదించాడు. పరలోకంలో అతను తప్పకుండా సజ్జనులలో పరిగణించబడతాడు. (120-122)

అందువల్ల నీవు ఏకాగ్రచిత్తుడవయి బహుదైవారాధకుడు కాని ఇబ్రాహీం (జీవన) విధానాన్ని అనుసరించమని మేము నీ దగ్గరకు దివ్యావిష్ణుతి (వహీ) అవతరింపజేశాము. (123)

శనివారం సంప్రదాయంతో విభేదించినవారి పైన్నే మేము దాన్ని విధించాం. వారు విభేదించినవాటి గురించి సీప్రభువు తప్పుక ప్రశ్నయినాన తీర్ముచేస్తాడు. (124)

ప్రవక్త! ప్రజలను వివేకంతో, చక్కని ఉపదేశంతో నీ ప్రభువు మార్గం వైపునకు విలువు. ఉత్తుమోత్తమ రీతిలో విషయాన్ని వారితో చర్చించు. ఎవరు సన్మార్గంలో ఉన్నారో, ఎవరు ఆ మార్గం తప్పోరో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. (125)

మీరు ప్రతీకారం తీర్ముకోదలచుకుంటే మీపై ఏమేరకు దౌర్జన్యం జరిగిందో ఆ మేరకు మాత్రమే ప్రతీకారం తీర్ముకోండి. అయితే మీరు సహనం వహిస్తే (మంచిది), ఆ సహనం సహనశిలురకు ఎంతో ప్రయోజనకరమవుతుంది. (126)

ప్రవక్త! సహనం వహించు. ఈ సహనగుణం నీకు దైవానుగ్రహం వల్లనే అభ్యింది. (కసుక) వారి చేష్టల పట్ల బాధపడకు. వారి దుష్పమన్నాలకు మనస్సు చిన్నచుచ్చుకోకు. దేవుడు పరోపకారులు, దైవభీతిపరాయణుల పక్కానే ఉంటాడు. (127-128) ●

(١٦) سُورَةُ الْأَسْرَاءِ مِكْرِيَّةً (٥٠)

سُبْحَنَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعِنْدِهِ لِلْأَرْضِ السَّعِيدِ لِحَرَامٍ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَّنَا حَوْلَهُ لِبُرْيَةٍ مِنْ أَبْيَانَارَاهُ هُوَ السَّيِّمُ الْبَصِيرُ وَأَبْيَانَامُوسَيُّ الْكِبِيرُ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَا تَتَنَخُّذُ وَإِنْ

17. బనీ ఇస్లాయాల్ (ఇస్లాయాల్ సంతతి)

ఆవశ్యకం ముక్కలు

పుట్టులు 111

ఈ అధ్యాయంలో ఇస్లాయాల్ సంతతి గురించి చాలా తక్కువగా ప్రస్తుతించబడింది. ఇది దైవప్రవక్త (స) గగన పర్యాటన (మేరాజ్) సందర్భంగా హిజ్ర శకారంభానికి ఒక సంవత్సరం ముందు ఆవశ్యించినట్లు హాహిసుల్చి బట్టి తెలుస్తోంది.

ఇస్లాయాల్ సంతతితో పాటు అనేక ఇతరజాతులు సత్యానికి విముఖులై చవి చూసిన దుష్పర్యవసాయాల నుండి గుణపారం గ్రహించి, ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) అంద జేసే సందేశం స్వీకరించవలసిందిగా దేవుడు ఈ అధ్యాయంలో బహుమానవారాధకులకు హితవు చేశాడు. అదీగాక ఇందులో మానవతా విలువల్ని గురించి మాలిక విషయాలు కూడా ప్రస్తుతించబడ్డాయి. అంతే, మానవుల ప్రాథమిక హక్కులేమిటో తెలుసుకొని, వాటిని నెరవేర్చాలని నొక్కి చెప్పడం జరిగింది. ఆ తరువాత అవిశ్వాసుల వేధింపులకు గురయి దుర్భరజీవితం గదుపుతున్న ముస్లింలకు సహానం వహించాలని, దైవమార్గంలో స్థిరచిత్తులయి ఉండాలని హితోపదేశం చేయబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దేవుడు ఎంతో పరిశుద్ధుడు. ఆయన తన నిదర్శనాలు చూపడానికి ఒకరోజు రాత్రి వేళ తన దాసుల్లి కాబామసీదు నుండి దూరాన ఉన్న అభ్యాసమసీదు దగ్గరకు తీసి కెళ్ళాడు.¹ ఆ మసీదు పరిసరాలను ఆయన శుభవంతం చేశాడు. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు. ప్రత్యక్షంగా ప్రతిదాన్ని చూస్తున్నాడు. (1)

మేము ఇదివరకు మూసాకు కూడా దివ్యగ్రంథం ప్రసాదించాము. నన్ను తప్ప మరపరినీ సంరక్షకుడిగా చేసుకోవడ్డని ఉపదేశిస్తూ ఆ గ్రంథాన్ని మేము ఇస్లాయాల్

1. ఇది దైవప్రవక్త (స) గగన పర్యాటన (మేరాజ్)కు సంబంధించిన సంఘటన. వివిధ హాదీ నుల ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఓరోజు రాత్రి నిద్రపోతుంటే దైవయాత జిటీల్ (అలై) వచ్చి ఆయన్ని బురాఫ్ అనే దివ్యవాహనం మీద బైతుల మళ్ళిన్ (అభ్యాసి) మళ్ళిద్దకు తీసికెళ్ళారు. అక్కడ (గత) దైవప్రవక్షలతో కలసిన నమాజ్ చేశారు. అక్కడ నుంచి ప్రత్యేక శాపానం ఎక్కు కాంతిని మించిన వేగంతో ఊర్ధ్వాలోకాలకు వెళ్ళారు. ఆ లోకాలలో కొందరు ప్రముఖ దైవప్రవక్షలను కలుసుకున్నారు. అక్కడ్లుచి ఆయన ఒంపటిగా రఫ్ఫారఫ్ అనే మరో మాధ్యమం ద్వారా బురాఫ్ని మించిన వేగంతో దేవునికి చాలా దగ్గరగా వెళ్ళారు. ఆయనతో ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడారు. ఆ సందర్భంలో దేవుడు “ముస్లింలు ప్రతిరోజు అయిదు వేళలు విధిగా నమాజ్ చేయాలి” అన్న ఆజ్ఞ జారీచేశాడు.

మరికొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) సమ్మానాల పర్యాటన సందర్భంగా స్వర్గ నరకాలు, అక్కడి విశేషాలను కూడా కళ్ళారా చూసినట్లు తెలుస్తోంది. అంతటి సుదీర్ఘ పర్యాటన

دُوْنِي وَكَيْلًا ۝ دُرْيَةٌ مَنْ حَمَلَنَا مَعَ نُوحٍ مَرَاثَةً كَانَ عَبْدًا أَشْكُورًا ۝ وَقَصْبَيْنَا لَالِ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكَثِيرِ لَتَفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاثِينَ وَلَنَعْلَمُنَّ عَلَوًا كَيْرِيَا ۝ فَإِذَا جَاءَهُ وَعْدُ أَوْلَاهُمَا بَعْثَنَا عَلَيْكُمْ عَبَادَالَّهُ أَوْلَيْ بَأْسٍ شَدِيدٌ بِمَجَّا سُوْلَهٰ خَلَلَ الدَّيْرَاهُ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَنْدَكْمُ بِكَمْ بِكَمْ وَبِنَيْنَ وَجَعَلْنَاهُمُ الْكَثِيرَ نَفِيرِيَا ۝ إِنْ أَحَسْنَتُمْ لَا نَفِسَكُمْ وَلَوْنَ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۝ فَإِذَا جَاءَهُ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْوَهُ وَجْهُوكُمْ وَلَيَدُكُمْ خَلُوَ الْمَسْجِدَ حَمَّمَ لِلْكُفَّارِ حَمِيرِيَا ۝ إِنَّ هَذَا الْقَرْآنَ يَهْدِي إِلَيْنِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُوْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ الصِّلْحَاتِ أَنَّهُمْ أَجْرَأَكَيْرِيَا ۝ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَغْنَيْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءً بِالْخَيْرِ وَ

సంతతికి మార్గదర్శినిగా చేశాము. నూహాతో పాటు మేము టిడలో ఎక్కించినవారి సంతానమా! (వినండి) నూహా దేవుని పట్ల కృతజ్ఞుడయిన భక్తుడు. (2-3)

మేము మాగ్రంథంలో ఇస్లాయాల్ సంతతివారిని హాచ్చరిస్తూ, మీరు ప్రపంచంలో రెండుసార్లు అరాచకం స్పృష్టిస్తారని, మితిమిరిన దురహంకారం ప్రదర్శిస్తారని పేర్కొన్నాం. అరెండిచిలో మొదటిసారి దురంహంకారం ప్రదర్శించే సమయం వచ్చినప్పుడు మేము మీకు వ్యతిరేకంగా అత్యంత శక్తిమంతులైన మాదాసుల్చి తీసుకొచ్చాం. వారు మీదేశంలో చొచ్చుకుపోయి సలుమూలలూ వ్యాపించారు. అదోక వాగ్గానం. అదిలా నెరవేరింది. తర్వాత మీకు వారిపై ఆధిక్యత పొందే అవకాశమిచ్చాం. సంతానం, సిరిసంపదలతో సహాయం చేశాం. మీ జనాభాను పెంచాం. వినండి! మీరేదైనా మంచిపని చేస్తే అది మీ శ్రేయసుకే దోహదపడుతుంది. చెడుపని చేస్తే అది మీ కీడుకే దారితీస్తుంది.

ఆ తరువాత రెండవ వాగ్గాన సమయం వచ్చినప్పుడు మీకు వ్యతిరేకంగా మేము మరొక శత్రువర్గాన్ని తెచ్చిపెట్టాము. వారు మీ రూపుశేలను వికృతంగా మార్చిపెయి డానికి, ఇదివరకి శత్రువర్గాలాగే (పైతుల మళ్ళిన్) ముద్దులోకి చొచ్చుకు పోడానికి, వారు ఆక్రమించిన ప్రతిదాన్ని సర్వవాశనం చేయడానికి మేమిలా చేశాం. ఇప్పుడు మీ ప్రభువు మొమ్మల్ని కరుణించే అవకాశం లేకపోలేదు. అయితే మీరు మళ్ళీ గతంలో చేసిన నటుపంటి చేస్తే మాత్రం, మేము మీకు తిరిగి అదే శాస్త్రి చేస్తాం. సత్యతిరస్కారుల కోసం మేము నరకాన్ని కారాగారంగా చేసిఉంచాము. (4-8)

నిస్పందేహంగా ఈ ఖర్జన పూర్తిగా రుజుమార్గం చూపుతుంది. సత్యాన్ని విశ్వసించి సించి సత్యర్థులు ఆచరించేవారికి గొప్పప్రతిఫలం లభిస్తుందని శుభవార్త అందజేస్తోంది. పరలోకాన్ని విశ్వసించనివారికి మేము దుర్బరయాతన సిద్ధపరచి ఉంచామని కూడా ఇది హాచ్చరిస్తోంది. మానవుడు (ముందుచూపు లేకుండా) మేలుకు బదులు కీడు కోరుకుంటున్నాడు. అతను నిజంగా చాలా తొందరపాటు కలవాడు. (9-11)

కేవలం కొన్ని నిమిషాలలో పూర్తికావడం విశేషం. మరునాడు ఉదయం మేరాజ్ వృత్తాంతం గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) జనానికి తెలిపితే అవిశ్వాసులు ఆయన్ని హాశన చేశారు. అదోక అత్యంతాసక్కి కరమైన ఉండతం. (ఈ సంఘటన గురించి వివరంగా తెలుసుకొడానికి ‘ఇస్లామిక్ రిసర్వ్ సెంటర్’ నుండి వెలువడిన “మహానీయ మహాముద్” (స) ఆదర్శజీవితం” పుస్తకం చదవండి.)

كَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۚ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ
لَتَبْقِيَ فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلَعَمُوا عَدَدَ السَّيِّنَ ۚ وَالْعَسَابُ ۚ وَكُلَّ
إِنْسَانٍ الْأَزْمَنَةَ طَرِيرَةً فِي عُنْقِهِ ۖ وَنَخْرُجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيمَةِ كِتْبًا يَلْقَهُ مَنْ شُورًا ۖ إِقْرَا كِتَبَكَ ۖ كُفِّ
بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۗ مَنْ اهْتَدَ ۖ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي إِلَيْنَا ۖ وَمَنْ ضَلَّ ۖ فَإِنَّمَا يَضْلُلُ عَلَيْهَا
وَلَا تَرُزُّ وَإِزْرَةً ۖ وَرَأَ أُخْرَى ۖ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَعْثَرَ سُوْلًا ۖ وَإِذَا أَرَدْنَا آنَّ نَهْلِكَ قَرْيَةً

మేము రాత్రిని, పగటిని రెండు సూచనలుగా చేశాం. రాత్రి సూచనను (మీ విశ్రాంతి కోసం) చీకటిమయంగా చేశాం. అలాగే మీరు మీప్రభువు అనుగ్రహం(ఊపొధి) అన్వేషించడానికి; నెలలు, సంవత్సరాల లెక్క తెలుసుకోడానికి మేము పగటిని ప్రకాశ వంతంగా చేశాం. ఇలా మేము ప్రతి విషయాన్ని స్వస్థంగా విశదీకరించాం. (12)

మేము ప్రతి మానవుడి జాతకాన్ని అతని మెడలోనే ప్రేలాడదీశాం. ప్రభుదినాన ఒక చిట్టా తీసి అతని ముందు పెడ్దాము. అతను దాన్ని తెరచిన పుస్తకంలా చూస్తాడు-‘ఇదిగో చదువుకో నీకర్మల చిట్టా. ఈరోజు నీకర్మల లెక్క చూడటానికి నీవే చాలు.’ *

ఏమనిని సన్మార్గం అవలంబిస్తాడో ఆ సన్మార్గం అతనికి లాభదాయకమవుతుంది. అలాగే ఎవడు మార్గభష్యాడైపోతాడో ఆ మార్గభష్యాత్మం అతనికి చేటు తెచ్చిపెట్టుంది. (పాప)బారం మోసే వాడెవడూ ఇతరుల (పాప)బారం మోయలేదు. ((ప్రజలకు ధర్మం ఏమిటో, అధర్మం ఏమిటో ఏమిరించడానికి) ఒక సందేశహరుడ్ని పంపనంత వరకు మేము ఎవరినీ ఎన్నటికీ శిక్షించము. ² (13-15)

2. ఖర్జనలోనే కొన్నిచోట్ల దేవడు అప్యాసుల్ని విచారిస్తూ “మీ దగ్గరికి నా ప్రవక్తలు రాలేదా?” అని ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి వారు వచ్చారని చెబుతారు. దైవప్రవక్తలు-దివ్యగ్రంథాలు చేరని వారు, బధిరులు, ఉన్నాదులు, మనోవ్యాధిగ్రసులు, ఇష్టరుప్రవక్తల మర్యాకాలంలో చనిపోయినవారి గురించి కూడా దేవడు ప్రభుదినాన తీర్పుచేస్తాడు. వారికి ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు.

ఆరోజు ఆయన “నరకంలో ప్రవేశించండు”ని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అప్పుడు వారిలో కొండరు దైవాజ్ఞ శిరసాపొస్తూ వెంటనే నరకంలో ప్రవేశిస్తారు. అయితే నరకం వారిని కాల్పుడు. ఆ తరువాత వారిని స్వర్గానికి పంపడు జరుగుతుంది. మరికందరు ఈ ఆజ్ఞను పాటించడానికి సిద్ధపడరు. దైవాతలు అలాంచివారిని ఈధ్వీకై నరకంలో విసరి పడేస్తారు. (ముస్తద్ అహ్వాన్)

ఏమైప్పటికీ దైవధర్మం అందే ఏమిటో తెలియని వ్యక్తికి అది ఎవరి ద్వారాపైనా, ఏ రూపం లోపైనా చేరిన తరువాత ఇక అతనే తన కర్మలకు బాధ్యుడుతాడు. తనకు చేరిన సత్యాన్ని విశ్విసించి సాత్మ్యక జీవితం గిఫితే అతను దైవప్రసూతులకు, స్వగ్రహాలకు అర్పుడుతాడు. అలా చేయకుండా తన ముందుకొచ్చిన సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తే దైవాగ్రహానికి గురై నరకం పాలవుతాడు. తన దగ్గరకు సత్యం చేరలేదని సాకులు చెప్పడానికి ఇక అతనికి ఎలాంటి ఆవకాశం లభించదు. ఆ సత్యం అతనికి ఎవరి ద్వారా ఏ రూపంలో చేరుతుందో, ఎలా చేరుతుందో దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. అందువల్ల సత్యం చేరనివారి పరిస్థితి ఏమిటని ప్రశ్నించడం మాని, అలాంటి వారికి తాము సత్యాన్ని ఏ మేరకు చేరవేశామని తప్పరప్రశిలన చేసుకోవడం విజ్ఞల పని.

దైవసందేశం అందజేసే బాధ్యత దైవప్రవక్తలపై మాత్రమే లేదు. వారి అనుచరులయిన ముస్తింలపై కూడా ఉంది. ప్రవక్తలు తమ బాధ్యత నిర్వహించి నిష్పమించారు. అంతిమ దైవప్రవక్త

امర్నా మిర్చిఫిహా ఫَسَقُ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرَنَاهَا تَدْمِيرًا ۖ وَكَمَاهْلَكَنَا مِنَ الْقُرُونِ
مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكَفَرَتِكَ بِذِنْوبِهِ خَسِيرًا ۖ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلَنَا لَهُ
فِيهَا مَا نَشَاءُ لَمَنْ تُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ، يَضْلِلُهَا مَدْمُومًا مَدْحُورًا ۖ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَ
سَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأَوْلَئِكَ كَانُ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ۖ كَلَّا تُمْهِدُهُؤُلَاءَ وَكَلَّا تُعْطِلُهُؤُلَاءَ
وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۖ أَنْظُرْنِيَّكَ فَضْلَنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۖ وَالْآخِرَةُ ۖ كَلَّا ذَرْجِتْ ۖ وَأَكْبَرْ

మేమేదైనా జనపదాన్ని నాశనం చేయదలచుకుంటే ముందుగా అక్కడి ధనికులకు ఒక ఆజ్ఞ జారీచేస్తాం. దాన్ని వారు పెడచెవినపేట్టి దుర్ఘాలకు పొల్పడతారు. దాంతో ఆ జనపదం శిక్కార్పురాలై పొతుంది. మేము దాన్ని సమూలంగా తుడిచిపెడ్తాం. (ఇలా) మేము నూహా(ప్రవక్త) తర్వాత అనేక తరాలను నాశనం చేశాం. నీ ప్రభువుకు తన దాసుల పాపకార్యాలేమిటో బాగా తెలుసు. అయిన అన్నిటినీ గమనిస్తున్నాడు. (16-17)

సత్యరం లభించే ప్రాపంచిక వస్తువులు కోరుకునేవారిలో మేము తలచిన వానికి తలచిన వస్తువు ఇప్పాలోకంలోనే ఇచ్చిపేస్తాం. తర్వాత అతనికి నరకం రాసిపెడ్తాం. చివరికి అతను నిరాశానిస్పహలతో క్రుంగిపోయి నరకంలో కాలి మాడిపోతుంటాడు.*

ఇక పరలోకభాగ్యం కోరుకుంటూ దానికోసం తగిన కృషిచేసే వారైతే, దాంతో పాటు వారు విశ్వాసులు కూడా అయిపుంటే, వారి కృషికి తప్పుక ఆదరణ లభిస్తుంది. ఈ ఉభయులకు మేము (ప్రపంచంలో ఎంతోకొంత) జీవనసామగ్రి ఇస్తుంటాము. ఇది నీప్రభువు అనుగ్రహం నీప్రభువు అనుగ్రహాన్ని ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. (18-20)

మేము ప్రపంచంలో ఒకరిపై మరొకరికి ఎలా ఔన్నత్యం ప్రసాదించామో చూడండి.⁴ పరలోకంలోనైతే వారి హోదాఅంతస్తులు మరింత పెరుగుతాయి. (21)

ముహమ్మద్ (సల్లా) కూడా తన బాధ్యత నెరవేర్పి వెళ్లిపోయారు. ఇప్పుడా బాధ్యతను ఆయన అనుచరులైన ముస్తింలే నిర్వహించవలసి ఉంది. వారు తమ పారుగున ఉండే, తమతో కలసి పనిచేసే, ప్రాపంచిక వ్యవహారాల్లో తరచుగా తమకు తారసపదే ముస్తిమేతరులకు దైవసందేశం అందజేయకపోతే మరణసంతరం దైవవ్యాయిస్తానంలో ఈ ముస్తిమేతరులే వారిపై అభియాగం మోహితారు. అప్పుడు విశ్వప్రభువు ధర్మ ప్రచారబాధ్యత విస్మృంచిన ముస్తింలను నిలదినే ప్రమాదముంది. (ఇతర విపరాలకు 7:6 స్తాత్, దాని పాదసుచిక చూడండి.)

3. ఏదైనా జాతి లేక జనపదం పాపకార్యాలు చేయడంలో హాధ్యమీరినప్పుడు దాన్ని హెచ్చరించడానికి దేవుడు చిన్న చిన్న ప్రకృతి పైపేరీత్యాలు తెచ్చిపెట్టాడు. దాంతో పాటు దైవప్రవక్తల ద్వారా లేదా వారి అనుచరుల ద్వారా రుజుమార్గం వైపు పిలుస్తాడు. బహుశా ఈ విషయాన్నే ఇంక్కడ “ఒక ఆజ్ఞ జారీ చేస్తాము”ని చెప్పబడింది. ముఖ్యంగా ఆ జాతి లేక జనపదంలోనే పేరుపలుకుబడులు గల ధనికులకు, అధికారులకు ధర్మపథం పైపు పిలువడం జరుగుతుంది. అప్పటికే ఓ జాతి దైవసందేశం పెడచెవిన పెట్టి చెడులలో పూర్తిగా కూరుకుపోతే, భూకంపాలు, వరద ముంపులు వగ్గా విపత్తుల ద్వారా దేవుడు దాన్ని తుపిచిపెడ్తాడు. (26:208,209 సూక్తలు కూడా చూడండి.)

4. ఇంక్కడ ఒకరిపై మరొకరికి ఔన్నత్యం ప్రసాదించడం అందే, అవిశ్వాసులపై ఔన్నత్యం ప్రసాదించడం అని అర్థం. ఔన్నత్యమంటే ఆర్థికంగా, అధికారం రీత్యా ఔన్నత్యమని

نَفْضِيَّاً لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَى فَقَعْدَ مَلْمُومًا حَذَنْدُوا لَّوْ وَقَضَى رَبُّكَ الْأَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَيْاهُ وَإِلَيْالَهِيَّ
إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغُنَّ عِنْدَكَ الْبَرَاحَهُ أَوْ كَلَمَهُ فَلَا تَقْلُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قُوَّلًا
كَرِيزَيَا وَاحْفَصْ لَهُمَا جَنَاحَ الدُّرْلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمَهُمَا كَمَا رَبَّيَتِي صَغِيرًا رَبُّكَمْ أَعْلَمْ
بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ لَمْ تَكُونُوا صَلِحِينَ فَلَيْكَهُ كَانَ لِلَّوَّابِيَّنَ عَفْوًا وَاتِّ ذَا الْقُرْبَانِ حَقَّةَ وَأَمْسِكِينَ
وَابْنَ السَّيِّئِيلِ وَلَا تَبْدِرْ تَبْنِيَّا إِنَّ الْمُبَدِّرِيَّنَ كَانُوا إِلَهَوْنَ الشَّيْطِينِ وَكَانَ الشَّيْطِينُ لِرَبِّهِ كَفُورًا
وَلَمَّا نَعْرَضَنَّ عَنْهُمْ أَيْتَغَاءَ رَحْمَةَ قُنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقَلَّ لَهُمْ قُوَّلًا مَيْسُورًا وَلَا تَحْتَلُّ يَدَكَ مَعْلُوكَةَ
لِلِّي عَنْقِكَ وَلَا تَبْسُطُهَا كُلَّ الْبُسْطِ فَقَعْدَ مَلْمُومًا مَحْسُورًا لَمَّا رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِيْنَ يَشَاءُ وَيَقِدِّرُ

కనుక మీరు దేవునితో పాటు మరోశక్తిని ఆరాధ్యదైవంగా చేసుకొని పూజించకండి. అలా చేస్తే మీరు నిందితులై, నిస్సహయులై కూలబడిపోతారు. (22)

నీ ప్రభువు తన ఆజ్ఞలు ఇలా జారీ చేస్తున్నాడు:

❖ మీరు ఒక్క (నిజ) దేవుడ్ని తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించకండి.

❖ తల్లిదండ్రుల పట్ల సద్వాపంతో మనలుకోండి. మీ ముందు వారిద్దరిలో ఎవ రైనా వృధ్యలైఉంటే వారిని ‘ఉఫ్’ అని కూడా విసుక్కోకండి. కనురుకుంటూ విదిలించి మాట్లాడకండి. వారితో గౌరవంగా మాట్లాడండి; దయార్థహృదయంతో, వినయంతో వారి ముందు తలవంచిఉండండి. (వారిపట్ల గౌరవాదరణలతో) “ప్రభు! మీరు నన్ను చిన్నతనంలో ఎలా కరుణతో, వాత్సల్యంతో పెంచిపోషిం చారో అలా సీవు వీరిని కరుణించు” అని ప్రార్థించండి. (23-24)

మీ హృదయంలో ఏముందో మీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. మీరు సజ్జనులై ఉంటే, (పశ్చాత్తపంతో) తనవైపు మరలేవారందర్నీ అయిన క్షమిస్తాడు. (25)

❖ బంధువులు, నిరుపేదలు, బాటుసారుల హక్కులు నెరవేర్చండి.

❖ దుబారాఫ్రు చేయకండి. దుబారాఫ్రు చేసేవారు పైతాన్ సోదరులుగా పరిగణించబడతారు. పైతాన్ తన ప్రభువుకు కృతమ్ముడైపోయాడు. (26-27)

❖ మీరు దైవానుహరూ ఆశించి దానికోసం నిరీక్షిస్తూ (పేదలకు సహాయం చేయ లేక) వారినుండి తప్పించుకోవలసివేస్తే, వారికి మృదువుగా జవాబిష్వండి. (28)

❖ మీరు మీచేతిని (ఏమాత్రం దానంచేయకుండా) మెడకేసి కట్టి ఉంచకండి. అలాగే దాన్ని పూర్తిగా తెరచి ఉంచడం కూడా సరికాదు. అలాచేస్తే మీరు నిందితులుయి, నిస్సహయులై పోతారు. నీ ప్రభువు తాను కోరినట్లు కొండరికి ఇతోధికంగా ఉపాధినిస్తే, మరికండరిని లేమికి గురిచేస్తాడు. అయినకు తన దాసుల స్థితిగతులు బాగా తెలుసు. అయిన వారిని చూస్తానేఉన్నాడు. (29-30)

అర్థం కాదు. మనిషియే వరకూ దైవభీతి, పరలోక చింతనలతో పాటు నీతి నిజాయితీలతో కూడిన గౌరవప్రదమైన జీవితం గడపడమే ఔన్నత్యం. అలాంటి విశ్వాసులే పరలోకంలో అత్యంత సప్రగస్థాలు పాందగలరు.

إِنَّهُ كَانَ يَعْمَادُهُ خَيْرٌ أَبَصِيرٌ إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ لَّهُ شَيْءٌ إِنَّمَا يَكُونُ بَرْزَقُهُ مَمْلُوكٌ لَّهُ كَمْ لَمْ يَكُنْ لَّهُ شَيْءٌ

❖ దారిద్ర్యబయంతో మీసంతానాన్ని చంపుకోండి. మేము వారికి ఆహారమిస్తున్నాం, మీకూ ఇస్తున్నాం. వారిని చంపడం ఘోరమైన పాపం. (31)

5. దేవుడు సృష్టికర్త, ఆరాధ్యాడు మాత్రమే కాదు; అయిన శాసనకర్త, పోషకుడు కూడా. ప్రాణికోటిని పొపించే బాధ్యతను అయినే తీసుకున్నాడు. ఉపాధి సముపార్శవనకు మానవులు కృషి మాత్రమే చేయగలరు. ఉపాధి ప్రదాత దేవుడే. పెరుగుతున్న జనాభాకు అనుగుణంగా అయిన ఆహారోత్పత్తి కుడా పెంచుతున్నాడు. అభింత్పత్తి కోసం నేడు వ్యవసాయరంగంలో అధ్యుతి విధానాలు, అసాధారణ సాంకేతిక పద్ధతుల్లి మానవులకు అనుగ్రహించినవాడు ఆ ప్రభువే.

మన దేశంలో యాషైమిళ్ళ క్రితంనాటి 45కోట్ల జనాభా జీవనప్రమాణం కంటే నేడు 100కోట్ల జనాభా జీవనప్రమాణం మెరుగ్గాఉంది. ఇతరదేశాల్లో కూడా అంతే. ఎక్కడో కొన్నిచోట్ల మాత్రమే కొందరు కనీసావసరాలు దొరక్క. బాధపడున్నారు. దీనిక్కారణం భూమిపై ఆహారోత్పత్తి తగ్గిపోయిందని అర్థం కాదు. మానవులు దైవబోధనలు వదలి అనుసరిస్తున్న అసహజ ఆర్థికవిధానాలే ఉపాధి పంచిణిలో అపసవ్యత, సమతులనారాహాత్యాగం స్ఫైర్సున్నాయి. తత్పలితంగా లక్షలాది ఉన్నుల ఆహారాన్నాలు గిగ్గెంగులలో ఏప్లి తరబడి పంచిణికి నోచుకోలేక ముక్కిపోతున్నాయి. కొన్ని దేశాల్లో నయితే అదనంగా పండిన ఆహారోత్పత్తులను పెద్దవెతున తగలబెట్టడమో, సముద్రంలో పారవ్యి ఉమ్మె జరుగుతోంది. ఈ నిర్వాకం కోసం ఆ దేశాలు కోట్లాది దాలర్లు భర్యుపెడుతున్నాయి.

నేటి పాలకులు, ఆర్థికవేతలు, సరయిన ఆర్థిక విధానాలతో ఆహారోత్పత్తులు సక్కమంగా పంచిణి చేయలేక ఏకంగా సంతానోత్పత్తినే అరికట్టే చర్యలకు పాల్చుతున్నారు. అంటే తోటి మానవ సంతతినే హతమార్పుతున్నారన్నమాట. జంతకంటే ఆత్మహాత్యా సధ్వశం మరొకటి ఉండదు. (41:10 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.) ఖురుల్ అభ్యర్తిగా ఆజ్ఞానం, మూర్ఖత్వాలతో కూడిన చర్య అంటోంది. దీనివల్ల వారు పూరంగా నష్టపోతారని పొచ్చరిస్తోంది.

“దారిద్ర్య భయంతో మీ సంతానాన్ని (చేజేతుల) హతమార్పుకోండి. మేము వారికి ఆహారమిస్తున్నాం, మీకూ ఇస్తున్నాం.” (6:151, 17:31) “అజ్ఞానం, మూర్ఖత్వాలతో తమ సంతానాన్ని చంపుకునేవారు,,.. పూరంగా నష్టపోతారు.” (6:140)

జలాంటి అజ్ఞానులు ప్రతి యుగంలో, ప్రతి జాతిలోనూ దారిద్ర్య భయంతో తమ సంతానాన్ని హతమార్పుతున్నారు. కుటుంబ నియంత్రణ పేరుతో నేడు నాగరికులమని చెప్పుకునేవారు మానవజాతిని ప్రపంచంలోకి రాకుండా మాతృగృహంలోనే మట్టుపెడ్దున్నారు. టుబెక్కమీ-వేస్క్షమీ అపేపట్ల ద్వారా, మందులు-కండోమీల ద్వారా పీండోత్పత్తిని అరికడ్డున్నారు. దైవం ప్రసాదించిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని దుర్మినియోగపరుస్తూ త్రూళహాత్యలకు సైతం పాల్చుతున్నారు.

పూర్వం అరబ్బులు సంతానోత్పత్తిని అరికట్టేందుకు సంపర్క సమయంలోనే వీర్యం స్త్రీగర్భంలోకి పోకుండా నిరోధించేవారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ చర్య పట్ల అయిష్టవు వెలిబుచ్చుతూ “ప్రశయం వరకు పుట్టవలసిన పిల్లలు ఎట్లి పరిష్కిలోనూ పుట్టి తీరుతారు” అన్నారు.

చెనా శౌరులకు బక్కలిచ్చ కన్నా ఎక్కువమందిని కనే హక్కు లేదు. అయినా అక్కడ జనాభాతమరతంపరగా పెరిగిపోతానే ఉంది. చెనాప్రజలు ఆ బక్క బిడ్డ మగబిడ్డులుతే బాగుంటుందని భావించి అద శిపుల్లి నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తున్నారు. ఈ పరిష్కారి ఎంత తీవ్రరూపం దాల్చింది అంటే ఈనాడు కొన్ని రాష్ట్రాల్లో ప్రింజీ జనాభా విపరీతంగా తగ్గిపోయి మగపెల్లలకు పెళ్ళిశ్శు కావడమే గగనమయి పోయింది. ఇలాంటి జంకా అనేక సమస్యలు ఆక్కడ ఎదురవుతున్నాయి.

كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ۚ وَلَا تَقْرُبُوا إِلَيْنَا كَانَ فَاحِشَةً ۗ وَسَاءَ سَيِّلًا ۚ وَلَا تَقْتُلُو النَّفَسَ الْيَتِي حَرَمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْعَيْنِ ۖ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلومًا فَقَدْ جَعَلَنَا لَعْلَيْهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ مَنْصُورًا ۚ
وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالْعَيْنِ هُنَّ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَنْلَغَ أَشْدَادُهُ ۗ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْوُلًا ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُلِّمْتُمْ وَزِنُوكُمْ بِالْقُسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ وَاحْسَنُ تَابُولِكُمْ ۚ وَلَا تَنْقُضُ
مَا كَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ إِنَّ السَّمَاءَ وَالْبَرَّ وَالْفَوَادَ كُلُّ أُوتِئِكُمْ كَانَ عَنْهُ مَسْوُلًا ۚ وَلَا تَمْسِخْ
الْأَرْضَ مَرْحًا ۗ إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلِغَ الْجَهَنَّمَ طُولاً ۚ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئَةً
عِنْدَ رَبِّكَ

❖ వ్యాఖ్యిచారం దరిదాపులకు పోకండి. అది చాలా హాయమైనది, పరమచెడ్డదారి.

❖ న్యాయసమృతంగా తప్ప దేవుడు నిషేధించిన ఏ ప్రాణినీ హతమార్పకండి.
ఎవరైనా అన్యాయంగా హతమార్పబడితే అతని వారసులకు మేము బధులు
తీర్చుకునే అధికారమిచ్చాం. ⁶ అయితే వారసుడు (హంతకుడ్ని) వధించడంలో
హాధ్య మీరకూడదు. అప్పుడే అతనికి సహాయం చేయబడుతుంది. (32-33)

❖ అనాధపిల్లలు యుక్తవయస్సుకు చేరుకునే వరకు న్యాయసమృతంగా తప్ప
వారి సామ్యు దరిదాపులకు వెళ్ళకండి.

❖ (వాగ్గానం) ఒప్పందం నెరవేర్చండి. (వాగ్గానం) ఒప్పందం గురించి మీరు
తప్పనిసరిగా (దేవుని ముందు) సమాధానం చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. (34)

❖ సరైన పాతతో హర్షిగా కొలచి ఇవ్వండి. తూచవలసివస్తే సరైన త్రాసుతో తూచి
ఇవ్వండి. ⁷ ఇదే సరైన పద్ధతి. ఫలితంరీత్యా కూడా ఇదే మంచి పద్ధతి. (35)

❖ మీకు తెలియనిదాని వెంటపడకండి. కట్టు, చెవులు, హృదయం వ్యక్తా సమస్త
అవయవాల్ని గురించి (దేవునికి) సమాధానం చెప్పుకోవలసిఉంటుంది. (36)

❖ భూమిపై నిక్కుతూ, నీల్గితూ నడవకండి. (ఈ అహంకారంతో) మీరు భూమిని
చీల్చి వేయలేరు. పర్యతాల ఎత్తుకు ఎదగనూ లేరు. (37)

ఇవన్నీ దుష్టార్యాలు. మీ ప్రభువు దృష్టిలో ఎంతో హాయమైనవి. ఇవి వివేకంతో
కూడిన విషయాలు. పీటిని నీ ప్రభువు నీ హృదయఫలకంపై అవతరింపజేశాడు.

6. హత్య రుజువయిన తరువాత న్యాయస్థానం ద్వారా హతుని వారసులకు ఈ అధికారం
లభిస్తుంది. వారు కోఠిన విధంగా హంతకుడికి మరణండన విధించమని చెప్పవచ్చు లేదా
రక్కపరిహారం క్రింద హంతకుడి నుంచి కొంత సామ్యు తీసుకునయినా తృప్తి పడవచ్చు. లేదా
హంతకుడ్ని క్లమించవచ్చు. అంతా వారసుల ఇష్టం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

7. వివరాలకు 83:1-5 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

8. సరైన జ్ఞానం, నిరూపణలు, ప్రమాణాలు లేకుండా ఊహగానాలతో ఒక విషయాన్ని
కల్పించి దాన్ని అనుసరించడాన్ని ఖరుల్ నిరిసిస్తుంది. నిజానిజాలు తెలుసుకోకుండా ఇతరులపై
నిందారోపణలు మోపడం, వదంతులు న్యాపింపజేయడం, కేవలం అనుమానంతో ఒక వ్యక్తికి
వ్యతిరేకంగా చర్య తీసుకోవడం, అతట్టి బాధించడం, శాస్త్రీయ ప్రమాణంలేని ఊహజనిత సిద్ధాంతా
లను కట్టు మూసుకొని నమ్మడం, దేవుని విషయంలో అంధవిశ్వాసాలకు మనసులో చోటిప్పడం
మొదలైన వాటిని ఖరుల్ నిషేధిస్తోంది.

نَكُرُوهَا ۚ ذَلِكَ مِنَ أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۖ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ أَهْرَافَتَلَقِي فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا
مَلُوكًا ۚ أَفَأَضْفَكُمْ رَبِّكُمْ بِالْبَيْنَيْنِ وَأَتَخْذَلَ مِنَ الْمَلِكَاتِ إِلَيْهِ مَارَكُمْ لَتَقْوُلُونَ فَوْلَاعَظِيَّا ۖ وَلَقَدْ
صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنَ لِيَلَّا تَرْكُوا ۖ وَمَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۚ قُلْ لَوْكَانَ مَعَهُ اللَّهُ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا
لَا بَتَسْعَوا إِلَيْهِ الرَّعْشَ سَبِيلًا ۖ سُبْحَانَهُ وَتَعَلَّمَ عَنْهُ يَقُولُونَ عُلُواً كَبِيرًا ۖ نَسْتَعِنُ لَهُ السَّمَوَاتُ
السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَكُنْ فِيهِنَّ ۖ وَانْ قَرْنَ شَرِيكَهُمْ إِلَيْهِمْ ۖ وَلَكِنْ لَا يَتَقْعِدُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۖ إِنَّهُ كَانَ
حَلِيبَنَا عَلَيْهِ قُلْوَاهُمْ أَكْنَةً أَنْ يَقْهُوْهُ وَقَرْءَانَ وَلَدَرَانَ وَلَهُمْ وَلَهُمْ وَلَهُمْ
أَدْبَارَهُمْ نُفُورًا ۖ تَحْنُنَ أَعْمَمُ بِمَا يَسْتَعِمُونَ يَهُ إِذْ يَسْتَعِمُونَ إِلَيْكَ وَلَذُهُمْ تَجْوَهُ
إِذْ يَقُولُ الظَّلَمُونَ إِنْ تَنْبَيَّهُنَّ إِلَّا رَجْلًا مَسْعُورًا ۖ أَنْظَرْكَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلْلُوا قَلَّا يَسْتَطِيُّهُنَّ سَبِيلًا ۖ وَ

వినండి! దేవునితో పాటు మరో ఆరాధ్యదైవాన్ని చేసుకోండి. అలాచేస్తే మీరు
నిందితులై, సమస్త శ్రేయోషుభాలకు దూరమై నరకంలో వేయబడతారు. (38-39)

ఏమిటీ, మీ ప్రభువు మీకు కుమారుల్ని అనుగ్రహించి తనకోసం దైవమాతల్ని
కుమార్తెలుగా చేసుకున్నాడా? ఎంత విచిత్రం! మీరు మీనోట పలుకుతున్న ఈ మాటలు
పచ్చి అబద్ధాలు, సిరాధారమైనవి. (40)

మేమీ ఖరుల్ సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోవలసిందిగా ప్రజలకు రకరకాలుగా
నచ్చజెప్పాము. కాని వారు దానికి మరింత దూరమయిపుతున్నారు. (41)

పారికిలా చెప్పు: వారసుట్లు దేవునితో పాటు ఇతర దైవాలు కూడా ఉంచే ఆ
దైవాలు సింహసనాధిషుని స్థాయికి చేరుకోవడానికి తప్పకుండా ప్రయత్నిస్తాయి. దేవుడు
పరిశుధ్యడు. వారు పలుకుతున్న ఈ పలుకులకు దేవుడు అతీతుడు, ఎంతో స్నానుతుడు.
సప్తాకాశాలు, భూమి, భూమ్యాకాశాల్ని యావత్తు సృష్టిరాసులు ఆయన పవిత్రతను
కొనియాడుతున్నాయి. అయిన చేస్తుత్యంతో పాటు ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసించని
సృష్టి అంటూ ఏదీ లేదు. కాని అవి చేసే దైవస్తురణను మీరు గ్రహించలేరు. ఆయన
ఎంతో ఉదారుడు, గొప్ప క్రమాశిలి. (42-44)

ప్రవక్త! నీవు ఖరుల్ పరిశుస్తున్నప్పుడు మేము నీకూ, పరలోకం నమ్మనివారికి
మధ్య అడ్డుతెర ఉంచి వారి హృదయకూటాలు మూసేస్తాం. దాంతో ఏ విషయాన్ని
గ్రహించ లేదు. వారి చెవులకు చెవుడు కల్పిస్తాం. ఖరుల్ నీవు మాటిమాటికి నీ
ప్రభువు ఒక్కటి గురించే ప్రస్తావిస్తుంచే వారు ఏవగింపుతో ముఖం తిప్పకుంటున్నారు.*

ఎప్పట్టెనా వారు నీమాటలు చెవియొగ్గి వింటే వారసులు ఏంవిన్నారో, ఆతర్యాత
వారు ఏకాంతంలో కలుసుకొని ఏం గుసగుసలుడుకున్నారో అన్న మాకు తెలుసు. ఆ
దుర్గార్థులు నీగురించి “ఈ మనిషి చేతబడికి గురైన పిచ్చివాడు. అలాంటి పిచ్చివాడి
వెంటపడ్డారు మీరు” అంటారు (ముస్లింలతో). చూడు నీగురించి ఎలాంటి మాటలు
అంటున్నారో. వీరసులు మార్గశ్రీష్టుపోయారు. వీరిక దారికి రారు. (45-48)

قَالَوْنَا عِزَادِيَّا كَتَنَا عَظَامًا وَرُقَاقًا إِنَّا لِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۚ قُلْ كُنْوًا حَجَرَةً أَوْ حَدِيدًا ۚ أَوْ خَلْقًا مَيَّا كَبِيرًا فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۗ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوْلَ مَرَّةٍ فَسَيُغَضِّبُونَ إِلَيْكُمْ رُوْسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَثِي هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۚ يَوْمَ يَبْعُثُوكُمْ فَتَسْتَجِيْبُونَ بِحَمْدِهِ وَنَظَنْنَ إِنْ لَيَشْتَمِ إِلَّا فَلِيَّا ۚ وَقُلْ لِعَبَادِي يَقُولُوا إِنَّهُ أَحَسْنُ ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْدَعِيْهِمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِإِلَّا نَسَانَ عَدُوًّا مُمْبِيْنَ ۗ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَا يَرْحَمُمْ أَوْ إِنْ يَشَا يَعْذِيْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكِبِيلًا ۚ وَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِنَفْسِيْنِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ فَضَلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ بَعْلَ بَعْضِهِنَّ وَأَنَّيْنَا دَأْدَ زُبُورًا ۚ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا تَكُونُنَّ كُشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَعْوِيْلًا ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَدْعُونَ لَا رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةُ إِلَّا هُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ سَانَ مَحْدُورًا ۚ وَإِنْ مِنْ قَرِيبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَّامَةِ أَوْ مَعْذِيْبُوهَا

వారు (ఆశ్వర్యంతో) “మేము (చచ్చి) ఎముకలుగా, మళ్ళీగా మారిపోయాక మళ్ళీ బుతికించి లేపబడతామా?” అంటారు. వారికిలా స్ఫ్షంగా చెప్పియ్యి: “మీరు (చచ్చి) రాళ్ళయిపోయినా, ఇనుమైపోయినా సరే (తప్పకుండా లేపబడతారు).” (49-50)

ఆ తర్వాత వారు “మమ్మల్ని మళ్ళీ బుతికించి లేపే వాడెవడు?” అని తప్పకుండా అడుగుతారు. “మమ్మల్ని మొదటిసారి పుట్టించినవాడే” అని చెప్పి. వారు (ఆశ్వర్యంతో) తలలూపుతూ “అయితే అది ఎప్పుడు సంభవిస్తుందంచావు?” అని మళ్ళీ అడుగుతారు. “అది ఎంతో దూరం లేదు, తప్పరలోనే సంభవించవచ్చు” ని చెప్పి వారికి. (51)

ఏరోజు ఆయన మమ్మల్ని కేకవేసి పిలుస్తాడో ఆరోజు మీరు ఆయన పిలుపునకు వెంటనే స్పుందించి ఆయన్ని స్తుతిస్తా (బిలబిల పరుగెత్తుకు) వస్తారు. అప్పుడు మీరు మనసులో “మనమీ స్థితిలో కొద్దిసేపే ఉన్నాం” అని అనుకుంటారు. (52)

ముహమ్మద్ (స)! నాదాసులతో ‘మీరు మంచిమాటనే మీనోట వెలువరించాల’ని చెప్పి. మానవుల మధ్య షైతాన్ కలహాలు సృష్టించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. షైతాన్ మానవులకు బహిరంగ శత్రువు. మీ పరిస్థితి గురించి మీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. ఆయన తలచుకుంటే మమ్మల్ని కరుణిస్తాడు లేదా శిక్షిస్తాడు. మేము నిన్న ప్రజల మీద పర్యవేక్షకునిగా నియమించి పంపలేదు. భూమ్యాక్షాశాలలోని సమస్త సృష్టిరాసుల్ని గురించి నీ ప్రభువుకు బాగాతెలుసు. మేము ప్రవక్తలలో కొందరికి కొందరికన్నా ఉన్నత హోదాలు కల్పించాం. మేమై దాహ్వాదు జబ్బార్ గ్రంథం ఇచ్చింది. (53-55)

చెప్పి: “మీరు దేవుడ్ని కాదని ఆరాధిస్తున్న మీ మిధ్యాదైవాలను మొరపెట్టుకొని చూడండి. అవి మీకష్టాలను ఏమాత్రం దూరంచేయలేవు. ఆ స్థితిని మార్చలేవు కూడా. అవి స్వయంగ తమ ప్రభువునాన్ధుం అసేపిట్టు తమలో దేవునికి ఎవరెక్కువ సన్నిహితులో అని అలోచిస్తున్నాయి. ఆయన అనుగ్రహం ఆశిస్తా, ఆయన శిక్షకు భయపడుతున్నాయి. నిజానికి నీ ప్రభువు శిక్ష భయపడవలసిన విషయమే. (56-57)

మేము ప్రభయదినానికి పూర్వం ప్రతి పట్టణాన్ని, జనపదాన్ని సర్వనాశనం చేయడమో లేక కలినంగా శిక్షించడమో చేస్తాం. ఇది విధిప్రాతలో రాయబడిఉంది. (58)

عَدَّا بِأَشْدِيْدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُوْرًا وَمَا مَنَعَنَا أَنْ تُرْسِلَ بِالْأَيْتِ إِلَّا أَنْ كَدَّبَ بِهَا الْأَوْلَوْنَ وَاتَّبَعْنَا ثَمَودَ التَّائِفَةَ مُبْحَسَّةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا تُرْسِلَ بِالْأَيْتِ إِلَّا تَحْوِيْفًا وَرَدَّ قُلْنَا لَكَ إِنْ رَتَكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا إِلَيْهَا إِلَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۚ يَوْمَ يَبْعُثُوكُمْ فَتَسْتَجِيْبُونَ بِحَمْدِهِ وَنَظَنْنَ إِنْ لَيَشْتَمِ إِلَّا فَلِيَّا ۚ كَيْدَرَ ۖ وَرَدَ قُلْنَا لِمَلِكَتَكَ إِلَيْهَا إِلَيْنَا إِلَيْكَ ۖ قَالَ أَرَيْنَاكَ هَذَا إِنَّمَا كَيْدَرَ عَلَى لِلنَّ أَخْرَتِنَ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَّامَةِ لَكَحَتِّيْكَ

వీరికిపూర్వం ప్రజలు మా మహిమలు తప్ప మరేదీ మమ్మల్ని వాటిని పంపకుండా నిరోధించలేదు. ⁹ మేము సమూద్ జాతి దగ్గకు దౌత్యానికి) నిదర్శనంగా ఒక బంటెను తెచ్చాం. దానిపై వారు దౌర్ఘణ్యం చేశారు. ప్రజలు మా మహిమలు చూసి భయపడి (సత్యాన్ని) విశ్వస్తారనే మేము వాటిని పంపాము.

ముహమ్మద్ (స)! నీ ప్రభువు వారిని పరివేషించి ఉన్నాడని మేము నీకు తెలియజేశాం. మేమిప్పుడు నీకు చూసిన దాన్ని, ఖరుల్ నో పేర్కొనబడిన శాపగ్రస్త వృక్షాన్ని వారికోసం కఠినపరీక్షగా చేశాం. మేము వారిని మాటిమాటికి హాచ్చరిస్తున్నే ఉన్నాం. కాని మా హాచ్చరికలు వారి తలబిరుసుతానాన్ని మరింతఅధికమే చేస్తున్నాయి. (59-60)

మేము దైవదూతలను ఆదంకు గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయమని ఆదేశించి నప్పుడు, ఇట్లీన్ తప్ప అందరూ అభివాదం చేశారు. ఇట్లీన్ (తిరస్కరిస్తూ) “నీవు మట్టితో స్పుజించిన వాడికి నేను అభివాదం చేయాల్సా?” అన్నాడు. “కాస్త నీవే అలోచించు. నీవితనికి నాకంటే ఎక్కువ బేస్తుయాన్నిచ్చావు. అంతటి యోగ్యుడా ఇతను? (సరే) ప్రభయం దాకా నాక్కాస్త గడువచ్చావంటే, నేనితని సంతతిని పూర్తిగా దారి తప్పించి నా అధీనం చేసుకుంటాను. బహుతక్కువ మంది మాత్రమే నాబారి నుండి బయట వడతారు” అన్నాడతను. (61-62)

9. మక్కా అలిశాసులు సపా కొండను బంగారుకొండగా మార్పించమని, ప్రజలు వ్యవసాయం చేసుకోవడానికి వీలుగా మక్కా పర్యతాలను వారి స్థానాల నుండి తొలగింపజేయమని దైవప్రవక్త (స)ను అడిగారు. దీనికి దేవుడు సమాధానమిస్తూ “వారి కోర్కెలను నెరవేర్చడానికి మేము సిఫ్ఱంగా ఉన్నాం. అయితే ఆ తర్వాత కూడా వారు విశ్వసించకపోతే సర్వనాశనమవుతారు” అని అన్నాడు. కాని దైవప్రవక్త (స) అవిశాసుల్ని వినాశం నుండి తప్పించడానికి వారి కోరికల్ని నెరవేరనియదలచుకోలేదు. ఆ సందర్భంగా ఈస్తాక్తి అవతరించింది. (ముస్తుద్ అహ్వాద్)

ఇలాంటి మహిమలు చూపడం దేవునికి కష్టమేమీ కాదు. కాని ఆ మహిమలు చూసిన తరువాత కూడా వారికి కనువిప్పు కలగకపోతే దేవుడు వారిని ప్రకృతి విపత్తుల ద్వారా ఇహాలోకంలోనే సర్వనాశనం చేస్తాడు. వారికి ఇక ఏమాత్రం విశ్వసించే అవకాశం లభించడు. తార్కాణం కోసం దేవుడు తరువాతి సూక్తిలో సమూద్జతి ప్రజల వినాశం గురించి ప్రస్తావించాడు. సమూద్జతి ప్రజల కోరికై దేవుడు చట్టుబడు నుండి ఒక బంటెను వెలికిత్తాడు. అయితే వారు తమ ప్రవక్తను విశ్వసించడానికి బదులు అయన ఆశ్చ ధిక్కరించి దాన్ని చంపేశారు. తత్పరితంగా వారిపై దైవిక్క విరుచుకుపడి సర్వనాశనమయ్యారు. ఇలాంటి సంఘటనల ద్వారా గుణపారం గ్రహించమని దేవుడు మక్కా బహుదైవాధకుల్ని ఈ సూక్తిలో పరోక్షంగా హాచ్చరిస్తున్నాడు.

10. అంటే దివ్యలోకాల పర్యటనా విశేషాలు. ఈ పర్యటనను ‘మేరాజ్’ అంటారు.

ذَرْبَتَهُ الْأَقْبِلَةُ ۝ قَالَ أَذْهَبْ فَمَنْ تَعَكَّمْ مِنْهُمْ فَأَنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءً لِّكُمْ جَزَاءً مَوْفُرًا ۝ وَاسْتَفِرْ مِنْ اسْتَطْعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْنِكَ وَاحْلَبْ عَلَيْهِمْ بَخِيلَكَ وَرِجَالَكَ وَشَارِكَهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوَادِ وَعَدْهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ لِلْأَغْرِيرَ ۝ إِنَّ عَبَادَيِ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلطَنٌ وَكُفِيَّ بِرِتَكَ وَكَبِيلَةُ ۝ رَكْبُمُ الَّذِي يُنْزِحُ كُمْ الْفُلَكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْغُوا مِنْ قَضْلَهِ إِنَّهُ كَانَ يَكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَكْمُ الْأَصْرَ فِي الْبَحْرِ صَلَّ مِنْ تَدْعُونَ لِلْأَيْتَمَةِ ۝ فَلَمَّا نَجَكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَغْرَضْنَمُ وَكَانَ الْأَنْسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمْنَمْ أَنْ يَنْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرِسِّلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبَةَ ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُمْ وَكَبِيلَةَ ۝ أَمْ أَمْنَمْ أَنْ يُبَيِّدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَةً فَيُرِسِّلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفَاتِنَ الْتَّيْمَ فَيُرِقُّكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۝ ثُمَّ لَا يَجِدُوا الْكُمْ عَلَيْتُمْ بِهِ تَبِعِينَ ۝ وَلَقَدْ كَرِمَنَا بَنَيَّ أَدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَرَأَقْتَهُمْ مِنَ الظَّبَابِتِ وَفَصَلَّنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَنَا

దానికి స్ఫైర్కర్ ఇలా అన్నాడు: “సరే వెళ్లిపో (ఇక్కడుంచి) నిన్ను, నిన్ను అనుసరించిన వారందరినీ నరకంలో పడవేస్తాను. అదే మీకు తగిన శాస్త్రి. వారిలో నీవు ఎవరిని పిలిచి ప్రలోభపెట్టవో ప్రలోభపెట్టుకో. (కావాలంటే) వారిపై నీ వాహనబలాన్ని, పదాతిదళాన్ని (కూడా) ప్రయోగించుకో. వారి సంతానం, సిరిసంపదల్లో కూడా భాగస్వామిగా చేరిపో. వారిని వాగ్గానాలతో ఊరించి నీ వలలో వేసుకో.”

(మానవులారా! గుర్తుంచుకోండి) షైతాన్ చేసే వాగ్గానాలు ఉత్త వొనపు వాగ్గానాలు తప్ప మరేమీ కావు - “ఎమైనపుచీటి నా ప్రియదాసులపై నీఅధికారం చెల్లదు (నీజిత్తులు పారపు).” నమ్ముకునేవారికి నీ ప్రభువే చాలు. (63-65)

సముద్రాలలో మీ శ్రేయసు కోసం నౌకలు నడిపేవాడు మీ ప్రభువే. అయిన అనుగ్రహం అన్వేషించడానికి మీరు సముద్రయానం చేస్తారు. అయిన మీపట్లు ఎంతో దయామయుడు. సముద్రయానం చేస్తున్నప్పుడు మీకేడైనా ఆపద వస్తే (మీరు నిజ దేవుడై వేడుకుంచారు.) అయిన తప్ప మీరు (రోజ్జా)వేడుకునే మిథ్యాదైవాలన్నీ అప్పుడు కనుమరుగైపోతాయి. కాని అయిన మిమ్మల్ని ఆపద నుండి కాపాడిన తర్వాత మీరు ఆయనకు విముఖులైపోతారు.¹¹ నిజంగా మానవుడు చాలాకృతమ్ముడు. (66-67)

దేవుడు మిమ్మల్ని (తీరానికి చేర్చిన తర్వాత) భూమిలోకి అణగదొక్కడని నిర్మయంగా ఉన్నారా? లేక మీపైకి రాళ్లవర్షంతో కూడిన పెనుతుఫాను పంపడని నిశ్చింతగా ఉన్నారా? అప్పుడా దుస్థితి నుండి మిమ్మల్ని కాపాడేవారే ఉండరు. దేవుడు మళ్ళీ ఎప్పుడైనా మిమ్మల్ని సముద్రంలోకి తీసికిట్టి మీరు చూపిన కృతమ్మతకు ప్రతీకారంగా మీపైకి భయంకరమైన పెనుగాలులు పంపి మిమ్మల్ని సముద్రంలో ముంచివేయడని నిర్మయంగా ఉన్నారా? అలా జిరిగితే మిమ్మల్ని ప్రశ్నించేవాడే ఉండడు. (68-69)

మేము ఆదం సంతతికి గొరవప్రతిష్టలు ప్రసాదించాం. వారికి నేలపై, నీటిపై ప్రయాణం చేయడానికి వాహనాలు, తినడానికి పరిపుఢ్చమైన ఆహారపదార్థాలు ఇచ్చాం. మేము స్ఫీంచిన అనేక స్ఫీతాలపై వారికి ఎంతో అధిక్యత, ఔన్నత్యం ప్రసాదించాం.

11. వివరాలకు 6:41 పూర్కి, దాని పాదసూచికతో పాటు, 10:22 పూర్కి కూడా చూడండి.

نَفْضِيْلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُوكُمْ أَنَّا بِإِمَامِهِمْ أَنَّا نُوقِتُ كَتْبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيْلَةً ۝ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَلِ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْلَمُ ۝ وَأَصْلَلَ سَيْلَةً ۝ وَإِنْ كَادُوا لِيَقْنُونُكَ عَنِ الَّذِي أَوْعَدْنَا إِلَيْكَ لِنَفَرَتِهِ عَلَيْنَا غَيْرَةً ۝ وَإِذَا لَأَتَخْدُوكَ حَلِيلَةً ۝ وَلَوْلَا أَنْ شَبَّنَكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكُنَ لِلَّهِمْ شَيْئًا قَلِيلَةً ۝ إِذَا لَأَذْفَنَكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَيَاتِ ثُمَّ لَتَحْمِلَكَ عَلَيْنَا نَصِيْلَةً ۝ وَإِنْ كَادُوا لِيَسْتَفِرُونَكَ مِنْهَا وَإِذَا لَأَيْلَبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلَةً سُنَّةً ۝ مَنْ قَدْ أَرْسَلَنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسِّلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسْتَيْنَا تَعْوِيْلًا ۝ أَقِيمَ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسْقِ الْأَيْنِ وَقُرَآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرَآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ الْأَيْنِ فَتَهَجَّدُ بِهِ تَأْفِلَةً لَكَ ۝ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ

మేము ప్రతి మానవర్దాన్ని దాని నాయకుడితో పాటు పిలిచే రోజ్జాకటి వస్తుంది. ఆరోజు కుడిచేతికి కర్మలపత్రం ఇవ్వబడినవారు అందులో తాము చేసిన ఘనకార్యాలేమిటో చూసుకుంటారు. వారికక్కడ ఏమాత్రం అన్యాయం జరగదు. ఇహలోకంలో అంధుడై జీవితం గడిపినవాడు పరలోకంలో కూడా అంధుడుగానే ఉంటాడు. సన్మార్గం పాండడంలో అతను అంధుడికన్నా పైమారంగా విషలమయ్యాడు. (70-72)

ప్రవక్తా! మేము నీదగ్గరకు పంపిన దివ్యసందేశం నుండి వారు నిన్ను తప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇలా వారు నిన్ను భయప్రలోభాలతో లొంగదీసుకోని, మాపేరుతో నీవు మరేవిపయలైనా కల్పించేలా చేయడానికి పదరానిపాట్లు పడ్డారు. ఒకవేళ నీవలా చేసివుంచే వారు నిన్ను తమ మిత్రుడిగా చేసుకునేవారు. మేము గసక నిన్ను స్థిరంగా ఉంచనట్లయితే వారి వైపు కొద్దోగొప్పై మొగ్గేవాడివి. వారి వైపు మొగ్గితే మాత్రం మేము నీకు ఇహలోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ రెట్టింపు శిక్క చవిచూపించేవారం. అప్పుడు మాకు వ్యతిరేకంగా నీకు ఎలాంటి సహాయం లభించేది కాదు. (73-75)

వారు నిన్ను ఈనేలపై నిలువునీడలేకుండా చేయడానికి, అసలు నిన్నిక్కడ నుండి గొంటిచేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాని వారలు చేస్తే ఆ తర్వాత వారు కూడా ఇక్కడ ఎంతో కాలం ఉండలేరు. ఇది మావిధానం. గతప్రవక్తల విషయంలో మేము ఈ విధాన్నే అవలంబించాం. మా విధానంలో నీవు ఎలాంటి మార్పు చూడలేవు. (76-77)

సూర్యుడు వాలినప్పటి నుండి రాత్రి పొద్దుపోయే వరకు నమాజ్ వ్యవస్థ స్థాపించు. వేకువులు మును కూడా ఖుర్జాన్ పరనం చేస్తూ ఉండు. వేకువు జాము ఖుర్జాన్ పరనం (దైవదూతల) స్టాక్యూనికి కారణమపుతుంది. రాత్రివేళ తహజ్జుద్ నమాజ్ కూడా చేస్తూ ఉండు. ఇది నీకోసం అదనపు నమాజ్గా నిర్ణయించబడింది. నీ ప్రభువు నిన్ను త్వరలోనే అత్యున్నతమైన స్తుతిస్థానం¹² మీద అధిష్టింప జేయవచ్చు. (78-79)

12. అంటే, నీ కీర్తి భూమ్యకాలాలంతట విష్టరిస్తుందని భావం. పరలోకంలో ఆయనకు లభించే సాధారణ సిఫారసు హోదా కూడా ఈ భావంలోనే ఇమిడి ఉంది. మరణానంతరం పునరుత్సా దినాన తీక్ష్ణామైన ఎండ, ఉత్సవాలతో పరిష్కారించాలన్ను చేయడానికి సిఫారసు కోసం వివిధ ప్రవక్తల దగ్గరకు వెళ్లారు. కాని ఎవరూ సిఫారసు చేస్తారు.

رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّيْ أَدْخِلِيْ بِلْ خَلِ صَدِيقٍ وَآخِرِجِيْ مُغْرِبَ صَدِيقٍ وَاجْعَلِيْ لَيْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيفًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۝ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ رَهْوًا ۝ وَنُزِّلَ مِنْ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُوْمِنِينَ ۝ وَلَا يَنْزِلُ الظَّلَمُونَ لِأَخْسَارًا ۝ وَإِذَا آتَيْنَاكَهُ إِلَيْكَ أَنْسَانٌ أَعْرَضَ وَنَاهَى بِحَانِيْهِ ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يُؤْسَا ۝ قُلْ لَكُمْ يَعْمَلُ عَلَى شَكِيرَتِهِ ۝ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ۝ وَيَسِّئُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۝ فَقُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّيْ ۝ وَمَا أُوتِيْنَمُ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَيْلَالًا ۝

ప్రపక్క! ఇలా వేడుకో: “ప్రభు! నీవు నన్ను ఎక్కుడికి తీసికిట్టినా మంచి స్థితిలో తీసికిట్టు. ఎక్కుధుండి తీసినా మంచి స్థితిలోనే తీసెయ్యి. నీ దగ్గర నుండి సహాయంగా నాకో¹³ అధికార శక్తి ప్రసాదించు.” ఇలా ప్రపకటించు: “సత్యం పచ్చింది. అసత్యం తుడిచి పెట్టుకుపోయింది. అసత్యం (ఏనాట్కొనా) తుడిచి పెట్టుకుపోయేదే.” (80-81)

మేమీ ఖుర్జాన్లో విక్యాసులకు స్వస్తత, (దైవ)కారుణ్యాలు చేకూర్చే విషయాలు అందజేస్తున్నాం. కాని దుర్మార్గులకు మాత్రం ఇది మరింత నష్టాన్నే కలిగిస్తుంది. (82)

మానవునికి మేమేదైనా భాగ్యం ప్రసాదించినప్పుడు అతను (మాకు కృతజ్ఞత చూపడానికి బదులు మిడిసిపడుతూ) ముఖం తిప్పుకొని వెళ్లిపోతాడు. అదే కాస్తంత కష్టం వస్తే తల్లిప్పించు నిరాశచెందుతాడు. వారికి చెప్పు: “ప్రతిభక్తుడూ తనకుతోచిన విధంగా పనిచేస్తున్నాడు. ఎవరు సన్మార్గంలో ఉన్నారో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు.” (83-84)

¹⁴ వారు ఆత్మను గురించి ప్రశ్నిస్తున్నారు. “ఈ ఆత్మ నా ప్రభువు అజ్ఞతో వస్తుంది. (దీన్ని మీరు గ్రహించలేరని,) మీకు పరిమిత జ్ఞానం ప్రసాదించబడింద”ని చెప్పు. (85)

13. ‘ప్రభుత్వం లేక రాజ్యాధికారం ద్వారా నాకు సహాయం చెయ్యి’ అని భావం.

14. ఇక్కడ ‘ఆత్మ’ అంటే కొండరు వ్యాఖ్యానకర్తలు ‘పరిపుఢాత్మ’ అని భావించారు. అంటే ప్రవక్కలకు దైవసంశేషం చేరవేసే దైవదూత జిబ్రిల్ (అల్లె) అనుమాట. లేక ‘దివ్యావిష్ణుతి’ (వహీ-Revelation) అంటారు. మరికొండరు వ్యాఖ్యానకర్తలు జీవుల్లో ఉండే ప్రాణం అనే అర్థంలో ఆత్మ అంటే ‘జీవాత్మ’ అని అభిప్రాయపడ్డారు. ఏమైనప్పటికీ ఈ రెండు రకాల ఆత్మలు మానవ మేధకు అతీతమైన విషయాలు గనక పీటిని గురించి తలబాదుకోవడం వృధాత్మ, కాలహరణం తప్ప ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదు. అగోచరాలు, అతింద్రియ విషయాల్ని గురించి ఆరా తీయకుండా వాటాని విశ్వసించడమే బుధ్వమంతుల లక్షణం.

హాజర్త అబ్దుల్లా బిన్ మన్వాద్ (రజ) కథనం: నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట మదీనా పొలాల గుండా నడికి వెళ్లున్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖర్జూరపు కర పట్టుకొని దాని ఊతంతో నడవసాగారు. మేమలా వెట్టుంచే దారిలో కొండరు యూదులు తారసపడ్డారు. అప్పుడు వారిలో కొండరు “ఆత్మను గురించి ఆయన్ని అడుగుదాం” అన్నారు. మరికొండరు “పద్మ, మనకు నష్టాని విషయం ఏదెనా ఆయన మనకు విన్చించవచ్చు” అన్నారు. అయితే కొండరు ఆయన్ని ఆత్మను గురించి అడగవలసిందని తీర్మానించారు. దాని ప్రకారం వారిలో ఒక వ్యక్తి వచ్చి “అబుల్ ఖాసి! ఆత్మ అంటే ఏమితసలు?” అని అడించు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) తక్కులమే సమాధానం ఇప్పు కుండా క్రణంపాటు మానంగా ఉండిపోయారు. దాంతో నేను ఆయనపై దివ్యావిష్ణుతి (వహీ) అవతరిస్తోందని భావించి నిలబడ్డాను. దివ్యావిష్ణుతి అవతరణ సమయంలో అవహించే పరిస్థితి దూరమయిన తరువాత ఆయన ఈస్లామ్ (17:85) పరించారు. (బుఫారి, ముస్లిం)

وَلِكُنْ شَهْنَانَ لَنْدَهَبَنَ بِالَّذِيْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ شَمَمَ لَا تَجْدُنَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكَيْلَالَ ۝ لَا رَحْمَةَ قَمَنْ ۝ رَبِّكَ مَنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَيْلَالَ ۝ قُلْ لَيْنَ اجْتَعَتِ الْأَنْسُ وَالْجِنُ عَلَيْهِ أَيْنَوْا عَمَلَ هَذَا ۝ الْقُرْآنَ لَا يَأْتُنَ بِمِثْلِهِ وَلَوْكَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ۝ وَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۝ فَابْنَيْ أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كَفُورَا ۝ وَقَالُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ حِنْبَعًا ۝ وَلَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ كَعْبَلَةِ قَبْلِكَ ۝ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ ۝ أَوْ تَرْفَعَ فِي السَّمَاءِ ۝ وَلَكَنْ تُؤْمِنَ لِرَقْبِكَ حَتَّى تُزَلَّ عَلَيْنَا كَيْلَانَ كَيْلَانَ كَيْلَانَ كَيْلَانَ كَيْلَانَ كَيْلَانَ ۝ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا ۝ رَسُولًا ۝ وَمَمَّا مَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا لِأَذْجَاءِهِمُ الْهُدَى لِأَنَّ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝ قُلْ لَيْ ۝ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِلَادَةٍ حَبِيْرًا بَصِيرًا ۝ وَمَنْ يَهْدِيْ اللَّهَ بَعْدَهُ مَهْتَمِيْ ۝

ముహమ్మద్ (స)! మేము తలచుకుండే దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా నీకు ప్రసాదించిన విషయాలన్నీచే వెనక్కి తీసుకోగలం. అప్పుడు నీవు మాకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి సహాయం పాండలేవు. కాని (అలా జిరగలేదంచే) అదంతా నీ ప్రభువు అనుగ్రహం. అయిన కారుణ్యకట్టాలు నీపై ఎంతగానో ఉన్నాయి. (86-87)

వారికి చెప్పు: “యావత్తు మానవులు, జన్ములు ఎక్కుమయి కలోర తపస్సు చేసినా, పరస్పరం సహకరించుకున్న, ఖుర్జాన్లాంటి గ్రంథాన్ని ఎన్నటికీ రచించలేరు.” (88)

మేము ఖుర్జాన్లో ప్రజలకు అనేక విధాలుగా నష్టజ్ఞాప్యం కల్గా తలబంత తిరస్కరించి ప్రవైష్ణవైభాగ్యరే ప్రదర్శించారు. “నీవు మాకోసం భూమిని చీల్వి ఒక నీటిబుగ్ తీయనంత వరకు మేము నీమాటలు నమ్మం. లేదా నీకోసమే ఖర్జూరాలు, ద్రాక్షపండ్లు గల ఒక తోట తెప్పించుకో. అందులో కాలువలు కూడా పారుతుండాలి. లేదా నీవు చెబుతున్నట్లు ఆకాశాన్ని తునాతునకలుగా చేసి మామీద పడెయ్యి. లేదా దేవుడ్ని, దైవదూతల్ని మాముందు ప్రత్యక్షపరచు. అదీకాకపోతే నీకోసం ఒక స్వర్ణగృహం రప్పించుకో. పోనీ నీవు ఆకాశంపై కటునా ఎక్కిపోవాలి. అయితే మేము చదవగలిగే పత్రం ఏదైనా మాముందు దించనంతవరకు నీవు ఆకాశంపై కెకిన విషయాన్ని కూడా మేము నమ్మలేం” అంటారు వారు. వారికిలా చెప్పు: “నా ప్రభువు పరిశుద్ధుడు. నేను కేవలం మానవమాత్రుడ్ని. ప్రజలకు దైవసందేశం అందజేసే సందేశహర్షి మాత్రమే.” (89-93)

ప్రజల దగ్గరకు (మా) హితబోధ వచ్చినప్పుడు దాన్ని విశ్వసించనీయకుండా వారిని ఒక్కవిషయం తప్ప ఏదీ నిరోధించలేదు. “దేవుడు (మనలాంటి) మానవుడ్ని సందేశ హరుకీగా హంపాడా?” అన్న విషయమే వారిని నిరోధించింది. వారికిలా చెప్పు: “ఒకవేళ దైవదూతలు ప్రపంచంలో (మానవుల్లా జీవిస్తూ) ప్రశాంతంగా తిరగ్గలిగితే మేము వారి దగ్గరకు తప్పక దైవదూతనే ప్రవక్తాగా నియమించి పంచేవారం.” వారికి విషయం తెలియజేయి: “నాకూ మీకూ మధ్య ఒక దేవుని స్వాక్ష్మీ చేయాలి. అయినకు తనుల స్థితిగతులు బాగా తెలుసు. అయిన సమస్తం చూస్తున్నాడు.” (94-96)

يُبَلِّلُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَدْلِيًّا إِذْ مِنْ دُونِهِ وَخَشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَكَيْنًا وَصَمَدًا وَهُمْ
جَهَنَّمَ كُلُّمَا خَلَتْ زَدْنُمْ سَعِيدًا ۚ ذَلِكَ جَرَأْوُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِالْيَتِيمَ وَقَاتَلُوا أَمَّا ذَكَرْنَا
عَنِ الْكَفَّارِ فَإِنَّمَا ذَكَرْنَا لِئَلَّا يَحْلُمَنَّ ۗ مَنْ كُثُرَ ۗ فَلَمْ يَرَوْهُمْ أَنَّهُمْ
وَمَنْهُمْ وَجَعَلُ لَهُمْ أَجَلًا لَّا يَبْيَبُ فِيهِ ۗ فَلَمَّا أَتَيْنَا الظَّالِمِينَ رَأَوُهُمْ
إِذَا أَلْمَسْنَاهُمْ خَشِيَّةً لِلْأَغْرِيقِ ۗ وَكَانَ الْأَسْعَانُ قَنْتَرًا ۗ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى تَسْعِيَتْ
إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ قَرْبَانِيَّ ۗ لَكُلُّنَاكُلُّنَا مَسْحُورًا ۗ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ بِصَاحِبِهِ ۗ وَلَكُلُّنَاكُلُّنَا مَسْبُورًا ۗ فَأَرَادَ أَنْ يَسْبُرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُمْ وَ

దేవడు ఎపరికి (సత్యస్వీకార) సద్గుద్ది ప్రసాదిస్తాటో అతనే సన్మార్గం పాందగలడు. దేవడు దారి తప్పించినవారిని దేవడు తప్ప మరిపు ఆదుకోలేరు. అలాంటివారిని మేము ప్రథమదినాన బోర్లపడేసి ఈడ్యుక్సొస్టాం. వారు అంధులు, బధిరులు, మూగలు. నరకమే వారి నివాసం అవుతుంది. దాని అగ్నిజ్యాలలు మందగించినప్పుడల్లా మేము మళ్ళీ ప్రజ్యరిల్జేస్తాము. (97)

వారు మాసూక్కలు తిరస్కరించారు. పైగా “మేము ఎముకలుగా, తునాతున కలుగా మారిపోయాక మళ్ళీ బ్రతికించి లేపబడతామా?” అని అనేవారు. అందుకే వారికి శిక్క విధించబడింది. భూమ్యాకాల్చి స్ఫోంచగలిగిన దేవడు వారిలాంటి మానవుల్ని నునాయాసంగా బ్రతికించి లేపగలడని వారు గ్రహించలేరా? వారి పునరుత్థానం కొరకు ఆయన సమయం నిర్ణయించాడు. ఆ ఘుషియ తప్పకుండా వస్తుంది. దుర్మార్గులు దాన్ని విశ్వసించకుండా మూర్ఖంగా నిరాకరిస్తున్నారు. (98-99)

వారితో ఇలా అను: “ఒకవేళ మీ అధినంలో నా ప్రభువు కారుజ్యానిక్షేపాలు ఉంచే వాటిని మీరు ఖర్చుయిపోతాయన్న భయంతో తప్పకుండా దాచివుంచేవారు. మానవుడు నిజంగా చాలా సంకుచిత మనస్సుడయి పోయాడు.” (100)

మేము మూసాకు స్ఫోంచున తొమ్మిది నిదర్శనాలు¹⁵ ప్రసాదించాం. (కావాలంటో) వాటిని గురించి ఇస్లామ్ సంతతివారిని అడుగు. అవి వారిముందు ప్రదర్శించబడి నస్సుడు, ఫిరోన్ (వాటిని చూసి) “మూసా! (నీ వ్యవహరం చూస్తుంటో) నీవు తప్పకుండా చేతబడికి గురయినట్లు అన్నిస్తోంది నాకు” అన్నాడు. (101)

మూసా దానికి సమాధానమిస్తూ “(అధ్యాత్మోన) ఈ నిదర్శనాలను భూమ్యా కాశాల ప్రభువు తప్ప మరిపు అవతరింపజేయలేదని (అవతరింపజేయలేరని కూడా) నీకు తెలుసు. ఫిరోన్! (నీ మూర్ఖత్వం, మంకుతనాలు చూస్తుంటో) నీకేదో కీడు మూడిందని అన్నిస్తోంది నాకు” అని అన్నాడు. (102)

చివరికి ఫిరోన్ ఎలాగైనా మూసాను, ఇస్లామ్ సంతతివారిని దేశంలో పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాలని నిర్ణయానికి వచ్చాడు. అయితే మేము ఫిరోన్ని, అతని అనుచర మూకను కట్టగలిపి (నడి సముద్రంలో) ముంచివేశాము. (103)

15. వివరాలకు 27:12 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

مَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ۝ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لِأَعْلَمُ ۝
وَلِيَحْتِلَّ أَرْضَنَا ۝ وَلِيَحْتِلَّ نَبْلَهُ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا ۝ وَنَذِيرًا ۝ وَقُلْنَا فِي قِرْنَاهُ عَلَىٰ النَّاسِ عَلَا
مَكْثُ ۝ وَنَزَلْنَاهُ تَبْرِيزِلًا ۝ قُلْ أَمْنُوا بِهِ ۝ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۝ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ رَدِيَّا يُنْتَلِّا عَلَيْهِمْ
يَخْرُونَ لِلَّذِقَانِ سُجَّدًا ۝ وَيَقُولُونَ سُبْعَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لِمَفْعُولًا ۝ وَيَخْرُونَ لِلَّذِقَانِ
يَبْكُونَ وَيَرِيدُهُمْ حُشُوعًا ۝ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيَّاً مَا تَدْعُوا إِلَّا فِي الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى ۝
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ ۝ وَلَا تُعْنَافُ بِهَا ۝ وَابْتَغُ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَخَذْ
وَلَدًا ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْعِلْمِ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَكِيلًا ۝

ఆతర్వాత మేము ఇస్లామ్ సంతతివారితో “మీరిప్పుడు ప్రపంచంలో హోయిగా జీవించండి. చివరికి పరలోకాగ్నానం నెరవేరే సమయం వచ్చినపుడు మేము మిమ్మల్ని ఒక సమూహంగా చేసి (మా ముందు) సమావేశపరుస్తాం” అని చెప్పాము. (104)

మేమీ ఖరున్ నెని సత్యప్రాతిపదికై అవతరింపజేశాము. ఇది సత్యంతోనే అవత రించింది. ముహమ్మద్! మేము నిన్ను (విశ్వసించేవారికి) శుభవార్త అందజేసేవానిగా, (తిరస్కరించేవారిని) హాచ్చరించేవానిగా నియమించి పంపాము. (105)

మేమీ ఖరున్ నెని కొద్దికొద్దిగా చేసి అవతరింపజేశాము. అందువల్ల నీవు కూడా దీన్ని విడతలవారిగా ఆగి ఆగి ప్రజలకు విన్మించు. దీన్ని మేము (సందర్శించితంగా) క్రమక్రమంగా అవతరింపజేశాము. (106)

వారికి ఈ విషయం చెప్పు: “మీరు దీన్ని విశ్వసించండి, విశ్వసించకపోండి. పూర్వం (దివ్యగ్రంథ) జ్ఞానం ప్రసాదించబడినవారి ముందు దీన్ని పరిష్టే, వారు అప్రయత్నంగా సాప్చోగపడి ‘మా ప్రభువు ఎంతో’ పరిపుడ్చడు. ఆయన వాగ్నానం తప్పకుండా నెరవేరు తుంది’ అని అంటారు. అంతేకాదు, వారు కంటతడి పెట్టుతూ బోర్లాపడి సాప్చోంగ పడతారు. అది విన్న తరువాత వారిలోని అణుకువ, భక్తిభావలు ద్విగుణీ కృతమయి పోతాయి.” (107-109)

వారికి ఈ విషయం చెప్పు: “మీరు దీన్ని విశ్వసించండి, విశ్వసించకపోండి. పూర్వం (దివ్యగ్రంథ) జ్ఞానం ప్రసాదించబడినవారి ముందు దీన్ని పరిష్టే, వారు అప్రయత్నంగా సాప్చోగపడి ‘మా ప్రభువు ఎంతో’ పరిపుడ్చడు. ఆయన వాగ్నానం తప్పకుండా నెరవేరు తుంది’ అని అంటారు. అంతేకాదు, వారు కంటతడి పెట్టుతూ బోర్లాపడి సాప్చోంగ పడతారు. అది విన్న తరువాత వారిలోని అణుకువ, భక్తిభావలు ద్విగుణీ కృతమయి పోతాయి.” (107-109)

వారికి సంగతి కూడా చెప్పు: “మీరు (దేవుడై) అల్లాహ్ అని పిలవండి లేదా రహ్మాన్ అని పిలవండి. ఏ పేరుతో పిలచినా అవన్నీ అయనకు మంచిపేరే.” మీరు నమాజులో (ఖరున్ నెని) బిగ్గరగాగాని, మరీ మెల్లగాగాని పరించకుండా మధ్యేమార్గం అవలంబించండి. (110)

జంకా మీరీ విధంగా అనండి: “స్తుతిస్తోత్రాలకు దేవడే అర్పుడు. ఆయన ఎవర్నీ కొడుకుగా చేసుకోలేదు. విశ్వసార్వభోమత్వంలో ఆయనకు ఎవరూ భాగస్వాములు లేరు. ఒకరి సహాయపూర్వాల్పు ఆధారపడటానికి ఆయన ఎంతమాత్రం అశక్తుడు, అసమర్థుడు కాదు.” ఆయన జైన్యాన్ని, అధ్యాత్మాలను ఘనంగా కీర్తించండి. (111)

(١٨) سُورَةُ الْكَهْفِ مَكْيَّةٌ (٦٩) (كَوْنَتْهَا)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَوْجَاجًا قَيْمًا لِيُنْذِرَ بَاسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَبِئْشِ الرُّؤْمَيْنِ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ الصِّلْحَاتَ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ مَا كَيْبَيْنَ فِيهِ أَبْدًا ۝ وَ إِنَّمَا الَّذِينَ قَاتَلُوا إِنْفَادَ اللَّهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لَبَابٌ لَهُمْ كُبْرَتْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ لَمَّا لَمْ يَقُولُوا إِلَّا كَذَبًا ۝ فَاعْلَكْ بَاغِثَ نَفْسَكَ عَلَى أَثَارِهِمْ أَنَّ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثَ إِنَّمَا جَعَلْنَا مَاعِلَّ الْأَرْضَ زِينَةً لَهَا لِتَبَوَّهُمْ إِلَيْهِمْ أَحْسَنُ عَيْلًا ۝ وَإِنَّا جَعَلْنَاهَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرْرًا ۝ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ أَيْتَنَا عَجَبًا ۝ إِذَا كُوِنْتَ

18. కహావ్ (మహబల్స)

ఈ అధ్యాయం హిజ్జె శకారంభానికి మూడేళ్ళ క్రితం అవతరించింది. మక్కా బహుధైవారాధకులు గ్రంథప్రజల ప్రోద్యులంతో దైవప్రవక్త (స)ను పరీక్షించడానికి మూడు ప్రశ్నలు అడిగారు: (1) మహాబిలం వారెవర? (2) ఖిజర్ అంటే ఎవరు, ఆయన వృత్తాంతం ఏమిటి? (3) జుల్లర్నైన్ గాధ ఏమిటి? ఈమూడు ప్రశ్నలకు ఈ అధ్యాయంలో వివరంగా సమాధానాలు ఇవ్వబడ్డాయి. ఆ తర్వాత బహుధైవారాధకులకు విరోధచర్యలు మానుకొని రుజుమార్గం అవలంబించమని చెప్పడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సమస్త ప్రశంసలు దేవునికి శోభిస్తాయి. ఆయనే తన దాసునిపై ఈ గ్రంథాన్ని అవతరింపజేశాడు. ఈ గ్రంథంలో ఆయన ఎలాంటి వక్ర విషయాలు ఉంచలేదు. ఇందులో అన్ని విషయాలు సవ్యంగా, సమంజసంగా, సహాతుకంగానే ఉన్నాయి. ఇది దేవుడు విధించే కరినాతి కరిన శిక్ష గురించి ప్రజలను హెచ్చరిస్తోంది. విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారికి (స్వగ్రం రూపంలో) మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుందని, అందులో వారు కలకాలం సుఖసంతోషాలతో ఉంటారని శుభవార్త (కూడా) తెలియజేస్తోంది. ఇదే దీని అవతరణ ఉష్టేశ్వరం. (1-3)

దేవునికి సంతానం ఉందని చెప్పేవారిని ఇది హెచ్చరిస్తోంది. దాన్నిగురించి వారికి గాని, వారి హర్షీకులకుగాని వాస్తవం ఏమిటో తెలియదు. వారి నోటు వెలువడుతున్న ఈమాట చాలా తీవ్రమైన విషయం. వారు పచ్చిఅబద్ధాలు పేలుతున్నారు. (4-5)

ప్రవక్త! వారీ గ్రంథాన్ని నమ్మకపోతే, నీవు వారి వెంటబడి పుట్టేడు దుఃఖంతో ప్రాణం పోగొట్టుకునేలా ఉన్నావు. ప్రజల్లో ఎవరు సత్కార్యాలు చేస్తూ సదాచార సంపన్ములవతారో పరీక్షించడానికి, మేము సకల వస్తుసామగ్రితో భూమిని శోభాయమానంగా తీర్చిదిద్దాము. చివరికి మేము దాన్నంతటినీ బంజరుభూమిగా మార్చివేస్తోం. (6-8)

మహాబిలంవాళ్ళను, శిలాశాసనంవాళ్ళను మా సూచలలో కొన్ని వింత సూచనలని భావిస్తున్నావా నీవు? ఆ యువకులు ఆశ్రయం పొందడానికి ఒక గుహలో ప్రవేశించి

الْغَيْثَيْةَ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبِّنَا ارْتَنَاهُمْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهُنَّ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا سَهَّلًا ۝ فَصَرَّبُنَا عَلَى أَذْنَاهُمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ بَعْثَتْهُمْ لِنَعَامَ أَئْمَانِ الْجَنِيْبِيْنِ أَحْصَنَتْهُمْ لِنَا لَيْلَتُوا ۝ أَمَدًا ۝ تَعْنَ نَفْسَ عَلَيْكُمْ نَبَاهُمْ بِالْعِيْقَنِ ۝ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ أَمْوَالُهُمْ وَزِدَنَهُمْ هَذِهِ ۝ وَرَبَطَنَا عَلَى قَلْبِهِمْ إِذَا قَاتَلُوا فَقَاتَلُنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ ۝ وَالْأَرْضُ كَنْ تَنْ عَوْا مِنْ دُوَيْنَهُ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا سَطَّطَا ۝ هُوَلَّا ۝ قَوْمًا إِذْخَدُوا مِنْ دُوَيْنَهُ إِلَهَةً ۝ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسَلَطْنِ بَيْنِ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمْنَ افْتَرَهُ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَلَدَّ اغْتَرَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْلَى إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبِّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَبِهِمْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ شَوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتِ الْيَكِيْبِيْنِ ۝ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتِ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي قَجْوَةٍ مِنْهُ دَلِكَ مِنْ أَيْتِ اللَّهُ مِنْ يَصْدِلُهُ كَهْفُهُ الْمُهَتَّلِ ۝ وَمَنْ يُضْلِلُ فَكَنْ تَجْدَلَهُ ۝ وَإِلَيْهَا مَرْشِدًا ۝ وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَاظًا

“ప్రభూ! మాపై నీ విశేష కారుణ్యం వర్షింపజెయ్య. మా వ్యవహారం చక్కబెట్టు” అని ప్రార్థించారు. అప్పుడు మేము యువకుల్ని ఆగుహాలో పరుండబెట్టే సంవత్సరాల తరబడి ప్రగాఢ నిద్రావశ్శలో ఉంచాము. ఆ తరువాత వారిలో ఎవరు తమ నిద్రావశ్శ కాలాన్ని కచ్చితంగా లెక్కగడ్డారో తెలుసుకోవడానికి మేము వారిని లేపాము. (9-12)

మేము వారి అసలుగాధ విస్మిస్తున్నాః వారు కొందరు యువకులు. ఆ యువకులు తమ ప్రభువును విశ్వసించారు. మేము వారి మార్గం సుగమంచేశాం. వారు లేచి నిలబడి “భూమ్యాకాశాల ప్రభువే మాప్రభువు. ఆయన్ని వదలి మేము మరే దైవాన్ని ప్రార్థించము. ఒకవేళ మేమలా చేస్తే అది చాలా బుద్ధిహవమైన పని అవుతుంది” అని ప్రకటించారు. అప్పుడు మేము వారికి మరింత మనోబలం ప్రసాదించాము. (13-14)

(తరువాత వారిలా మాట్లాడుకున్నారు:) “మనజాతి ప్రజలు విశ్వప్రభువుని వదలి ఇతరులను ఆరాధ్యాదైవాలుగా చేసుకున్నారు. అవి నిజంగా ఆరాధ్యాదైవాలైతే అందుకు వారు స్టైన ప్రమాణం ఎందుకు చూపరు? దేవుని మీద అబద్ధాలు మోపేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవడైనా ఉంటాడా? (15)

సరే, మనమిప్పుడు వారితో, దేవుడ్ని కాదని వారు పూజిస్తున్న మిథ్యాదైవాలతో సంబంధాలు తెంచివేసుకున్నాం. (ఇక ఇక్కడుండడం మనకు మంచిది కాదు) పదండి, ఏదైనా గుహలోకి వెళ్ళి దాక్కుండా. మన ప్రభువు మనపై తన కారుణ్యచాయను విప్పుతం చేస్తాడు. మన పనులకు కావలసిన సౌలభ్యాలు సమకూర్చుతాడు.” (16)

ప్రవక్త! నీవు గనక ఆగుహాలో వారిని చూస్తే ఆ దృశ్యం నీకి విధంగా కన్చిస్తుంది: సూర్యుడు ఉదులుస్తున్నప్పుడు అతను వారి గుహ (ముఖద్వారం) వదలి కుడివైపుగా పైకి ఎక్కిపోతాడు. అప్పుమిస్తున్నప్పుడు వారిని తప్పించి ఎడమపైపుగా క్రిందికి దిగి పోతాడు. (ఇలా ఆ గుహలోకి సూర్యకిరణాలు చోచ్చుకురుకుండా ఎల్లప్పుడూ చీకటిగానే ఉండేది.) వారా గుహలో ఒక సువిశాల స్థలంలో పడిఉన్నారు. ఇది దేవుని సూచనల్లో ఒక సూచన. దేవుడు ఎవరికి దారి చూపగొరుతాడో అతనే దారిలోకి వస్తాడు; ఎవరిని దారి తప్పించదలచుకుంటాడో అతనికి ఏ మార్గదర్శి, కార్యసాధకుడూ లభించడు. (17)

وَهُمْ رُفُودٌ وَنَقِيبُهُمْ ذَاتُ الْيَمِينِ وَذَاتُ الشِّمَاءِ وَكُلُّهُمْ يَأْسِطُ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لِوَاظْلَعَتْ عَلَيْهِمْ تَوْلِيَّتْ مِنْهُمْ فِرَاوَلْمُيَّنَتْ مِنْهُمْ رُعَبَاً وَكَذَلِكَ بَعْثَنَهُمْ لِيَسَاءَ إِنْوَاكِيَّنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ كَوْتَنَشْ قَالُوا لِيَنْشَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيَنْشَمْ فَاَبَعْثَنَوْا حَدَّكُمْ يُورِقُكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلَيَنْظِرُ أَيْهَا أَذْكِرُ طَعَامًا فَلِيَانْكُمْ بِرَفِيقِ مِنْهُ وَلِيَنْكَضْنَ وَلَا يُشْعَرُنَ بِكُمْ أَحَدًا لِنَهُمْ رَانِ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُوكُمْ أَوْ يَعْيَدُوكُمْ فِي مَلَكَتِهِمْ وَكَنْ تَفْلِحُوهَا إِذَا أَبَدَا وَكَذَلِكَ أَغْزَنَاهُمْ عَلَيْهِمْ لِيَغْلُوَهَا وَعَدَ اللَّهُ وَحْشٌ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَارْبَيْ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ

నీవు వారిని చూసి మేల్కొనివున్నారని భావిస్తావు. కానీ వారు నిద్రపోతున్నారు. మేము వారిని కుడిప్రక్కకు, ఎడమప్రక్కకు తిరుగుతూ పడుకునేలా చేశాం. వారి కుక్క గుహ ముఖద్వారంలో ముందుకాట్టు చాచి కూర్చున్నది. నీవు గనక కాష్ట ఆ గుహలోకి తొంగి చూశావంటే చాలు, గిర్రున వెనక్కి తిరిగి పరుగు లంకించుకుంటావు. అక్కడి భయంకర దృశ్యానికి¹ నీ గుండెలు రారెత్తిపోతాయి. (18)

వారు పరస్పరం (తమ పరిస్థితిని గురించి) చల్పించుకోవడానికి మేము వారిని తిరిగి అదేవిధంగా లేపి కూర్చోబెట్టాము. వారిలో ఒకడు “మనం ఈ స్థితిలో ఎంత సేపు ఉన్నాం?” అని అడిగాడు. దానికి రెండోవాడు “ఒహుళా (మనమీ స్థితిలో) ఒక రోజో లేక అంతకంటే కొంచెం తక్కువ సేపో ఉండివుంటాం” అనాడు.

ఆ తరువాత వారిలో కొండరిలా అన్నారు: “మనమీ స్థితిలో ఎంతసేపు ఉన్నామో దేవునికి భాగా తెలుసు. సరే, ఇష్టుడు మనలో ఒకనికి ఒక వెండినాణం ఇచ్చి నగరం లోకి పంపుదాం. అతను మనకు మంచి భోజనం ఎక్కడ దొరుకుతుందో చూసి తెప్పాడు. అయితే అతను జాగ్రత్తగా మనలుకోవాలి. మనం ఇక్కడ ఉన్నట్లు అతని అజాగ్రత్త వల్ల ఎవరికొనా తెలిస్తే ప్రమాదం ముంచుకోస్తుంది. విధివశాత్తు మనం వారి చేతుల్లో పడితే మాత్రం వదలరు. రాళ్ళతో కొట్టి చంపేస్తారు. లేదా బలవంతంగా మనల్ని తమ మతం లోకి లాక్కుంటారు. అలా జిరిగితే మనమిక ఎనాటికీ మోకం పొందలేము.” (19-20)

ಇಲ್ಲಾ ಮೇಮು ವಾರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗುರಿಂದಿ ನಗರವಾಸುಲಕು ತೆಲಿಯಜ್ಜೊಂ. ದೇವನಿ ವಾಗ್^೩ ನಂ ನಿಜಮೆನದನಿ, ಪ್ರಶ್ನಯಂ ತಪ್ಪಕ ವಸುಂದನಿ ಪ್ರಜಲು ತೆಲುಸುಕೋವಡನಿಕೆ ಇಲ್ಲಾ ಚೇಜೊಂ.

1. అంటే ఆక్కడ భయంకరమైన బందిపోటు దొంగలు ఉన్నట్లు ఆ దృశ్యం కనిస్తోంది.
  2. ఆ యువకుల్లో ఒకతను భోజనం కొని తీసుకురావడానికి పట్టంలో ప్రవేచించి చూచ్చే, అంతా కొత్త కొత్తగా కన్నిరచింది. రోమ్ విగ్రహార్ధకులు క్రైస్తవులుగా మారి అనేక దశాబ్దాలు గడచి పోయాయి. భావా, సంస్కృతి, వస్తుధారణ ఒకటేమిటీ మొత్తంపరిస్థితి మారిపోయాంది. ఆ యువకుడు ఒక దుకాణం దగ్గరకి లీట్ ఆహారపదార్థాల కోసం రెండొందల ఏళ్ళ క్రితంణాటి వెండిశాపం చూపగానే దుకాణదారుడు సంభమాశ్వర్యాలతో అతడ్ని చూడసాగాడు. అతను సైగచేసి దరిదాపుల్లో ఉన్న జాన్సి పోగుచేశాడు. భావా, వస్తుధారణ, రూపురేఖల్లో ఎంతో తేడా ఉన్న ఆ యువకుడ్ని జనం వింతగా చూశారు. చివరికి అతడ్ని ప్రభుత్వాధికారుల ముందు ప్రవేశపెట్టడం జరిగింది. వారంతినో మాటాడిన తరువాత, రెండొందల సంవత్సరాలకు పూర్ణం తమ మతవిశాసనాని కాపాడుకోవడానికి

يَبْنِيهِمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا إِنَّا نُبَثِّنُهُمْ بُلْبِلًا نَأْرُهُمْ أَعْمَمْ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ عَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخَذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝ سَيَقُولُونَ شَانِهٌ شَرِاعْهُمْ كَلْبِهِمْ وَيَقُولُونَ خَسْكَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبِهِمْ رَجِيْهٌ بِالْغَيْبِ ۝ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَانِيُهُمْ كَلْبِهِمْ قُلْ كُلِّيْ أَعْمَمْ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْكِمُهُمْ لَا قَفِيلٌ هٌ فَلَا تُمَارِ فِي دُمٍ لِأَمْرِكٌ ظَاهِرًا ۝ وَلَا تَشْفَقْتَ فِي هِمْ قِنْهُمْ أَحَدًا ۝ وَلَا تَقُولَنَّ إِشَانِي إِلَيْنِي ۝ فَأَعْلَم

(అయితే ఈ విషయం విస్మయించి) వారా సమయంలో గుహవానుల విషయమై ఎలా వ్యవహారించాలన్న మాటలై వాదులాడుకోసాగారు. వారిలో (దైవధర్మం పట్ల సరైన అవగాహన కలిగిన) కొందరు “వారి (గుహ)మీద (స్వార్క చిహ్నంగా) ఒక గోడ కట్టండి. వారి వ్యవహారం గురించి వారి ప్రభువుకే బాగా తెలుసు” అన్నారు. అయితే వారి వ్యవహారింపై అధికారం కలిగివున్నవారు (ఆంటే ప్రభుత్వాధికారులు, కైస్తవ మతనాయకులు) “మేము వారిపై ప్రార్థనా మందిరం నిర్మిస్తోం” అన్నారు.³ (21)

(కొంతకాలానికి యువకుల సంఖ్య, వారి నిదావస్తుకాలం గురించి ప్రజల్ల భిన్నా భిప్పాయాలు ఏర్పడ్డాయి.) కొందరు “వారు ముగ్గురు, నాలుగోది వారి కుక్క” అన్నారు. మరికొందరు “వారు అయిదుగురు, ఆరవది వారి కుక్క” అన్నారు. ఇంకా కొందరు “వారు ఏడుగురు, ఎనిమిదోది వారి కుక్క” అన్నారు. ఇవన్నీ వారి ఊహగానాలు, వ్యధి ప్రేలాపనలు మాత్రమే. “వారెంతమందో నా ప్రభువుకే బాగా తెలుసు” అని చెప్పు

వారి కచ్చితమైన సంఖ్యను గురించి చాలా తక్కువమందికే తెలుసు. కనుక నీవు ముక్కసరిగా సమాధానం జీవడం తప్ప వారి సంఖ్యను గురించి ప్రజలతో వాడించుకు.

పారిపోయిన క్రిస్తవ యువకుల్లో ఇతనుకడని నిర్ధారించారు. వెంటనే ఈవార్డు నగర క్రిస్తవుల్లో కార్బిచ్యులా వ్యాపించింది. అధికారులతో పాటు ఓ పెద్ద జనసమూహం కొండగుప్ప దగ్గరకు చేరుకుంది. ఆ యువకులు కూడా తాము రెండోందల సంవత్సరాల తర్వాత నిద్రనుండి మేల్కొన్నామని గ్రహించారు. వారు తమ మతస్థుతైన క్రిస్తవ సౌధరులకు సులాంచేసి పడుకున్నారు. పడుకోగానే వారి ఆత్మలు అనంతపాయువులో కలనిపోయాయి. (తఫ్ఫిముల్ భుర్జన్ నుండి)

3. సాధరణంగా బహుదైవారాధకులు చినిపోయిన మహానీయుల సమాధులను, స్వరూపచివ్వులను ఆరాధించడం, అక్కడ మొక్కుబడులు చెల్లించుకోవడం అందరికి తెలిసిందే. కానీ మహాప్రవక్త ముహామ్మద్ (స) దివంగతులైన కొన్నేళ్ళకు ఈ వ్యాధి ముస్లిం సమాజానికి కూడా సోకింది. కనుక ఈసందర్భంగా ఆ మహానీయుని మహితోకులు కాను మననం చేసుకుండాం.

“సమాధుల్ని సందర్శించే ప్రీతిలను, సమాధులపై ఆరాధనాలయాలు (దగ్గాలు) నిర్మించే వారిని, ఆక్రమ దీపాలాంకరణ చేసేస్వారిని దేవుడు శ్ఫుందొడ్డు.” (తిరుప్పి, అబ్బారావ్వాడ్, ప్రశాయ)

“జాగ్రత్త! మీకు పూర్వం గతించిన ప్రజలు తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకునేవారు. ఈ (యష్ట)చర్చ నుండి నేను మిములి) వారిసున్నాను.” (ప్రమిలిం)

“యూదులు, క్రిస్తువులు తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని అరాధనాలయాలుగా చేసుకున్నారు. ఆందువల దేవడు వారిని కోపించాడు.” (ముసిని. పశ్చాత్)

“వారిలో ఎవరయినా సత్కురుషుడు చనిపోయిన తర్వాత వారతని సమాధిని ఆరాధనా లయంగా చేసివేస్తారు. అతని చిత్రాలను (విగ్రహాలను) తయారుచేస్తారు. ప్రశయదినాన వీరు యావతు స్థిలో పరమ నికపులవుతారు.” (అప్సాద్, బుఖారి, ముసిం, నసాయి)

ذَلِكَ عَدَاٌٰ إِلَّا أَن يَشَاءُ اللَّهُ وَإِذَا كُرْسِيَّكَ إِذَا نَسِيَتْ وَقُلْ عَسَى أَن يَهْدِيَنَ رَبِّي لَا قُرْبَ مِنْ هَذَا رَشِداً وَلَيَسْنَا فِي كَهْفِنَا ثَلَاثَ مَائَةٌ سِنِينَ وَأَرْدَادُوا تِسْعَةً قُلْ اللَّهُ أَعْلَمْ بِمَا لَيَشْوَهُ لَهُ عَيْبُ السَّلَوَاتِ وَالْأَرْضِ، أَبْصِرْبِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلَكَ لَيْشِرُكَ فِي حَكْمِهِ أَحَدًا وَأَنْلَمْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ لَمْ بَدَلْ لِكَمِيتِهِ وَكَنْ تَجَدْ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا وَاصْبِرْنَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَذْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَوَةِ وَالْعَشَيِّ بِرِيْدُونَ وَجَهَهُ وَلَا تَعْدِ عَيْنَكَ عَنْهُمْ شُرِيدِزِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطْمِ مَنْ أَعْفَنَا قَلْبَهُ عَنْ ذَكْرِنَا دَانِي గురించి ఇతరుల్ని అడగుటానికూడా ప్రయత్నించకు. (22)

ఒకటి గుర్తుంచుకో. ఏవిషయం గురించైనా ‘నేనీ పని రేపు చేస్తాను’ అని అనకు. దేవుడు తలస్తే తప్ప (సివేమీ చేయలేవు). ఒకవేళ మరచిపోయి ఇలాంటి మాట నీసోట వెలువడితే వెంటనే నీ ప్రభువని జ్ఞాపకం చేసుకొని ‘ఈ విషయంలో నా ప్రభువు ఇంత కంటే దగ్గరిమాట వైపు నాకు దారిచుపుతాడని ఆశిస్తున్నాను’ని చెప్పు. (23-24)

(నిదావస్థ కాలం గురించి కొందరు) “గుహలో వారు మూడొందల సంవత్సరాలు ఉన్నారు” (అన్నారు. మరికొందరు ఈసంఘయలో) తొమ్మిదేండ్లు (ముందుకు పోయారు). “వారెంత కాలం (ఆ స్థితిలో) ఉన్నారో దేవునికి బాగాతెలును” అని చెప్పు.

భూమ్యకూశాల్లోని రహస్యాలన్నీ ఆయనకే తెలుసు. ఆ చూసేవాడు, వినేవాడు ఎంత అధ్యుత శక్తిసంపన్నుడు! యావత్తువిశ్వంలో ఆయన తప్ప వారికి మరో రక్కకుడు, సహాయకుడు లేదు. ఆయన తన రాజ్యాధికారంలో ఇతరులకేవరికి భాగస్వామ్యం కల్పించడు. (25-26)

ముహమ్మద్ (స)! నీప్రభువు గ్రంథం సుంచి నీపై అవతరించిన విషయాలన్నీటినీ యథాతథగం (ప్రజలకు) విన్నించు. అందులో ఏదైనా మార్గదానికి ఎవరికీ అధికారం లేదు. (ఒకవేళ ఎవరి కోసమైనా ఏదైనా మార్గాడనికి సాహసిస్తే గుర్తుంచుకో,) నీప్రభువు భారిసుండి తప్పించుకోవడానికి నీకు ఎక్కుడా ఎలాంటి ఆశ్రయం లభించడు. (27)

నీ ప్రభువు ప్రసన్నతాభాగ్యం ఆశిస్తూ ఉదయం, సాయంత్రం ఆయన్ని వేడుకునే వారితో కలసిమెలసి ఉండు. వారి వైపునుండి ఎన్నిటికి దృష్టి మరల్చుకోకు. ⁴ నీవు ప్రాపంచిక వైభవం కోరుకుంటున్నావా? (ఇహలోకంలోని తత్తుకు బెఱుకులన్నీ మూన్నాళ్ళు

4. ఖుర్వై నాయకులు (దైవప్రవక్త సందేశాన్ని అందుకోవడానికి నిరాకరిస్తూ) “ఈ బిలాల్, సుహైల్, అమ్రూర్, ఖబ్బాబ్, ఇబ్రూమ్ మన్సఫూద్ వణి దరిదులు నీ చుట్టూ చేరారు. అలాంటి సమావేశానికి మేము రాలేం. వాళ్ళను తీసివేస్తే మేము నీ సమావేశానికి వచ్చి, నీవు చెప్పువలచు కున్నదేమితో విని ఆలోచిస్తోం” అన్నారు. ఆ సందర్భంలో ఈ సూక్తి అవతరించింది.

ధర్మధారం తోలిరోజుల్లో ఎక్కువగా పేదలు, బానిసలు, దశితులే ఇస్లాం స్వీకరించేవారు. ధనికులు, నాయకులు, అగ్రవర్ధులవారు తాము ఇస్లాం స్వీకరించక పోవడమేగాక ఇతరుల్ని కూడా నిరోధిస్తూ దైవమార్గంలో ఆటంకాలు స్వప్తిస్తుండేవారు. సూహోదరవక్త (అలైహి) కాలంలో కూడా పేదలు, దశితులే ఎక్కువగా ఇస్లాం ధర్యం స్వీకరించారు. (ఏవరాలకు 11:27 సూక్తి, దాని పొదసుచిక; 26:111 సూక్తి చూడండి.)

وَاتَّبَعَهُوْنَهُ وَكَانَ أَمْرَهُ قُرْطَاطٌ وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ شَاءَ فَلَيُبُوْمِنَ شَاءَ فَلَيُكَفِّرَهُ إِنَّا أَعْنَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادَقَهَا وَإِنَّ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمْ أَجْرَهُمْ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقَهَا إِنَّ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمْ أَحْسَنَ عَمَلاً أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَاحُتُ عَدِّنِ تَجْرِيْهُ مِنْ تَعَقِّبِهِمُ الْأَنْهَارُ هُمْ لَعُونٌ فِيهَا مِنْ أَسَاوَرَهُمْ ذَهَبٌ وَلَيْلَسُونُ شَيْئًا حُضَرًا مُسْدِدُهُنْ رَوَاسِتَهُنْ فِيهَا عَلَى الْأَرْكَابِ تَعْمَلُ النَّوَابُ وَحَسْنَتْ جَعَلَنَا لِحَدِّهَا جَهَنَّمَ مَثَلًا لَجَهَنَّمَ وَحَفَقَهُمْ بَالْخَلِيلُ وَهُوَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظْنُ أَنْ تَبْيَدَ هَذِهِ أَيْدِيَ وَلَكِنْ رُدَدَتْ

ముచ్చట మాత్రమే. కనుక మేము మా జ్ఞాపకాన్ని విస్తరింపజేసి (ప్రహాప్ నికి గురిచేసి)న వ్యక్తిని నీవు ఎన్నటికీ విధేయంచకు. (అతని ఆజ్ఞలు పాటించకు.) అతను మనోవాంఛలకు బానిసయి విశ్రంబిల జివితానికి అలవాటుపడ్డాడు. (28)

వారికిలా చెప్పు: ఇది మీ ప్రభువు దగ్గర్చుండి వచ్చిన పరమసత్యం. దీన్ని ఇష్టమైన వారు విశ్వసించవచ్చు, ఇష్టంలేనివారు తిరస్కరించవచ్చు. (మీకా స్వీచ్ఛ ఉంది.)

అయితే (సత్యాన్ని తిరస్కరించే) దుర్మార్గుల కోసం మేము నరకాగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాము. భయంకరమైన దాని జ్యాలలు వారిని చుట్టూముట్టి దహించివేస్తాయి. వారక్కడ త్రాగడానికి నీళ్ళు అడిగినప్పుడల్లా సలసలకాగే చమురు తెట్టు లాంటి నీటితో వారికి ఆతిథ్యం ఇష్టబడుతుంది. అది వారి ముఖాలను తీవ్రంగా మాడ్చివేస్తుంది. అత్యంత హేయమైన నీరది! మహాచెడ్డ విశ్రాంతి స్థలమది!! (29)

ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్యార్యాలు చేసేవారి విషయానిక్కాస్తే, అలాంటి సదచారసంపన్నులకు లభించవలసిన ప్రతిఫలాన్ని మేము ఎన్నటికీ మృదాచేయం. వారిక్కడ బంగారు మురుగులతో ముస్తాబు చేస్తారు. వారు బంగారు జరీతో కూడిన పచ్చటి పట్టువప్పాలు ధరిస్తారు. అధ్యమైన ఉన్నతాసనాలపై మెత్తటి దిండ్లకు ఆనుకొని కూర్చుంటారు. ఎంత మంచి ప్రతిఫలం అది! అత్యంత శ్రేష్ఠికి చెందిన నివాసస్థలమది!! (30-31)

వారికి ఇద్దరువ్యక్తుల ఉపమానం విన్నించు. వారిలో ఒకనికి మేము రెండు ద్రాక్ష తోటలు ఇచ్చాం. వాటిచుట్టు ఖర్జారు చెట్లను కంచెలా పెట్టాం. మధ్యలో సేద్యభూమి ఉంచాం. రెండుతోటలు పుష్పలంగా పండాయి. ఫలోత్తాదనలో మేము ఏ కొరతాచేయలేదు. ఆ తోటలలో ఓ కాలువ కూడా ఉంచాం. (ఆ ఏడు) అతనికి మంచి లాభం వచ్చింది. దాంతో అతను (గర్వంతో) ఓరోజు తన పారుగింటి మిత్రునితో “నేను నీకంటే పెద్ద ధనికుడి. నీకంటే ఎక్కువ మందీమార్గాలం గలవాడ్చి” అన్నాడు. (32-34)

ఆ తర్వాత అతను తన తోటలో ప్రవేశించి, ఆత్మపంచితుడై “ఈ సిరిసంపదలు ఇక నాశనమవుతాయని నేను అనుకోను. (జనం ఏదో ప్రశయం గిథయం అంటున్నారు

لَمْ يَرِيَهُ لَاجِدَنَ حَبِيرًا مِنْهَا مُنْقَبَلًا ۝ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرَتْ بِاللَّهِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوْبَكَ رَجُلًا ۝ الِّكَنَّا هُوَ اللَّهُ رَبُّهُ وَلَا شَرِيكَ
أَحَدًا ۝ وَلَوْلَا إِذْ دَحَلْتَ جَنَّتَكَ فَلَمْ تَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ لِإِلَٰهٖ إِلَّاهُ ۝ إِنْ تَرَنَ أَنَا أَقْلَى
مِنْكَ مَا لَأَ وَلَدًا ۝ فَعَسَىٰ رَبِّيَ أَنْ يُوتَيَنِي حَبِيرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرِسِّلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنْ
السَّمَاءِ فَضَبَّهُ صَبَيْدَا زَلْقَانَ أَوْصِبَهُ مَأْوَاهَا غُورًا لَكَنْ تَسْتَعْبِعَ لَهُ طَلْبَانَ ۝ وَأَجْبَطَ بِمَكْرَهٍ
فَاصْبَهُ يُقْلِبُ كَفِيهِ عَلَى مَا آتَقَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَّةٌ عَلَى عُرُوشَهَا وَيَقُولُ يَلِيَّنِي لَمْ أُشِرِّكُ
بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَئْصُرُ وَنَكَهَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۝ هُنَالِكَ
الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ۝ هُوَ حَبِيرٌ تَوَابًا وَحَبِيرٌ عَقْبَانَ ۝ وَاضْرِبْ أَمْمً مُثَلَّ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ بَنَاتُ الْأَرْضِ فَاصْبَهُ هَشِيمًا تَذَرُّوْهُ الزَّيْجُ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
١٤

గాని) నాకు మాత్రం ప్రథయమ్ముద నమ్మకం లేదు. ఒకవేళ నేను నాప్రభువు దగ్గరికి పంపబడినా, అక్కడ నాకు ఇంతకంటే గొప్పస్థానం లభిస్తుంది” అని అన్నాడు. (35-36)

అతని పొరుగించి స్నేహితుడు అతనితో ఇలా అన్నాడు: “ఏవిటీ, నిన్న మట్టితో నీచమైన బిందువుతో పుట్టించి పరిపూర్క మానవునిగా రూపాందించిన శక్తిస్వరూపుడై తిరస్కరిస్తున్నావా? నా విషయానికి వహ్సే, నేను మాత్రం దేవుడై నా ప్రభువుగా స్వీకరించాను. ఆయన దైవత్వంలో మరెవరికి భాగస్వామ్యం కల్పించను. (37-38)

నీవు నీతోటలో ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు దేవుడు తలచినదే అవుతుందని; దేవునికి తప్ప మరెవరికి ఎలాంటి శక్తిలేదని ఎందుకనలేదు? సంతానం సిరిసంపదల విషయంలో నీవు నన్న నీకండే తక్కువవాళ్లని భావిస్తుంటే భావించు. నాప్రభువు నాకు నీ తోటకండే శైఘ్రమైన తోట ప్రసాదించవచ్చు. అటు నీ తోటపైకి ఆకాశంనుండి ఎద్దొనా విషట్టు పంప వచ్చు. దాంతో అది తుడిచిపెట్టుకపోయి ఉత్సమైదానంగా మారవచ్చు. లేదా ఆ తోట లోని నీరంతా భూమిలోకి ఇంకిపోవచ్చు. ఇక దాన్ని తీయడం నీతరం కాకపోవచ్చు.” *

చివరికి (అతనన్నట్టే జరిగింది.) అతని పండ్కతోటపై విషట్టు వచ్చిపడి పూర్తిగా తుడిచి పెట్టుకపోయింది. అతను తన పెట్టుబడి అంతా వ్యధా అయిపోయినందుకు చేతులు నులుపుకుంటూ “అయ్యయ్యా! నేను నా ప్రభువుకు సాటి కల్పించకుండా ఉంటే ఎంత బాగుండెది!” అని బాధపడ్డాడు. (39-42)

ఆప్యుడు దేవునికి వ్యతిరేకంగా అతట్టి ఏ మందీమార్గలం ఆయుకోలేక పోయింది. తనంతలతాను కూడా అతను కాపాడుకోలేకపోయాడు. ఆప్యుడు తెలిసిందతనికి పనులు నెరవేర్చే శక్తి, అధికారం సత్యస్వరూపుడైన దేవునికి ఉన్నాయని; ఆయన ప్రసాదించే బహుమానమే మేలైనదని; ఆయన భూపే పర్యవసానమే శైఘ్రమైనదని. (43-44)

ప్రవక్క! మరో ఉదాహరణ ద్వారా వారికి ప్రపంచజీవితం గురించి చెప్పు. ఈరోజు మేము ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తుంటే భూమి సస్యశామలమవుతుంది. రేపు ఈ చెట్లు, చేమలే నుగ్గునుగ్గయి గాలికి ఎగిరిపొతాయి. దేవునికి అఱువణుపై అధికారముంది. ఈ సంతానం, సిరిసంపదలు ప్రాపంచిక జీవితపు పైపై మెరుగులు మాత్రమే.

مُقْتَدِرًا ۝ الْمَالُ وَالْبَنُونُ زَيْنَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَالْبَقِيَّةُ الصِّلْبُخُ حَبِيرٌ عَنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَحَبِيرٌ
أَمْلًا ۝ وَيَوْمَ سُكِّينُ الْحِجَالِ وَتَرَكَهُ الْأَرْضَ بَارِزَةً، وَحَسْرَلُهُمْ فَأَمْ نُغَادِرُهُمْ أَحَدًا ۝ وَغَيْرُهُ
عَلَى رَبِّكَ صَفَّا ۝ لَقَدْ جَنَّمُوا كَمَا خَلَقْنَاهُمْ أَوْلَى مَرَقَّةٍ بِلَ رَعْنَمُ أَلَّنْ تَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝
وَوَضْعَ الْكِتَبِ فَتَرَكَهُ الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مَمَّا فِيهِ وَيَقُولُنَّ يَوْمَنَنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَبُ
كَيْغَادُرُ صَغِيرَةٌ ۝ وَكَكَبِيرَةٌ لَا أَخْطَمَهَا، وَجَدُوا مَا عَيْلَاهَا حَاضِرًا، وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
أَحَدًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِامْكِنَةَ اسْجَدُوا لِلَّهِ أَبْلَى إِبْلِيسُ ۝ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَسَقَ
عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ، أَتَقْنَدُهُ وَهُ دُرْيَنَةٌ أَوْ لَيَّا ۝ مِنْ دُونِهِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِإِنْسَنٍ
بَدَلَّا ۝ مَا آشَهَدُهُمْ حَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ ۝ وَمَا كُنْتُ مُنْتَخِلُ الْمُضْلِلِينَ
عَضْدًا ۝ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ رَعَمْتُمْ فَدَعُوهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِبُوكُمْ ۝

నీప్రభువు దృష్టిలో ఫలితంరీత్య ఎంతో శైఘ్రమైనవి, శాశ్వతంగా ఉండేవి సత్కార్యాలు మాత్రమే. వాటి ద్వారానే మేలు ఆశించడానికి ఆస్కారముంది. (45-46)

కనుక మేము పర్వతాలను పెకలించి నడిపించే దినం గురించి మీరు యోచించాలి. ఆ రోజు భూమి చదువైన మైదానంగా మారిపోవడం నీకు కన్నిస్తుంది. మేము యావత్తు మానవుల్ని చుట్టుముట్టి (ఓచోటు) సమీకరిస్తాం. ఒక్కట్టి వదలిపెట్టము. అందర్నీ వరుసలు తీర్చి నీ ప్రభువు సమక్కంలో ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుంది.

ఇక చూడండి, వచ్చేశారుగా మా దగ్గరకు మీరు! మేము మిమ్మల్ని మొదటిసారి ఎలా పుట్టించామో అలాగే మీరు (బ్రతికించబడి) మా దగ్గరకు వచ్చారు. మేము మీ (కర్మపిచారణ)కు ఎలాంటి సమయం నిర్ణయించలేదని భావిస్తుండెవారు. (47-48)

కర్మపత్రాలు తీసి ముందుంచబడతాయి. అప్పుడు నీవు పాపాత్ముల పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో చూస్తావు. వారా కర్మపత్రాల్ని విషయాలు చూసుకొని భయపడుతుంటారు. (చేసిన అక్కుత్యాలకు ఎంతో బాధపడిపోతూ) “అయ్యయ్యా, ఎంతటి దౌర్వాగ్యం దాపు రించింది! ఈ కర్మలచిట్టా ఏమిటోగాని, మేము చేసిన చిన్నాపెద్ద కర్మల్లో ఒక్కటీ ఇందులో రాయికుండా వదలిపెట్టలేదే!!” అనంటారు. వారు తమ కర్మలన్నిటినీ ప్రత్యక్షంగా చూసుకుంటారు. నీ ప్రభువు ఎవరికి ఎలాంటి అన్యాయం చేయడు. (49)

మేము (తొలిమానవుడు) అదంకు గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయమని దైవయత్ని ఆశించినప్పుడు అందరూ అభివాదం చేయారు. కానీ ఇట్లీనీ మాత్రం చేయలేదు. వాడు జన్మల జాతికి చెందినవాడు. అంచేత వాడు తన ప్రభువాళ్లను జవదాటి పోయాడు. అలాంటప్పుడు మీరు నన్న వదలి వాడ్కి, వాడి సంతతిని సంరక్షకులుగా ఎలా చేసుకుంటారు? వారు మీకు విరోధులు కదా? దుర్మార్గులు అనుసరిస్తున్న ఈ ప్రత్యామ్యాయ మార్గం ఎంతో హాయమైనది! (50)

నేను భూమ్యకాశాలు సృష్టిస్తున్నప్పుడు వారిని పిలువలేదు. వారిని సృష్టించే కార్యంలో కూడా వారి పాత్రమన్న తీసుకోలేదు. అప్పమ్మర్థం పట్టించేవారిని సహాయకులుగా తీసుకోవడం నా పనికాదు. “నాటైవత్వంలో భాగస్థులని మీరు భావించి మిధ్యాదైవాల్ని

وَجَعَلْنَا لَيْكُنُهُمْ مَوْبِقًا٠ وَرَأَ الْجَيْرُمُونَ النَّارَ فَظَنَّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا٠ وَلَنْ يَجِدُوا عَنْهَا مَوْعِدًا٠ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا إِلَيْهَا الْقُرْبَانَ لِلْمَسَاسِ مِنْ كُلِّ مَثْلٍ٠ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ إِلَيْهِ مَوْعِدًا٠ وَمَمَّا مَكَّمَ النَّاسُ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ٠ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِذَا أَنْ تَأْتِيهِمْ جَنَّلًا٠ وَمَمَّا مَكَّمَ النَّاسُ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ٠ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِذَا أَنْ تَأْتِيهِمْ سُنْنَةً إِلَّا قَلِيلُنَّ أَوْ يَا تَيْمَهُمُ الْعَدَابُ قُبْلًا٠ وَمَا نُرِسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ٠ وَيَجِدُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْإِيمَانِ حِضْنًا يَوْمَ الْحُقُّ وَاتَّخَذُوا إِلَيْهِ مَأْنِيَةً وَمَمَّا أَنْذَرُوا هُنَّ ذَوِيَ الْحُوتٍ زَوْمًا أَسْنِيَهُ إِلَّا الشَّيْطَنُ أَنْ أَذْكُرَهُ٠ وَلَنْ خَذَ سَيِّلَيْكَهُ فَإِنَّ لَيْسَتِ الْحُوتُ بِعَوْنَوْ فَأَرَتَهَا عَلَى أَشْأَرِهِمَا قَصْصًا٠ فَوَجَدَا عَجِيدًا إِنْ عَبَادَنَا اتَّسِينَهُ رَحِمَهُ مَنْ

మొరపెట్టుకోండ”ని వారి ప్రభువు అంటాడు. అప్పుడు వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది? వారా మిధాదైవాల్చి మొరపెట్టుకుంటారు. కాని ఆ దైవాలేవీ వారికి సహాయం చేయడానికి రావు. మేము వారి వినాశం కోసం ఒక ఉమ్మడి గొయ్యి ఏర్పాటు చేస్తాము. పాపాత్ములంతా ఆరోజు నరకాగ్నిని చూస్తూ, తామిక ఆ గొయ్యలో పడక తప్పవని భావిస్తారు. దాన్యండి తప్పించుకునే దారేదీ వారికి కన్పించదు. (51-53)

మేమీ ఖరుల్ ప్రజలకు అనేక నిదర్శనాలు చూపుతూ రకరకాలుగా నచ్చజెప్పి చూశాం. కాని ఈ మానవుడు జగద్రాలమారిగా తయారయ్యాడు. వారి ముందుకు హితచోధ వచ్చినప్పుడు దాన్ని నమ్మకుండా, తమ ప్రభువు సన్నిధిలో క్షమాపణ కోరుకోకుండా వారిని ఏ విషయం నిరోధించింది? వారసలు గత జాతులకు ఏగతి పట్టిందో ఆగతి తమకూ పట్టాలని ఎదురుచూస్తున్నారు. ఈ విషయమే వారిని నిరోధించింది. లేక ఏదైనా అపద తమపై వచ్చిపడితేగాని వారు విశ్వసించేటట్లు లేదు! (54-55)

మేము ఏపవక్తను పంపినా (స్వర్గ)శుభవార్తలు విన్పించడానికి, (నరకయాతనల్ని) గురించి) పొచ్చరించడానికి మాత్రమే పంపుతాము. అది తప్ప మరే లక్ష్యం కోసం పంపము. కాని సత్యతిరస్కారులు ఎల్లప్పుడూ అధర్మం, అపత్యవాదనలతో సత్యాన్ని పక్కదారి పట్టించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారు నా సూక్తులను, వారికి నేను చేస్తున్న పొచ్చరికలను పరిపోస విషయాలుగా చేసుకున్నారు. (56)

దేవుని సూక్తులు విన్పించి నచ్చజెప్పినా వాటిని పెడచెవిన పెట్టి, చేజేతులా చేసుకున్న (యష)కర్మల పర్యవసానం విస్మిరించే వాడికంచే పరమ దుర్మార్గుడు మరెవరుంటారు? ఆ దుర్మార్గుల హృదయ కవాటాలను మేము మూసివేశాము. దాంతో వారు ఖరుల్ కు సంబంధించిన ఏవిషయాన్నీ అర్థం చేసుకోలేదు. అంతేకాదు, వారి చెవులకు మేము చెవుడు కల్పించాము. కనుక నీవు వారిని సన్మార్గం వైపు ఎంత పిలిచినా వారా స్థితిలో ఎన్నటికీ సన్మార్గం పొందలేదు. (57)

నీ ప్రభువు ఎంతో క్షమాగుణం కలవాడు. ఆయన వారి అకృత్యాలకు వారిని వెంటనే పట్టదలచుకుంచే శిక్ష(అపద) పంపేవాడు. కాని వారికోసం ఒక నిర్మితసమయం ఉంది. ఆ సమయం వస్తే ఆయనశిక్ష నుండి తప్పించుకునే దారేదీ వారికి లభించదు.

لَئِنْ يَجِدُوا عِنْ دُونِهِ مَوْبِلاً٠ وَسِلْكَ الْقَرْبَىٰ أَهْدَى كُنْهُمْ لَتَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لَمَهْ لِكُنْهُمْ
مَوْعِدًا٠ وَلَذِ قَالَ مُوسَى لِفَتْنَةٌ لَا أَبْرُحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْحَرَبِينَ أَوْ أَمْضِيَ حُفْبَارًا٠ فَلَمَّا بَلَغَ
مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَاهُ حَوْتَهُمَا قَاتَخَدَ سَيِّلَيْكَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَيَا٠ فَلَمَّا جَاءَ رَأَيَا قَالَ لِفَتْنَةٌ إِنْتَ
عَدَكَ نَازَ لَقَدْ لَقِيَنَا مِنْ سَقَرِنَا هَذِهِ نَصَبَّا٠ قَالَ أَرَيْنَتَ رَأْدَ أَوْيَنَا لَإِ الصَّخْرَةِ قَاتِنِيَ
الْحُوتُ زَوْمًا أَسْنِيَهُ إِلَّا الشَّيْطَنُ أَنْ أَذْكُرَهُ٠ وَلَنْ خَذَ سَيِّلَيْكَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا٠ قَالَ ذَلِكَ
مَا لَنَا بَعْدَ فَأَرَتَهَا عَلَى أَشْأَرِهِمَا قَصَصًا٠ فَوَجَدَا عَجِيدًا إِنْ عَبَادَنَا اتَّسِينَهُ رَحِمَهُ مَنْ

ఈ శిక్షకు గురయి (సర్వనాశనమై)న జనపదాలు (మీరు ప్రయాణించే దారిలోనే ఉన్నాయి). వారు అన్యాయం, అక్రమాలకు పాల్పడినందువల్లనే వారిని మేము నాశనం చేశాం. వారి వినాశం కోసం ఒక సమయం నిర్ణయించాము. (58-59)

(వారికి మూసా గాధ విన్పించు.)⁵ అప్పుడు మూసా తన సేవకునితో “రెండు నదుల సంగమానికి చేరుకోనంత వరకూ నేనీ ప్రయాణం ముగించను. అప్పటిదాకా నేను ఓ సుదీర్ఘకాలం పాటు ఇలా నడుస్తునే ఉంటాను” అన్నాడు. చివరికి వారు ఆ నదీ సంగమానికి చేరుకున్నారు. అయితే వారు తమ చేప సంగతి మరచిపోయారు. అది (వారి దగ్గర్నుంచి) జారి నదిలో ఈధుకుంటూ పారిపోయింది. (60-61)

మూసా అక్కడుంచి ముందుకు కొద్దిదూరం నదిచాక తన సేవకునితో “ఇక తీసుకురా మా భోజనం. మేమీ ప్రయాణంలో చాలా అలసిపోయాం” అన్నాడు. (62)

అప్పుడు సేవకుడు (ఇలా అన్నాడు): “అది సరేగాని, అసలు ఏం జరిగిందో చూశారా? మనం ఆ చట్టబండ దగ్గర కూర్చున్నామా...అప్పుడు నాకు చేప సంగతే గుర్తుకు రాలేదు. షైతాన్ నన్ను ఏమరుపాటుకు గురిచేశాడు. నేనా సంగతి మీకు చెప్పడం మరచిపోయాను. చేప భలే విచిత్రంగా నదిలోకి దూకి పారిపోయింది.” (63)

మూసా (ఈమాట విని) “(అయ్యయ్యో!) దాన్ని గురించే కదరా బాబూ! నా అన్యేషణ, (పదపద)” అన్నాడు. అలా వారిద్దరు తమ అడుగుజడల్లో నడుచుకుంటూ వెనక్కి వెళ్ళారు. అక్కడ మా దాసులలో ఒక (ప్రత్యేక)దాసుడ్ని చూశారు. మేమూ దాసునికి⁶ మా కారుణ్యభాగ్యం ప్రసాదించాము. మా దగ్గర నుండి విశేష జ్ఞానం నేరాము. (64-65)

5. హజ్రత మూసా (అలైపిా) బిసారి ఇస్మాయిలీల ముందు ప్రసంగిస్తుంటే ఒకతను లేచి “అందికంచే గొప్పపండితుడు ఎవర”ని అడిగాడు. దానికి మూసా (అలైపిా) నేనే అన్నారు. ఈ మాటకు దేవుడు ఆగ్రహించి, “మజ్జుయిల బహోరైన్ (నదీ సంగమం) వద్ద నా దాసుడికడున్నాడు. అతను నీకంచే గొప్పపండితుడు” అన్నాడు. “అయితే ప్రభు! నేనాయన వద్దకు ఎలా చేరుకోవాలి?” అడిగారు మూసా. “నీవుక చేపను తోలుత్తిత్తిలో పెట్టుకొని తీసుకోలు. ఎక్కడతే నీకు చేప కన్పించదో ఆ ప్రదేశంలోనే నీవా మనిషిని కలుసుకోగలవు” తెలియజేశాడు దేవుడు. అప్పుడు మూసా(అలైపిా) సేవకుడు యాచె చిన్ నూన్ని తీసుకొని బయలుదేరారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

6. ఈ దాసుడు మానవ రూపంలో వచ్చిన ఓ ప్రత్యేక దైవదూత అయి వుండవచ్చని, అతని పేరు శిజర్ అని కొండరు భాష్యకారులు ప్రాశారు.

عَنِّدِنَا وَعَنِّيْنَهُ مِنْ لَدُنْ عَلِيًّا^٦ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْعُكَ عَلَى آنِ تَعْلَمِنِ مِمَّا
عُلِّمْتَ رُشْدًا^٧ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِي صَبَرًا^٨ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحْظَ
بِهِ حُبْرًا^٩ قَالَ سَجَدْنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِيْكَ لَكَ أَمْرًا^{١٠} قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي
فَلَا تَشْغَلِنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى احْدَثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا^{١١} قَاتَلَ قَاتَلَ قَاتَلَ حَتَّى اذْرِكَنِي
خَرْقَاهَا^{١٢} قَالَ أَخْرَقَتَهَا لِتَغْرِيْقَ أَهْلَهَا^{١٣} لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا^{١٤} قَالَ أَكَمْ أَقْلَى إِنَّكَ كَنْ
تَسْتَطِيْعَ مَعِي صَبَرًا^{١٥} قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا سَيْبَتُ وَلَا شُرْهَقْنِي مِنْ آمْرِنِيْعَسْرًا^{١٦}
قَاتَلَ قَاتَلَ حَتَّى اذْقَاتَتْ نَفْسًا زَكِيَّةً^{١٧} بَعْدَنِيْعَسْ^{١٨} لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا بَكْرًا^{١٩}
قَالَ أَكَمْ أَقْلَى إِنَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِي صَبَرًا^{٢٠} قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا

మూనా అతనితో “మీకు (దేవుడు) నేరిన దివ్యజ్ఞానం నాక్కుడా నేర్చుతారా? దాని కోసం నేను మీదగ్గర ఇష్టరికం చేయవచ్చా?” అని అడిగాడు. (66)

దానికి ఆ దాసుడు “మీరు నాదగ్గర సహనంగా ఉండలేరు. అయినా మీకు తెలియిన విషయాల్ని గురించి మీరెలా సహనం వహించగలరు?” అన్నాడు. (67-68)

“దైవచిత్తమయితే మీరు నన్న సహనశిలిగా చూడగలరు. నేను ఏ విషయంలోనూ మీకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించను” అన్నాడు మూనా. (69)

“సరే, మీరు నావెంట రాదలచుకుంటే ఏ విషయమైనా నేను మీకు చెప్పనంత వరకు దాన్ని గురించి మీరు నన్నడగ వద్ద” అన్నాడు ఆ దాసుడు. (70)

(ఇలా మాట్లాడుకున్న తరువాత) వాళ్ళిధ్రు అక్కడ్చుంచి బయలుదేరారు. (కొంత దూరం నదిచి) చివరికి ఒక పడవ ఎక్కారు. (కాస్పేపటికి) అతను పడవలో అడుగున రంధ్రం వేశాడు. అది చూసి మూనా “ఏమిటీ మీరు ఇందులో రంధ్రం వేశారు? పడవ లోని వారందర్నీ ముంచదలిచారా? చాలాఫూరమైన పని చేశారు” అన్నాడు. (71)

“నేను చెప్పలేదా, నీవు నాతోపాటు సహనంగా ఉండలేవని” అన్నాడతను. (72)

“మరచిపోయాను. మతిమరుపు గురించి నన్న పట్టుకోకండి. (దయచేసి) నా విషయంలో కలినంగా వ్యవహరించకండి” అన్నాడు మూనా (73)

వాళ్ళిధ్రు తిరిగి ప్రయాణం సాగించారు. కొంతదూరం పోయాక వారికొక అబ్బాయి కన్నించాడు. అప్పుడావ్యక్తి (ముందుకుపోయి) ఆ పిల్లలవాట్టి హతమార్చివేశాడు.

“మీరు ఏపాపం ఎరగని ఒక అమాయకుట్టి దారుణంగా చంపేశారు! పాపం అతను ఎవరీ హత్య చేయలేదే!! మీరు చాలా చెడ్డపని చేశారు” అన్నాడు మూనా. (74)

“నేను చెప్పలేదూ నీవు నాతోపాటు సహనంగా ఉండలేవని?” అన్నాడతను. (75)

7. కాస్పేపటికి ఒక పిట్ట వచ్చి పడవ అంచుమీద కూర్చున్నది. అది నదిలోని నీటిని ఒకటి లేక రెండు చుక్కలు ముక్కుతో పీల్చుకున్నది. అప్పుడు హజ్జత ఫిజర్ (అట్టోహి) మాట్లాడుతూ “నీకు, నాకు లభించిన జ్ఞానాన్ని దేవునికున్న జ్ఞానంతో పోల్చితే అది ఈపిట్ట నదిలో సుంచి నీటిని తన ముక్కుతో పీల్చుకున్నత కూడా లేదు” అని అన్నారు. (బుభారి, ముస్లిం)

نَصْلِيْحَيْنِيْ^{٢١} قَدْ بَلَغَتْ مِنْ لَدُنِيْ عُدْرَارًا^{٢٢} قَاتَلَ قَاتَلَ قَاتَلَ حَتَّى اذْرِكَنِيْ^{٢٣} اسْتَطَعَنِيْ أَهْلَهَا فَأَبْوَا
أَنْ يُضَيْقُوْهُمَا فَوَجَدَأْفِيْهَا جَدَارًا بَيْرِيدُ^{٢٤} أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ^{٢٥} قَاتَلَ لَوْ شَتَّتَ لَتَخَذَّلَ عَلَيْهِ^{٢٦}
أَجَرًا^{٢٧} قَاتَلَ هَذَا فَرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ^{٢٨} سَأَنِيْلُكَ بَنَاؤِنِيْ مَالَهُ^{٢٩} اسْتَطَعَ عَلَيْهِ صَبَرًا^{٣٠} أَمَّا السَّفِينَةُ^{٣١}
فَكَانَتْ لِسَكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَارَدَتْ أَنْ أَعْيَبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَتَهُ^{٣٢}
عَصْبَانِ^{٣٣} وَأَمَّا الْعَالَمُ فَكَانَ أَكْبَرُهُ مُوْمِنَيْ^{٣٤} مُغْتَبِنَيْ^{٣٥} فَعَيْنَيْ^{٣٦} كَارِدَنَ^{٣٧} وَكُفْرَا^{٣٨}
أَنْ يُبَدِّلَهَا بَهْرَيْ^{٣٩} امْنَهُ رُكْنَهُ^{٤٠} وَأَقْرَبَ رُحْمَانَ^{٤١} وَأَمَّا الْجَادُرَ^{٤٢} فَكَانَ^{٤٣} لِعَيْنَيْ^{٤٤} وَكَانَ^{٤٥}
تَعْتَهَ كَنْزَهَا^{٤٦} وَكَانَ أَبُوهُسَاصَاحِبَهَا^{٤٧} فَارَادَ رَبُّكَ^{٤٨} أَنْ يَبْلُغَ أَشْدَهَا وَيَسْخُرَجَا^{٤٩} كَزْهُمَاهَ رَجْهَهُ^{٥٠} مِنْ
رَبِّكَ وَمَا عَلِمْتُهُ عَنْ أَمْرِيْ^{٥١} ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ^{٥٢} اسْتَطَعَ عَلَيْهِ صَبَرًا^{٥٣} وَلَيَسْتُونَكَ عَنْ ذِيْ^{٥٤} الْقَرْنَيْنِ^{٥٥}

“(పారపాటయింది.) ఇకముందు నేనేదైనా మీకు ఎదురుచెప్పే నన్ను మీతోపాటు ఊంచకండి. ఇప్పుడు మాత్రం నావైపున మీకు సాకు దొరికింది” అన్నాడు మూనా. (76)

అక్కడ్చుంచి వారు ముందుకు సాగి ఓ ఊరికి చేరుకున్నారు. ఆ ఊరిప్రజల్లు ఖోజనంపెట్టమని అఫిగారు. కని వారు వార్దిధరికి ఆతిథ్యమివ్వడానికి నిరాకరించారు.

తరువాత వారా ఊళ్ళో పడిపోడానికి సిధ్ంగా ఉన్న ఒక గోడ చూశారు. అప్పుడా వ్యక్తి వెంటనే ఆ గోడకు మరమ్మత్తు చేశాడు. మూనా (ఊండబట్టలేక) “మీరు కావాలను కుంటే ఈ పనికి ప్రతిఫలం అడిగి తీసుకోవచ్చు కదా?” అన్నాడు. (77)

ఇకచాలు, నాతో నీ శిష్యరికం ముగిసింది. ఇప్పుడు నీవు సహనం వహించలేక పోయిన వ్యవహారాలను గురించి వాస్తవం ఏమిటో చెబుతా విను: (78)

పడవ సంగతి: ఆ పడవ కొందరు పేదవాళ్ళది. వారు జీవనోపాధి కోసం నదిలో ఆ పడవ నదుపుకుంటున్నారు. నది ఆవల బలవంతంగా పడవలను స్వాధీనం చేసుకునే ఒక రాజున్నాడు. (అతను మంచి పడవలను మాత్రమే స్వాధీనం చేసుకుంటాడు.) అందువల్ల నేనా పడవకు ఏదైనా లోపం కలిగించాలనుకున్నాను. (79)

పోతే బాలుడి సంగతి. ఆబాలుడి తల్లిదండ్రులు విశ్వాసులైన దైవభక్తులు. అయితే ఆ బాలుడు (పెద్దవాడయి) తన తిరస్కారం, తలబిరుసుత్తనాలతో వారిని వేసిస్తాడని మేము భయపడ్డాం. అంచేత వారి ప్రభువు గుణగణాలలో ఆ బాలుడి కన్నా మంచి సంతానం వారికి ప్రసాదించాలని మేము కోరుకున్నాం. (80-81)

ఇక గోడ వ్యవహారం గురించి చెప్పాలంటే, ఆగోడ ఆఊళ్ళో వుండే ఇధరు అనాధి బాలలది. దాని క్రింద ఆ పిల్లల కోసం ఒక నిధి పాతిపెట్టబడి ఉంది. వారి తంపి చాలా పుణ్యాత్మకులు. అందువల్ల ఈ పిల్లలవిద్దరూ పెద్దవారయిన తరువాత ఆ గోడ క్రింద ఉన్న తమ నిధిని తీసుకోవాలని నీ ప్రభువు నిర్ణయించాడు.

జిదంతా నీ ప్రభువు కారుణ్యకట్కాల ఘలితమేగాని, నాఅంతట నేనేదీ చేయలేదు. నీవు సహించలేకపోయిన విషయాల వెనక ఉన్న మర్కుహేతువు ఇదే.” (82)

ముహమ్మద్ (సల్లా)! వారు నిన్న ‘జుల్ఫరైన్’ గురించి అడుగుతున్నారు. వారికి

قُلْ سَأَتُوا عَلَيْكُمْ قِئْمَةُ ذَكَرٍ إِنَّا مَكَنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّمِنْهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبَيَا ۚ فَأَتَشْبَعُ سَبَبَيَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا لَمَّا مَرَّبَ السَّمَاءُ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنِي حَسِيقَةٍ وَوَجَدَعِنْدَهَا قَوْمًا هُدْ فَلَنَا يَلَدَا الْقَرْبَيْنِ إِنَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَلَمَّا أَنْ تَتَنَعَّذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۚ قَالَ إِنَّمَانَ ظَلَمَ فَسُوقَ عَذَابُهُ شُمُّ يُرَدُّ إِلَيْ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَدَابًا شَدِّرًا ۗ وَلَمَّا مَنَّ امْنَ وَعَيْلَ صَالِحًا قَالَهُ جَزَاءً إِلَحْسَنِي وَسَنَقُولُ لَهُ مَنْ أَمْرَنَا يُسَرَّا ۗ ثُمَّ أَتَيْتُهُ سَبَبَيَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا بَأَكَمَ مَطْلَعَ السَّمَاءِ وَجَدَهَا تَظْلُمُ عَلَى قَوْمٍ لَكَفَرُوكُلَّهُمْ مَنْ دُوْنَهَا سَبَبَيَا ۗ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحْطَنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۗ ثُمَّ أَتَيْتُهُ سَبَبَيَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا بَأَكَمَ السَّدَيْنِ وَجَدَهُنْ دُزْنَهُمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَقْهَقُهُنَّ قَوْلًا ۗ قَالُوا يَنِّي الْفَرَبَنْ إِنَّا يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ مُؤْسِدُونْ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ تَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا ۚ قَالَ مَا مَكَرْتُ فِيهِ رَبِّي حَبِّي فَأَعْيَنُو فِي بُقْوَةٍ أَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَذْنًا ۚ أَتُوْنِي زَبِيرَ الْحَبِّيْدِ حَتَّىٰ إِذَا سَأَوَيْتَ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ افْخُوا

చెప్పి: “నేను వారి వృత్తాంతం గురించి కాస్త చెబుతాన”ని. (83)

మేమతనికి ప్రపంచంలో రాజ్యధికారమిచ్చాం. అన్నిరకాల ఒన్నరులు, సాధన సంపత్తులు అనుభ్రాంచాం. అతను (మొదట పశ్చిమదేశాల పర్యాటన కేసం) ప్రయాణ సామగ్రి ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. (ప్రయాణంచేస్తూ) సూర్యాస్తమయమయ్యే హద్దుకు చేరుకొని సూర్యుడు బురదనీటిలో అస్తమించడం చూశాడు. అతనిక్కడ ఒక జాతి కన్పించింది. అప్పుడు మేమతనితో “జుల్లార్నైన్! నీవు వారికి బాధ కల్గించనూవచ్చు; మేలు చేకూర్చనూవచ్చు. అంతా నీజపుం” అన్నాం.

దానికి జుల్లార్నైన్ “వారిలో దౌర్జన్యానికి పాల్పడినవాడ్చి నేను శిక్షిస్తా. తర్వాత అతను తన ప్రభువు వైపు మరలించబడినప్పుడు అతడ్ని ఆయన మరింత కలినంగా శిక్షిస్తాడు. వారిలో సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్యర్థాలు చేసేవానికి మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. నేనతని పట్ల మృదువుగా వ్యవహరిస్తాను” అని అన్నాడు. (84-88)

తర్వాత అతను (మరోదిక్కు పర్యాటనకు) సిద్ధమయ్యాడు. అతను (ప్రయాణం చేస్తూ) సూర్యోదయమయ్యే హద్దుకు చేరుకున్నాడు. అక్కడ ఓ జాతిని చూశాడు. ఆ జాతిపై సూర్యుడు ఉదయిస్తుంచే అది ఎండనుండి కాపాడుకోవడానికి మేమెలాంటి సాకర్యం కల్పించలేదు. ఇద్ద వారి పరిస్థితి. జుల్లార్నైన్ విప్రయాలన్నీ మాకు తెలుసు. అతర్వాత అతను (వేరొకడిక్కు పర్యాటనకు) సమాయత్తమయ్యాడు. అతను (ప్రయాణం చేస్తూ) చివరికి రెండుకొండల మధ్యకు చేరుకున్నాడు. అక్కడ అతనికొక జాతి కన్పించింది. ఆ జాతిప్రజలు అతి కషపంమీద (అతని) మాట గ్రేహస్తారు. (89-93)

వారతనితో “జుల్లార్నైన్! ఈ భూభాగంపై యాజూజ్, మాజూజ్ (అనే ఆటవిక జాతు)లు విధ్వంసకాండ సాగిస్తున్నాయి. మరి నీవు మాకు, వారికి మధ్య ఒక అడ్డుగోడు నిర్మించగలవా? అందుకు మేమేదైనా నీకు పన్ను చెల్లించాలా?” అని అన్నాడు. (94)

దానికతను సమాధానమిస్తూ “నాకు నాప్రభువు జీవిన (సంప)దే ఎంతో ఉంది. మీరు శారీరకశ్రమతో నాకు సహాయపడండి చాలు. నేను మీకు వారికి మధ్య అడ్డుగోడు నిర్మిస్తాను. నాక్కాస్త ఉక్కా పలకలు తెచ్చిపెట్టండి” అని అన్నాడు.

حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُوْنِي أَفْرِغُ عَلَيْهِ قَطْرًا ۖ فَمَا أَسْطَأْعُو أَنْ يُظْهَرُهُ وَمَا أَسْتَطَاعُو أَنْ يَقْبَأَ ۗ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي ۖ قَاتِلًا جَاهَ وَعَدْرَتِي جَعَلَهُ دَكَّا ۖ وَكَانَ وَعْدَ رَبِّي حَقًا ۖ وَتَرَكَنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَدِي بَيْمُونَهُ فِي بَعْضِهِ وَنُفْيَهُ فِي الصُّورِ فِي جَمِيعِهِمْ جَمِيعًا ۖ وَعَرَضَنَا جَهَنَّمَ يَوْمَدِي لِلْكَفِيرِينَ عَنْهَا ۖ الَّذِينَ كَانُوا أَعْيُنَهُمْ لِغَطَّاً عَنْ ذَكَرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِعُونَ سَعْيًا ۖ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَخْجُلُوا عِبَادَتِي مِنْ دُونِي أَوْ لِيَأْكُلُوا جَهَنَّمَ لِلْكَفِيرِينَ نُزَّا ۖ قُلْ هُلْ نُتَبَّعُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ

(గోడనిర్మాణం ప్రారంభమై శరవేగంతో సాగిపోతోంది.) అతను రెండుకొండల మధ్య ఉన్న భాలీస్టాప్సు పూరించాడు. అప్పుడు కొండరు అగ్గి రాజెయ్యండన అన్నారు. చివరికి (ఉక్కాగోడు) అగ్గిగోళంలా ఎప్రగా మారిపోయింది. అప్పుడు జుల్లార్నైన్ “దీనిపై నేనిప్పుడు కరిగి రాగి కుమ్మరిస్తా తీసుకురండి” అన్నాడు. (95-96)

(ఇలా గోడనిర్మాణం పూర్తయింది) దాంతో వారికి ఆగోడ ఎక్కివచ్చే శక్తి లేకుండా పోయింది. దానికి కన్నం వేయడం కూడా సాధ్యంకాదు. (అప్పుడు) జుల్లార్నైన్ ఇలా అన్నాడు: “ఇది నాప్రభువు అనుగ్రహం. అయితే నాప్రభువు వాగ్గానం నెరవేరే సమయం వచ్చినప్పుడు ఆయన దీన్ని నేలమట్టం చేస్తాడు. నాప్రభువు వాగ్గానం నిజమైనది.”

ఆరోజు మేము జనాన్ని వదలిపెట్టాం. వారు (సముద్ర కెరటాల్లా) ఒకరిమిద ఒకరు పడిపోతారు. (తీప్రమైన తొక్కిసలాట ఏర్పడుతుంది.)⁸ శంఖం పూరించబడుతుంది. మేము మానవులందరినీ సమావేశపరుస్తాం. ఆరోజు మేము నరకాన్ని సత్యతిరస్కారుల ముందు తెచ్చిపెట్టాం. వారు (పొపిక జీవితంలో) మా హితబోధ భాతరుచేయకుండా అంధులైపోయారు. ఒక్కమాట వినడానికి సిద్ధపడలేదు. (97-101)

సత్యతిరస్కారులు నన్ను వదలి నా దాసుల్ని తమ రక్కకులుగా చేసుకోవాలని భావిస్తున్నారా? అలాంటి తిరస్కారులకు ఆతిధ్యం ఇవ్వడానికి మేము నరకాన్ని సిద్ధపరచి

8. యాజూజ్ (తాతారీ), మాజూజ్ (ముంగోలీ) జాతుల్ని నిరోధించడానికి జుల్లార్నైన్ కట్టిన గోడ నల్లసముద్రానికి, కాస్పియిన సముద్రానికి మధ్య ఉన్న రఘ్య భూభాగంలో ఉండని తెలు ప్సైంది. ప్రకయ సమీపకాలంలో హజుత్ కూసా(అలై) పునరాగమనం తరువాత ఈ అటవిక జాతులు దాన్ని ఛేదించి లోకంలో వినాశం, విధ్వంసం స్పృష్టిస్తాయి. వాటిని నిలువరించడం ఎవరితరం కాదు.

వారు గుట్టలు, మిట్టలు దాటి ఉరుకులు, పరుగులు పెడ్దు వస్తున్నట్లు కన్నిస్తారు. ముస్లింలు వారి దౌర్జన్య ధాటికి నిలువలేక గ్రోలు పెడతారు. హజుత్ కూసా (అలై) సైతం వారి ముందు నిలువలేక ముస్లింలను వెంట బెట్టుకొని తూర్ప పర్వతమెక్కి ఆశ్రయం పొందుతారు. ఆ తరువాత అయిన యాజూజ్, మాజూజ్లల వినాశం కోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తారు. దాంతో ఆ ఆటవిక జాతులు దైవగపోనికి గురులు, దేహాలలో పురుగులు పడి గుట్టలు గుట్టలుగా పడిచేస్తారు.

వారి శవాలు కుళ్చిపోయి దుర్వాసన నలుదిక్కులా వ్యాపిస్తుంది. చివరికి దేవుడు వాటి నిర్మాలన కోసం రాకాసి పక్కలు పుంపుతాడు. ఆ పక్కలు ఈ శవాలను తమ పంజాలతో పట్టకెళ్లి సముద్రంలో పారవేస్తాయి. ఆ తర్వాత భారీపర్వ కురుస్తుంది. దాంతో భూమి పరిపుష్టమై పోతుంది. (సంక్షిప్తం- బుభారి, ముస్లిం. ఇతర వివరాలకు 21:95 స్తుతి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

(యాజూజ్, మాజూజ్ జాతుల విధ్వంసకాండ, కూసా పవక్ (అలై) పునరాగమనం, దజ్జాల్ హింసకాండ గురించి తెలుసుకోవడానికి “పరలోకప్రస్తావం, మసీహవోవ్రాద్” పుస్తకాలు చదవండి.)

أَعْبَدَا لِلَّذِينَ صَلَّى سَعْيُهُمْ فِي الْجَبَوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءٌ بِهِ مُخْطَنٌ كَغَيْرِهِمْ كُلُّهُمْ يَنْهَا الْقِيمَةُ وَرُزْقًا ۝ ذَلِكَ حَذَرًا ۝ هُمْ جَهَنَّمُ بِهَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا إِلَيْتِي وَرُسُلِي هُنَّ وَا ۝ أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانُوا نَحْنُ جَنَّتُ الْفَرْدَوْسَ تُرْزُقًا ۝ خَلِيلُهُنَّ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۝ قُلْ لَوْكَانَ الْبَحْرُ مِدَا ذَا الْكَلِمَتُ رَبِّي لَنِفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْجَحْنَا تَوْثِيلَهُ مَدَادًا ۝ قُلْ إِنَّمَا آتَانَا بَشَرَ مِثْلُكُمْ يُوْحَى إِلَيْنَا رَبِّي لَهُ الْحُكْمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو حَوْلَفَاءَ رَبِّي فَلَيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّي أَحَدًا ۝

ఉంచాము. వారికి విషయం చెప్పా: “ఆచరణ రీత్యా అందరికంటే ఎక్కువ నష్టపోయే వారెవరో నేను మీకు తెలుపనా? ప్రపంచ జీవితంలో తమ కృషి, శక్తిసామర్థ్యాలన్నీ సన్మాగ్రం తప్పి వ్యధా అపుతున్నా సరే, తాము అంతా మంచే చేస్తున్నామని భావించే వారే ఎక్కువ నష్టపోయేవారు. (102-104)

వారే తమ ప్రభువు సూక్తులు విశ్వసించడానికి నిరాకరించినవారు. (బక్ రోజు) తాము ఆయన సన్నిధికి చేరుకోవలసి ఉండన్న విషయాన్ని వారు నమ్మడం లేదు. అందువల్లనే వారి కర్మల్నీ వ్యధమైపోయాయి. ప్రభుదినాన వారికి మేము ఎలాంటి విలువనిప్పము. సత్యం పట్ల వారి తిరస్కారానికి, నా సూక్తులు నా ప్రవక్తలను గురించి వారు చేస్తుండిన పరిపాసం, పరాచికాలకు ప్రతిఫలం నరకమే. (105-106)

పోతే సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్మూలైనవారికి ఆతిథ్యంగా అత్యున్నత స్వద్వచ్ఛాలు ఉన్నాయి. అక్కడ వారు కలకాలం (హోయిగా) ఉంటారు. ఇక ఎన్నటికీ అక్కడుంచి వేరే చోటికి పోవడానికి వారికి మనస్సురించదు. (107-108)

వారికిలా చెప్పా: “నా ప్రభువు మాటలను వర్షించడానికి సముద్రంలోని నీరంతా సిరాగా మార్చిరాసినా, ఆ సిరా మొత్తం అయిపోతుందిగాని, నాప్రభువు మాటలు పూర్తి కావు. అంతేకాదు, ఇంకా అంతటి సిరా తెచ్చినా అదీ సరిపోదు.” (109)

వారికి ఈ విషయం కూడా చెప్పా: “నేను మీలాంటి మానవుడై. కాకపోతే మీ దేవుడు ఒకడైనని నా దగ్గరకు సందేశం వస్తుంది. కనుక తమ ప్రభువు దర్శనభాగ్యం ఆశిస్తున్నవారు సత్యార్థాలు చేస్తుండాలి. అదీగాక తమ ప్రభువు ఆరాధనలో ఇతరులకు ఎలాంటి చోటివ్వకూడదు.” (110)

శ్రీమ నాభి, ప్రతిఫలం మీద

ఎవరైనా ఖరెన్ భావమృతంతో పాటు ‘పుర్ణాన్ భావమృతం’ కూడా దగ్గర పెట్టుకుంటే వారు ఖరెన్ జ్ఞానార్థన కోసం తోటకు వెళ్లి, చెట్టెక్కి, పండు కోసి, తోలు తీసి తినవలసినంత శ్రమ పడనవసరం లేదు. తోలు వలచిన పండు చేతిలో ఉన్నట్టే భావిస్తారు. ఆ శ్రమంతా రచయితే నెత్తి మీద వేసుకొని పారకులకు రెడీమేడ్ జ్ఞానం అందజేయడానికి శాయాక్షులూ క్షుమిచేశాడు.

కూర్చు : అబుల్ ఇర్ఘాన్, (పేజీలు : 560, వెల : రూ. 200/-)

سُورَةُ مِرْيَمَ مَكِيَّةٌ (٢٢) ﴿١٩﴾

لِسُورَةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَطِيعَصَ ۝ ذَكَرْ رَحْمَتَ رَبِّكَ يَنِي ۝ لَذِكْرِ رَبِّي ۝ نِدَاءً ۝ حَفْيَي ۝ قَالَ رَبِّي إِنِّي وَهَنَ
الْعَظَمُ مَنْيَ ۝ وَاشْتَعَلَ الرَّاسُ شَبِيَّاً ۝ وَلَمْ أَكُنْ يُدْعَأَ إِلَيْكَ رَبِّ شَقِيَّاً ۝ وَلَيْنِي
وَرَأَيْ ۝ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ ۝ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلَيْبِيَا ۝ يَرِثُشِي وَيَرِثُ مِنْ إِلَيْنِي
رَضِيَّيَا ۝ يُرَكِّيَّا إِلَيْنِي بَشِّرَكَ بِغَلَمَ ۝ اسْمُهُ يَجِيَّي ۝ لَمْ يَنْجُلْ لَهُ مِنْ قَبْلِ سَمِيَّا ۝ قَالَ رَبِّي آتِيَ ۝ يَكُونُ

అవతరణ: మక్కా

19. మర్యాద

సూక్తులు:98

ఈ అధ్యాయం హిజ్రె శకారంభానికి మూడేళ్ల క్రితం మక్కాలో ముస్లింలపై అవిశ్వాసుల ఆగడాలు, అణచివేత చర్యలు పరాక్రమకు చేరిన కాలంలో అవతరించింది. మక్కాలో ముస్లింల పరిస్థితి దుర్భరం కావడంతో వారిని దైవప్రవక్త (స) అబీసీనియాకు వలస పోవడానికి అనుమతించారు. అబీసీనియాలో క్రైస్తవరాజు నజాపీ వారికి ఆశ్రయం ఇచ్చాడు. మక్కా ఖుర్దైపీయులు వారిని వెంబడిస్తూ అబీసీనియా చేరుకొని, మతభష్యులై వచ్చిన తమ జాతివారిని తమకు అప్పగించవలసిందిగా నజాపీని అర్థించారు. నజాపీ రాజు సూతనధర్యం గురించి విచారించగా ముస్లింలు ఈ అధ్యాయాన్నే అతని ముందు పరించారు. దానికి నజాపీ ఎంతో ప్రభావితుడై ఖుర్దైపీయుల కౌర్చెను త్రస్తిపుచ్చాడు.

ఈ అధ్యాయంలో ఈసా, మర్యాద (అలై)లను గురించి క్రిస్తువుల్లో చోటుచేసుకున్న తప్పుడు విశ్వాసాలకు భిన్నంగా వాస్తవాలు పేర్కొనబడ్డాయి. ఆ తర్వాత ఇబ్రహిమ్ ప్రవక్త (అలైహి) వృత్తాంతం వస్తుంది. ఆ పై దైవప్రవక్తలందరూ తెచ్చిన ధర్యం ఒక్కటేనని, వారి నిప్రేమణ తర్వాత మానవులు అనలు ధర్యం రూపురేఖలు మార్చి విభిన్న మత వర్గాలుగా చీలిపోయారని తెలియజేయబడింది. చివర్లో మక్కా అవిశ్వాసుల భ్రష్టచారాలను తీవ్రంగా ఖండించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాఫ్-హో-యా-హన్-సాద్. ఇది నీ ప్రభువు తన దాసుడు జకరియాపై చిలికించిన కరుణామృతానికి సంబంధించిన ప్రస్తావన. అతను ఏకాంతంలో తన ప్రభువును వేడు కున్పుటి విషయం. (1-3)

అతనిలా వేడుకున్నాడు: “ప్రభూ! వృద్ధాప్యం వల్ల నా ఎముకలు సైతం చిత్తికి మెత్తుబడిపోయాయి. నా తల నెరసిన వెండ్రుకలతో తెల్లగా మెరసిపోతోంది. ప్రభూ! నిన్ను వేడుకున్పుటి విషయం.” (4-6)

“జకరియా! మేము నీకు కుమారుడు పుడతాడని పుభవార్త విన్సిస్తున్నాము. అతని పేరు యహ్య అవుతుంది. మేమీ పేరుగల ఏ మనిషినీ ఇదివరకు పుట్టించలేదు.” (7)

لِيْ عَلَمْ وَكَانَتْ امْرَاتِنِيْ عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيْاً ۝ قَالَ كَذَلِكَ ۝ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ
هِينَ وَقَدْ خَلَقْتَنِيْ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَأْكُ شَيْئًا ۝ قَالَ رَبٌّ اجْعَلْنِيْ أَكُوكَ لِكَلَمِ النَّاسِ
ثُلَثَ لِيَالٍ سَوِيْيَا ۝ فَخَرَجَ عَلَىْ قُوَّهٖ مِنَ الْمُحَرَّابِ فَأَوْتَنِيَّ الْبَيْمَ آنَ سَيْحُوا بَكَرَةً وَعَشِيَّاً ۝ لِيَجِئَ حُدُنِ
الْكَثِيْرَ بِقُوَّةٍ وَأَيْنَهُ الْحَكْمُ صَيْيَا ۝ وَهُنَّا أَنْ لَدَنَا وَرَلُوَّهُ وَكَانَ تَقْيِيَا ۝ وَبِرَبِّ الْوَالِدِيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَارًا
عَصِيَّا ۝ وَسَلَمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وَلَيْلَةً وَيَوْمَ سُبُوتُ وَيَوْمَ بَيْعَثُ حَيَّا ۝ وَادْكُرْنِيْ الْكَثِيْرَ مَرْيَمَ إِذْ أَنْبَدْتَ
مِنْ أَهْلِهِمْ مَكَانًا شَرْقِيَا ۝ وَانْتَدَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا ۝ فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُوحًا فَمَتَّلَ لَهَا بَشَرًا
سَوِيْيَا ۝ قَالَتْ إِنِّيْ أَمُودُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقْيِيَا ۝ قَالَ إِنَّمَا أَنَاْ رَسُولُ رَبِّكَ لَكَ غَلَمًا
رَبِّيَا ۝ قَالَتْ أَتَيْ بِكُونُ لِيْ غَلَمْ وَلَمْ يَمْسِسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيَا ۝ قَالَ كَذَلِكَ ۝ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَهُ هَدِيْنَ ۝

“ప్రభు! నాకు కొడుకు ఎలా పుత్రుడు? నాభార్య గొడ్రాలు కదా! ఇటు నేను
కూడా పండు ముసలివాణ్ణయి పోయానే!!” అన్నాడతను. (8)

“అలాగే పుత్రుడు. నీ ప్రభువు చెబుతున్నాడు- నాకిది చాలా సులువైన పని. నీకు
ఒక ఉనికి అన్నదే లేసప్పుడు నేను నిన్ను పుట్టించలేదా?” (9)

“అయితే ప్రభు! నాకోసం ఏదైనా సూచన నిర్ణయించు” అన్నాడు జకరియ్య.

“నీవు వరుసగా మూడు రోజులు దాకా ప్రజలతో మాట్లాడలేవు. ఇదే నీకోసం
సూచన” అన్నాడు దేవుడు. (10)

తర్వాత జకరియ్య ప్రార్థనగది నుండి బయలైడి తనజాతి ప్రజల ముందుకొచ్చి
వారికి ఉదయం, సాయంత్రం దైవస్మరణ చేస్తుండాలని సైగలతో ఉపదేశించాడు. (11)

“యహ్య! దైవగ్రంథాన్ని దృఢంగా పట్టుకో”- మేమతనికి బాల్యంలోనే విజ్ఞత,
వివేకాలు ప్రసాదించాం. మావ్రద నుండి వాత్సల్యం, పరిషుద్ధతలు కూడా అనుగ్రహిం
చాము. అతను గొప్ప దైవభీతిపరుడు; తలిదండ్రుల పట్ల వినయవిధేయతలు కలవాడు.
అహంకారంగాని, తలచిరుసుతనంగాని మచ్చుకైనా లేనివాడు. అతను పుట్టిన రోజున,
చనిపోయే రోజున, తిరిగి బ్రతికించి లేపబడే రోజున అతనికి శాంతి కలుగుగాక! (12-15)

ముహమ్మద్ (స)! ఈ గ్రంథంలో మర్యం వృత్తాంతం ప్రస్తావించు. ఆమె ప్రజల
నుండి వేరయి, తూర్పు వైపున ఏకాంత కుహరంలోకి వెళ్లి తెరవేసుకొని కూర్చున్నది.
అప్పుడు మేము ఆమె దగ్గరికి మా ఆత్మ (దైవదూత)ను పంపాము. అతను పరిపూర్ణ
మానవాకారంలో ఆమె ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. (16-17)

మర్యం (అతట్టి చూడగానే) “నేను నీబారి నుండి కరుణామయుని శరణు కోరు
తున్నాను. నీవు దేవునికి భయపడే వాడివయితే (నాదగ్గరకు రాకు)” అన్నది. (18)

“నేను నీ ప్రభువు దగ్గర్యండి వచ్చిన దూతను. నీకోక పరిషుద్ధ బాలుడ్ని ఇచ్చే
ఉద్దేశ్యంతో పంపబడ్డాను” అన్నాడతను. (19)

“ఏమిటీ, నాకు కొడుకు ఎలా కలుగుతాడు? నన్ను ఏ మానవుడూ తాక్షోనా తాక
లేదే! నేను శిలంలేని స్నేహి కూడా కాదే!!” అన్నది మర్యం (కంగారుపడుతూ). (20)

وَلِبَعْلَةَ أَيَّهُ لِلْتَّائِسِ وَرَحْمَةَ مَنِيَا ۝ وَكَانَ أَفْرَا مَقْضِيَا ۝ فَمَهِنَتْهُ فَانْتَدَبَتْ بِهِ مَكَانًا فَصَيَّيَا ۝
فَأَجَاهَهَا الْمَحَاضُ إِلَيْهِ لِلْخَلَةِ ۝ قَالَتْ يَلِيْتَنِيْ مِنْ قَبْلِهِ مَنْ كُنْتُ نَسِيَا مَمْسِيَا ۝ فَنَادَهَا مِنْ
تَحْتِهِ الْأَنْهَرِنِ قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحْتَكَ سَرِيَا ۝ وَهُنَّا إِلَيْكَ بِمَحْلِهِ الْخَلَةِ لِتُسْقِطَ عَلَيْكَ رُطْبًا
جَبِيَا ۝ فَكُلِيَ وَأَشْرِبِيْ وَقَرِيْتَ رَبِّيَا ۝ وَامْتَأْنَيْتَ لِلرَّحْمِنِ صَوْمًا فَلَنْ
أَكْلِمَ الْيَوْمَ أَنْيَيَا ۝ فَأَكَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلَهُ ۝ قَالُوا يَمْبِيْ لَقَدْ جَهَتْ شَيْئًا بَرِيَا ۝ يَاخْتَهُرُونَ مَا كَانَ
أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءٌ وَمَا كَانَتْ أَمْلَكَ بَغِيَا ۝ فَأَشَارَتْ رَبِّيَا ۝ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهِيدَ صَيَّيَا ۝ قَالَ
إِنِّيْ عَبْدُ اللَّهِ أَنْتَنِيَ الْكَبِيْرُ وَجَعَلْنِيْ مَدْرَكًا أَيْنَ مَا كَنْتُ ۝ وَأَوْصَنَنِيْ بِالصَّلَاةِ وَالْتَّوْلِيَةِ
مَادْمُتْ حَيَّيَا ۝ وَبِرَبِّ الْدَّيْنِ ۝ وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ جَبَارًا شَقِيَّا ۝ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ لَيْلَتُ وَيَوْمَ أَمْوَتْ وَ

“అలాగే కలుగుతాడు. నీ ప్రభువే ఇలా సెలవిస్తున్నాడు: ‘ఇలా చేయడం నాకు
చాలాతేలిక. ఈ బాలుడ్ని మేము ప్రజల కోసం ఒక సూచనగా చేయాలని, మా వైపున
కారుణ్యమూర్తిగా రూపాందించాలని నిర్ణయించాము. అందుకే ఇలా చేయబోతున్నాం.
ఈ పని జరిగి తీరవలసింది’” అన్నాడు దైవదూత. (21)

మర్యం ఆబాలుడికి సంబంధించిన గర్జం దాల్చింది. ఆమె గర్జస్థపిందం తీసుకొని
దూరాన ఉన్న ఓ స్థలానికి చేరుకుంది. ప్రసవవేదన ఆమెను ఒక ఖర్జారపుచెట్టు క్రిందికి
చేర్చింది. ఆమె (లోలోన బాధపడుతూ) “అయ్యా! (ఏమిటీ నాకీ పరీక్ష) నేనీ ప్రసవానికి
ముందే చనిపోయి నామరూపాల్చేకుండా పోతే బాగుండు!!” అన్నది. (22-23)

అప్పుడు దైవదూత ఆమె క్రింది వైపు నుండి పిలుస్తూ ఇలా అన్నాడు: “మర్యం!
విచారించకు. నీ ప్రభువు నీ క్రింద ఒక మంచినీటి ఊటను స్వప్పించాడు. కాస్త ఈ
చెట్టుమొదలు పట్టుకొని ఊపు, నీముందు తాజా ఖర్జారపంట్లు రాలిపడతాయి. వీటిని
తీంటూ, త్రాగుతూ హాయిగా ఉండు. మనుషులెవరైనా కన్పిస్తే నేను కరుణామయుని
(ప్రసన్సుత) కోసం ఊపవాసముంటానని మొక్కుకున్నాను, అందువల్ల నేనీ రోజు ఎవరి
తోనూ మాట్లాడను’ అని చెప్పేయ్య.” (24-26)

ఆ తరువాత ఆమె ఆ పిల్లలవాడ్చి తీసుకొని తన జాతి ప్రజల దగ్గరకు వెళ్లింది.
ప్రజలు (అమెను చూడగానే) “మర్యం! నీవు చాలా పూర్వమైన పాపం చేశావు. హరూన్
(సంతతి) సోదరీ! నీతండ్రి చెడ్డవాడు కాదు. నీతల్లి కూడా శిలం చెడిన ట్రీ కాదే!
(నువ్విలా ఎందుకు తయారయ్యావు?)” అని అడిగారు. (27-28)

మర్యం (సోటితో సమాధానమివ్వకుండా ఒడిలో ఉన్న) పిల్లలవాడి వైపు చూపింది.
ప్రజలు (అశ్వర్యపోతూ) “మేమీ చంటిపిల్లలవాడితో ఎలా మాట్లాడుతాం?” అన్నారు. (29)

(వెంటనే) ఆ పిల్లలవాడు ఇలా మాట్లాడటం మొదలెట్టాడు: “నేను దేవుని దాసుడ్ని.
అయిన నాకు దివ్యగ్రంథం ప్రసాదించాడు. ప్రవక్తగా నియమించాడు. నేను ఎక్కడున్న
నన్ను శుభప్రదమైనవాణ్ణిగా చేశాడు. నేను బ్రతికున్ఱంతకాలం నమాజ్, జకాత విధులు
పాటిస్తుండాలని ఆడేశించాడు. నాతల్లిపట్ల నేను విధేయత కలవాడ్చిగా చేశాడు. ఆయన
నన్ను దుర్మార్గుడిగా, దొర్ఘాగ్యుడిగా చేయలేదు. నేను పుట్టినప్పుడు, చనిపోయేటప్పుడు,

يَوْمَ أَبْعَثُ جِئْنَا ۝ ذَلِكَ عَيْسَىٰ ابْنُ هَرِيْمَ ۝ قَوْلُ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَسْتَرُونَ ۝ مَا كَانَ بِهِ أَنْ يَتَجَزَّدَ مِنْ وَلَدٍ ۝ سُبْحَنَهُ ۝ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَلَمَّا هُنَّا لَهُ رَكِينٌ وَرَكِينٌ فَأَعْيُدُهُ ۝ هَذَا صَرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ قَاتَنَافَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۝ كَوْنِيْلَلَذِينِ كَفَرُوا مِنْ مَشْهِدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ أَسْمَعْهُمْ وَأَهْمَاهُمْ يَوْمَ يَأْتُونَا لِكِنَّ الظَّالِمِينَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَأَنَّهُمْ يَوْمَ الْحُسْنَةِ إِذَا قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غُلَمَةٍ ۝ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّكَ تَحْكُمُ تَرْثِ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝ وَأَذْكُرْ

لَهُ

తిరిగి బ్రతికించి లేపబడేటప్పుడు నాపై శాంతి అవతరించు గాక!” (30-33)

ఈ పిల్లవాడే మర్యాద కుమారుడు ఈసా. ఇతడ్చి గురించి ప్రజల్లో ఉన్న అపార్ధ లకు భిన్నంగా అసలు వ్యత్యాంతం ఇది. ఒకర్చి కొడుకుగా చేసుకోవడం దేవునికి ఏ మాత్రం శోభించదు. ఆయన ఎంతో పరిపుట్టుడు. ఆయన ఏదైనా చేయదలచుకుంటే ‘అయిపో’ అంటే చాలు, ఆ పని ఇట్టే చిటికలో జరిగిపోతుంది. (34-35)

(ఈసా ప్రజలకు హితబోధ చేస్తూ) “దేవుడే నా ప్రభువు. మీ ప్రభువు కూడా ఆయనే. కనుక మీరు ఆయనే ఆరాధించండి. ఇదే స్వరేన మార్గం” అన్నాడు. (36)

కాని వారిలో విభిన్నవర్గాలు పరస్పరం విభేదించుకోసాగాయి. భయంకర దినం వచ్చినప్పుడు అవిశ్వాసులకది వినాశకారిగా పరిణమిస్తుంది. వారు మాసన్నిధికి చేరుకునే రోజు వారి వినికి కశ్తి బాగానే ఉంటుంది. వారి దృష్టికాదా బాగానే ఉంటుంది. ఈ రోజు మాత్రం ఈ దుర్మాగ్ధలు పూర్తిగా మార్గభ్రష్టత్వంలో పడివున్నారు. (37-38)

ముహమ్మద్ (స)! వారిప్పుడు ఏమరుపాటుకు లోసై సత్యాన్ని విశ్వసించే స్థితిలో లేరు. (ఎమైనా) తుదితీర్పు జరిగి పశ్చాత్తాపం తప్ప మరేమీ మిగలని రోజు¹ గురించి వారిని భయపెట్టు. చివరికి మేమే భూమికి, దానికి సంబంధించిన సమస్త వస్తువులకు వారనులవుతాం. అందరూ చివరికి మా సన్నిధికి తిరిగి రావలసిఉంది. (39-40)

ఈ గ్రంథంలో ఇబ్రాహీం గాఢ ప్రస్తావించు. అతను ఎంతో సత్యసంధుడు; గొప్ప దైవప్రవక్త కూడా. అతను (తన తండ్రికి హితేపదేశం చేస్తూ) ఇలా అన్నాడు:

1. ఈ స్వాత్మిలో ప్రశయదినాన్ని పశ్చాత్తాప దినమని చెప్పడం జరిగింది. అంటే ఆరోజు దుర్ఘనులే కాదు, సజ్జనులు కూడా పశ్చాత్తాపం చెందుతారస్తమాట, దుర్ఘనులు తామీ దుర్మాగ్ధలు చేసి ఉండకపోతే బాగుండేదని పశ్చాత్తాపవడతారు. సజ్జనులు తాము మరిన్ని సత్యార్థాలు చేసి ఉంటే బాగుండేదని పశ్చాత్తాపవడతారు. కర్మవిచారణ ముగిసి స్వర్గవాసుల్ని స్వర్ణానికి, నరక వాసుల్ని నరకానికి పంపడం జరుగుతుంది.

ఆ తరువాత దైవరూతలు మృత్యువుని పాటేలు రూపంలో తీసుకొచ్చి స్వర్గనరకాల మధ్య నిలబెడతారు. వారు స్వర్గనరక వాసుల్ని ఎలుగెత్తి పిలుస్తూ “దీన్ని మీరు గుర్తించారా?” అని అడుగుతారు. దానికి వారు “అ... ఇది మృత్యువు” అంటారు. అప్పుడు దైవదూతలు ఆ పాటేలును నరకికి చంపుతారు. ఆ తర్వాత వారు స్వర్గవాసులతో “స్వర్గవాసులారా! మీరిక స్వర్గంలోనే శాశ్వత జీవితం గడుపుతారు. మీకు మరణం అనేదే రాదు” అంటారు. అలాగే వారు నరకవాసుల వైపు తిరిగి “నరకవాసులారా! మీరిక నుంచి నరకంలోనే ఎల్లకాలం పడివుండి దుర్భర యాతనలు అనుభవిస్తూ ఉంటారు. మీకు చావు అనేదే రాదు” అంటారు. (సహాయభారి)

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَدِيقًا لَنَبِيًّا ۝ إِذْ قَالَ لَكَ بِنْيَهُ يَا بَنْتَ لَهُ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمُ وَلَا يُبْصِرُ ۝ وَلَا يُعْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۝ يَا بَنْتَ إِذْيَ قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صَرَاطًا سَوِيًّا ۝ يَا بَنْتَ لَا تَعْبُدُ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۝ يَا بَنْتَ إِذْيَ أَخَافُ أَنْ يَسْكُنَ عَذَابٌ مِنْ رَبِّكَ ۝ يَا بَنْتَ لَمْ تَنْتَهِ لَرْجُمَنَكَ الرَّحْمَنُ فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ دَلِيلًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْعِقَبَىٰ يَا بَنْيَهِمْ ۝ كَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ لَرْجُمَنَكَ وَاهْبِرْتَ بِنِيَّا ۝ قَالَ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيَ حَسِينَ ۝ كَانَ بِنِيَّا حَسِينَ ۝ وَمَا تَنْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۝ وَادْعُوا رَبَّهُمْ ۝ عَسَىٰ أَلَا كَوْنَ بِدُعَاٰٰ رَبِّيَ شَيْئًا ۝ فَلَيْتَ أَعْزَزَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۝ وَهَبْنَيَّا لِإِسْحَاقَ وَيَقُوبَ ۝ وَكَلَاجَدُونَا لِيَّا ۝ وَهَبْنَيَا لَهُمْ قَنْ رَحْمَتِنَا وَجَعْلَنَا لَهُمْ لِيَسَانَ صَدِيقَ عَلِيًّا ۝ وَادْكُنْ فِي الْكِتَبِ مُوسَى زَرَانَةَ ۝ كَانَ حَنَاصَأَوْ كَانَ رَسُولًا لَيَّا ۝ وَنَادِيَّهُ مِنْ جَانِبِ

“నాన్నా! మీరు వినలేని, చూడలేని వాటిని పూజిస్తున్నారేమితీ? అవి మీకు ఏచిధంగాను తోడ్పడలేవు కదా? నాన్నా! మీ దగ్గర లేనటువంటి (దివ్య)జ్ఞానం నా దగ్గరుంది. కనుక మీరు నన్ను అనుసరించండి; నేను మీకు రుజుమార్గం చూపుతాను. నాన్నా! మీరు పైతాన్ని ఆరాధించకండి.² పైతాన్ కరుణామయమ్మి తిరస్కరించిన అపంకారి. నాన్నా! (మీ ధోరణి చూస్తుంటే) మీరు కరుణామయమైని శిక్షకు గురయి, ఆ తరువాత పైతాన్కు సహచరులయి పోతారేమోనని నాకు భయంగా ఉంది.” (41-45)

దానికి తండ్రి (మండిపడుతూ) “ఇబ్రాహీం! నీపు మన దేవతలకు విముఖుడై పోయావా? నీ ధోరణి మార్యుకోకపాతే నేను నిన్ను రాళ్ళతో కొట్టి చంపేస్తాను. (వెళ్ళిపో) నానుండి శాశ్వతంగా వేరయిపో” అన్నాడు. (46)

“మీకు శాంతి కలుగాక! మిమ్మల్ని క్షమించమని నేను నా ప్రభువును ప్రార్థిస్తాను. అయన వాపట్ల అమిత దయగలవాడు. నేను మిమ్మల్ని, దేవత్తి కాదని మీరు ప్రార్థిస్తున్న మీ మిద్యాదైవాల్చి వదిలేసి వెళ్ళన్నాను. నేను నా ప్రభువునే ప్రార్థిస్తాను. నా ప్రభువుని ప్రార్థించి నేను వైఫల్యం చెందనని ఆశిస్తున్నాను” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. (47-48)

(ఇలా) ఇబ్రాహీం ఆ ప్రజల్లో, వారి దైవతరశక్తిల్లి వదలి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడు మేమతనికి జీవహాఫ్, యాఖూవ్ వంటి సంతానం ప్రసాదించాం. వారిద్దల్ని ప్రస్తావించాం. వారందరిపై నా కరుణామృతం చిలికించి వారి కీర్తిప్రతిష్ఠల్లి ఉన్నతం చేశాం.

ఈ గ్రంథంలో మూసా గాఢ ప్రస్తావించు. అతనాక సత్యురుమడు, సందేశహరు దైవ దైవప్రవక్త. ³ మేమతడ్చి తూర్పుర్వతంం కుడి వైపు నుండి పిలిచి రహస్య సంబాధ

2. ఇబ్రాహీం(అలైహి) తండ్రి, అతని జాతిప్రజలు విగ్రహాలను పూజించేవారు. అంటే వైతాన్కు విధేయమై, వాడు చెప్పినట్లు విగ్రహాలను పూజిస్తుండేవారన్నమాట. పైతాన్ని ఎవరూ ఆరాధించరు. కాని మనిషి తన మనస్సలో తీప్పవేసన పైతాన్కు విధేయుడులు వాడు అడించినట్లు ఆడతాడు. జీవితంలోని ప్రతి వ్యవహరంలో తను పైతాన్కు దాసుడై దైవాజ్ఞలకు భిన్నంగా నడచుకుంటాడు. అంటే ఆ వ్యక్తి అయి రంగాలన్నిటిలోనూ పైతాన్ని ఆరాధిస్తున్నాడని అథర్థం.

3. ఇక్కడ మూలభాషలో నబి, రసూల్ అనే పదాలు వాడబడ్డాయి. నబీకి, రసూల్కి శాస్త్ర భావంలో పెద్దతేడా లేదు. ఈ రెండిటికి వార్తాహారుడు, సందేశహరుడు, దూత అనే ఆర్థాలు

وَحَمَلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝ بَعْدَتْ عَدْنٌ، إِنَّهُ وَعْدَ الرَّحْمَنِ عِبَادَةً بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَازِيًّا ۝ لَا يَسْعَونَ فِيهَا أَعْوَالًا سَلِيمًا، وَلَهُمْ رِزْقٌ فِيهَا بَكْرَةً وَعِشْنَىً ۝ تِلْكَ
الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مِنْ كَانَ تَقْيِيًّا ۝ وَمَا نَتَبَرَّزُ إِلَّا مَمْرُرَاتٍ؛ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِنَا وَمَا
خَلَقْنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ تَسْيِيًّا ۝ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهَا فَأَعْبُدُهُ وَاصْطَبِرْ
عَلَيْهِ ۝ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئًا ۝ وَيَقُولُ إِلَيْهِنَا عَرَادَامَامِثُ سَوْفَ أُخْرِجُ حِينًا ۝ أَوْلَئِكُمُ الْأَنْسَانُ
أَنَّا خَاقَنَاهُ مِنْ قَبْلٍ وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا ۝ فَوَرَتِكَ لَنَحْشُرَنَّهُمُ وَالشَّجَرَيْنَ ثُمَّ لَنْحُصُّنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِئْنَاهُ ۝ ثُمَّ كَيْنَرَعَنْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَكَيْهُمْ أَشْدَدُ عَلَىَ الْجَنِّينَ عَنِيًّا ۝ ثُمَّ لَخْنَنَ أَعْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ
بِهَا ۝ وَانْقَنْكُمْ لَا وَارِدُهَا ۝ كَانَ عَلَىَ رَبِّكَ حَمْنَامَ تَقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
صَلِيًّا ۝

ద్వారా మా సాన్నిధ్యం ప్రసాదించాం. మా అనుగ్రహంతో అతని సాదరుడు హర్షన్ ని (కూడా) ప్రవక్తగా నియమించి అతనికి (సహాయకునిగా) ఇచ్చాము. (49-53)

ఈ గ్రంథంలో ఇస్లామ్ గాధ ప్రస్తావించు. అతను మంచి వాగ్దానపాలకుడు, సందేశహరుడైన దైవప్రవక్త. తన కుటుంబసభ్యులకు నమాజ్, జకాత్ విధుల్ని గురించి ఆజ్ఞాపిస్తుండేవాడు. అతను తనప్రభువు దృష్టిలో ఆమోదయోగ్యుడైన మనిషి. (54-55)

ఈ గ్రంథంలో ఇస్రీఫ్ ని గురించి కూడా ప్రస్తావించు. అతను సత్యసంధుడు, దైవప్రవక్త. అతడ్ని మేము ఉన్నత స్థాయికి చేర్చాము. (56-57)

ఆదం సంతానంలో, నూహాతో పాటు బిడులో ఎక్కినవారి సంతతిలో, ఇబ్రాహీం సంతతిలో, ఇస్రాయాల్ (యాఖూబ్) సంతతిలో వీరు దేవుని విశేషానుగ్రహం పాందిన దైవప్రవక్తలు. మేము సన్మార్గం చూపి ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకున్న సత్పురుషుల్లోనివారు. వారి ముందు కరుణామయుని సూక్తులు పరిస్తుంటే వారు కన్నిటిధారలతో (అప్రయత్నంగా దేవుని సన్నిధిలో) సాప్తాంగపదుతుండేవారు. (58)

ఆ తర్వాత అనర్పులు, అయిగ్యులు వారికి వారసులైపోయాలు. వారు నమాజ్‌ని వదిలేసి మనోవాంచలకు బానిసత్తె పోయారు. త్వరలోనే వారు తమ మార్గభ్రష్టత్వానికి తగిన శిక్ష అనుభవిస్తారు. అయితే పశ్చాత్తాపం చెంది, సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార వైభారి అవలంబించేవారు మాత్రం స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు. వారికి అఱుమాత్రం కూడా

వస్తాయి. ప్రత్యేక పరిభాషలో మనం దైవప్రవక్త అంటున్నాము. ఈ సూక్తిలో నేను ఈరెండు పదాలను విఫివిగిా తెలియజ్యేయడానికి సందేశహరుడైన దైవప్రవక్త అని అనువాదం చేశాను.

కొండరు ధర్మవేత్తలు దివ్యగ్రంథం ఇవ్వబడిన ప్రవక్తను రసూల్‌అని, దివ్యగ్రంథం ఇవ్వబడని ప్రవక్తను నబి అని అభిప్రాయపడ్డారు. దీనికి ఖుర్జాన్, హదీసుల్లో స్ఫుర్మైన ఆదారం లేదు. అయితే హోదా, అంతస్తు, బాధ్యతలరీత్యా నబీ కంటే రసూల్ గొప్పప్రవక్తని ఒక హదీసు ద్వారా స్ఫురిస్తోంది. హజ్రత్ అబ్యాజర్ (రజ) ప్రకారం ప్రవక్తల సంఖ్యను గురించి అడిగినప్పుడు “రసూల్లు 313 లేక 315 మంది అని, నబీలు 1,24,000 మంది” అని మహాప్రవక్త (స) తెలియజ్యేశారు. దీన్నిబట్టి ప్రతి నబీ రసూల్ కాదని, అయితే ప్రతి రసూల్ మాత్రం నియిమేనిన తెలుస్తోంది.

నబీ అంటే వార్తాపరుడు, ఉన్నతసానం కలవాడు, మార్గదర్శి అని శాఖీక అర్థాలున్నాయి. రసూల్ అంటే పంపబడినవాడు, దూత, ప్రతినిధి, సందేశహరుడు అని అర్థాలున్నాయి. పంపబడిన వాడు, దూత అనే అర్థాల్లో దైవధూత్తు కూడా ఖర్జ భావమృతం కొన్నిబోట్లు రసూల్ అని పేర్కొన్నది.

وَحَمَلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝ بَعْدَتْ عَدْنٌ، إِنَّهُ وَعْدَ الرَّحْمَنِ عِبَادَةً بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَازِيًّا ۝ لَا يَسْعَونَ فِيهَا أَعْوَالًا سَلِيمًا، وَلَهُمْ رِزْقٌ فِيهَا بَكْرَةً وَعِشْنَىً ۝ تِلْكَ
الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مِنْ كَانَ تَقْيِيًّا ۝ وَمَا نَتَبَرَّزُ إِلَّا مَمْرُرَاتٍ؛ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِنَا وَمَا
خَلَقْنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ تَسْيِيًّا ۝ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهَا فَأَعْبُدُهُ وَاصْطَبِرْ
عَلَيْهِ ۝ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئًا ۝ وَيَقُولُ إِلَيْهِنَا عَرَادَامَامِثُ سَوْفَ أُخْرِجُ حِينًا ۝ أَوْلَئِكُمُ الْأَنْسَانُ
أَنَّا خَاقَنَاهُ مِنْ قَبْلٍ وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا ۝ فَوَرَتِكَ لَنَحْشُرَنَّهُمُ وَالشَّجَرَيْنَ ثُمَّ لَنْحُصُّنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِئْنَاهُ ۝ ثُمَّ كَيْنَرَعَنْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَكَيْهُمْ أَشْدَدُ عَلَىَ الْجَنِّينَ عَنِيًّا ۝ ثُمَّ لَخْنَنَ أَعْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ
بِهَا ۝ وَانْقَنْكُمْ لَا وَارِدُهَا ۝ كَانَ عَلَىَ رَبِّكَ حَمْنَامَ تَقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
صَلِيًّا ۝

అన్వయం జరగదు. వారికోనం శాశ్వతంగా ఉండే స్వర్గవనాలు ఉన్నాయి. వారు కళ్ళారా చూడకపోయినా అవి లభిస్తాయని దేవుడు వారికి వాగ్దానం చేశాడు. ఆ వాగ్దానం తప్పకుండా నెరవేరుతుంది. (59-61)

వారక్కుడ ఎలాంటి పనికిమాలిన మాటలు వినరు. అన్ని సమంజస్పైన మాటలే వింటారు. వారికక్కుడ రోజు ఉదయం, సాయంత్రం ఆహారం లభిస్తుంది. ఇలాంటి స్వర్గానికి మేము మాదాసులలో భయబక్టులు కలవారిని వారసులుగా చేస్తాం. (62-63)

“ముహమ్మద్ (సల్లం)! మేము (దైవదూతులం) నీ ప్రభువు అనుమతి లేకుండా అవతరించలేము. మా ముందున్నదానికి, వెనుకన్నదానికి, ఆ రెండిటి మధ్య ఉన్న దానికి, సమస్తానికి ఆయనే యజమాని. నీ ప్రభువు (ఏవిషయమూ) మరచిపోయేవాడు కాదు. ఆయన భూమ్యాకాలకు, వాటి మధ్య వున్న సమస్త స్ఫైర్లాలకే ప్రభువు. కనుక నీవు ఆయన్నే ఆరాధించు. ఆయన ఆరాధనలోనే (జీవితాంతం) స్థిరంగా ఉండు. నీ దృష్టిలో ఆయనకు సమానుడైనవాడు ఎవడైనా ఉన్నాడా?” (64-65)

మానవుడు (ఏమంటాడో చూడు), “నేను చనిపోయాక నిజంగా నన్ను బ్రతికించి లేపదం జిరుగుతుందా?” అనంటాడు. అతనికసలు ఉనికి అన్నదే లేనప్పుడు మేమతప్పి మొదచిపారిగా పుట్టించిన సంగతి అతనికి గుర్తులేదా? (66-67)

నీ ప్రభువు సాక్షి! మేము వారందర్నీ, వారితో పాటు పిశాచాలను తప్పక చుట్టు ముట్టి తీసుకొస్తాం. తర్వాత వారిని నరకంచుట్టు మోకాళ్ళ మీద వంగబెడ్డాం. ఆ తర్వాత ప్రతివర్గం నుండి కరుణామయుని విషయంలో తలబిరుసుతో వ్యహారించిన విద్రోహ లందర్నీ ఏరివేస్తాం. నరకంలో విసరాడానికి ఎవరెక్కువ అర్పులో మాకు తెలుసు..*

(వినంది!) మీలో ఎవరూ నరకం మీదుగా పోనివారంటూ ఉండరు. ఇదోకి నిర్ణీత విషయం. ఈ పని నెరవేర్పువలసిన బాధ్యత నీప్రభువు మీద ఉంది. ఆ సందర్భంలో మేము దైవభితపరాయణుల్ని (నరకంలో పడకుండా) రక్షిస్తాము.⁴ (దైవనిర్ణీత హద్దులు

4. నరకం మీద ఒక వంతెన (పుల్ సిరాత్) ఉంటుంది. ఆ వంతెనకు అవల స్వర్గం ఉంటుంది. కర్మవిచారణ తరువాత మానవులంతా ఈ వంతెన మీదుగా తమ తమ గమ్యాలకు చేరుకోవలసి ఉంటుంది. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజ్యేశారు:

فِيهَا جِهَنَّمٌ ۝ وَإِذَا تُشْلَى عَلَيْهِمْ أَيْتُنَا بَيْنَتِي ۝ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ أَمْنُوا ۝ أَكُمُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرًا ۝ مَقْعَدًا ۝ وَأَحْسَنُ نَبْيَانًا ۝ وَكُمْ أَهْكَلَنَا قَبَاهُمْ مِنْ قَبْنِهِنَّا أَبْخَسَنُ آنِيَّاتِهَا وَزُبْرِيًّا ۝ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالِةِ ۝ فَلَيَمَدُ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَاهُ مَا يُوَدُّهُنَّ إِنَّمَا الْعَذَابَ ۝ وَإِمَّا السَّاعَةُ ۝ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ ۝ شَرُّ مَكَانٍ ۝ وَأَضَعُفُ جُنْدًا ۝ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْهُ هَذَهُ ۝ وَالْبَقِيَّةُ الصَّلِيلُتُ خَيْرٌ عِنْدَ ۝ رَبِّكَ شَوَّابًا ۝ وَخَيْرٌ مَرْدًا ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي نَعَمَ ۝ كَفَرَ بِإِيمَنَا ۝ وَقَالَ لَوْتَيْنَ مَالًا ۝ وَلَدًا ۝ أَطْلَمَ الْغَيْبَ ۝
మీరిన) దుర్మార్గాల్ని మాత్రం అందులో పడిపోవడానికి వదిలేస్తాం. (68-72)

అవిశ్వాసులకు మా విషయపై సూక్తులు విన్చిస్తున్నప్పుడు వారు విశ్వాసులతో “చెప్పండి మన ఉభయవర్గాల్లో ఎవరు మంచిస్తీలో ఉన్నారు, ఎవరి సభలు వైభవహే తంగా ఉన్నాయి?” అనంటారు. కానీ పూర్వం మేము వీరికంటే ఎక్కువ ఆస్తిపాసులు, బాహ్యపటాటాపం కలిగివున్న ఎన్నో జాతులను నాశనం చేశాం. (73-74)

వారికిలా చెప్పు: “మార్గబ్రహ్మత్వంలోనే పడివుండేవారిని కరుణామయుడు చూసే చూడనట్లు వదిలేస్తున్నాడు. చివరికి వారు తమకు వాగ్గానం చేయబడినదాన్ని అది దైవ శిక్షయినా లేదా ప్రథయఫుడియ అయినా (కళ్యారా) చూసుకుంటారు. అప్పుడు వారికి తెలుస్తుంది, ఎవరి పరిస్థితి అధ్యాన్మంగా, ఎవరి బలగం బలహీనంగా ఉందో.” (75)

దీనికి భిన్నంగా రుజుమార్గం అవలంబించిన వారికి దేవుడు మరింత సద్యుధ్మి ప్రసాదిస్తాడు. నీ ప్రభువు దృష్టిలో శాశ్వతంగా ఉండే సత్కార్యాలే పర్యవసానం రీత్యా, ఫలితం రీత్యా ఎంతో త్రైప్రమేషనవి. (76)

ప్రవక్త! మా సూక్తులు తిరస్కరించిన వాడ్చి చూకావా? అతను (తన ప్రస్తుత పరిస్థితి చూసుకొని మిడిసిపడుతూ) “మీరు నన్ను దైవికుడు గురించి ఎంత బెదిరిస్తున్నాను” నాకు మాత్రం సంతానం, సిరిసంపదలు ఇంకా లభిస్తునే ఉంటాయి” అని అంటు

“నరకం మీద (పుర్ సిరాత్) వంతెన ఏర్పాటు చేయబడుతుంది. దైవప్రవక్తలలో అందరికన్నా ముందు నేను నా అనుశర సమాజాన్ని తీసుకొని దానిని దాటుతాను. ఆరోజు దైవప్రవక్తలు మాత్రమే మాట్లాడుతారు. వారయినా దేవా! (ముఖ్యాల్ని) క్షేమంగా ఉంచు’ అని మాత్రమే అంటారు. నరకంలో సాదాన్ (అనే ఒక విధమయిన ముండ్ల చెట్టు) ముండ్లులా వంకర్పు తిరిగిన పాడవాటి మేకులు ఉంటాయి. వాటి పాడవు దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ఆ మేకులు వంతెన మీద నాపిచే వారిలో కొందర్ని వారి దుష్పర్యల కారణంగా పట్టి నరకంలోకి లాగి పడేసేందుకు ప్రయత్నిస్తాయి. దాంతో కొందరు హతమయి నరకంలో పడిపోతారు. (ఇక ఎన్నటికీ అందులో నుంచి బయట పడలేరు.) మరి కొందరు తెగి నరకంలో పడిపోతారు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి నరకం నుంచి విముక్తి పాందుతారు.”

కొన్ని ఉభేశ్వనాల ప్రకారం “విశ్వాసులలో కొందరు రెప్పపాటులో ఆ వంతెన దాటి వెళ్లారు. కొందరు మెరుపు వేగంతో దాటుతారు. కొందరు వాయు వేగంతో, మరికొందరు అశ్వ వేగంతో, ఇంకా కొందరు ఒంపె వేగంతో దాటుతారు. ఇలా విభిన్న వేగాలతో దాటేవారిలో కొందరు క్షేమంగా దాటి మోకం పాందుతారు. కొందరు మేకులతో తెగి (నరకంలో) పడిపోతారు. మరికొందరు నరకంలో బోర్లా పడిపోతారు.” (బుభారి, ముస్లిం)

أَوْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا سَكَنْتُ بِمَا يَقُولُ وَنَمَدَ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَتَرَثَهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِي بِنَا تَرَدًا ۝ وَلَنَقْدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَهْمَةً لَيَكُونُوا لَهُمْ عَزًّا ۝ كَلَّا سَيَّرُونَ عَلَى الْكُفَّارِ إِذَا ۝ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَدًّا ۝ الْحَرَثَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكُفَّارِ إِذَا ۝ تَرَزُّهُمْ أَزَّاً ۝ فَلَا تَعْجَلْ ۝ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعْدُ لَهُمْ عَدًّا ۝ يَوْمَ تَحْشِرُ النَّبِيَّنَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا ۝ وَسُقُوقُ الْجُحْمَيْنَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرَدًا ۝ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ لِلَّامِنَ اتَّخَذَ الرَّحْمَنَ عَهْدًا ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝ لَقَدْ جَنَّمَ ۝ شَيْئًا رَادًا ۝ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرُنَّ مِنْهُ ۝ وَتَسْقَيُ الْأَرْضَ وَتَخْرُجُ الْجَبَلُ هَدًا ۝ أَنَّ دَعَوْالرَّاحِمَيْنَ وَلَدًا ۝

న్నాడు. అతనికి ఏదైనా అగోచర విషయం తెలిసిపోయిందా? లేక కరుణామయునితో ఏదైనా ఒప్పందం చేసుకున్నాడా? (77-78)

అదేమీ కాదు. అతను వాగుతున్నదంతా మేము (అతని కర్మలచిట్టాలో) నమోదు చేస్తున్నాం. అతనికి విధించే శిక్షను మరింత తీవ్రం చేస్తాం. అతను ప్రస్తావిస్తున్న సిరులూ గిరులూ, మంచిమార్గాలం అన్ని చివరికి మాదగ్గరే ఉండిపోతాయి. (అన్నిటినీ ప్రపంచం లోనే వదిలేసి) అతను ఒంటరిగా మా సన్నిధికి రావలసి ఉంటుంది. (79-80)

వారు దేవపుత్రి వదిలేసి తమకు అండగా నిలువడానికి కొన్ని (మిధ్యా)దైవాలను తయారుచేసుకున్నారు. వారికసలు ఎవరూ అండగా నిలువరు. అప్పీన్ (ప్రథయ దినాన) వారి పూజాపురస్కారాలను నిరాకరిస్తాయి. పైగా వారికి ప్రత్యుర్ధ్వలైపోతాయి. (81-82)

మేము సత్యతిరస్కారుల పైకి పిశాచక్కల్ని ఎలా వదలిపెట్టామో చూడలేదా? అవి వారిని (సత్యతిరస్కారం గురించి) బాగా రెచ్చగొడ్డున్నాయి. సరే, నీవు వారి శిక్ష విషయంలో తొందరపడకు. వారికి ఎటూ రోజులు దగ్గరపడ్డాయి. (83-84)

ఆరోజు ఎంతో దూరంలేదు. అప్పుడు మేము దైవభీతిపరుల్ని అతిథుల్లా (గౌర విస్తు) కరుణామయుని సన్నిధిలో ప్రవేశపడ్డాం. పాపాత్ముల్ని దప్పికగొన్న జంతుపుల్లా నరకం వైపు తోలుకొంటాం. ఆరోజు ప్రజలు ఎలాంటి సిఫారసు చేయలేరు. ఏదైనా చేస్తే కరుణామయుడి నుండి అనుమతి పొందినవారే సిఫారసు చేయగలరు. (85-87)

కరుణామయుడు ఒకటి తన కొడుకుగా చేసుకున్నాడని అంటున్నారు వారు. “మీరు చాలా ప్సారమయిన మాట కల్పించి చెబుతున్నారు. కరుణామయునికి సంతానం ఉందని చెప్పటం ఎంత తీవ్రమైన విషయమంటే దానివల్ల మిన్ను విరిగి పడవచ్చు; భూమి బ్రాహ్మణులైపోవచ్చు; పర్వతాలు పగిలి ముక్కలైపోవచ్చు. సంతానం కలిగిపుండటం కరుణామయునికి ఎంతమాత్రం శోభించదు. (88-92)

5. హాజిత్ భాబ్జీ బిన్ అరత్ (రజీ) కథనం: అజ్ఞానకాలంలో నేను కమ్మిరి పని చేసుండే వాడ్చి, ఆరోజులో ఆసి బిన్ వాయిలు వాక్కుని దాక్కుని వెళ్లి బాకీ అడిగితే అతను “సువ్వు ముహమ్మద్ (స) ప్రవక్తుల్నాన్ని నిరాకరించనంత వరకు నేను ని బాకీడబ్బులు ఇష్వను” అన్నాడు. నేనప్పుడు “నీవు చెచ్చినా, తిరిగి బ్రతికించబడినా, నేనాయన ప్రవక్తుల్నాన్ని నిరాకరించను” అన్నాను. అతని మాటలు విని “సరే నేను చనిపోయి, తిరిగి బ్రతికించబడనంత వరకు నీ బాకీ నన్నడగు. నేను తిరిగి బ్రతికించబడితే నాకు నా ధనమూ లభిస్తుంది, సంతానం కూడా. అప్పుడు నీబాకీ తీరుస్తాలే” అన్నాడు. దీన్ని గురించే ఈసూక్తులు అవతరించాయి. (బుభారి)

وَمَا يَنْهَا بِالْبَرْحَمِنَ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًاٌ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِنِّي الرَّحْمَنُ
وَعَنَّاهُمْ عَدَّاً وَكُلُّهُمْ أَبْيَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرِدًاٌ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَوْا الصَّلِيبَتْ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وَدًاٌ فَإِنَّمَا يَسْرُنَّهُ بِلِسَانِكَ لِتَتَشَرَّبَ بِهِ الْمُتَقْبِلُونَ وَتُنْذَرَبَهُ قَوْمًا لَّاٌ وَكُمْ أَهْكَمْتُ قَبْلَهُمْ مَنْ قَرَنَ
هَلْ تُجْعِشُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أُوْسَمُمْ أَهْمُمْ رِكْزًاٌ

(٢٥) سُورَةُ طَهٌ مَكْتَبَةٌ (٢٥)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَهٌ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفَعِيٌّ لِلْأَنْذِرَةِ لَمَنْ يَخْشَىٰ تَنْزِيلًا مِنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ
الْعَلَىٰ الْرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ كَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا يَنْهَا وَمَا تَحْتُ الشَّرَىٰ وَلَمْ

بُرْمَارْకాశాల్లో ఉన్న సమస్త సృష్టిరాసులు కట్టు బానిస్తే ఆయన ముందుకు వస్తాయి. ఆయన అందర్నీ పరివేషించి ఉన్నాడు. ప్రతి ఒక్కర్నీ లెక్కపెట్టి ఉండాడు. చివరికి యావన్నంది ప్రశ్నయదినాన ఒంటరిగా ఆయన ముందు సమావేశమవతారు.

విశ్వసించి సత్కారాలు చేస్తున్నపూరి గురించి కరుణామయుడు త్వరలోనే ప్రజల హృదయాల్లో ప్రేమాభిమానాలు జనింపజేస్తాడు. ఇది తప్పక జరుగుతుంది. (93-96)

ప్రవక్త! ఈగ్రంథం ద్వారా దైవితీపరులకు (సుర్ఖ)పుఫవార్త విన్నించు. పెడసరిగా మాటలాడే మొండిఘటాలను (శిక్క గురించి) భయపెట్టు. ఈపని కోసమే మేమీ వాటిని నులబతరం చేసి నీసోట వైలువరిస్తున్నాం. వారికి పూర్వం మేము ఎన్నో జాతుల్ని తుఱిచెప్పాం. ఈరోజు వారి నామచూపాలు ఎక్కుడైనా నీకు కనిస్తున్నాయా? లేక వారి అవశేషాలకు సంబంధించిన చిన్న శబ్దమైనా నీకు విన్నిస్తుందా? (97-98)

అవతరణ: మక్కा

20. తాపా

సూక్తులు: 135

ఈ అధ్యాయం తా.పా అనే బీజాక్కరాలతో ప్రారంభమయింది. ఇది హింజీ శకా రంబానికి మూడు నాలుగేండ్ల పూర్వం మక్కాలో అవతరించింది. అవిశ్వసుల మొండి వైభిని ఖాతరు చేయవద్దని దైవప్రవక్త (స)కు బోధించిన తర్వాత మూసా ప్రవక్త (అలై) గాధ వస్తుంది. ఆ తర్వాత హిజ్రత అదం(అలై) వృత్తాంతం తెలిపి అవిశ్వసులకు గుణ పారం చెప్పబడింది. చివరల్లో విశ్వసులకు కొన్ని సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తా.పా. మేమీ ఖరుల్ నీవు కష్టాల్లో పడాలని నీపై దించలేదు. ఇది (దేవునికి) భయపడే ప్రతివ్యక్తి కోసం వచ్చిన జ్ఞాపిక. భూమితో పాటు అత్యున్నతమైన యావత్ నభోమండలాన్ని సృష్టించిన శక్తిస్వరూపుని వైపు నుండి ఇది అవతరించింది. (1-4)

(విశ్వప్రభువైన) ఆ కరుణామయుడు అధికార సింహసనంపై అధిష్ఠించి ఉన్నాడు. భూమాక్కాశాలకు, వాటి మధ్యవున్న వాటికి, నేల క్రింద నికిప్పమైవున్న వాటికి ఆయనే యజమాని. నీవు బిగ్గరగా మాటల్లాడినా, మెల్లిగా మాటల్లాడినా లేక అంతకంటే ఎక్కువ

تَجَهَّهُ بِالْقَوْلِ قَاتِلٌ يَعْمَلُ السَّرَّ وَأَخْفِيَهُ أَنَّهُ لَآللَّهُ لِلْأَهْوَالِهِ الْأَسْمَاءُ أَحْسَنُهُ وَهَلْ أَنْتَ حَدِيثُ مُوسَىٰ
إِذْ رَا نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ أَمْكَنُوا لَرِبِّيَ إِنَّهُ أَنَّهُ لَآللَّهُ لِلْأَهْوَالِهِ الْأَسْمَاءُ أَحْسَنُهُ
فَلَمَّا آتَهَا نُوْدَى بِيُوسُلَهُ لِتَقِيَّ أَنَّهُ لَآللَّهُ لِلْأَهْوَالِهِ الْأَسْمَاءُ أَحْسَنُهُ
فَأَسْتَعْمِلُ لِمَا يُؤْخَذُهُ لِتَجْزِيَهُ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا شَاءَهُ فَلَمَّا يَعْلَمُ لِمَنْ يَعْلَمُ
وَمَا تَنَكَّرَ لِيُبَيِّنُكَ بِيُوسُلَهُ قَاتِلٌ هِيَ عَصَمَيَ أَنَّهُ لَآللَّهُ لِلْأَهْوَالِهِ الْأَسْمَاءُ أَحْسَنُهُ
أَخْرَىٰ قَاتِلٌ هِيَ عَصَمَيَ أَنَّهُ لَآللَّهُ لِلْأَهْوَالِهِ الْأَسْمَاءُ أَحْسَنُهُ
الْأُولَىٰ وَاضْعَمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بِهِ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوَءٍ
الْأُخْرَىٰ مِنْ أَيْمَانِكَ بِيُوسُلَهُ لِتَجْزِيَهُ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا يَرَبَّهُ فَتَرَدَّيَ

నిగూఢ విషయమైనా సరే, ఆయనకు తెలుసు. ఆయనే అల్లాహ్. ఆయన తప్ప మర్ అరాధ్యాడు లేదు. ఆయనకు ఎంతో మంచి పేర్లున్నాయి. (5-8)

నీకు మూసా వృత్తాంతం ఏమయినా చేరిందా? అతనాక అగ్ని (మంట) చూశాడు. అప్పుడతను తన కుటుంబికులతో “మీరు ఇక్కడే ఉండండి. అక్కడేదో అగ్ని కన్నిస్తోంది. వెళ్లి మీకోసం కొంచెం నిప్పు తీసుకొస్తాను. లేదా అక్కడ (మనకు) దారి చూపేవారు ఎవరైనా దొరకవచ్చు” అని అన్నాడు. (9-10)

మూసా ఆ ప్రదేశానికి చేరుకోగానే అక్కడ ఓ (అదృశ్య) వాటి విన్నించింది: “మూసా! నేనే నీ ప్రభువును. చెప్పాలు విషిచిపెట్టు. 1 నీవిప్పుడు పవిత్రమైన తువా (లోయ)లో ఉన్నావు. నేను నిన్ను (ఓ మహాకార్యం కోసం) ఎన్నుకొన్నాను. నీకు అంద జేస్తున్న విషయాన్ని శ్రద్ధగా విను. నేనే దేవుడ్ని. నేను తప్ప మర్ ఆరాధ్యాడు లేదు. కనుక నీవు నన్నే ఆరాధించు. నన్ను స్క్రించడానికి నమాజ్ స్థాపించు. (11-14)

ప్రశ్నయం తప్పకుండా రానుస్తుది. ప్రతి మానవుడూ తన కృపికి తగిన ప్రతిఫలం పొందడానికి నేను దాని సమయాన్ని రహస్యంగా ఉంచడవిచాను. కనుక ప్రశ్నయ దినాన్ని సమ్మకుండా మనోవాంచలకు బానిస్తేపోయేవారి విషయంలో దాన్ని గురించిన తువా (లోయ)ని నిన్ను (మా సందేశప్రచారం నుండి) నిరోధించకూడదు సుమా! అలా జరిగితే నీవు నాశనమైతావు. సరే, మూసా! నీ చేతిలో ఉన్నదేమిటి?” (15-17)

దానికి మూసా “ఇది నా చేతికర్. దీన్ని నేను ఊతగాచేసుకొని నడుస్తాను. దీంతో నా మేకల కోసం చెట్ల నుండి అకులు రాల్చుతాను. దీంతో నేను ఇంకా ఎన్నో పనులు చేస్తాను” అన్నాడు. “మూసా! దాన్ని క్రింద పడవెయ్య” అన్నాడు దేవుడు. మూసా దాన్ని క్రింద పడవెశాడు. అంతే, అది ఎకావికిన పాముగా మారి పరుగెత్తసాగింది. (18-20)

“దాన్ని పట్టుకో. భయపడకు. మేము దాన్ని మల్లీ పూర్వస్తుతికి మార్చుతా. నీ చేతిని చంకలో అదిమతీసేయ్య. ఎలాంటి భాధ లేకుండా అది మెరిసిపోతూ బయటి కొస్తుంది. ఇది రెండో నిదర్శనం. మేమంకా నీకు గొప్పగొప్ప నిదర్శనాలు చూపిస్తాం. నువ్వుడు ఫిరెన్ దగ్గరికట్టు. అతను హాధ్యమీరిపోయాడు” అన్నాడు దేవుడు. (21-24)

1. యూదులు ఈ కారణంగానే చెప్పాలు తొడగకుండా ప్రార్థన చేస్తారు. అయితే అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లం) షరీత్తలో (పుట్టమైన) చెప్పాలు తొడిగి నమాజ్ చేయడంలో తప్ప లేదు.

إذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۚ قَالَ رَبِّي أَشْرَحْ لِيْ صَدْرِي ۗ كَبِيرِيْ أَمْرِيْ ۗ وَاحْمَلْ عَفْدَةً مِنْ يَسَائِلِيْ ۗ
يَقْهَهُوا قَوْيِيْ ۗ وَجَعْلَتْيِيْ وَرَتِيْا قِنْ أَهْلِيْ ۗ هَرُونْ أَخْيِيْ ۗ اشْدُدْ بِهِ أَزْبِرِيْ ۗ وَأَشْرِكْهُ فِيْ
أَمْرِيْ ۗ كَيْ نُسْجِكْ كَثِيرِيْ ۗ وَنَذْ كُرَاهْ كَثِيرِيْ ۗ إِنَّكَ كُنْتْ هَنَا يَصْنِيْا ۗ قَالَ قَدْ أُوتَبِتْ سُوكْ بِمُوسَيِّ ۗ
وَقَدْ دَنَّتْ عَيْنِكَ مَرَّهُ أَخْرَىٰ ۗ إِذْ أَوْجَهْتَ إِلَيْيَ أَمْكَ مَأْبُوحِيْ ۗ أَنْ اقْدِرْ فِيْهِ فِيْ الشَّابُوتْ فَاقْدِرْ فِيْهِ
الَّيْمَ فَلَيْلُقْهُ الْيَمَ يَالْسَاجِلْ يَأْخُذْهُ عَدْوَيْنِ ۗ وَعَدْوَلَهُ ۗ وَالْقَيْتَ عَيْنِكَ حَبَّةً قَبْيَهُ ۗ وَلَيْصَعْ عَلَيْهِ
عَيْبِيْ ۗ إِذْ تَشَيْ أَخْتَنَكَ فَنَقْلَ هَلْ أَدْكُنْ عَلَيْهِ مِنْ يَكْفُلْهُ ۗ فَوَجَعْنَكَ إِلَيْ أَمْكَ كَتْ تَقْرَ عَيْنِهَا ۗ وَلَا
تَعْزَنْهُ ۗ وَفَتَنَتْ نَفْسَأَ فَجَيْنَكَ مِنْ الْعَمَّ وَفَتَنَكَ فَتُوَنَّا هَهَ ۗ فَلَيْتَ سَيْنَيْنِ فِيْ أَهْلِ مَدِينَهُ ۗ ثُمَّ جَنَّتْ
عَلَيْهِ قَدْرِيْ يَمُوسَيِّ ۗ وَاصْطَعْنَكَ لَعْنَسِيْ ۗ إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخْوَكَ بَالْيَتِيْ ۗ وَلَا تَنْيَا فِيْ ذَكِيرِيْ ۗ إِذْهَبِيْ ۗ
إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۗ فَقُولَكَ لَهُ تَوْلَكَ لَيْسَنَا لَعْلَهُ ۗ يَتَذَكَّرْ أَوْيَخْشِيْ ۗ قَالَ رَبِّنَا إِنَّنَا نَخَافْ أَنْ يَقْرَطْ

“ప్రభూ! నాకు మనోష్టయిర్యం ప్రసాదించు. నా పనులు సులభంగా నెరవేరేలా చెయ్య. ప్రజలు నామాట గ్రహించడానికి నాకు వాక్పటిము ప్రసాదించు. నాకు సహాయంగా నా కుటుంబంలో ఒకరిని మంత్రిగా నియమించు. నా సోదరుడు హరూన్ ద్వారా నాకు బలం చేకూర్చు. అతడ్కి నా పనిలో భాగస్వామిగా చెయ్య. మేమిద్దరం నీ పవిత్ర తను ఘనంగా కొనియాడుతాం. నీగురించి విష్టంగా ప్రచారంచేస్తాం. నీవు ఎల్లప్పుడూ మమ్మల్ని కనిపెట్టుకొని ఉంటున్నావు” అన్నాడు మూనా. (25-35)

“మూనా! నీవు కోరినవన్నీ ఇచ్చాం. మేము నీకు మరోసారి మేలు చేశాం. (నీ బాల్యంసంగతి) గుర్తుకుతెచ్చుకో. మేము నీతల్లికి ప్రత్యేక సూచన చేశాం. దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా మాత్రమే ఇలాంటి సూచన చేయడం వీలవుతుంది. (మేమిలా సూచించాం): “ఈ పిల్లవాడ్చి ఒక పెట్టెలో పెట్టి నదిలో వదలిపెట్టు. నది దాన్ని ఒడ్డుకు చేర్చుతుంది. నాకూ, ఈ పిల్లవాడికి (ఉమ్మడి) విరోధి అయినవాడు దాన్ని తీసేసుకుంటాడు.”

(మూనా! నీవు ప్రేమపాత్రుడయ్యెందుకు) నేను నాప్పు నుండి నీ మీద మమతా మమకారాలు ఆవరింపజేశాను. నీవు నా పర్యవేక్షణలో పోషించబడేలా ప్రత్యేక ఏర్పాటు చేశాను. నీ సోదరి (ఫిరోన్ దగ్గరకు) వెళ్లిన సంగతి కూడా జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. ఆమె (ఫిరోన్ దగ్గరకు) వెళ్లి “నేనీ పిల్లవాడ్చి బాగా పోషించే వారెవరో మీకు చూపనా?” అన్నది. ఈవిధంగా మేము నిన్ను మళ్ళీ నీతల్లి దగ్గరకు చేర్చాం. ఆమె సంతోషించాలని, దిగులు చెందకూడని ఇలా చేశాము.

(మరో సంఘటన) “నీవేక వ్యక్తిని చంపావు. మేము నిన్ను ఆ ఇరకాటం నుండి బయటపడేశాం. ఎన్నో సార్లు నిన్ను పరీక్షకు గురిపేశాము. నీవు మద్యన్ (జాతి) ప్రజల్లో అనేక సంవత్సరాలు గడిపావు. ఇప్పుడు తగిన సమయానికి వచ్చావు. మూనా! నేను నిన్ను నాపని కోసం యోగ్యిడిగా చేశాను. ఇక నీవు, నీ సోదరుడు నా(ఈ) నిదర్శనాలు తీసుకొని వెళ్లండి. గుర్తుంచుకోండి, ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ నన్ను స్థారించడంలో అలస త్వం చేయకూడదు. మీరిద్దరు ఇప్పుడు ఫిరోన్ దగ్గరకు వెళ్లండి. అతను గర్చిప్పుడై హడ్డు మీరిపోయాడు. అతనితో మృదువుగా మాట్లాడండి. దానివల్ల అతను (మా) హితవులు పాటించవచ్చు, లేదా (మాశిక్కకు) భయపడవచ్చు” అన్నాడు దేవుడు. (36-44)

عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَظْفِئِي ۗ قَالَ لَا تَنْخَافْ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْعَهُ وَارِي ۗ فَاتَيْهُ فَقُولَكَ لَرَسُوكَ رَيْكَ فَأَرْسِلْ
مَعَنَا إِنَّيْ إِسْرَائِيلَ ۗ وَلَا تَعْذِيْهُمْ ۗ قَدْ جَنَّكَ بِيَاهِيَهْ مِنْ رَيْكَ وَالْسَّلْمُ عَلَيْهِ مِنْ اتَّبَعَهُمْ ۗ إِنَّا قَدْ
أَوْجَيَ الْيَهُونَ إِنَّ الْعَدَابَ عَلَيْهِمْ ۗ وَتَوْتَي ۗ قَالَ فَمَنْ رَبِّنَا إِنَّيْ أَعْطِيَهُ كُلَّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ ثُمَّ هَدَيْ ۗ قَالَ فَمَنْ بَالِ الْقَرْوَنَ إِلَّا وَلَيْ ۗ قَالَ عَلَمْهُ عَنْدَرَيْ ۗ فَيَضْلُلْ رَيْقَيْ وَلَا يَسْتَيْ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهَدَّا ۗ وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سِلَامًا ۗ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاهِيَّةً ۗ فَأَخْرَجْنَا يَهُهَا
مِنْ بَيْنَتِ شَيْئَتِ ۗ كُلُّوَا وَأَرْعَوَا أَعْمَامَكُمْ ۖ مِنْ ۖ فِي ذَلِكَ لَا يَبْتَ ۖ لَا وَلِيَ ۖ التَّهْيَيْ ۖ وَمِنْهَا خَلَقْتُكُمْ وَ
فِيهَا تَعْيَيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارِيَهُ أَخْرَيْ ۗ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ إِنَّيْنَا كُلَّهَا فَلَدَبَّ ۗ وَأَلَيْ ۗ قَالَ
آجَنَّنَا لِتَخْرِجْنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَيِّ ۗ فَلَانَّا تَبَيَّنَكَ سِحْرِمَشِلِيَّهُ ۗ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ

“ప్రభూ! అతను మా మీద దౌర్ధల్యం చేస్తాడేమానని లేదా తిరగబడతాడేమానని భయంగా ఉంది” అన్నారు వారిద్దరూ. (45)

“భయపడకండి. నేను మీకు తోడుగా ఉన్నాను; సమస్తం వింటున్నాను, చూస్తున్నాను. ఇక వెళ్లండి, వెళ్లి అతనికిలా చెప్పండి: “మేము నీ ప్రభువు తరఫన వచ్చిన దూతలం, ఇస్రాయాల్ సంతతిని మావెంట రావడానికి వదలిపెట్టు. వారిని వేధించకు. మేము నీదగ్గరకు నీప్రభువు నిదర్శనాలు తీసుకోచ్చాం. సన్మార్గం అవలంబించేవారికి శాంతి కలుగుాక! సత్యాన్ని తిరస్కరించి ముఖం తిప్పుకునేవారికి శిక్క ఉండని మాకు దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా తెలియజేయబడింది” అన్నాడు దేవుడు. (46-48)

(వారు) ఫిరోన్ (దగ్గరకిళ్లి ఈమాటలు చెప్పగా అతను విని) “అయితే మూనా! మరి మీరిద్దరి ప్రభువు ఎవరంటా?” అని అడిగాడు. (49)

“ప్రతి వస్తువునూ తగినవిధంగా స్పష్టించి, దానికి ఒక (నిర్దిష్ట)మార్గం చూపినవాడే మా ప్రభువు” అన్నాడు మూనా. (50)

“అయితే ఇంతకుపూర్వం గతించిన తరాల సంగతేమిటి?” అడిగాడు ఫిరోన్. (51)

“వారి సంగతేమిటో అంతా నాప్రభువు దగ్గర ఓ గ్రంథంలో నమోదై సురక్షితంగా ఉంది. నాప్రభువు ఎలాంటి పొరపాటు చేయడు, మరచిపోడు” అన్నాడు మూనా. (52)

ఆయనే మీకోసం భూమిని పొన్నగా పరచి దానిపై నడవడానికి దారులు ఏర్పరిచాడు. పైనుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. ఆ వర్షం ద్వారా రకరకాల ఉత్పత్తులు వెలికి తీసున్నాడు. మీరూ తినండి, మీ పశుపుల్ని మేపుకోండి. ఇందులో బుద్ధిమంతులకు నిదర్శనాలున్నాయి. ఈ భూమి నుండి మేము మిమ్మల్ని పుట్టించాము. చివరికి ఇందులోకి మిమ్మల్ని తీసికొచ్చాము. ఇందులో నుంచే మళ్ళీ బ్రతికించి లేపుతాం. (53-55)

మేము ఫిరోన్కు మా నిదర్శనాలన్నీ చూపాము. కాని అతను (వాటిని) విశ్వసించ కుండా (కడడాకా) తిరస్కరిస్తూనే పోయాడు. (56)

అతను (ఎదురుతిరిగి మాట్లాడుతూ) “మూనా! నీ మంత్రశక్తితో మమ్మల్ని మా దేశం నుండి వెళ్లగొట్టడానికి వచ్చావా మాదగ్గరికి? అలాగైతే మేము కూడా నీకు పోటీగా

مُوعِدًا لَا نُخْلِفُهُ تَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوَّيْ^٧ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الْزِيَّةِ وَأَنْ يُحْشِرَ النَّاسُ
صُبْحَىٰ فَتَوَلَّ فَزَعَوْنُ عَجَمَةً كَيْدَهُ شَمَّا^٨ قَالَ لَمْ مُؤْسِ وَنَيْكَرْ لَا تَقْدِرُوا عَلَى اللَّهِ كَيْدَهَا
فَيُسْجِنُكُمْ بِعَدَّاٰءٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى^٩ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ وَأَسَرُوا النَّجَوَى^{١٠}
قَالُوا إِنَّ هَذِينَ لَسَجِرَنِ يُرِيدُنَ آنِ يُخْرِجُكُمْ مِنْ أَضْنَكِمْ بِسُخْرَهُمَا وَيَنْهَا بِطَرِيقَتِكُمْ
الْمُشْتَلِيٰ فَاجْبَعُوا كَيْدَهُ ثُمَّ أَثْوَرُوا صَفَّاً وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مِنْ اسْتَغْلِيٰ^{١١} قَالُوا يُمُوسَىٰ لِمَّا أَنْ
شَلَقَيْ وَلَمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مِنَ الْقُلُّ^{١٢} قَالَ بَلَ الْقُلُّوْ فَإِذَا جَيَالُهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يُخْيِلُهُمْ
مِنْ سُخْرِهِمْ آنَّهَا تَسْلُىٰ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خَيْفَةً مُؤْسِ^{١٣} قُلْنَا لَا تَغْفُرُ إِنَّكَ أَنْتَ
الْأَعْلَىٰ وَأَنْقَ مَا فِيْ يَبْيَنِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعْوَا إِنَّهَا صَعْوَا كَيْدُ سَعْرَهُ وَلَا يَنْهِيْ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَيْ^{١٤}

అలాంటి మంత్రశక్తినే తీసుకొస్తాము. ఈ పోటీ ఎప్పుడు ఎక్కుడు జరగాలో నిర్ణయించుకో. మేమీ మాట నుండి వెనక్కి మరలము. నీవు కూడా మరలకూడదు. రా! బహిరంగ మైదానంలోకి (మా) ముందుకు రా!” అని సహాలు విసిరాడు. (57-58)

“అయితే జాతర దినాన పెట్టుకుందాం. పొడెక్కిన తరువాత జనం గుమికూడాలి” అన్నాడు మూసా. ఫిరోన్ వెళ్లి తన బలగాన్నంతా కూడగట్టుకువచ్చి పోటీకి దిగాడు.

మూసా (పాలకవర్గాన్ని ఉండేశించి) “దౌర్ఘాగ్యులారా! దేవునిపై అసత్యాలు మోప కండి. అలాచేస్తే ఒక మహాపద్మం ద్వారా ఆయన మిమ్మల్ని సర్వనాశనం చేస్తాడు. అబధం ఎవడు కల్పించినా వాడికి రోజులు మూడినట్టే” అని హాచ్చరించాడు. (59-61)

ఈ మాటలు వినగానే వారిలో (పోటీ గురించి) ఫేదాభిప్రాయాలు పాడసూపాయి. వారు పరస్పరం రహస్యసమాలోచనలు జరుపుకున్నారు. చివరికి వారిలో కొందరు ఇలా అన్నారు: “పీరిద్దరు మాంత్రికులు మాత్రమే, వారు తమ మంత్రబలంతో మిమ్మల్ని మీ దేశం నుండి వెళ్లగొట్టాలని, మీ మతాన్ని, మీ ఉడాత్తసుస్థుతిని, తుడిచిపెట్టాలని భావి స్తున్నారు. కనుక ఈరోజు మీ శక్తియుక్తులన్నీ సమీకరించుకొని, సేవాహానిగా బరిలోకి దిగింది. గుర్తుంచుకోండి, ఈరోజు ఎవరిది పైచేయి అవుతుందో వారిదే గెలుపు.”

(ఫిరోన్ తరపున పోటీకి దిగిన) మాంత్రికులు (ప్రత్యుధిని సంబోధిస్తా) “మూసా! ముందు నువ్వు పడవేస్తావా లేక మమ్మల్ని పడవేయమంటావా?” అనిచీగారు. (62-65)

“కాదు, మీరే పడవేయండి” అన్నాడు మూసా. (మాంత్రికులు తమ మంత్ర సాధానాలు నెలమీద పడవేశారు.) మరుక్కణమే వారి త్రాళ్లు, కర్రలు వారి మంత్రబలంతో మూసా కళ్లకు (పాములుగా మారి) పరుగెత్తుతున్నట్లు కన్నించాయి. వాటిని చూసి అతను మనసులో కాప్టు భయపడ్డాడు. (66-67)

అప్పుడు మేము “మూసా! భయపడకు. నీవే గెలుస్తావు. నీ చేతిలో ఉన్నదాన్ని క్రింద పడెయ్యు. ఇప్పుడే అది వారి అభూతకల్పనలన్నిటినీ తృటిలో మింగేస్తుంది. వీరు చేసినదంతా మంత్రజాలం మాత్రమే. మాంత్రికులు ఎంత అట్టపోసంగా వచ్చినా వారు ఎన్నటికీ విజయం సాధించలేరు” అని అన్నాము. (68-69)

فَالْيَقْ السَّعْدَةُ سُجْدًا قَالُوا أَمَنَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَىٰ قَالَ أَمْنَتْهُ لَهُ قَبْلَ أَنْ اذْنَ كَفْرِ رَانَةَ
لَكَبِيرَتُهُ الَّذِي عَلَيْهِمُ السَّيْرُ فَلَا قَطْعَنْ أَيْدِيْكُمْ وَأَزْجَلَكُمْ مِنْ خَلَافِ ذَلِكَ صَلَيْكُمْ فِي جُدُوْعِ
النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيْنَا أَشَدُ عَذَابًا وَآبَقِيْ^{١٥} قَالُوا لَنْ تُؤْشِرَكَ عَلَى مَا جَاءَ نَا مِنَ الْبَيْتِنَتِ وَالَّذِي
فَطَرَنَا قَاتِلُنَّ قَاتِلَنَّ
وَمَا أَكَرْهَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّيْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَآبَقِيْ^{١٦} إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّهُ
جَهَنَّمَ لَا يُمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيِي^{١٧} وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّلِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرْجَاتُ
الْعُلُوُّ جَنَّتُ عَدِينَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلَنَّ فِيهَا وَذَلِكَ جَزْءًا مِنْ كَوْكَبِ
وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِ مُؤْمِنَةً أَنَّ آسِرَ يَعْبَادِي فَأَصْرَبَ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبْسَأُ^{١٨} لَا تَخْفِ
دَرِكًا وَلَا تَخْشِي فَأَتَبْعَهُمْ فَرَعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَعَشَيْهُمْ مِنْ أَيْمَمِهِمْ مَا غَشِيْهُمْ^{١٩} وَأَصْلَ فَرَعَوْنُ

చివరికి అదే జరిగింది. మాంత్రికులంతా (ఓటమి అంగీకరించి) సాష్టాంగపదుతూ
“మేము మూసా, హరూన్ల ప్రభువును విశ్వసించాం” అన్నారు. (70)

“ఏమిటీ, నేను అనుమతి ఇవ్వకముందే మీరితడ్డి విశ్వసించారా? అనలితను
మీకు మంత్రవిద్య నేరిన గురువయి ఉంటాడు. సరే కానివ్వండి. నేనిప్పుడే మీకాళ్లు,
చేతులు పరస్పరం వ్యతిరేక దిశలో నరికించి మిమ్మల్ని ఖర్జారపు చెట్లమొదట్ట మీద
ఉండి తీయస్తాను. అప్పుడు తెలుస్తుంది మీకు, మా ఇధ్దరిలో ఎవరి శిక్క కరినంగా, చాలా
సేపబీదాకా ఉంటుందో” అన్నాడు ఫిరోన్ మండిపదుతూ. (71)

“మమ్మల్ని పుట్టించిన సృష్టికర్త సాక్షి! మా ముందుకు సృష్టమైన నిదర్శనాలు
వచ్చిన తర్వాత (సత్యాన్ని విశ్వసించకుండా) నీకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం మావల్ల కాదు.
నీవు చేయదలచుకున్నదేమిటో చేసుకో. నీవు మహాఅయితే ఇహలోకజీవితంలో మాత్రమే
ఏదైనా చేస్తావు. మేము మా ప్రభువును విశ్వసించాం. ఆయన మా తప్పులు మన్నస్తాడు.
నీ వత్సిపి వల్ల మేము ప్రయాగించిన ఈ మంత్రజాలాన్ని కూడా క్షమిస్తాడు. దేవుడే
శ్రేష్టుడు, శాశ్వతంగా ఉండేవాడు” అన్నారు మాంత్రికులు నిర్భయంగా. (72-73)

నేరస్తుదయి తన ప్రభువు సన్మిధిక వచ్చిన ప్రతివాడికి నరకమే గతి. అతనందులో
చాడు, బ్రతకడు. సత్యాన్ని విశ్వసించడంతో పాటు సత్యార్యాలు కూడా చేసిఉండి,
తమ ప్రభువు సన్మిధిక వచ్చినవారి కోసం ఉన్నత స్థానాలు, సెలయేరులు ప్రవహించే
శాశ్వత స్వర్గవనాలున్నాయి. ఆ వనాలలో వారు కలకాలం (సుఖంగా) ఉంటారు. పవిత్ర
జీవితం గడిపేవారికి లభించే ప్రతిఫలం ఇలాగే ఉంటుంది. (74-76)

“ఇప్పుడిక రాత్రికిరాతి నా దాసుల్ని తీసుకొని బయలుదేరు. వారికోసం సముద్రం
లో నిర్మలమైన దారి ఏర్పరచుకో. మిమ్మల్ని ఎవరూ వెంబడిస్తారన్న భయం ఉండడు.
మరెలాంటి భయం కూడా ఉండడు” అని మేము మూసాకు సూచించాము.” (77)

వెనుక నుంచి ఫిరోన్ సైన్యం తీసుకొని (సముద్రతీరానికి) చేరుకున్నాడు. అప్పుడు
సముద్రం వారందర్న తనలో లీనం చేసుకొని కలిసిపోయింది. ఫిరోన్ తనజాతి ప్రజలను
అప్పారు పట్టించాడు; సరయిన మార్గదర్శనం చేయలేదు. (78-79)

قُومَةٌ وَمَا هَدَىءَ ۝ بِيَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ قَنْ عَدُوكُمْ وَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الظُّورِ الْأَيْمَنِ
وَنَزَلَنَا عَلَيْكُمُ الْمَنْ وَالسَّلَوَتِ ۝ كُلُّوا مِنْ كَلِبَتِ مَا نَرَقْنَاهُ وَلَا تَظْعَوا فِيهِ فَيَحِلُّ
عَلَيْكُمْ عَصْبَىٰ ۝ وَمَنْ يَحِلُّ عَلَيْهِ عَصْبَىٰ فَقَدْ هَوَ ۝ وَإِنِّي لَعَفَّا لَعَنْ ثَابٍ وَامْنَ وَجْلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يُبُولِسِ ۝ قَالَ هُمْ أُولَئِكَ عَلَىٰ أَشَرِيٰ وَعَجَلُتْ
إِلَيْكَ رَبِّ لَتَرَضِيَ ۝ قَالَ قَاتِلَ قَاتِلَ قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّارِمَتُ ۝ فَرَجَعَ
مُوْسَىٰ إِلَى قَوْمِهِ عَصَبَيَانَ أَسْفَأَ ۝ قَالَ يَقُولُ أَمَّا بَعْدُ كُفْرُ رَبِّكُمْ وَعَدَنَا حَسَنًا ۝ أَفَطَالَ
عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ عَصَبَىٰ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَقْتُمْ مَوْعِدِي ۝ قَالُوا مَا
أَخْلَقْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكُنَا خَلَقْنَا أُونَارًا مِنْ زِينَتِ الْقَوْمِ فَقَدَّ فِيهَا فَكَذَّلَكَ الْأَقْرَى
السَّارِمَرِيٰ ۝ فَأَخْرَجَهُمْ عَجْلًا جَسَدًا لَهُ خُواَرٌ فَقَاتَلُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَاللَّهُ مُوْسَىٰ هُوَ فَنِيَ ۝

ఇస్రాయాల్ సంతానమా! మేము మిముల్లి మీ శత్రువుల నుండి విముక్తి కలిగించాం. తూర్ప పర్యతం కుడివైపున మీరాక కోసం సమయం నిర్ణయించాం. మీ కోసం మను, సల్వాలను² దించాం. “మేము ప్రసాదించిన పరిషుద్ధ ఆహారం తినండి. అయితే తిని తిరుగుబాటు వైఖరి అవలంబించకండి. అలా చేస్తే మీపై నా ఆగ్రహం విరుచుకు పడుతుంది. నా ఆగ్రహానికి గుర్తైన వాడికిక రోజులు మూడినట్టే. అయితే పశ్చాత్తాపంతో క్షమాపణ కోరుకొని, సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచారసంపన్ముడుఱు, సన్మార్గంలోనే (జీవితంతం) నడిచేచాడ్ని నేను తప్పకుండా క్షమిస్తాను” (అని చెప్పాము). (80-82)

“మూసా! నేను ఏ విషయం నీజాతి ప్రజల కంటే ముందుగా తీసుకొచ్చింది?” అడిగాడు దేవుడు. “వారు నా వెనకాల వస్తున్నారు. ప్రభూ! నీవు నాపట్లు ప్రసన్నుడవుతా వన్న ఉఛ్ఛేశంతో నేను తొందరచేసి నీ సన్నిధికి చేరుకున్నా” అన్నాడు మూసా. (83-84)

“సరే, నీ వెనుక (అంటే నీవిక్కడికి వచ్చిన తరువాత) మేము నీ జాతిని పరీక్షకు గురిచేశాం. సామిరీ (అనేవాడు) వాళ్ళను పెడదారి పట్టించాడు” అన్నాడు దేవుడు. (85)

(ఈమాట వినగానే) మూసా ఎంతో ఆగ్రహం, విచారంతో కూడిన భావోద్దేకాలతో తనజాతి దగ్గరకు తిరిగొచ్చాడు. వచ్చేరాగానే “నాజాతి ప్రజలారా! మీ ప్రభువు మీకు మంచివాగ్గానాలు చేయలేదా? అది మీకు అలస్యమైనట్టు అన్వించిందా (సహనం కోల్పయి ఈ నిర్వాకానికి పాల్పడ్డారు)? లేక నాకు మీరు చేసిన వాగ్గానభంగానికి మీరే మీప్రభువు ఆగ్రహాన్ని అహ్వానించదలిచారా?” అని అడిగాడు. (86)

“మా అంతట మేము వాగ్గానభంగం చేయలేదు. అసలేం జరిగిందంటే మేము నగల బరువు మోయలేక చస్తున్నాం. అంచేత వాటిని కాస్తా తీసిపారేశాం, అంతే” అన్నారు వారు. ఆ తర్వాత సామిరీ తన పాత నిర్వహించాడు. అతను వారికోసం ఒక ఆపుమాడ విగ్రహం తయారుచేశాడు. ఆ విగ్రహంలో నుంచి దూడ అరుపులాంటి ధ్వని వినవస్తుండది. జనం (ఆ చోద్యం చూసి) “ఇదే మన దైవం. మూసా దైవం కూడా ఇదే. మూసా దీన్ని మరచిపోయాడు” అని అరిచారు. (కాని) అది తమకు సమాధానమివ్వ

آفَلَ بَرُونَ آلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَنْ لَّا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرَّاً وَلَا نَفْعَالَ ۝ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُونُ مِنْ
قَبْلِ يَقُولُ إِنَّنِي فَتَنْتُمْ بِهِ ۝ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَإِنَّهُمْ عَوْنَوْنَ ۝ قَالَوْا لَكُنْ ثَبَرَسْ عَلَيْهِ
عَكْفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَهُمُ الْأَيْنَا ۝ مَا مَنَعَكُمْ أَذْرَأْتُهُمْ صَلَوَاتٍ ۝ آلَّا تَسْتَغْيِيْنَ ۝ أَفَصَيْتَ
أَمْرِي ۝ قَالَ يَبْنَوْمَ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرِدَّا سَعِ ۝ إِنِّي خَشِيَّتُ أَنْ تَقُولَ فَرَقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرْقِبْ قَنْ ۝ قَالَ قَمَّا خَطْبُكَ يِسَارِهِرِ ۝ قَالَ بَصَرْتُ لِهَا لَكَ نَبِيَّكَرْ بِصَرْ وَلِهِ فَقَبَصْتُ قَبْصَةً
مِنْ آشَرَ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّتُ لِي نَقْيَيْ ۝ قَالَ قَادِهَبْ قَاتَ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مَسَاسٌ ۝ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَكَ تَعْلَفَهُ ۝ وَانْظُرْ إِلَيْهِكَ الْيَوْمِيُّ ظَلَّتْ عَلَيْهِ عَاكِفَةً
لَكَعْرَقْتَهُ ثُمَّ لَتَسْفَنَتَهُ فِي إِلَيْمَ شَفَقَ ۝ لَانِيَا الْهُكْمُ اللَّهُ الَّهُ لِلَّهِ إِلَّا هُوَ وَسَعَ كُلَّ شَنِيٍّ عَلَيْهَا ۝

దని, ఎలాంటి లాభనష్టోలు కలిగించలేదని వారు గమనించడం లేదా? (87-89)

హోరూన్ (మూసా రాకకు) ముందే (నచ్చజెబుతూ) “సోదరులారా! దీని ద్వారా మీరు పరీక్షకు గుర్తుయారు. మీ ప్రభువు కరుణామయుడే. కనుక మీరు నన్ను అనుసరించండి. నామాట వినండి” అన్నాడు. కాని వారు (అతని మాటలు పెడచెచిన పెడ్డు) “మూసా తిరిగి రానంతపరకు మేము దీన్నే పూజిస్తుంటాం” అని చెప్పేశారు. (90-91)

మూసా (హోరూన్ వైపు తిరిగి) “హోరూన్! ఏరు మార్గభ్రమమైపోతుంటే చూసి (నివు హోనంగా ఎందుకుండి పోయావు?) వారిని వారించకుండా ఏ విషయం నిన్ను అడ్డుకుంది? నీవు నామెంచం ఎందుకు ఉల్లంఘించావు?” అని అడిగాడు. (92-93)

“నా తల్లికుమారుడా! నా గడ్డాన్ని, తలవెండ్రుకల్లి పట్టి లాగకు. నేను ఇస్రాయాల్ సంతతిలో చీలికలు తెచ్చిపెట్టానని, నీమాట భాతరు చేయలేదని అంటావేమోనని భయపడ్డాను. (దేవుని దయవల్ల అలా అనలేదు నీవు)” అన్నాడు హోరూన్. (94)

“సామిరీ! ఇక నీ సంగతేమిటీ?” అడిగాడు మూసా. (95)

“నేను ప్రజలకు కనపడని ఒక (విచిత్ర) పస్తువుని చూశాను. నేను సందేశహరుని అడుగుజాడల నుంచి ఓ పిడికెడు (మట్టి) తీసుకొని (విగ్రహంలో) పోశాను.³ అలా చేయాలని నా మనస్సుకు అన్వించింది” అన్నాడు సామిరి. (96)

“సరే వెళ్ళు (ఇక్కడుంచి). ఇకనుండి నీవు జీవితాంతం ‘నన్ను తాకకండి’ అని చెబుతూ తిరిగుతుంటావు. నీకోసం వాగ్గాన సమయమైకటి నిర్ణయమై ఉంది. అది ఎట్లి పరిస్థితిలోనూ తప్పిపోదు. చూడు, ఇప్పుడు నీ ఇప్పదేవత గతి ఏమోతుందో! దీన్ని మేము కాల్చి, ముక్కలు ముక్కలుగా చేసి సముద్రంలో విసిరిపార్స్సాము... ప్రజలారా! మీ దేవుడు అలాహ్ మాత్రమే. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేదు. ఆయన జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునూ పరివేష్టించి ఉంది” అన్నాడు మూసా. (97-98)

3. అంటే ‘మీ అడుగుజాడల నుండి సేకరించిన మట్టినే నేను విగ్రహంలో పోస్తే ఇలా జరిగింది; ఇది మీ పాదధూళి మహామే’ అని టక్కరి మాటలు చెప్పి నిందారోపణ నుండి తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు సామిరి. (7:148 సూక్తి కూడా చూడండి.)

كَذَلِكَ نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ أَتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذَكَرًا مِنْ أَعْرَضِ عَنْهُ فَإِنَّهُ
يَجْعَلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَرَّأِ [١] خَلَدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمُ الْقِيَمَةُ حِمْلًا يَوْمَ يُنْعَهُ فِي الصُّورِ وَنَخْشُ
الْمُجْرِمِينَ يَوْمًا مُكِلًا زُهْرَةً [٢] يَئْتِنَا فَتَوْنَ كَيْنُوهُمْ لَنْ لَيَشْتَمِ إِلَّا عَشْرًا لَكُنْ أَعْلَمُ بِمَا يَعْلَمُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةٌ إِنْ لَيَشْتَمِ إِلَّا يَوْمًا [٣] وَيَسْلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسُفُهَا رَبِّيْنَفَأَمْبَرُهَا
فَاعَانَ صَفَصَفَقًا [٤] لَا تَرَهُ فِيهَا عَوْجًا وَلَا أَمْنًا [٥] يَكْوَبُلِيْنَيْتَعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعْوَاهِ لَهُ وَخَسَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمِينَ فَلَا تَسْبَعَ إِلَّا هَنْسًا [٦] يَكْوَبُلِيْنَلَا تَنْقَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَامْنَ أَذْنَ لَهُ الرَّحْمُنُ
وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا [٧] يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَلَا يُجِيظُونَ بِهِ عَلْيَا [٨] وَعَدَتِ الْوُجُوهُ
لِلْجَيْهِ الْقَيْوَهُ وَكَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظَلَمًا [٩] وَمَنْ يَعْمَلُ مِنَ الْصِّلْحَتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخْفُ

ప్రక్క! ఈవిధంగా మేము గతంలో జరిగిన విశేషాలను గురించి నీకు తెలియజేస్తున్నాం. మేము ప్రత్యేకంగా మా దగ్గర్గుంచి ఒక జ్ఞాపిక (ఖరుల్న)ను తీసి నీకు ప్రసాదిస్తున్నాం. దాన్ని విశ్వసించకుండా ముఖం తిప్పుకునేవాడు ప్రథయదినాన అతి దారుణమైన పాపభారం మొయవలసి వస్తుంది. దాన్ని అతడు ఎల్లకాలం మొస్తుంటాడు. ప్రథయదినాన అది అతనికి అత్యంత బాధాకరమైన భారంగా పరిణమిస్తుంది. శంఖం పూరించబడే రోజు మేము నేరస్తుల్ని చుట్టుముట్టి (బకచోట) చేర్చుతాం. వారప్పుడు (భీతపహంతో) నిలువుగుడ్డు వేసిచూస్తారు. తర్వాత వారు మెల్లిగా మాట్లాడుకుంటూ “మీరు ప్రపంచంలో మహాఅయితే పదిరోజులు గడిపారేమో” అంటారు. (99-103)

వారు మాట్లాడుకుంటున్నదేమిటో మాకు బాగా తెలుసు. వారిలో కాస్త తెలివిగల వాడు “కాదు, మీరసలు ప్రపంచంలో ఒక్కరోజు మాత్రమే గడిపారు” అనంటాడు⁴.

అయితే ఆరోజు పర్వతాలు ఏమవుతాయని వారు నిన్నడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పు: “నా ప్రభువు వాటిని ఇసుక రేణువులుగా మార్చి ఎగరేస్తాడు. భూమిని చయనైన మైదానంగా మార్చివేస్తాడు. దానిమీద మీకెలాంటి మిట్టుపల్లాలు కన్చించపు.” (104-107)

ఆరోజు ప్రకటనకర్త పిలుపుతో మానవులు కిమ్మనకుండా అతని వెంట నడుస్తారు. ఏ ఒక్కథూ తోక జాండించలేదు. కరుణామయుని సమక్కంలో ధ్వనులన్నీ మూగబోతాయి. తేలికపాటి (అడుగుల) చప్పుడు మాత్రమే కాస్త వినిస్తుంది. ఆరోజు కరుణామయుడు ఎవరికైనా అనుమతి ఇచ్చి, అతని మాటలు వినడానికి ఇష్టపడితే తప్ప ఏబక్కరి సిపారసు చెల్లదు. ప్రజల ముందున్నదేమిటో, వారి వెనుకన్న దేమిటో అంతా దేవునికి తెలుసు. ఇతరులకు దాన్ని గురించి తెలియదు. (108-110)

(ఆరోజు) మానవులు సజీవుడు, శాశ్వతుడైన దేవుని ముందు తలలు వంచి నిలబడతారు. దుర్మాగ్దం, దౌర్జన్యాలు పాపభారం మోసుకొచ్చినవాడు ఆరోజు సర్వ్యాశనమైనట్టే. సత్కార్యాలు చేసివుండటంతో పాటు విశ్వాసి కూడా అయివుండిన వాడికి ఎలాంటి నష్టంగాని, అన్యాయంగాని జరుగుతుందన్న భయమే ఉండదు. (111-112)

4. ఇతర వివరాలకు 23:112 సూక్తి; 79:46 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

5. ఈ విషయం గురించి 2:255, 21:28, 53:26 సూక్తులు చూడండి.

ظَلَمًا وَلَا هَمْمًا وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ نُزُلًا عَرَبِيًّا وَصَرَقْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعْدِيْنَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقَوْنَ
أُوْيُحِيدُ لَهُمْ ذَكَرًا فَقَطَلَ اللَّهُ الْمُلْكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ
وَحْيَهُ وَقُلْ رَبِّنِيْ عَلَيْنَا وَلَقَدْ عَهَدْنَا إِلَيْكَ أَدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ تَجِدْ لَهُ عَزْمًا وَ
إِذْ قَلَنَا لِلْمَلِكِيَّةَ اسْجَدْنَا لِأَدَمَ سَجَدْ دُوا لِلْأَدَمَ فَقُلْنَا يَا أَدَمُ أَنْ هَذَا عَدْلُ لَكَ
وَلِزُوْجِكَ فَلَمَّا كَلَّ مِنْجَنَمًا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشَفَّثَ إِنْ لَكَ أَلَا تَجُوَهُ فِيهَا وَلَا تَعْرِمَهُ وَأَنَّكَ
لَا تَظْمَوْهُ فِيهَا وَلَا تَضَعِيْهُ فَوَسَوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَنُ قَالَ يَا أَدَمُ هَلْ أَرُكَ عَلَى شَجَرَةٍ
الْخُلْدِيْنَ وَمُلْكِ لَلْيَبْلِيْنَ فَأَكَ لَمَنْهَا سَوَانِهِمَا وَطَقْفَا يَخْصِفِنَ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَرَقِ الْجَنَّةِ زَوْعِيْرَ وَعَصَيَ أَدَمُ رَبَّهُ فَقَوْلَهُ مِنْ جَهْتِهِ رُبْعَةَ قَاتَبَ عَلَيْهِ وَهَذَا مَعَهُ
قَالَ اهْطِ

ఇలా మేము దీన్ని అరబీభాషలో పార్యగ్రంథంగా చేసి అవతరింపజేశాం. మానవులు చెడులు మానేసి నీతిమంతులుగా మారడానికి, లేదా ఏమరుపాటు వదలి స్పూలోకి రావడానికి మేమిందులో రకరకాల పౌచ్చరికలు చేశాం. కనుక ఆ దేవుడు సర్వోన్నతుడు, సహజచక్రవర్తి, ప్రవక్త! నిదగ్గరు ఖుర్జెన్ పూర్ణిగా రాసంతవరకు నీపు దాన్ని పరించడానికి తొందరపడకు.“ప్రభూ! నాకు మరింతజ్ఞానం ప్రసాదించు” అని వేదుకోం.

పూర్వం మేము ఆదంకు ఒక సందేశం ఇచ్చాము. కాని అతను దాన్ని మరచి పోయాడు. అతనిలో మాకు ఫీర్త్యం, సంకల్పిలులం కానరాలేదు. ఆదంకు గౌరవ సూచకంగా అభివాదం చేయమని మేము దైవదూతుల్ని ఆజ్ఞాపించాం. అప్పుడు వారంతా అభివాదం చేశారు. కాని ఇబ్లీస్ నిరాకరించాడు. మేము ఆదంకు ఇలా ఉపదేశించాం: “అదం! ఇతను నీకు, నీబార్యకు (బద్ధ)పిరించి. ఇతను మీరిద్దర్నీ స్వగ్రం నుండి బయటికి తీయడం, దానిపల్ల మీరు కష్టాలలో పడిపోవడం జరగకూడదు సుమా! ఇక్కడ మీకు కావలసిన సొకార్యాలన్నీ ఉన్నాయి. ఎలాంటి ఆకలి బాధగాని, కట్టుబట్టల కొరతగాని ఉండదు. అలాగే ఇక్కడ దివ్యికగాని, ఎండబాధగాని ఉండదు.” (113-119)

కాని పైతాన్ అతడ్చి మభ్యపెట్టాడు. వాడతని దగ్గరకు వెళ్లి “అదం! నేను నీకు శాశ్వత జీవితం, ఎన్నిటికి పతనంకాని రాజ్యాధికారం ప్రసాదించే కల్పవృక్షాన్ని చూపానా?” అన్నాడు. చివరికి వారిద్దరూ (వాడి టుక్కరిమాటలకు మోసపోయి) ఆ చెట్టు పండ్లు తిన్నారు. దాంతో వారి మర్యాదయవాలు ఒకరి ముందు ఒకరివి బహిర్గతమై పోయాయి. అప్పుడు వారిద్దరూ స్వగ్రవ్హకాల అకులతో తమ శరీరాలు కప్పకోసాగారు. (ఇలా) ఆదం తన ప్రభువు (మాట) జవదాచి సన్మాగ్రం తప్పిపోయాడు.⁶ (120-121)

6. 2:36, 7:20-22 సూక్తులలో ఆదం (అలై), అయిన భార్య హవ్వా (అలై) ఇధ్దర్నీ పైతాన్ మోనించినట్టుంది. అయితే ఇక్కడ పొజిత్ ఆదం (అలై)ని పైతాన్ మభ్యపెట్టినట్టు స్పృష్టంగా ఉంది. అంతేకాదు, (121 సూక్తిలో) ఆదం తన ప్రభువుజ్ఞ జవదాచినట్టు కూడా పేర్కొబడింది.

అయితే క్రైస్తవులు హజుత హవ్వా (అలై)మే ఆదం (అలై)కు నిపిధ్ఘపలం తినిపించినట్టు ప్రచారం చేశారు. 11వ శతాబ్దంలో బిషప్ మార్పుతో “ప్రీయే మన ప్రథమవితకు నిపిధ్ఘపలం తినిపించినది”ని పేర్కొన్నాడు. పెరిమాలియన్ అనే మరో క్రైస్తవ పండితుడు ప్రీజాతినే కించపరుస్తూ “ప్రీ-

مِنْهَا جَحِيْعًا بَعْضُكُمْ لِيَعْضُلُ عَدْوَيْ وَقَامَا يَأْتِيْنَكُمْ مِنْهُيْ هُدَىٰ لَهُنَّ ابْتَهَمْ هُدَىٰ فَلَآيْضِنُ لَكَ لَيْشِنِي
وَمَنْ أَغْرَصَ عَنْ ذَكْرِيْ قَوْنَ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْجَ وَلَحْشَرَةَ يَوْمَ الْقِيْمَةِ أَعْلَهُ^{۱۷} قَالَ رَبُّ لَهُ
حَشْرَتِيْ أَعْلَهُ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا^{۱۸} قَالَ كَذَلِكَ أَنْشَكَ ابْيَثَنَا فَسِيْبِيْتَهَا وَكَذَلِكَ أَيُومَ ثُنْسِيَّ^{۱۹}
وَكَذَلِكَ تَجْزِيَ مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاِلْيَتْ رَبِّهِ وَلَعْدَابُ الْآخِرَةِ اشْدُ وَأَبْقَى^{۲۰} أَفَمْ يَهْدِ لَهُمْ

తరువాత అతని ప్రభువు అతడ్కి పునీతం చేశాడు. అతని పశ్చాత్తుపొన్ని స్వీకరించి అతనికి సన్మార్గభాగ్యం ప్రసాదించాడు. దేవుడిలా ఆదేశించాడు: “మీరిక్కడ్సుంచి దిగి పొండి. మీరంతా ఒకరికోకరు శత్రువులు. ఇకముందు నానుండి మీ దగ్గరకు ఎదెనా హితోపదేశం వస్తే దాన్ని అనుసరించేవాడు దారితప్పడు; దొర్ఘన్స్థితికి గురికాడు. నా హితబోధ నుండి ముఖం తిప్పుకునేవాడు ప్రపంచంలో (మనశ్శాంతికి దూరమై) దుర్భర జీవితం గడుపుతాడు. ప్రభుదినాన మేమత్తి అంధుణిగా చేసి లేపుతాం.” (122-124)

అప్పుడతను “ప్రభూ! ప్రపంచంలో నేను కళ్ళన్న వాడినే, ఇక్కడ నన్ను ఎందుకు అంధుడిగా చేసి లేపావు?” అని అడుగుతాడు. దానికి దేవుడు “నీదగ్గరికి మాసూక్తులు

నరకానికి ద్వారం, అన్ని చెడుగులకు తల్లి (మూలం), తాను స్త్రీ అయినందుకు ఆమె సిగ్గుపడాలి” అన్నాడు. ఈ భావనే పూర్వం క్రిష్టవ ప్రపంచంలో స్త్రీజాతిని అధమ శేణికి దిగజార్థింది. వారి హక్కులను అన్యాయంగా కాలరాయడం జరిగింది. వారిపై దుర్భర దోర్ఘన్యాలు జరిగాయి.

ఖర్జన పైతానవోసానికి గురయినది హజత్ ఆదం (అలైహి) అని పేర్కొన్నప్పటికీ, స్త్రీ పురుషుల మధ్య వివక్ష చూపుతూ పురుషుపై నిందించలేదు. ఇక్కడ స్త్రీ అయినా, పురుషుడైనా గమనార్థమైన విషయం మానవుడి వల్ల పొరపాటు జరిగిందన్నదే. మరో విషయం వినంది:

మహాప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు: మూసా, ఆదం (అలైహి)ల మధ్య సంభాషణ జరిగింది. మూసా(అలై) ఆదం (అలై)తో మాట్లాడుతూ “ఆదం! మీరు మా పితామహులు. కాని మీరు మమ్మిల్చి (మూసవల్చి) నిర్ధకం చేశారు. మమ్మిల్చి సప్రదానుంచి తీసివేయించారు” అన్నారు. దానికి ఆదం ఇలా జవాయిచ్చారు: “మూసా! దేవుడు నీన్న ప్రత్యక్షపుంబాషణ కోసం ఎన్నుకున్నాడు. ఆయన నీకు తన స్వహాస్తాలతో (తోరాత పలకలు) రాసిచ్చాడు. అలాంటి (ఉన్నతస్థానం పాందిన) నీవు, నన్ను స్ఫీంచడానికి నలభై యెళ్ళకు పూర్వమే దేవుడు నా అద్భుతంలో రాసిన విధిప్రాత పట్ల నన్ను నిందిస్తున్నావా?” ఈవిధంగా ఆదం ఈ ప్రమాణం ద్వారా మూసాపై విజయం సాధించారు. మహాప్రవక్త (సల్లం) ఈ చివరి వాక్యాన్ని మూడుసార్లు అన్నారు. (బుభారి, ముస్లిం)

ఇహాలోకం కర్మభూమి. మానవుడు ఇహాలోకంలో చేసుకున్న కర్మలను బట్టి పరలోకంలో ప్రతిఫలం ఆనుభవిస్తారు. హజతే ఆదం (అలై) ఇహాలోకానికి పచ్చి కర్మలు ఆచరించి పరలోకానికి వెళ్ళిన తర్వాతనే మూసా (అలై)కు ఈవిధంగా సమాధానమచ్చారు. దేవుడు ఆయన పొరపాట్లను కుమించాడు. ఇక ఆయనపై ఎలాంటి నింద మిగలలేదు. కనుక పాపం చేసిన ఏ వ్యక్తి కూడా హజత్ ఆదం (అలైహి) ఇచ్చినట్లు సమాధానమచ్చి ఇక్క నుండి తప్పించుకోలేదు.

ఒకవేళ ఎవరైనా పిడివాదం చేస్తూ “నా అద్భుతంలో పాపాలు చేయాలని రాసిపెట్టి ఉండి గనక నేను పాపాలు చేస్తున్నా; నన్ను నిందించకూడదని” అంటే, “నీఅద్భుతంలో ఆ పాపాలకు నీవు నరకిశ్క అనుభవిస్తావని కూడ రాసిపెట్టి ఉండి గనక, నరకిశ్క అనుభవించు” అని సమాధానం వస్తుంది. ఎవరి అద్భుతంలో ఏం రాసిపెట్టిఉండో మానవులకు తెలియదు. అంచేత పైతాచిక ఆలోచనలకు తావీయకుండా శక్తిమేరకు సత్కర్మలు అచరించడమే బుద్ధిమంతుల పని.

كَمْ أَهْلَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنْ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسِكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لَا يُلِيهِ اللَّهُ^{۲۱}
وَلَوْلَا كَلِمَةُ سَبِقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِذَمَّاً وَأَجَلٌ مَسْتَغْلِيٌ^{۲۲} فَاصْبِرْ عَلَيْ مَا يَقُولُونَ وَسَاجِدْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ تَبَّقَّلْ طَلُوعَ الشَّمْسِ وَقَبْلُ غُرْبِهَا وَوَمِنْ أَنَّا إِلَيْهِ مُسْتَحِيٌّ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَكَ
تَرَضِيَ^{۲۳} وَلَا تَسْدِينَ عَيْنِيَكَ لَإِنَّا مَمْتَعَنَا بِهِ أَرْوَاحَهُمْ زَهْرَةَ الْدُّنْيَا^{۲۴} لِرَغْنَتِهِمْ
فِيهِ^{۲۵} كَرِيمُكَ حَيْرَ وَأَبْغَيِ^{۲۶} وَقَالُوا لَوْلَا يَا بَنِيَتِهِمْ مَا فِي
كَرْزِكَ^{۲۷} وَالْعَاقِفَةَ لِلشَّقْوَةِ^{۲۸} وَقَالُوا لَوْلَا يَا بَنِيَتِهِمْ مَا فِي
الْحُكْمِ الْأَوَّلِ^{۲۹} وَلَوْلَا أَهْلَكَنَّهُمْ بَعْدَ آبَيْهِ لَقَالُوا لَوْلَا أَرْسَلَتَ إِلَيْنَا رَسُولًا^{۳۰}
فَتَنَعَّمَ إِيْنِيَكَ مِنْ قَبْلِ آنَ تَذَلَّلَ وَخَرَبَ^{۳۱} قُلْ كُلْ مُتَرَضِّعْ فَتَرَبَّصُوا^{۳۲} فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ
أَصْحَبَ الصِّرَاطَ السَّوَّيِ^{۳۳} وَمَنْ أَهْتَدَ^{۳۴}

వచ్చినప్పుడు నీవు ఇలాగే (అంధుడైపోయి) వాటిని విస్మరించావు. అందువల్ల ఈరోజు మేము నిన్ను (అంధుడిగా చేసి) విస్మరిస్తున్నాం” అని సమాధానమిస్తాడు. (125-126)

అలాగే హద్దుమీరే, తమ ప్రభువుసూక్తులు తిరస్కరించేవారికి (ఇహాలోకంలో వాటి) పర్యవసానం చవిచూపిస్తాం. పరలోకశిక్ష మరింత కరినంగా, సుద్దర్షంగా ఉంటుంది. పూర్వం మేము ఎన్నో జాతుల్ని నాశనం చేశాం. వాటి అవశేషాల మధ్య ఈరోజు వీరు తిరుగుతున్నారు కదా, మరి వాటి(చరిత్ర) నుండి గుణపారం నేర్చుకోరా? ఇందులో బుద్ధిమంతులకు ఎన్నో నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. (127-128)

నీ ప్రభువు నుండి ముందుగానే ఒక మాట, నిర్దీతగడువు లేకుంటే వారి వ్యవ హారం ఎప్పుడో తేల్చబడిఉండేది. కనుక వారి మాటలకు నీవు (బాధపడకు.) సహానం వహించు. నీ ప్రభువు ఔన్నతాన్ని ఫునంగా కీర్తిస్తూ ఆయన్ని స్ఫురిస్తూఉండు. సూర్యోదయానికి పూర్వం, సూర్యాస్తమయానికి ముందు, రాత్రి సమయాల్లో, పగటివేళల్లో కూడా దైవస్తురణ చేస్తుండు. దానివల్ల నీవు బహుశా (భవిష్యత్తులో) సంతోషిస్తువు. (129-130)

మేము ప్రాపంచిక జీవితాన్ని, దాని వైభవం, పటాటోపాలను వారిలో వివిధ ప్రజలకు ఇచ్చాం. నీవు వాటివైపు కన్చెన్తి కూడా చూడకు. వాటిని మేము వారిని పరీక్షించడానికి ఇచ్చాం. నీప్రభువు ప్రసాదించే ధర్మయుక్తమైన ఉపాధి మాత్రమే నాణ్యమైనది, మనికైనది. నీ భార్యాపిల్లలకు నమాజును గురించి బోధించు. నీవు కూడా దాన్ని క్రమం తప్పక ఆచరించు. మేము మిమ్మిల్చి ఆహారం ఇష్వమని అడగటం లేదు. మేమే మీకు ఆహారం ప్రసాదిస్తున్నాం. సత్కలం దైవభీతిపరాయణతే లభిస్తుంది. (131-132)

వారు “ఈమనిషి తన ప్రభువు వైపు నుండి మహిమ ఎందుకు తీసుకురాడు?” అని అడుగుతారు. వారి దగ్గరకు గతిగ్రంథాల బోధనల్లోని సారం చేరలేదా? ఒకవేళ మేము దాని రాకుముందే విదెనా శిక్షక్వారా వారిని నాశనం చేస్తే “ప్రభూ! నీవు మా వద్దకు దైవప్రవక్తను ఎందుకు పంపలేదు? పంపితే నీచులై పరాభవంపాలు కాకముందే మేము నీసూక్తులు పాటించేవాళ్ళంకడా?” అనంటారు. వారికిలా చెప్పు: పర్యవసానం కోసం ప్రతివ్యక్తి ఎదురుచూస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మీరూ ఎదురుచూస్తూ కూర్చోండి. ఎవరు సన్మార్గాములో, ఎవరు సహాదయులో త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది. (133-135) ●